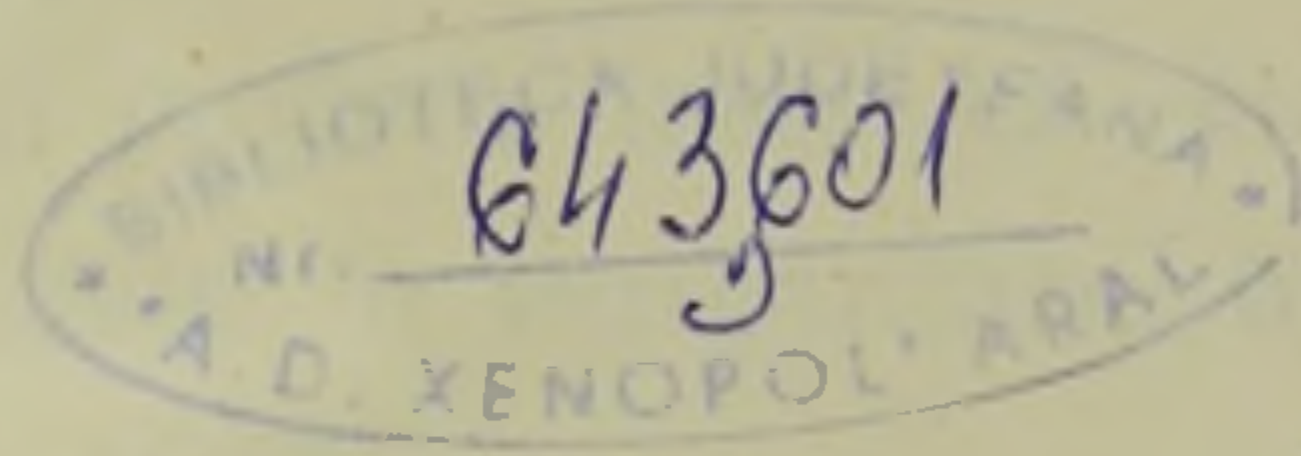

G A L E R I A
DE BIOGRAFII ILUSTRATE
DIN
BANAT ȘI CRIȘANA

II 32302

REDACTOR:
VICTOR AGA
PREOT ORT. ROM.

GALERIA

DE BIODIVERSITATE

BANATUL CRISTIAN

LUCRĂRILE ARTISTICE ȘI TIPOGRAFICE
ALE ACESTEI OPERE SUNT EFECTUATE
ÎN ATELIERUL ARTISTIC AL DLUI PETRU
MÜCKSTEIN, SÂNNICOLAUL-MARE.

TOATE CLIȘEELE ACESTEI OPERE SUNT
EXECUTATE ÎN ATELIERELE ZINCOGRAFIEI
ȘI METALOGRAFIEI „CHROMO“, TIMIȘOARA.

VICTOR AGA

PREFAȚA.

Din umbra satelor, sămănate pe șesuri, aruncate pe dealuri și pitite prin văi am prins vieața. Vieața, ce trăiește prin figurile conducătorilor naturali ai poporului și prin reprezentanții comerțului, ai industriei și ai meseriei.

Pe sate, unde n'a străbătut încă cleiul vremilor, pulsează idealismul și puritanismul adevărat. Trebuie și e o datorință morală și națională, să-i scoatem la maidan pe toți intelectualii satelor, după vrednicia lor reală, nemeșteșugită, pe acei ce lucrează cu idealul muceniciei și cu abnegația sfinților.

Ei sunt purtătorii luminii și ai triumfului. Pe umerii lor se razămă vieața unui popor întreg. Pentru că nu cu trăsătura de peană aurită se făurește soarta unui neam, ci ea se clădește, pe întinsul țării, cu stăruință neobosită și nerăsplătită. Această stăruință o au și o practică modeștii zidari ai clădirii naționale, pionerii neamului românesc de pe largul satelor: intelectualii.

Am realizat prezenta înfăptuire, această Galerie, printr'o muncă uriașă, ce înseamnă cercetarea fiecăruia la el acasă și ne pare rău că nu am izbutit să împletim pe toți intelectualii în această frumoasă cunună de merit și de răsplată morală. Ne place să credem însă, că după aprecierea acestei munci a noastre, se vor înșirui și ceilalți în mărgăritarul lexicon apel, care-l merită.

Timișoara, luna Iunie 1934.

VICTOR AGA
preot ort. rom.
REDACTOR.

ADAM GEORGE, paroh ort. rom. în Voislova. S'a născut în comuna Marga din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Caransebeș unde a isprăvit și teologia la 1907. După hirotonirea sa în acest an s'a așezat ca preot în Voislova, unde și azi păstorește cu demnitate recunoscută. În războiul mondial a făcut campania în calitate de preot militar de războiu la rgt. 43. fiind un an și pe front. Pe teren bisericesc pastoral are o largă activitate. Este președintele consiliului parohial și al comitetului școlar, precum și președinte și dirigentele corului bisericesc. A renovat biserica, împrejmuiu-o cu gard și cumpărându-i 2 clopote de valoare; a renovat casa parohială și edificiul școlar. După războiu a îndeplinit și slujba de învățător pe lângă cea de preot. A administrat și parohia Rusca montană — cu mici întreruperi — 15 ani. Pentru această activitate vastă a și fost decorat cu: Răsplata muncii pentru biserică cl. II. Pentru sentimentele sale naționale a fost mult persecutat în decursul războiului. Este reprezentant la Comunitatea de avere. Instrumentul muzical de distracție îi este violina.

Soția sa MARIA BUȚI, s'a născut în Ferdinand, unde tatăl său a fost antreprenor de păduri. S'a căsătorit în 1906.

Fiul lor adoptiv: ADAM GEORGE iunior, este student la facultatea de drept din București.

*

ADAM PETRU, administrator parohial în comuna Tincova. S'a născut în Zervești, unde tatăl său a fost brigadier silvic. După ce a absolvit școala medie în Caransebeș s'a

dedicat carierei didactice și s'a înscris la școala normală tot în Caransebeș, pe care a terminat-o în 1909. A funcționat ca învățător în Sârbova, Târnova și în Bichigi, în decursul anilor studiind și teologia din Caransebeș. În 1916 este sfințit întru preot pentru parohia Tincova, unde păstorește și azi cu vrednicie. În decursul preoției sale a făcut multe înbunătățiri pe seama comunei bisericesti, cari ni-l prezintă ca pe un adevărat păstor sufletesc. A zidit de nou o casă parohială; bisericii i-a cumpărat 2 clopote mari și a făcut sculptura altarului; a ridicat un demn monument al eroilor. Ca președintele consiliului parohial se îngrijește de mersul bun administrativ al parohiei.

Soția sa, MARIA VOSCINARIU, s'a născut în Tincova, din părinți învățători. S'a căsătorit în 1915.

Au un unic băiat: ROMULUS, elev de cl. V. a liceului din Caransebeș.

Soții duc o viață modestă, retrasă.

*

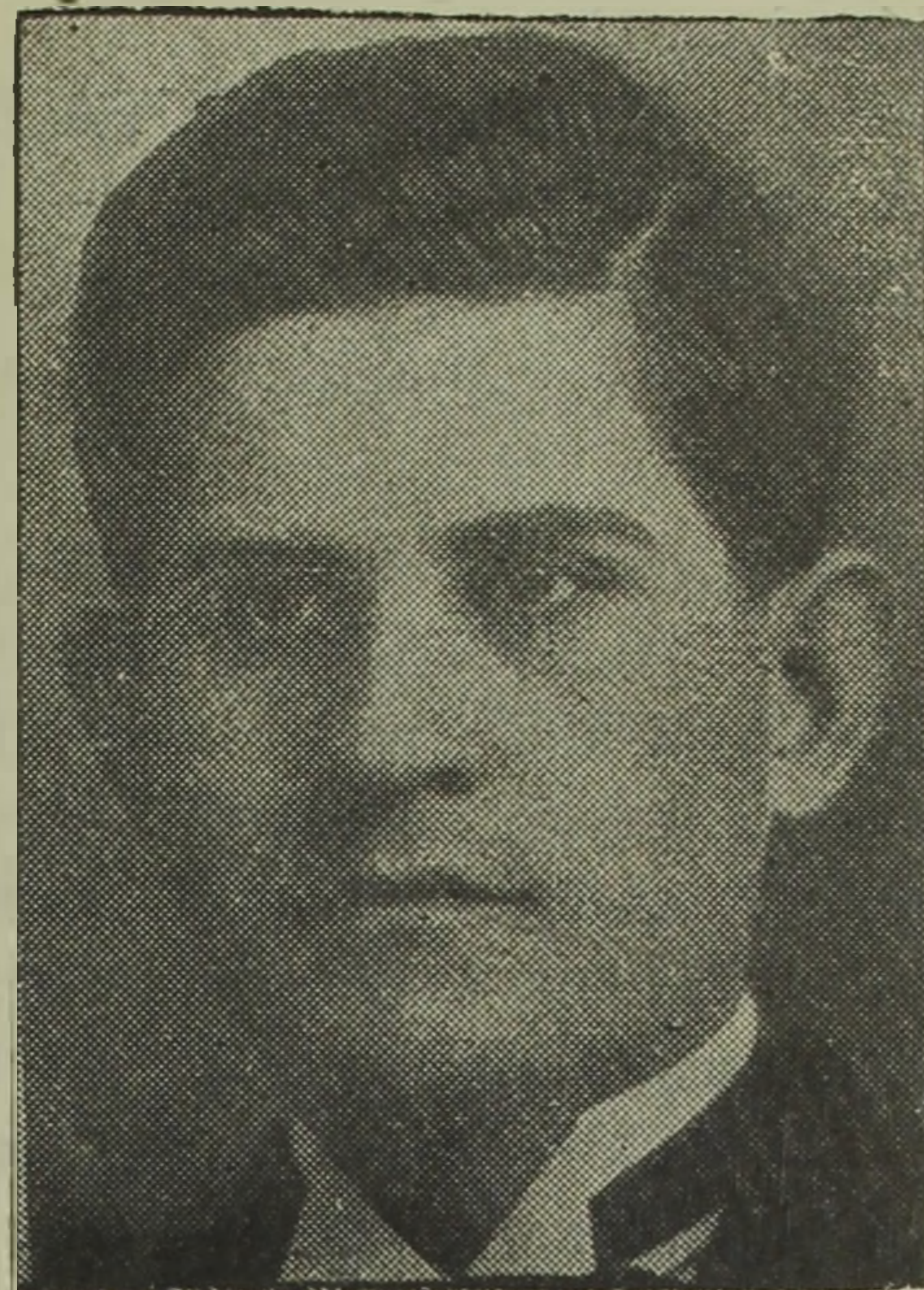

AGA VICTOR, preot ort. rom. în Chișoda. S'a născut în comuna Budinț, unde a terminat și școala primară la tatăl său, care a fost învățător. Liceul cu bacalaureatul le face la Lugoj, iar studiile teologice le ia la Institutul teologic din Arad, terminându-le în 1902. Până la 1904 funcționează ca împiegat la Conzistorul din Arad, iar după hirotonirea sa în acest an se așează ca preot în Chișoda, unde slujește și azi.

S'a distins ca ziarist, literat și scriitor bisericesc. A colaborat la mai multe gazete și ziare, turnând într'un scris limpede și concis, idei și îndrumări sănătoase pentru popor. În 1919 preia redactarea gazetei „Plugarul Român“ din Timișoara, al cărei colaborator intern a fost dela 1912 și pe care o redactează și azi cu multă rutină gazetărească. În bibl. Plugarul Român a publicat două călindare, doua vol. poezii „Verzi și uscate“ sub pseudonimul Ion Bruznatu și o „Călăuza plugarului“ cu îndrumări economice. În domeniul literaturii bisericesti s'a distins cu articole (poezii, tratate, predici...) de

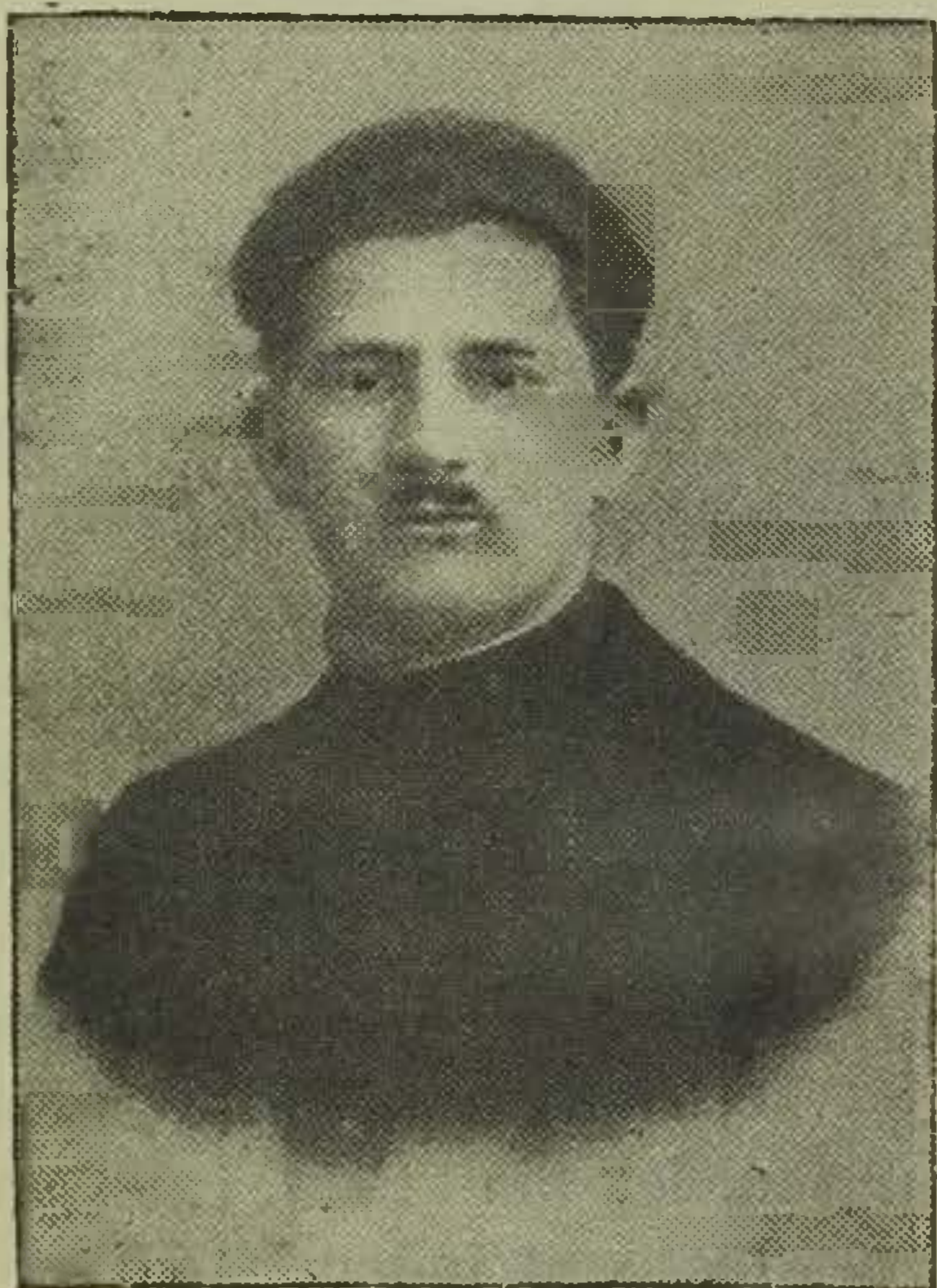
un stil select, publicate în reviste (Biserica și Școala...) bis. Cu preot. D. Voniga a lucrat o vastă „Enciclopedie bisericească în 3 vol., care e sub tipar și a colaborat la „Galeria scriitorilor bis.“ tot a acestuia. În 1934 a tipărit o valoroasă lucrare: „Simbolica biblică și creștină, dicționar enciclopedic“; a redactat prezentul Album și are încă trei lucrări inedite. Este membru al Sindicatului ziariștilor profesioniști din Banat.

Ca preot este la înălțimea chemării, în fruntea tuturor așezămintelor bis. culturale și membru al corporațiilor protopopești. Parohia o conduce cu un deosebit tact pastoral. A ridicat o casă culturală de o grandiozitate impunătoare și are adunat aproape un milion pentru zidirea unei noi biserici. — În 1913 a prestat cu succes examenul teologic pentru profesori de religie. Din filia sa Chișoda nouă a organizat încă două parohii noi sub numirea de Fratelia A. și Fratelia B., înzestrându-le în 1925 și 1927 cu sesii, paraclise și cu toate cele de lipsă.

Soția sa, GHIZELA MILOȘ, a decedat în 1931. Are trei copii: AURELIA, CORNELIA și VICTOR, student la Academia de înalte studii comerciale în Cluj.

*

ALBEANU PETRU, preot ort. rom. în Câlnic. S'a născut în comuna Jupalnic din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Caransebeș, unde a luat și bacalaureatul. Teologia a urmat-o la Academia Teologică tot din Caransebeș, absolvind la 1925, când s'a hirotonit și a ocupat postul de paroh al Câlnicului, unde funcționează și acum. Cu ținta de viață întru progresul vieții religioase morale activează cu zor pentru propășirea morală și culturală a parohienilor săi. Este membru în consiliul parohial și conducătorul corului

bisericesc, înființat în 1931. Predilecta-i ocupație artistică îi este muzica de vioară și cântarea bisericască.

Soția sa, ANICUȚA LEPA, s'a născut în Călnic din părinți proprietari de pământ. A absolvit școala medie dela liceul Carmen Sylva din Timișoara și s'a căsătorit în 1926. Timpul liber îl petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

Au o drăgălașă fetiță: RODICA, de 3 ani.

*

ALBICI IOAN, șef de expoziție al orașului Arad, în Micălaca. S'a născut în comuna Nadab la 1880, unde tatăl său a fost notar. A studiat 4 cl. de școală medie în Sibiu și școala superioară de comerț din Lipova, pe care a absolvit-o în 1900. După absolvirea școlii s'a dedicat carierei administrative. A funcționat ca practicant în Olări, Srediștea (Jugoslavia), Ciuci, Nadab, Mândruloc, Covăsinț și Variașul-mare, ca notar în Cuvin, Prăjești, Mândruloc, Șoimuș și Micălaca. Un timp a servit în Arad în calitate de funcționar superior, iar dela 2/XII. 1933 conduce în Micălaca expoziția orașului Arad. A luat parte la războiul mondial ca plutonier de administrație cl. I., unde a primit decorațiile: Crucea meritelor din argint cu coroană, medalia mică de argint, medalia de bronz și crucea Carol. Este membru al Asociației funcționarilor publici în Arad.

Soția sa, SOFIA MIHUȚA, s'a născut în Micălaca, unde tatăl său a fost învățător. S'a căsătorit în anul 1909.

Fata lor: EMILIA e măritată după Aurel Popescu, funcționar tehnic la uzina electrică din Arad.

*

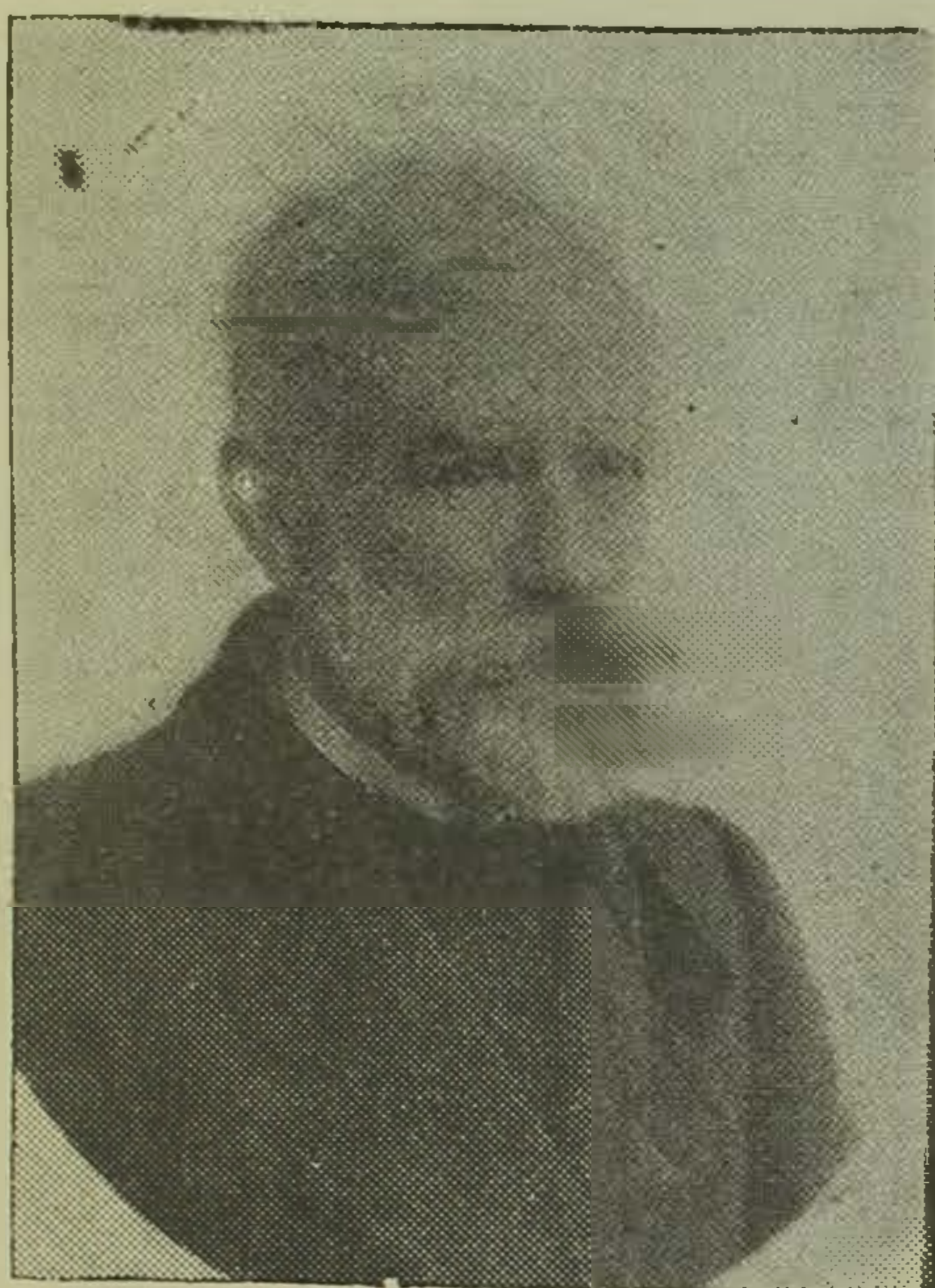
ALBU PETRU, măestru tăbăcar și opincar în Deta. S'a născut în Deta la 1899 din părinți proprietari de pământ. După absolvirea școlii din Deta, a făcut ucenicia meseriei în Deta, unde s'a și eliberat în 1916. În scop de perfecționare în branșă a lucrat și a experimentat în mai multe orașe, cum e Timișoara, Bistrița Năsăud ș. a. iar din 1923 este patron și lucrează independent cu atelier propriu aici în Deta. În armata română are rangul de sergent de rezervă. Se distinge ca un fruntaș printre meseriașii locului,

iar ca membru la corporațiunea meseriașilor are cădere în toate interesele de profesiune. Vorbește patru limbi și cântă în strana bisericii dispunând de o voce modelată. Se mai ocupă cu agricultura și cu viticultura.

Soția sa, EVA BALAN, s'a născut în Cubin (Jugoslavia) din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1922.

Copii lor: MĂRIOARA, elevă de cl. III. și Livius, elev de cl. I. ambii ai școlii primare din loc.

*

ALDAN AUGUSTIN, paroh ort. rom. în Vermeș. S'a născut în Jabar la 1873, unde tatăl său a fost învățător. Studiile liceale le-a făcut în Lugoj, iar cele teologice în Caransebeș, unde a terminat în 1895, când s'a și sfințit și a ocupat postul de paroh în Vermeș pe care-l deține și azi cu deplina demnitate. În parohie conduce viața religioasă și culturală cu multă pricepere și îndelungată practică. Biserica, zidită la 1853, după ce i-a făcut acoperiș nou în 1926 și a îngrădit-o în 1927, a renovat-o intern și extern la

anul 1933, a cumpărat pe seama bisericii 2 clopote înainte de războiu și 3 după războiu. Pentru trebuințele parohiale și bisericesti a câștigat 8 jugăre de pământ arător. În 1908 a zidit școala din nou. Este președintele consiliului și al adunării parohiale, precum și al corului bisericesc. Se mai ocupă și cu viticultura.

Soția sa, CORNELIA CRAINICESCU, s'a născut în comuna Duleu din părinți de profesie neguțatori. S'a căsătorit în 1895.

Copii lor: Dr. ADRIAN ALDAN, medic de circumscripție în Pâncota; CORIOLAN, notar în Târnova și OLGA, măritată Romulus Roja priminspector la U. D. R. în Reșița. Copii lui Coriolan sunt: STELA, elevă de cl. IV. primară și CORNELIA, elevă de cl. I. primară în Târnova.

*

ALEXIU AUREL, capelan ort. rom. în Sacoșul turcesc, în satul său natal, unde și tatăl său e preot. Studiile liceale le-a sfârșit în Brașov, iar cele teologice în Caransebeș. În 1922 a fost hirotonit întru preot și de atunci e capelan ort. rom. lângă tatăl său în Sacoșul turcesc. Pe lângă îndeplinirea conștincioasă a serviciului său se mai ocupă și cu agricultura. E președintele comitetului școlar și secretarul consiliului și adunării parohiale.

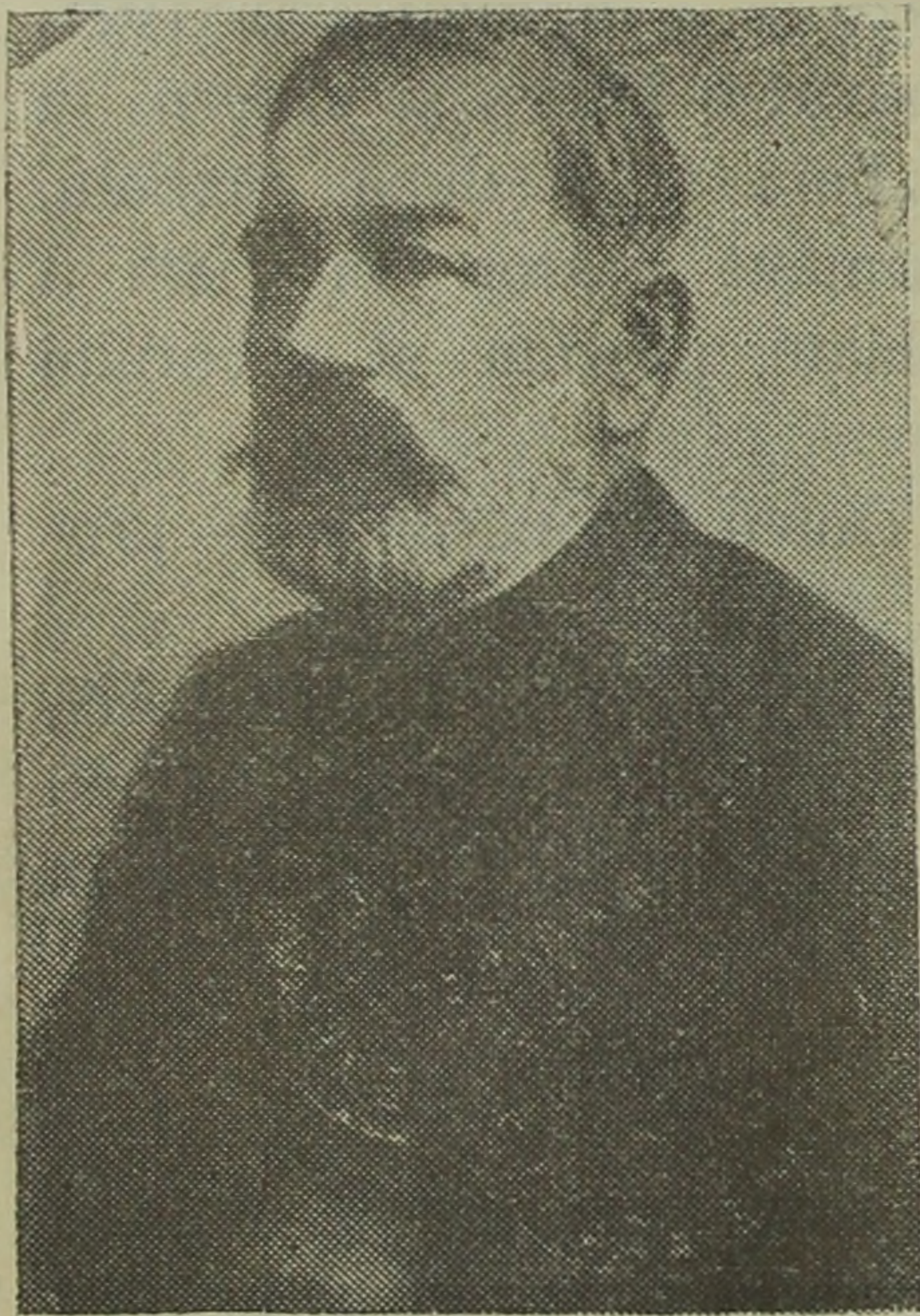
Soția sa, născ. PAULINA JURMA s'a născut în Sânmihaiul-român din părinți proprietari de pământ. Studiile secundare le-a făcut în claustrul „Notre Dame“ din Timișoara Josefin.

Au doi copii: AURELIA, elevă a cl. II. dela școala primară din loc și micuțul VIOREL. Soții duc o viață modestă, retrasă.

ALEXIU AUREL și soția din Sacoșul--turcesc.

*

ALEXIU MOISE, paroh ort. rom. în Sacoșul-turcesc. S'a născut în Sânmihaiul român din părinți țărani. Studiile gimnaziale le-a făcut în Crișul-mare, iar cele teologice în Arad. În a. 1882 a fost hirotonit întru preot și de atunci conduce cu deosebit zel și tact pastorul parohia Sacoș.

Pentru meritele sale pe teren bisericesc a fost distins în 1927 cu brâu roșu. Agricultură e ocupațiunea sa predilectă.

E președintele consiliului și adunării parohiale, apoi membru în scaunul protopopesc

și al adunării protopopești.

Intensa sa activitate pastorală a fost răsplătită în 1923 și din partea Ministeriului cu decorația „Răsplata muncii pentru biserică cl. III.

În anul 1926 a zidit biserică nouă și a ridicat și o școală nouă.

Soția sa PARASCHIVA BARBOSU, s'a născut în Sacoșul-turcesc, unde tatăl său a fost preot.

Fata lor EMILIA e soția preotului ort. rom. Cornel Biro din Herendești (jud. Severin), VICTORIA e soția preotului ort. rom. Traian Barzu din Cerneteaz. Fiul lor AUREL e preot capelan în Sacoșul-turcesc.

Soții trăiesc vieață modestă, retrasă.

*

ANDERCA MIHAI, învățător director de stat cu titlu definitiv în Vălișoara. S'a născut în Verciorova, unde tatăl său e brigadier silvic. Pedagogia a studiat-o la școala normală din Caransebeș, unde și-a luat diploma în 1926. Ca învățător a mai funcționat în Petroșnița, iar dela 1930 a fost numit inv. director în Vălișoara. În armata română e sublocotenent de rezervă. Pe terenul școlar cultural activează cu elan tineresc în multiple direcțiuni. Este secretarul comitetului școlar și membru al cercului cultural din Cârpa.

pa. E cantor ort. rom. și dirigintele corului bisericesc și al corului de școlari. În gospodăria sa rațională se ocupă cu agricultura, apicultura, viticultura, avicultura de soi și cu grădinăritul. Ii place turismul și e meșter în arta violei.

Soția sa, JEANA BLIDARIU, învățătoare cu diplomă de stat. S'a născut în Topleț din părinți directori școlari. Studiile pedagogice le-a luat la școala normală de fete din Lugoj, care a absolvit-o în 1926. A funcționat ca învățătoare în Topleț apoi a fost 2 ani la cursul normal superior de menaj în Timișoara și de atunci în Vălișoara. Timpul de recreație îl petrece cu vioara, lucrul de mână și cu cetitul.

*

ANDRAȘ GHEORGHE, învățător director în Sârbova. S'a născut în Sânnicolaul-Mare din părinți proprietari de pământ. După absolvirea școalei normale din Blaj la 1922, a început cariera învățătoarească în Cuvejdia, unde a stat numai un an, după care s'a stabilit la școala din Sârbova ca director școlar. S'a distins atât pe teren pedagogic, cât și pe terenul extrașcolar, cu deosebire ca și conducător de cor. E dirigintele corului bisericesc „Doina“ din loc, pe care l-a înființat în 1924 și instructorul fanfarei; membru în asociația corurilor din Banat, cantor bisericesc, dirigintele societății tinerimei „Doina“ și secretarul comitetului școlar din loc. A înființat corul bisericesc „Carmen“ în comuna Sânnicolaul-Mare în anul 1923. La concursul coral al pomului de Crăciun în Buziaș i-s'a acordat premiul I., iar la cel din Timișoara i-s'a conferit premiul III. În scop de ajutorare a copiilor săraci aranjează concerte reușite, iar pentru dezvoltarea cunoștințelor geografice întreprinde cu elevii excursiuni școlare.

A zidit școală nouă aci în 1928. În războiul mondial a fost odată rănit și a fost decorat cu medalia mică de argint, cu medalia de bronz, cu crucea Carol și cu medalia răniților. Se ocupă și cu literatura, fiind corespondent la „Cuvântul Satelor“ la rubrica economică, și fiind membru la „Astra“. Se îndeletnicește cu pomicultura, apicultura, agricultura, creșterea galițelor de soi și a porumbeilor, iar ca distracție manuează cu îndemânare violina, harmoniul, pianul, tambura și ghitara. Posedă 3 diplome din partea asociațiunii co-

rurilor și fanfarelor din Banat.

Soția sa, ANA PETRAȘCU, s'a născut în Sânnicolaul-Mare din părinți proprietari de pământ. A absolvit școla în Sânnicolaul-Mare, iar în 1922 s'a căsătorit. Îndeletnicire predilectă îi sunt: brodăria, lucru manual, cetitul.

*

ANDRAȘIU ANDREI BOGDAN, preot ort. rom. și învățător în Brestovaț. S'a născut în comuna Pesac. Școala normală a făcut-o în preparandia confesională din Arad la anul 1905. Studiile teologice le-a făcut tot în Arad pe cale particulară, iar la anul 1929 a fost promovat pentru parohii de cl. I. Cariera învățătorescă a început-o în Fădimac, unde a fost și preot dela 1922 și de unde la 1924 a venit la Brestovaț, tot ca preot și învățător. E președintele consiliului parohial și al cercului cultural și secretarul comitetului școlar. Pentru activitatea sa prodigioasă pe teren cultural și pedagogic a fost decorat la 1921 cu „Coroana României“ în grad de cavaler. E măestru de cor și bun organizator de serbări naționale și concerte culturale și filantropice.

Ținta de viitor a sa este munca desinteresată pentru desvoltarea culturală-națională a poporului românesc.

Soția sa, ELENA PETRUESCU, s'a născut în Sudriaș (jud. Severin). După absolvirea școalei secundare s'a măritat în anul 1909.

Copii lor: VICTOR e student la Academia teologică în Arad, CORNEL ANDREI elev cl. IV. a școalei comerciale superioare în Timișoara; NATALIA AURORA, absolventă a școalei de menaj în Timișoara, iar de prezent e la școala de specialitate pentru menaj în Sibiu; VIORICA elevă cl. I. a școalei de menaj din Timișoara.

Soții duc o vieță modestă, retrasă.

*

ANDREIU LIVIUS, notar cercual în Gavojdia. S'a născut în comuna Gârbou (jud. Someș), unde tatăl său a fost protopop gr. cat. Studiile liceale le-a făcut în Gherla, unde a luat și bacalaureatul în 1918. După ce a funcționat în Cluj 3 ani ca ofițer de poliție, a apucat calea administrației. A făcut 3 ani de practică notarială în Gârbou, un an a funcționat ca perceptor, iar în 1927 s'a înscris la cursul de notari în Lugoj, unde a servit totodată și ca funcționar la poliție. După absolvirea cursului de notar s'a

aplicat ca subnotar în Gladna română, iar ca notar a funcționat în Ostrov, în Criciova, Mehadica și dela 1 Noemvrie 1931 îndeplinește postul de notar în Gavojdia. În armata română a servit la Rgt. 31 artilerie în Cluj și are gradul de sublocotenent. Este membru al Reuniunii notarilor și al Uniunii ofițerilor de rezervă, precum și membru pe viață al despărțământului Astrei. Dintre sporturi iubește cu predilecție fotbalul, la care sport a fost membru activ jucător.

Soția s'a, MARIA HAJDU, învățătoare cu diplomă de stat. S'a născut în Caransebeș din părinți rentieri. A absolvit școala normală din Caransebeș în 1927 și de atunci este învățătoare în Gavojdia și pedagogă la orfelinatul de stat din loc. Timpul de distracție îl petrece cu muzica de pian. Este membră a Asociației învățătorilor.

Au o unică fetiță: AURELIA.

*

ANGHEL DIMITRIE, paroh ort. rom. în Calacea. S'a născut în Șiclău (jud. Arad) la 1909 din părinți proprietari de pământ. Studiile pregătitoare le-a făcut la școala superioară de comerț din Arad care a absolvit-o în 1928. Studiile teologice le-a făcut în Arad, iar după sfințirea sa din 8. Nov. 1933 este preotul parohiei ortodoxe din Calacea. Pe teren pastoral a pornit cu avânt tineresc și cu idealul ridicării neamului la o treaptă de moral și cultură meritată. Este președintele consiliului parohial, al fanfarei, al casei culturale și al Societății sf. Gheorghe din loc; mai este membru al comitetului șcalor, în care lucrează pentru înaintarea învățământului. Se mai ocupă cu creșterea paserilor de soiu și cu viticultura. S'a ridicat prin propriile sale puteri. Timpul de distracție îl petrece cu violina.

Soția sa, MELANIA CHIRIN, s'a născut în Mănăstur din părinți proprietari de pământ. A făcut școala profesională din Arad și s'a căsătorit la 22 Oct. 1933. Orele libere le trece cu lucrul de mână și cu lectura.

Soții duc o viață modestă.

*

ARDELEAN MATEIU, notar comunal în comuna Zerind. S'a născut în Comlăuș din părinți comercianți. Cu scopul cătră învățământ s'a înscris la școala normală din Arad pe care a absolvit-o în 1919. După terminarea acesteia însă s'a decis pentru cariera administrativă, a depus examenul de diferență la liceul din Blaj în 1921 și și-a făcut practica de notar în 1923 și 1924 în Comlăuș. Cursul de notari l-a făcut în Lugoj la 1925. Ca subnotar a funcționat în comunele Curtici, Comlăuș, Radna, Varșand și dela 19 Mai 1931 începând este notarul comunei Zerind. Pe terenul administrativ lucrează cu însuflețire și vocațiune, activând și în viața socială ca om de conducere. Este președintele comitetului școlar, membru al Reuniunii notarilor și membru în comitetul acesteia. Sportul îl promovează ca și președintele clubului sportiv din loc. Ca ocupațiune laterală se mai îndeletnicește și cu agricultura, cu avicultura și cu creșterea rațională a vitelor. In timpul liber îi procură multă distracție jocul de șah și cel de domino. In armata română e sublocotenent de rezervă.

Soția sa, **ELENA ȚIPOT**, s'a născut în comuna Scărișoara (jud. Bihor), unde tatăl sau a fost brigadier silvic. A făcut școala medie în Lipova și Arad, iar școala superioară de comerț cu bacalaureatul tot în Arad. S'a căsătorit în 1928. Timpul de distracție îl petrece cu muzica de pian, cu lucrul de mână și cu cetitul.

*

ARDELEAN SIMEON, director școlar în Semlac (jud. Arad.) S'a născut în Satchinez (jud. Timiș) din părinți țărani. Studiile gimnaziale le-a făcut în Timișoara, iar cele pedagogice la școala normală din Deva, terminând în a. 1912. A fost învățător în Topolovățul-mare, în Paluta, apoi 7 ani director școlar în Tornea, iar dela 1927 încoaci e director școlar în Semlac. Agendele școlare le conduce în calitate de secretar al comitetului școlar.

In războiul mondial a luat parte ca stegar de rezervă.

In scopul ajutorării copiilor săraci aranjează reprezentațiuni diletante și filantropice.

Pedagog de frunte, cu ocazia fiecărei inspecții primește laude binemeritate pentru modul instrucțiunii și al conducerii pricepute. E unul dintre fruntașii și corifeii corpului didactic.

Are numai un copil, pe **CORNEL**, de a cărui educație se ocupă intensiv.

*

ARDELEAN TEODOR, director școlar de stat în Somoșcheș. S'a născut tot aci din părinți proprietari de pământ. Pedagogia a făcut-o la școala normală din Caransebeș pe care a terminat-o în 1912. Ca învățător a funcționat în comuna Valeamare, Talpoș, Șepreuș și din 1926 în comuna sa natală Somoșcheș. S'a distins pe teren didactic atât în școală, cât și în afară. In două rânduri a fost chiar și revizor școlar la Arad, în 1920 și în anul școlar 1926/7. Este președintele cercului cultural din loc, secretarul comitetului școlar, precum și membru la

consiliul județean învățătoresc, iar pentru progresul în învățământ are scrisoare de laudă din partea inspectoratului școlar. În 1929 a înființat banca „Ardeleana” din localitate, al cărei director este și e membru la Federația Băncilor populare. În organizația bisericească are rolul de deputat eparhial. Cu școlarii aranjează anual câte 2-3 șezători școlare culturale în scop de binefacere. În războiu a luat parte ca și căpitan de rezervă, a fost de trei ori rănit și împărțit cu decorațiile: Medalia mare de argint și medalia mică de argint, de 2 ori Signum laudis și medalia răniților ces. reg. În muzică manuează cu destoinice violina. Se mai ocupă cu agricultura, cu grădinăritul, pomicultura și cu creșterea vitelor.

Soția sa, MARIOARA NEGRUȚ, s'a născut în comuna Talpoș din părinți proprietari de pământ. A absolvit școala medie în Arad și s'a căsătorit în 1916.

Copii lor: AURORA este elevă de cl. VII. liceală și TIBERIU, elev de cl. III. liceală ambii în Beiuș.

*

ARMAȘ ILIE, comerciant în Luncavița, în comuna sa natală, unde s'a născut din părinți proprietari de pământ. După terminarea școlii din sat a luat calea industriei și a comerțului. A făcut 4 ani de ucenicie la Cornea în branșa de lăcătuș și fierărie. Meseria a practicat-o apoi acasă din 1914 până la 1927. Părăsind meseria a apucat comerțul făcându-se engrosist de țuică, cu care a lucrat până la 1928. În anul 1928, cumpărându-și o casă mare a deschis prăvălie de comerț mixt și un restaurant,

clădindu-și tot aci și o modernă destilărie de țuică cu 2 aparate așezate în beton. Se mai ocupă și cu viticultura și cu agricultura, în scopul cărora a făcut mari investițiuni, acapărându-și un bogat fond instruct. În legătură cu aceasta și-a aranjat o frumoasă crescătorie de paseri de curte. În 1928 a făcut o întinsă plantațiune de pomi fructiferi și de soi. În 1919 a fost furnizor de fân pentru armata română. Om cu dare de mână este și un filantrop apreciat, e membru în comitetul școlar, iar în 1928 a contribuit la fondul pentru cumpărarea clopotului bis. cu suma de 5 mii de lei pe lista de subscripție figurând sub dl. prof. universitar dl. Lalescu, care a dat în acel scop 10 mii. E urmaș de grănicer; bunicul său a fost plutonier grăniceresc, iar bunică-sa a fost sora preotului Suru din Bucșnița.

Soția sa, MARIA CRISTESCU, s'a născut în Crușovăț, din familie învățătorescă. S'a căsătorit în 1922.

Unicul lor fiu: ILIE este elev de cl. IV. a școlii primare din loc.

ARMEANCA DOMINIC, notar cercual în comuna Criciova. S'a născut la 1906 în Săcărâmb (jud. Hunedoara) din părinți funcționari de stat. Studiile liceale le-a făcut în Deva, sfârșindu-le în 1925. Alegându-și carieră de viață calea administrației, a făcut doi ani practică de notar și apoi s'a înscris la cursul de notari în Lugoj, pe care l-a absolvit în 1927. În calitate de subnotar a funcționat în două comune, și anume în Jdioara, unde a stat 3 ani și în Sudriaș; iar ca notar a servit în Ohababistra, de unde s'a mutat la actualu-i notariat din Criciova la care aparțin și comunele: Cireșul, Măguri, Tapea și Harmadea. Este membru al reuniunii notarilor. Pe terenul administrativ e foarte activ, lucrând cu devotament și cu vocațiune.

*

ARON NICOLAE, director școlar de stat în Cornea. S'a născut în Voila (jud. Făgăraș), unde tatăl său a fost morar. A absolvit școala normală din Deva la 1893 și s'a dedicat carierei învățătoarești. A funcționat ca învățător un an în Miskolcz, iar dela 1894 încoaci în Cornea. Pe teren didactic s'a distins prin creșterea culturală a atâtor generații și prin activitatea-i extrașcolară. E secretarul comitetului școlar, președintele băncii populare „Traian Lalescu“ din loc și membru în consiliul comunal. În scopul ajutorării școalei aranjează în fiecare an câte 2—3 festivități școlare binereușite. Predilectul instrument distractiv îi e violina.

Soția sa, **ECATERINA CÂRPANU**, învățătoare diplomată de stat, s'a născut în Domașnea din familie de învățător. Școala secundară a făcut-o în Seghedin, iar școala normală în Suboțița, absolvind la 1904, în care an s'a și măritat. Dela 1911 funcționează ca învățătoare aici în Cornea. E secretara reuniunii femeilor ort. rom. din loc. În timpul liber se distrează cu muzica de pian.

Unica lor fiică: **OCTAVIA**, e profesoară, diplomată a facultății de litere dela Universitatea din Cluj.

*

AVRAM NICOLAE, avocat în comuna Cermei, unde s'a și născut în anul 1902 din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut la Beiuș, unde a luat și bacalaureatul în 1922. Facultatea de drept a făcut-o la Universitatea din Cluj, unde a terminat în 1932. Dedicat pentru cariera avocațială, a început practica aici în comuna s'a natală. Ținta lui de viață este perfecționarea în câmpul larg al dreptului. Pe lângă preocupările sale oficiale se mai ocupă cu unele ramuri de sport, cum este tenisul și vânatul. Este iubitor de fotbal, pe care la practicat la liceu ca jucător activ. Actual este membru al clubului sportiv „Gloria“ C. F. R. în Arad și membru al Societății de vânătoare „Luncana“ din loc. În Cluj a fost membru la clubul sportiv „Universitatea“. În politică și-a prins un rol militant și este șeful de sector al partidului liberal Ducist. Duce o viață socială foarte animată și vioaie.

BĂCILA IANCU, director școlar de stat în Mehadia. S'a născut în comuna Globurău, din părinți proprietari de pământ. Școala normală a făcut-o în Arad și în Caransebeș, unde a absolvit în 1904. Ca învățător a funcționat în comuna Icloda până la 1919, când apoi a ocupat postul de director al școalelor din Mehadia, unde conduce și până azi cu multă râvnă didactică. Pe teren școlar și extrașcolar activează cu succes. Este secretarul comitetului școlar și președintele Cercului cultural Mehadia. E președintele secției Orșova a Asociației învățătorilor. În scop de ajutorare cu cărți etc. a elevilor săraci aranjează în fiecare an mai multe serbări culturale. A fost cantorul bisericii ort. din care post a abzis. Este directorul Băncii populare filiala Mehadia și membru în comitetul Casei culturale și a Casinei române din loc. Instrumentul predilect muzical îi este violina.

Soția sa, **ELENA ȚEPENEAG**, s'a născut în Mehadia din părinți proprietari de pământ. Este membră a Reuniunii femeilor ort. rom. din loc. S'a căsătorit în 1905.

Copii lor: **CORNELIA**, măritată Simeon Ciocârlie, fost profesor, actual contabil la Banca Poporului fil. Buziaș. **ELENA**, absolventă de 8 cl. de liceu în Turnu Severin, **IOAN**, învățător în Cornea la școala de meserii. Nepotul lor: Ioan de 2 ani.

BADIU NICOLAE, notar comunal în Jadani. S'a născut în Seleuș (Jugoslavia) din părinți proprietari de pământ. După ce a făcut studiile liceale și a luat bacalaureatul în Panciova la 1913, s'a dedicat carierei administrative. A fost practicant de notar în Șandorf până la anul 1914. În anul 1919 a fost sub-notar în Seleuș. Face apoi cursul de notari în Cluj la 1920 și funcționează ca notar în Silagiu până la Februarie 1924, în Clopodia până la Octomvrie 1929, în Șipet până la Septemvrie 1931, iar de atunci în Jadani. S'a dis-

tins pe teren social și cultural. În Clopodia și Șipet a înființat Banca populară și în ambele comune a fost președintele Casei naționale. E membru pe viață la Astra, membru în consiliul parohial din loc și al Soc. de vânatoare „Gruicul“. Ii plac cetirea și cântarea și e vânător pasionat. În literatură a debutat la 1922 cu un volum de poezii, intitulat „Versuri triste“, și e colaborator la ziarele „Vestul“ și „Svastica Banatului“, luptând prin scris în interesul românilor din Jugoslavia și pledând pentru întregirea Banatului. E membru în comitetul Legiunii refugiaților români din Jugoslavia. Pentru limbi are un deosebit talent, posedând în scris și în graiu limba română și maghiară, iar numai în graiu limbile sârbă, germană, italiană, franceză și cehoslovacă. În războiul mondial a fost odată rănit. Pentru meritele sale de serviciu și naționale a fost decorat la 1930 cu „Coroana României în grad de cavalier“.

Soția sa, CORNELIA COȘARIU, s'a născut în Tolvadia, unde tatăl a fost preot. Studiile secundare le-a făcut în claustrul din Ciacova, iar la 1921 s'a măritat. Distracția-i predilectă e pianul.

Fetița lor: ILEANA Cosânzeana este elevă cl. IV. a școlii de aplicație în Lugoj.

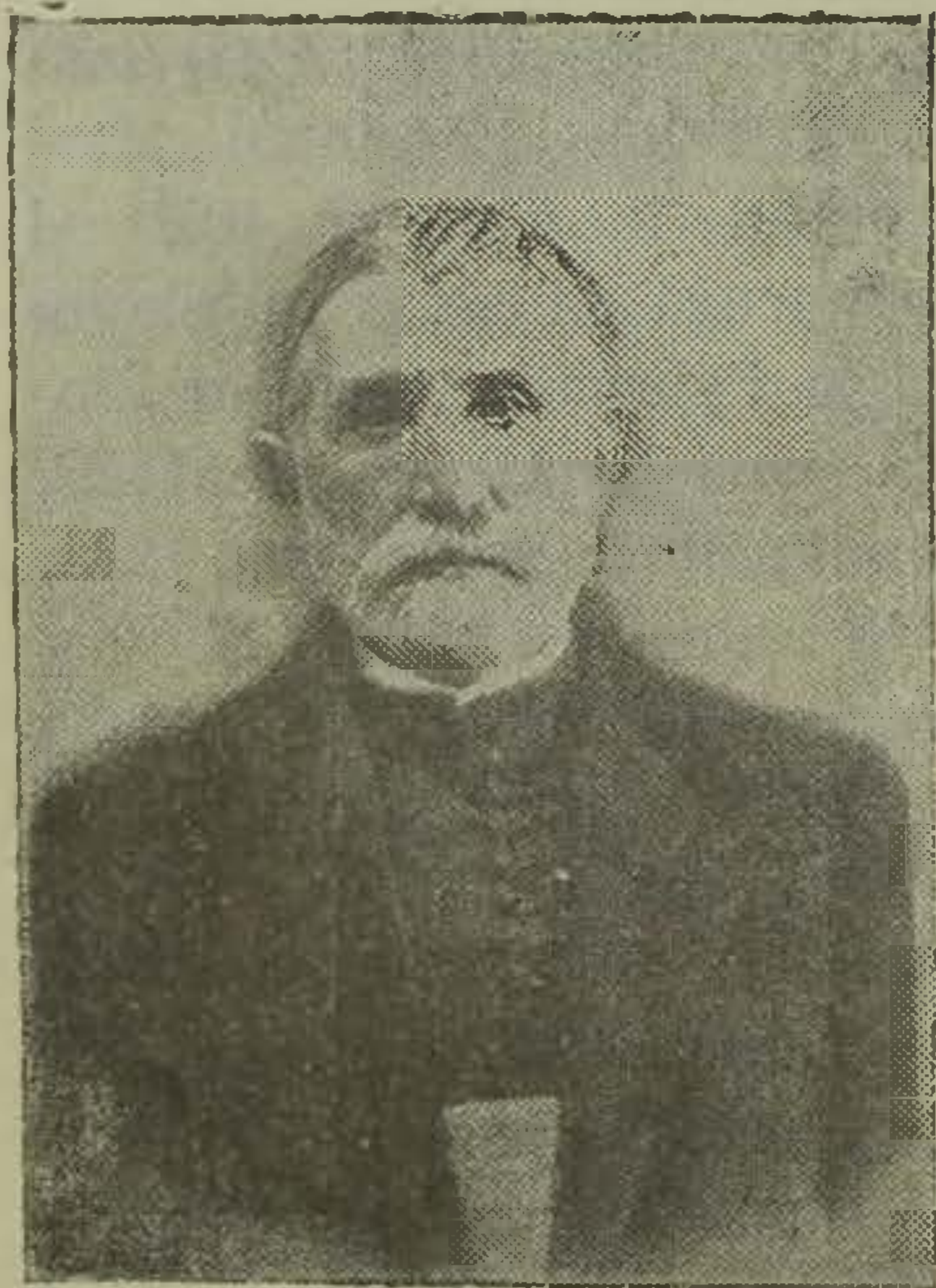
*

BĂIAN SERAFIN, paroh ort. rom. în Margina, în comuna sa natală, unde părinții săi au fost proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Caransebeș și în Orșova, studiile pedagogice în Caransebeș, și tot aci a absolvit teologia la 1897, în care an s'a și sfințit întru preot. Până la 1903 a funcționat în calitate de capelan, iar de atunci și până azi ca paroh în Margina. E unul din elita preoților din tractul său, membru în scaunul protopopesic și în adunarea protopopească. Ca președinte al consiliului parohial și ca păstor sufletesc își îndeplinește chemarea cu sfințenie. În timpul războiului a fost suspectat de spionaj și internat 1 lună de zile în temnița „Csillag“ din Seghedin, pentru sentimentele sale naționaliste. Se ocupă și cu agricultura.

Soția sa, ROSA JONAȘIU, s'a născut în Caransebeș, unde tatăl sau a fost asesor consistorial. S'a căsătorit în anul 1896.

Fiica lor: LETIȚIA e soția d. Ion Clopotel, profesor și ziarist din Cluj, care e și membru al asociației „Frăția Ortodoxă“ în Cluj. Nepoții: RODICA, elevă a liceului „Ileana“ din Cluj, GELU de 11 ani, elev de cl. I. al liceului „Universitar“ și LIGIA de 4 ani tot în Cluj.

*

BAIANȚ TEODOR, paroh ort. rom în Românești. S'a născut în Brad (jud. Hunedoara) din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Sibiu, terminându-le la 1887 și tot aci a urmat și studiile teologice, pe cari le-a absolvit în 1890. Dela sfințirea sa în acelaș an este preot paroh în comuna Românești. Ca păstor sufletesc activează pentru chemarea sa religioasă și pentru înstăpânirea moravurilor bune. Ca președintele consiliului parohial conduce cu pricepere agendele comunei bisericesti.

Soția sa, CAROLINA OPREAN, s'a născut în Târnavița (jud. Hunedoara) din familie de preot. S'a căsătorit în 1888, și a decedat în 1903.

Copii lor: SEBASTIAN e preot în Bata, iar SEPTIMIA e soția preotului Ion Muntean, care e capelan aici în Românești. Părintele Muntean are licența de teologie a facultății din Cernăuți.

*

BALMEZ NICOLAE, paroh ort. rom. în Vrani. S'a născut în comuna Mircovăț la 1870 din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Biserica albă iar cele teologice în Caransebeș. După sfințirea sa din anul 1896 s'a așezat în actuala-i parohie, pe care o conduce cu mult zel și abnegație trăind aproape numai pentru chemarea sa religioasă morală. Ca păstor sufletesc are la activul său înfăptuiri de seamă în parohie. A zidit casa parohială din nou 1903—1912, a cumpărat orologiu la biserică în 1910, a renovat interior și exterior școala, a făcut gard la cimitir, a cumpărat 3 clopote pe seama bisericii în 1920 și a renovat interior biserică în anul 1928. În 1926 a înființat organizația religioasă „Oastea Domnului“, al cărei conducător este.

Fiul său **ADRIAN** este subnotar în Herendești.

*

BALTA GHEORGHE, paroh ort. rom. în Covăsinți. S'a născut tot aci la 1908 din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Arad, unde a luat și examenul de bacalaureat. Toate clasele de liceu le-a făcut cu distincție și a fost premiat cu premii de cărți. Plecat pe cariera preoțească a absolvit Academia teologică din Arad în 1932 primind diploma de cl. I. urbană. S'a sfințit în 1933 și de atunci ocupă și funcția de paroh în Covăsinți. Ca preot activează cu avânt idealistic întru promovarea vieții religioase mo-

rale. Este membru de drept în consiliul parohial, președintele Ligii antirevizioniste și vicepreședintele Caminului cultural din loc. Se mai ocupă cu agricultura, horticultura și cu creșterea paserilor de soi. Trăiește pentru chemarea sa religioasă.

Soția sa **ILEANA MARUȘCA**, s'a născut în Arad, din părinți proprietari de pământ. Studiile și le-a făcut la școala medie, liceul inferior din Arad. S'a căsătorit în 1933.

Soții trăiesc modest, retrași.

*

școlar. Un deosebit merit are și prin faptul că în scurtul răstimp a zidit o biserică nouă, a făcut un aranjament simetric în cimitir și a organizat corul bisericesc pe baza statutelor tip eparhiale. Creșterea tineretului și catehizarea îi sunt preocuparea de forță. Se ocupă cu apicultura rațională; are și o diplomă din apicultură dela școala de agricultură din Geoagiul de jos (jud. Hunedoara). Ținta-i de viață este, propagarea religiozității în popor.

Soția sa, ELENA NICULA, s'a născut în Hălmăgel (jud. Arad), unde tatăl său este preot. Școala medie a făcut-o în Arad și s'a căsătorit în 4 Oct. 1928.

*

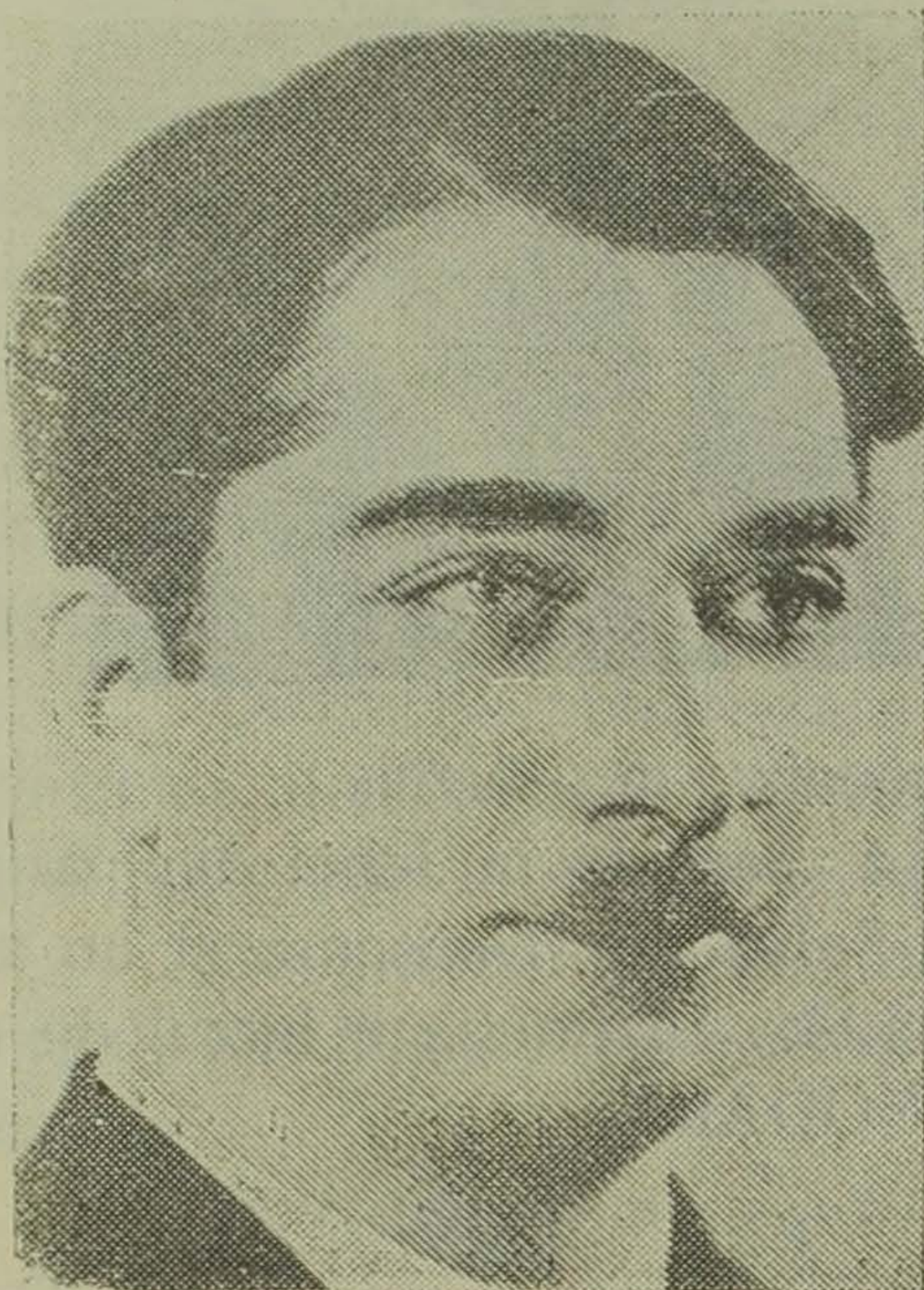
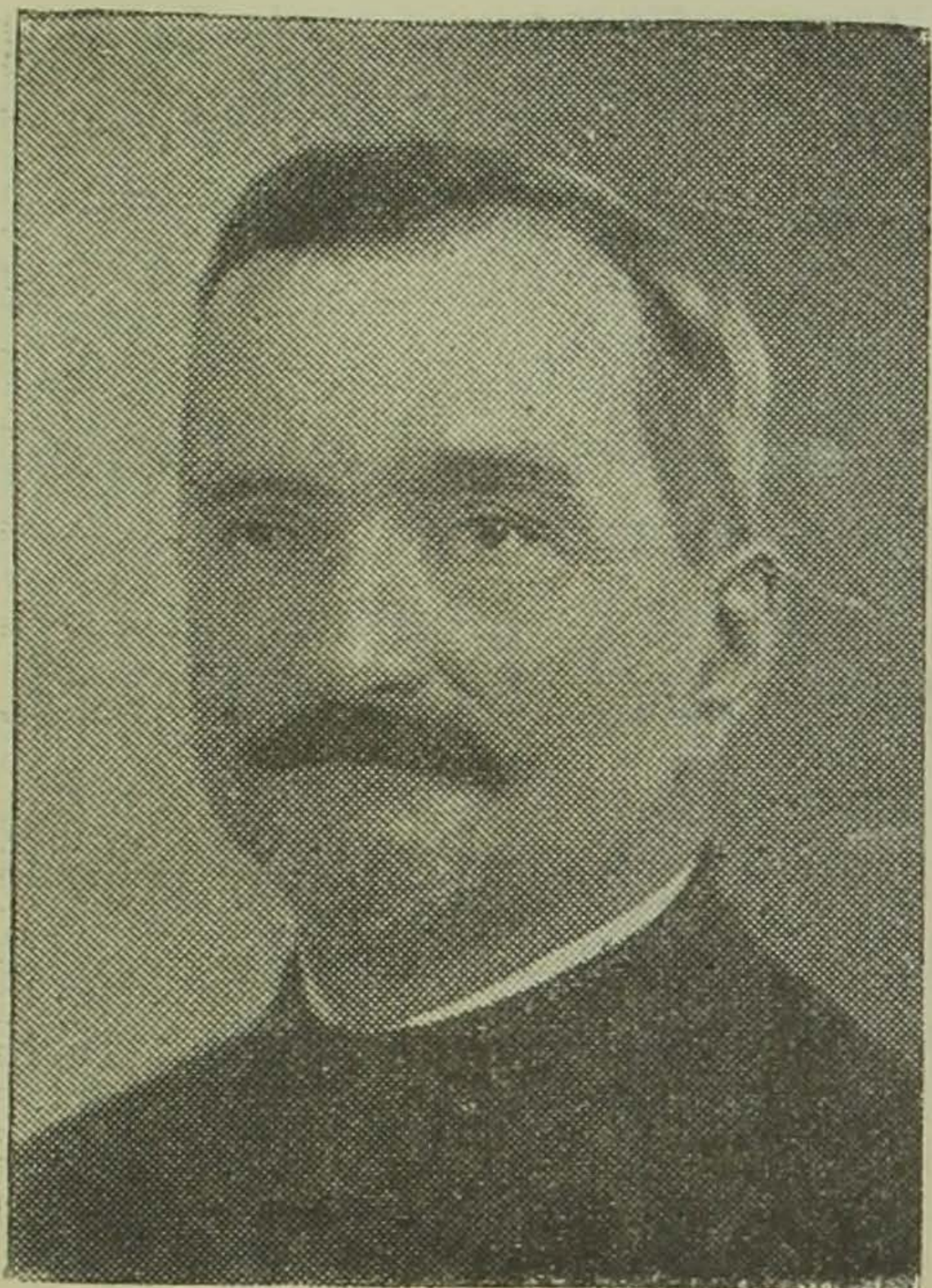
BARBU SEPTIMIU SEVER, preot gr. catolic în comuna Cârnecea. S'a născut în Jitini (jud. Caraș), din familie de preot gr. cat. Patru clase de liceu a făcut în Oravița, iar celelalte în Lugoj, unde a luat și bacalaureatul în 1928. Studiile teologice le-a absolvit în Oradea mare. După hirotonirea sa din 20 Decembrie 1932 a fost numit preot în Cârnecea, unde păstorește și de prezent. Este președintele consiliului parohial, în care calitate conduce agendele administrative și epitropești ale parohiei, iar ca paroh s'a dovedit

de un vrednic păstor sufletesc. Se îngrijește și de viața culturală a parohienilor săi prin

sprijinirea școlii și prin înființarea Reuniunii corale gr. cat., al cărei președinte este. Artei muzicale îi jertfeste cu predilectul instrument al său, cu flautul.

Soția sa, ELENA FARCAȘESCU, învățătoare de stat diplomată, s'a născut în Docnecea din părinți proprietari de pământ. A absolvit școala normală de fete din Lugoj în 1926 și a fost numită învățătoare în comuna Biniș (jud. Caraș) unde funcționează și azi. Timpul liber și-l petrece cu vioara, cu lucrul de mână și cu cetitul.

*

BARBULESCU MOISE, paroh ort. rom. în comuna Chevereșul-mare. S'a născut în Moșnița, unde tatăl său a fost brigadier silvic. A făcut școala normală confesională în Arad la 1899 și apoi s'a înscris la Institutul teologic tot din Arad, care l-a absolvit în anul 1902. După hirotonirea sa de preot în 1903 a păstorit în Nadăș dela 1903 până la 1909, în Herniacova până la 1920 și de atunci e parohul actualei sale parohii, Chevereșul-mare. Pe teren bisericesc și național și-a înregistrat merite de vrednicie. El pe propriile sale cheltueli a îndeplinit despărțirea ierarhică de cătră sârbi a parohiei Herniacova, unde apoi a fost primul preot ort. român. Pentru meritele câștigate în acest proces a primit atât dela episcopul Ignatie Pap din Arad, cât și din partea lui Dr. Emil Babeș, jurisconsultul românilor din Ardeal și Banat în Budapesta, scrisoare de laudă și de distincție. În timpul războiului a fost internat politic la Weppersdorf lângă Sopron un an de zile. În parohie activează ca un adevărat părinte sufletesc, cu rol în toate ramurile religioase sociale. E conducătorul oficiului parohial, președintele consiliului parohial, al corului bisericesc, al Casei culturale și al fanfarei. E consilier comunal și membru la scaunul protopopesc.

Soția sa, ANA MICȘA, s'a născut în Chevereșul-mare, din părinți mari proprietari de pământ. S'a maritat în 1902.

Copii lor: IULIAN, e candidat de preot. A făcut școala comercială superioară în Timișoara și a absolvit Academia teologică din Arad în 1932.; EMILIA, măritată Remus Cloambeș, preot ort. rom. în Racovița și AUREL, elev de gimnaziu.

*

BELA STEFAN, învățător de stat în Racovița. S'a născut în Bobda din părinți proprietari de pământ. A făcut școala normală în Timișoara, după a cărei absolvire la 1929, a stat ca învățător în Buziaș doi ani, iar de atunci în Racovița. Pe teren literar a debutat ca ziarist în calitate de corespondent la „Curentul“ 1929—1931 și colaborator la „Vestul“. E meșter în vioară, pian și în cântare, iar sportul îl exercitează în toate ramurile: călăritul, football, tennis. E membru al clubului sportiv „Haiduc“ din Ti-

mișoara și al clubului sportiv „Phoenix“ din Buziaș.

Soția sa, **CORNELIA DINA**, născută în Jebel din părinți proprietari de pământ, a absolvit 4 clase de liceu la Carmen Sylva din Timișoara și un an la școala superioară de menaj tot în Timișoara. S'a căsătorit în 1931. Distracția e lucrul de mână și cetitul.

Au o fetiță: **FELICIA MINODARA**.

*

BELBA PETRU, notar cercual în Băile-Herculane. S'a născut în Peceneșca din părinți comercianți. Studiile secundare le-a făcut la liceul real din Timișoara, unde a luat și bacalauratul în 1919. S'a înscris la facultatea de drept a Universității din Cluj și a urmat apoi la București. După doi ani la drept, a întrerupt studiile și s'a ocupat cu comerțul câțiva ani. În 1927 face cursul de notari în Lugoj și se dedică carierei administrative, pe care înaintează repede. După jumătate de an de funcționare ca subnotar, e numit notar al Băilor Herculane, unde este și azi. Este membru la reuniunea notarilor, secretarul comisiei locale balneare, membru sprijinitor al pompierilor voluntari din loc și episcopul bisericii ortodoxe. Ca țintă de viață și-a fixat propășirea chemării și fericirea familiei sale.

Soția sa, **SOFIA DOMIL**, s'a născut în Bucșnița, unde tatăl ei este preot ort. român. A absolvit școala medie în Caransebeș și s'a căsătorit la 1923.

Au trei băieți: **PETRU**, elev de cl. II. primară, **HORAȚIU** de 5 ani și **GHEORGHE** de 3 ani.

*

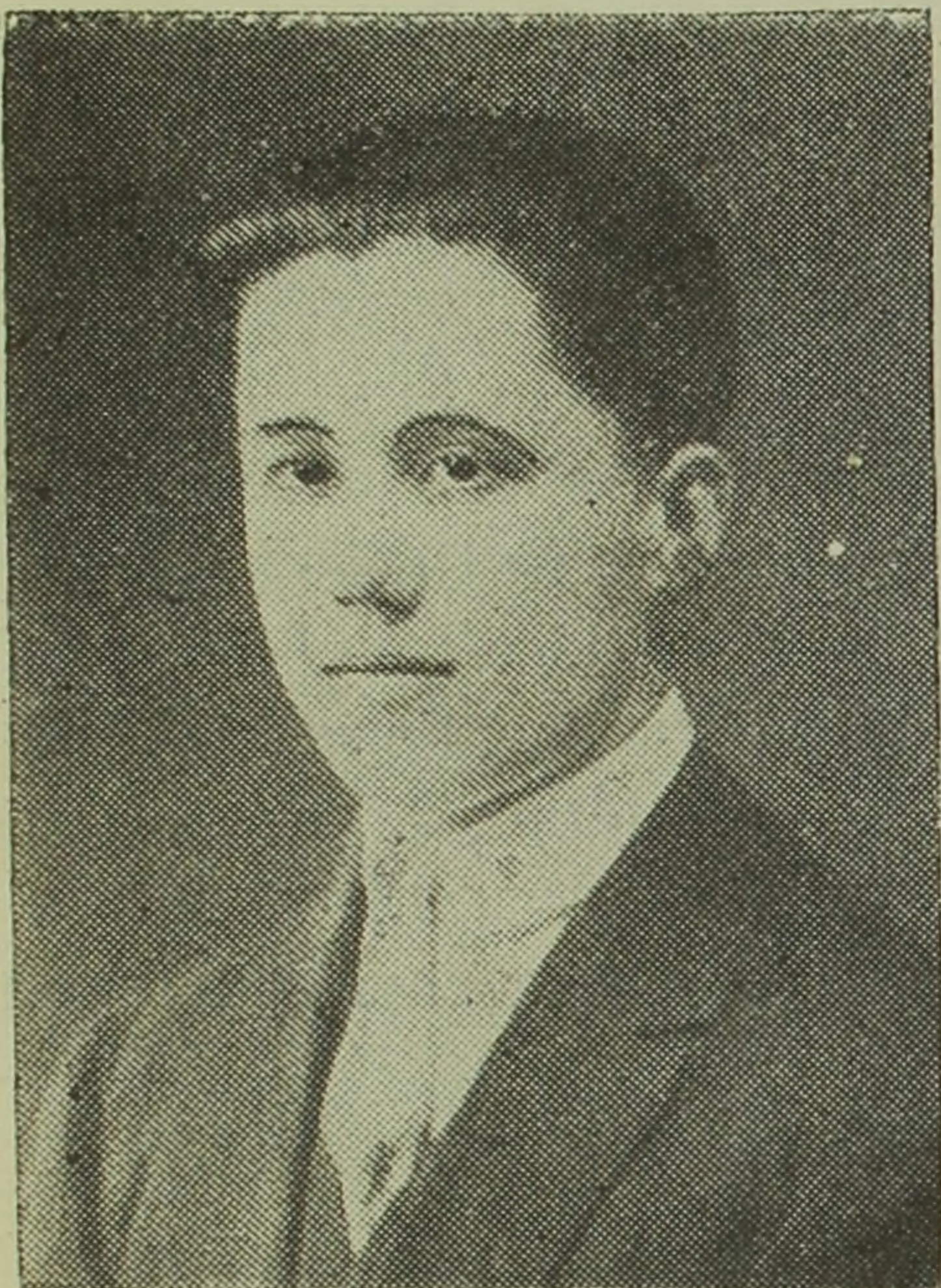
BELCEA BRUTUS, paroh ort. rom. în comuna Ciuchiciu. S'a născut în Cuptoare-secul din familie de preot. Studiile liceale le-a făcut la liceul Diaconovici Loga din Timișoara și le-a absolvit în 1926. Științele teologice și le-a însușit la Academia teologică din Caransebeș. După terminarea acestora în 1930 s'a hirotonit și de atunci până azi păstorește cu zel parohia-i actuală. În calitate de conducătorul natural al comunei este îndrumătorul tuturor acțiunilor de-

progres cultural și material al credincioșilor săi. Este președintele consiliului parohial și al adunării parohiale, precum și un cald sprijinitor al școlii și învățământului.

Soția sa OCTAVIA SIMU, s'a născut în Ciuchiciu, din părinți preoți. A făcut patru clase de liceu și doi ani de școală de menaj la călugărițele Notre Dame, din Timișoara. În timpul liber se distrează cu pictura, lucrul de mână și cu cetitul.

Unica lor fetiță drăgălașă e: DOINA FELICIA, de 2 ani.

*

DR. BERDAC IOAN, medic. veterinar. S'a născut în comuna Secășeni, (jud. Caraș), din părinți agricultori. Studiile liceale le-a făcut în Oravița, Lugoj și în Brașov. După depunerea bacalaureatului s'a înscris la politehnica din Timișoara unde a stat numai un an. Nesimțind atragere spre cariera de inginer, trece la facultatea de medicină veterinară din București; ultimii doi ani ai acesteiași facultate îi isprăvește la universitatea din Milano unde își ia și diploma în a. 1932.

Distracția predilectă o află în muzică. Ca student a fost controlor al „Cercului academic bănățean“ al secției București și al societății de cântări și muzică „Lyra“ din Secășeni.

De prezente președintele societății studențești „Nicolae Jorga“ din Milano și membrul soc. culturale „Ramuri“ din Secășeni.

E o figură marcantă a corpului medicilor veterinari dela noi.

*

BESZTERCZEI ANTONIU, notar cercual în comuna Sărăzani. S'a născut în Lugoj, unde tatăl său a fost rentier. Studiile gimnaziale le-a făcut în Odorheiu și le-a absolvit în 1904. Dedicându-se carierei administrative, a funcționat ca practicant de notar în comunele Găvoșdia, Sacul și în Lugoj. După ce face apoi cursul pe notari în Târgu-mureș la anul 1906 e aplicat în calitate de subnotar în Rusca montană și în Steierdorf Anina. Înainte de 1931, de când ocupă postul de notar în Sărăzani, a mai funcționat ca notar în Broșteanu, Rusca montană, în Cârpa și în Zabalți. În războiul mondial a luat parte ca sublocotenent de rezervă și a fost decorat pentru fapte de vitejie cu Signum laudis, cu medalia mică de argint, medalia de bronz și cu crucea Carol. Este membru al reuniunii notarilor.

Soția sa, IULIANA FLOREK, s'a născut în Cavarau, unde tatăl ei a fost administrator de moșie. S'a măritat în 1906.

Copii lor: AURELIA, absolventă a facultății de medicină la Universitatea din Graz și ZOLTAN, funcționar.

Soții duc o viață retrasă, modestă.

*

BICA SIMEON, măestru tapițer în Reșița. S'a născut în Cețelul românesc (jud. Sălaj), din familie învățătoarească. După absolvirea școlii, a învățat meseria în satul său natal și în Zilah, unde s'a eliberat la anul 1906. Pentru perfecționarea sa în această branșă a făcut o largă practică în țări străine cum e Germania, Austria, Ungaria și Rusia. Din anul 1925 începând lucrează cu atelierul său independent. A luat parte la războiul mondial și a fost prizonier de război în Rusia 3 ani de zile, în depărtarea Siberiei. Este membru la Corporațiunea meseriașilor din loc și la Uniunea meseriașilor mici. Mai e membru al Societății maghiare de lectură și al Corpului pompierilor voluntari.

Soția sa, **ANA DINCA**, s'a născut în comuna Fizeș (jud. Caraș) din familie de măestri zidari. S'a căsătorit în 1924. Este membră a Reuniunii femeilor ort. române din loc.

*

BINCHICIU NICOLAE, paroh ort. rom. în comuna Bârsa. S'a născut în Siria, la 1908 din părinți proprietari de pământ. A făcut Studiile liceale în Beiuș, unde a absolvit în 1926, iar teologia a învățat-o la Seminarul teologic din Arad. După hirotonirea sa în 1932 s'a așezat ca paroh în Bârsa, unde păstorește și azi cu multă competență. Animat de idealismul misiunii își pune toată străduința întru promovarea religiozității și a moralității. Pe lângă preocupările sale oficiale se mai ocupă și cu creșterea galițelor de soiu, iar ca proprietar de vie și cu vinicultura. Distracția muzicală și-a face cu flautul.

Soția sa, **ANTIȚA IANĂȘ**, s'a născut în Șilindia, unde tatăl său este picher județean. A învățat școala profesională din Arad și s'a căsătorit în 1928. Distracția timpului liber și-o procură cu muzica de pian, cu lucrul de mână și cu cetitul.

*

BINCHICIU PETRU IOAN, paroh ort. rom. în Ilteu. S'a născut în Șoimuș din părinți învățători. Studiile liceale le-a făcut în Brad, iar pedagogia la școala normală superioară din Arad. S'a decis întâiu pentru cariera învățătoarească și a slujit ca învățător în Ilteu între anii 1904—1915. În anul 1915 a luat calificarea preotească la Seminarul teologic din Arad și tot în acest an s'a hirotonit pentru parohia Monorostia (jud. Arad), de unde, după o păstorire de 8 ani, la 1923, a trecut la Ilteu, ca paroh al acestei comune bis.,

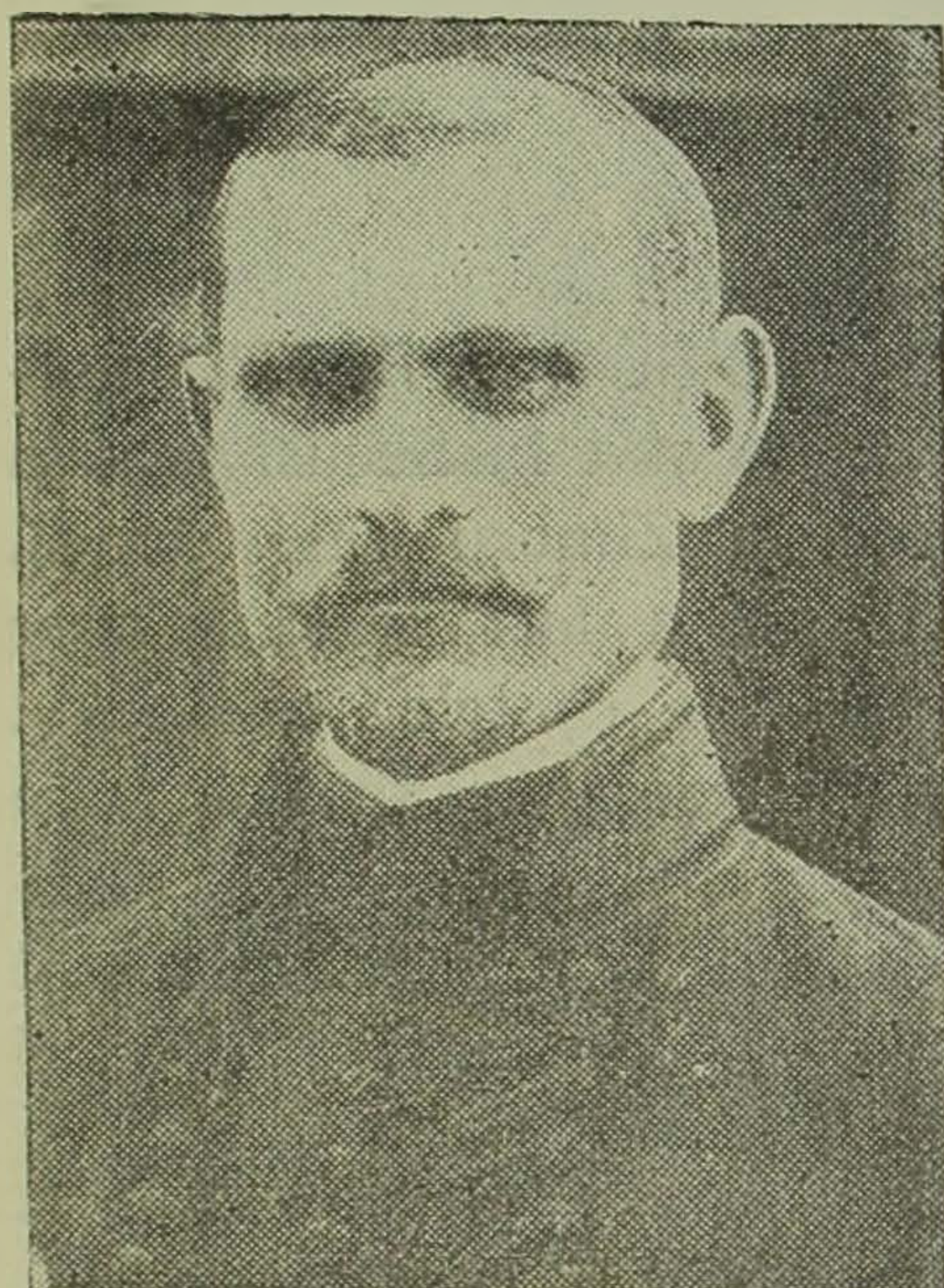
unde funcționează și azi. E președintele consiliului parohial, al corului bisericesc și al Casei culturale din loc. S'a distins ca fervent sprijinitor al culturii și literaturii în calitate de membru fondator al Astei și prin scrierile sale proprii. Are peste 20 de lucrări scrise în proză.

metrică, dintre cari se remarcă piesa istorică „Elena Doamnă“, în versuri, pe 72 de pagini. Are stupărie de model, iar o carieră proprie de humă pentru zugrăvi îi aduce bogăție nesecată. Pe teren bis. cultural lucrează cu râvnă desinteresată.

Soția sa, RUJIȚA HELPERL, s'a născut în Ilteu, din părinți comercianți. A absolvit școala medie la călugărițele „Notre Dame“ din Lipova și s'a căsătorit în 1909. E membră fondatoare la reuniunea femeilor ort. rom. din plasa Radna. Timpul liber și-l petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

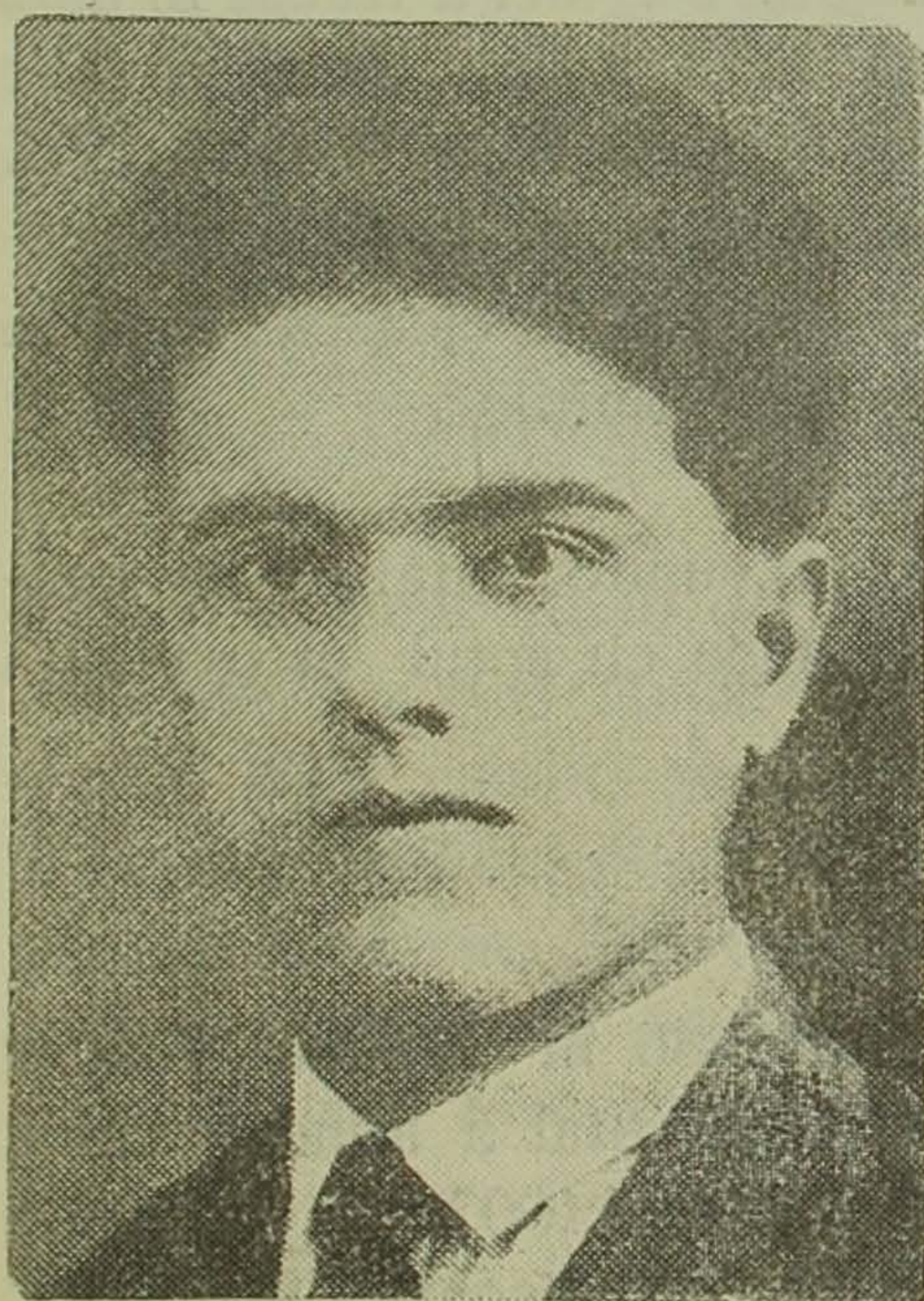
Au un băiat: VIOREL ION, ziarist de profesiune.

*

BIRĂESCU TOMA, paroh ort. rom în comuna Cireșul. S'a născut în Surducul-mic (jud. Severin) la anul 1888 din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Lugoj, terminându-le în 1906, iar cele teologice le-a urmat la Institutul teologic din Caransebeș, absolvindu-le în 1911. După hirotonirea sa din acest an s'a așezat ca paroh în Cireșul, îndeplinind aci cu devotament pastorația sufletească și îndrumarea culturală a comunei și a credincioșilor săi. Ca președintele consiliului parohial și al comitetului școlar activează pentru bunăstarea parohiei, făcând reparații radicale edificiului bisericesc și zidind școală nouă confesională. Pentru progresul eminent în catehizarea elevilor a primit scrisoare de laudă din partea Episcopiei. Pentru prosperarea materială a comunei își oferă întreg concursul său Băncii populare „Soarele“ din loc, ca președintele comisiei de cenzori a acestei instituții salutare.

*

BIRIȘ DĂNILĂ, învățător director școlar de stat în comuna Sacul. S'a născut în 1909 în Idioara (jud. Severin) din părinți proprietari de pământ. Școala normală a făcut-o în Caransebeș a luat diploma de învățător în 1927. După absolvirea școlii normale a fost un an pedagog la această școală, apoi a funcționat doi ani în Corneareva ca învățător și de atunci incoaci și până azi e directorul școlii din frunțașă comuna Sacul. Este secretarul comitetului școlar din loc, iar după aprecierea capacității sale e ales secretar al Cercului cultural și al subsecției Asociației învățătorilor bănățeni. Biserica are un sprijin efectiv prin activitatea dânsului, care e dirigintele corului bisericesc și cantor ort. român. Ca țintă de viață și-a propus îndeplinirea chemării sale pedagogice.

*

BIRO CORNELIU, paroh ort. rom. în comuna Herendești, comuna sa natală, unde și tatăl său a fost preot ort. rom. Studiile liceale le-a făcut în Lugoj și în Timișoara, iar teologia a urmat-o la Academia teologică din Caransebeș, absolvindu-o în 1903. După sfințirea sa în acest an s'a așezat ca paroh în Herendești, unde păstorește și azi cu deplină vrednicie. În armata română este preot militar de rezervă. Este unul dintre cei mai distinși preoți ai trac-tului, râvnitor pentru propășirea religioasă și culturală a poporului. Este președintele consiliului parohial și al comitetului școlar. Este membru la institutul geografic.

Soția sa, **EMILIA ALEXIU**, s'a născut în Sacoșul-turcesc, unde tatăl său este preot ort. rom. A făcut școala la călugărițele Notre Dame în Timișoara. S'a căsătorit în 1903.

Copii lor: **VALERIA**, măritată Aurel Lazăr preot ort. rom. în Semlacul-mare, **VIORICA**, măritată Cornel Suru, preot ort. rom. în Orșova.

*

BIȘORCA PETRU, perceptor de stat în Secusigiu. S'a născut în Zimbru (jud. Arad). Tatăl său a fost administrator de moșie la contele Zselénszky. După terminarea școlii intră la jandarmerie. În războiul mondial a fost rănit grav, împușcat în plămâni, fiindu-i glonte și acum în piept. După războiu ca plutonier de jandarmi conduce șefurile de post din Bârzava, Măderat, Sântana, Murani și Vălcani. De aici a trecut în anul 1925 la Lovrin, unde a stat până la anul 1931, când a fost numit perceptor la Secusigiu.

În războiul mondial a primit mai multe decorații pentru ținuta sa vitejească în fața dușmanului și anume: medalia mică de argint, Crucea Carol și medalia răniților.

Are diploma de absolvire a cursului de plutonieri de jandarmi.

Soția sa, **SILVIA SERB**, s'a născut în Valea mare (jud. Arad), unde tatăl ei e constructor de case. După terminarea cursurilor școlare s'a căsătorit și duce cu soțul ei o viață familiară modestă retrasă.

*

BISTRIAN PAVEL, măestru blănar în Ciacova. S'a născut la 1886 în comuna Toager din părinți proprietari de pământ. După absolvirea școlii din satul său natal a apucat calea meseriei. Profesiunea de blănărie a învățat-o în Ciacova și s'a eliberat în 1903. În scop de perfecționare în meserie a lucrat în calitate de calfă în Ciacova, Deta, Timișoara, Seghedin, iar din 1912 lucrează ca patron cu un atelier bogat asortat. A luat parte și în războiul mon-

dial, unde a fost odată rănit. În branșă lucrează cu iscusință deosebită și blănăria sa este apreciată și binecercetată de tot jurul. Este membru la corporațiunea meseriașilor, iar în societate are un rol însemnat, activ la toate acțiunile de bine și filantropice. Ținta-i de viață este desăvârșirea în branșă și fericirea familiei sale.

Soția sa, IOANA MILOȘ, s'a născut în comuna Sarcea (Jugoslavia) din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1920.

Unicul lor fiu: EMILIAN, este elev de cl. III. a gimnaziului din loc.

*

BIZEREA PETRU, administrator parohial și învățător director al școlii primare de stat din Deta. S'a născut la 1881 în comuna Soceni (jud. Caraș) din părinți proprietari de pământ. După ce a făcut 2 clase de liceu în Lugoj și alte două în Reșița s'a dedicat carierei didactice și s'a înscris la școala normală din Caransebeș. După terminarea acesteia în 1901, a fost trimis de Consistorul ort. rom. din Caransebeș ca bursier la școlile înalte pedagogice din Budapesta și Ger-

mania, a făcut studii de perfecționare în Eisenach, Jena, Weissenfels și Merseburg. Reîntors dela studii a fost aplicat la Consistorul caransebeșan în calitate de arhivar 1 an de zile, iar un alt an a condus școala de aplicație de pe lângă școala normală de aci. A trecut apoi ca învățător la Răcăjdia, Coșteiu (Jugoslavia) și Vărădia, iar din 1921 este directorul școlii din târgușorul Deta, Aici a înființat în 1922 o nouă parohie ortodoxă, ce lipsea și al cărei administrator parohiala devenit după ce a absolvit în mod particular teologia din Caransebeș în 1922 și după hirotonirea sa din 1923. În viața pedagogică și în cea bisericească s'a distins ca organizator, conducător și ca literat de seamă. Este președintele consiliului parohial și al cercului Astrei din loc, secretarul comitetului școlar și vicepreședinte la Asociația învățătorilor din Timiș-Torontal.

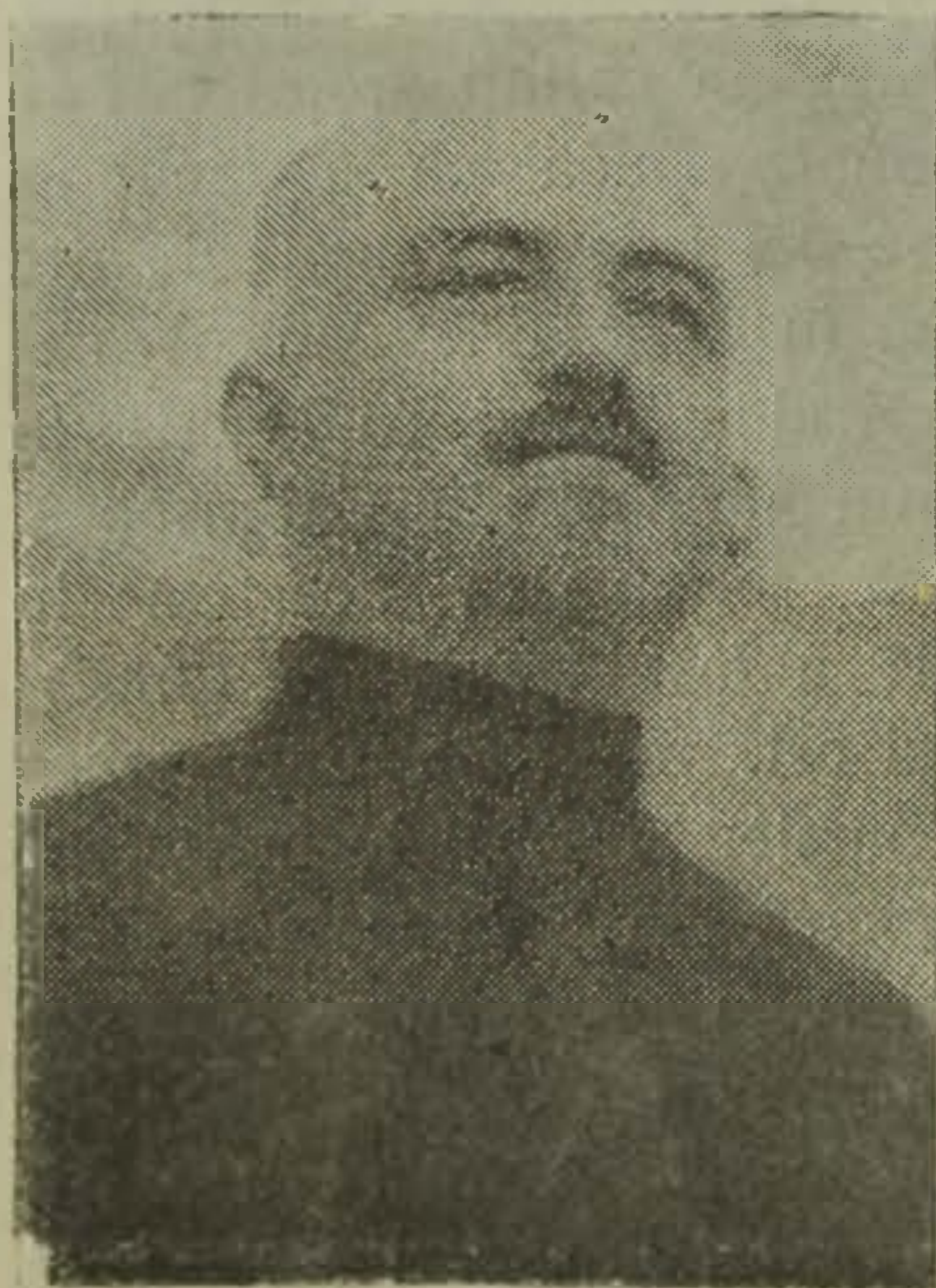
Ca primul preot al parohiei și-a adaptat o capelă de toată frumuseța, a câștigat parohiei un cimitir pe care l-a îngrădit și a cumpărat o frumoasă casă parohială. S'a distins îndeosebi pe teren literar. În colaborare cu Dr. Petru Barbu a compus cărțile de religie pentru toate clasele de școală primare și pentru cl. I—III. secundare, apoi în 1908 au scos un tratat de 420 pagini, intitulat: „Religiunea în școlile populare“. În colaborare cu Cezar Petrescu, V. V. Haneș, T. H. Iacobescu, Traian Jiteu, Nicolae Simsonovici a redactat cărțile manuale pt. cl. I—IV. a școlii primare. A scris în broșură trecutul comunei Soceni, iar în Biblioteca Cunoștințelor folositoare a lui I. Simionescu a publicat tratatul „Românii din Bănatul jugoslav“. A înființat și a redactat revista pedagogică „Educatorul“ în anii 1909—1913. A colaborat la Foaia Diecezană din Caransebeș, la „Biserica Ortodoxă Română“ din București, la „Progresul“ din Oravița, „Candela“ din Cernăuț, „Școala și Familia“ din Brașov, la „Românul“ din Budapesta, la „Poporul Român“ din Budapesta și cel din Arad. La revista „Școala Bănățeană“ din Timișoara este membru în comitetul de direcție.

Ca scop de viitor și-a propus și lucrează pentru zidirea unei biserici și a unei școle primare în comună.

Soția sa, EUFROSINA PITIC, s'a născut în Coșteiu (Jugoslavia) din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1914.

Copii lor: MIHAI MARIUS, absolvent al liceului din Arad cu examen de bacalaureat. STELUȚA ELISAVETA, măritată după doctorandul Traian Coșeriu preot în Teregova și Vioara, elevă de cl. V. primară din loc.

*

BLAGA LEON, paroh ort. rom în Secusigiu. S'a născut la 1887 în Lancrăm (jud. Alba) din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut: 4 cl. în Sebeșul săsesc, 2 cl. în Blaj, iar ultimele două și bacalaureatul în Brașov. Dedicându-se carierei preoțești a studiat teologia în Sibiu. Hirotonindu-se în 1912 s'a așezat în actuala-i parohie, unde funcționează și azi cu multă demnitate și pricepere. În războiul mondial a luat parte ca preot militar de re-

zervă, activând doi ani pe front, unde și-a câștigat meritele: crucea de merite preoțească cl. II.; crucea Carol și medalia cl. II. a crucii roșii. În parohie activează pe toate terenele și se distinge ca orator de forță. Este președintele comitetului școlar și al Corului bisericesc și este membru în consiliul parohial. Un deosebit merit și-a câștigat prin activitatea economică în parohie: a renovat biserica intern și extern, i-a cumpărat două clopote, a împrejmuit-o cu gard, a îngrădit cimitirul și a zidit din nou casa parohială. A înființat Soc. relig. „Sf. Gheorghe“, al cărei președinte este și conduce „Oastea Domnului“ din loc. Se mai ocupă cu agricultura apicultura, grădinăritul, pomicultura, viticultura și creșterea galițelor de soiu.

Soția sa, HERMINA ROMAN, s'a căsătorit în 1912 și a decedat în 1921.

Fiica lor MARIOARA, este studentă la facultatea de litere și filozofie din Cernăuți.

BLIDARIU ZĂHĂRIE, director școlar de stat în Topleț. S'a născut tot aci din părinți agricultori. Școala normală a făcut-o în Kis-Kunfélegyháza și a terminat-o la 1903. După absolvire a activat 4 ani ca funcționar particular, iar de atunci și până azi funcționează ca învățător director aici în Topleț. E secretarul comitetului școlar și președintele cercului cultural învățătoresc. E membru ajutător al corpului pompierilor voluntari din loc. În scop de ajutorare a școlii aranjează câte 2—3 serbări și șezători școlare.

Soția sa, ETELCA SANTA, s'a născut în Nădrag, unde tatăl său a fost conducător de fabrică. S'a căsătorit în 1908.

Au o fiică: IOANA, învățătoare diplomată funcționează la școala din comuna Petroșnița și e măritată după dl. Mihai Anderca, director școlar în comuna Vălișoara.

*

BODEA CORNEL IULIU, paroh ort. rom. în Dezna. S'a născut în 1884 în comuna Laz, unde tatăl său a fost preot. Studiile și-le-a făcut la liceul din Arad și Sibiu, unde a luat și examenul de bacalaureat la 1905. Teologia a învățat-o în Arad după a cărei absolvire a funcționat 1 $\frac{1}{2}$ an la conzistor, apoi în cancelaria avocațială a lui Dr. Suciu $\frac{1}{2}$ an tot în Arad. S'a fost înscris și a făcut și câteva colloquii la facultatea de drept din Budapesta. După sfințirea sa la Arad din 1910 a slujit ca preot în Neagra 3 ani, în Dud 8 ani iar dela 1922 este parohul comunei Dezna. Preot cu o mănoasă activitate pastorală este decorat cu Răsplata muncii pentru biserică cl II. Este președintele consiliului parohial, membru în comitetul școlar, președin-

tele Cooperativei forestiare „Valea Deznei“ din loc. Este preș. și membru activ al corului bisericesc; a renovat biserica intern și extern, i-a cumpărat 2 clopote și a făcut gard la bis. și la cimitir. Unicul dintre preoți, care nu a lăsat să se recvireze clopotele în războiu. În com. Dud a ridicat monumentul eroilor, iar în Neagra a renovat casa parohială și a început zidirea școlii. Duce o vieată socială foarte animată. Se mai ocupă cu apicultura, (are 120 de familii de stupi), cu viticultura, cu creșterea paserilor de soiu și cu oieritul.

Soția sa, SENCA MĂRCUȘ, s'a născut în Giula (Ungaria) din părinți învățători. A făcut patru clase de școală medie în Sibiu și școala superioară de comerț în Șopron. S'a căsătorit în 1909. Este membră la Reuniunea femeilor ort. rom. din Buteni.

Copii lor: MARGELA după absolvirea liceului de 7 cl. și bacalaureatului în București a absolvit un an la Academia de înalte Științe comerciale în București; CORNEL MIHAI absolvent al școlii superioare de comerț din Timișoara își face stagiul de elev cu termen redus în armată; CORNELIA, studentă la facultatea de litere și filozofie în București specialitatea istorie, geografie și limba română, fiind înscrisă încă și la cant și stenografie, de notat că bacalaureatul l-a trecut cu excepțional.

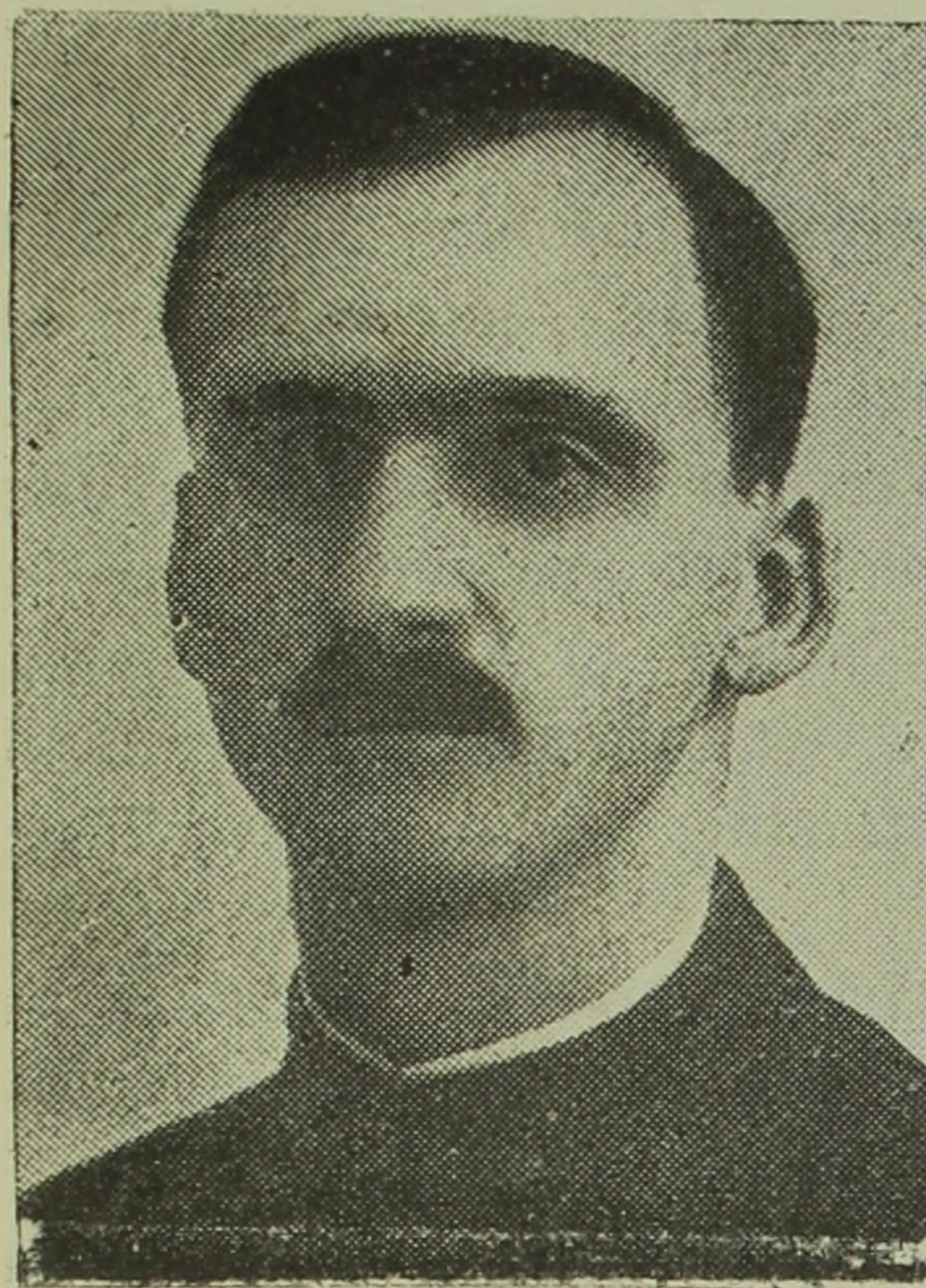
*

BOCU ROMUL, director școlar de stat în comuna Cireșa. S'a născut în Sălbăgel, la anul 1886 din părinți învățători. Ca și tatăl său a apucat și dânsul cariera didactică. Pedagogia a făcut-o la școala normală din Timișoara, unde a absolvit la 1907, primindu-și diploma de învățător. A funcționat câțiva ani în comunele Docnecea, Bogoltin și Armeniș, iar din 1911 ocupă postul de învățător director în Cireșa unde activează și până azi cu rezultate vădite. În războiu a luat parte ca sublocotenent de rezervă și a fost decorat cu medalia mică de argint, cu medalia de bronz și cu crucea Carol. În armata română e sublocotenent de rezervă. Desvoltă o mănoasă activitate pe teren pedagogic și social. Este secretarul comitetului școlar și al consiliului parohial. E dirigintele corului bisericesc, cu care în fiecare an aranjează 2—3 concerte în scop de binefacere. Ca ocupație laterală mai are și agricultura și pomicultura. Obiectul de distracție muzicală îi este violina. Ținta lui de vieată este propășirea chemării și familiei sale.

*

BOGDAN NICOLAE, administrator parohial în comuna Crâjma (jud. Severin). S'a născut în Zagujeni din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Caransebeș, unde a luat și bacalaureatul în 1927. Academia teologică a urmat-o tot în Caransebeș, absolvindu-o la 1930, după care în acelaș an s'a și sfințit întru preot. De atunci și până azi conduce ca păstor sufletesc parohia Crâjma, pentru a cărei prosperare lucrează cu multă tragere de inimă, îngrijind de afacerile bisericești și culturale. Este președintele consiliului parohial și

al comitetului școlar. La insistența și sub auspiciile dânsului s'a înzestrat biserica cu o pictură frumoasă. Mai administrează și parohia din comuna Mal din apropiere.

Soția sa, ANA CATANA, s'a născut în Criciova, din părinți proprietari de pământ. A făcut școala medie în Lugoj și s'a căsătorit în 1930. Timpul de distracție îl petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

Unica lor fetiță este: AURORA.

*

BOGDAN ȘTEFAN, protopop ort. român în Halmagiu. S'a născut la 1901 în Zărand din părinți proprietari de pământ. Studiile secundare le-a făcut la Beiuș, 6 clase, iar ultimele 2 clase la Blaj, unde a luat și bacalaureatul în anul 1919. Dedicându-se carierei preoțești s'a înscris la Academia teologică din Arad absolvind în 1921 în care an s'a și hirotonit. Ca preot a funcționat în parohiile Sâmbăteni, Firiteaz, Cermeiu și Halmagiu, unde din 1932 păstorește

și ca protopop ales. În fiecare parohie a îndeplinit înfăptuiri publice de seamă și anume: în Sâmbăteni în colaborare cu celalalt preot a reparat biserica în extern, i-a cumpărat 3 clopote și a înființat cor bisericesc. În Firiteaz a împrejmuit curtea bisericii cu un gard în valoare de 50 mii de lei, a exoperat pentru biserică 100.000 lei dela Prefectura județului, cu care sumă

a cumpărat 3 clopote; a înființat și aici cor bisericesc. În Cermeiu a ridicat o impozantă casă culturală și a înființat cor bisericesc.

În calitate de protopop-paroh în parohie activează în fruntea tuturor așezemintelor bisericești-culturale: este președintele adunării protopopești, al consiliului parohial, al adunării parohiale, al corului bisericesc și președinte al ligii antirevizioniste de plasă; este membru al comitetului școlar. Ca preot a fost împărtășit cu scrisoare de laudă din partea Conzistorului din Arad pentru activitatea laborioasă, iar ca protopop, deși este cel mai tânăr din metropolie, activează cu rutină deosebită. În 1922 a prestat examenul fundamental de profesor de religie la Consiliul Eparhial din Arad și a funcționat 2 ani în calitate de cătihet în Arad, în timpul cât a fost preot în Sâmbăteni. Prodigioasa-i carieră a făcut-o și s'a înălțat din puterile sale proprii. Este măestru în violină cu care își trece timpul de distracție; se mai ocupă cu apicultura.

Soția sa, LIVIA ȚINCRA, s'a născut în comuna Bârsa, din părinți preoți. A făcut școala medie la claustrul din Lipova și s'a căsătorit în 1921. Este membră activă a corului bisericesc dispunând de o voce cultivată. Orele libere le petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

Copii: MARIA, elevă de cl. I a liceului Ghiba Birta din Arad și PETRU elev al cl. I. a școlii primare din loc.

*

BOGOIU TRĂIAN, notar în Șag. S'a născut în Belotinț, unde tatăl său a fost învățător. Studiile secundare le-a făcut la gimnaziul din Brașov, iar școala normală a absolvit-o în Timișoara la 1913. Ca învățător a funcționat în Șag până la 1925, când a făcut cursul de notar în Lugoj și s'a dedicat pentru cariera administrativă. După doi ani de serviciu ca sub-notar în Șag a fost numit la 1927 ca notar al comunei Șag (Timișeni). În războiul mondial, în care a luat parte ca locotenent de rezervă, a fost odată

rănit și făcut prizonier la Ruși; aci a intrat în legiunea voluntarilor români. În armata română e locotenent de rezervă, decorat cu ordul Regele Ferdinand cu spadă. Ca învățător a fost distins de către ministerul instrucțiunii cu scrisoare de laudă pentru activitatea extrașcolară și pentru conducerea de cor.

E membru al Reuniunii notarilor, al Asociației ofițerilor de rezervă, al Astei, al Crucii roșii și al Casei naționale din loc. Ca vânător pasionat e membru la Societatea de vânat „Fasanul” din Timișoara și la Societatea de vânat din loc. A fost președintele clubului sportiv

din loc 8 ani de zile, iar după dimisionare acum ocupă locul de vicepreședinte.

Soția sa, dna VIORICA SAVII, s'a născut în Șag din părinți proprietari de pământ. A făcut 7 clase de liceu la Carmen Sylva din Timișoara. A fost membră a Triunghiului albastru.

Timpul liber îl petrece cu lucrul de mână, cetitul, pianul și dansul.

Au doi copii: VASILIE cl. III. și ENA cl. IV. a școlii primare.

*

BOITOR DIMITRIE, arhitect constructor în Oravița. S'a născut în Arad din părinți proprietari de pământ. Arhitectura a învățat-o în Arad și în Budapesta. Independent lucrează din 1904. Este desăvârșit în arta construcției și arhitecturii, cu diplome de recunoștință și de merit. Diploma primă de arhitect a primit-o în 1911 și a doua în 1926. S'a distins cu deosebire în construirea de biserici. A zidit bisericile românești din Cacova, Nicolințul mare, Vârseți și Deliblata, ca monumente de artă. În viața de branșă și socială are un rol conducător. Este președintele Corporației meseriașilor, începând dela 1931, este membru la Casină, la grădina de tir și la organizația pompierilor din loc. La Banca națională e membru în comitetul de scontare. Pe teren național activează cu râvnă laudabilă. În timpul revoluționar de după războiu a luat parte la constituirea și acțiunea gărzii naționale. În anul 1930 a și fost decorat cu Coroana României în gradul de cavalier pentru activitatea

națională.

Soția sa, ROSA LAZĂR, s'a născut în Oravița din părinți comercianți. S'a căsătorit în 1906. E membră la Reuniunea femeilor ort. din loc.

Fiica lor: MARIA, e măritată locotenent Ioan Ciulpan, dela școala de războiu în București.

*

BOJINCA IOAN, director școlar de stat, în pensiune dela 1 Noemvrie 1931 în comuna Prilipeți. S'a născut în Ocna de fier; tatăl său a fost comisar de siguranță județean și absol-

vent al școalei medicinale din Iași, iar nepotul de frate al său, Damaschin Bojinca, a fost ministru în Iași.

După ce a absolvit școala normală confesională din Caransebeș în 1894, a funcționat ca învățator în Sacoșul unguresc, în Pârvova, în Scăiuș, în Voislova și din 1899 până la pensionarea sa, în Prilipeți. Pe teren școlar are o bogată activitate didactică și de administrație, atât în comună cât și în afară, iar pe teren extrașcolar activează cu rezultate reale. A fost secretarul comitetului școlar, iar sub guvernarea averescană a fost subrevizor de control. Cultura neamului și răspândirea naționalismului românesc îl preocupă și caută să le desăvârșească. A înființat în comuna sa un cor de plugari în 1899 al cărui diriginte este, împreună cu al fanfarei, pe care a înființat-o în 1910. Biserica o servește în calitate de cantor ort. rom. În politică a luat parte activă ca aderent și ca fost președinte de despărțământ al partidului averescan. Pentru bogata-i activitate a fost decorat cu „Coroana României în grad de cavaler din partea regelui Ferdinand I. și tot cu aceasta medalie și din partea regelui Mihai. Se mai ocupă cu agricultura, apicultura, pomicultura și horticultura.

Soția sa, PETRA URSU, s'a născut în Prilipeți, din părinți comercianți. A făcut școala medie la Oravița, la claustrul Notre Dame și s'a măritat în 1894.

Au o fată adoptivă: MĂRIOARA, absolventă de 4 cl. a școalei normale din Lugoj.

*

BORCEAN CONSTANTIN, director școlar de stat în Rusova-nouă. S'a născut la 1907 în Sasca-montană, din părinți de profesiune croitori. S'a dedicat dintru început pentru cariera didactică și după terminarea școalei primare s'a înscris la școala normală din Timișoara pe care a absolvit-o în 1927. Ca învățator diplomat a funcționat 2 ani în Cărbunari, iar dela 1929 este directorul școalei din loc. Studiile și-le-a făcut ca bursier. Pe terenul învățământului public se remarcă cu o activitate mănoasă și reală. Este secretarul comitetului școlar, președintele fanfarei și președintele societății muzicale „Lyra“, care s'a transformat din corul bisericesc, al cărui diriginte fusese. Mai este membru de onoare al corului vocal român din Biserica albă. Este animat pentru promovarea intereselor școlare didactice și culturalizarea poporului. Se mai ocupă cu agricultura și pomicultura, iar în timpul liber își face distracție cu muzica de violină, în care este măestru.

*

BOLOLOI ȘTEFAN, administrator parohial în Rusca montană. S'a născut în Ciclova montană, unde tatăl său e brigadier silvic. A făcut studiile liceale în Oravița, luând aci și baccalaureatul în 1927. Are doi ani de studii la facultatea de drept din Cluj și teologia din Caransebeș. După sfințirea sa în 1930 s'a ales preot aici în Rusca montană (jud. Caraș). Este președintele consiliului parohial și membru al comitetului școlar din loc. Progresul cultural al comunei îl promovează ca vicepreședinte al casei naționale „Stefan Velovan“ din loc. Stăruie mereu

pentru îndeplinirea conștiințioasă a chemării sale năzuind să sfârșească studiile iuridice și să ia doctoratul în drept. Averea bisericii a sporit-o în 1931 cu 7 jugăre de grădină cu pomi fructiferi, exoperată prin ocoul silvic din loc, dela consilieratul agricol. Tot în 1931 a cumpărat o casă parohială cu 400.000 de lei.

Soția sa, ELENA TUTUNARIU, învățătoare cu diplomă de stat. S'a născut în Ruieni (jud. Severin) din familie de învățător. A făcut școala normală în Lugoj, care a terminat-o în 1929. A funcționat întâiu în comuna Var, iar dela 1932 este detașată în Rusca montană. S'a căsătorit în 1930.

Au un băețel: STEFAN VIRGILIU.

*

BORCHESCU ERE-
MIE, paroh ort. rom. în Prilipeț. S'a născut în comuna Borloveni-vechi din părinți proprietari de pământ. A făcut studiile liceale în Caransebeș și apoi școala normală tot aci, sfârșându-le la 1893. Nu a rămas însă pe calea învățământului, ci a trecut la preoție. A făcut studiile teologice la institutul teologic din Caransebeș și după hirotonirea sa în 1898 a fost ales preot în comuna Bogoltin, unde a stat până la 1900, când apoi a trecut la actuala-i parohie a Prilipețului. A lucrat pe teren bisericesc și

culturală cu tot devotamentul, pentru cari merite a și fost împărțit de cătră Minister cu decorația: Răsplata muncii pentru biserică cl. II. Intreaga viață religioasă culturală e concentrată în mâinile sale. Este președintele consiliului parohial al comitetului școlar, al corului bisericesc și al Astei din loc. Ingrijește cu zel și pentru înaintarea materială a parohiei. A reparat biserica exterior cumpărându-i din daruri benevole 2 clopote frumoase; tot astfel a reparat și casa parohială. Se mai ocupă cu agricultura, cu viticultura și cu pomicultura.

Soția sa, ELISAVETA BRÂNZEI, s'a născut în Tufări, unde tată său a fost funcționar l-a căile ferate. A făcut școala medie la Orșova și s'a căsătorit în 1898.

Soții duc o viață modestă, retrasă.

*

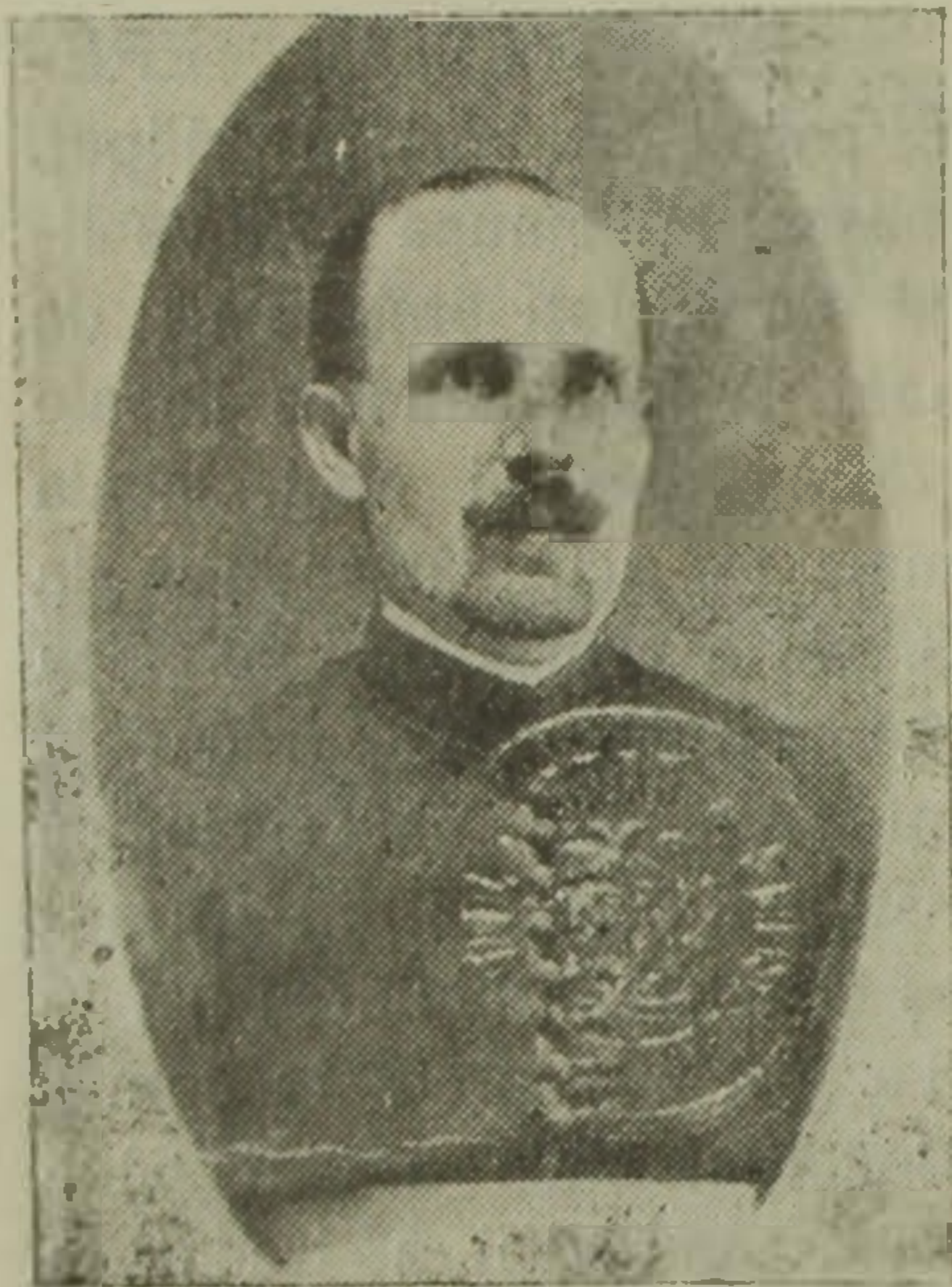
BORȚUN MIHAIL, notar cercual în Cornea. S'a născut în comuna Slatina Timișului, din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Caransebeș, după cari a pornit pe cariera administrativă. Practica de notar a început-o în Slatina Timișului iar cursul de notari la făcut în Făgăraș. In calitate de subnotar a funcționat în Corneareva, apoi a trecut la Cornea,

ca notar delegat mai apoi ca subnotar și de 3 ani încoace îndeplinește funcția de notar cercual având sub administrare și comunele Cuptoare și Crușovați. Ca notar s'a distins printr'o rutină exemplară administrativă, apreciat de colegiul notarial, care l-a ales casier al Uniunii notarilor din jud. Severin. Este și membru al Reuniunii notarilor. Se mai ocupă și cu grădinăritul. Dintre sporturi practică cu predilecție și cu îndemânare fotbalul și vânatul. Are un talent deosebit pentru cântare,

Soția sa, LUISA SCHNEIDER, s'a născut în Idioara, unde tatăl ei a fost notar. S'a căsătorit în 1927. Distracția-i predilectă este lucrul de mână și cetitul.

Au două fete: ELLĂ de 5 ani și MARGARETA de 3 ani.

*

BORDOȘ MOISE, paroh ort. rom. în Comuna Birchiș. S'a născut în Virișmort, din familie de preot. Studiile liceale le-a făcut în Timișoara și în Kis-Kunfélegyháza, unde a luat și bacalaureatul în 1906. Teologia a studiat-o în Arad și s'a sfințit în 1911. De atunci și până azi este parohul merituos al Birchișului. În războiul mondial a luat parte ca preot militar de rezervă fiind 13 luni pe front; a fost decorat cu crucea de merite pentru preoți cl. II. și cu crucea Carol. Ca păstor sufletesc lucrează cu însuflețire la promovarea vieții religioase-morale în popor. Ca președintele consiliului parohial poartă administrația bisericească cu dibăcie.

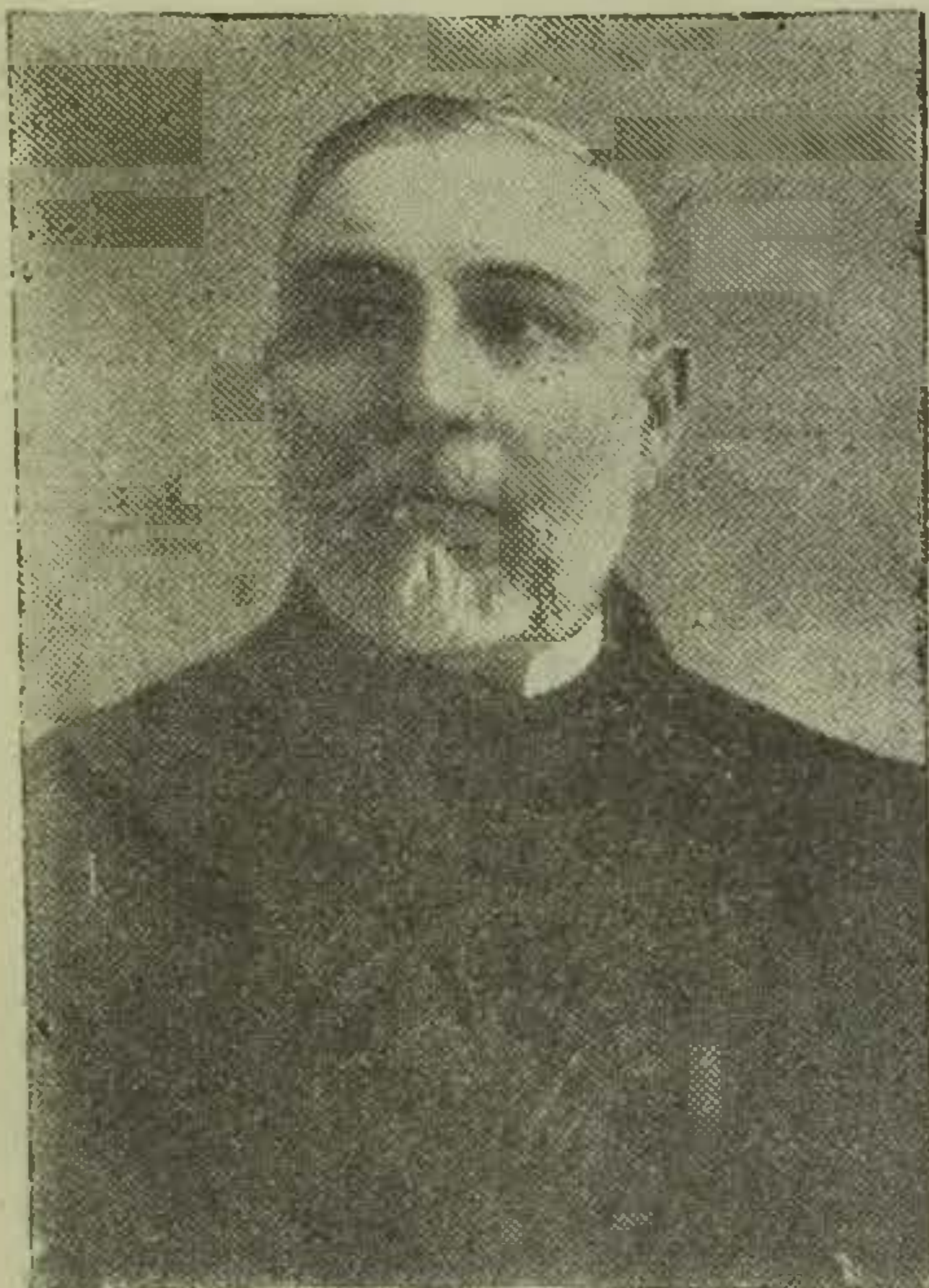
Soția sa, AMALIA LUCREȚIA VIROVAȚ sa născut în Șipet din părinți comercianți. A absolvit școala medie în claustrul Notre Dame din Timișoara. S'a căsătorit în 1911. A fost președintă la comitetul orfanilor de războiu, care s'a desființat însă.

Copii lor: STELLA HORTENSIA, e studenta de

anul al IV. la facultatea de medicină în București și ȘTEFANIA FELICIA, studentă de anul II. a Academiei comerciale tot în București.

*

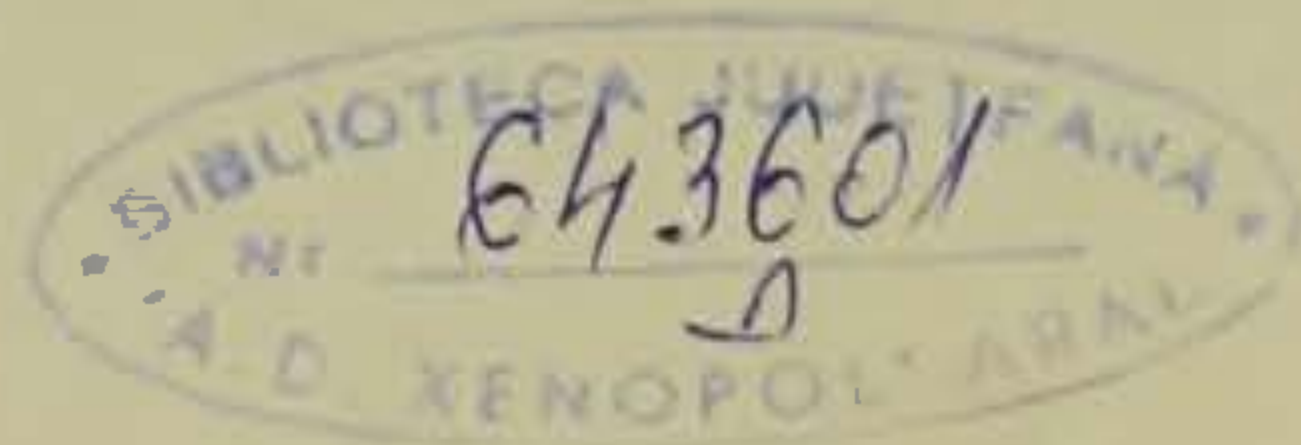
BORCHESCU TIMOTEI, administrator parohial în Borlovenii-vechi. S'a născut în 1876 în comuna Borlovenii-noui, unde tatăl său a fost brigadier silvic. Părinții și caracterul l-au destinat pentru misiunea preoțească. Studiile liceale le-a făcut în Caransebeș, unde a absolvit și teologia la 1899. După sfințirea sa întru preot a păstorit un an în parohia Dezești, iar în 1900 s'a așezat ca paroh în Borlovenii-vechi, unde funcționează și până azi. Promovarea vieții religioase i-a fost și îi este scopul de viață, pentru care activează cu zel neînfrânt. Este președintele consiliului parohial și al comitetului școlar. A renovat biserica radical, i-a cumpărat 3 clopote și i-a acoperit turnul cu aramă. Se mai ocupă și cu agricultura rațională.

*

BORZA NICODIM, paroh ort. rom. în Odvoș, S'a născut în comuna Ormindea (jud. Hunedoara) la 1903 din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale, împreună cu bacalaureatul le-a făcut în Brad și le-a terminat în 1923, după cari s'a dedicat carierei preoțești. Teologia a studiat-o la Sibiu și Caransebeș. A fost aplicat în 1927 și 1928 ca pedagog în Abrud și în Lipova, iar după hirotonirea sa din 1929 în Arad, s'a așezat în actuala-i parohie. Studiile și-le-a făcut cu ajutorul părinților și cu burse. Ca păstor su-

fletesc activează pe toate terenele de propășire a poporului. Este președintele consiliului parohial și al casei culturale din loc, catihet și membru în comitetul școlar. Are înfăptiri de seamă în parohie. Astfel a renovat biserica exterior și intern, a împrejmuit-o cu gard și a îngrădit cimitirul; a ridicat un monument al eroilor, în care scop aranjează anual de 2—3 ori concerte și șezători culturale. Scopul de viață îi este chemarea sa religioasă culturală. Se mai ocupă cu agricultura.

Soția sa, GRAȚIANA IVAN, s'a născut în Podele (jud. Hunedoara), din familie de preot. A făcut liceul în Cluj și s'a căsătorit în 1929. A fost 4 ani învățătoare în comuna sa natală. Orele de distracție le petrece cu pianul, lucru de mână și cu cetitul.

Soții duc o vieată animată, sociabilă.

*

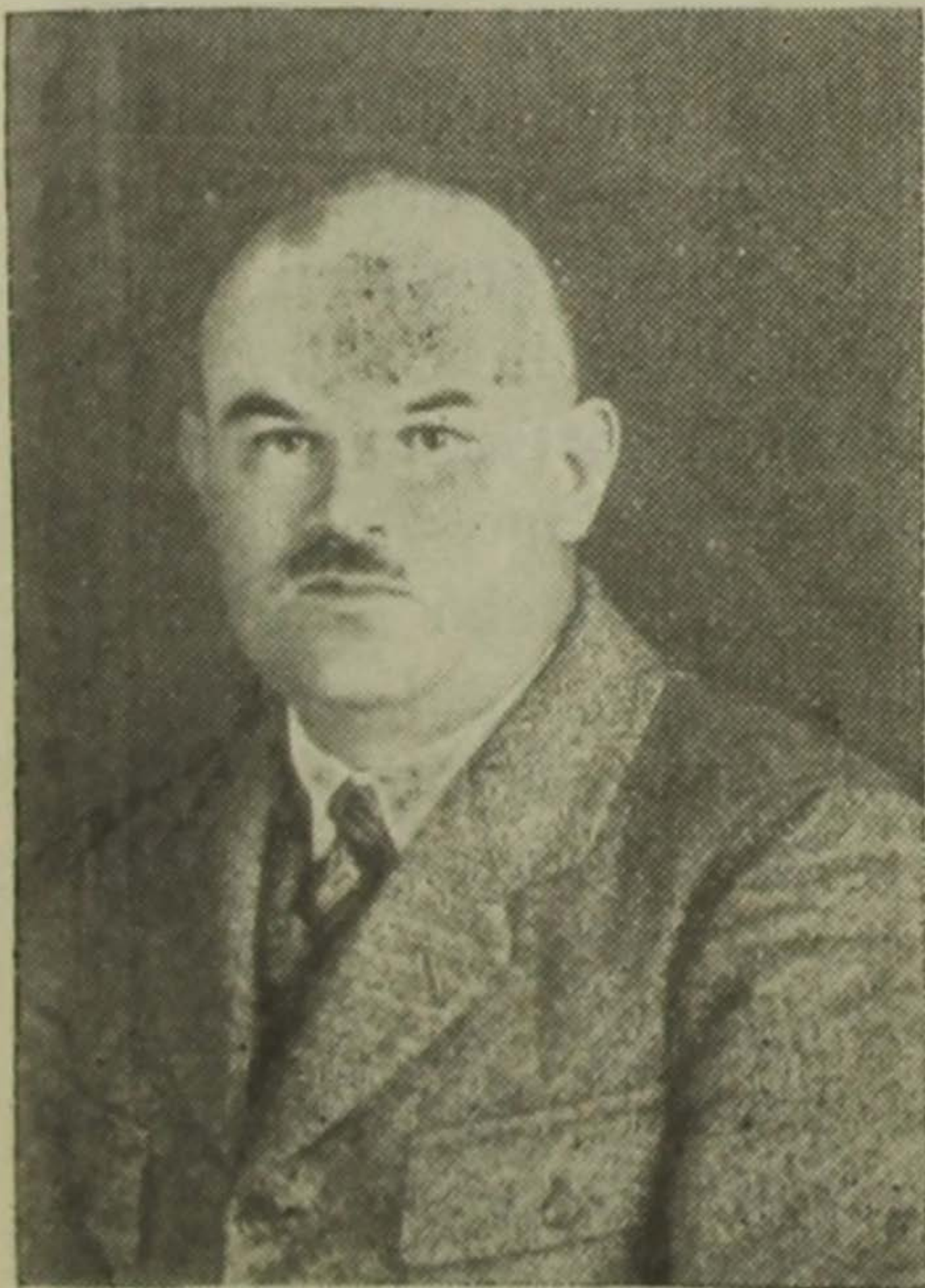

BOZIAN ȘTEFAN, învățător de stat în Șeitin, unde s'a și născut din părinți proprietari de pământ. Școala normală din Timișoara a terminat-o în anul 1924. Până la anul 1928 a funcționat ca învățător în comunele Ghilad și Iercoșeni. În 1928 e numit învățător în Șeitin, unde și până azi e un valoros membru al corpului didactic. Are o activitate multilaterală extrașcolară și socială. În conducerea bisericească ia parte activă ca secretar al consiliului parohial.

În viața socială s'a distins ca președinte al societății studenților din loc și ca dibaciu aranjator de concerte și petreceri. A pus la cale mai multe petreceri în favorul sinistraților, al pompierilor și al altor societăți a fost lungă vreme secretarul Reuniunii pompierilor.

Trăește oficiului său, familiei sale și e un fervent sprijinitor al literaturii.

*

BRĂDEANU TEODOR, măestru cojocar și blănar în Pâncota. S'a născut tot aci, din părinți de profesiune măestri cojocari. Școala primară a făcut-o în comuna sa natală Pâncota, unde a învățat și meseria dela tatăl său. S'a eliberat în 1908, după care a cutrierat țara spre a se perfecționa în aceasta branșă prin practica la diferite ateliere de cojocărie și blănărie. Din 3 Febr. 1922 lucrează independent ca patron, având un atelier bogat asortat de cojocărie și blănărie. Ca o ramură a acestei branșe mai face praxă și de vopsitorie de piele în ori și ce colori. Are un atelier binecercetat și o clientelă mare din tot ținutul podgoriei. În războiul mondial a luat parte activă și a căzut prizonier la Ruși, unde a stat 40 de luni. Vorbește și acum la perfecție limba rusească. În viața profesională este bărbat de conducere, fiind vicepreședintele Corporațiunii meseriașilor din loc. Ca țintă de vieată și-a propus perfecționarea profesională.

*

BRAȘOVAN VASILE, director școlar de stat în Margina. S'a născut tot aci din părinți proprietari de pământ. Pornind pe cariera didactică, a făcut școala normală în Caransebeș, după a cărei absolvire din 1900, a funcționat ca învățător în Fârdia până la 1925, iar de atunci ca învățător director în Margina (jud. Severin). În războiul mondial a luat parte activă și a fost prizonier în Rusia 6 ani de zile. Pe teren didactic și extrașcolar s'a remarcat printr'o activitate laudabilă, în urma căreia a fost răsplătit din partea ministerului cu ordul: „Răsplata muncii pentru școală“. A fost multă vreme președintele cercului cultural și al centrului cultural care însă s'a sistat. De prezent e secretarul comitetului școlar, dirigintele corului școlar și cantor ort. rom. Ca ocupație laterală practică și agricultura, pomicultura și viticultura.

Soția sa, **SOFIA PETROVICI**, s'a născut în Fârdia (jud. Severin) din familie de preot ort. rom S'a căsătorit în 1902.

Au un fiu: **EMIL** în vârstă de 29 ani.

*

BRINDEA EFREM, director școlar de stat în Pesac. S'a născut în comuna Nădlac. Studiile pedagogice le-a făcut la școala normală din Arad și le-a terminat în anul 1907. A funcționat ca învățător în Cenedul-unguresc dela 1908 până la 1920, iar de atunci e învățător-director al școlii primare de stat din Pesac. Campania războiului mondial a făcut-o ca ofițer administrativ de rezervă, decorat cu crucea de merit de fier cu coroană și cu crucea Carol. În armata română e sublocotenent administrativ de re-

zervă. Pe teren pedagogic cultural dezvoltă activitate remarcabilă. E președintele cercului cultural din Pesac, membru în comitetul de administrație al Casei învățătorilor din Timișoara și președintele secției Asociațiunii învățătorilor din circumscripția Periam. Pentru sentimentele lui românești Sârbii l-au internat 2 $\frac{1}{2}$ luni la Belgrad, la sfârșitul anului 1918.

Soția sa, născ. **MARIA BOGDAN** e învățătoare tot în Pesac. S'a născut în Pesac din părinți proprietari de pământ. Școala secundară a făcut-o la Măcău, iar pedagogia în institutul preparandial confesional ort. rom. din Arad. E artistă în violină neîntrecută în lucru de mână fiind și premiata la expoziția de industrie cașnică. Singură și-a lucrat intregul aranjament de lingerie și de lucru de mână al casei. În decursul războiului dânsa a condus croșetăria din comună și tot dânsa a condus mai târziu țesătoria de covoare pe seama bisericii. E o cântăreată de forță a bisericii și a corului din loc.

A purtat mult timp agendele de bani ale societății Crucii roșii. Împreună cu soțul ei a

străduit mult, până s'a ridicat monumentala cruce de marmoră în hotar, unde se obișnuiește a se face sfințirea grâului.

Ambii sunt dedicați carierei lor și sunt dintre cei mai aleși reprezentanți ai corpului didactic.

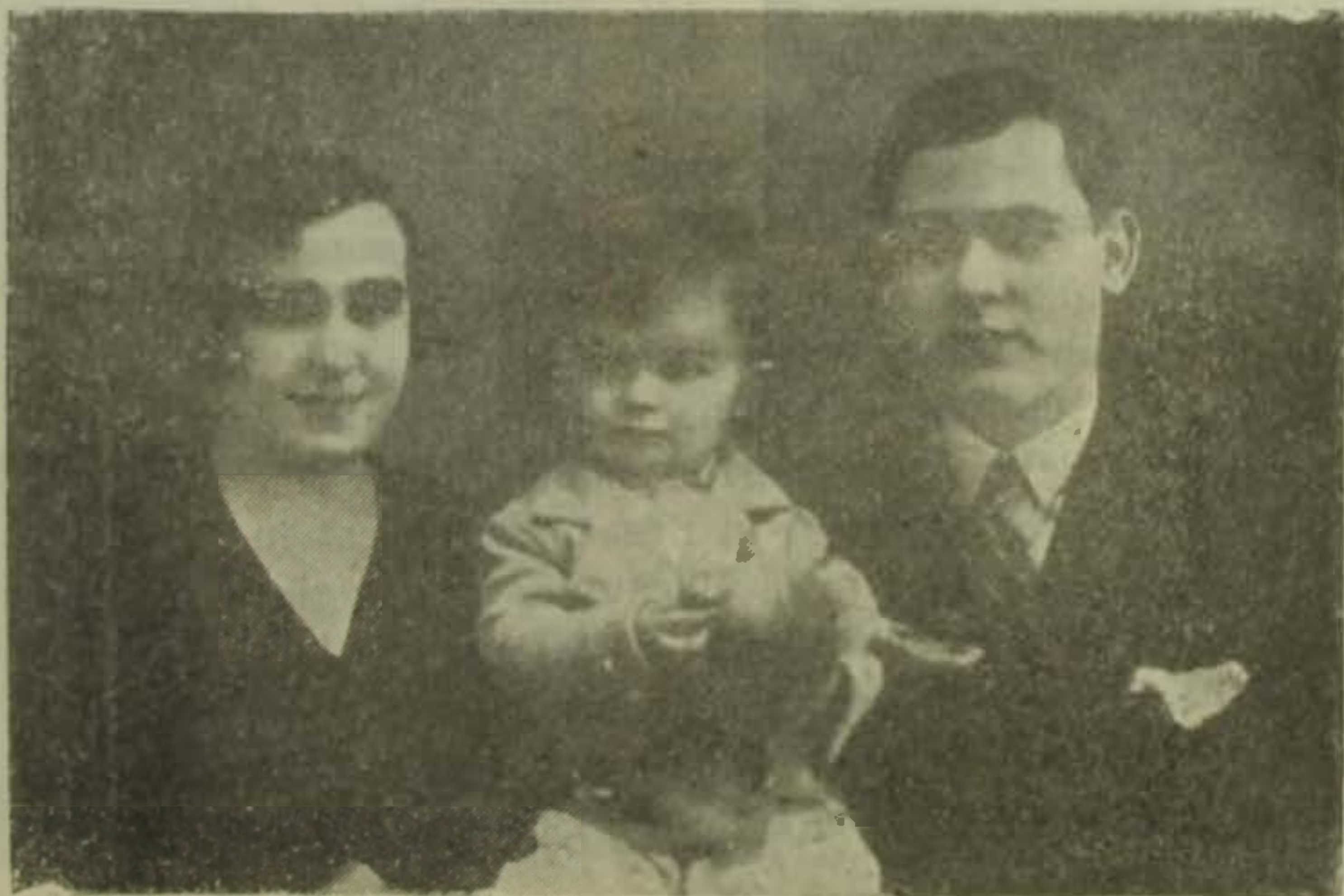
*

BUCOVAN IOAN, paroh ort. rom. în comuna Sălbăgel. S'a născut în comuna Crâjma (jud. Severin) din părinți proprietari de pământ. După ce a făcut 4 cl. de liceu în Caransebeș s'a înscris la școala normală tot în Caransebeș, unde a absolvit în 1922. Firea și caracterul l-au sortit pentru cariera preoțească, în care scop a învățat și teologia din Caransebeș și s'a hirotonit în 1926. De atunci și până azi păstorește cu vrednicie parohia-i actuală Sălbăgel. Este președintele consiliului parohial și al casei culturale din loc. E membru al comitetului școlar. Țintă de viață și-a făcut din propagarea religiozității și a morarului în popor. Vieța economică a parohiei a prosperat sub gospodăriu-i chibzuită. A cumpărat-o casă parohială, a îngrădit curtea bisericii cu gard de beton și de sârmă și a instalat parafulger în turnul bisericii. Vioara îi procură distracția orelor libere de recreație.

Soția sa, **LIVIA GROZA**, s'a născut în Sălbăgel din familie de preot. A făcut școala normală în Lugoj și s'a căsătorit în 1925. A decedat în 13 Sept. 1928.

*

BUGA PETRU, director școlar de stat în comuna Mișca. S'a născut în Tetila (jud. Gorj) din părinți proprietari de pământ. Dedicându-se pentru cariera de învățământ a făcut școala normală în Satu-mare, unde a absolvit la 1926. Din acest an și până azi funcționează tot la școala din Mișca în calitate de învățător director cu deosebit talent pedagogic și cu dorința înfăptuitoare de progres cultural în școală și în afară. Agendele scripturistice și de gestiune materială le conduce în calitate de secretar al comitetului școlar.

Pentru a împintena cultura socială și totodată și în scop de binefacere aranjează cu elevii reușite concerte și șezători câte 2—3 pe an. Dintre sporturi iubește și practică cu predilecție fotbalul.

Soția sa, ECATERINA CIUPE, este învățătoare cu diplomă de stat. S'a născut în Mișca din părinți proprietari de pământ. A făcut pedagogia la școala normală de stat din Arad, terminându-o în 1924, în care an a și fost numită la școala din Mișca, unde funcționează și azi. Distracția și-o face cu lucrul de mână și cu cetitul.

*

BUGARIU ILIE, învățător director de stat în comuna Petroșnița. S'a născut tot aci la 1886 din părinți proprietari de pământ. Studiile pedagogice le-a făcut la școala normală din Caransebeș, pe care a absolvit-o în 1908. Ca învățător diplomat a funcționat în mai multe comune, precum în Temerești, Cliciova, Cavarani, Cerna (jud. Timiș) și Vârciorova, iar din anul 1925 aici în Petroșnița. Pe terenul didactic activează cu multă însuflețire atât în școală cât și extrașcolar cu rezultate palpabile. Este secretarul comitetului școlar și dirigintele corului de elevi, cu cari aranjează la ocaziuni sărbări școlare în scopuri de binefacere. Chemarea învățătoarească o promovează și ca președinte al cercului cultural Cârpa. În calitate de cantor ort. și membru al adunării parohiale e un cald sprijinitor al bisericii. Predilectul instrument muzical îi este vioara.

*

DR. BUGNERIU VASILE, medic de circumscripție în Cornea. S'a născut în Tritenii de jos (jud. Turda) unde tatăl său e preot gr. cat. După ce a făcut studiile liceale la Blaj și Brașov, se înscrie la facultatea de medicină și-a luat diploma în 1923 la Universitatea din București. În armata română a servit ca medic locotenent până la 1927 la Rgt. 10 roșiori și a primit decorația Crucea comemorativă. Ca medic a practicat la spitalul de copii din Timișoara un an, apoi a funcționat în calitate de medic de circumscripție în Roșia montană (jud. Alba), iar dela 1928 e în Cornea. Este membru la Colegiul medicilor. Dintre sporturi practică și iubește călăritul mai mult. Ca medic este foarte apreciat iar populația îl consultă cu încredere și iubire pentru prevenirea și priceperea lui.

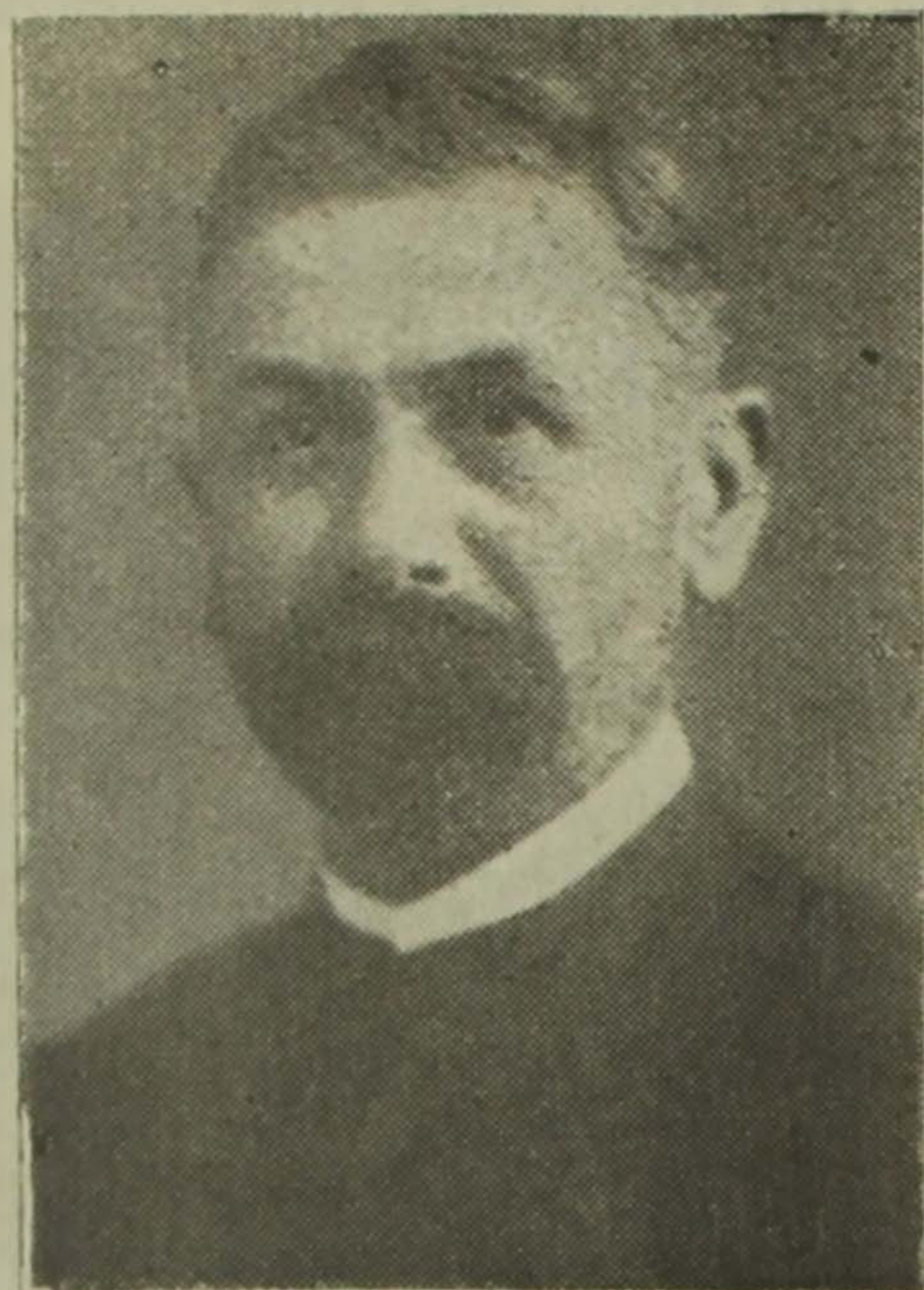
*

BURCĂ GHEORGHE, măestru frizer în Ineu. S'a născut în Somoscheș din părinți proprietari de pământ. Școala a făcut-o în Somoscheș și în Cermeiu, după cari a absolvit 3 clase de ucenici. Meseria a învățat-o în Șiria unde s'a eliberat în anul 1910. În calitate de calfă a lucrat în Șiria un timp îndelungat, apoi în Arad 5 ani de zile, iar din 1923 lucrează ca patron, de sine stătător. A luat parte activă în războiul mondial, unde a fost odată rănit și unde a primit decorațiile: medalia mică de bronz și crucea Carol. S'a distins ca membru de valoare atât în cadrele profesiei cât și în viața socială. Este censor la Corporația meseriașilor, membru în direcțiune la Banca meseriașilor, membru în comitetul Societății de lectură a meseriașilor și membru la Clubul sportiv Victoria. De remarcat faptul, că a rămas de mic orfan de părinți și s'a înălțat din propriile sale puteri. Este proprietar de casă.

Soția sa, ELISABETA KARLICH, croitoreasă de modă, s'a născut în Ineu din părinți proprietari de pământ și meseriași. Școala a făcut-o în Ineu, meseria a învățat-o tot în Ineu, eliberându-se la 1919. A lucrat tot aci până în 1921, când și-a deschis salonul său propriu de

croitorie de modă, în care se confecționează și cele mai moderne haine. Este membră ajutoare la Reuniunea femeilor ortodoxe și membră la Reuniunea femeilor catolice.

Copii lor: FELICIA de 5 ani și GHEORGHE AUREL de 3 ani.

BULIGA IOAN, paroh ort. român în Dragșina. S'a născut în Dragșina, unde tatăl sau a fost învățător. Studiile liceale le-a făcut în Timișoara iar teologia la institutul teologic din Caransebeș, unde ia diploma de preot în anul 1898. Tot în acest an se sfințește și de atunci păstorește parohia Dragșina până azi cu devotament și zel laudabil. Ca președintele consiliului parohial și al comitetului școlar a lucrat pentru propășirea vieții bisericești și școlare, ce și-le-a fixat ca țintă a vieții și a chemării sale.

Soția sa, IULIANA HODAGIU, s'a născut în Lipova din părinți meseriași argăsitori. Studiile secundare le-a absolvit la școala călugărițelor „Notre Dame“ din Lipova. Se ocupă cu gospodăria casnică, ce o conduce cu pricepere.

Fiul lor: BULIGA TRAIAN e judecător la judecătoria din Vinga. În armata română e sublocotenent de rezervă. Soția sa e dna Jeana Mureșianu, născută în Oradea mare, unde tatăl ei e profesor pensionar.

CABA GRIGORIU, director școlar de stat în Conop și actual subrăzător școlar în Arad. S'a născut în Conop la 1873, unde tatăl său a fost învățător. După ce a absolvit școala normală din Arad în anul 1896 a funcționat ca învățător în Troaș, Dubești, iar din 1898 în Conop, unde din 1921 are titlul și rangul de director școlar. În războiu a făcut campanie de 4 ani ca elev plutonier. Pe teren școlar are o activitate ireproșabilă, iar extrașcolar activează cu reale înfapturi. A ridicat monumentul eroilor și a pus bazele noului edificiu bisericesc; aranjează de 4—6 ori pe an cu copiii școlari și cu corul bisericesc concerte filantropice precum și alte serbări și festivități. Meritele i-s'au răsplătit și prin decorația din 1922 cu Coroana României în gradul de cavaler. Este secretarul comitetului școlar, președintele Corului bisericesc și vicepreședintele Casei culturale din loc. În politică profesează ideile partidului național liberal. Se mai ocupă cu agricultura, pomicultura și creșterea păsărilor de soi.

Soția sa, SIDONIA OȚEL, s'a născut în Ghioroc din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1901. Soții duc o viață modestă, retrasă.

Copii lor: CORNELIA măritată Gheorghe Ghiuri, controlor C. F. R. în Arad, ale căror fete: Ecaterina de 10 ani elevă de cl. IV. primară și Stela de 9 ani elevă de cl. III. primară ambele în Arad. VICTORIA, absolventă a claustrului din Lipova. FELICIA măritată Ioan Bălan proprietar în loc, ai căror copii sunt: Lazăr elev de cl. IV. primară din loc și Traian de 6 ani, Ileana, elevă de cl. I. liceala în Arad.

*

DR. CADARIU IOAN, medic primar la spitalul de boli interne în Lipova. S'a născut în Turda din părinți meseriași. Studiile liceale le-a făcut la liceul din Turda, luând bacalaureatul în 1919, iar facultatea de medicină a absolvit-o în 1925 la Universitatea din Cluj. Cariera medicală a început-o ca preparator și asistent la Universitatea din Cluj între anii 1921—1926; în 1926 și 1927 funcționează ca medic al Casei cercuale din Turda și de atunci încoaci la spitalul din Lipova. Aici mai e și medicul școalei superioare de

comerț și al gimnaziului de băieți. E membru la Astra medicală din Timișoara și la Casina română din loc. În literatura de specialitate s'a distins în revista „Clujul medical“ cu diferiți articoli despre teme medicale.

Soția sa, MARIA RISTA, s'a născut în Ohaba română, unde tatăl ei este preot. A absolvit liceul din Arad și a frecventat un an facultatea de litere a Universității din Cluj. S'a căsătorit în 1926.

Soții duc o viață socială distractivă, vioaie.

*

CĂLȚUN DIMITRIE, fabricant de sifon și agricultor în Caransebeș. S'a născut tot aci la 1880 din părinți proprietari de pământ. Școala a făcut-o în Caransebeș. A luat parte în războiul mondial, unde a fost odată rănit și unde a fost decorat pentru acte de vitejie de două ori cu medalia mică de argint apoi cu medalia de bronz precum și cu crucea Carol. E unul dintre fruntașii cetățeni ai orașului atât din punct de vedere social cât și materialicește. Este membru al Casinei române, al bisericii române și al Reuniunii femeilor ort. E proprietar de casă și de o largă întindere de pământ, pe care-l lucrează intensiv și rațional. Se mai ocupă și cu pomicultura. Pe lângă aceasta se mai îndeletnicește și cu fabricarea de sifon, deschizându-și în 1927 o fabrica cu instalațiile cele mai moderne.

Soția sa, CORNELIA PETCOVICI, s'a născut tot în Caransebeș din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1919. Timpul liber și-l petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

Fiica lor: MĂRIOARA, este absolventă de 8 cl. de liceu din Caransebeș. De prezent e secretară la gimnaziul de fete din loc.

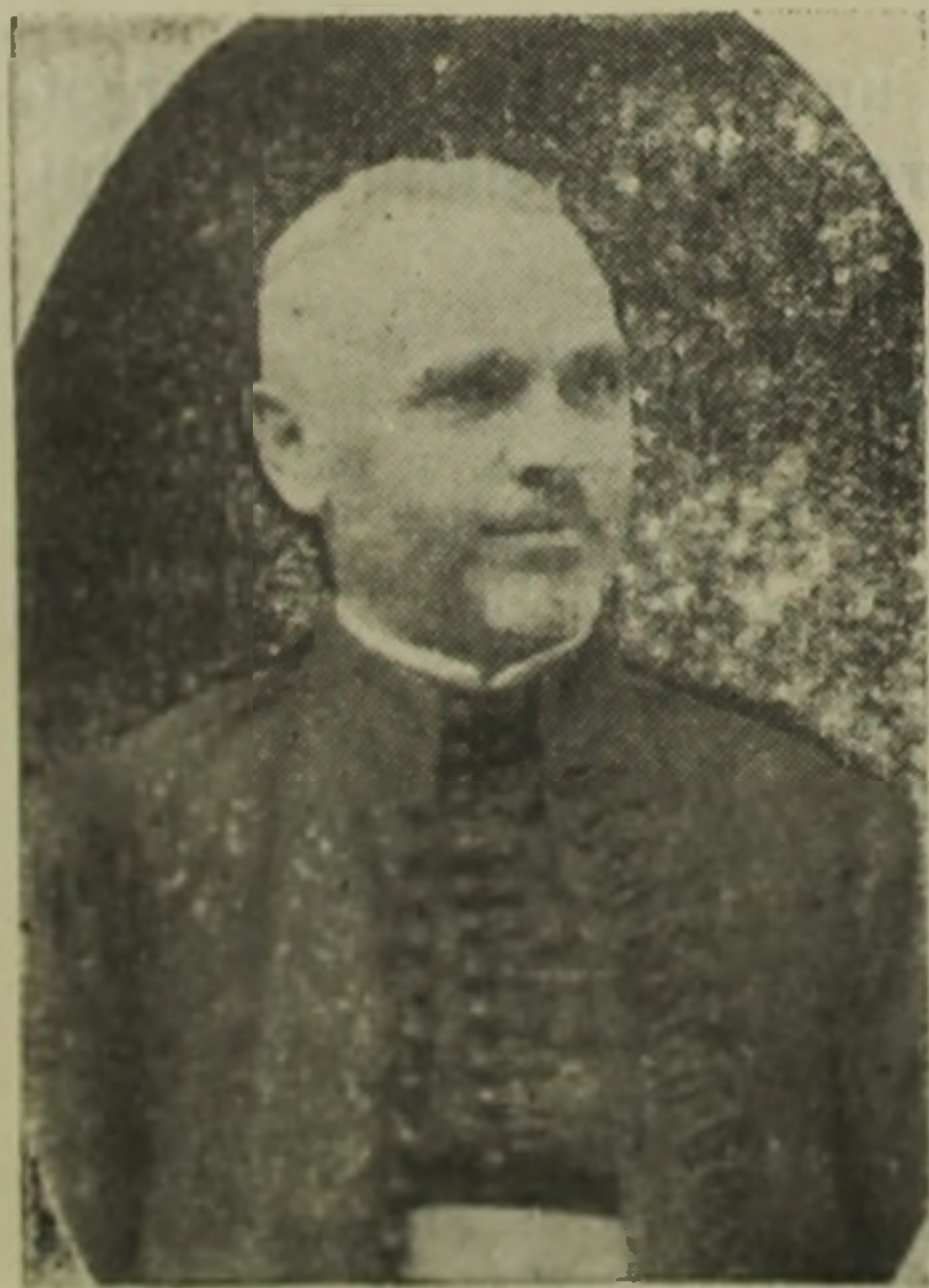
*

CĂPRIȚĂ AVRAM, director școlar de stat în comuna Docnecea, în satul său natal, unde tatăl său a fost brigadier silvic. Școala normală a făcut-o în Timișoara, absolvind în 1917. Ca învățator a funcționat în calitate de învățator confesional în Doclin dela 1918 până la 1921, iar în calitate de învățator de stat în Docnecea, apoi între 1922—1928 în Ocna de fier și de atunci iarăș în Docnecea până azi. Pe teren didactic s'a distins într'un mod deosebit, de aceea a fost și numit în 1928 subrevizor pentru organizarea atelierelor școlare de lucru manual, iar în 1932 a fost subrevizor de administrație și șef de birou. Activitatea-i extrașcolară se ramifică în diferite ramuri de munca culturală; e președintele Corului bisericesc și al Reuniunii de cântări și lectura din loc și secretarul comitetului școlar. În fiecare an aranjează câte 5—6 șezători culturale și concerte în scop cultural și filantropic. A fost secretarul fanfarei, care mai târziu s'a desființat și a mai fost președintele comisiei interimare a comunei politice. În politică s'a remarcat în calitate de președinte al organizației liberale duchiste, injghebată de dânsul în Docnecea. În muzică practică arta violinei și a harmoniului.

Soția sa, VALERIA MUNTEANU, învățătoare diplomată de stat, s'a născut în Ocna de fier, din părinți mineri. A absolvit școala normală de fete din Lugoj în 1904. A fost învățătoare în Ocna de fier, iar dela 1928 este învățătoare la școala din Docnecea. Timpul liber îl petrece cu violina și cu lucrul de mână.

Soții duc o viață modestă, retrasă.

*

CĂLȚUN TRĂIAN, paroh ort. rom. în Borlovenii noi. S'a născut în Pârvova din familie preoțească. Studiile liceale le-a făcut în Caransebeș, absolvind tot aci și teologia. A fost hirotonit întru preot de sanctitatea sa Dr. E. Miron Cristea în 1904. Cariera preoțească a început-o în parohia Valeamare Poganești unde a preoțit până la 1910, când a trecut la actuala-i parohie Borloveni. Are o merituoasă activitate bisericească atât în parohie cât și în afară, pentru care a și fost răsplătit cu decorația: Răsplata muncii pentru biserică cl. II. Ca președintele consiliului parohial conduce afacerile administrative și epitropești. În 1912 a renovat biserica extern și i-a cumpărat 2 clopote înainte de războiu și alte 2 după războiu, împrejmuiu-o cu un gard; în 1911 a edificat din nou casa parohială. Mai e președintele comitetului școlar și al Corului bisericesc.

Soția sa, IDA DAMȘA, s'a născut în Dulau, tot din familie de preot. Școala medie a făcut-o la calugărițele Notre

Dame și s'a căsătorit la 1904. Timpul liber îl petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.
Soții duc o viață modestă, retrasă.

*

CÂMPEAN OCTAVIAN, paroh ort. rom. în Bârzava. S'a născut în comuna Stanija (jud. Hunedoara) la 1904, unde tatăl său a fost preot. Studiile liceale le-a făcut la Brad, iar cele teologice în Arad. După sfințirea sa ca diacon în 1926 a funcționat la școala superioară de comerț din Arad în calitate de profesor de religie, iar din toamna acestui an ocupa postul de paroh în Bârzava. S'a ridicat mai mult din puterile sale proprii. Ca preot dezvoltă activitate prodigioasă. În calitate de președinte al comitetului școlar a cumpărat — cu ajutoare dela județ — un edificiu pentru școală, în valoare de 900.000 Lei în anul 1930, după ce în 1927 cumpăraseră o frumoasă casă parohială, pe care a renovat-o și a transformat-o radical în anul 1931, când a transformat și edificiul școlar. În anul 1932 a renovat radical edificiul bisericii a împrejmuț-o cu gard și a făcut sculptură nouă

iconostasului în valoare de 400.000 Lei. În anul 1933 apoi a ridicat monumentul eroilor din comună. Este președintele consiliului parohial și al Corului bisericesc și membru de drept în comitetul școlar. Ca ocupație laterală mai conduce oficiul postal din loc. Trăiește viață modestă adecvată chemării sale preotești.

Soția sa, **ELENA OBRAD**, s'a născut în Sânnicolaul-mare din părinți proprietari de pământ. A absolvit școală medie în Sânnicolaul-mare și s'a căsătorit în 1925. Timpul distracției îl ocupa cu lucrul de mână și cu cetitul.

Copii lor draguți sunt: **OVIDIU** de 5 și **LELIA** de 4 ani.

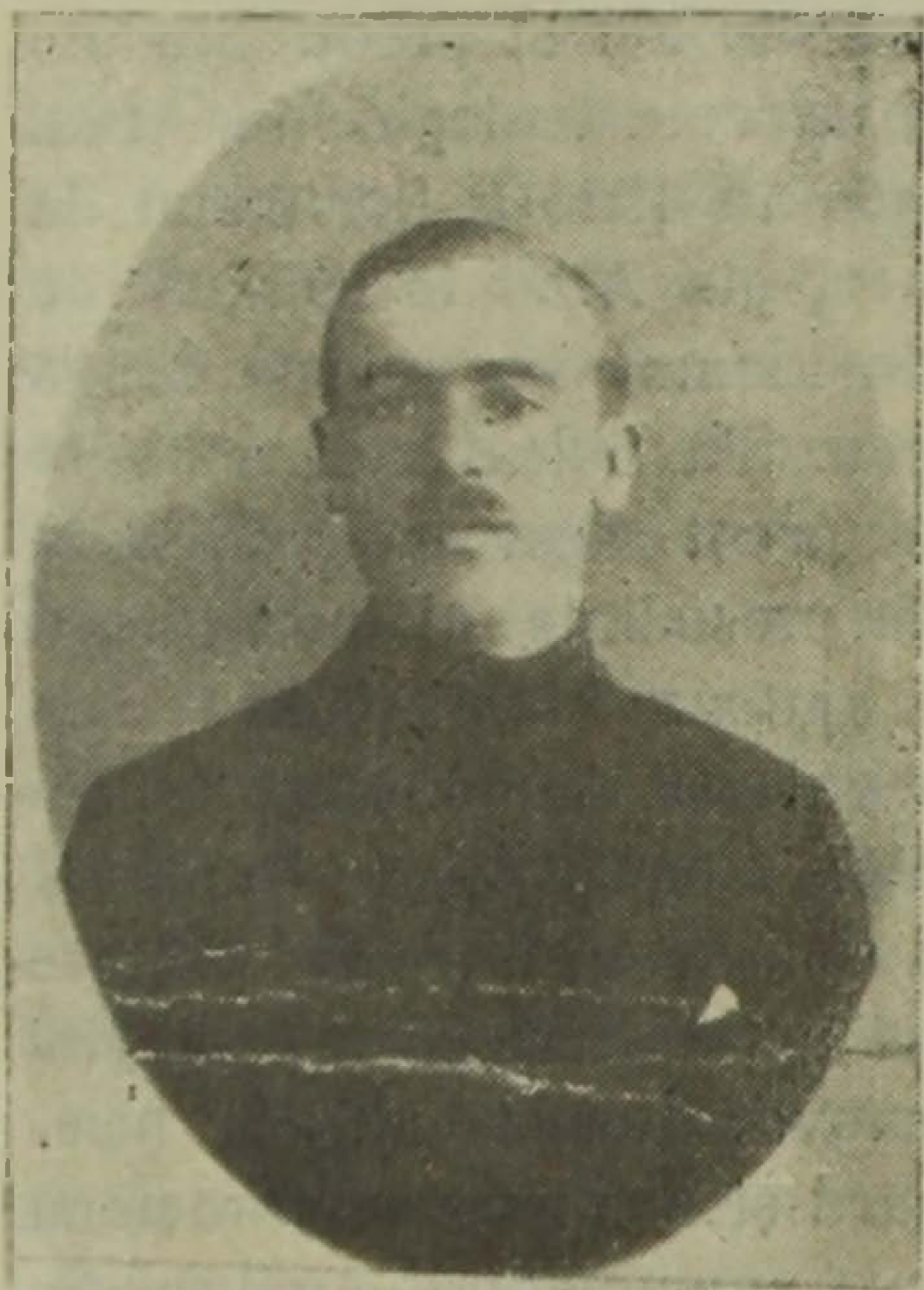
*

CARABEU IOAN, notar cercual în comuna Ticvaniul mare. S'a născut în Oravița din părinți proprietari de pământ. A frecventat și a absolvit liceul din Lugoj la 1914. După absolvire a fost înrolat pentru campania de războiu, unde a avansat la rangul de sublocotenent de rezervă; a primit decorațiile: medalia mare și mică de argint și medalia de bronz, precum și crucea Carol. După războiu a funcționat un timp la Siguranța de stat în Timișoara și Sibiu și apoi s'a dedicat carierei administrative. După absolvirea cursului de notari din Lugoj în 1922 a fost aplicat ca subnotar în Oravița, unde a stat până la 1925. În acest an a fost numit ca notar cercual în Ticvaniul mare, de al cărui cerc administrativ se mai țin și comunele Cârnecea și Jitini. Este membru al Reuniunii notarilor, iar în comună pe lângă cele administrative se mai îngrijește și de înaintarea în cele culturale, în calitate de fost președinte, actual vicepreședintele reuniunii de lectură „Unirea“ din loc. Din cauza sentimentelor sale naționaliste sub ocupația sârbească a fost internat în Jugoslavia ca spion. Pentru meritele sale naționale și de serviciu a fost decorat în 1930 cu: Coroana României în grad de cavalier.

Soția sa, VICTORIA TESZLER, s'a născut în Lugoj din părinți proprietari de moară. A făcut școala medie în Lugoj unde până la căsătoria sa din 1924 a fost funcționară la Administrația financiară. Orele de distracție le trece cu muzica de pian.

Copii lor: TIBERIU este elev de cl. I. a școlii primare și AGLAIA de 1 an.

*

CAREBA NICOLAE, paroh ort. rom. în comuna Rudăria. S'a născut în Borlovenii-vechi, unde tatal său e codrean silvic. Studiile liceale le-a făcut în Caransebeș, unde a învățat și a terminat și teologia în 1924. S'a hirotonit în 1925 și de atunci și până azi își conduce parohia cu râvna de adevărat părinte sufletesc și spre mulțumirea credincioșilor săi din Rudăria. Ca țintă de viață își are propusul, de a-și îndeplini chemarea cu sfințenie și de a-și crește familia după cuviință și stare. Agen-tele bisericesti le conduce în

calitate de președintele consiliului parohial și conducător oficiului parohial, iar de prosperarea școlii se îngrijește ca și președintele comitetului școlar. și catehetul școlii. Se ocupă și cu apicultura.

Soții sa, MARIA LAZARESCA, s'a născut în Pătaș, din părinte învățatori. A absolvit școală normală de fete din Lugoj și s'a căsătorit în 1920. Ocupația-i distractivă îi este lucrul de mână și cetitul.

Copii lor: ECATERINA TAȚIANA este elevă de cl. II. a școlii primare din loc, OFELIA STELUȚA e de 6 ani, și Nicolae de 5 ani.

Soții duc o viață socială modestă, retrasă.

*

CENĂDAN DIMITRIE, întreprinzător, proprietar de cinematograf și lăcătuș mecanic în Pecica. S'a născut tot aci la 1878 din părinți proprietari de pământ. După absolvirea școlii primare în Pecica, a făcut ucenicia de lăcătușerie artistică tot aci și s'a eliberat în 1897. În scop de perfecționare în aceasta ramură de industrie favorita, s'a angajat în cele mai de seamă ateliere din Arad, Budapesta, Győr și la fabrica de zahăr din Mezöhegyes, iar din 1903 lucrează independent, ca patron. A luat parte activă la războiul mondial și a fost 9 luni prizonier la Sârbi; de aci i-a reușit să fugă în România, unde a stat alte 6 luni și apoi s'a reintors acasă. Este membru valoros și factor important în viața de branșă a meseriașilor din Pecica, lucrând cu deplină seriozitate și real în interesul industriașilor. Este președintele Corporațiunii meseriașilor, și al comitetului pe lângă școala de ucenici; sprijinitor energic al căminului de ucenici

și a orice acțiune de îndreptare publică. Este președintele Bănci cooperative de credit din Pecica și vicepreședintele Societății proprietarilor de mașini din Arad. Pentru cultură activează în calitate de membru fondator al cercului Astra din Pecica. A fost 5 ani președinte al Asociației meseriașilor din care post a abzis. Mai este membru al Corpului pompierilor, al Casinei și al Clubului sportiv din loc.

Soția sa, MARIA PETROI, s'a născut în Nădlac, din părinți de profesiune fauri. S'a căsătorit în 1902.

Copii lor: AURELIA, măritată Traian Petrovici paroh în Țela și ADRIAN, funcționar la pretura din Pecica.

*

CERCEL IOAN, notar în Parța. S'a născut în Uzdin (Jugoslavia). Liceul l-a făcut în Becicherecul-mare iar cursul de notari l-a absolvit în Cluj. Cariera administrativă a început-o ca subnotar în Deta, apoi Trece la Cebza ca notar și de aici tot ca notar la Parța. În războiul mondial a fost odată rănit, iar vitejia în fața inamicului i-a fost răsplătită cu marea medalie de argint pentru vitejie, cu crucea Carol și cu medalia răniților. În Deta a fost animatorul sportului, ca membru activ al societății de fotbal; e vânător pasionat, și președintele soc. de vânătoare „Vidra“ din loc și se ocupă cu predilecție cu natația și cu bicicleta. În viața socială culturală ia parte ca membru al reuniunii notarilor al Astrei culturale, al soc. pt. apărarea animalelor din Timișoara și împreună cu soția sa e membru al Crucii roșii.

Soția sa, LUCREȚIA BAGIU, e născută în comuna Se-leuș (Jugoslavia). Studiile de școală secundară le face în convictul sârbesc din Segedinul-nou.

Fiul lor IONEL e elev de cl. I. a liceului Diaconovici Loga din Timișoara, iar fetița HORTENSIA e elevă a clasei II. primare din loc.

Soții duc o viață modestă, retrasă.

*

CEREANȚ GEORGE, paroh ort. rom. în comuna Almaș. S'a născut în Pecica la 1907 din părinți funcționari la C. F. R. Studiile liceale le-a făcut în Arad unde a luat și examenul de bacalaureat în anul 1926. Apucând calea preoției s'a înscris la Academia teologică din Arad, care a absolvit-o în 1929. Ca student a fost în permanență președintele clubului sportiv din Pecica, iar la teologie a activat ca vicepreședinte al Cercului cultural studentesc. După terminarea studiilor teologice a fost până la 1931 funcționar la Consistorul din Arad. Tot timpul studiilor teologice a funcționat ca secretar la orfelinatul Regina Maria din Arad. De prezent este înscris la facultatea de drept a Universității din Cluj. Ca preot și păstor sufletesc conduce cu abilitate parohia sa atât în cele sufletești culturale, cât și în cele materiale. Este președintele Corului bisericesc, membru în consiliul parohial și secretarul Casei culturale din loc. Ținta-i

de viață este promovarea religiozității și a culturii. Se ocupă cu pomicultura.

Soția sa EMILIA VADAȘAN, s'a născut în Cenadul-mic (Ungaria) din părinți de profesiune meseriași. A învățat școala profesională din Arad, unde a fost premiată din lucru de mână și din studii. S'a căsătorit în 1931. Este membră a Reuniunii femeilor ort. rom. din loc. Orele de distracție le pretece cu lucrul de mână și cu cetitul.

*

CHEBELEU ILIE, paroh ort. rom. în Șoimoș. S'a născut în comuna Socodor (jud. Arad) din părinți proprietari de pământ. Școala superioară de comerț a făcut-o în Lipova, unde a luat și bacalaureatul la 1908, iar teologia în Arad. În 1913 s'a sfințit întru preot și din acest an e parohul Șoimoșului. Este președintele consiliului parohial, al comitetului școlar și al Corului bisericesc, al cărui și diriginte este. E secretarul departământului Radna al „Asoc. clericale Andrei Șaguna” și e misionar tractual în protopopiatul

Radna. A renovat biserica intern și extern, cumpărându-i 2 clopote; a renovat școala confesională și în 1926 a ridicat monumentul eroilor. A fost 2¹/₂ ani administrator parohial în Lipova, în care calitate a catehizat la toffelul de școale de aci: școala comercială superioară, școala secundară, școala medie de băieți și de fete și la școalele primare. În timpul războiului a indeplinit și funcția de învățator 2¹/₂ ani în Șoimoș, iar după războiu a înființat o cooperativă, care s'a disolvat însă. Cu Corul bis. aranjează anual 2—3 sărbări în scop de augmentare al fondului coral. Pentru meritele sale pe teren bisericesc, școlar și catehetic a fost distins de Episcopie cu brâu roșu la 1923, iar din partea ministerului cu: Rasplata muncii pentru biserică cl. II. A scris teme religioase și de apologetică în „Revista Preoților” Timișoara, în „Biserica și Școala” din Arad, în Apararea Națională și Românul tot de aci. Se mai ocupă cu agricultura, viticultura, pomicultura și apicultura. Distracția-i este muzica de violină, în care e meșter.

Soția sa, LETIȚIA ȚIUCRA, s'a născut în comuna Bârsa (jud. Arad), din familie preoțească. A învățat școala medie la claustrul „Notre Dame” din Lipova și s'a căsătorit în 1912. E membră a Reuniunii femeilor ort. rom. din Radna; se distrează cu lucrul de mână și cu cetitul. A crescut în Șoimoș, unde bunicul și tatăl a fost preot.

Copii lor: LETIȚIA, studentă la facultatea de drept din Cluj, virtuoză în pian și ILIE EUGEN este elev de cl. III. primară din loc.

*

CHICIN NICOLAE, paroh ort. român în Nădlac. S'a născut în Nădlac, unde tatăl său a fost învățător. Studiile liceale le-a făcut în Macău și în Szarvas, unde a luat și bacalaureatul la anul 1888. După terminarea studiilor teologice la 1892 la seminarul din Arad și după doi ani de funcționare ca diacon episcopesc tot în Arad, e ales preot în comuna sa natală Nădlac, unde păstorește și azi.

Pe teren bisericesc activează cu râvnă deosebită, ca paroh și ca președintele consiliului parohial: a renovat radical biserica, intern și extern, a cumpărat 3 clopote mari și a încercuit cimitirul cu un gard frumos. Pentru meritele sale pe teren bisericesc pastoral a fost distins cu brâu roșu din partea Episcopului la 1922. E membru pe viață la Astra și a fost multă vreme președintele corului bisericesc, din care demnitate a abzis. Distracția-i predilectă e grădinăritul și florăritul.

Soția sa, dna **EMILIA** n. **CABA**, e originară tot din Nădlac, din părinți proprietari de pământ. S'a măritat în 1888, iar în 1927 a decedat tot aici. A fost membră a Reuniunii femeilor ort. române.

Au doi copii: **EMILIA**, măritată Nicolae Mărginean, paroh în Nădlac și **GEORGE**, profesor tot aici.

*

CIMPONERIU ALEX. IOAN, notar în comuna Liebling. S'a născut în Miniș (jud. Arad), unde tatăl său a fost preot. După ce a luat bacalaureatul la gimnaziul superior din Mezötur a făcut cursul de notar în Arad și s'a dedicat carierei administrative. Nainte de ocuparea notariatului din Liebling în a. 1927, a fost 2 ani practicant în Lipova, apoi subnotar în Bârzava și mai în urmă secretar la pretura din Radna. În războiul mondial a făcut campania ca stegar în rezervă. A fost decorat cu me-

dalia de bronz și cu crucea Carol. E vânator pasionat și în timpul liber se distrage cu predilectul său instrument muzical: flautul. E membru al Reuniunii notarilor, al societății de vânat „Potârnică” și al comitetului școlar din loc.

Soția sa, **CORNELIA PETCUȚ**, s'a născut în Timișoara. Tatăl său e funcționar la manufactura de tutun. Studiile secundare le-a făcut în claustrul din Timișoara, iar în 1927 s'a măritat. Ocupațiunea predilectă-i e pianul, cântarea și lucrul de mână.

Au un îngeraș de fetiță: **EUGENIA**, pentru a cărei creștere părinții își dau toată truda lor.

*

CIOBAN PAVEL, măestru tăbăcar și opincar în Pecica. S'a născut în Sânnicolaul-mare la anul 1901 din părinți proprietari de pământ. După absolvirea celor două clase medii în Sânnicolaul-mare s'a dedicat carierei industriale și a învățat meseria de tăbăcar tot în comuna sa natală. S'a eliberat în 1920. În scopul perfecționării meseriei s'a angajat în branșa numită în Sânnicolaul-mare, și în Timișoara. Din 1922 a lucrat ca măestru patron în Sânnicolaul-Mare, iar din 1928 începând lucrează în atelierul său propriu ca patron în Pecica. Ca membru valoros al acestei branșe străduiește pentru dezvoltarea tehnică industrială și trăiește pentru meseria sa și fericirea familiei sale. Este membru în comitetul Corporațiunii meseriașilor, în Clubul sportiv Virtutea din loc și membru al Corpului pompierilor voluntari. Ca măestru este apreciat în tot jurul, pe care-l servește cu acurateță și prevenire.

Soția sa, **MARTA TÂMPIAN**, s'a născut în Comloșul bănățean din părinți de profesiune dulgheri. S'a căsătorit în 1927.

Au o gîngășă fetiță de 4 ani; **MĂRIPARA ELENA**.

*

CIUCIU NICOLAE, notar comunal în Vrani. S'a născut în comuna Milcoreni (jud. Caraș) la anul 1893, din părinți proprietari de pământ. După absolvirea liceului în Biserica Albă și Lugoj la 1918 s'a dedicat carierei administrative. Ca practicant de notar a funcționat în Jam, iar cursul de notar l-a făcut în Deva și în Lugoj la anul 1925. Ca subnotar a servit în Cacova, iar ca notar a fost până la 1927 în Jam, apoi 1 an la Vrani, alți patru ani în Sasca montană și din 1931 îndeplinește

funcția de notar în Vrani până azi cu deplină acurateță. E membru al Reuniunii notarilor și e un devotat adept al chemării sale, pentru a carei constincioasă îndeplinire își consacră toată truda. Soția sa din căsătoria primă a decedat în 1931.

Soția sa din a doua căsătorie: **VILMA TESZLER** s'a născut în Gavojdia, unde tatăl său a fost proprietar de moară. Studiile secundare le-a făcut în claustrul din Lugoj, și tot acolo un an de școală comercială. A funcționat la inspectoratul economic apoi la Uzina electrică și la notariatul din Ticvaniul mare. S'a căsătorit în 1933. Timpul de distracție îl petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

Copii din prima căsătorie: **PETRU**, elev de cl. II. a școlii primare, Pavel de 7 și **IULIU** de 5 ani.

*

CIUL MIHAI, preot gr. cat. în comuna Sinteamare (jud. Arad). S'a născut în Bocsîg din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Beiuș, unde le-a sfârșit în 1912, când a luat și bacalaureatul. Teologia a urmat-o la Academia teologică rom. cat. din Oradea mare. S'a hirotonit în 1916 și de atunci funcționează ca preot în Sinteamare. Pentru întărirea comunei bisericești poartă o deosebită grijă, atât cu pastorația sufletească, cât și prin chivernisirea materială. Este președintele consiliului parohial, al comitetului școlar și al Corului bisericesc.

Edificiul bisericii l-a renovat interior și exterior, împrejurându-l cu gard și cumpărându-i 2 clopote. În 1925 a cumpărat o casă parohială, după ce mainainte, adică în 1921 ridicase o frumoasă cruce de hotar ce servește și ca amintire pentru eroi. În viața socială ia parte activă ca îndrumător financiar și politic: este contabil la banca populară „Sinteana” din loc și e președintele organizației liberale din comună. Se mai ocupă și cu agricultura și pomicultura.

Soția sa, **MARIA MUNTEAN**, s'a născut în Sinteamare (jud. Arad), din familie de preot. A făcut școala medie în Beiuș și s'a căsătorit la 1916.

Copii lor: **ALEXANDRU** este elev. de cl. VI. liceală în Oradea-mare și **SALUSTIA** este elevă de cl. I. a școlii primare din loc.

*

CIURESCU NICOLAE, paroh ort. rom. în Topolovățul-mare. S'a născut în Mănăștur din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a absolvit în Lugoj, iar studiile teologice le-a făcut la Academia teologică din Arad. S'a hirotonit în anul 1932 și de atunci e parohul comunei Topolovățul-mare. Preocuparea-i de viață este promovarea religiosității și a moravurilor bune în parohie. E președintele consiliului parohial, al Corului bisericesc și membru al comitetului școlar. În Arad a

înființat Centrul studențesc și a funcționat mult timp ca președintele acestui cerc, iar mai târziu în calitate de consilier al a U. N. S. C. (Uniunii Naționale a Studenților Creștini) din Arad.

Soția sa, dna EVA CURUȚIU, învățătoare de stat, s'a născut în Răchita din părinți proprietari. A făcut școala normală în Lugoj, după a cărei absolvire din 1926 a fost numită ca învățătoare în Răchita, unde funcționează și azi. S'a căsătorit în 1928. E conducătoare de cor în Răchita, prezidenta Reuniunii femeilor ort. rom. din loc și membră a Reuniunii femeilor ort. rom din Lugoj.

CLOAMBEȘ REMUS, paroh ort. rom. în Racovița. S'a născut în Sârbova din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Timișoara șase clase, iar în Caransebeș ultimele două clase luând aci și bacalaureatul la 1922. Academia teologică a absolvit-o în Caransebeș la 1921. S'a hirotonit în 1923 și de atunci funcționează ca paroh al Racoviței. Ca preot activează cu râvnă spre promovarea religiozității în popor, în care scop a născocit inițiativa misionarismului. Agendele pa-

rohiale le conduce cu abilitate ca și conducătorul oficiului parohial și ca președintele consiliului parohial.

Soția sa, EMILIA BARBULESCU, s'a născut în Chevereșul-mare, unde tatăl său este preot. Școala secundară a făcut-o la liceul de fete Carmen Sylva din Timișoara și s'a căsătorit în 1922. Distracția-i predilectă îi este lucrul manual și cetitul.

Au un băiețel de 7 ani: AUREL, elev cl. II. primară.

CODREAN VASILIE, director școlar de stat în comuna Șiclău, satul său natal, unde s'a născut din părinți proprietari de pământ. Studiile pedagogice le-a făcut la școala normală confesională din Arad și le-a terminat în 1912. Ca învățător a funcționat câțiva ani în Bocșig, iar dela 1919 și până azi este directorul școlii din Șiclău. A luat parte activă la războiul mondial și a fost 3½ ani prizonier în Rusia. Activează cu zel atât pe teren școlar, cât și social-cultural. Este secretarul comitetului școlar, cu copii școlari aranjează în fiecare an 2—3 serbări culturale filantropice. La banca poporală „Ajutorul“ din loc e președintele comisiei de censori. Ca vânător este membru la societatea de vânat „Grănicerul“ din Grăniceri. E devotat chemării sale și propășiri culturale a poporului.

Soția sa MARIA MORNĂILĂ, este magistrală poștală în loc. S'a născut tot în Șiclău,

din păriți meseriași. A făcut școala medie în Ciaba, după absolvirea căreia a luat cariera administrației poștale. A practicat în Chișineu-Criș, și în Șiclău din 1925, unde după examenul depus la Direcțiunea Reg. P. T. T. din Timișoara la 1932, ocupă postul de magistru postală. În timpul liber se ocupă cu lucrul de mână, și cu cetitul. S'a căsătorit în 1922.

Copii lor: MIRCEA, este elev de cl. IV. și AURELIA elevă de cl. II. ambii ai școlii primare din loc.

*

CODREAN TRAIAN, învățător cu diplomă de stat în Șimandul de jos. S'a născut la 1891 în Șiclău din părinți proprietari de pământ. A făcut școala normală confesională din Arad, după a cărei absolvire la 1917 a funcționat la mai multe catedre ca învățător. Astfel a fost învățător la școala din Chișineu-Criș, din Bod (jud. Brașov), din Șiclău, apoi educător la orfelinatul orășenesc din Arad, învățător în Macea și dela 1926 ocupă catedră la școala primară din Șimandul de jos, pe care o

îndeplinește cu multă competentă. În armata română e sublocotenent de rezervă.

Soția sa, EUGENIA GHIMBAȘANU s'a născut în comuna Bod (jud. Brașov) din părinți proprietari de pământ. A învățat școala profesională din Brașov, obținând diploma de conducătoare de grădiniță pt. copii mici.

Copii lor: MINERVA, elevă la școala normală cl. II. din Beiuș și NICOLAE, elev de cl. IV. a școlii primare din loc.

*

COMA I. IOAN, notar cercual în Cadar. S'a născut în Seliște (jud. Sibiu) din părinți comercianți. După terminarea școlii superioare de comerț din Orșova la 1924 se dedică carierei administrative și se înscrie la cursul de notari din Lugoj. Dela 1925 funcționează ca subnotar în Nițkidorf până la 1930, iar de atunci încoaci ca notar în Cadar, la care e atașată și comuna Duboz. Membru al Reuniunii notarilor și perceptor al comitetului școlar din loc și al celui din Duboz. Toată străduința și-o îndreaptă spre înaintarea și bunăstarea poporului și a familiei sale.

Soția sa „Gabriela Szamuelisz, născută în Késmárk, unde tatăl său a fost învățător, a absolvit 4 cl. de școală medie și 2 ani de școală de menaj în Késmárk și s'a măritat în 1929. Lucrul de mână, lectura și pianul îi sunt ocupația de predilecție al timpului liber.

Au o fetiță: ELEONORA.

*

COLOJOARE AUREL, preot ort. rom. în Mehadia. S'a născut în comuna Sculia, unde tatăl său a fost preot ort. rom. Liceul l-a făcut în Bichiș Ciaba, unde a luat bacalaureatul la a. 1907. Teologia a învățat-o în Caransebeș și s'a hirotonit la 1913. Cariera preotească a început-o în parohia Omor, care a condus-o până la 1920, a trecut apoi la Denta, unde a stat 5 ani, iar din 1925 e parohul fruntașei comune Mehadia. În pastorația acestor parohii a înregistrat lucrări de seamă, aere perennius. Astfel în Omor a ridicat biserică nouă și a cumpărat o casă parohială, iar în Denta a edificat casa parohială și casa culturală. Tot în aceste comune la stăruințele dânsului s'au făcut — pe baza legii agrare — întinse improprietăriri de pământ arabil, de izlazuri și de păduri. În Mehadia, ca președintele consiliului parohial și al corului bisericesc, activează cu succes.

În războiul mondial a făcut campania trei ani ca preot militar de rezervă și a primit decorațiile: crucea de merite

preotească cl. II. Signum laudis, ambele cu săbii și crucea Carol.

Soția sa, **ANA FENEȘIAN**. s'a născut în Mehadia din părinți proprietari de pământ. A făcut școala medie în Mehadia, Orșova și Caransebeș. S'a căsătorit în 1913. E membră a Reuniunii femeilor ort. rom. din loc.

Copii lor: **IOAN** este elev de cl. VII. liceu, **NESTOR** elev de cl. III. liceu, **SILVIU** elev de cl. II. liceu, toți trei în Lugoj și **ZOE** elev de cl. III. primară în Mehadia.

*

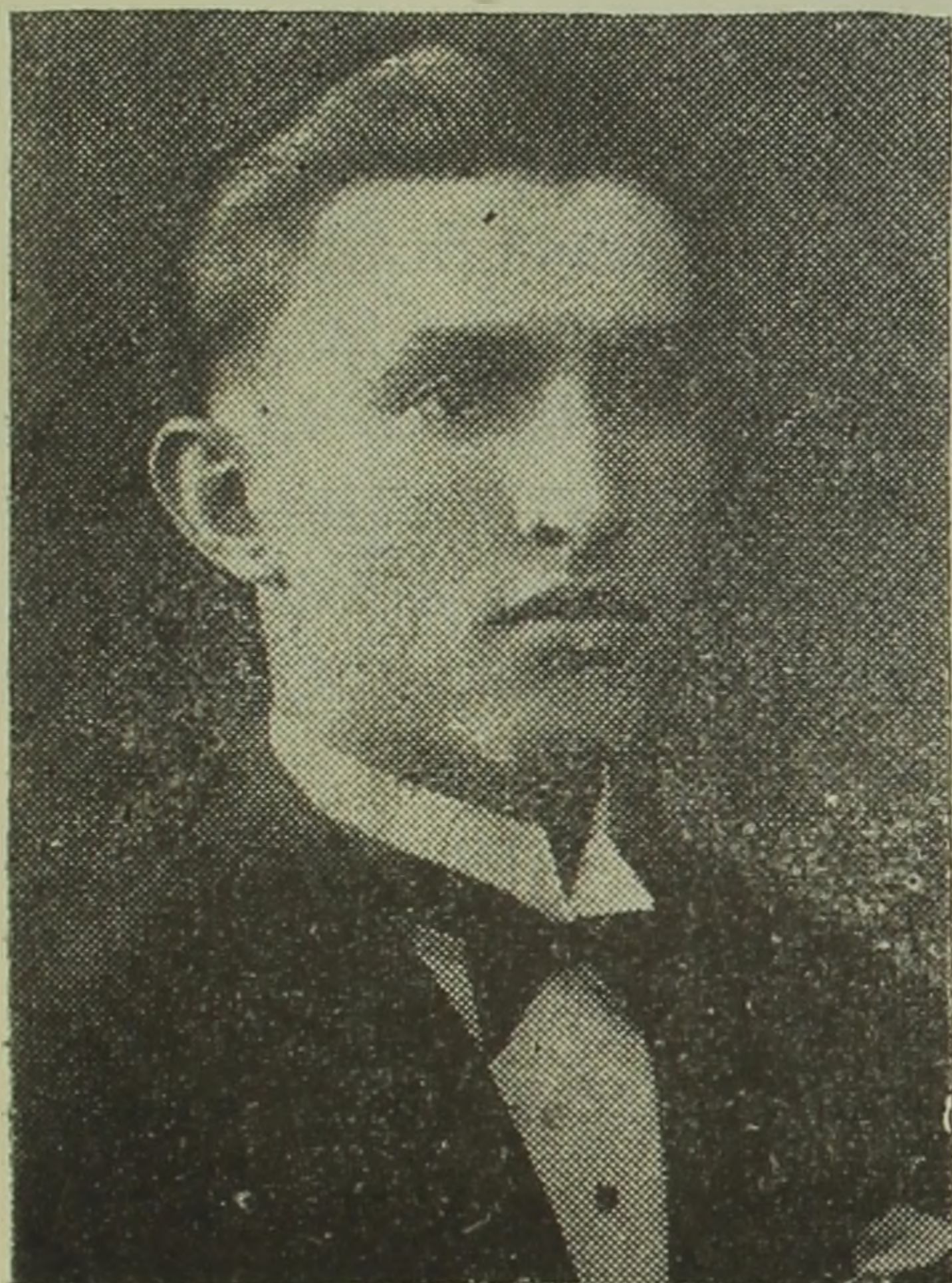
CORNEANU ILIE, învățător director de stat în Ohaba-mâtnic, în comuna sa natală, unde s'a născut din părinți proprietari de pământ. După ce a isprăvit școala medie a apucat calea învățământului și s'a înscris la școala normală din Caransebeș, unde și-a primit diploma

în 1924. De atunci funcționează ca învățător director la școala comunei Ohaba-mâtnic. Pe terenul didactic activează cu mult succes, recunoscut și de autoritățile în drept; la inspecțiile oficiale a fost totdeauna calificat cu foarte bine din partea revizorului. În viața extrașcolară e un îndrumător și luminător sincer și zelos. Este secretarul Comitetului școlar, președintele Casei culturale și dirigintele corului bisericesc. Se ocupă intensiv cu agricultura, pomicultura și cu albinăritul rațional. La expoziția agricolă județeană din 1932 a primit diplomă și medalia de bronz pentru fructele expuse și mieii de soiu. Vioara e predilectul său instrument muzical.

Soția sa, AURELIA ONAE, s'a născut tot în Ohaba-mâtnic, din familie de învățător, tatăl său ajungând mai târziu inv. director în Lugoj. S'a căsătorit în 1927.

Au o fetiță: DOINA de 5 ani.

*

COMAN SAMUILĂ, preot ort. rom. în Murani. S'a născut în Murani, din părinți proprietari de pământ. A terminat școala normală din Arad în a. 1925, după care s'a înscris la Academia teologică tot în Arad. După absolvirea cursului teologic s'a hirotonit în 25 Sept. 1929 și de atunci e preot în Murani. Ca preot și păstor sufletesc dezvoltă o activitate de mari nădejdi. E președintele consiliului parohial, al comitetului școlar, al Casei naționale și al Corului bisericesc. Are un talent artistic pentru cântare. E preocupat de

pastorirea credincioșilor săi.

Soția sa, VETURIA, AURORA MIHAILOVICI, e născută în Lăpușnic (jud. Severin), din familie de preot. Studiile secundare le-a făcut la liceul Carmen Sylva în Timișoara. A frecventat un an școala superioară comercială din Arad și un alt an școala de menaj din Timișoara. Distracția predilectă o află în lucrul de mână, cetire și muzica de pian.

*

COSTAN IOAN, director școlar în Bencecul de jos. S'a născut în Galșa, (jud. Arad.) din părinți proprietari de pământ. Studiile pedagogice le-a făcut la preparandia confesională ort. rom. din Arad, terminându-le în 1910. Cariera învățătorescă a început-o în Jermata, a urmat în Sinteia, Măderat, Agriș și mai pe urmă în Bencecul de jos. În războiul mondial a făcut campania ca locotenent de rezervă. În cetatea Przemysl a căzut prizonier la ruși, unde s'a înrolat în legiunea voluntarilor români. În armata română e locotenent de rezervă. E proprietarul medaliei Ferdinand I. E secretarul comitetului școlar din loc.

Soția sa, CORNELIA LUDAE s'a născut în Cerneteaz, din familie de învățator. Studiile secundare le face în Clastrul din Tirișoara și apoi se căsătorește. Trăiesc o viață modestă, retrasă.

*

CORICI MIRON, director școlar de stat în comuna Cârpa. S'a născut tot aci din părinți proprietari de pământ. Dedicându-se pentru cariera de învățământ s'a înscris la școala normală confesională din Caransebeș, care a terminat-o în 1909. În decursul anilor 1906—1909 a fost aplicat ca și învățator provizor în comuna Scăiuș. A funcționat ca învățator în mai multe comune, lăsând în fiecare amintiri de vrednicie atât pe teren școlar, cât și extrașcolar. A fost învățator în comuna Omor, Dragomirești și Petroșnița,

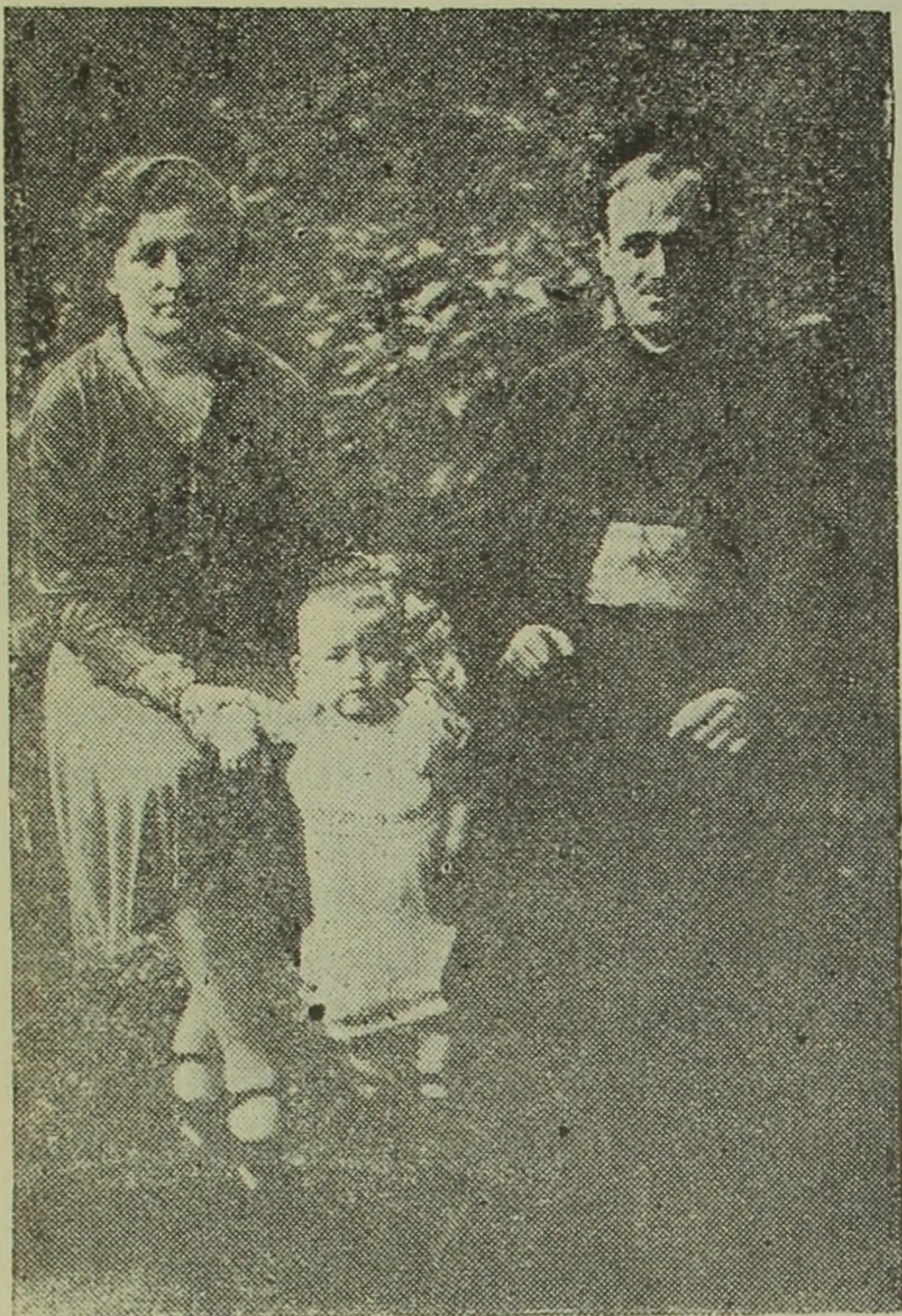
iar dela 1923. îndeplinește postul de învățator și director școlar în Cârpa. În războiul mondial a făcut campania dela izbucnire și a fost prizonier în Rusia 3 ani de zile, între 1915—1918. Pe teren didactic și social se manifestă ca un îndrumător sincer al poporului. Agendele școlare le conduce în calitate de secretar al comitetului școlar. Violina este instrumentul său muzical predilect.

Soția sa, SIMARMIDA SUCIU, s'a născut tot în Cârpa, din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1905.

Soții duc o viață modestă, retrasă.

*

COTOȘMAN GHEORGHE, paroh ort. rom. în Jimbolea. S'a născut la 1904 în Sânicolaul-mare din părinți proprietari de pământ. A făcut școala normală din Timișoara cu succes eminent, luându-și diploma la 1924. Ca elev al cl. VII. a școalei normale a primit diploma de onoare la concursul literar al „Tinerimei Române“. Dorind să se preoțească a absolvit și clasa a opta a Seminarului Râmnicul Vâlcea și s'a înscris la Academia teologică din Arad, unde a terminat în 1927. Calificat cu nota: foarte bine. În anii 1925—1928 a funcționat ca secretar al Academiei teologice și tot atunci ca secretar și prefect de studii la școala normală confesională din Arad, unde a îndeplinit în 1926—1927 și postul de profesor de desemn. A urmat apoi studiile la facultatea teologică din București, a cărei licență a luat-o în 1933 cu mențiunea „magna cum laude“, iar actual stă să depună doctoratul în teologie. După hirotonirea sa în 1928 a fost numit administrator parohial în Jimbolia, iar la 1929 ales preot definitiv al acestei parohii reînființate de dânsul. Este primul paroh și organizator al

acestei parohii proaspăte. Ca paroh și păstor sufletesc activează cu zel deosebit pe toate terenele. Este președintele consiliului și al adunării parohiale, membru în Comitetul școlar, diriginte al corului elevilor de școală primară și vicepreședintele Reuniunii femeilor ort. rom. din loc. A mijlocit împroprietărirea parohiei cu 50 jugăre pământ, a zidit o impozantă biserică în stil bizantin cu motive moldovenești, a ridicat o casă parohială cu etaj, a cumpărat 2 clopote, a câștigat parohiei loc de cimitir, îngrădindu-l frumos, a înjghebat o bibliotecă parohială de 300 volume și a înființat un însemnat fond al milelor. La gimnaziul din loc a fost 4 ani profesor de religie și are la activul său misionar 15 convertiri la ortodoxie.

Pe terenul literaturii s'a distins cu lucrări temeinice. A scris „Banatul Românesc“ de 140 pagini, un tratat despre trecutul național, religios și cultural al românilor din nordul Banatului; are un tratat „Ce este Biblia?“ pe 40 de pagini; sub tipar are cartea de 70 pagini „Piatra de scandal“ cu tema religioasă. În lucrare are o vastă monografie istorică culturală a bisericilor și a comunelor: Sânnicolaul-

mare, Cenad, Beba veche, Vălcani, Nerău, Comloșul mare, Saravale, Igrîș, Pesac și Lunga; având 600 pagini ca temă de lucrare pentru viitor are monografia mănăstirilor din Banat.

Se mai ocupă cu creșterea paserilor de soi. Ii place lectura și se distrează cu muzica de violină.

Soția sa MARIA GROZA, s'a născut în Comloșul mare din părinți proprietari de pământ. Școala medie a făcut-o la claustrul din Comloș iar liceul de 6 cl. în Timișoara și Arad. În timpul liber se distrează cu lucrul de mână și cu cetitul.

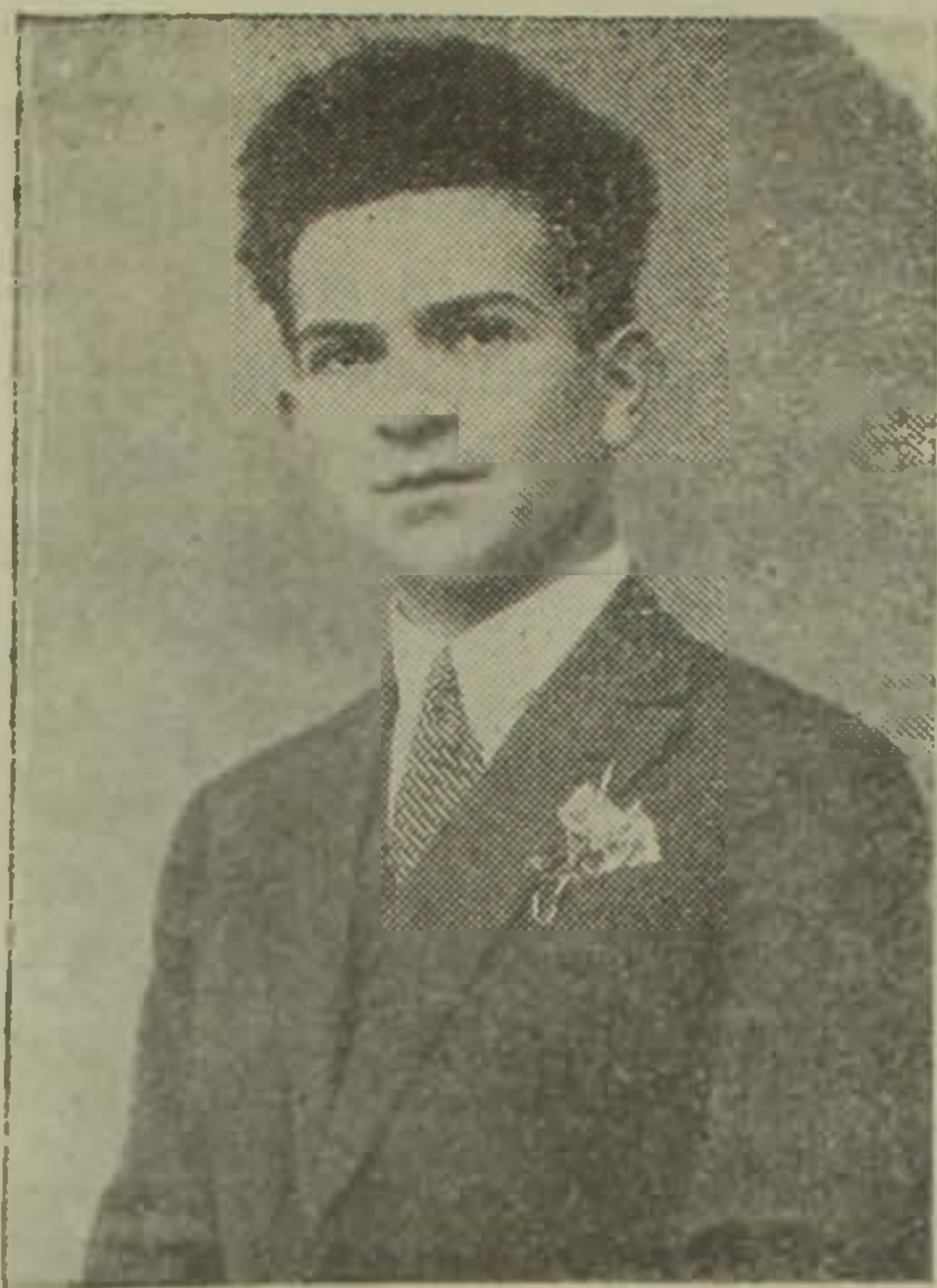
Unicul lor copil gingaș este: LUCIAN GHEORGHE de 4 ani.

* —

CRĂCIUNESCU IOAN, director școlar de stat în Groși. S'a născut la anul 1886 în Groși din părinți proprietari de pământ. Studiile pedagogice le-a făcut în Arad și le-a terminat la 1906. De atunci și până azi funcționează în Groși ca învățător director. Pentru activitate-ai pedagogică a fost decorat din partea ministerului de culte și instrucțiune cu „Răsplata muncii pentru învățământ cl. I.“ La stăruințele sale s'a zidit din nou școala de stat la anul 1930 cu suma de 320 mii de lei. În școală are 25—48 de elevi. E secretarul comitetului școlar. Se ocupă cu agricultura, cu pomicultura, viticultura și creșterea rațională a paserilor de curte. Distracția e violina și vânatul, având un teren propriu de vânat pe o întindere de 900 jugăre. Scopul lui de viață e îndeplinirea constiincioasă a chemării sale și propășirea neamului. Duce o vieță modestă și sobră.

*

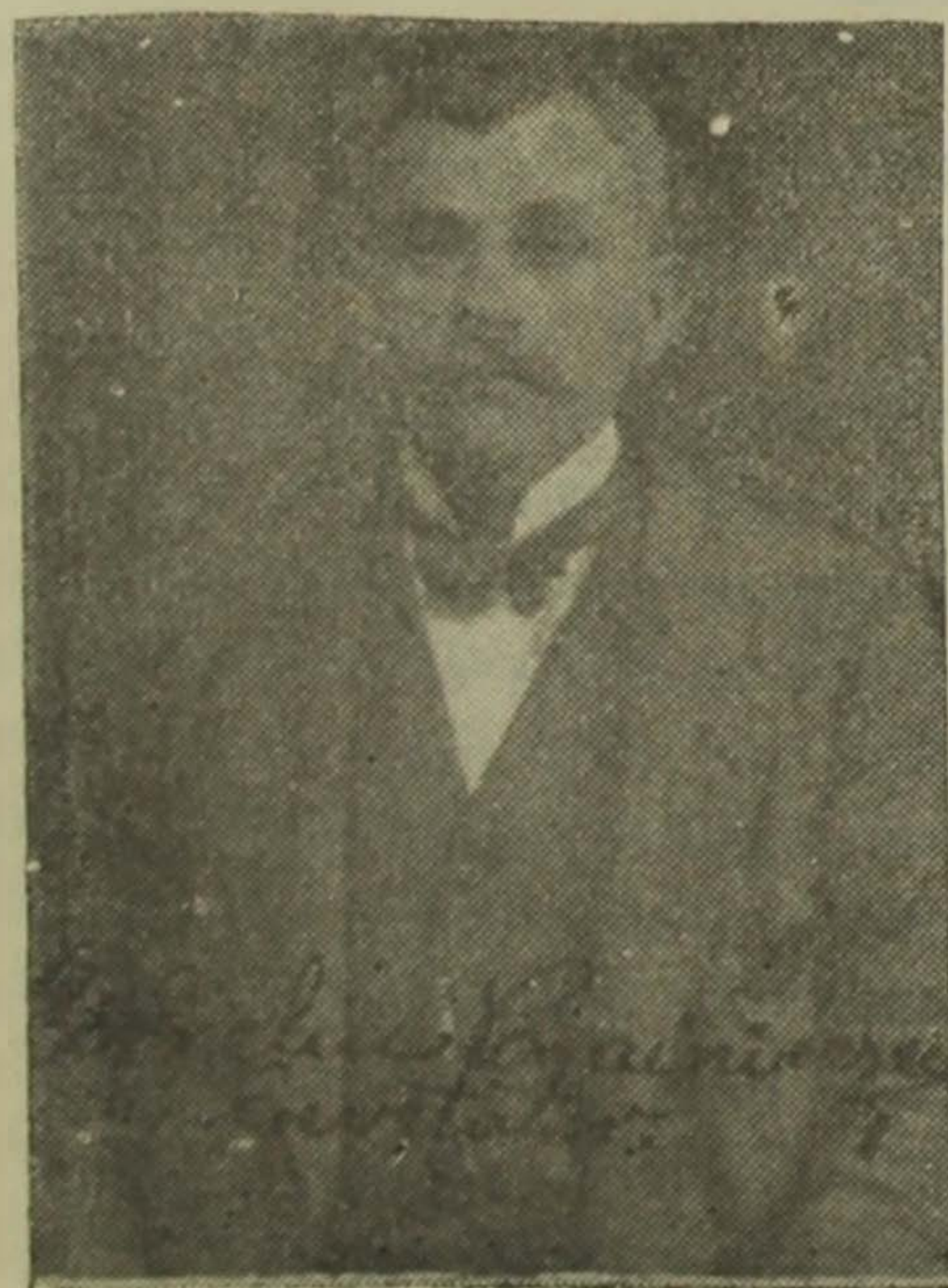

rilor. A înființat și un cor bărbătesc, a cărui conducere a încredințat-o altora. Vieța culturală și economică a comunei o împitenează în calitate de conducător natural, ca și bibliotecarul caminului cultural și ca membru al Băncii populare și al Cooperativei din loc. Timpul liber de distracție îl petrece cu muzica de vioară.

Soția sa, ANA STANCIU, învățătoare cu diplomă de stat, s'a născut în Lugoj din părinți proprietari de pământ. A absolvit școala normală de fete din Lugoj în 1926 și a funcționat ca învățătoare în Silha, Țipar și Visag și dela 1929 încoaci, de când s'a măritat, e învățătoare în Sacoșul-mare. Se ocupă cu gospodăria practică cu scolărițele, iar timpul de distracție îl petrece cu vioara, cu lucrul de mână și cetitul.

Au două fete: AURELIA și DOINA.

*

CRAINICESCU AUREL, învățător director de stat în Sacoșul-mare. Născut în Duleu (jud. Caraș) din familie învățătoarească, s'a dedicat și dânsul acestei cariere. A făcut școala normală din Caransebeș, după a cărei absolvire în anul 1926 a funcționat ca învățător suplinitor în comunele Deta și Hitiaș până la 1928, când s'a așezat în Sacoșul mare, unde și azi lucrează cu zel și devotament în școală și extrașcolar. Este secretarul comitetului școlar, cantor bisericesc și dirigintele corului bisericesc al școlărilor.

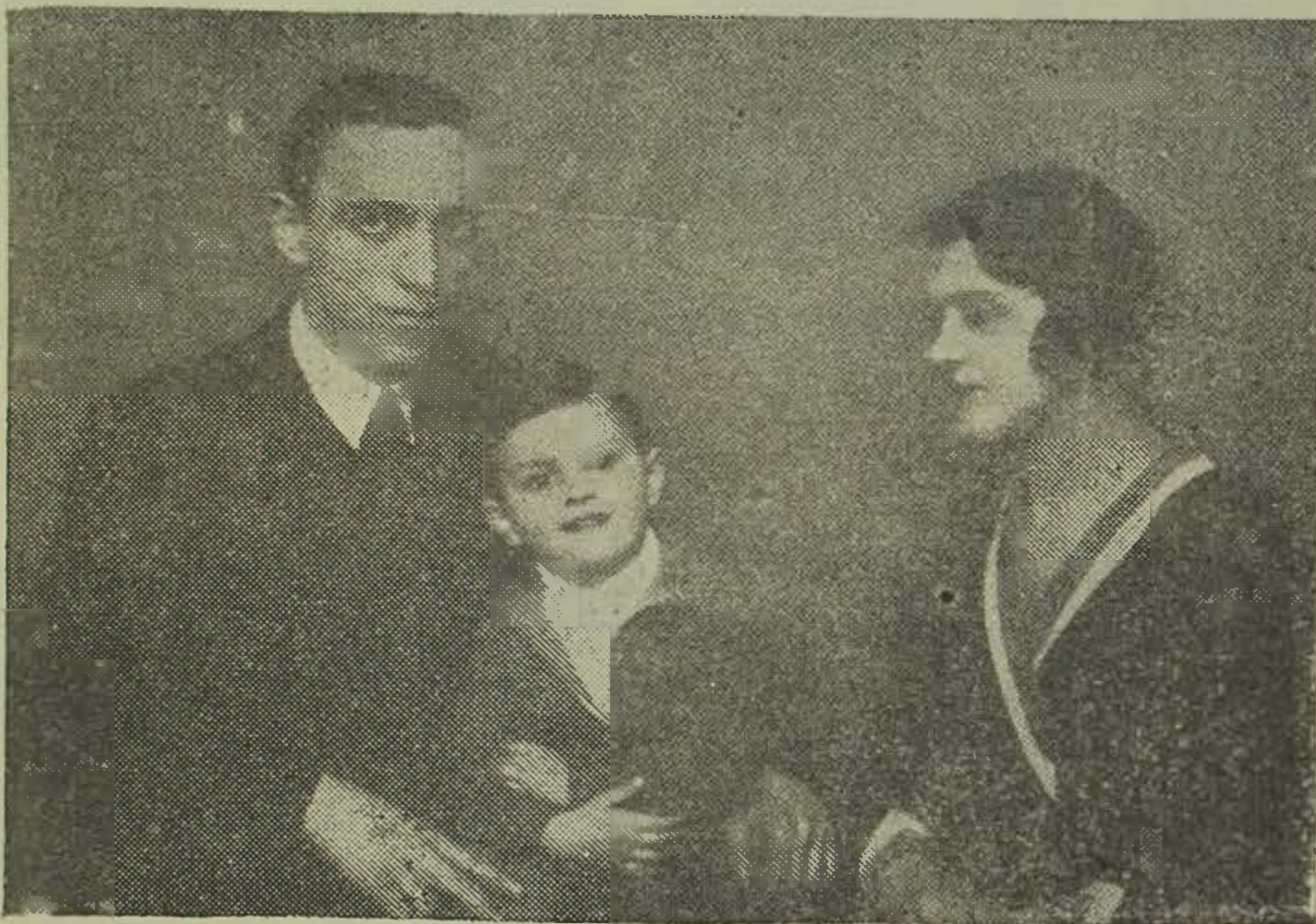
CRAINICESCU CORNEL, învățător director de stat în comuna Valeapai. S'a născut în Vermeș din familie de învățător. Școala normală a făcut-o în Caransebeș, terminându-o în 1893. A funcționat ca învățător în comunele Șosdea, Cadar, Vucova, iar dela 1898 indeplinește postul de învățător și director în Valeapai. Pe teren didactic cultural a lucrat cu devotament și cu gând de propășire a poporului, care l-a și răsplătit cu stima și cu încrederea sa, alegându-l în permanență membru în comitetul și în consiliul co-

munal, unde era și în era ungară. Agendele școlare le poartă ca secretar al comitetului școlar iar biserica o servește în calitate de cantor bisericesc și ca membru în comitetul protopopesc la tractului Bogșei. În 1931 a înființat fanfara și corul bisericesc, al căror conducător și diriginte este. La fostele cursuri de perfecționare în limba maghiară a primit scrisoare de laudă din partea direcțiunii școlii normale din Baja.

Soția sa, MARICA GIURGIU, s'a născut în Jersig, unde tatăl său a fost preot ort. rom. S'a căsătorit în 1896.

Unicul lor fiu: EUGEN, e funcționar particular.

*

CRAȘOVAN IOAN, preot greco catolic în comuna Scăiuș. S'a născut în Lugoj unde tatăl său e funcționar la primăria orașului. Studiile liceale le-a făcut în Lugoj, terminându-le în 1922, când a luat și bacalaureatul. Științele teologice le-a învățat tot în Lugoj, absolvind la 1926, în care an s'a și hirotonit întru preot. Cariera preotească a început-o în comuna Iancahida (Jugoslavia), unde a funcționat până la 1933, când a fost numit la parohia-i actuală Scăiuș, unde păstorește și azi cu toată vrednicia. Chemarea sa religioasă și

culturală o îndeplinește cu toată râvna ca păstor sufletesc și ca și conducătorul comunității bisericești, promovând atât înaintarea sufletească a credincioșilor, cât și bunăstarea materială a lor și a bisericii. Este președintele consiliului parohial. În artă escelează cu pricepere în mănănușia violinei.

Soția sa, SILVIA GHIȚA, s'a născut în Rusca montană, unde tatăl său e comerciant de piele. A făcut 8 ani de gimnaziu în Budepesta. S'a căsătorit în 1924. Predilecta-i distracție îi este muzica de pian, ocupându-se în timpul liber și cu lucrul de mână și cu cetitul.

Au un băiețel: IOAN ȘTEFAN de 3 ani.

*

CREȚU VASILE, paroh ort. rom. în Ciclova-montană. S'a născut în Cârnecea din familie de învățător. Studiile liceale le-a făcut în Oravița absolvind în 1926, iar teologia a urmat-o la Academia teologică din Caransebeș. S'a hirotonit în 1930 și de atunci e parohul Ciclovei montane. În armata română e locotenent de rezervă. Pe teren bisericesc și social se distinge prin activitate foarte zeloasă. Este președintele consiliului parohial și președinte de

onoare a Reuniunii femeilor ort., înființată de dânsul. Cultura o proptește ca președintele cercului Astra din loc și ca sprijinitorul activ al școlii. Ca ocupațiune laterală are o mare apicultură rațională și de model. Ținta-i de viață este promovarea vieții bisericești.

Soția sa, ANNE MARIA LINȚIA, s'a născut în Budapesta, unde tatăl său a fost avocat. Studiile liceale le-a făcut în Timișoara la liceul Carmen Sylva și în București. S'a căsătorit în 1930. Este președintă activă a Reuniunii femeilor ort.

din loc. Timpul de distracție îl petrece cu lucrul de mână, cu cetitul și la ocaziuni cu turistica.

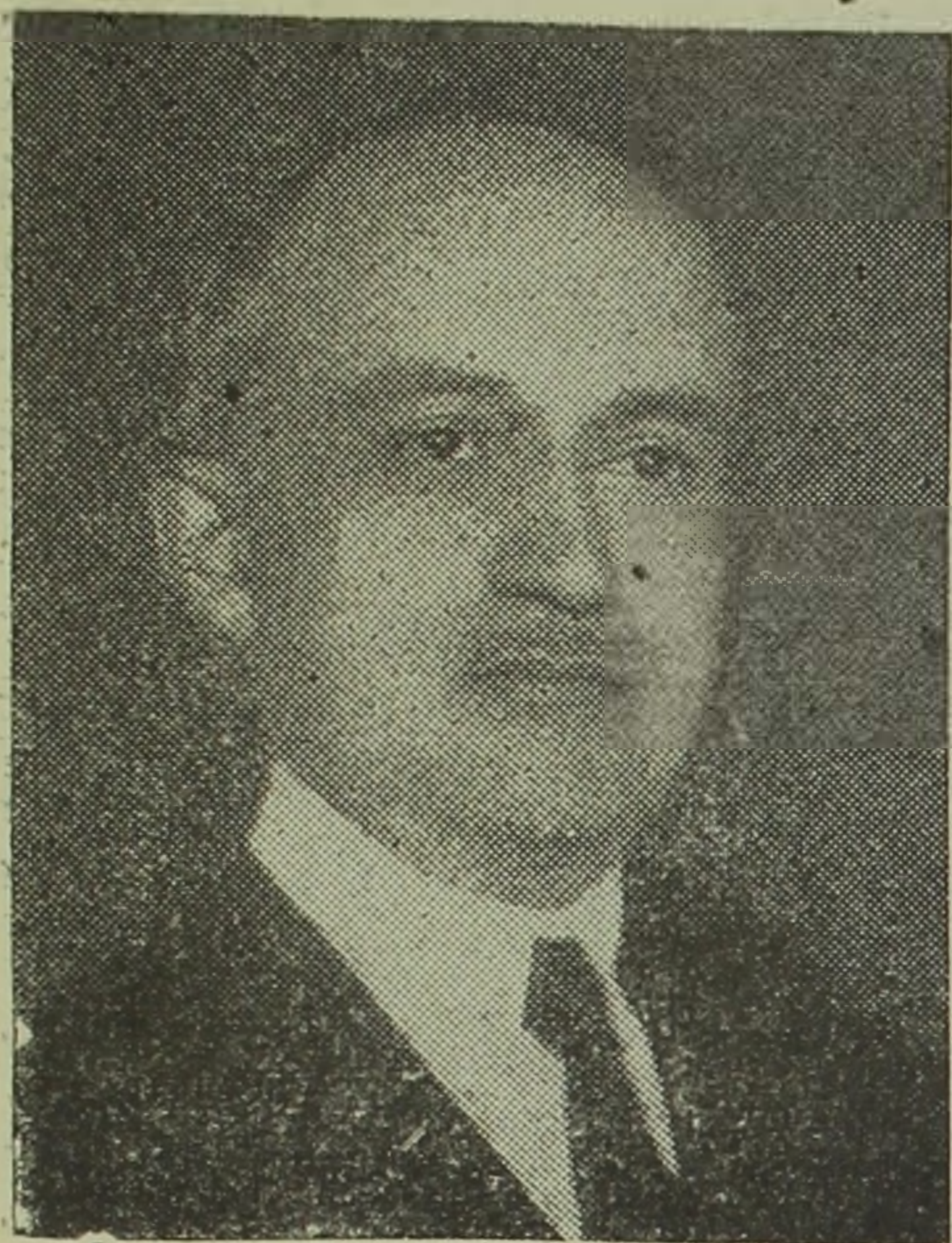
*

CORIOLAN CRIȘAN, notar comunal. S'a născut la 1879 în comuna Sinteia-mică, unde tatăl său a fost notar comunal. A făcut școala superioară comercială din Timișoara, unde a terminat la 1899 și după a cărei absolvire a apucat pe calea administrației. Practica de notar a făcut-o în Seleuș-Cigherel până la 1908. În calitate de notar a funcționat în mai multe comune și anume ca subnotar în Deszka (jud. Torontal) un an ca notar suplinitor în Parța, ca subnotar în Örkény (jud. Pesta) până la 1920; a trecut apoi ca notar în Sântana nouă, unde a stat un an, în Sinteia-mică 6 ani, în Cuied (jud. Arad) 1 an și de la 1927 în actualu-i post de notar. Cursul administrativ l-a fost făcut în Cluj la 1905. Este membru al Reuniunii notarilor și este unul dintre cei mai experimentați dintre notari după vârstă și după practică. Trăiește pentru îndeplinirea conștiințioasă a chemării sale.

*

CRISTA VASILE, frizer artistic în Lugoj. S'a născut tot aci din părinți proprietari de pământ. A făcut școala și a învățat meseria tot în Lugoj, eliberându-se de calfă la anul 1896. S'are a se desavârși în arta barbieritului s'a angajat la cele mai renumite ateliere de brânză din străinătate. A făcut un an de practică în Vechiul regat, 10 ani în Wiena, 22 de luni în Londra și apoi în 1906 deplin specializat și-a fondat un atelier propriu de barbierie, frizerie,

cu o secție de frizerie pentru dame în Lugoj. E membru al Corporației meseriașilor. A luat parte la mai multe expoziții, la cari a ieșit premiat cu lucrările sale artistice. Astfel la expoziția agricolă a județului Caraș-Severin, în 1912 a primit diploma de recunoștință, iar în Wiena s'a împărțit de premiul I. la școala de frizeri de dame. Principala-i preocupare îi este munca de branșă și propășirea meseriei.

Soția sa, MARIA SCHEIDL, s'a născut în Ragelsdorf (Austria de jos) din părinți proprietari de vie. S'a măritat în 1906. E

membră activa la Reuniunea femeilor germane din loc.

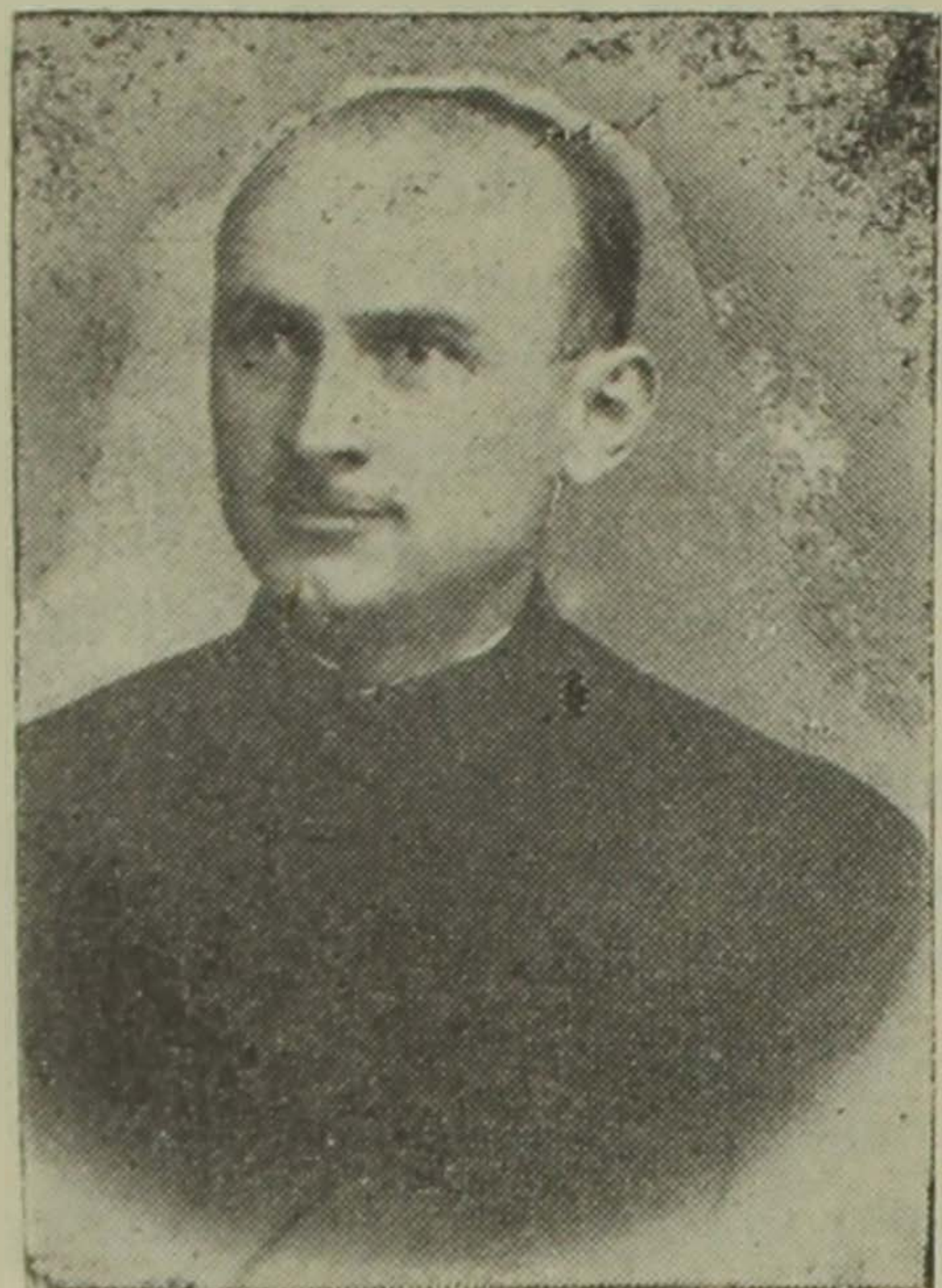
*

CUCU ACHIM, secretar comunal în comuna Berzovia. S'a născut tot aci în anul 1907, din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Lugoj apoi a intrat ca funcționar în serviciul poliției din Reșița. În Berzovia e de doi ani subnotar. Pe teren administrativ se distinge ca specialist titrat, ocupându-se intensiv cu științele administrative și cu practica lor multi-laterală. Cu ocupația oficială a împreunat și o largă activitate economică și financiară, fiind secretarul asociației urbariale și contabilul Băncii Poporale din loc; a fost un timp îndelungat și contabilul Cooperativei de credit, de unde însă a dimisionat. Vieța economică a comunei o proptește și ca președintele Asociației agricole din loc. Ca vânător pasionat este secretarul societății de vânătoare „Cerbul”. Scopul său de viață este dezvoltarea chemării și perfecționarea sa în specialitatea administrativă.

*

CURTUȚIU GHEORGHE, paroh ort. român în Macea. Născut la 1905 în Macea din părinți proprietari de pământ. Studiile le-a început la școala primară din comuna sa natală, unde a absolvit 6 clase, a continuat cu 4 clase la școala medie din Arad, a terminat apoi cele 8 clase de liceu în Salonta mare, iar bacalaureatul l-a depus în Timișoara la 1931. Dedi-

cându-se carierii sacerdotale s'a înscris la Academia teologică din Arad, unde a absolvit în anul 1929. Studiile secundare și teologice le-a făcut din puterile sale proprii și a trecut aproape toți anii de școală cu distincții și cu premii, iar examenul de bacalaureat l-a făcut cu media bine fiind al 3-lea dintre cei mai buni examinați. Până la hirotonirea sa din 1932. 27/III. și așezarea sa în parohie a mai funcționat la primăria din Șoimuș dela 1929—1931, iar intermitent a fost și instructor în Arad în anii 1929—1930. Ca păstor suf-

letesc activează cu deosebit zel întru promovarea religiozității și moravurilor bune în popor. Este membru al consiliului parohial și secretar al casei culturale; a renovat biserica exterior și interior și a mai renovat și casa parohială. Se ocupă cu agricultura și cu viticultura.

Soția sa, EMILIA VUCULESCU, s'a născut în Lipova din părinți proprietari de pământ. A făcut școala medie la gimnaziul din Lipova și s'a căsătorit în Februarie 1928. Timpul liber și-l petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

*

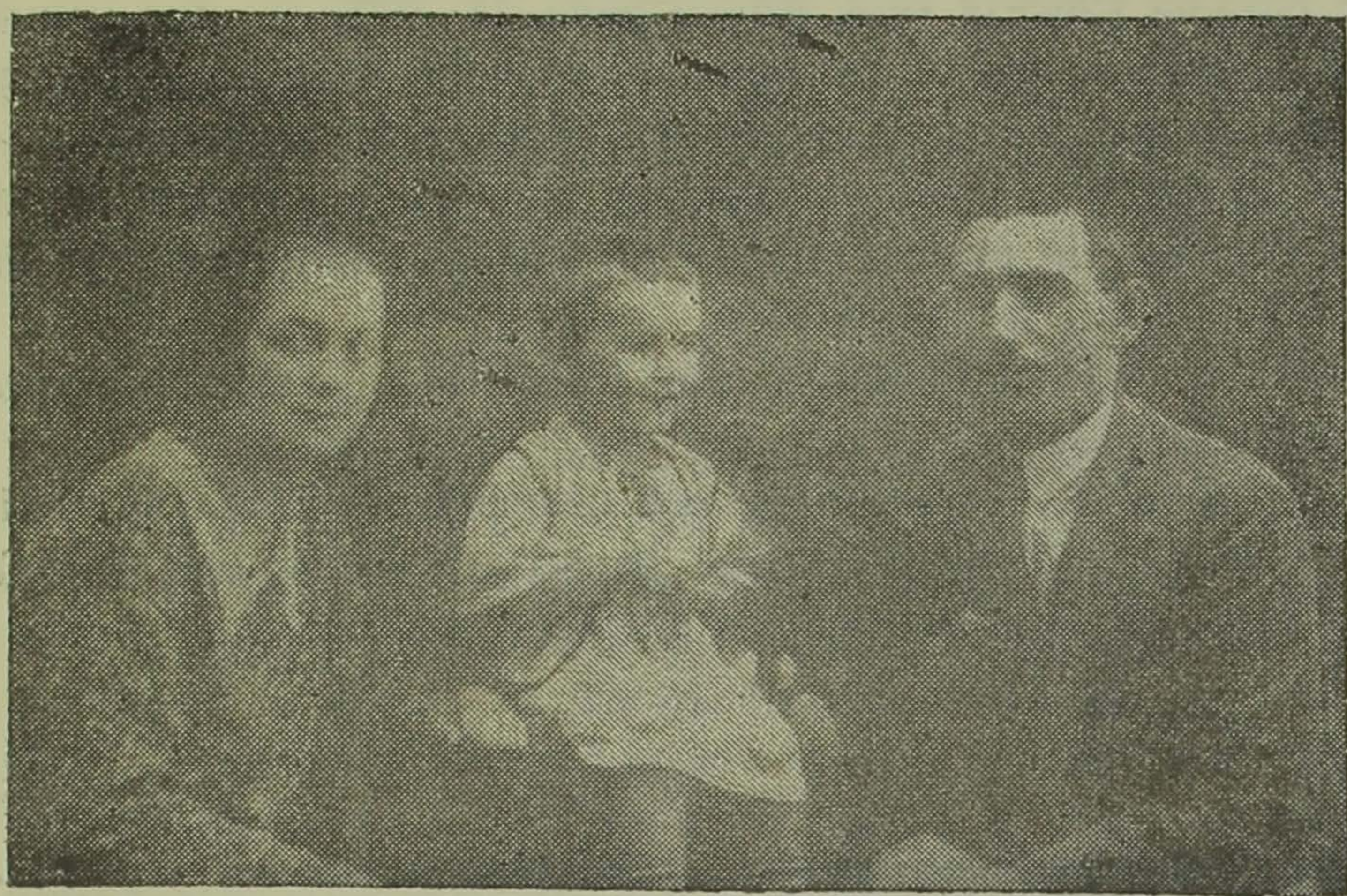
CURT GHEORGHE, notar cercual în Otelec, născut în comuna Șeitin (jud. Arad.) După ce a terminat școala comercială superioară din Timișoara unde a făcut și bacalaureatul în 1922, a intrat în administrație. Practica notarială o face în Șeitin, iar cursul de notari în Făgăraș la a. 1924. Ca subnotar funcționează un timp în Șeitin și Nadlac apoi ocupă postul de notar în Rudna, în Chișoda-veche, iar de prezent e notarul comunelor Otelec și Sănmartinul ungiuresc.

E vânător pasionat și iubitor de muzică; violina îi e instrumentul predilect. Membru al Reuniunii notarilor și al Ligii Navale Române. E foarte versat în administrație și de aceea la mai multe inspecții oficiale e calificat cu „foarte bine“.

Are de scop să facă studiile universitare de drept și să rămână tot în administrație.

E unul dintre cei mai simpatici membri ai corpului notarial.

*

DAMINESCU LAZAR, învățător director în Jdioara, în comuna sa natală, unde tatăl său este proprietar de pământ. Dedicându-se carierei de învățământ a făcut întâiu școala normală la Caransebeș, unde a terminat la 1920, apoi a studiat 3 ani la facultatea de litere și filosofie dela Universitatea din Cluj și s'a stabilit aici în Jdioara ca învățător director. Activează atât în școală cât și extrașcolar cu deplin succes. Este secretarul comitetului școlar, președintele cercului cultural, consilier co-

munal, cantor bisericesc și diriginte al corului bisericesc. În favorul bibliotecii școlare aranjează anual câte 2—3 șezători școlare. În armata română e în gradul de sublocotenent de rezervă. Ca vânător pasionat e membru și casierul soc. de vânatoare „Căpriorul“ din loc. Violina îi este obiectul de preocupare distractivă.

Soția sa, **SAVETA DRAGU**, e învățătoare diplomată de stat. S'a născut în Jdioara din părinți comercianți. A absolvit școala normală de fete din Lugoj în 1926 și dela 1928 îndeplinește funcția de învățătoare în comuna sa natală Jdioara. S'a căsătorit în 1927. Timpul liber îl petrece cu cetitul și cu lucrul de mână.

Au două fete: **AURELIA** de 5 ani și **STELA** de 2 ani.

*

DAN AUREL, paroh ort. rom. în Pustiniș. S'a născut în Cenadul-unguresc din părinți agricultori. După terminarea școlii normale din Arad la 1921, se înscrie la teologia din Arad pe care o termină la 1924. În anii 1921—1924 e supraveghetor și pedagog la institutul orfanilor de războiu. În a. 1925 e hirotonit într-un preot și de atunci e și parohul comunei Pustiniș. A luat parte activă în războiul mondial pe frontul italian ca aviator. Pe teren pastoral și cultural s'a distins ca îndrumător iscusit. E președintele consiliului parohial, al comitetului școlar din loc, vicepreședintele ligii navale române secția Pustiniș-Otelec. E artist în violină. S'a avântat și în politică și a fost în două rânduri candidat de deputat pe lista lupistă.

Soția sa **LIVIA PONTA**, s'a născut în Pecica română. Studiile secundare le-a făcut în Arad și tot acolo cursul de 3 ani al școlii profesionale. S'a căsătorit în a. 1925.

Scopul principal de viitor li-e creșterea aleasă a unicului lor băiat: **AUREL PETRU LIVIU**.

*

DANCIU IOAN, paroh ort. român în comuna Satu-mic. S'a născut în Sârbești (jud. Bihor) din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Beiuș, iar cele teologice la Institutul teologic din Arad, absolvindu-le în 1897. Ca preot a funcționat apoi în Târgoviște

(jud. Severin) până la 1901, 8 ani în parohia Chișirid (jud. Bihor) până la 1909 și de atunci conduce cu deosebită râvnă pastorală actuala-i parohie Satu-mic. În războiul mondial a fost 8 luni pe front ca preot militar și a fost decorat cu crucea meritelor preoțești. În armata română este tot în rangul de preot militar de rezervă. Este președintele consiliului parohial și al corului bisericesc, care se laudă cu o vechime de peste jumătate de veac, înființat la 1882. Cu corul aranjează concerte și serbări în scopuri de binefacere.

Soția sa, CORNELIA MURARIU, s'a născut în Babșa (jud. Timiș) din familie de preot. Școala a făcut-o în Lugoj și s'a căsătorit în 1896.

Copii lor: AURORA, învățătoare de stat. A absolvit școala normală din Lugoj la 1921 și de atunci e învățătoare de stat în Satu-mic. Orele distractive le petrece cu pianul, lucrul de mână și cetitul; CORNELIA, și LIVIA. ambele absolvente ale liceului din Caransebeș.

*

DR. DANEȚI CORNEL, medic de circumscripție în Sasca-montană. S'a născut în Ciclova-montană din părinți de profesiune mineri. Studiile liceale le-a făcut în Biserica Albă și le-a absolvit în 1912, iar facultatea de medicină o urmat-o la Universitatea din Cluj luând diploma în 1924. A funcționat un an, în 1925, ca asistent la clinica din Cluj și de atunci ocupă postul său actual, unde e totodată și medic la Casa cercuală de asigurări sociale. În campania războiului mondial a luat parte ca medic locotenent și a fost prizonier în Rusia 5 ani de zile; aci s'a înrolat în legiunea voluntarilor. Ca medic e foarte apreciat în toate cercurile sociale; afară de medicina universală are specialitatea în neurologie ca medic specialist de nervi. Aprecierea i-se vedește din multele decorații, ce le are și anume: Medalia legiunii cehoslovace, Medalia Ferdinand I., Steaua României în gradul de ofițer și Coroana României în gradul de cavaler. E membru al colegiului medicilor. E vânător pasionat și vicepreședinte al soc. de vânat din loc. E președintele soc. culturale Astra din loc. Violina îi este plăcutul instrument de distracție.

Soția sa, ANA SPERLEA, s'a născut în Ciclova montană. După terminarea liceului

și bacalaureatului în Oravița, a urmat la facultatea de știință a Universității din Cluj, unde a luat diploma de profesoară în 1926. S'a căsătorit în anul 1927.

Au doi gingași băeței: TUDOR de 4 ani și MIRCEA de 1 an.

Soții duc o viață jovială socială și sunt cei mai apreciați membri ai societății intelectuale din loc și din jur.

*

DĂRĂBANȚU IOAN, director școlar de stat în comuna Iertof. S'a născut în Sasca-montană la 1902 din părinți de profesiune minieri. Dedicându-se carierei de învățământ a făcut școala normală din Timișoara, terminându-o la 1923. A funcționat întâiu ca învățător în comuna sa natală Sasca, apoi în Potoc, iar dela 1926 îndeplinește cu meritată competență postul de director la școala din Iertof. În armata română are rangul de sublocotenent de rezervă. Afară de meritele din școală, are o largă activitate extrașcolară; pentru interesul ce-l poartă bisericii are scrisoare de laudă din partea forurilor competente. Se distinge prin scrieri de specialitate în revistele pedagogice. În scop filantropic aranjează în fiecare an 3—4 serbări școlare binereușite. Este secretarul comitetului școlar și cantor al bisericii ortodoxe române din loc. În muzică se pricepe la mănuierea violinei. Se mai ocupă cu agricultura, apicultura, pomăritul, viticultura și cu creșterea galițelor de soiu.

Soția sa, **ICONIE ELENA JURCA**, s'a născut în Socolari din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1924. Timpul liber îl petrece cu cetitul și cu lucrul de mână.

Copii lor: **ALEXANDRU** de 9 ani elev al cl. II. a școalei primare din loc și **STELINA OLGA** de 6 ani.

*

DAVID CORIOLAN, director școlar în Murani. S'a născut în Susani (jud. Severin), unde tatăl său e învățător director, Studiile pedagogice le-a făcut la școala normală din Arad, terminându-le în 1926, iar studiile teologice le-a luat la Academia teologică din Arad la 1930. După terminarea școalei normale a funcționat un an ca învățător în Cliciova (jud. Severin), iar dela 1927 și până azi e director școlar în Murani. E secretarul comitetului școlar și dirigintele corului bisericesc. Instrumentul predilect muzical

ii e violina. Ținta de viață o are spre îndeplinirea conștiințioasă a chemării sale.

Soția sa, **LIVIA VICTORIA MIHAILOVICI**, născută în Lăpușnic (jud. Severin), unde tatăl sau a fost preot ort. rom. Școala medie a făcut-o în Timișoara și s'a măritat la 18

August 1929. In timpul liber se distrează cu muzica de pian.
 Au o dragălașă fetiță: ZINA MAFIOARA LUCIA.

DĂRNĂU IOAN, paroh ort. rom. în comuna Araneag (jud. Arad). S'a născut în Pecica la 1899 din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Arad unde a terminat și a luat bacalaureatul în 1922, iar cele teologice la Academia teologică din Arad. După sfințirea sa în 1925 s'a așezat în actuala-i parohie, unde pastorește și azi cu multă demnitate și zel preoțesc. Ținta-i de viață este promovarea religiozității și culturii în popor, pentru cari lucrează activ pe toate terenurile sociale. Este președintele consiliului parohial, al corului bisericesc și al casei culturale, îndrumătorul sincer al enoriașilor săi. Intre multele îmbunătățiri ce le-a făcut se remarcă îndeosebi renovarea bisericii exterior și interior în 1927, căreia i-a cumpărat 2 clopote și a cărei ogradă a împrejmuit-o cu gard. In conlucrare cu învățătorii a ridicat un impozant monument pentru eroii comunei.

Soția sa, AURELIA TĂMĂȘDAN, s'a născut în Pecica din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1925.

Copii lor dragi sunt: STELICA de 8 ani, elevă de cl. III. primară și CORNEL de 4 ani.

DECIU VICTOR, preot celibe gr. cat. și protopop onorar în Cenadul-mare. S'a născut în Scăiuș (jud. Severin) la 7 Sept. 1880; tatăl său încă este preot protopop onorar gr. cat. Studiile liceale și bacalaureatul le-a făcut la Beiuș în 1901, iar cele teologice la Blaj, unde și-a primit diploma de preot în 1905. A funcționat un an în cancelaria diecezană din Lugoj. După hirotonirea sa din 19/XII 1906 a fost numit paroh în Cenadul-mare în mod particular. În 1908 a făcut examenul de rigoros din dreptul canonic la Universitatea din Budapesta. Ca păstor sufletească a lucrat cu neîntrecut zel pentru propășirea parohiei. În 1911 cu o sumă de 22.000 cor. a edificat biserica nouă, parohială care a fost sfințită de către episcopul Dr. Alex. Niculescu în anul 1930, după ce a fost reparată radical și zugrăvită cu suma de 319.000 Lei. În scopul zidirii a exoperat la 1907 suma de 8000 și în 1910 altă sumă de 12 mii cor din fondul religios maghiar; în 1912 a provăzut biserica cu întregul mobilier. Terenul pentru biserică l-a exoperat dela comuna politică în 1908, iar în 1911 a re-

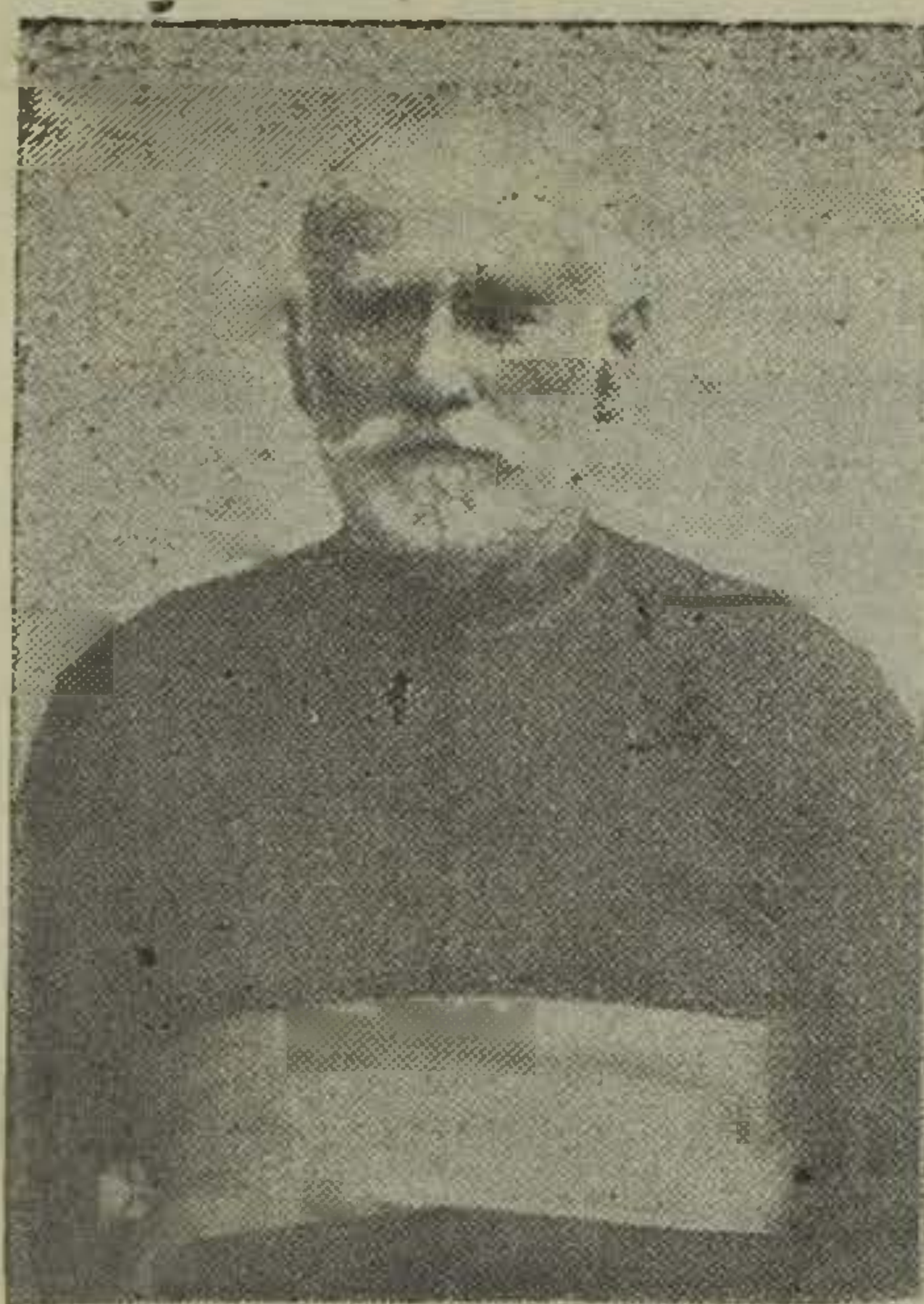
parat radical casa parohială. Din reforma agrară a câștigat 32 jug. arători ca sesie parohială, 10 jug. sesie bisericească și 8 jug. sesie cantorală. În 1924 a cumpărat pe seama bisericii 2 clopote în preț de 68.000 Lei adunați din colecte și cruțări. În 1929 a exoperat un ajutor de 100.000 Lei dela județ pentru zugrăvirea bisericii. Pentru edificiul școlar, proprietatea comunei bis. gr. cat. a exoperat, dela comuna politică o chirie anuală de 25 mii Lei. Ca preot este la înălțimea chemării sale. Este președintele Consiliului parohial, al corului bisericesc, director al soc, religioase „Agru“ și al Reuniunii femeilor gr. cat. din loc. Deosebită preocupare își face din catehizarea tineretului școlar. Pentru activitatea sa bisericească și publicistică a primit scrisori de laudă din partea Episcopiei, care la 1922 l-a distins și cu titlul de protopop onorar. A înființat o societate de lectură precum și o Cooperativă de Credit, ce s'a desființat în anul 1930. Se mai ocupă distractiv cu apicultura, pomicultura și cu creșterea paserilor de soi. În politică este aderent al partidului național, al cărui șef de sector este în sectorul Cenadul-mare și membru în delegația permanentă județană.

*

DEHELEAN VASILE, paroh ort. rom. în Ususău, în comuna sa natală, unde tatăl său a fost preot și unde au succedat preoții tot din această familie, începând dela anul 1792. Școala secundară a făcut-o în Arad și tot aci a absolvit și seminarul teologic la 1888, când s'a hirotonit și s'a așezat de paroh în comuna Ususău. Ca preot e la înălțimea chemării de pastorație sufletească, în a cărei recunoștință a fost ales și e membru al scaunului și al adunării protopopești, iar Episcopul l-a distins cu brâu roșu la 1924. În 1908 a zidit o sală modernă de învățământ, iar în 1912 a ridicat o biserică nouă, pe seama căreia a cumpărat la 1919 patru clopote mari. E președintele consiliului parohial.

Soția sa, **SIDONIA POPOVICI**, s'a născut în Făger, din părinți meseriași. S'a căsătorit în anul 1886.

Fiul lor: **LIVIU**, e capelan tot aci în Ususău. Liceul l-a făcut în Timișoara și în Bichiș, unde a luat și bacalaureatul la 1908, iar teologia în Arad. S'a hirotonit în 1917, de când

ocupă postul de capelan în comuna sa natală Ususău. E membru în comitetul școlar și catehet. E membru al partidului liberal și șef de sector în plasa Lipova. Soția sa e Adriana Rațiu, fiică de preot. Au doi copii: Eugen de 11 ani, elev de cl. I. la liceul Diaconovici Loga din Timișoara și Stela Cornelia de 9 ani, elevă de cl. III. a școlii primare din Lipova.

Pe întinsa lor moșie de 800 jugare — fostă a contelui Latour iar acum trecută în posesia lor din Ususău, fac economie rațională și o vastă cultură de pomi și grădinărie. În bogata lor crescătorie de vite se semnalează soiul de cai numit „lipițan“. Mai au și o crescătorie rațională de tot felul de paseri de curte, de găini, găște, curci de soi.

*

DEHELEAN VIRGIL, notar în comuna Tormac, s'a născut în Ofcea (Jugosl.) Tatăl său e director școlar în Tolvadia. Bacalaureatul gimnaziului din Panciova îl ia la 1918 și se înscrie la cursul de notari din Cluj, pe care-l termină în 1920. Funcționează ca practicant în Ciacova, ca subnotar în Lighed și în Jebel, iar ca notar în Brestovaț și apoi în Tormac. E președintele pompierilor voluntari din loc; membru la Reuniunea notarilor, al societății de lectură și al Clubului sportiv din loc. E activ în toate ramurile sportului și un pasionat vânător, ca

atate fiind și secretarul societății de vânatoare din loc. In armata română e elev plutonier de rezervă.

Soția sa, ANA BĂLAN, s'a născut în Jebel. Școala secundară a absolvit-o în claustrul din Timișoara și Arad, după care a învățat doi ani școala de dentică, apoi s'a căsătorit. E pianistă de forță și se distrează cu jocul de ping-pong, lucrarea de mână și cu cetitul.

Soții duc o viață socială foarte distractivă și vioae.

*

de scrimă al României mari.

DEHELEAN IOAN, notar comunal în Zarand. S'a născut în 1903 în comuna Jam (jud. Caraș), din familie de notar. Studiile liceale cu bacalaureatul le-a făcut în Arad, terminându-le în 1922. Dedicându-se pentru cariera administrativă a învățat cursul de notari din Arad, primindu-și diploma în 1931. Ca notar funcționează în Zarand dela 1 Ian. 1932. Este totodată student la Facultatea de drept din Cluj, unde a luat până acum două examene fundamentale și pe care dorește să o termine spre a intra în administrația centrală. Este membru al Reuniunii notarilor. S'a distins în atletica ușoară, pe care o practică și acum. In liceu s'a remarcat la alergări, la cari a primit mai multe premii. In armata română este sublocotenent de rezervă. A fost membru activ la clubul sportiv „Universitatea“ din Cluj și la clubul sportiv „Gloria“ C. F. R. din Arad. Se mai ocupă cu agricultura și cu fiertul prunelor pentru rachiu. E de remarcant, că fratele său, ADRIAN, a luat de mai multe ori campionatul

*

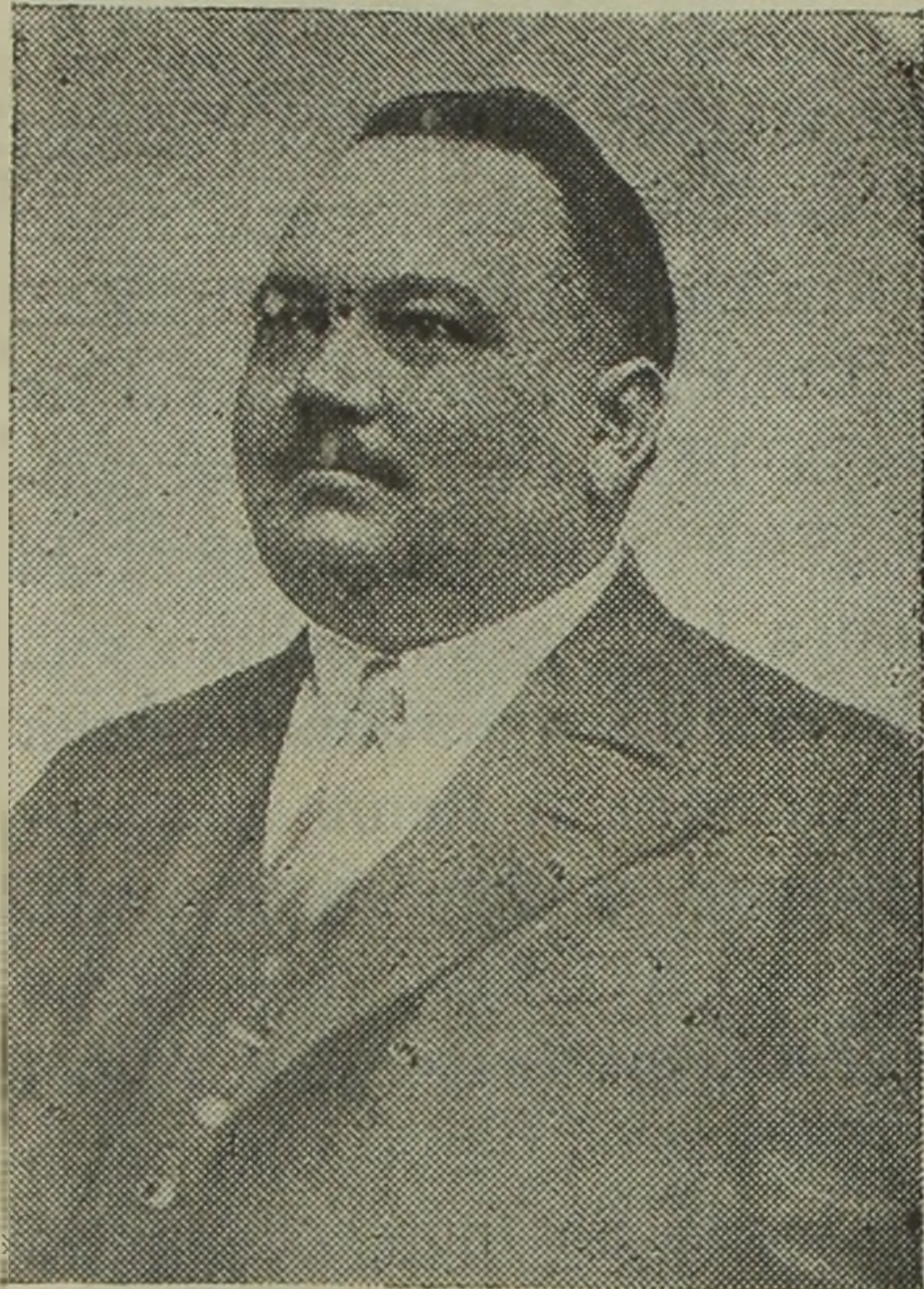
DEHELEAN IOAN, director școlar în comuna Tolvadia. S'a născut în Ofcea (Jugoslavia) din părinți agricultori. După ce a terminat școala pedagogică din Caransebeș în anul 1896, s'a așezat ca învățător în satul său natal Ofcea, unde a stat până la 1921. In acest an s'a repatriat și a trecut la Tolvadia, unde a dezvoltat o muncă serioasă pedagogică și extrașcolară. El a înființat Casa națională din loc, pe care ca secretar o conduce cu dibăcia. E unul dintre cei mai distinși

învățători ai corpului nostru didactic. E și secretarul comitetului școlar din loc.

Soția sa, SOFIA BOJIN, s'a născut în comuna Seleuș (Jugosl.) unde tatăl ei a fost învățător. A absolvit școala medie în Panciova și a practicat un an de zile în renumitul salon de modă de croitorie „Kinsky“ din Timișoara.

Unicul lor fiu VIRGIL, e actual notar în comuna Tormac.

*

DOBOȘAN GEORGE, măestru frânghier în Lugoj. S'a născut tot aci la 1886 din părinți proprietari de pământ. Crescut în mediul istoric de meserii naționale ale Lugojului, a apucat și dânsul calea măestriei, pe care practica a poreclit-o plug de aur. După absolvirea școalei a învățat tot în Lugoj meseria de frânghier, eliberându-se în 1902. În calitate de calfă a lucrat în branșa sa profesională până la 1911, când și-a instalat un atelier propriu, independent, în care confecționează și cele mai de seamă lucrări de branșă. Este cel mai frecventat atelier din Lugoj, având material gata, lucrând și la comandă. Are un rol însemnat în viața profesională și socială. Este membru al corporației și al Reuniunii meseriașilor; apoi e membru ajutător al pompierilor voluntari și își are partea sa la toate acțiunile de binefacere. În armată a servit în rang de plutonier. Ținta lui de viață e înflorirea meseriei și caritatea.

*

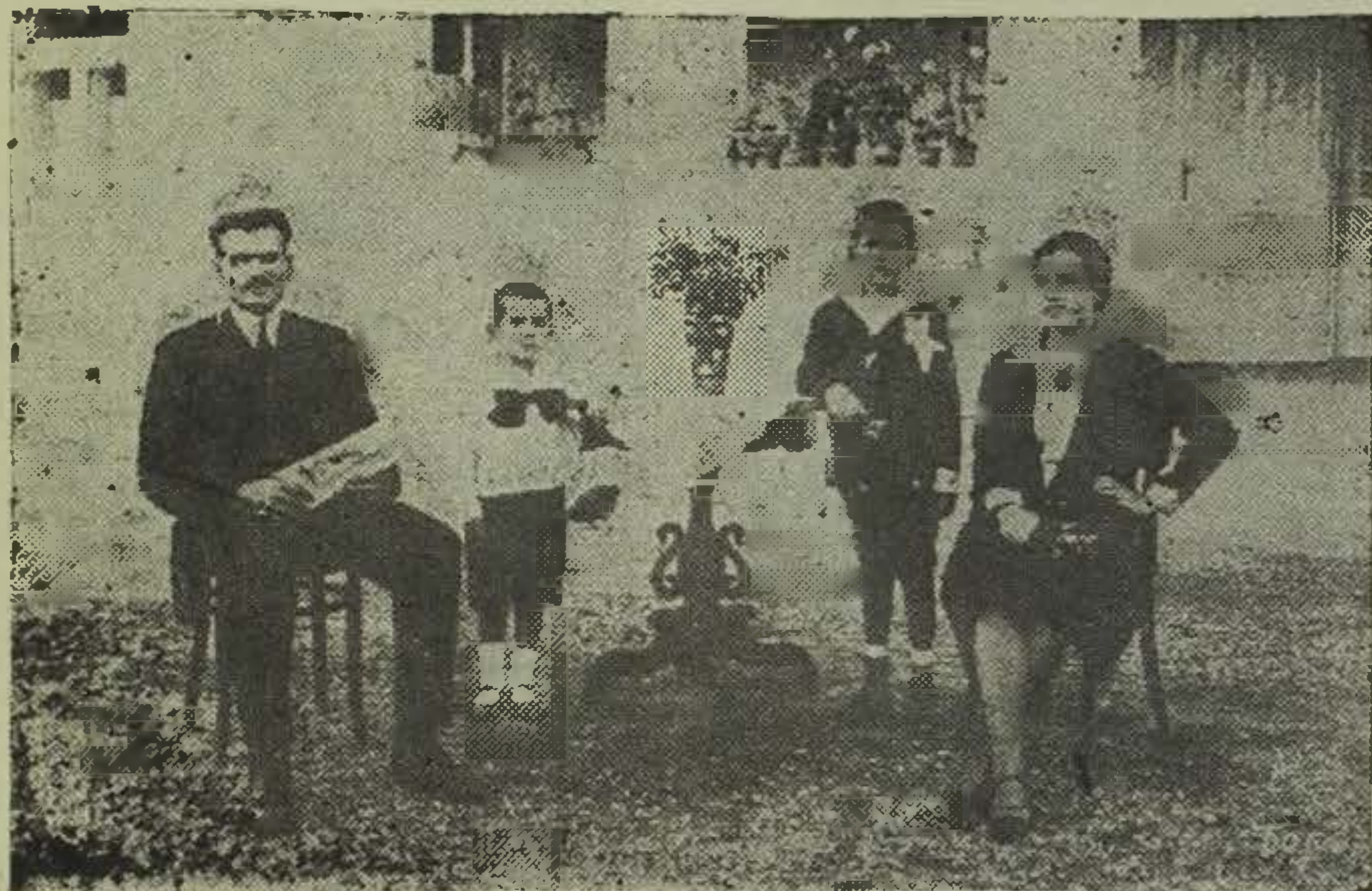
DR. DEJEU TEODOR, medic la spitalul și dispensarul casei de asigurări sociale în Ferdinand. S'a născut în comuna Aștileu (jud. Bihor) din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Beluș, terminându-le în anul 1920, iar facultatea de medicină a urmat-o la Iași, unde a luat doctoratul în 1926. Ca medic practicant a funcționat în Oradea mare la secția chirurgicală a spitalului de stat până la 1931. Dela 1 Ian. 1931 a primit postul de medic al spitalului din Ferdinand. În armata română a servit la școala specială, spitalul militar din București în cali-

tate de medic locotenent de rezervă. Dispune de o practică bogată și de o iscusință deosebită, vădită și din scrisorile de laudă ce le are dela șefii spitalelor, unde a lucrat. Afară de serviciul de spital dă și consultații particulare ca medic universalis și ca chirurg. Este membru în

colegiul medicilor și în timpul disponibil se ocupă cu literatura și cu sportul, mai ales cu cel de iarnă.

Soția sa, GHEORGHINA RĂHĂIANU, s'a născut în Sânnicolaul-Mare, unde tatăl său e avocat. A făcut liceul de fete în Oradea mare, unde a luat și bacalaureatul. S'a căsătorit în 1929. Predilecta-i distracție este pianul și conducerea automobilului propriu.

Soții duc o viață socială vioaie și se disting ca membrii elitei intelectuale din jur.

DIHOR IGNATIE, paroh ort. rom. în Toc (jud. Arad). S'a născut în Curtici, unde tatăl său a fost funcționar la C. F. R. Studiile liceale le-a făcut la liceul din Lugoj, iar cele teologice la Academia teologică din Caransebeș. După hirotonirea sa în 1922 a funcționat ca preot în Zăbalt, iar din 1927 e parohul comunei Toc. E foarte activ pe terenul bisericesc pastoral, ca președinte al consiliului parohial, al corului bisericesc și al asociației „Oastea Domnului“ din loc

și ca membru al comitetului școlar. A renovat biserica în exterior, provăzându-o cu coperiș de tinichea și i-a cumpărat 2 clopote. Pentru progresul în instrucțiunea religiei a primit scrisoare de laudă din partea Consiliului Eparhial. În armata română e preot militar de rezervă. Conduce o gospodărie largă de agricultură horticultură, pomicultură și creșterea galițelor de soiu. În timpul liber se distrează cu violina.

Soția sa, MARIA STEPAN, s'a născut în Bârzava din părinți proprietari de pământ. A absolvit școala medie la călugărițele „Notre Dame“ din Lipova și s'a căsătorit la 1922.

Fiul lor: EUGEN e elev de cl. I. al liceului din Arad și IOAN, elev de cl. I. a școlii primare din Arad.

*

DOMAȘNEANU NICOLAE, învățător cu diplomă de stat în Iablanița, în comuna sa natală, unde s'a născut din părinți proprietari de pământ la anul 1896. Studiile pedagogice le-a învățat în Kiskunfélegyháza, terminându-le în 1915. A apucat imediat în războiul mondial, unde a ajuns locotenent de rezervă, a fost de 3 ori rănit și decorat cu Signum laudis din argint și bronz, medalia de bronz și crucea Carol. Ca învățător a mai funcționat în Globul Craiova între anii 1919—1921, iar din 1921 este în Iablanița. Este unul dintre fruntașii vieții școlare, iar de activitatea-i extrașcolară se leagă înfăpturi de seamă, pentru cari are și diplomă de laudă dela Casa Corpului didactic din București atât din 1929 cât și din anul 1930, îndeosebi pentru conducerea corului. A fost un timp director la banca „Economul“ din loc și este

dirigintele corului bisericesc. De 3—4 ori în an aranjează concerte cu școlarii și cu corul în scop de binefaceri. Se mai ocupă cu agricultura, viticultura, pomăritul și stupăritul iar în muzică se pricepe la violină, harmoniu și pian. Scopul propus îi este promovarea chemării sale în învățământ.

Soția sa, CATALINA HAȚEGAN, s'a născut tot în Iablanița din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1919. Se ocupă cu lucrul de mână.

Copii lor sunt: CATALINA, elevă la școala profesională din T. Severin, PETRU elev de cl. IV. primară și ALEXANDRU de 6 ani. Petru fratele domnului învățător Petru Domașneanu este locotenent activ de aviație în armata română.

Soții duc viaie vieată socială.

*

DOMIL PANTELI-MON, paroh ort. rom. în Buceșnița. S'a născut în comuna Crâjma, unde tatăl său a fost preot. Școala secundară și teologia le-a făcut în Caransebeș, sfârșindu-le la 1883, în care an s'a și sfințit întru preot și a ocupat parohia Buceșnița, unde funcționează până azi. Biserica acestei parohii a inzebrat-o cu două clopote. Mai administreză și parohia din Goleți, unde a renovat biserica și i-a cumpărat două clopote. Este președintele consiliului parohial și al comitetului școlar și membru în adunarea protopresbiterală și membru al ju-

decătoriei protopopești.

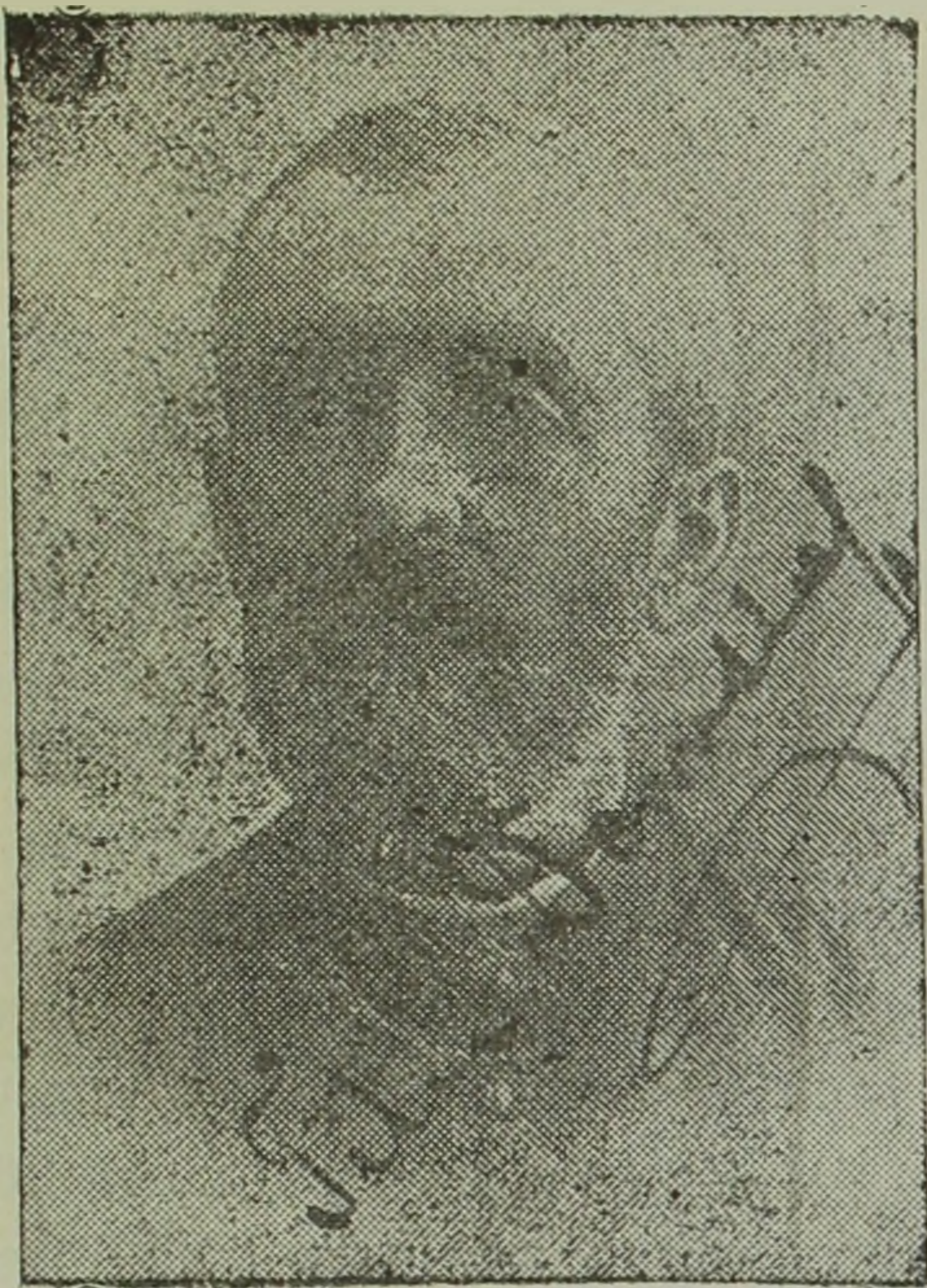
Soția sa, SOFIA BUMBACILA, s'a născut în Caransebeș din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1883.

Copii lor sunt: IOAN, funcționar la Consistorul din Caransebeș; MARIA, măritată Ioan Baleanu, pictor artistic bisericesc și sculptor de seamă în mobile naționale în Caransebeș; ECATERINA, măritată Nicolae Văleanu, paroh în Cornea; SOFIA măritată Petru Belba, notar în Baile Erculane și PETRU, învățător director tot aici în Buceșnița în comuna sa natală. A făcut școala normală confesională în Caransebeș, luându-și diploma în 1908. A funcționat ca învățător în Zorlențul-mare, Șipet, Racovița, iar dela 1923 în Buceșnița. În războiu a luat parte ca elev plutonier cu termen redus și a fost prizonier în Rusia 3½ ani. E secretarul comitetului școlar și cantor ort. rom. La Racovița a înființat un cor, cu care a câștigat premiul

I. la concursul de coruri. Se mai ocupă cu apicultura, iar în orele libere se distrează cu muzica de violină.

Are trei copii: ZOIȚA, elevă de cl. II. a liceului de fete din Caransebeș, MINERVA, elevă de cl. IV. a școlii primare și PANTELIMON, elev de cl. I. primară, ambii la școala din loc.

*

DOMȘA TITUS, paroh greco catolic în comuna Valea lungă. S'a născut în Pețelca (jud. Alba), unde tatăl său a fost preot gr. cat. Studiile liceale le-a făcut la Blaj, absolvind în 1882 și tot acolo a făcut și teologia, pe care a terminat-o în 1887. După luarea diplomei de preot și după sfințirea sa a fost numit ca paroh al comunei bis. Valea lungă, unde păstorește și până azi spre deplină mulțămire a enoriașilor săi. Este președintele consiliului parohial și al comitetului școlar.

Soția sa, AURELIA TAHAN-TEAHA, s'a născut în Chizdia (jud. Timiș) din familie de preot gr. cat. S'a căsătorit în 1887.

Copii lor: LUIZA, măritată Idvorean Simion, dir. școlar în Racovița, PETRU, comerciant în Hitiaș, IULIANA, măritată Suciu Iulian preot gr. cat. în Nevrincea, AUREL, comerciant în Hitiaș, ANA, măritată Uitu Toma, dir. școlar în Hitiaș.

Soții duc o viață retrasă, modestă.

*

DOȘLEA ȘTEFAN, notar comunal în comuna Saravale. S'a născut la 1905 în Satul-nou (Jugoslavia) din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Caransebeș, absolvind în 1927 după cari a urmat școala militară în Ploiești. Dedicându-se carierii administrative a terminat cursul de notari la Lugoj în 1930 și a funcționat ca practicant de notar în Firiteaz, ca subnotar în Banloc, ca notar iarăș în Firiteaz, iar dela 1933 ca notar al comunei Saravale. În armata română are rangul de

sublocotenent de rezervă. Pe teren administrativ se distinge cu priceperea de a conduce oficiul și a îndruma. Este membru al Reuniunii notarilor și trăiește pentru chemarea sa și pentru fericirea familiei sale.

Soția sa, SILVIA URECHEATU, s'a născut în Oravița, unde tatăl ei a fost funcționar C. F. R. A făcut școala medie în Turnu Severin și s'a căsătorit în 1930.

Au o gingașă fetiță de 4 ani: LIA.

Soții duc o animată vieță socială.

*

DRĂGAN PETRU, mă-
estru cojocar în Caransebeș. S'a
născut în comuna Plugova (jud.
Severin), din părinți proprietari
de pământ. Școala a făcut-o
în satul său natal, iar meseria a
învățat-o în Domașnea. S'a eli-
berat în 1910. Practica de branșă
a făcut-o în Caransebeș, unde
în 1919 și-a deschis un atelier
îndependent, pe care-l conduce
cu deosebită pricepere și e cel
mai frecventat atelier de cojo-
cărie în toată împrejurimea. E
un membru marcant al societății
de branșă și de cultură din
Caransebeș. Este membru al

corporației meseriașilor, al pompierilor voluntari și al reuniunii filharmonice. E un cald sprijinitor al tuturor lucrărilor de bine: e membru al societății române de cântări și al societății cimitirului. Are ca țintă de viață promovarea meseriei sale și fericirea familiei.

Soția sa, OLGA KESTNER, s'a născut în Caransebeș, unde tatăl său este măestru mașinist. S'a măritat în 1926.

Copii lor: GHIZELA de 6 ani, PETRU de 4 ani și OLGA de 2 ani.

*

DRAGOMIR IOSIF, coafor de dame în Caransebeș. S'a născut în Lugoj unde tatăl său a fost măestru rotar. Școala a făcut-o în Lugoj și tot aci a învățat și meseria, eliberându-se la anul 1913. În scopul de a se perfecționa în branșa sa, a cercetat mai multe metropole și a făcut practică la cele mai de seamă ateliere și saloane. Astfel a fost în Budapesta, Viena, Timișoara, în județul Zala, în Craiova (1916). În 1918 și-a deschis un salon propriu și independent în Caransebeș. Coaforia artistică de dame și-a însușit-o în Viena în 1925 și de atunci conduce cel mai apreciat atelier de coaforă și frizerie artistică. În vieța socială se manifestă ca un sprijinitor al mișcărilor de bine. E membru în comitetul corporației meseriașilor, membru al Casinei române, al soc. filharmonice, și al clubului sportiv „Înainte” și al pompierilor volun-

tari. E pasionat amator de sport, pe care îl practică în toate ramurile sale, începând cu footballul și terminând cu ultima noutate în sport.

Soția sa, HERMINA BILLI, măestră coaforă de dame, s'a născut în comuna Sacul, unde tatăl său a purtat industria dogăritului. S'a măritat în 1918.

Copii lor: VICTOR e licean pe cl. IV., iar ZENO este elev de cl. III. a școalei primare, ambii în Caransebeș.

DRĂGAN ȘTEFAN, măestru tăbăcar în Lugoj. S'a născut în comuna Silagiu din părinți proprietari de pământ. Meseria a învățat-o în Buziaș și Lugoj, terminându-o la 1907. A lucrat la această branșă apoi în Budapesta, Seghedin și Sânnicolaul-mare. Atelierul model și-l-a fondat în 1913, când s'a și căsătorit. E o figură marcantă a acestei branșe istorice în Lugoj. E președintele tăbăcarilor din loc, membru în comitetul corporației meseriașilor, vicepreședintele Reuniunii meseriașilor români și membru în Reuniunea

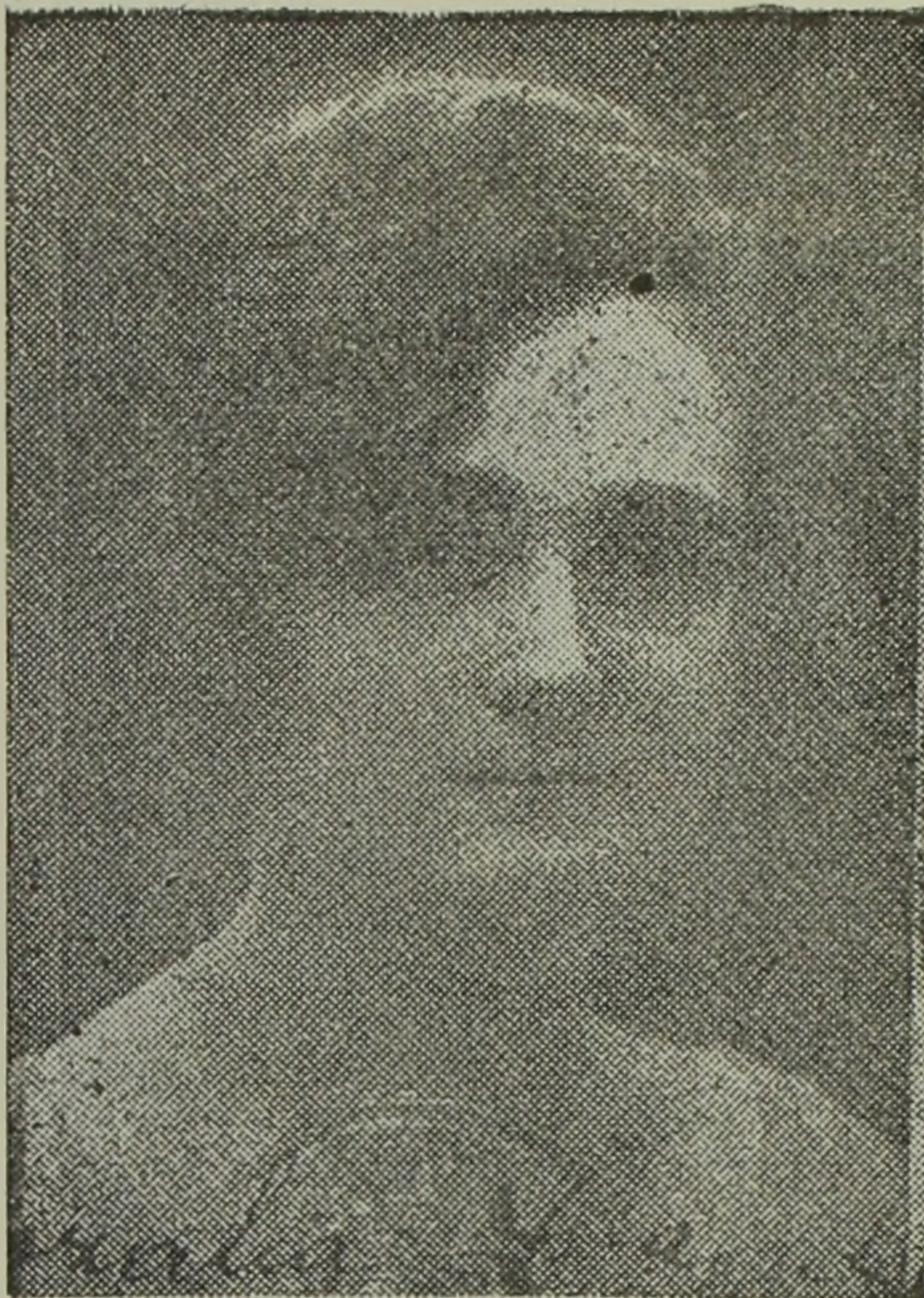
pompierilor voluntari. Interesele meseriașilor le-a purtat ca și consilier la primărie, și ca fost delegat al comercianților și industriașilor. A fost și președintele corului meseriașilor români. Pentru pielăria expusă la expoziția din Caransebeș a primit în 1931 o diplomă de recunoștință din partea „Astrei“. În armată a fost în rangul de caporal și a fost rănit odată în războiu. Priceperea și munca cinstită i s'a răsplătit, dispunând acum de 6 case, de o mare întindere de pământ și de vie. Ținta lui de viață e să trăiască pentru profesiune și pentru familie.

Soția sa, CORNELIA MURARIU, s'a născut în Lugoj din părinți economi și e o tovară demnă a soțului ei. E casiera Reuniunii maistorițelor române și a fost vicepreședintă a acestei Reuniuni, din care post a abzis.

Au trei copii: COSTICĂ, elev al cl. VI. liceu, JIANU, cl. II. liceu și ZENO, cl. III. primară toți în Lugoj.

DRAGOȘ DANILĂ, notar cercual în comuna Galșa (jud. Arad). S'a născut în Moneasa la 1905 din părinți funcționari șef de gară. Studiile pregătitoare le-a făcut la școala comercială superioară din Arad, pe care a terminat-o în 1922. Dedicându-se carierei administrative, a intrat ca funcționar la administrația financiară în Făgăraș, unde a făcut și cursul de notari. După dobândirea diplomei la 1926, a funcționat ca subnotar în Șiria, apoi ca notar în Nădab și Sâmbăteni, iar în 1933, a ocupat postul ca notar cercual în Galșa, de care se ține și comu-

na Mâsca. Multiplele afaceri notariale le conduce cu o rutină deosebită și și-a propus ca țintă de viață perfecționarea în administrație și conștiințiozitate deplină. Este membru al Reuniunii notarilor. Se mai ocupă și cu agricultura iar sportul îl exercitează în ramurile de vânătoare de pescuit.

DRĂGULESCU IOSIF, învățător director de stat în comuna Bodo. S'a născut în Sándoregyháza (Jugoslavia) unde tatăl său a fost primbrigadier silvic. Pedagogia a învățat-o la școala normală din Muncaciu, unde și-a luat diploma în 1919. Până în 1926 a funcționat în Mănăștiur ca învățător, iar de atunci este directorul școlii din Bodo. În războiul mondial a luat parte ca stegar de rezervă și a primit decorațiile medalia de bronz, medalia mică de argint și crucea Carol. Pe teren școlar și în viața socială a comunei

activează cu rodnicie imbelșugată. Este secretarul comitetului școlar și dirigintele corului adulților cu care aranjează concerte filantropice, în favorul ridicării monumentului eroilor și pentru renovarea bisericii și a fost aranjatorul iubileului de 40 de ani al comunei. E contabilul cooperativei de credit și membru în direcțiunea acesteia, precum și membru în direcțiunea cooperativei de consum Hangya. Distracția predilectă află în muzica de vioară.

Soția sa **TEREZIA MUMPÉRT**, s'a născut în Ciacova, din părinți de profesiune antreprenori. Școala medie a făcut-o în claustrul din Timișoara, unde a absolvit și cursul comercial pentru femei. A fost un timp funcționară la Banca Agrară în Timișoara. S'a căsătorit în 1923. Timpul liber îl petrece cu cetitul și cu lucrul de mână.

Soții duc o viață retrasă și modestă.

DRĂGHICESCU GEORGE, învățător director de stat în comuna Jitini. S'a născut la 1912 în comuna Greoni (jud. Caraș) din părinți proprietari de pământ. Dedicându-se carierei învățătoarești s'a înscris la școala normală din Caransebeș, pe care a absolvit-o în 1930. Ca învățător cu diplomă a funcționat apoi la școala din Giurgiova până la 1931 și la școala din comuna Crașova până la 1932, iar de atunci încoaci în Jitini. Agendele școlare le conduce în calitate de secretar al comitetului școlar. Are o apreciată activitate didactică și extrașcolară cu străduința de a promova interesele învățământului și cultura poporului. E aderent-al sportului și îndeosebi al ramurii de football. Arta muzicală o practică cu flautul, la care instrument se pricepe foarte bine.

DRAGHINCS DIMITRIE, măestru hornar de circumscripție în Țiria. S'a născut tot aci la 1898 din părinți proprietari de pământ. Școala a făcut-o în comuna sa natală și aci în Țiria a trecut și anii de ucenicie ai meseriei sale. S'a eliberat în 1914. În calitate de calfă a activat în Arad, în Seghedin și în Țiria, iar ca patron lucrează aci cu începere din anul 1918, spre deplina mulțumire a comunelor sale și a mușteriiilor. A fost înrolat și dânsul în campania războiului mondial, a fost de două ori rănit și decorat cu medalia mică de argint, cu medalia de bronz și cu crucea Carol. A luat parte și la războiul pentru întregirea neamului, luptând în rangul de sergent la trecerea Tisei; meritele i-s'au răsplătit prin decorația crucea comemorativă. În viața de branșă ca și în viața socială se remarcă ca un membru activ și de seamă. Este membru al corporațiunii meseriașilor: a fost și membru în comitetul acestei corporațiuni. Membru activ în corpul pompierilor voluntari a avut rangul de sergent, din care post a abzis însă, iar activitatea i-s'a recunoscut prin decorația cu medalia de merit după cinci ani de pompierit. În corul meseriașilor a fost 8 ani membru activ și a abzis.

DRAJA OCTAVIAN, paroh ort. rom. în comuna Mișca. S'a născut în Lipova din părinți de profesiune măestri măcelari. A făcut studiile la școala normală confesională din Arad, pe care a terminat-o în 1928, iar teologia la academia teologică din Oradea-mare. După sfințirea sa în 1931 s'a așezat în actualai parohie, unde funcționează și până azi cu laudabil zel și plin de idealul misionar. Ca păstor sufletesc se îngrijește de bunul mers al celor bisericesti și al celor școlare din comună. Ca președintele consiliului parohial caută să îndeplinească

afacerile administrative ale parohiei, iar ca și președintele comitetului școlar e un frecvent îndrumător al școlii și al intereselor culturale. A renovat casa parohială atât interior cât și exterior. Ținta-i de viață este progresul culturii religioase și naționale.

Soția sa, ELENA IOVĂNESCU, s'a născut în Sânnicolaul-mare din părinți proprietari de pământ. Școala medie a făcut-o în Sânnicolaul-mare și s'a căsătorit în 1930. În timpul liber se distrează cu lucrul de mână și cu cetitul.

Au un gingaș băiețel: DORU MIRCEA,

*

DRAIA RADU, director școlar de stat în comuna Grăniceri. S'a născut în comuna Tomnatic din familie de preot. Pedagogia a făcut-o la școala normală din Arad, unde a terminat în 1920. În calitate de învățător a funcționat în Rișculița, în Criscior (ambele în jud. Hunedoara), iar din 1929, a trecut ca director la școala din Grăniceri, la care funcționează și azi. Pe teren didactic lucrează cu devotament și cu pricepere. Agendele școlare le conduce ca secretarul comitetului școlar. Ca pârtaș al războiului mondial a fost făcut prizonier la Ruși unde a stat 2 ani și 8 luni, când a intrat în legiunea română Regimentul „Horea” și s'a repatriat. Are crucea comemorativă de războiu. În armata română este în rangul de locotenent de rezervă. Se ocupă cu avicultura rațională, îndeosebi cu creșterea găinilor „Rhode Island”.

Soția sa, CAROLINA FILIP, învățătoare cu diplomă de stat. S'a născut în Brad din părinți meseriași. A făcut școala normală de fete din Brașov terminându-o în 1925. A mai funcționat în Criscior (jud. Hunedoara), iar dela 1929 este învățătoare aici în Grăniceri.

Au un gingaș băiețel: MIRCEA de 1 an.

*

DRINCU VASILE, director școlar de stat în Aradgai. S'a născut la 1891 în Hidișel (jud. Bihor), unde tatăl său a fost preot. Studiile și-le-a făcut la liceul din Beiuș 4 clase, după care s'a înscris și a urmat școala normală confesională în Arad, terminându-o la 1911. A func-

ționat ca învățător în Șomoșcheș și în Buteni, apoi la 1923 ia examenul de teologie în Arad și se face preot în Bârsa. Trecând din nou în învățământ activează ca învățător în Bonțești și în Buteni, iar dela 1932 este directorul școlii Aradgai. La frumosul rang social s'a ridicat prin puterile sale proprii cu încredere și cu zel neobosit. Pe teren școlar și extrașcolar activează ca sincer luminător al poporului de merite răsplătite în parte și de autoritățile competente; este Cavaler al ordinului Coroana României și are și decorația Răsplata muncii cl. I. pentru construcții școlare. Dânsul a înjghebat prima școală de stat în Bonțești. În Buteni a fost directorul școlii de ucenici precum și președintele cercului cultural, aici este secretarul comitetului școlar. În scop de ajutorare a copiilor săraci și orfani aranjează anual serbări școlare bine reușite și se distinge deosebit prin activitatea sa intensă extrașcolară. A aranjat impozante manifestații antirevizioniște în Bârsa și Buteni; în Aradgai are partea leului la noua construcție a bisericii acum sfințite.

Soția sa, AURELIA MEZEIU, s'a născut în Pecica română din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1913.

Fiul lor: OCTAVIAN, este student la facultatea de medicină a Universității din Cluj.

*

DR. DUBOVAL MOISE, medic al casei de asigurare socială și conducătorul farmaciei și dispensarului din Nădrag. S'a născut în Mâniom (jud. Caraș) unde tatăl său e brigadier silvic al U. D. R. în pensiune. Știurile liceale le-a făcut în Timișoara, terminând în 1919, iar facultatea de medicină a frecventat-o la Universitatea din Cluj, unde a fost promovat în 1926. În anul 1922 a intrat în armată unde a servit ca sublocotenent până la 1923, ca locotenent până la 1925, și ca medic căpitan dela 1926—1932, și anume la Rgt. 4 grăniceri în Deva, Rgt. 94 infanterie Reșița și Rgt. 96 inf. Bat. 11 vânători de munte în Caransebeș. În 1932 a demisionat din armată și s'a stabilit în Nădrag. E membru al colegiului medicilor. Iubește sportul în toate nuanțele sale; ca atare a fost arbitru de football la „Universitatea“ din Cluj, iar actual e membru în comitetul și e medicul Clubului sportiv „Înainte“ din Caransebeș. Ca vânător e membru al soc. de vânat „Dragoș Vodă“ din loc

și membru în comitetul soc. de vânătoare din Caransebeș. Ca răsplătire a meritelor câștigate pe teren medical în armată a fost decorat cu „Coroana României în grad de cavaler“ în 1929.

Soția sa, LIVIA JEBELEANU, s'a născut în Reșița, din părinți de profesiune coloritori. Școala medie a învățat-o în Reșița și s'a căsătorit la 1923. Este membră a Reuniunii femeilor ort. rom. din Reșița. Timpul de distracție îl petrece cu violină, cetitul și lucrul de mână.

Copii lor: LIVIU e de 6 ani și TITU e de 5 ani.

*

DRIG PAVEL, director școlar de stat în comuna Macea, S'a născut la 1903 în Comlăuș din părinți proprietari de pământ. După absolvirea școlii primare s'a dedicat carierei învățătoarești și a făcut școala normală confesională în Arad, luându-și diploma în 1927. A funcționat ca învățător în Șicula, Chereluș și din 1927 înapoi la școala din Macea. Pe teren didactic și cultural activează cu râvnă și cu real folos, iar în cele administrative lucrează în calitate de secretar al comitetului școlar. Ca membru al casei culturale este promotorul tuturor acțiunilor culturale. În scop filantropic aranjează de 2—3 ori în an concerte și șezători cu școlarii. Se mai ocupă cu agricultura și creșterea viermilor de mătăsă, iar în orele libere se distrează cu muzica de violină, care o mănuiește cu pricepere. Ca țintă de viață și-a propus înaintarea culturală a poporului.

Soția sa, GHIZELA RUSU, învățătoare cu diplomă de Stat, s'a născut în comănești (jud. Bihor), unde părinții săi au fost funcționari particulari. A făcut școala normală de stat din Arad terminându-o la 1922 și a funcționat ca învățătoare în Șicula, în Chereluș iar de prezent în Macea. Sa căsătorit în 1926. Timpul liber îl petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

Copii lor dragălași: MELANIA de 7 și LIGIA de 4 ani.

*

DR. DUDA MARIUS, medic de circumscripție în Orțișoara și medicul băilor din Călacea. S'a născut în Vârșeț unde tatăl său a fost șef contabil orășenesc. A învățat liceul real din Vârșeț și după ce a prestat examenul de diferență la gimnaziul din Biserica albă la 1908 s'a înscris și a studiat medicina la facultatea din Budapesta, unde a luat diploma în 1913. A luat specialitatea de medic internist și a fost un timp medic de spital. În 1912—1914 a funcționat ca medic la spitalul din Ujszentjános. În 1914 s'a activat în armată și a făcut școala specială pentru medici militari din Berlin. După absolvirea acestei școli a condus secția epidemică dela spitalul I. de garnizoană militar în Wiena unde s'a specializat în medicina internă. După ce a făcut întreaga campanie a războiului în Galiția, Sârbia, Albania, s'a pensionat în calitate de medic căpitan. În războiu a fost de 3 ori rănit și a primit decorațiile: Signum laudis, Cruce de merit de aur cu coroana, crucea Carol, medalia răniților, medalia crucea roșie cl. II. A funcționat 2 ani ca medic de circumscripție în Temeskutas (Jugoslavia), 8 ani în Liebling și de 5 ani este în Orțișoara. Este distins cu ordinul Coroana României în gradul de ofițer. Este membru al colegiului medicilor, e amator de automobil și de motocicletă.

Unicul său fiu este EUGEN, elev de cl. III. la liceul piariștilor din Timișoara.

*

DUMESCU DANILĂ, perceptor de circumscripție în Herendești. S'a născut în Șopotul vechiu (jud. Caraș), unde tatăl său e brigadier silvic. Școala a făcut-o în Seghedin, apoi a intrat în garda financiară cu serviciul tot în Seghedin. În actuala-i funcțiune activează dela 1921 înapoi în comuna Herendești spre deplina mulțumire a superiorității și cu simțul de echitate față de populație. Ca țintă de viață și a fixat conștiințiozitatea și dreptatea. În armată a servit ca elev de administrație la Rgt. 46 din Seghedin. Pentru meritele sale de serviciu, a primit în fiecare an scrisoare de laudă și premiu în bani, înainte de războiu.

Soția sa, ECATERINA GYÖRGYI, s'a născut în Madoș (Jugoslavia), din părinți proprietari de pământ. A făcut școala la claustrul din Madoș. S'a căsătorit în 1920.

Soții duc o viață modestă.

*

DURAIN PAUN, șef de gară clasa I. în Gavojdia. S'a născut în Seleuș (jud. Torontal, Jugoslavia) din părinți proprietari de pământ. Studiile secundare le-a făcut la școala reală superioară din Seghedin, unde a absolvit și a luat bacalaureatul în 1901. A intrat în serviciul căilor ferate și a stat mulți ani ca practicant în Kisujszállás. A mai funcționat apoi în Pauliș, Radna, Milova și Salonta. După războiu a ajuns la Caransebeș, unde a stat 7^{1/2} ani, iar din 1930 este șeful gării din Gavojdia. În întreaga sa activitate s'a distins ca un funcționar de brasă, prin trezvie și promptitudine, pentru cari a și fost răsplătit cu decorația: Meritul serviciului credincios cl. I.

Soția sa, ERICA KOVÁCS, s'a născut în Hódmezővásárhely din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1909.

Copii lor: IOAN, este student la Academia comercială, AUREL, student la Academia comercială, ambii în București; CORNELIA, a absolvit 4 cl. de gimnaziu și școala de menaj din Caransebeș.

*

ENUICA IOAN, paroh ort. rom. în comuna Oloșag. S'a născut în Sasca Română din părinți proprietari de pământ. Liceul l-a făcut în Blaj și Năsăud, unde a luat și bacalaureatul în 1904. Științele teologice le-a învățat la Institutul teologic din Caransebeș, luând diploma de preot în 1909. După sfințirea sa în acest an s'a așezat în parohia-i actuală, unde păstorește cu vrednicie. În războiul mondial a luat parte ca preot militar de rezervă 6 luni de zile. În armata română încă este preot militar de rezervă. Pe teren bisericesc pastoral activează cu zel întru promovarea vieții morale religioase și pentru înaintarea culturală a enoriașilor săi. Ca președintele consiliului parohial se îngrijește de viața administrativă și financiară a parohiei.

Soția sa, ANA DRAGAN, s'a născut în Vărădia mureșană, din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1906.

Unica lor fată: MĂRIOARA, măritată Lucian P. Lugojeanu, inginer silvic în Radna. Băiatul acestora Marius este de 2 ani.

*

FARCAȘIU V. CONSTANTIN, paroh ort. rom. și învățător de stat în Pleșcuța. S'a născut în Pleșcuța la 1888 din familie de preot. După ce a absolvit 4 cl. gimnaziale în Brad și a făcut școala normală confesională în Arad, terminând la 1911, s'a aplicat ca învățător în Hontîșor, unde a stat până la 1919 când s'a așezat ca învățător în Pleșcuța. În 1930 ia examenul de teologie în mod particular la Arad, se sfințește și se alege și de preot în parohia-i

actuală. Ca învățător este un sincer luminător, iar ca preot activează cu rezultate palpabile. În 1926 zidește biserica din nou, îi cumpără 2 clopote și o împrejmuește cu gard frumos. Pe artă luptă exterminatoare contra sectarilor baptiști, dela cari a și reușit să convertească pe 4 inși. Este președintele consiliului parohial, al corului bisericesc al cercului cultural și secretarul comitetului școlar. Cu corul bărbătesc aranjează anual de 2—3 ori concerte filantropice. Se mai ocupă cu agricultura, pomicultura, viticultura și creșterea paserilor de soi.

Soția sa, **SOFIA BALOG**, s'a născut în Curtici din părinți funcționari la C. F. R. S'a căsătorit în 1910. Este membră la Reuniunea femeilor ort. rom.

Unicul lor fiu: **SABIN** este student la facultatea teologică din București.

*

FARA VASILIE, notar comunal în Sânanđrei. S'a născut la anul 1885 în comuna Omolița (Jugoslavia) din părinți proprietari de pământ. Studiile secundare le-a făcut în Panciova, unde a absolvit la 1907, luând și bacalaureatul. Dedicându-se carierei administrative a făcut un an de practică în comuna sa natală Omolița, după care s'a înțris la cursul de notari din Becicherecul-mare, pe care l-a cercetat cu succes în anul 1908/9. A funcționat apoi ca subnotar substitut în Debeliaca, ca subnotar în Petrovaselo, iar în calitate de notar în Seleuș (Jugoslavia), dela 1926 în Igriuș și dela 1933 la notariatul din Sânanđrei. În războiul mondial a făcut campania în rangul de elev plutonier. Pe terenul administrației activează cu multă abilitate, fiind calificat și din partea primpreturii cu foarte bine. Se mai ocupă cu pomicultura și cu creșterea paserilor de soi. Ținta de viață-i este

indeplinirea conștiințioasă a oficiului și fericirea familiei sale.

Soția sa, **AURELIA TOPALĂ**, s'a născut în Petrovaselo (Jugoslavia) din părinți comercianți. Școala medie a făcut-o în Panciova și s'a căsătorit în 1919. În timpul liber se distrează cu lucrul de mână și cu cetitul.

Copii lor: Mircea elev de cl. VII. a liceului Diaconovici din Timișoara și LIVIA, elevă de cl. III. a liceului Carmen Sylva iar din Timișoara.

*

FAUR IOAN, paroh ort. rom. în Șimandul de sus. în comuna sa natală, unde s'a născut la 1907 din părinți proprietari de pământ. A făcut școala superioară de comerț din Arad luând și bacalaureatul în 1927, iar studiile teologice le-a învățat la Academia Teologică tot din Arad. S'a sfințit la 26 Noemvrie 1933 și de atunci s'a așezat în actuala sa parohie, unde lucrează cu râvnă și cu zel tineresc. Este secretarul consiliului parohial, președintele și conducătorul corului bisericesc și contabil la banca „Șimandana“ din loc. Are înjghebate trei

coruri bisericești: un cor bărbătesc cu 85, cor mixt cu 138 și corul elevilor cu 100 membri activi. Ținta-i de viață este îndeplinirea chemării sale și îndrumarea poporului în calea religiozității și a culturii. Se mai ocupă și cu agricultura. Predilectu-i instrument de distracție și muzică este violina.

Soția sa, DELIA LEUCUȚIA, s'a născut în Pilul-mare din părinți preoți. A făcut școala medie la Lipova și s'a căsătorit în 1932. Timpul liber îl petrece cu muzica de pian, cu lucrul de mână și cu cetitul.

*

FAUR ION, director școlar de stat în Sintești. S'a născut în Sintești din părinți proprietari de pământ. Studiile pedagogice le-a făcut la școala normală din Deva și Caransebeș, luându-și diploma de învățător în 1925 de atunci și până azi e inv. director în Sintești. În viața culturală, socială duce un important rol activ. E secretarul comitetului școlar, dirigintele corului bisericesc președintele soc. culturale din loc, vicepreședinte la comitetul pt. zidirea casei naționale din loc; e președintele Băncii populare din loc, președintele cercului cultural învățătoresc din loc și e casier la subsecția Reuniunii învățătorilor bănățeni. În armata română e sublocotenent de rezervă. Se ocupă cu agricultura, viticultura, pomicultura, horticultura și creșterea paserilor. Distracția-i predilectă e vioara și turismul. Pentru fondul de zidirea casei culturale și pentru ajutorarea elevilor săraci aranjează în fiecare an câte 2—3 producțiuni teatrale cu corul bisericesc, iar pentru fondul de excursie la Deva, Lugoj, Hunedoara a elevilor a aranjat serbare câmpenească în 7 comune.

Soția sa, ANASTASIA LUPULESCU s'a născut în Sintești din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit la 1930. Distracția-i predilectă e lucrul de mână și cetitul.

Au o fetiță: LIGIA LUCIA.

*

FENGEA TRĂIAN, notar în Bobda. S'a născut în comuna Voivodinți (Jugoslavia). După ce a terminat studiile gimnaziale și școala normală, apucă pe cariera administrativă și face cursul de notari din Arad. Înainte de a ajunge în Bobda a mai fost practicant în Glogovaț, subnotar în Gătaia și în Gherteniș, unde a ocupat mai târziu postul de notar. În armata română e locotenent de rezervă. În campania dela frontul Tisa a fost rănit și a fost decorat cu „Crucea comemorativă“ cu bereța Tisa.

Ca student i-a plăcut foarte viața sportivă. E și vânător pasionat. E membru al soc. de vânătoare „Potârnică“ din loc și membru al Reuniunii notarilor. E foarte activ și pe teren social. În calitate de comandant al pompierilor a înființat corul acestora, care la ocaziuni se produce cu concerte binereușite.

E unul dintre cei mai de valoare membri ai corpului notarial.

Soția sa, **MARIA BALOGH** de Tasnad s'a născut în Karczag din părinți comercianți. Studiile secundare le-a făcut în Karczag, apoi e funcționară în Oradea-mare până la măritișul ei. Soții trăiesc o viață modestă și retrasă.

*

FRÂNCU PETRU, notar cercual în comuna Prilipeț. S'a născut în Târnova (jud. Caraș) din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Reșița, după a căror absolvire a fost aplicat ca funcționar la U. D. R. între anii 1926—1930. Dedicându-se carierei administrative a făcut școala de notari în Lugoj la 1931 și totodată a învățat și științele superioare de stat din București, al căror absolvent este. În calitate de subnotar a funcționat în comuna Târnova și din 1932 e notar cercual delegat la notariatul din Prilipeț, de care se țin și comunele Pataș și Borlovenii vechi. Pe teren administrativ lucrează cu vocațiune înnăscută și cu avânt idealist. Este membru al Reuniunii notarilor. Se mai ocupă și cu viticultura și cu pomicultura.

Soția sa, **ELENA FARA**, s'a născut în Târnova (jud. Caraș) din părinți proprietari de pământ. A făcut școala medie în Reșița și s'a căsătorit în 1923. Predilecta distracție îi este

lucrul de mână și cetitul.

Copii lor: **ELENA**, elevă a cl. III. primare din loc și **PETRU** de 5 ani.

*

FURDUL ROMUL, paroh ort. rom. în Micălaca-nouă. S'a născut în Burjuc (jud. Hunedoara) din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Orăștie, iar cele teologice în Caransebeș, terminându-le în 1890. După sfințirea sa din 1891 a funcționat ca preot în comunele Lațunaș, Zolt (jud. Severin), din 1924 în Herneacova, iar din 1928 în Micălaca-nouă. Ca preot și păstor sufletesc a lucrat cu zel fierbinte pentru înaintarea bisericii și a poporului. În Zolt a zidit o biserică nouă în stil bizantin iar la Herneacova a renovat biserica intern și exterior în anul 1925. În actuala-i parohie zidește de prezent biserică nouă. Este președintele consiliului parohial și al comitetului școlar. Se ocupă cu exploatarea de pădure, cu agricultura, avicultura (paseri de soi) și apicultura.

Soția sa, ANA HARAMBAȘA, s'a născut în Caransebeș, unde tatăl său a fost funcționar la Comunitatea de avere. S'a căsătorit în 1890 și a decedat în 1919.

Copii: VIORICA, măritată Dr. Victor Chirița notar public în Aradul-nou și IOSIF, avocat în Arad.

*

GĂESCU DIMITRIE, învățător director în Târgoviște. S'a născut în Ficătar, din familie preotească. A făcut școala normală în Caransebeș și a terminat-o la 1913. A funcționat un an ca învățător în Babșa, iar dela 1914 e directorul școlii de stat de aici. În campania mare a războiului mondial a luat parte ca sublocotenent de rezervă, a fost odată rănit, iar pentru acte de vitejie a fost decorat cu Signum laudis, cu săbii, cu medalia de bronz și cu Crucea Carol. În armata română e sublocotenent de rezervă. Afară de directorat mai conduce scriptele comitetului școlar în calitate de secretar al acestuia, iar activitatea-i extrașcolară și-o manifestă în felurite acțiuni culturale. Ca președintele cercului al VII. cultural din loc animează adunările lunare ale cercului și în scop de binefacere aranjează dese serbări școlare. Ca vânător e membru ordinar al soc. de vânat din Lugoj. În timpul liber se mai ocupă cu apicultura, agricultura, pomăritul și cu creșterea porumbeilor. Predilectul instrument muzical îi e flautul.

Soția sa, BLANCA BEOCA, învățătoare diplomată de stat, s'a născut în Arad, unde tatăl său a fost funcționar la societatea U. D. R. A absolvit școala normală la 1915 în claustrul Ursulinelor din Șopron și a funcționat ca învățătoare în Pomaz și Csobánka (ambele în jud. Pesta), în Macău, în Dognecea, în Nădrag, iar din 1923, când s'a și căsătorit, e învățătoarea Școlii de stat din Târgoviște. Ocupația-i distractivă e pianul, lucrul de mână și pictura.

Au un băiat: DIMITRIE de 7 ani, elev în cl. I. primară.

*

GHIBA MIHAI, proprietar de întreprindere de pompe funebre și tâmplar artistic în Pâncota. S'a născut la 1905 tot în Pâncota, unde tatăl său încă a fost tâmplar artistic. A făcut 4 clase de școală medie în Pâncota și școala de arte și meserii în Arad, unde a terminat în 1923. La școala de arte și meserii a mai făcut și cursul de fochist, precum și cursul de mași-

nist pentru locomobile și pentru mașini de îmblătit. După absolvirea școlii s'a dus la Budapesta, unde s'a perfecționat în branșa sa de artă și din 1924 a început să lucreze independent, ca patron cu un atelier modern amenajat. Este cel mai apreciat atât personal cât și ca întreprindere, dintre toți industriașii din județ. Fanatic exponent al intereselor industriale și partitor sincer al meseriașilor. Este secretarul corporațiunii meseriașilor și membru în comitetul școlilor de ucenici. În 1927 a făcut armata română în școala de ofițeri din Brașov. Este iubitor de sport, distingându-se încă de student ca fotbalist de seamă și luptător neînfrânt: a fost mult timp directorul clubului sportiv „Sparta“ din loc, din care post a dimisionat. Din 1931 deține comanda pompierilor voluntari din loc, ale căror interese le poartă cu vrednicie; are și decorația crucea de merit, din argint, a pompierilor pentru prezidiul federației pompierilor din oraș și din județul Arad; e decorat și cu medalia de serviciu de 5 ani. Este membru al clubului național român. Se mai ocupă și cu vinicultura.

Soția sa, născută KLARI SZABO de szatmări, tot din Pâncota, unde tatăl său este horticultor. Școala secundară a făcut-o în Timișoara și s'a măritat în 1929. Este membră a societății femeilor din loc. În timpul liber se amuzează cu violina, pianul, cu pictura și cu lucrul de mână.

Au doi gingași copii: MIHAI de 3 și ANICA de 2 ani.

*

GHEORGHINA ILIE, perceptor de stat în Balinț. S'a născut în Surducul-mic din părinți proprietari de pământ. Cariera la finanțe a început-o la Reșița în 1919. A fost aplicat apoi ca funcționar la administrația financiară în Lugoj, până la 1922. De aici a trecut în calitate de contabil la percepția din Curtea, unde a stat în 1924—1926, când a fost numit ajutor de controlor la Făget. Dela 1927 este conducătorul percepției din Balinț. Afară de agendele oficiale, conduse cu abilitate și pricepere, se distinge pe teren so-

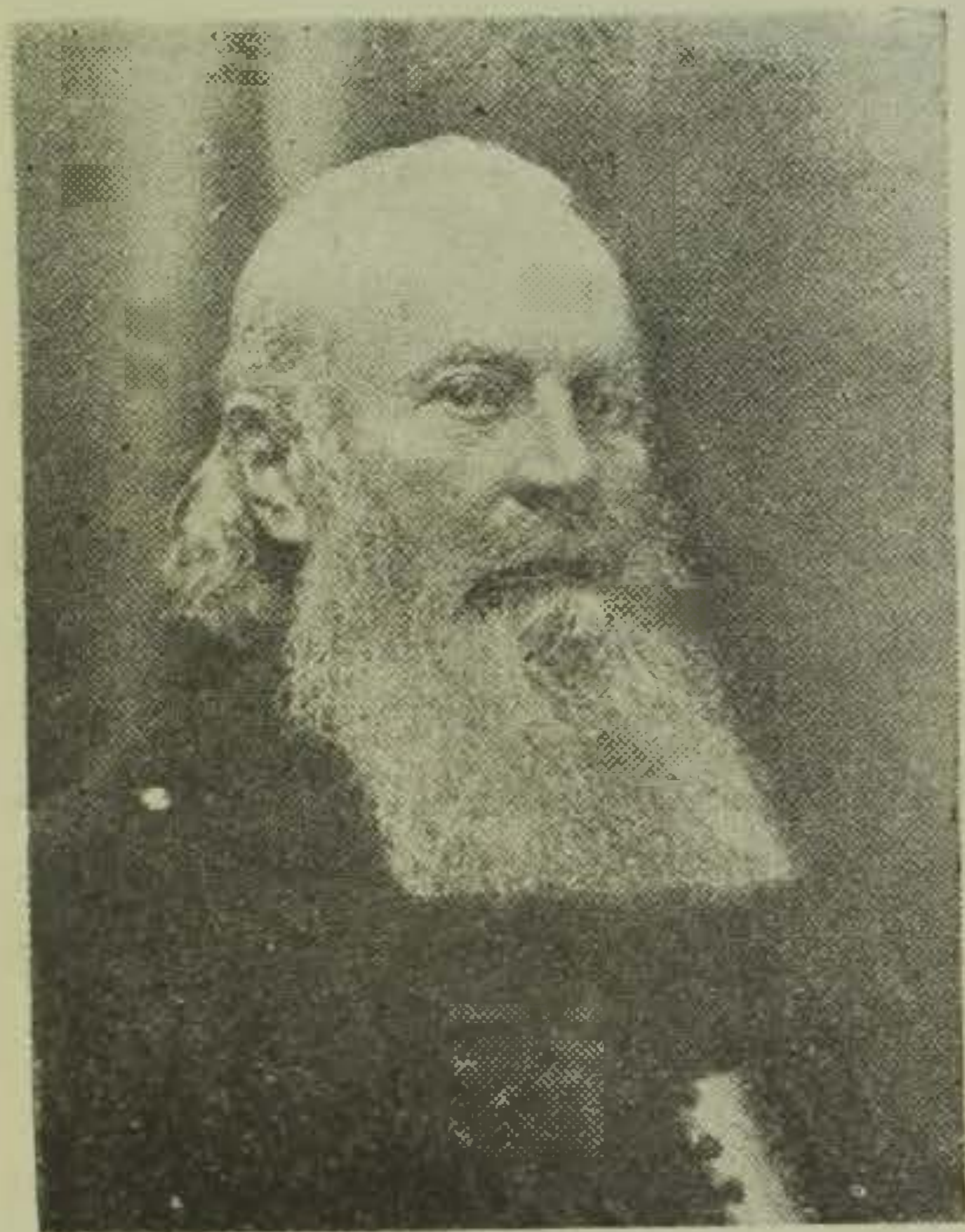
cial-cultural și filantropic. La Casina română deține postul de casier și de membru în comitetul de conducere; îi place vieța sportivă și cu deosebire sporturile de iarnă, și e vânător pasionat, ca atare e și președinte la soc. de vânat „Bega“ din loc.

Soția sa, ANA ILEANA RAȚIU, învățătoare la grădina de copii, s'a născut în Vulcan (jud. Hunedoara), unde tatăl său a fost funcționar la căile ferate. A făcut școala normală de fete din Lugoj, unde a terminat la 1926. A funcționat un an în comuna Curtea ca învățătoare, apoi a trecut aici la Balinț, ca conducătoare la grădina de copii. Diploma de conducătoare de grădina de copii a obținut-o la școala normală pentru grădina de copii „Domnița Anca“ în Bu-

curești. S'a căsătorit în 1927. Cu firea-i vioae a îmbrățișat și sportul practicând tennisul, bicicleta pentru dame, sporturile de iarnă, patinajul și rodli și vânătoarea fiind și membră la soc. de vânat din loc. Ca distracție se ocupă cu muzica de vioară, cu pictura cu fotografia, lucrul de mână și cu cetitul. In favorul școalei aranjează serbări teatrale câte 2—3 în fiecare an, iar obișnuitul pom de Crăciun îl face de regulă pe spesele sale. Este membră la congresul învățătoarelor conducătoare de grădini de copii mici în București.

Soții duc o vieață jovială socială.

*

GHIDIU ANDREI, protopresbiter ort. rom. în Caransebeș. S'a născut la 15 Ianuarie 1849 în comuna Deda (jud. Târgu-Mureș) din părinți proprietari de pământ. Școala primară a făcut-o în Reghinul-Săsesc, gimnaziul l-a urmat în Blaj, unde a luat și bacalaureatul în 1870, iar teologia a absolvit-o în Sibiu. De aici a trecut la facultatea teologică și de filosofie din Lipsca, unde a urmat cinci ani. In 1881 s'a hirotonit și a funcționat ca profesor de teologie la Caransebeș, până la 1884, apoi a fost ales paroh și protopop în Oravița, unde a stat până la 1888, când a devenit protopopul Caransebeșului, al cărei titular este și azi. E o figură proeminentă a Banatului, distins pe toate terenele de vieață publică, ca promotor și membru activ al diferitelor organizații publice, sociale, și de binefacere. Pentru vasta-i activitate bisericească și școlară a fost răsplătit cu: „Răsplata muncii pentru biserică și școală cl. I.“, „Medalia de aur cl. I.“, „Medalia dl. prof. Jorga“, „Coroana

României în gradul de ofițer“, pentru biserică și școală și cu ordinul „Ferdinand I. în grad de cavaler“. Este consilier în senatul bisericesc al Conzistorului diecezan și membru al Adunării eparhiale din Caransebeș; consilier pe vieață în Conzistorul metropolitan și membru al Congresului național bis. în Sibiu, consilier în reprezentanță comunala din Caransebeș și în Congregația județeană din Lugoj, membru pe vieață al Asociațiunii pt. literatura și cultura poporului român și membru ajutător al multor soc. de binefacere etc. A fost naționalist infocat și privit din partea ungarilor ca dușman neînpăcat, pentru care a și fost condamnat la 6 săptămâni închisoare de stat, înainte de războiu, la Târgu-Mureș, unde a stat numai 14 zile, fiind apoi amnestiat de regele Francisc Iosif I. Este orator celebru și scriitor; în 1925 a scris monografia Caransebeșului.

Soția sa, MARIA POPASU, s'a născut în Brașov, din părinți comercianți. S'a căsătorit în 1881 și a decedat în 1893.

Copii lor; TITU, fost dr. în științele iuridice a răposat în 1885; CONSTANTIN, fost medic și iarăș decedat.

*

GHILEA PAVEL, paroh ort. rom. și învățător de stat în Vidra. S'a născut la 1900 în Măgulicea din părinți proprietari de pământ. S'a fost dedicat întâiu pentru cariera didactică

și a făcut școala normală confesională din Arad care a terminat-o în 1920. Ca învățător a funcționat dela 1920 neîntrerupt în satul său natal până în prezent, dovedind o abilitate specială didactică și rutină metodică. A făcut în pregătire particulară teologia din Arad iar după sfințirea sa din 1923 este și preotul comunei Vidra. Ca preot-învățător îndeplinește o chemare înaltă de moralizare și luminare a poporului concretizată în conducerea sa. Are de scop zidirea unui nou edificiu bisericesc; bisericii actuale i-a cumpărat un clopot. Este președintele consiliului parohial, secretarul comitetului școlar și al comitetului urbarial. Se mai ocupă cu agricultura și cu pomăritul rațional.

Soția sa, CONSTANȚA SIRCA, s'a născut în Vidra, din familie de preot. S'a căsătorit în 1919 și a decedat în 1926.

Unica lor fetiță: SILVIA de 13 ani este elevă de cl. VI. a școlii primare din loc.

*

GIUCA NICOLAE, paroh ort. rom. în Ciudanovița. S'a născut în Ticvaniul-mic, din părinți comercianți. Studiile liceale le-a făcut în Oravița, iar cele teologice în Caransebeș absolvindu-le în 1933. Tot în acest an s'a și hirotonit și s'a stabilit în parohia sa Ciudanovița. Pastorația o practică cu avântul tinerețelor și cu idealismul misiunii spre a desăvârși tot mai mult religiozitatea și progresul cultural și material al poporului. În calitate de președinte al consiliului parohial administrează agendele scripturistice și epitropești ale parohiei.

Soția sa IULIANA SPERLEA, s'a născut în Ciclova-montană din părinți meseriași. A absolvit școala medie în Oravița în 1932 și tot în acest an s'a și căsătorit. Este membră în comitetul Reuniunii femeilor ort. rom. din Ciclova-montană.

*

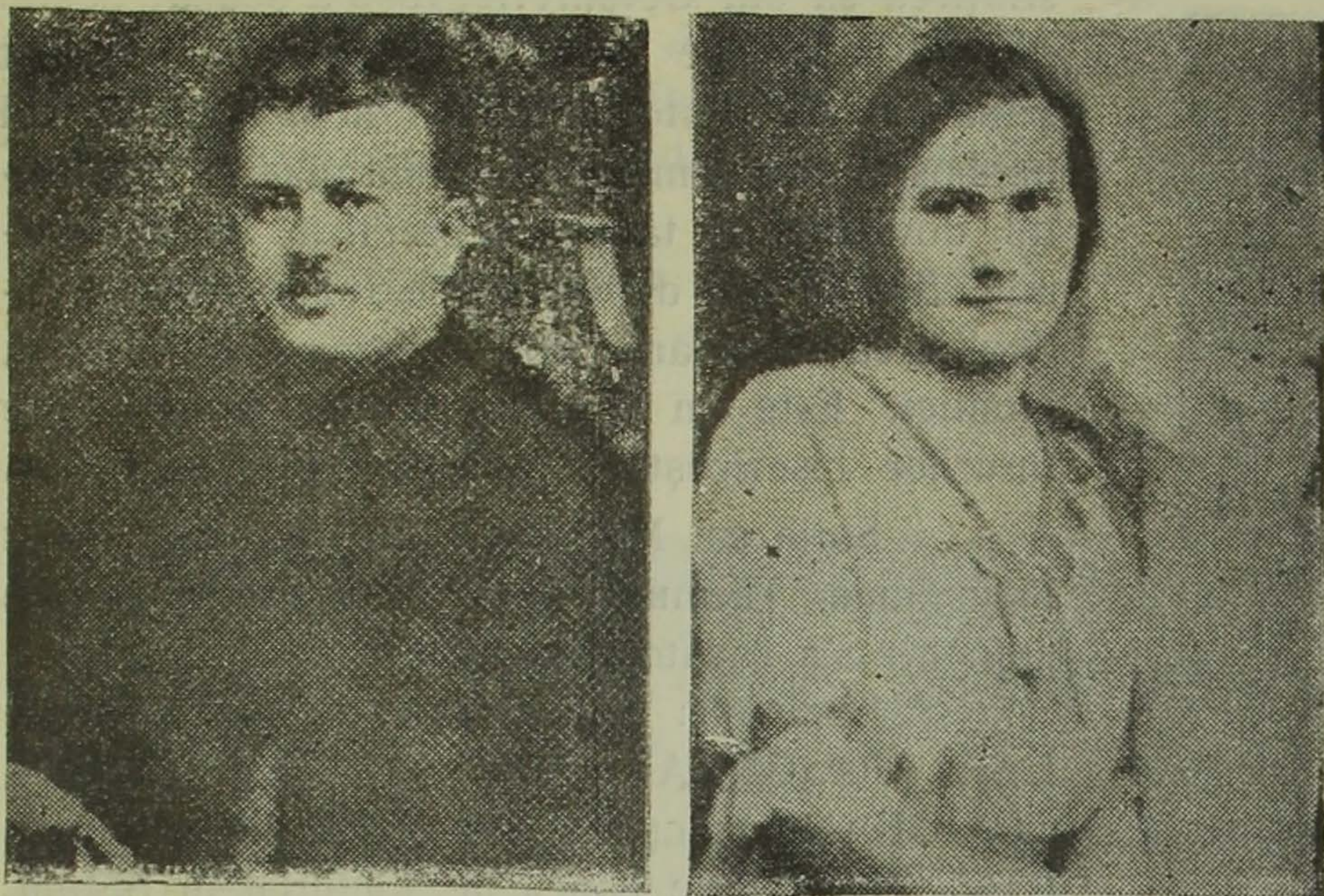
GIURGINCA CONSTANTIN, director școlar în Petnic. S'a născut în comuna Petnic, din familie de învățător. A făcut școala normală în Timișoara și a absolvit-o în 1898. A funcționat ca învățător întâiu în comuna Ciuta apoi în Sadova veche, și de aici a trecut în comuna sa natală Petnic. În războiu a făcut campania ca sublocotenent de rezervă, care grad ofițeresc îl are și în armata română. Pe teren didactic activează cu zel pentru chemarea sa învățăto-rească, sprijinind orice acțiune de promovare a școlii. Este secretarul comitetului școlar și al consiliului parohial. Are înfiripat un mândru cor de școlari, cu care în fiecare an aranjează 2—3 șezători culturale în scopul îmbrăcării copiilor săraci. A zidit în 1931 un impozant edificiu școlar, terminat în 1932. Se mai ocupă cu agricultura, și cu creșterea galițelor de soiu. Ca instrument muzical mănuește cu dibăcie violina.

Soția sa, MARIA CÂRPAN, s'a născut în Domașnea, din părinți învățători. A absolvit școala medie din Orșova și s'a căsătorit în 1906. Timpul liber îl petrece cu cetitul și cu lucrul de mână.

Copii lor: CONSTANTIN, avocat stagiar în Orșova, LINA, e absolventă a liceului Carmen Sylva din Timișoara.

Soții duc o viață modestă, retrasă.

*

GIULVEZAN ȘTEFAN, preot ort. rom. în comuna Herniacova. S'a născut în Checea din părinți proprietari de pământ. În 1925 a terminat școala normală din Timișoara și apoi a urmat Academia teologică din Arad până la 1929 când a fost sfințit întru preot pentru parohia Herniacova, al cărei păstor sufletească e și până azi. Oficiul pastoral și catehetic îl poartă cu în-suflețire. E președintele consiliului parohial, al comitetului școlar și al asociației femeilor din loc.

Soția sa născ. **PERSIDA BOGDAN**, învățătoare diplomată, e născută în Pesac din părinți agricultori. După ce a terminat școala normală de fete din Arad la 1926, a fost numită învățătoare în Beșenova-veche, unde a stat până în anul 1929. De atunci încoaci funcționează ca învățătoare de stat în Herniacova. Are o merituosă activitate extrașcolară. E secretara Asociației femeilor din loc.

Una din cele mai importante ținte de viață le-o dă creșterea de model al unicului lor băiat, **TIBERIU**.

*

GIURGIU REMUS, paroh ort. rom. în comuna Ociu. S'a născut tot aci la 1904, unde tatăl sau a fost preot. Studiile le-a făcut 3 cl. de școală civilă în Brad, școala normală în Deva, care a absolvit-o în 1924 și s'a aplicat ca învățător în comuna Vața de sus. După ce a depus examenul de teologie în Arad s'a hirotonit în 1927 și de atunci este parohul comunei sale natale căreia îi aparține și filia Ocișori. În armata română este preot militar de rezervă. Ca preot se străduiește îndeosebi întru creșterea tineretului în spirit religios-moral și crede să intensifice pastorația prin educația religioasă și cu ajutorul predicilor. Este președintele consiliului parohial și al adunării parohiale și promotorul tuturor mișcărilor bune din parohie. De prezent administrează și parohiile Țermuri și Ionești. Se mai ocupă cu agricultura, cu albinăritul, pomicultura, viticultura și creșterea porcilor de soi.

Soția sa, **LUCREȚIA SIRCA**, învățătoare de stat, s'a născut în Hălmagiu, unde tatăl ei este proprietar de moară. După ce a absolvit școala normală de fete din Arad la 1924, a funcționat ca învățătoare în Leasa (jud. Arad), apoi a fost detașată de 3 ani în Ociu. S'a căsătorit în 1927.

Au doi copii gingași: **LIGIA LUCIA** de 3 și **LIVIU IOAN** de 1 an.

*

GIURGIU VASILE, paroh ort. rom. în Vața de sus și în Căzănești cu sediul în Ociu. S'a născut la 16 Ian. 1875 în Bulzești (jud. Hunedoara) din părinți preoți. Studiile le-a făcut la liceul din Brad și la teologia din Sibiu. Un an a stat ca învățător în Prevaleni, iar după

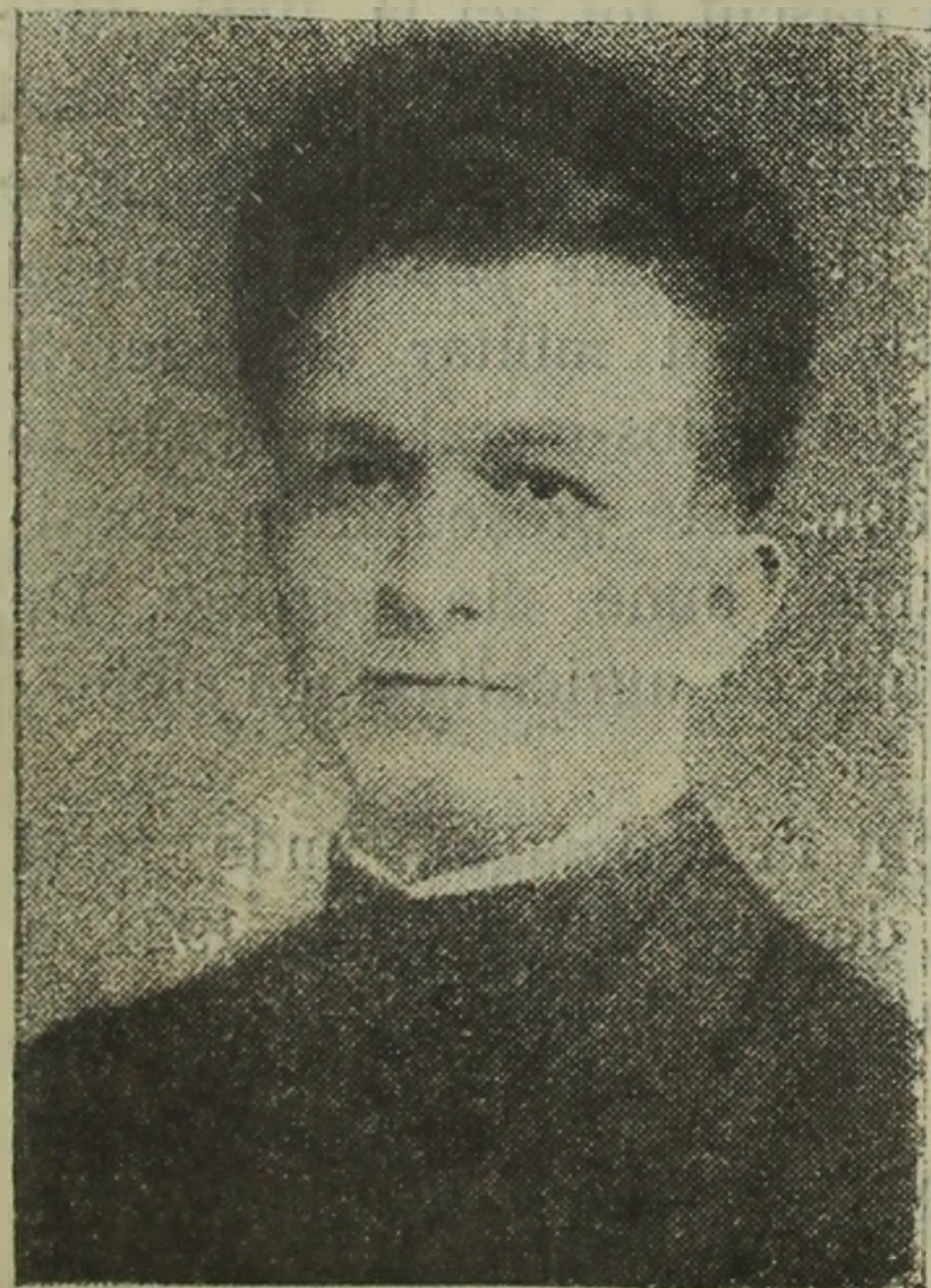

sfințirea sa din Octombrie 1899 a ocupat postul său de paroh, pe care îl conduce neînterupt până azi. Ca păstor sufletească activează cu zel neobosit întru luminarea și moralizarea poporului, dovedind un tact și o practică bineintemeiate. Scopul său de viață se rezumă întru îndeplinirea chemării sale religioase și fericirea familiei. Este în ambele parohii președintele forurilor bisericești și al societăților culturale.

Soția sa, MARIA VESELIE, s'a născut în comuna Țărmuri din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1896.

Copii lor: LUCREȚIA, măritată NICOLAE GOGONEA în Râșnov (jud Brașov), CORIOLAN funcționar la Primăria Aradului, IOAN director de bancă la Victoria în Buteni, și REMUS, paroh ort. rom. în Ociu.

Soții duc viață modestă, retrasă.

GIURGIU VICTOR, paroh ort. rom. în Țărmuri și Jonești cu sediul în Hălmagiu. S'a născut la 1903 în comuna Bulzești (jud. Hunedoara) din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Brad, iar teologia în Arad. După sfințirea sa din 1928 a funcționat ca preot în Poienari iar dela 1934 este parohul comunei Țărmuri. Este președintele consiliului parohial și al comitetului școlar, catehet la școala din loc și conducătorul vieții sociale culturale. Din activitatea-i bogată pastorală remarcăm între al-

tele meritul, de a fi ridicat două biserici nouă, una în Poienari și alta în Țohești. Ținta-i de viață este promovarea religiozității, îndeplinirea chemării sale pastorale sufletești și grija familiei sale. Ca instrument muzical are flautul.

Soția sa, ELENA BUȘA, învățătoare cu diplomă de stat, s'a născut în Hălmagiu din părinți de profesiune morari. A învățat școala normală de fete din Arad absolvindu-o la 1926. A funcționat ca învățătoare în Țărmuri, la 1928 în Poienari și apoi iarăș până azi în Țărmuri. Este secretara comitetului școlar. S'a căsătorit în 1928. În timpul liber se distrează cu lucrul de mână și cu cetitul.

Au o drăgălasă fetiță: ANGELA de 5 ani.

*

GIVULESCU TRAIAN, director școlar de stat în Pauliș. S'a născut în Ilteu, la 1884. din părinți învățători. Dedicându-se carierei de învățământ a făcut școala normală confesională din Arad, luându-și diploma la 1900. Ca institutor la școala de aplicație de pe lângă școala normală a funcționat până la 1903, când a fost ales și întărit în postul de învățător la școala din Pauliș. Este unul din elita corpului didactic, fost subrevizor școlar în circumscripția Arad, decorat cu ordul Coroana României în gradul de cavaler și cu

Răsplata muncii pentru învățământ cl. I. Este secretarul comitetului școlar, dirigintele corului bisericesc și cantor ort. rom. Președinte al băncii populare „Albina“ din loc, al comunei promontoriale, al cooperativei „Cladovana“ pentru exploatarea de păduri, comandantul și întemeietorul soc. pompierilor voluntari din loc. Din activitatea sa pentru comună se mai remarcă ridicarea unui monument al eroilor, introducerea luminii electrice în comună și năzuința de a ridica un edificiu școlar cu etaj. În armata fosta austro ungară avusese rangul de sublocotenent de rezervă. Este proprietar de vie și se ocupă și cu agricultura și viticultura. Mai are decorațiile: medalia de argint dela federația județeană a pompierilor arădani, medalia pentru salvarea cu ocaziunea inundației și diploma de onoare cu medalia dela Arpa pentru propaganda aviației. Este măestru al muzicii de violină.

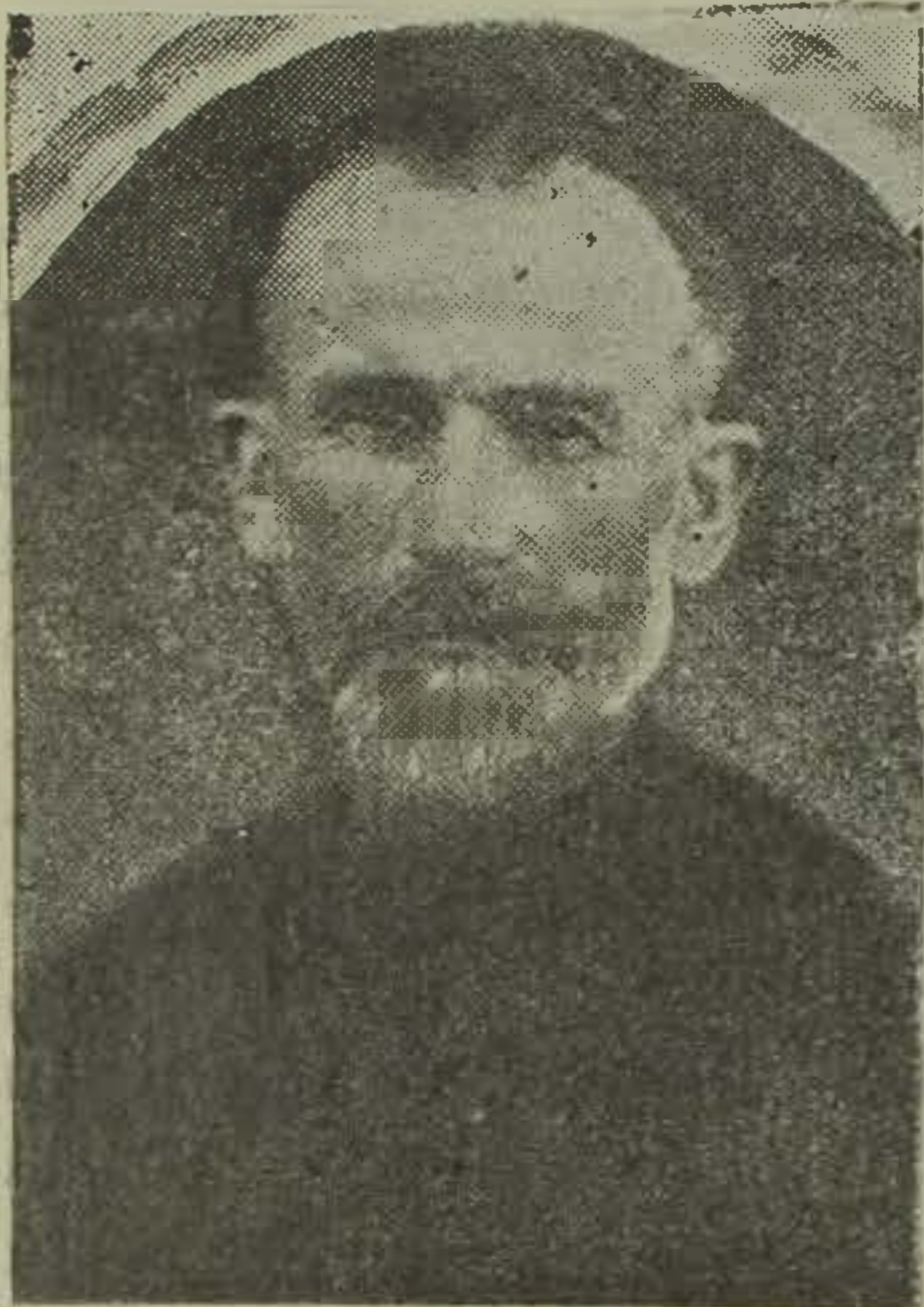
Soția sa ELISAVETA BRĂDEANU s'a născut tot în Ilteu din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1905.

Copii lor: FELICIA, măritată inginer Ioan Diaconescu în Arad, Dr. IULIU, medic intern la clinica din Cluj.

*

GLIGOR ALEXANDRU, paroh ort. rom în Hălmăgel. S'a născut tot aci la 1880 din părinți proprietari de pământ. După ce a făcut școală medie la Brad și Arad a luat calea

învăţământului şi după ce şi-a primit diploma în 1901 a funcţionat ca învăţător în Mădrijeşti, Voivodeni, Talagiu şi Sârbi. A făcut în pregătire particulară teologia cîn Arad şi după sfinţirea sa din 1903 a fost preot în Băneşti, Cristeşti, iar dela 1933 în actuala-i parohie. În pastoraţie are deosebite merite şi reale înfăptuiri. Astfel în Băneşti şi Cristeşti a renovat bisericile interior şi exterior, le-a provăzut cu câte două clopote rezultante ale colectei între credincioşii parohieni emigraţi în America, le-a împrejmuit cu gard, împreună şi cimiteriile şi

a înjghebat fondurile milelor, cari stau azi la 558 lei în Băneşti şi 400 lei în Cristeşti, înfiinţând şi fond de creştere. În Băneşti a mai zidit din nou şcoala confesională, iar în Hălmăgel doreşte să renoveze radical biserica. Este unul din preoţii remarcabili ai noştri, membru în scaunul protopopesc, preşedintele consiliului parohial, membru în comitetul şcolar şi membru

l-a apucat și pe dânsul în vâltoarea sa; ca elev plutonier a făcut 8 luni campania pe front, a fost odată rănit, iar pentru acte de vitejie a fost decorat cu Medalia mare și mică de argint și cu Crucea Carol. În armata română este sublocotenent de rezervă. Se mai ocupă cu agricultura, stupăritul, pomăritul și cu viticultura.

Soția sa, ANGHELINA PITIC, s'a născut în Costeiu (Jugoslaviei din părinți proprietari de pământ. După ce a învățat școala secundară și școala normală din Lugoj, a funcționat un timp ca învățătoare în Deta. Căsătorindu-se în anul 1925 a dimisionat din învățământ.

Au un gingaș băiețel: MIRCEA de 4 ani.

*

GROPȘIAN ANTONIE, director școlar de stat în comuna Gârliște. S'a născut în Sasca-montană din familie de mineri. Pedagogia a învățat-o la școala normală din Timișoara unde a terminat în 1912. Ca învățător a funcționat în Costeiu (Jugoslavia) până la 1913 când a trecut în actualu-i post de director, adevă în Gârliște. A luat parte în războiul mondial în calitate de locotenent de rezervă și a fost odată rănit; pentru fapte de vitejie a fost decorat cu Signum Laudis, cu medalia mică

de argint și cu crucea Carol. A fost prizonier în Italia 2 luni de zile, unde apoi a intrat în Legiunea voluntarilor români. Activează cu un zel deosebit atât pe teren școlar, cât și extrașcolar. Este secretarul comitetului școlar, cantor ort. român și dirigintele corului bisericesc, cu care aranjează anual câte 2—3 serbări în favorul casei culturale și pentru ridicarea unui monument al eroilor. A zidit din nou edificiul școlii, și a înjghebat societatea de lectură. E membru în consiliul de administrație al băncii „Economul“ din Goruia. Se mai ocupă cu apicultura rațională. Timpul de distracție îl petrece cu muzica de violină.

Soția sa, VALERIA GUȘCĂ, s'a născut în Gârliște, din părinți proprietari de pământ. A învățat școala medie în Oravița și s'a căsătorit în 1918. Orele de distracție le petrece cu pianul, lucrul de mână și cu cetitul.

Copii lor: JONEL HORIA, elev de cl. III. liceală în Oravița și MĂRIOARA LENUȚA, elevă de cl. II. a gimnaziului din Oravița.

*

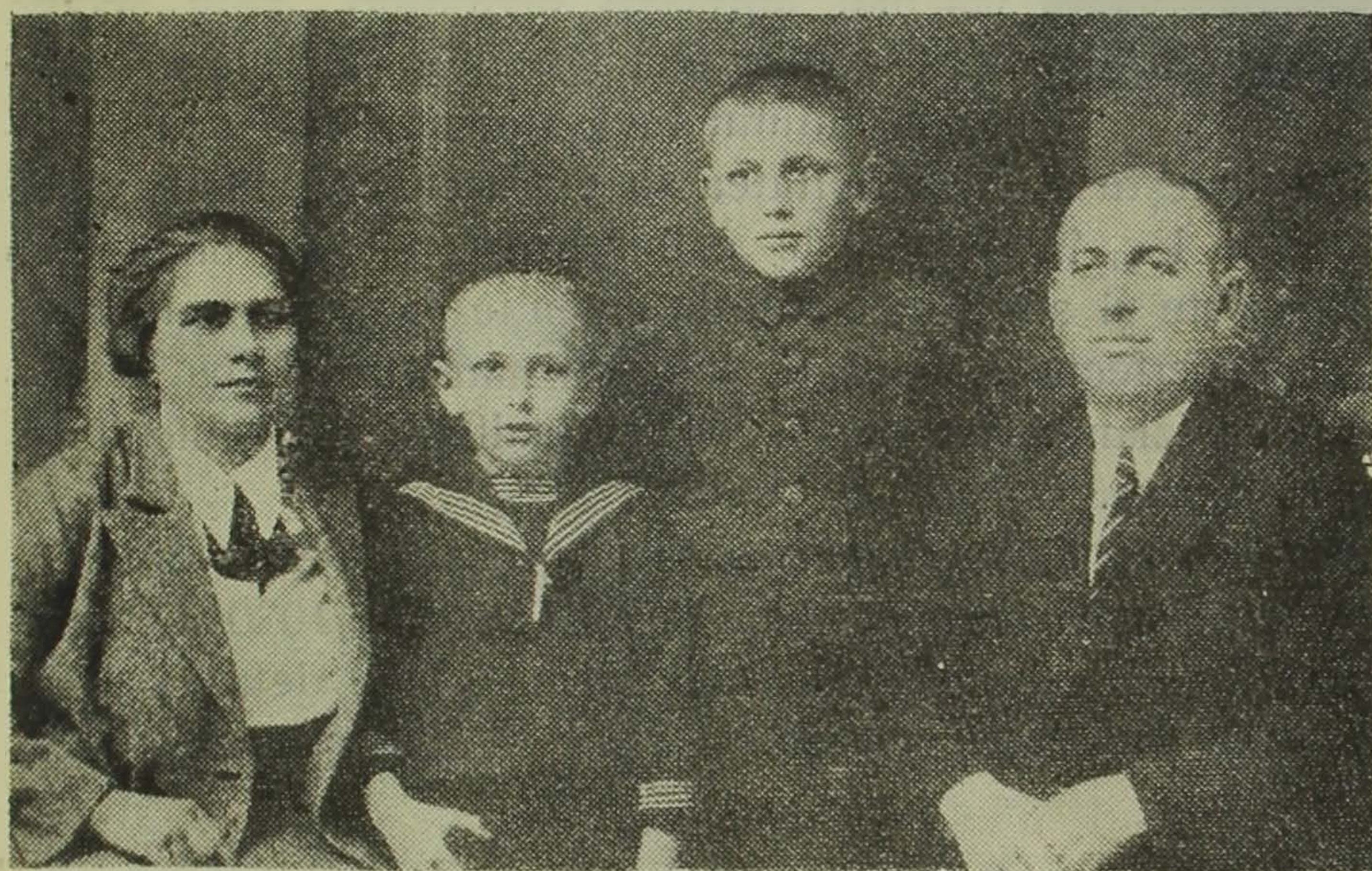
GOLDIȘ IOAN, notar comunal în comuna Grăniceri. S'a născut în Socodor din părinți proprietari de pământ. A făcut școala comercială superioară din Arad, unde a luat și bacalauratul la 1912. Un timp a fost funcționar de bancă în Arad, după care la 1914 a îmbrățișat ca-

riera administrativă. După ce a făcut practica de notar în comuna Elek (Ungaria) s'a înscris la cursul de notari din Târgu Mureș, pe care l-a absolvit în 1920. A funcționat ca subnotar în Elek, ca notar în Șintin și de la 1921 este notar în Grăniceri, cu un răstimp de întrerupere la 1926—1928, când a îndeplinit notariatul din Șiclău. Este membru al Reuniunii notarilor. Ca ocupație laterală are și o largă gospodărie de agricultură, în care se îndeletnicește cu creșterea cailor de rassă. Este vânător pasionat și ca atare secretarul societății de vânat „Grănicerul“ din loc.

Soția sa, SOFIA UNGUREAN, s'a născut în Grăniceri din părinți proprietari de pământ. A absolvit școala medie în Arad și s'a căsătorit în 1921. Timpul de distracție îl petrece cu pianul, cu lucrul de mână și cu cetitul. Este membră la Reuniunea femeilor ort. rom. din Arad.

Au o gingasă fetiță: DOINA, elevă de cl. I. a liceului Ghiba Birta în Arad.

*

GROPȘIANU IOAN, director de stat în comuna Berliște. S'a născut la 1888 în Sasca montană, unde părinții săi au fost minieri. Studiile pedagogice le-a făcut la școala normală din Timișoara, pe cari le-a absolvit în 1910, de la care an începând îndeplinește cu vrednicie actualul său post. Studiile le-a făcut ca bursier. Pe teren didactic și extrașcolar s'a distins cu multe înfăptuiri de seamă în a căror recunoștință a primit decorația Serviciul credincios cl. III. și a fost în anul școlar

1932—1933 delegat ca revizor școlar de control în Timișoara. Este secretarul comitetului școlar. A înființat corul bisericesc și fanfara în comună și este înființatorul primei orchestre cu violină a elevilor de școală primară din Bănat. A fost președintele cercului cultural din loc de la 1924 până azi. Aranjează cu corul și cu fanfara concerte, spectacole, teatru, iar cu corul pe 2 și 3 voci a elevilor șezători culturale. Este directorul băncii „Insoțirea Credința“ din loc, iar ca vânător pasionat este secretarul soc. de vânat din Berliște. A luat parte și în războiul mondial în calitate de sublocotenent de rezervă la Rgt. 43. Inf. și a primit decorațiile: medalia mică de argint și medalia de bronz, precum și crucea Carol. În armata română e sublocotenent de rezervă. Este bineversat în muzica de pian și violină. Ținta-i de viață este ridicarea stării culturale și materiale a poporului.

Soția sa, CECILIA BOSIOC, s'a născut în Berliște din părinți sculptori. După absolvirea școlii medii în Arad, a făcut cursul de poștă în Timișoara și de la 1911 este magistră poștală în Berliște. S'a căsătorit la 1920. Distracția îi este muzica de pian.

Copii lor: HORIA de 13 ani, elev cl. III. liceală în Oravița și DORU elev de cl. I. a școlii primare din loc.

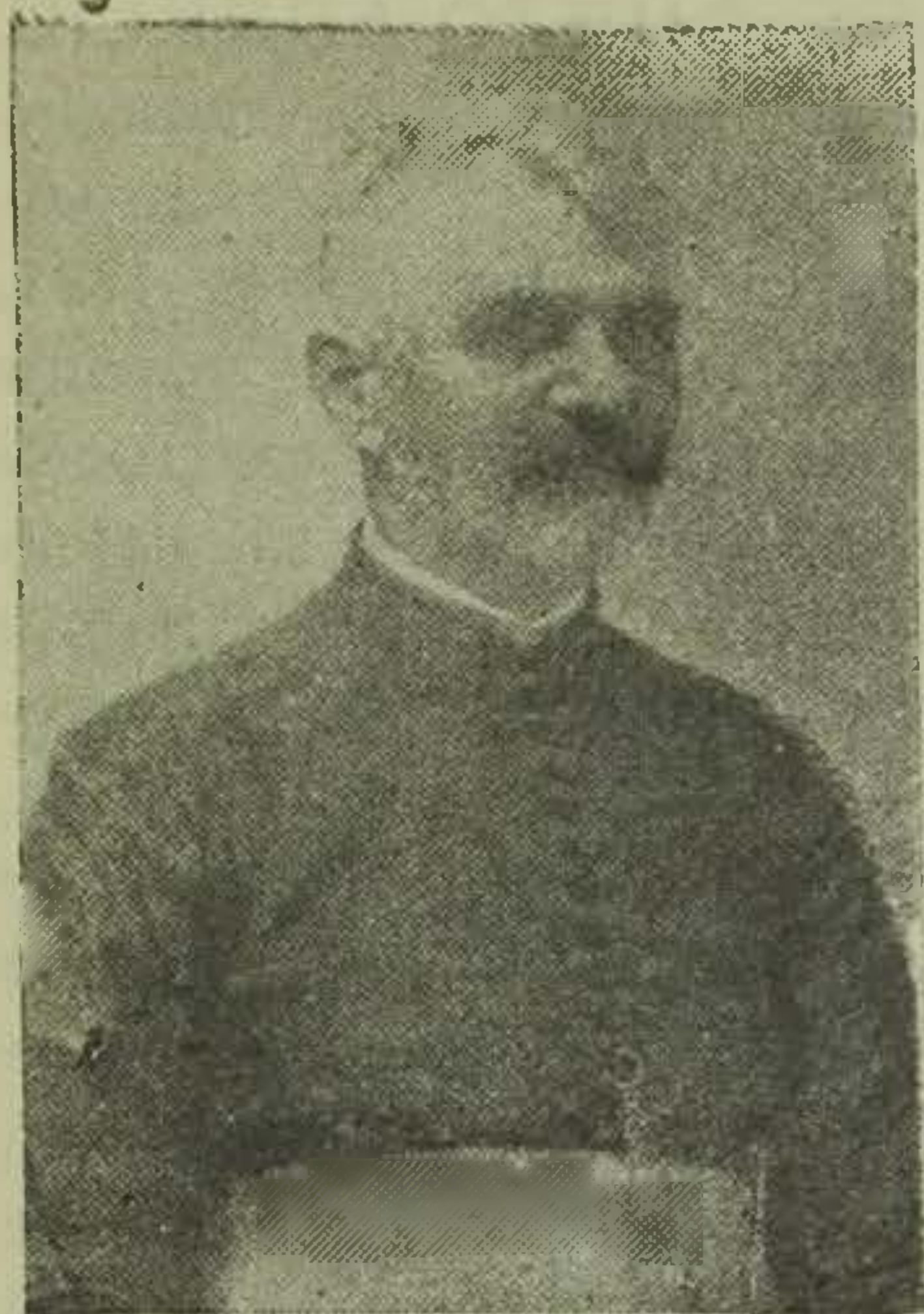
GUGU IOAN, director școlar de stat în Aliuș. S'a născut în Cornești (jud. Gorj) la 1909 din părinți proprietari de pământ. Dedicându-se carierei didactice a făcut școala normală din Târgu Jiu, terminându-o la 1928. A funcționat apoi ca învățător în comunele Cășva (jud. Mureș), Deda (jud. Mureș), Groși-Hălmagiu (jud. Arad) iar din 1931 la școala-i actuală din Aliuș. Pe teren didactic activează cu multă pricepere și vocațiune, fiind unul dintre cei mai apreciați învățători. Este secretarul comitetului școlar și secretarul cercului cultural învățătoresc din circumscrip-

ție. Înaintarea culturii în popor o mai sprijinește și cu activitatea sa extrașcolară, fiind vicepreședintele și secretarul casei culturale din loc, în scopuri de culturalizare și de binefaceri mai aranjând în fiecare an câte 4—5 concerte și șezători culturale cu alte multe conferințe. Scopul de viață este îndeplinirea cât mai perfectă a chemării sale. Se mai ocupă cu pomicultura și creșterea paserilor de soi Rhode Island. Are cursul de agricultură și pomicultură din Ciacova. Instrumentează cu pricepere vioara.

Soția sa, ANA CHIRILĂ, învățătoare cu diplomă de stat, s'a născut în Pesac din părinți proprietari de pământ. După absolvirea școlii normale de fete din Arad la 1930 a funcționat ca învățătoare în Beba-veche, apoi a fost numită în Ferendia și dela 1933 detașată aici în Aliuș. S'a căsătorit în 1931. Mănuiește cu predilecție vioara.

GROZA EMIL, notar comunal în Izvin. S'a născut în comuna Gavojdia, unde tatăl său a fost preot ort. rom. Studiile liceale le-a făcut în Lugoj și le-a terminat în 1920. A fost practicant de notar în Gavojdia, iar cursul de notari la făcut în Lugoj în anul școlar 1922/23. Ca subnotar a funcționat în Gavojdia până la 1926, în Izvin dela 1926 până la 1928, iar ca notar în Bucovăț până în 1932, și de atunci încoaci deține postul de notar în Izvin, unde activează cu zel și devotament pentru cariera, în care vrea să se desăvârșească și în care scop s'a înscris și la școala de științe de stat din București. Este membru la Reuniunea notarilor, iar ca vânător e membru în societatea de vânat „Diana“ din Recaș. E amator de automobil.

Soția sa, MARIA ȚIREA, s'a născut în Satu-mare, unde tatăl său e director de bancă. A studiat 4 cl. la liceul Carmen Sylva din Timișoara și s'a măritat în 1930. Distracția și-o procură cu jocul de tenis, cu lucrul de mână și cu cetitul.

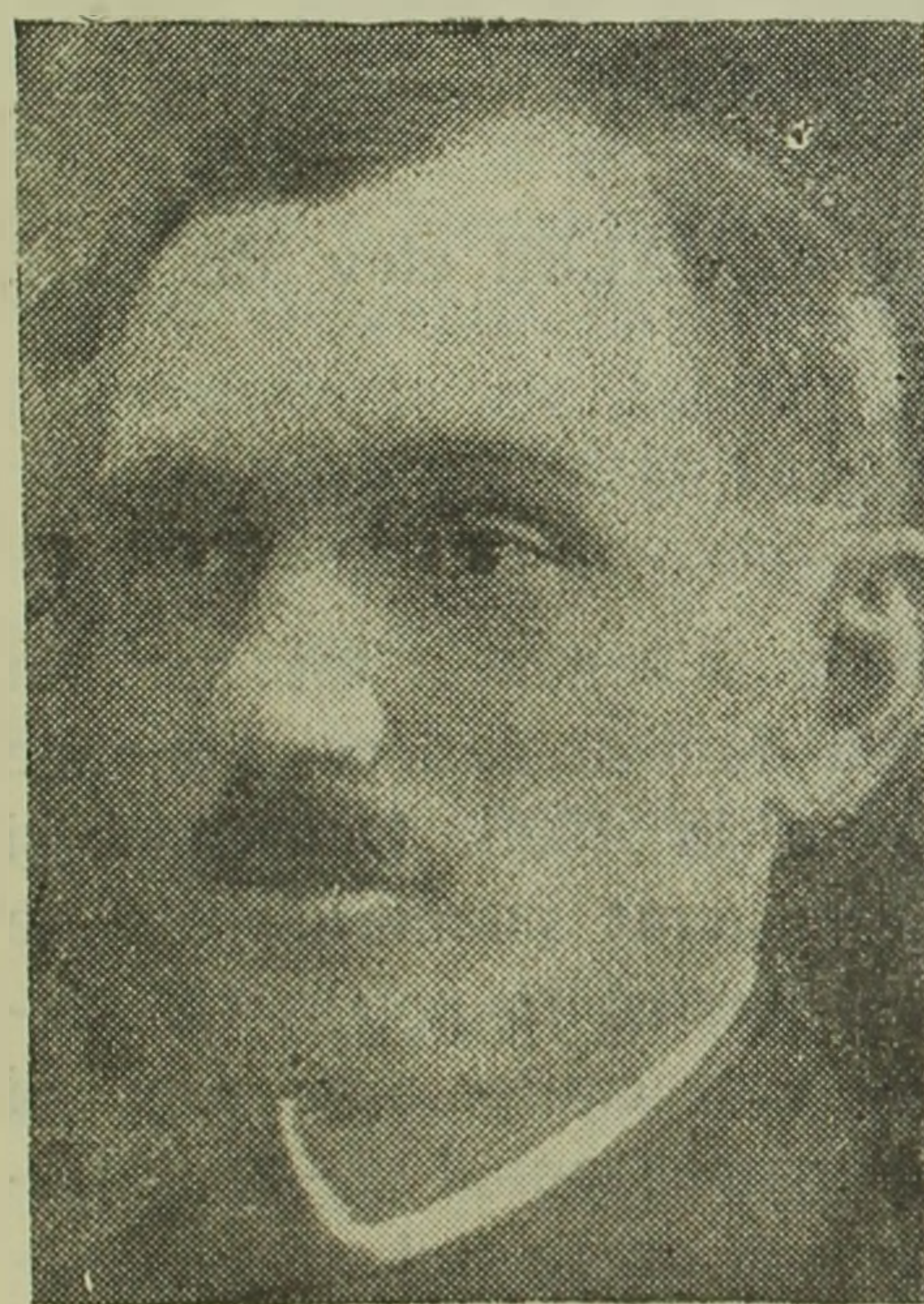

GRUESCU AUGUSTIN, paroh ort. rom. în comuna Ciortea. S'a născut în Vinga la 1886 din familie de preot. Studiile liceale de 8 cl. le-a făcut în Timișoara, iar teologia în Caransebeș. După sfințirea sa din 1910 s'a așezat în actuala-i parohie, unde păstorește până azi cu deplină competență. În faptuirile sale în parohie îl îndreptățesc la recunoștință din partea enoriașilor. A pictat biserica în 1912, în anul 1926 a cumpărat 2 clopote iar în 1931 a îngrădit curtea bisericii cu gard de fier; a mai ridicat un pompos monument al eroilor. Este președintele consiliului parohial și al adunării parohiale; dela 1933 conduce soc. „Oastea Domnului“ înființată de dânsul. Se mai ocupă cu agricultura și horticultura. Ținta-i de viață este îndeplinirea și promovarea chemării sale religioase.

Soția sa **MARIA OTONOAGA** s'a născut în Ciortea din familie preotească. A făcut școala medie în Biserica-albă și s'a căsătorit la 1909.

Copii lor: **NICOLAE**, funcționar de stat în București și **ALEXANDRU**, abs. al școlii superioare de comerț din Timișoara.

*

GULEȘIU VICHENTIE, paroh ort. rom. și director școlar de stat în Șofronea. S'a născut în Pecica la 1884 din părinți proprietari de pământ. După absolvirea școlii normale confesionale din Arad la 1903, a funcționat ca învățător în Bărăteaz, Șeitin și în Arad. Aici a învățat particular teologia din Arad și după sfințirea sa în 1925 a mai stat în Arad ca diacon 3 ani, iar din 1928 este în actuala-i parohie. Pe teren didactic activează cu aceeași râvnă ca și pe cel pastoral preoțesc. Agendele parohiale le conduce ca președintele consiliului parohial și conducătorul oficiului parohial. Este secretarul comitetului școlar și președintele soc. „Sf. Gheorghe“. Este decorat cu Răsplata muncii pentru învățământ. În scop de binefacere aranjează 2—3 concerte anual. Se mai ocupă cu agricultura și albinăritul.

Soția sa, **AGRITA TĂMĂȘDAN**, s'a născut în Pecica din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1904. Este membră la Reuniunea femeilor ort. rom. din Arad.

Copii lor: **TIBERIU** student la facultatea de drept la Universitatea din Cluj și funcționar la Primăria Aradului, **SEVER**, licențiat în drept la Universitatea din București, **SILVIU**, student în drept la Academia de drept din Oradea-mare.

*

GURZO AURELIU, maestru hornar de circumscripție în Curtici. S'a născut în comuna Elek (Ungaria) la 1891, unde și tatăl său a fost maestru hornar. După absolvirea școalei primare din comuna sa natală a intrat în ucenicie la tatăl său și s'a eliberat în 1905. A practicat în Békésgyula, Birchiș, Arad, Șimand și în Pâncota, iar dela 1919 lucrează ca patron aici în Curtici. În viața de branșă și socială ia parte activă la toate organizațiile și vorbește limbile română, maghiară, germană și sârbă. Este membru la societatea de lectură a industri-

așilor la reuniunea miciloor industriași și meseriași, la sindicatul măestrilor hornari din județ și la Federala sindicatelor de hornari din România. Este acționar la cooperativa de credit industrială din Arad. În anul 1925 a înființat în comună corpul de pompieri voluntari. Se mai ocupă și cu agricultura și creșterea vitelor. Trăiește pentru chemarea sa și pentru familie.

Soția sa, EMILIA NAGY, s'a născut în Țiria din părinți de profesie maestri tâmplari. S'a măritat în 1916.

Copii lor: EMIL de 12 ani, elev de cl. I. gimnazială în Lugoj, VALER elev de cl. I. primară din loc și LIVIA de 6 ani.

*

HALAS PETRU, învățător director de stat în comuna Oloșag. S'a născut tot aci din părinți proprietari de pământ. După ce a terminat școala primară s'a dedicat carierei didactice și s'a înscris la școala normală din Caransebeș, unde și-a luat diploma la 1928. De atunci și până azi funcționează tot aici în comuna sa natală ca învățător. Consacrat chemării sale se străduiește să ridice nivelul școalei și să răspândească cât mai multă lumină în popor. Ca secretarul comitetului școlar activează printr'o administrație exemplară. Este cantor ort. rom. și dirigintele corului bis., injghebat din școlarii adulți. Cu acest cor aranjează anual 2—3 reprezentații corale și teatrale în favorul școalei. În timpul liber se distrează cu flautul.

Soția sa, IULIANA AORARIU, s'a născut în Cireșiu, din părinți proprietari de pământ. După terminarea școalei s'a căsătorit în 1923. Predilecta-i distracție îi este lucrul de mână și cetitul.

Copii lor: AURORA este elevă în cl. II. a școalei primare, OCTAVIAN e de 6 ani, IONEL de 3 ani.

*

HAIĐUC PETRU, notar comunal în comuna Cinteiu. S'a născut în Pilul mare din părinți proprietari de pământ. A făcut școala superioară de comerț și bacalaureatul în Cluj, unde a terminat la 1924. Apucând calea administrației a funcționat întâu ca practicant de notar în comuna Șiclău, apoi a făcut școala de notar în Arad la 1927. Cu diploma de notar a îndeplinit funcția de subnotar în Șiclău, iar din 1931 este notar aici în Cinteiu. Este membru al Reuniunii notarilor și are ca țintă de viață perfecționarea în administrație. În armata română are rangul de sublocotenent de rezervă. Se mai ocupă cu agricultura, viticultura și horticultură. O atenție deosebită dă creșterii galițelor de soiu. Are și o întinsă vinicultură, soția sa având proprietate de vie. Iubește pescăritul, vânatul și călăritul.

Soția sa, **EMILIA ȘIMANDAN**, s'a născut în Pecica română, tatăl său fiind funcționar la „Podgoria“ în pensiune. A făcut școala medie în Lipova, iar școala comercială superioară în Arad, unde a luat și bacalaureatul în 1928. S'a căsătorit în 1929. Este membră a Reuniunii femeilor ort. rom. din Radna. Distracția și-o află în muzica de pian și în pictura.

Au o gingașă fetiță: **OLTEA** de 1 an.

*

HARISS LUDOVIC, notar cercual în Buchin. S'a născut în Terebești (jud. Satu-mare) din părinți proprietari de moară. Studiile gimnaziale le-a făcut în Satu-mare, unde a luat și bacalaureatul la 1921. Dedicându-se carierei administrative a funcționat câțiva ani ca practicant de notar în Terebești, apoi a absolvit cursul de notari în Lugoj la 1925. De atunci și până la Octombrie 1930 a fost subnotar în Teregovă, tot aci notar până la Decembrie 1931 când a fost numit la Buchini, unde funcționează și azi. Notariatului său cercual îi mai aparțin comunele Prisian, Petroșnița, Buceșnița și Goleți. În armata română este elev plutonier. E membru al Reuniunii notarilor. E vânător pasionat.

Soția sa, **MARIA SÂRBU**, s'a născut în Lugoj, din părinți meseriași. Școala a făcut-o în claustrul din Lugoj și s'a măritat la 1927.

Au două fetițe: **IULIANA** și **MARIA**.

*

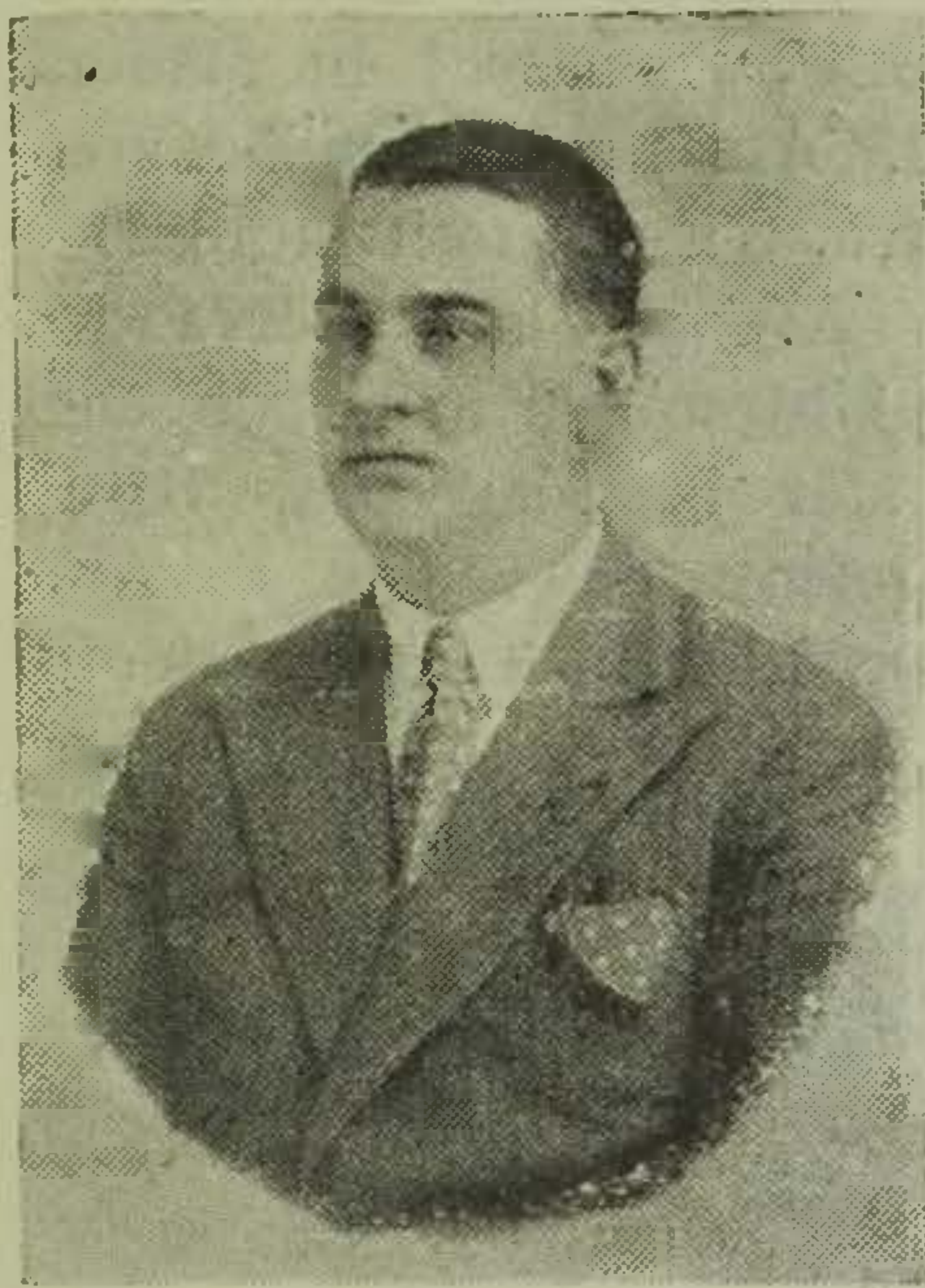
HERBEI TEOFAN, paroh ort. rom. în Colonia Ineu. S'a născut tot aci din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Brad, Timișoara și Orăștie unde a luat și bacalaureatul în 1925. Teologia a învățat-o la Academia Teologică din Arad, unde a absolvit în 1929, în care an s'a și sfințit întru preot și s'a așezat în parohia comunei sale natale. Ca preot s'a distins prin înfăptuiri bisericești de seamă. A înființat o parohie nouă în colonia Ineului al cărei preot este de trei ani, i-a zidit biserică nouă, înzestrându-o cu 2 clopote și exoperându-i din reforma agrară 50 jugăre arător și 5 hectare de pădure. Este președintele consiliului parohial, controlor la societatea „Agricola“ din colonie și controlor la Casina din loc. Se ocupă și cu agricultura. In domeniul literar se distinge în calitate de colaborator permanent la revista bisericească „Biserica și Școala“ și cu o lucrare dramatică „Neco“, tablou din viața Daco-Romană, editată în 1933.

Soția sa, ANA BONȚA, învățătoare cu diplomă de stat, s'a născut în colonia Ineu din părinți proprietari de pământ. A absolvit școala normală de fete din Arad în 1927, în care an a și ocupat postul de învățătoare din Ineu, ce-l deține și azi cu merituosă vrednicie. S'a căsătorit în 1929. Este membră în comitetul Reuniunii femeilor ort. rom. din loc.

Unicul lor băiat drăguț e: MIHAI ALEXANDRU COSMIN.

*

HANȚU IOAN, notar cercual în Rusca-montană. S'a născut în comuna Valea-boul din părinți proprietari de pământ. A făcut 4 cl. de liceu în Caransebeș, după cari s'a înscris la școala normală tot aci, primind diploma de învățător în 1921. Având vocațiune pentru administrație, a părăsit cariera didactică și a făcut școala de notari în Lugoj în 1922. După ce a funcționat câțiva ani ca notar în Ferdinand, în 1925 a ocupat postul de notar din Rusca-montană, unde conduce și azi această comună cu deosebit tact și cu multilaterală îngrijire. Este

membru al Reuniunii notarilor și al Uniunii ofițerilor de rezervă, în armata română purtând rangul de sublocotenent de rezervă. Are ca activ o muncă socială și culturală. Este dirigintele corului vocal bis. și președintele comitetului școlar precum și al casei naționale din loc. Ca vânător de forță este membru al soc. de vânat „Căprioara” din loc. Predilectu-i instrument muzical îi este violina. Notariatului său mai aparțin comunele Marga, Vama Marga și Voislova.

Soția sa, ANA CARDAȘ, s'a născut în Zăguzeni, din părinți proprietari de pământ. A absolvit școala medie în Caransebeș și s'a căsătorit în 1924. Timpul liber îl petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

Au două fetițe: ANA ORLANDA, elevă de cl. II. primară în Ferdinand și CORNELIA TULIA, elevă la grădina de copii din loc.

*

HĂLMĂGEANU IOAN, paroh ort. român în Igrăș. S'a născut în Crocna (jud. Arad) din familie preotească. Studiile liceale le-a făcut în Brad, Oradea mare și Beiuș, unde a luat și bacalaureatul la 1878. Teologia a terminat-o la Arad în 1882. După sfințirea sa a mai funcționat ca preot în Feniș și în Cil (jud. Arad), iar dela 1888 ocupă parohia-i actuală Igrăș. S'a distins pe terenul pastorației și al cateheticeii, răsplătindu-i-se meritele cu dreptul de a purta brâu roșu dela 1931. E membru pe viață la Astra și trăiește chemării sale de păstor sufletească și pentru familia sa.

Soția sa, ELENA POPESCU, s'a născut în Măderat (jud. Arad) din familie preoțească. S'a căsătorit în 1882.

Copii lor: SEVER e administrator la azilul de copii de stat în Timișoara, IULIU e profesor de religie în Arad și Dr. LIVIU, e medic dentist tot în Arad.

IGNAT GIZELLA, născută LUX, soția dlui EUGEN IGNAT inspector de finanțe în Lugoj. S'a născut în Vinga din părinți comercianți. Școala a făcut-o în Moldova nouă și în Biserica Albă, iar în 1914 s'a măritat. E proprietara unei mari fabrici de sifon, fondată la 1928, condusă de insoaș proprietara și inzestrată cu instalații de model și cu mașineriile cele mai moderne.

Fiul lor EUGEN este elev de cl. VII. liceală în Brad.

IGRIȘAN DIMITRIE, notar cercual în comuna Răpsig. S'a născut în Pecica din părinți administrator de moșie regală din Segarcea (jud. Dolj). A făcut școala comercială superioară din Craiova, pe care a absolvit-o în 1914. După terminarea școalei de ofițeri s'a activat și a slujit în armată ca locotenent de jandarmi până la 1924, când a repășit și a intrat în administrație. Școala de notari a făcut-o în Arad în 1925, apoi a funcționat ca subnotar în Buteni

până la 1933, de când este titularul notariatului cercul Răpsig, căruia îi aparține și comuna Mânereu. În armata română e locotenent de rezervă și are decorațiile Crucea comemorativă cu bareta de Mărășești și Ordinul Ferdinand I. Este membru al Reuniunii notarilor. Pentru activitatea sa laborioasă în administrație deține o scrisoare de laudă din partea primprezidentului.

Soția sa, AURELIA DRECIN, s'a născut în Arad, din părinți funcționari C. F. R. în retragere. S'a căsătorit în 1931. Este membră în comitetul Reuniunii femeilor ort. rom. din Buteni.

ISACU E. ISAC, notar comunal în Periam. S'a născut la 1896 în comuna Nerău, din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut și le-a terminat în Brașov, unde a luat și bacalaureatul în 1916. Dedicându-se pe calea administrativă a funcționat în 1921 ca practicant de notar în Periam, în 1922 a făcut cursul de notari în Făgăraș, după a cărui absolvire a stat puțin timp ca subnotar și apoi a ocupat funcția de notar tot în Periam dela 1923. Luând parte ca elev plutonier și la războiul mondial a fost de două ori rănit. În viața administrativă și socială ia parte activă și are rol de conducere. Astfel este vicepreședintele Reuniunii notarilor, președintele comitetului școlar și al casei naționale.

Mai are funcțiunea de epitrop bisericesc și este președintele pompierilor din loc. Se mai ocupă cu viticultura, iar scopul de viață îi este îndeplinirea conștiințioasă a chemării sale administrative.

Soția sa, CHARLOTTE KELCSO, s'a născut în Periam din părinți comercianți. Școala medie a făcut-o la claustrul din loc și s'a măritat în 1925. În muzica de pian este foarte versată.

IVAN GHEORGHE, notar comunal în Răcăjdia. S'a născut în comuna Macoviște din părinți proprietari de pământ. După isprăvirea studiilor liceale în Ujvidék la 1910, a apucat pe calea administrației. Ca practicant de notar a funcționat în Ciclova română, iar cursul de notari l-a făcut în Becicherecul-mare, unde a primit diploma în 1912. Ca diplomat a funcționat tot aci în Răcăjdia, până la 1919 în calitate de subnotar, iar de atunci încoaci ca și notarul comunei. Activează în toate direcțiile. Ca notar e membru al Reuniunii notarilor; este vicepreședintele reuniunii de cântări și muzică din loc. Ca vânător pasionat este președintele societății de vânat „Dumbrava“ din loc. Ținta-i de viață îi este promovarea intereselor administrative și fericirea familiei sale.

Soția sa, ADELA GOIGNER, s'a născut în Becicherecul-mare din părinți de profesiune pictori. S'a casătorit în 1917.

Au două fete: GHIZELA, elevă de cl. III. a liceului Notre Dame din Timișoara și GEORGINA, elevă de cl. II. a școlii primare din loc.

*

ISFAN AUREL, măestru măcelar și cârnățar în Ciacova. S'a născut la 1899 tot în Ciacova din părinți proprietari de pământ. După absolvirea școlii din satul său natal, s'a dedicat pe calea industrială și a învățat măcelăria tot aci. Eliberându-se în 1914 a făcut practică în calitate de calfă în Wiena, Timișoara, Reșița și Ciacova și din 1923 lucrează aici ca patron, având o măcelărie bogat asortată și o clientelă mare. În războiul mondial a luat parte și a

stat 5 luni pe front. În viața de branșă și în viața socială duce un rol important. Este din 1931 vicepreședintele Corporației meseriașilor, membru în comitetul societății de lectură, membru la Casina română și la Casa națională română; membru ajutător la corul bisericesc român, la corul bisericesc german și membru la Clubul sportiv din loc. Vorbește patru limbi. Este membru în direcțiunea Casei de Păstrare din loc. Se mai ocupă cu agricultura, cu creșterea paserilor de soi și a porumbeilor de soi.

Soția sa ANA RAAB, s'a născut în Steierdorf din părinți de profesiune miner. S'a căsătorit în 1924. Este membră la Reuniunea femeilor ort. române din loc.

Au doi gingași copii: IONEL, elev de cl. II. primară din loc și SYLVIA de 3 ani.

*

IVANOV ILIE, director școlar de stat în Vrăniuț. S'a născut în Bărăteaz la 1907 din părinți proprietari de pământ. Studiile pedagogice le-a făcut la școala normală din Timișoara, unde a primit diploma de absolvire la 1928. A funcționat apoi ca învățător în comuna Moceris, iar din 1930 îndeplinește cu deplină competență postul de director învățător în Vrăniuț. Pe teren școlar cât și extrașcolar lucrează cu adevărată chemare de apostolie culturală și devotat slujitor al pedagogiei. Este secretarul comitetului școlar în care calitate agendele școlare le conduce cu mare acurateță. În scop cultural și filantropic aranjează cu elevii câte 3—4 serbări școlare pe an. Studiile și le-a făcut ca bursier. Se mai ocupă cu agricultura, pomicultura, viticultura și cu creșterea galițelor de soi. Ca instrument muzical manuează cu dibăcie violina. Scopul lui este culturalizarea grăbită a poporului.

Soția sa, ANA BUZĂGIU, s'a născut în Vrăniuț din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1930. Timpul liber îl petrece cu lucrul de mână, cu cetitul.

Unicul lor fiu: IOAN de 3 ani.

*

ISTIN DIMITRIE, notar comunal în comuna Mișca. S'a născut în Semlac, din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Brașov, unde a absolvit și a luat și bacalaureatul în 1896. Pornise întâiu pe cariera preotească, făcând și un an de teologie, de care însă s'a lăsat în curând și a luat apoi calea administrației. Ca practicant de notar a funcționat în Șepreuş, iar cursul de notari l-a absolvit la Cluj în anul 1903. A fost subnotar în Cermeiu și Bârzava, notar al doilea în Chișineu-Criș până în 1913,

apoi tot în Chișineu notar până la 1919, notar în Apateu până la 1 Maiu 1928, de când îndeplinește postul de notar în Mișca. Este membru al Reuniunii notarilor și un membru distins al vechei gărzi de notari cu practică și experiență îndelungată. A luat parte la războiul mondial, unde a fost decorat cu medalia mare de argint și cu crucea Carol.

Soția sa, **MARIA SEWALD**, s'a născut în Șepreuş, din părinți comercianți. Studiile secundare le-a făcut în Oradea-mare. S'a măritat în 1902. Este membră a „Congregațiunii Maria“ din Oradea-mare.

Copii lor: **MARIA**, profesoară cu diploma de limba franceză dela Sorbona din Paris și cu diploma de matematică, fizică și chimie dela Universitatea din Budapesta. De prezent profesoară la institutul Sf. Vichentie Immaculat. **DESIDERIU** este absolvent al facultății de drept din Cluj.

*

IACOBESCU IOAN, croitor de haine pentru bărbați și pentru preoți în Lugoj. S'a născut în comuna Var, (jud. Severin) la anul 1894, din părinți proprietari de pământ. Școala a făcut-o în Caransebeș, unde a învățat și meseria. S'a eliberat la 1909. În scop de a se perfecționa în branșă a practicat meseria în mai multe orașe, precum: în Hațeg, Reșița, Orșova, Turnu-Severin și Lugoj. În 1919 și-a deschis atelierul său propriu, independent. A luat parte în războiul mondial și a fost odată rănit. Pe teren industrial și-a asigurat un renume, iar în viața de branșă și socială are un rol important. Este vicepreședintele Reuniunii meseriașilor români, membru în comitetul Corporației meseriașilor și membru la Camera de muncă din Timișoara. Are un vast depozit de mărfuri brute și confecționate cu cel mai bogat asortiment în branșă hainelor și e remarcabil prin faptul, că dânsul are primul atelier pentru pregătirea

ornatelor preoțești în Banat și are cea mai mare prăvălie de croitorie și ștofe în Lugoj. La expoziția Astei din 1931 în Caransebeș a și primit o diplomă de recunoștință pentru hainele civile și preoțești expuse. Își are partea sa activă și în viața socială culturală fiind membru în direcțiunea Băncii populare „Timișul“ și membru în comitetul școlar de ucenici din loc, precum și membru în subcomisia interimară a orașului Lugoj. Sportul său favorit este footballul și bicicleta și e membru al Clubului sportiv „Vulturii“ de aici. Este proprietar de casă și are ținta de viață, de a desvolta cât mai larg cariera aceasta industrială.

*

IACOB PETRU, comerciant în Reșița. S'a născut tot aci din părinți proprietari de pământ. După absolvirea școalei s'a dedicat carierei comerciale în Reșița, eliberându-se în 1914. Practica a făcut-o la mai multe case de comerț până la 1919, când și-a deschis singur prăvălie independentă. Este foarte priceput în branșă, iar în viața comercială socială are un rol conducător. Este membru în comitetul Reuniunii comercianților, iar la Camera de comerț din Timișoara este membru în consiliul de administrație. În viața socială s'a distins ca sprijinitorul tuturor acțiunilor de cultură și de binefacere. Este iubitor de sport. antrenat în ramura turistică și este amator de automobil, mașina-i proprie. Pentru destoinicia și meritele sale pe teren comercial a fost decorat în 1929 cu: Meritul comercial și industrial cl. II.

Soția sa, ELENA DOAGĂ' s'a născut tot în Reșița din părinți proprietari de pământ.

A făcut aci 4 clase civile și s'a măritat în 1919. E ocupată în prăvălie ca conducătoare și supraveghetoare. Este membră în comitetul Reuniunii femeilor ort. rom. din loc.

Au o singură fetiță; OCTAVIA, elevă de cl. IV. primară din loc, de o rară inteligență și silință, fiind totdeauna prima între premiile școalei.

*

IESCĂU IOAN, notar cercual în Chisindia. S'a născut în Nadab la 1904 din părinți proprietari de pământ. S'a dedicat întâiu carierei didactice și a făcut școala normală în Arad, apoi a trecut pe calea administrației. Practica de notar a făcut-o în Nadab, iar școala de notari a absolvit-o în Arad la anul 1925. A funcționat apoi ca subnotar în Nadab, Șimand, Pădureni, Bocsig și iarăș în Pădureni; ca notar în comunele Chereluș și Mocrea, iar din 1934 aici în Chisindia, de care notariat cercual se mai țin și comunele Păiușeni și Văsoaia. Prin aptitudinile sale administrative și cultura sa generală și-a câștigat stima celor administrați și

recunoștința superiorității. Trăiește pentru chemarea sa și pentru familie. Este membru la Reuniunea notarilor și îndrumătorul tuturor acțiunilor de bine din comunele sale.

Soția sa, ANA LAZA, s'a născut tot în Nadab, din părinți proprietari de pământ. După terminarea școlii s'a căsătorit în 1923.

Au două gîngăse fete: ANUȚA de 9 ani elevă de cl. III. primară din loc și FLORICA de 6 ani.

*

IANA PETRU, preot ort. rom. în Curtea. S'a născut în comuna Var (jud. Severin), din părinți de profesiune meseriași. A absolvit 4 clase de liceu în Caransebeș, după cari s'a înscris la școala normală tot aci și a făcut clasele 5—8, primind și diploma de învățator. Nu a rămas însă pe cariera didactică, ci a trecut la preoție. A învățat teologia din Caransebeș și a fost cvalificat preot de cl. I. la examenul final de cvalificație. S'a hirotonit în Decembrie 1926. Activitatea sa pe teren bise-

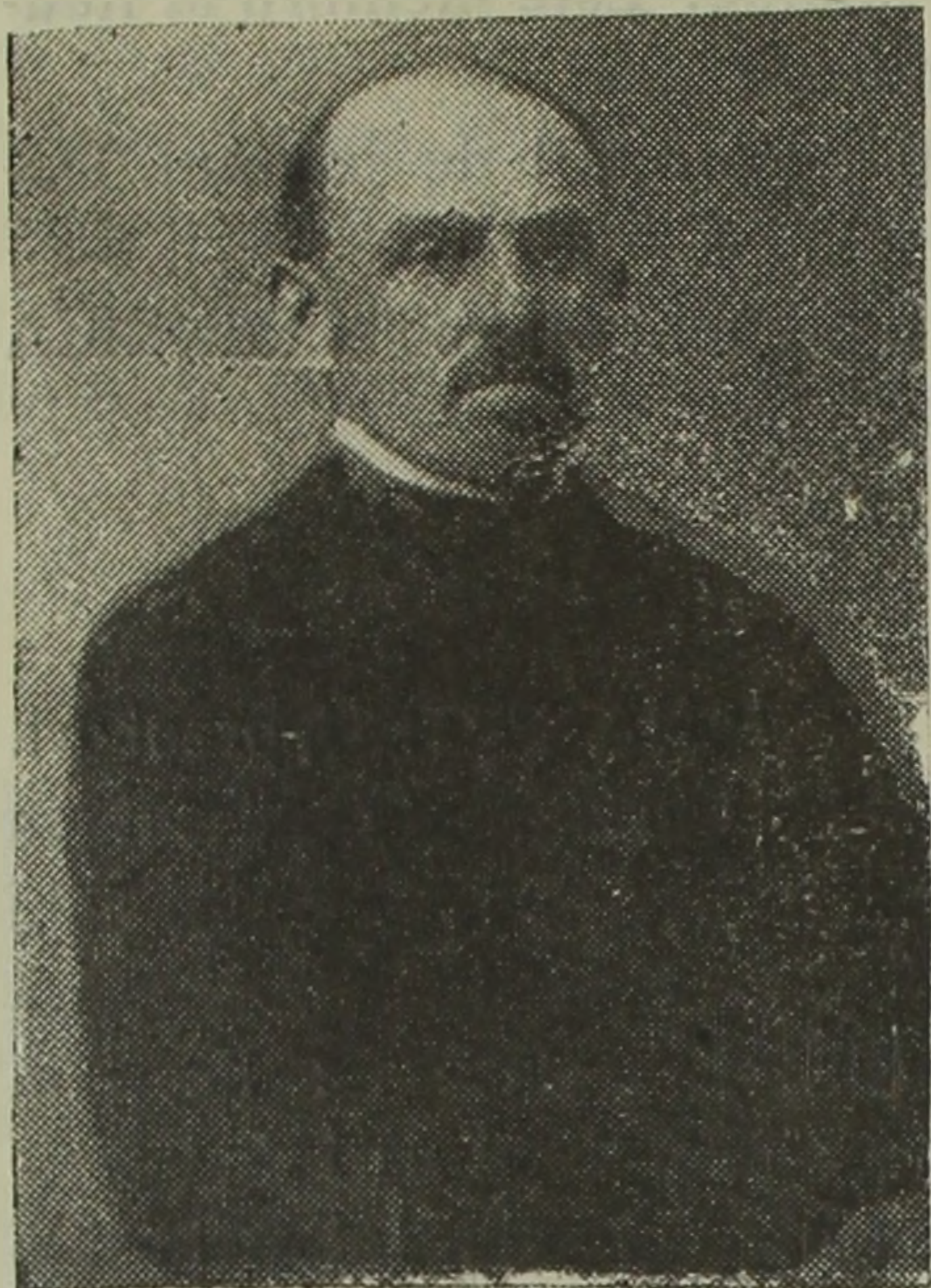
ricesc se remarcă în parohie și trece peste hotarele acesteia. Este președinte al consiliului parohial și al comitetului școlar; e președinte activ la corul bisericesc și membru la „Frația ort. rom.” din Cluj. Are în pregătire zidirea unei noi biserici pe seama căreia a acvirat 120 de vagoane de piatră și are un capital depus al bisericii de 400.000 Lei. A fost ales președinte la soc. invalizilor, orfanilor și văduvelor de războiu. Trei ani dearândul a fost delegat să prezideze examenele de religie și să facă inspecțiile oficiale canonice în parohiile din jur. Actual administrează parohiile din apropiere: Tomești, Pietroasa, Crivina de sus și Poieni. În armata română este confesor de rezervă. Se ocupă și cu agricultura. În arta muzicală este versat în violină.

Soția sa, AURORA TITEL, s'a născut în Curtea, din familie de învățator. A absolvit școala medie în Lugoj și s'a căsătorit în Noembrie 1926. Distracția predilectă o află în violină, lucru de mână și cetit.

Au o unică fetiță: VIRGINIA de 5 ani.

*

IOANOVICIU ALEXANDRU, paroh ort. rom. în Hitiaș. S'a născut în Hitiaș, unde tatăl său a fost preot. Studiile secundare le-a făcut la liceul piarist din Timișoara, iar teologia la Academia teologică din Caransebeș. După hirotonirea sa în 1963, a fost instituit de preot în Cerna, unde a păstorit până la 1930 când a trecut ca paroh al satului său natal

de viață este să trăiască chemării sale preoțești și familiei sale.

Soția sa VALERIA POPOVICI, s'a născut în Călnic (jud. Caraș), din părinți comercianți. A absolvit 4 clase civile în Sibiu, iar la 1902 s'a căsătorit. Pianul i-a fost predilecta distracție. A decedat în 1920.

Fiica lor: CORNELIA e măritată după Iosif Marcu, inginer silvic în Moldova nouă (jud. Caraș). Arborele genealogic al familiei numără un șir de preoți în 180 de ani, iar în Hitiăș de 76 de ani păstoresc preoți din această familie.

*

IOJA LAZAR, preot-învățător în comuna Salăjeni. S'a născut în Rănușa la 1899 din părinți preoți. După ce a făcut școala normală în Arad unde a terminat la 1920, a funcționat ca învățător în Rănușa și Salăjeni. A învățat teologia în particular și după sfințirea sa din 1923 este totodată și preotul acestei comune. A luat parte în războiul mondial ca elev plutonier de rezervă, iar în armata română are rangul de sublocotenent de rezervă. Activează cu deosebit zel atât în școală cât și ca păstor sufletesc; are și scrisoare de laudă din partea Conzistorului pentru activitatea sa bisericească. Este președinte-

și scrisoare de laudă din partea Conzistorului pentru activitatea sa bisericească. Este președinte-

le consiliului parohial, al corului bisericesc, al casei culturale și al soc. „Sf. Gheorghe“, iar la comitetul școlar îndeplinește postul de secretar. A zidit din nou casa parohială, a convertit 17 bapțiști și a ridicat monumentul eroilor. Se mai ocupă cu agricultura, pomaritul, viticultura și creșterea, paserilor de soiu. Predilectu-i instrument muzical este violina. Scopul său nobil este: împlinirea datoriei și propășirea socială a neamului.

Soția sa, ELISAVETA BRAD, s'a născut în Dezna din părinți pădurari. A făcut 4 cl. medii în Arad și s'a căsătorit în 1922. Timpul liber îl petrece cu cetitul și lucrul de mână.

Unica lor fiică, CORNELIA este elevă de cl. IV. a școlii primare în Rănușa.

*

JIVULESCU GRIGORIE, paroh ort. rom. în Ohaba lungă. S'a născut în Dubești din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Lugoj iar cele teologice la Academia teologică din Arad, unde a terminat la 1930. După hirotonirea sa în acest an, a ocupat postul de paroh în actuala-i parohie Ohaba lungă, unde funcționează și azi. După absolvirea liceului apucase calea administrativă; a făcut și cursul de notari din Lugoj în 1921 și ca diplomat a servit 5 ani în calitate de subnotar. Pe teren bisericesc pastoral activează cu deplimă vocațiune și cu tact deosebit. Inflorirea bisericii și a vieții religioase, precum și întărirea școlii și promovarea culturii îi este idealul de misiune. Este președintele consiliului parohial.

Soția sa, MARIOARA GHEJU, învățătoare cu diplomă de stat. S'a născut în comuna Răchita din părinți proprietari de pământ. A absolvit școala normală în Lugoj în 1927 și a funcționat ca învățătoare în Răchita, Bunea-mare în Dumbravi și dela 1939 este învățătoare la școala din Ohaba lungă. Este secretar a comitetului școlar din loc. S'a căsătorit în 1930. Are darul artei muzicale și cu deosebire în specialitatea vioarei.

Au două fetițe: ZOIȚA și SOFICA.

*

IOJA ROMUL, paroh ort. rom. în Rănușa. S'a născut în Sălăjeni la 1891 din familie de preot. Studiile le-a făcut în Beiuș cu 6 clase liceale, după a căror absolvire la 1909 s'a înscris și a cercetat Institutul teologic din Arad, luându-și diploma de preot la 1912. Și-a întregit apoi studiile liceale cu cl. VII. în 1913, cl. VIII. în 1914, iar examenul de bacalaureat l-a prestat în 1922. După sfințirea sa în 1915 a păstorit în parohia Neagra, iar dela 1929 este parohul comunei Rănușa, unde activează cu deosebit tact pastoral și social. Este președintele consiliului parohial, al comitetului școlar, al corului bisericesc, al casei culturale din loc, al soc.

religioase „Sf. Gheorghe“ și al Reuniunii femeilor ort. rom. din loc. În parohia Neagra a făcut renovările interne și externe la edificiul bisericesc, a cumpărat un clopot, a îngrădit cu gard biserica și cimitirul, în cel din urmă ridicând și o cruce frumoasă. tot aci a mai terminat și școala începută. În parohia Rănușa a renovat biserica în două rânduri, iar în Ramna a zidit o școală din nou. Se ocupă cu agricultura, albinăritul, viticultura, creșterea galițelor de soi, pomicultura și este membru în consiliul forestier „Valea Deznei“, care se ocupă cu exploatarea de păduri.

Soția sa, ANA BODEA, s'a născut în Laz din familie de preot. S'a căsătorit în 1915 și a decedat în 1922.

Copii lor; SINESIE, elev de cl. VI. liceala, ROMUL, elev de cl. III liceală ambii în Beiuș, FELICIA, elevă cl. I. la școala normală pentru conducătoare de copii mici în Beiuș și AUREL, fiu adoptat, elev de cl. III. a școalei primare din loc.

*

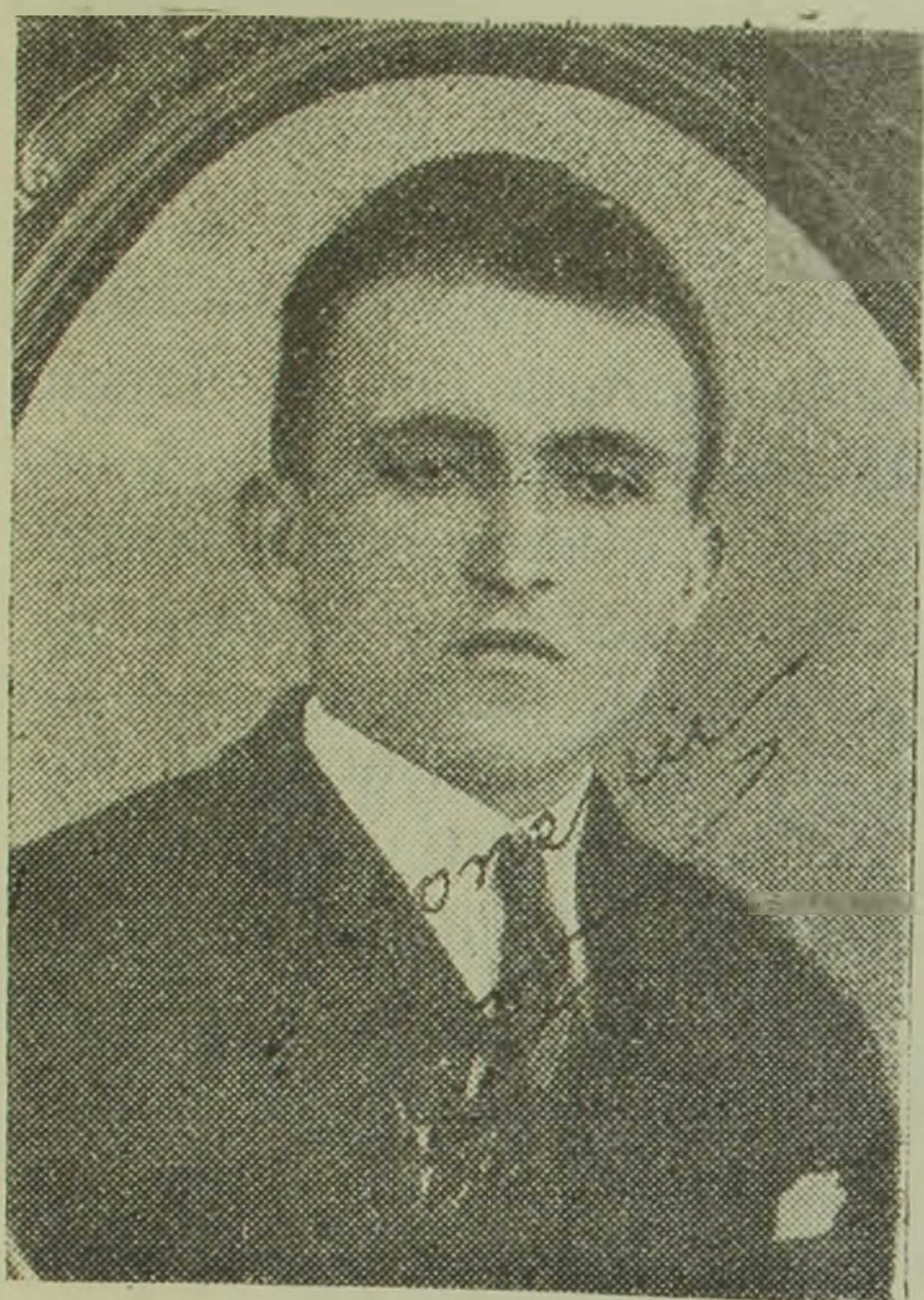
JOLDEA A. ENEA, protodiacon ceremonial în Hălmagiu. S'a născut tot aci la 1866 din familie de învățător. A făcut școala medie în Beiuș, iar teologia în Arad. A funcționat ca învățător în comuna sa natală, iar după retragerea sa în pensiune a fost hirotonit întru protodiacon și de atunci îndeplinește în Hălmagiu oficiul sacru în gradul său ierarhic. Inzestrat cu alese calități sufletești a stăruit necontenit pentru ridicarea culturală, morală și economică a poporului. Ca o palidă răsplătire a meritelor lui, a fost dis-

tins cu brâu roșu în 1932 din partea Episcopului diecesan, care i-a apreciat activitatea. Este membru al consiliului parohial și trăește pentru promovarea religiozității. A fost îndeplinit un timp serviciul de cassar la banca „Crișana“ sucursala din loc, s'a retras și de prezent ocupă din nou acest post. Se mai ocupă și cu agricultura.

Soția sa, ELENA IMPERAT, s'a născut în Hălmagiu din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1887. Decedată în 1930.

*

IONESCU FELICIAN, învățător director în Ostrov. S'a născut în comuna Bârna (jūd. Severin) din familie de preot. S'a dedicat dintru început carierei didactice. A studiat pedagogia la școala normală din Caransebeș pe care a absolvit-o în 1927, luându-și diploma de învățător. A funcționat un an la școala din Bârna, iar din 1928 este director în Ostrov, Chema-

școala de menaj din Oradea și s'a căsătorit în 1928.

rea și-o îndeplinește cu avânt tineresc și cu idealismul prins în atâția ani de studiu, activând în școală și afară de școală. Agendele administrative școlare le poartă cu îndemânare în calitate sa de secretarul comitetului școlar. Ca membrul cercului cultural din Bata își manifestă destoinicia pedagogică și didactică socială. Anual infiripează câte 2—3 serbări și concerte în scopuri filantropice.

Soția sa, CORNELIA MADOȘ, s'a născut în Virișmort (jud. Severin) din părinți proprietari de pământ. A învățat

*

retras. Cooperativa de credit din loc a condus-o 12 ani de zile ca președinte. În anul 1902, a renovat biserica interior și exterior, i-a alcătuit un scaun de fier pentru clopote și a împrejmuit curtea bisericii cu gard de fier în lungime de 125 m. După războiu a cumparat 4 clopote mari, a padimentat biserica cu cement și a provăzut-o cu scaune nouă. A ridicat un impozant monument al eroilor și a renovat două școli. Pentru numeroasele merite și înfăptuiri reale pe teren bisericesc pastoral a fost răsplătit din parte ministerului cu ordinul Răsplata, muncii

IONESCU IOAN, paroh ort. rom. în Jebel. S'a născut în comuna Cerna la 1860 din părinți proprietari de pământ. Studiile gimnaziale le-a făcut în Lugoj, iar cele teologice în Caransebeș. După sfințirea sa în 1883 întru preot a funcționat în Birda până la anul 1897, când s'a ales și așezat în actuala-i parohie din Jebel. Unul din elita preoțimei, cu activitate laborioasă de parohie și de pastorație. A fost președintele consiliului parohial, al comitetului școlar și al tuturor așezămintelor (cor, fanfară, casă culturală) iar actual președinte de onoare al corului bisericesc și al fanfarei. A fost un lung șir de ani membru în scaunul protopopesc, de unde s'a

pentru biserică cl. III.

Soția sa EMILIA LUPȘA, s'a născut în Blajova, unde tatăl ei a fost preot. După absolvirea școlii s'a căsătorit în 1882. Matronă venerabilă, maică a comunei bisericesti și protectoarea celor nevoiași.

Copii lor: VICTORIA decedată în 1919, măritată Ioan Surlașiu preot, răposat în 1912, Dr. IULIU IONESCU subprefect al județului Timiș-Torontal, EMILIA măritată Dr. A. Iancu, avocat și fost deputat și senator în Ciacova, GEORGINA, măritată Ioan Chicudean, inginer-agronom în Timișoara, Dr. IOAN IONESCU avocat în Ciacova.

*

JUBERIANU IOAN, artist pictor în Domașnea, în comuna sa natală, unde s'a născut la 1899 din părinți comercianți. A absolvit școala superioară de comerț în 1918 luând și bacalaureatul. În armata română a fost ofițer activ. Cu talent pentru arta picturii s'a înscris și a făcut Academia de Belle Arte din București, al cărei diplomat este. A funcționat un timp ca profesor la liceul „General Drăgălina“ din Oravița, iar de prezent trăește retras, numai pentru artă. Este unul dintre cei mai apreciați pictori în Banat, artist desăvârșit, care ne prezintă vieța cu idealul într'o îmbinare pregnantă. Lucrările sale de pură artă au fost călduros apreciate în expozițiile, ce le-a aranjat în București, Caransebeș, Lugoj s. a. Portretele sale sunt de o vioiciune admirabilă, te pătrund și parecă ar vorbi; o deosebită aplicare are spre nuduri, pe cari ni-le redă în plasticitatea firească și atrăgătoare. Este măestru și în arta vioinei, cu a cărei muzică se distrează în orele de recreație.

*

JULA NICOLAE, funcționar la Primăria orașului Caransebeș. S'a născut în Dalci la 1884 din părinți proprietari de pământ. Peste două decenii stă în slujba orașului, unde a intrat la 1912. În anul 1922 a fost numit în postul de econom la economia orașului, în care a stăruiat până la anul 1933. În această slujbă grea a dovedit talent și iscusință, pentru care activitate a primit și scrisoare de laudă din partea Primăriei. În societate și-a asigurat o poziție de îndrumător și de conducător. Astfel la Societatea de cântări și muzică ocupă funcția de econom, iar la Philharmonia a fost membru activ. A mai fost apoi comandant de gardă la pompierii voluntari între ani 1908—1931 din care post onorific

și-a dat dimisia. Se mai ocupă și cu agricultura.

Soția sa, ICONIE PAICA, s'a născut în comuna Feneș din părinți proprietari de pământ. Ca și a doua soție s'a măritat la 1931. Este membră a Reuniunii femeilor ort. rom. din loc. În timpul liber își face distracția cu lucrul de mână și cu cetitul.

*

JUCU CORNELIU, învățator de stat în Dragșina. S'a născut în Aliuș din părinți barbieri. După ce a absolvit școala normală din Timișoara la 1926, a funcționat ca învățator de stat în Dragșina până la 1929, în anul școlar 1929—1930 în comuna Pătîrș, în 1930—1931 în Sacoșul-mare și de atunci iarăș în Dragșina. E foarte activ pe teren didactic, bisericesc și social. E secretarul Cercului cultural Sacoșul-turcesc, conducătorul corului bisericesc și cantorul bisericii și membru acționar la Banca învățătorilor din Timișoara. În favorul corului, al școlii și pentru fondul monumentului eroilor aranjează cu coriștii și cu elevii câte 5—6 producțiuni teatrale și concerte pe an. Distracția-i predilectă e bicicleta, violina, corul și pianul.

Soția sa, ELISAVETA BOJI, s'a născut în Dragșina din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1928. Timpul liber și-l petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

Au o fetiță: DOINA.

*

JURCHESCU GHEORGHE, învățator de stat în comuna Petnic. S'a născut în Valea-bolvașnița, unde tatăl său a fost învățator. Cu mare atragere spre cariera învățământului s'a înscris la școala normală din Timișoara, pe care o și termină cu succes în 1904. Ca învățator diplomat a funcționat în Iablanița până la 1920, când a trecut la școală din Petnic, unde și azi își îndeplinește înalta misiune de luminător și culturalizator. Și-a făcut țintă de viață din lărgirea culturii în pătura țărănimii. Biserica o servește ca și cantor ort. român. În timpul liber se ocupă și cu agricultura iar orele de distracție le împletește cu vioara, în arta căreia este măestru.

Soția sa, VARSAVIA DOMAȘNEAN s'a născut în Petnic, din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1905. Ocupația-i zilnică este lucrul de mână și gospodăria.

Copii lor: ZAHARIE, este notar în Pârvova, IOANA, absolventă a cl. IV. liceului Carmen Sylva din Timișoara și IOAN, elev de cl. II. a liceului Diaconovici Loga din Timișoara.

Soții duc o viață modestă, retrasă.

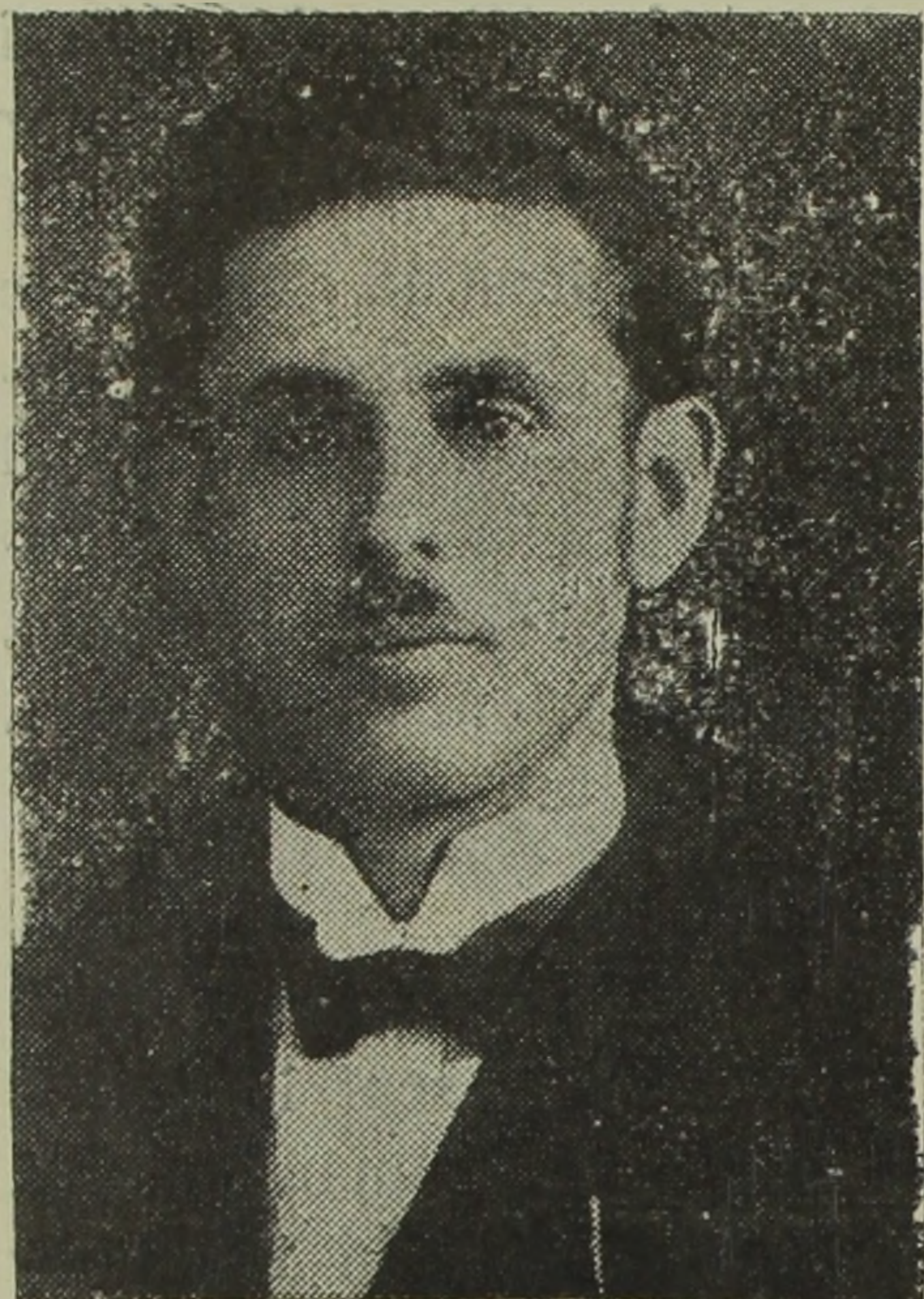
*

LEUCUȚIA MIRCEA, notar cercual în Vârfurile. S'a născut în Somoscheș la anul 1899 din familie de învățator. Studiile liceale le-a făcut în Bichiș (Ungaria) unde a luat și bacalaureatul în 1918. În anii 1919—1920 a funcționat în calitate de comisar de poliție la Băile Erculane. Pornind apoi pe cariera administrativă a făcut practica de notar în Sâmbăteni (jud. Bihor), apoi ca subnotar a fost activ în Aleșd și în Săcuieni. După absolvirea cursului de notari în Arad la 1925 este secretar de plasă în Șiria, notar în Moroda și în Apateu, iar din 1932 deține actualul său post de notar cercual, la care aparțin comunele: Avram Iancu, Vidra, Măgulicea, Lazuri, Poiana și Groși. A luat parte și în războiul mondial ca elev plutonier și a fost odată rănit. În armata română are rangul de sublocotenent de rezervă. Studiile și le-a făcut din propriile sale puteri și cu stipendii dela „Ghiba Birta“. Este membru la Reuniunea notarilor. Ca vânător pasionat e membru al soc. de vânătoare „Geta“ din Apateu și la „Luncana“ din Ineu. Se mai ocupă și cu agricultura. E refugiat din Ungaria.

Soția sa, IULIA FARCAS, s'a născut în Săcueni (jud. Bihor), unde tatăl său a fost funcționar de bancă. A făcut școala medie în Oradea și s'a căsătorit în 1924. În timpul liber se ocupă cu cetitul, cu lucrul de mână, îndeosebi cu facerea de gobelinuri.

Au doi copii dragălași: ADRIAN de 7 ani și SONEA de 4 ani.

*

LIVIUS KIRÁLY, întreprinzător de pompe funebre în Caransebeș. S'a născut în Caransebeș la anul 1897. A învățat tâmplăria în Caransebeș primindu-și diploma la 1914. A luat apoi parte activă în războiul mondial, unde a fost rănit de trei ori, iar pentru acte de vitejie a fost decorat cu medalia mică de argint, cu crucea Carol și cu medalia răniților. După războiu a lucrat un timp cu tatăl său, care a decedat în 1932. De atunci conduce împreună cu mamă-sa un atelier modern de tâmplărie și întreprinderea de pompe funebre, înființată la 1907. Atelierul e provăzut cu cele mai moderne instalațiuni electrice, în care lucrează și însuș patronul și unde se confecționează cosciuguri speciale. Are o bogată prăvălie de obiecte de tâmplărie. În viața socială se remarcă prin incurajarea tuturor acțiunilor de binefacere și de branșă. E membru al corporațiunii meseriașilor din loc. E amator de automobil, având mașina sa proprie.

*

LIVIU SILVIU IOVESCU, subnotar în Firiteaz. S'a născut în Murani din părinți proprietari de pământ. După ce a absolvit școala superioară de comerț în 1927 și a făcut un an de armată cu termen redus în 1927—1928 și-a ales cariera administrativă, începându-o ca practicant de notar în Murani. În anul școlar 1929—1930 a frecventat școala de notari în Lugoj, iar dela 28 Sept. 1930 funcționează ca subnotar în Firiteaz. În anul 1925 a fost funcționar la Curtea de Apel în Timișoara. E membru al Reuniunii notarilor și vânător pasionat.

Soția sa, LIVIA nasc. PELEA, e originară din Fibiș, unde părinții ei sunt comercianți, A absolvit școala medie din Timișoara și a făcut un an de curs de menaj tot aci, iar în 1931 s'a măritat. Distracția ei e cetitul și lucrul de mână.

Au un copil: LUCIAN CONSTANTIN.

*

LĂDARIU PETRU, director școlar de stat în Herendești. S'a născut în Obreja (jud. Severin) din părinți proprietari de pământ. Studiile pedagogice le-a făcut la școala normală din Caransebeș, absolvind în 1903. A funcționat ca învățător în Remetea Poganici până la anul 1926, când a trecut la școala din Herendești. În războiu a luat parte ca sublocotenent de rezervă, a fost prizonier în Italia până la 15 Iunie 1918, când s'a întors acasă cu legiunea voluntarilor Rgt. 2 Cloșca, în care a intrat. Are o largă activitate școlară și socială. Este secretarul comitetului școlar și președintele cercului cultural din loc, precum și membru în consiliul școlar județean. E cantor ort. rom. și dirigintele corului bisericesc. La banca populară „Izvorul” din loc ocupă locul de președinte. Are decorația: medalia Ferdinand I., iar pentru activitatea-i școlară deține o scrisoare de laudă din partea Ministerului de culte și instrucțiune. Se mai ocupă cu agricultura și cu apicultura. Este versat în arta muzicală a violei.

Soția sa, **RUJA DABICIU**, s'a născut în Forotic (jud.

Caraș), unde tatăl său a fost preot ort. rom. Școala a făcut-o în Lugoj și s'a căsătorit în 1904.

Copii lor: **AURELIA**, învățătoare cu diplomă la școala normală în Lugoj. **FLORICA**, elevă de cl. I. a școalei normale din Lugoj. **EMILIA**, măritată Dimitrie Bârzuica, plut. major în Lugoj, **MARGARETA**, **IONEL** și **DIMITRIE**.

*

LĂZĂRESCU IULIU, paroh ort. rom. în Căprioara. S'a născut la 1878 tot aci în Căprioara, unde tatăl său a fost preot și unde dela 1850 au păstorit tot preoți din această familie. Studiile liceale le-a făcut la liceul de stat din Arad și la cel românesc din Brașov, iar

științele teologice le-a luat la Seminarul teologic din Arad, unde a terminat la 1901, în care an s'a și sfințit întru preot pentru parohia Căprioara, al cărei vrednic păstor este și azi.

Pe teren bisericesc pastoral activează cu multă pricepere și reușită. E președintele consiliului parohial și al Casei culturale din localitate și e membru în comitetul școlar. Pentru sporul, ce l-a făcut în catehizarea elevilor a fost împărțit cu scrisoare de laudă din partea Veneratului Consiliu Eparhial. Vieța economică a parohiei o conduce cu bună socoteală. A renovat edificiul bisericii înlăuntru și pe dinafară, l-a acoperit cu tinichea și a împrejmuit curtea bisericii cu gard frumos, înzestrând biserica cu 3 clopote noi.

Ca ocupație laterală se îndeletnicește cu agricultura în regie proprie. Grija de căpetenie îi este promovarea intereselor bisericești-culturale ale parohiei sale.

*

LĂZUREANU FLORIAN, învățător de stat în Ucriș. S'a născut în Hususău de Tinca la 1906 din părinți proprietari de pământ. Pedagogia a învățat-o la școala normală din Oradea, unde a terminat în 1926 și de atunci ocupă neîntrerupt catedra-i actuală. Reprezentant marcant al corpului didactic lucrează nu numai în școală, dar și pe teren social. Este membru în comitetul școlar și dirigintele corului mixt bisericesc. Cu corul său de 32 de membri a luat

premiul de 3000 lei la concursul Astra din Oradea în 1930, iar în 1931 la concursul din Tinca a luat premiul I. E casier la banca populară din loc. În armata română are rangul de sublocotenent de rezervă. Poet și apreciat scriitor se ocupă intensiv cu literatura; are un volum

de versuri „Clipe de singurătate“ editat în 1927 și e colaboratorul revistei „Sufletul românesc“ din Oradea.

Soția sa, CRISTINA LAZEA, învățătoare cu diplomă de stat S'a născut în comuna Arieșeni (jud. Turda), unde tatăl ei a fost învățător. A absolvit școala normală de fete din Beiuș și Abrud la anul 1928 și de atunci îndeplinește cu deplină competență postul de învăț. în Ucuriș. S'a căsătorit în 1930.

Au un drăgălaș băiețel: TIBERIU de 2 ani.

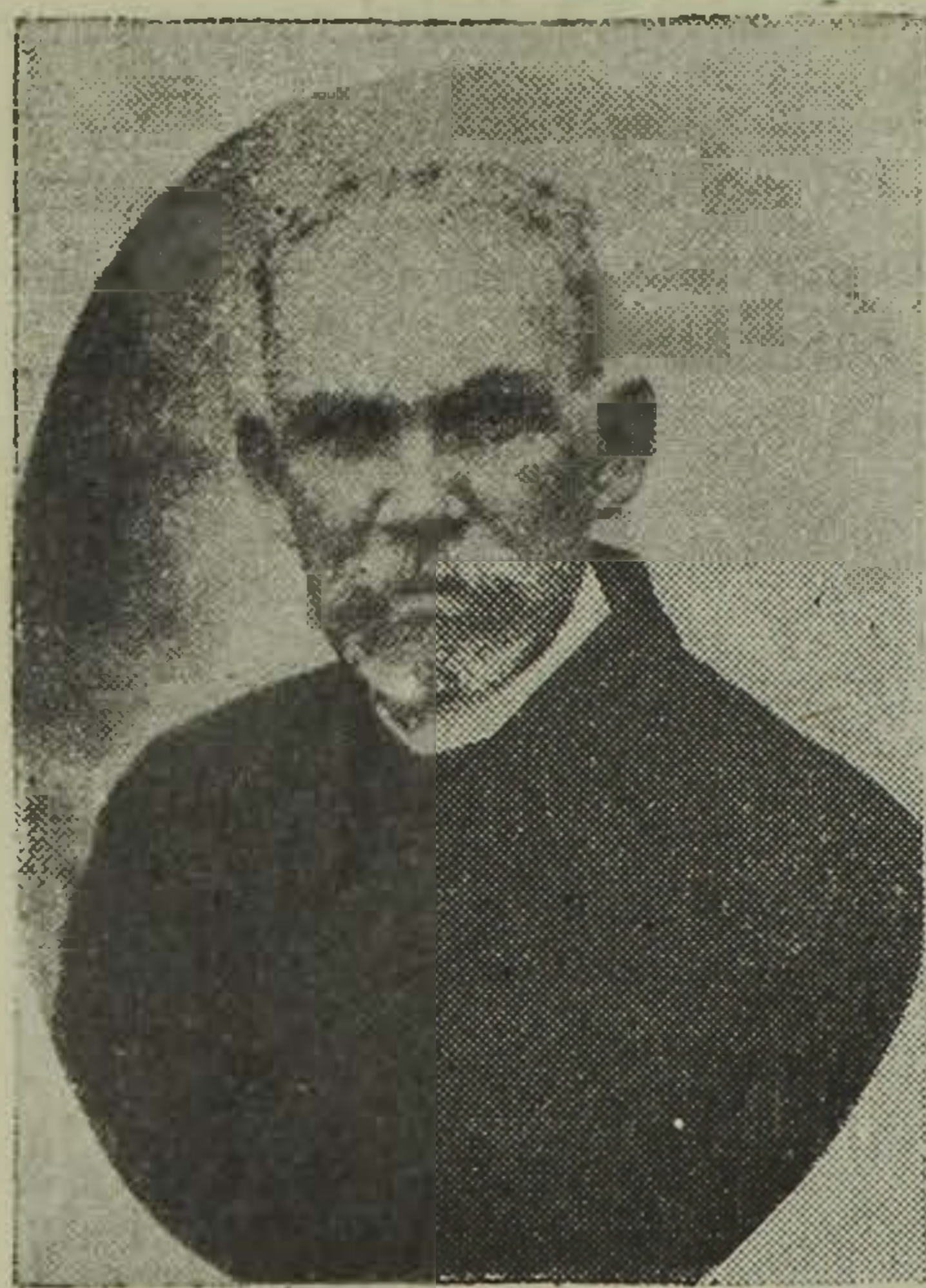
LEUCUȚIA P. SIMEON, paroh ort. rom. în Chișlaca, în comuna sa natală, unde s'a născut la 1878 din părinți preoți. Studiile liceale le-a făcut la Brașov, luând și examenul de bacalaureat aci în 1898. Studiile teologice le-a învățat și absolvit în Arad, unde și-a luat diploma în 1901, iar după sfințirea sa din 1902 a ocupat postul său actual de paroh, pe care-l îndeplinește cu adevărat zel părintesc și cu abnegație. Ca preot și păstor sufletească activează cu deplin succes, ce se demonstrează

și prin distincția primită din partea Episcopului adecă de a purta brâu roșu, distincție acordată înainte de 10 ani. Este președintele consiliului parohial și al adunării parohiale. În 1924 a zidit biserica nouă, i-a cumpărat 4 clopote apoi a zidit casă parohială din nou, a ridicat o spațioasă casă culturală, a îngrădit biserica cu gard frumos, a ridicat două edificii de școală confesională și unul pt. școală de stat. Pentru activitatea-i asiduă este răsplătit și cu Crucea serviciului credincios cl. III. Se mai ocupă și cu agricultura.

Soția sa, MINODORA BODEA, s'a născut în Arad, unde tatăl său a fost preot. S'a căsătorit în 1902.

Copii lor: LUCIAN, este funcționar de stat în București, EMILIAN profesor catehet în Beiuș, IULIANA măritată Ion Ciora învățător în Susag, AUREL absolvent al școlii normale din Oradea-mare și VASILIE, elev de școala superioară de comerț în Oradea.

LEUCUȚIA ȘTEFAN, paroh ort. rom. în Șimandul de sus, în comuna sa natală, unde s'a născut la 1861 și unde și tatăl său a fost preot. Studiile liceale le-a făcut în Szarvas, unde a luat și bacalaureatul în anul 1879. După absolvirea liceului a trecut pe calea învățământului și a funcționat ca învățător în Pilul mare dela 1885 până la 1906, dezvoltând o rodnică activitate școlară cu recunoștință din partea autorităților în drept. Face apoi în mod

consiliului parohial și al comitetului școlar. De prezent este în deficiență. În anul 1919 bolșevicii unguri din armata roșie au schinghiuit și au ucis mișelește pe cei doi preoți ai comunei: pe Cornel Popescu și pe fiul venerabilului Leucuția, pe Cornel Leucuția, care fusese capelan la tatăl său: Preotul Ștefan Leucuția a ridicat acum un demn monument acestor doi preoți martiri bisericești și naționali.

Soția sa, ERSILIA RAȚIU, s'a născut în Pilul din familie de preot. S'a căsătorit în 1885. Soții duc o viață modestă, retrasă.

particular teologia din Arad și tot atunci se și sfințește în 1906 întru preot și ocupă postul de paroh al comunei sale natale. În calitate de păstor sufletească a lucrat cu mare zel întru promovarea religioasă și culturală a enoriașilor săi, lucrare încoronată de răsplata morală și de distingerea cu brâu roșu din partea Episcopiei diecezane la anul 1926. A renovat în 1926 biserica interior și exterior, i-a cumpărat 3 clopote, a îngrădit curtea bisericii cu gard de cărămidă și sârmă în valoare de 170 mii Lei. Este președintele

LINȚU TOMA, învățător director de stat în Zăbalți. S'a născut în comuna Goleți din părinți proprietari de pământ. A făcut școala normală în Caransebeș care a terminat-o la 1927. Ca învățător a funcționat în Armeniș, Zăbalți, Mâtniculmic și din prima Ianuarie 1932 iarăși în Zăbalți, unde se manifestă cu laudabilă activitate atât oficială, cât și extrașcolară. Este secretarul comitetului școlar, în care calitate conduce agendele și scriptele cu exemplară ordine. Ca dirigintele corului mixt de adulți propagă artă muzicală lu-

mească și bisericească, făcând din cor și un centru de luminare culturală. Este mare amator

de sporturi, activând cu deosebire în ramura fotbalului și a tenisului. Predilectu-i instrument muzical îi este violina.

Soția sa, ELENA, MARIOARA JURA, s'a născut în Coșteiul-mare (jud. Severin) din familie de învățători. A absolvit școala medie în Lugoj și s'a căsătorit în 1930. Timpul de distracție îl petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

*

LIUBA ALEXANDRU, notar cercual în comuna Goruia. S'a născut în Gârliște, din părinți funcționari la U. D. R. Studiile liceale le-a făcut cinci clase în Oravița iar ultimele trei în Orăștie, depunând și bacalaureatul în Deva la 1928. După absolvirea liceului a apucat pe cariera administrativă și a terminat cursul de notari din Lugoj în 1929. A funcționat câțva timp în calitate de subnotar în Carașova și apoi a fost numit notar în Goruia unde este și de prezent. Pe lângă agendele sale oficiale și-a continuat studiile, la facultatea de drept a Universității din Cluj, unde este student de anul IV. Este membru al Reunirii notarilor și al Uniunii ofițerilor de rezervă.

Îi plac foarte pescuitul și vânatul și e și membru la soc. de vânatoare „Vulpea“ din Anina. E membru în direcțiunea băncii „Economia“ din loc. În armata română are rangul de sublocotenent de rezervă.

Soția sa ELENA GUȚU, s'a născut în Goruia, din părinți funcționari în pensiune la U. D. R. A absolvit școala medie în Oravița și s'a măritat în 1930. Orele de distracție le petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

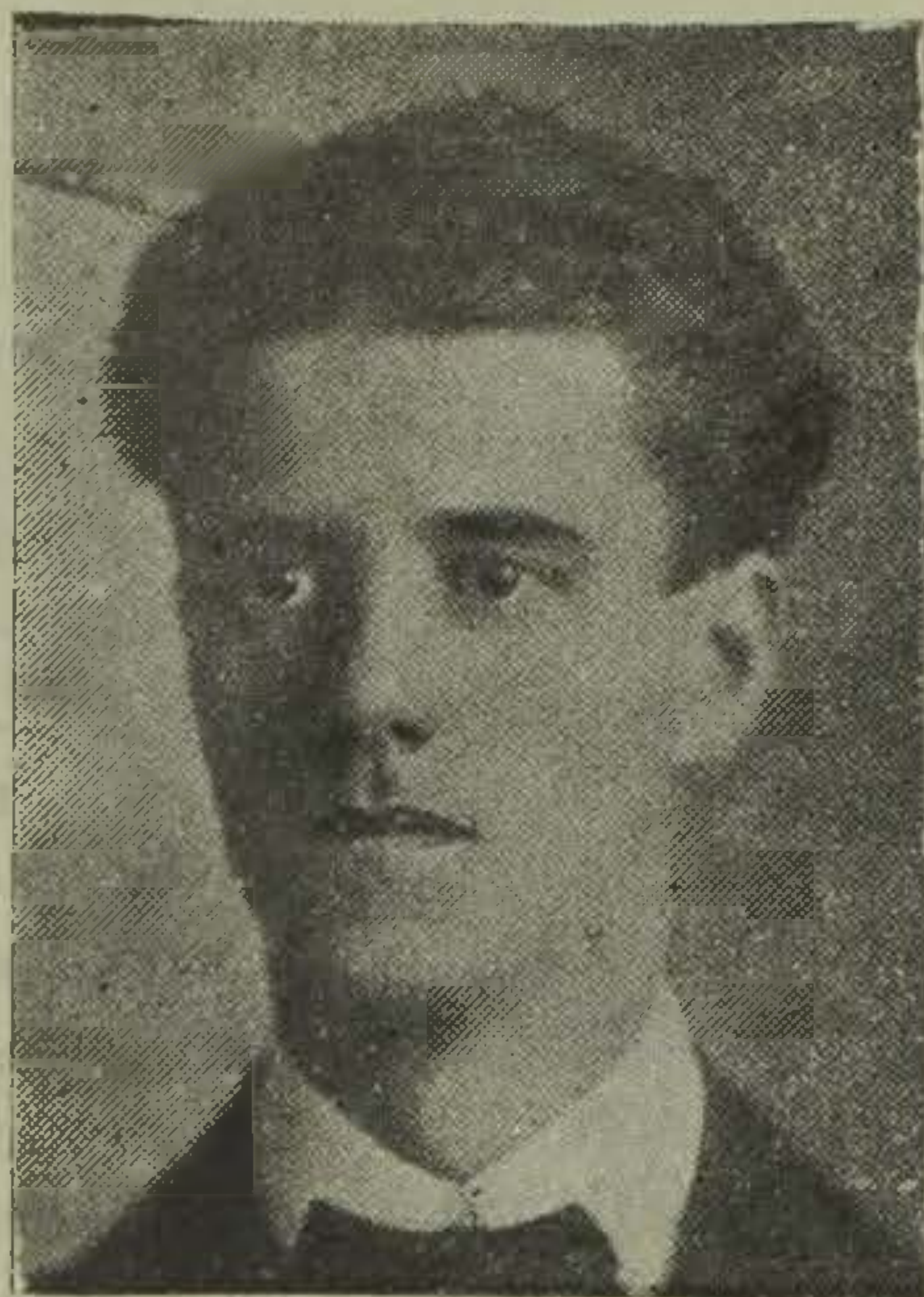
Au o unică fetiță: DORICA de 2 ani.

*

LUNGU PETRU, paroh ort. român în Ciclova română. S'a născut în comuna Maidan din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a început în Brașov, le-a continuat în Kecskemét, în Beius și le-a terminat în Kis-Kun-Félegyháza unde a luat și bacalaureatul în 1910. Studiile teologice le-a făcut în Caransebeș. S'a hirotonit în 1918 și a funcționat ca preot în Poieni până la 1922, când s'a ales în Ciclova-română. Pe teren bisericesc activează cu râvnă pentru promovarea vieții religioase morale. A făcut reparație radicală bisericii și i-a cumpărat clopotele necesare. Este notar al consiliului parohial din loc. În politică a lucrat totdeauna în roluri de conducere. De prezent e președintele secției partidului Goga, organizația Ciclova-română. În anul 1922 a fost deținut și transferat telegrafic la Ilidia, din partea partidului liberal, pentru propaganda lui naționalistă. În armata română e preot militar de rezervă. Se mai ocupă cu agricultura, apicultura și cu viticultura.

Soția sa, MARIOARA COTĂRLĂ, s'a născut în Ciclova-română din părinți comercianți. A făcut școala medie în Biserica Albă și s'a căsătorit în 1915. Se ocupă cu gospodăria, lucrul de mână și cu cetitul.

Au trei fetițe: VICTORIA, elevă de cl. IV. a școlii normale de fete din Lugoj, MĂRIOARA, elevă de cl. I. a școlii liceale din Oravița și LENUȚA, elevă de cl. III. a școlii primare din loc.

*
LUDOȘAN IOAN, director școlar de stat în comuna Vârșand. s'a născut în Poiana Arieș (jud. Turda) din părinți proprietari de pământ. Pedagogia a făcut-o la școala normală din Cluj, pe care a absolvit-o în 1925. După terminarea pedagogiei s'a aplicat ca învățător aici în Vârșand, unde dela 1925 și până azi propagă lumină, cultură și morală sănătoasă. Pe teren didactic cât și extrașcolar este la înălțimea chemării. Ca secretarul comitetului școlar conduce agendele scripturistice și materiale ale școlii. În calitate de cantor ort. rom. și dirigințele corului bărbătesc sprijinește efectiv viața bisericească religioasă a comunei. În viața de îndrumare economică își are partea sa în calitate de censor la cooperativa „Agricola“ din loc și tot de censor la banca populară „Grănicerul“ de aci. În scopuri de binefacere aranjează anual câte 3—4 concerte, culturale cu școlarii și cu corul bărbătesc. Se mai ocupă cu agricultura, pomăritul și cu creșterea paserilor de soiu. În orele libere își procură distracția cu violina.

Soția sa, ANA BOAR, s'a născut în Vârșand (jud. Arad) din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1925. Timpul liber îl petrece cu vioara, lucrul de mână și cetitul.

Au o unică fetiță gingașă: LIVIA de 5 ani.

*
LUNGU LUCIAN, paroh ort. rom. în comuna Drăgoești. S'a născut în Jdioara (jud. Severin), din părinți comercianți. Studiile gimnaziale le-a făcut la liceul piariștilor din Timișoara, unde a luat și bacalaureatul în 1909. Teologia a urmat-o în Caransebeș și a terminat-o în 1912. După sfințirea sa în 1913 întru preot a funcționat în comuna Omolița (Jugoslavia), până la 1929, când s'a așezat în actuala-i parohie, unde păstorește și azi cu reală vrednicie. Ca păstor sufletesc este promotorul și conducătorul întregii vieți sufletești a comunei. Este președintele consiliului parohial, al comitetului școlar al societății Sf. Gheorghe din loc, al fanfarei, al corului bisericesc și al organizației religioase „Oastea Domnului“ din loc. Între anii 1921—1924 a fost și învățător suplinitor. În anul 1915 a zidit biserica din Omolița; în Drăgoești a reparat și a pictat biserica, a ridicat locuința pentru învățător și casă parohială și a îngrădit biserica și școala cu gard de beton; a procurat 4 clopote pe seama bisericii. Cu ocaziunea vizitației canonice din

Sept. 1930 a primit laudă din partea Episcopului pentru activitatea sa pastorală. În războiu a slujit ca preot militar de rezervă la Rgt. 2 Infanterie Braşov şi a primit decoraţiile: Crucea de merite preoţeşti cl. II. şi crucea Carol. Îi place turistica şi se amuzează cu muzica de violină.

Soţia sa, VALERIA BULGIA, s'a născut în Stamora română (jud. Timiş-Torontal), unde tatăl său a fost învăţător. Şcoala medie de 4 clase a făcut-o în Ciacova. Timpul liber îl petrece cu lucrul de mână, cu vioara şi cu cetitul.

Unicul lor băiat dragălaş este: MIRCEA LIVIU LUCIAN.

*

LUNGU R. ŞTEFAN, protopop ort. rom. al tractului Buteni cu sediul în Buteni. S'a născut în Jdioara la 1898 din părinţi mari proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Caransebeş, Timişoara şi în Braşov, unde a luat şi bacalauratul în 1920. Teologia a învăţat-o în Caransebeş şi s'a hirotonit în 1921. Are facultatea de litere şi cea teologică din Cluj. Până în 1931 a funcţionat ca preot în Şilindia, iar de atunci este protopopul Butenilor. Unul dintre elita preoţimei noastre şi

dintre literaţii şi scriitorii bisericeşti mai noi. Ca preot şi păstor sufletesc activează cu zel apostolesc pe toate terenele, ca paroh, ca preşedinte al consiliului parohial, al corului bisericesc vocal şi de muzică bisericească, al casei culturale, al „Oastei Domnului“, al societăţii tineretului: „Sf. Gheorghe“. În parohia-i actuală a înfiinţat Reuniunea femeilor ort. rom. În Şilindia a renovat biserica radical, i-a procurat 4 clopote în valoare de 180.000 Lei, a zidit o şcoală din nou şi a înfiripat un însemnat fond pentru casă parohială. În Buteni a făcut scaune nouă în Biserică în valoare de peste 100.000 Lei şi a edificat Casa culturală în 1933. Ca protopop este foarte apreciat de preoţi şi de autorităţile superioare. Între anii 1928—1930 a fost misionar eparhial, combatant energic şi iscusit apologet a convertit multe suflete la ortodoxia română. În armata română este preot militar de rezervă. Se ocupă intensiv cu literatura bisericească şi este colaborator la revista „Biserica şi Şcoala“.

Soţia sa, LUCREŢIA BORZA, s'a născut în Cavna (jud. Arad) din familie de preot. A făcut şcoala medie în Seghedin şi Arad şi s'a căsătorit în 1921. Este membră activă a Reuniunii fem. ort. rom. din loc.

*

LUPEA DIMITRIE, paroh ort. rom. în comuna Jena (jud. Severin). S'a născut în Sărata (jud. Făgăraş), unde tatăl său a fost preot ort. român. Studiile liceale le-a făcut în

Braşov, absolvind în 1905, iar cele teologice la Institutul teologic din Arad. S'a hirotonit în 1908 și de atunci și până azi îndeplinește cu demnitate postul de paroh în Jena. A făcut întreaga campanie a războiului mondial ca preot militar. A fost 4 ani pe front și rănit de 3 ori. Ca răsplătire a serviciului de abnegație și de bravură a primit decorațiile: Ordinul Francisc Iosif în grad de cavalier, Signum laudis cu săbii și fără săbii, Crucea de merite pentru preoții cl. II., Crucea Carol și medalia Crucea roșie. În armata română e preot militar de rezervă. Pe teren bisericesc

pastoral activează cu deosebit zel și în recunoștința forurilor de drept. Ca și semn de apreciere a muncii sale bisericești a fost decorat în 1925 cu: Coroana României în gradul de cavalier, și cu Medalia de aur cl. I. pentru meritul cultural și bisericesc. Este președintele consiliului parohial, al comitetului școlar și al corului bisericesc. Pe teren economic financiar lucrează în interesul comunei ca informatorul Băncii Albina, iar la Banca Poporală din Caransebeș e membru în comitetul de supraveghere.

Soția sa, IULIA IOANOVICIU, s'a născut în Timișoara, din părinți de profesiune croitori. S'a căsătorit în 1908. Ocupațiunea-i distractivă este lucrul de mână și cetitul.

Soții duc o viață modestă, retrasă.

*

MACII NICOLAE, notar comunal în comuna Sinteamică. S'a născut în Sâmbăteni din părinți proprietari de pământ. Prima îndrumare i-a fost spre viața comercială. De aceea a făcut școala superioară de comerț în Arad, unde a luat și bacalaureatul în 1926. După absolvire însă a părăsit aceasta carieră și a apucat calea administrației. Practica de notar a făcut-o în comuna sa natală Sâmbăteni, după care a urmat cursul de notari în Arad în anul 1927. Ca subnotar a funcționat în Turnu și din 1930 îndeplinește postul de notar aici în Sinteamică. Scopul său de viață este îndeplinirea chemării sale și îmbunătățirea administrației. Este membru al Reuniunii notarilor, unde se remarcă prin îndrumări de specialitate. Se mai ocupă cu agricultura și cu viticultura.

Soția sa, FLORICA MIHUȚI, s'a născut în Maderat din părinți proprietari de pământ. A învățat școala profesională din Arad și s'a căsătorit în 1930.

Au o dragălașă fetiță: STELUȚA DOINA.

*

MAGDAȘ VASILE, inginer silvic de stat în Rusca-montană. S'a născut în comuna Gârbău (jud. Someș), unde tatăl său a fost brigadier silvic. Studiile liceale cu bacalaureatul le-a făcut la Blaj, terminându-le în 1909, Academia silvică a făcut-o în Selmechánya, absol-

vind în 1914. În războiul mondial a devenit prizonier la Ruși, unde a stat un an de zile și a intrat în legiunea voluntarilor români. S'a activat apoi și a slujit 9 ani în armată ca ofițer activ în Moldova, în Basarabia și în Alba Iulia la Rgt. 6 pioneri în rangul de căpitan. Actual este căpitan de rezervă în armata română. În anul 1927 a revenit iarăși la carieră, începând activitatea în Șimleul Silvaniei. În 1928 este șef de ocol în Ohaba Bistra, iar dela 1931 deține șefia a două ocoale silvice: Ohaba Bistra și Rusca, cu sediul în cea din urmă. Pasionat vânător, este măestru de vânătoare la soc. de vânat Poiana Mărul și e președinte al soc. de vânătoare „Căprioara“ din loc. Are decorațiile: Medalia Ferdinand I. cu spadă, ca fost legionar român; Crucea comemorativă de războiu 1916 — 1918 cu baretă, primită în 1919 iar ca ofițer a fost decorat în 1926 cu Coroana României în gradul de cavaler. Pentru expoziția silvică din 1930 aranjată în Caransebeș, a fost recompensat din partea Austriei cu diplomă de onoare.

Soția sa, OCTAVIA HETCO, s'a născut în Beiuș, unde tatăl său a fost protopop gr. cat. Studiile secundare le-a făcut în Beiuș, iar școala normală de fete în Lugoj și Gherla, unde a luat și diploma de învățătoare. S'a căsătorit în 1922. În timpul liber se distrează cu jocul de tenis, cu lucrul de mână și cu cetitul.

Unicul lor băiat: OCTAVIAN, este elev de cl. I. a școlii primare din loc.

*

MANDA IACOB, măestru tâmplar în Reșița. S'a născut în Secășeni (jud. Caraș) unde tatăl său a fost măestru dulgher. Școala a făcut-o în Secășeni și în Reșița, iar meseria a învățat-o în Reșița, S'a eliberat de callă la 1913. Până la 1922 a fost aplicat la uzinele de fier din Reșița, iar dela acest an își conduce singur atelierul de tâmplărie artistică. În viața de branșă are un rol cumpănitor ca membru al corporațiunii meseriașilor și al uniunii meseriașilor și cu deosebire ca vicepreședintele Reuniunii meseriașilor din loc. E membru al corpului pompierilor voluntari și membru la casina română.

Soția sa, MARIA WILD, s'a născut în Cebza din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1926. Timpul liber și-l petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

*

MAGHEȚIU AURELIU, paroh ort. rom. în Toager. S'a născut în comuna Sacoșul-mare, unde tatăl său a fost învățător. A făcut 7 clase liceale în Brașov, după care s'a înscris la teologia din Caransebeș. După sfințirea sa întru preot din 1900 a funcționat ca paroh în Sacoșul-mare, iar din 1909 este parohul comunei Toager. În ambele parohii a lucrat cu rar devotament pentru promovarea religioasă morală și materială a comunelor bisericesti. În Sacoșul-mare a zidit o biserică nouă, a împrejmuit-o cu gard. În Toager a renovat de două ori biserica, cumpărându-i 3 mari clopote prevăzându-o cu orologiu, a câștigat casă parohială, a ridicat monumentul eroilor și a exoperat terenul necesar casei culturale, a înființat corul bisericesc al cărui președinte este. A sa operă este cooperativa „Togereana“, al cărui președinte a fost și din care post a demisionat. În eră maghiară a suferit pentru cauza națională; fostul notar Feszling l-a denunțat pentru intenționată tradare de patrie, în urma căreia, după achitarea din partea Tribunalului, Curia reg. l-a

condamnat la 4 ani temniță; din această pedeapsă a făcut 2 ani și 2 luni în temnițele din Seghedin și cea din Vaț. Se mai ocupă cu agricultura, albinăritul și cu avicultura de soi.

Soția sa, **ANA RADU**, născută în Jupă (jud Severin), a studiat 2 cl. de școala medie în Caransebeș. A decedat în 30 Ian. 1930.

Fiii lor: **MĂRIOARA** este profesoară la școala normală din Beiuș și **Dr. VIORICA** este avocat stagiar în Timișoara.

MAGIERIU SIMEON, maestru turtar și restaurator în Caransebeș. S'a născut în Mehadia din părinți proprietari de pământ. Școala a făcut-o în Mehadia, iar meseria a învățat-o în Bozovici, unde s'a eliberat și a primit diploma în 1893. A practicat în branșa turtăritului în Turnu Severin, Mehadia, Sibiu, Lugos, Timișoara, Igló și s'a stabilit în 1902 la Caransebeș. Ca industriaș e foarte apreciat în toate cercurile, iar social are un rol important în viața publică și culturală. Este președintele corporației meseriașilor în-

cepând dela Martie 1926, până aci servindu-o ca revizor încă dela 1904, și dela 1909 ca membru în comitet. E consilier la Camera de industrie și comerț din Lugoj, membru al consiliului

comunal după ce fusese și delegat în comisia interimară a Caransebeșului și membru în comitetul pompierilor voluntari. În viața culturală a orașului a luat parte ca fost 12 ani membru în comitetul bisericii ort. rom. fost reprezentant la Comunitatea de avere din Caransebeș, iar actual activează ca membru în comitetul de administrație a Casei române, a Casei Naționale și ca membru fondator al Reuniunii de cântări și muzică. Mai e și membru pe viață la Asociația culturală Astra din Sibiu. Ca recompensă morală pentru atâtea merite i-s'a conferit: „meritul comercial și industrial cl. II“. Filantrop declarat a înființat o societate de înmormântări, a zidit o casă culturală a căminului meseriașilor în Caransebeș și a plănuțit să ridice un cămin, o casă a meseriașilor în Băile Erculane.

Soția sa, ANA ROOSS, s'a născut în Teregova, din părinți cantonier la căile ferate. S'a căsătorit în 1903. E membră în comitetul Reuniunii femeilor română din loc.

*

MĂRGINEANȚU IOAN, paroh ort. rom. în Birda. S'a născut în Herendești (jud. Severin) din părinți agricultori. Studiile secundare le-a făcut la Timișoara iar cele teologice la Caransebeș, terminând în a. 1897, când s'a și hirotonit și de atunci e păstorul sufletesc al parohiei Birda. În armata austro-ungară a fost preot militar de rezervă. Pe teren bisericesc are merite neperitoare dânsul a exoperat despărțirea ierarhică de cătră sârbi a românilor ortodoxi din Mănăstirea și Berecuța, al căror administrator parohial a fost în

anii 1903—1926. Ca președintele consiliului și adunării parohiale conduce afacerile bisericești ale parohiei cu abilitate și pricepere. Pe timpul ocupației sârbești a fost internat două luni de zile la Vârșeț.

Soția sa, EUFEMIA DRINCEA, învățătoare diplomată, s'a născut în Oravița (jud. Caraș). Studiile secundare le-a făcut în Oravița, cele pedagogice la Caransebeș. După terminarea pedagogiei a stat numai un an ca învățătoare, în comuna Ghilad și apoi s'a căsătorit.

Au 8 copii, dintre cari TIBERIU e preot în Opațița; LIVIA e măritată după Nicolae Savulescu, oficiant la Casa cercuală de asig. soc. din Timișoara; VETURIA e măritată după învățătorul Constantin Verman din Sângheorghe; IOAN e funcționar la poștă în Timișoara; VALER e preot în Omor; EUGEN e funcționar la Tribunalul din Timișoara; TRAIAN e elev al școlii de arte și meserii din Timișoara și EUFEMIA e casnică.

Familia duce o viață sobră, modestă și retrasă.

*

MARIEȘAN EMIL, paroh greco catolic în Izgar. S'a născut la 1887 în Voșlobeni (jud. Ciuc) unde și tatăl său fusese preot. Studiile liceale le-a făcut la Târgu-Mureș, unde a luat și bacalaureatul în 1908. Până la 1910 a fost funcționar de bancă, iar apoi a urmat teologia la Blaj, absolvindu-o în 1914. Până la 1918 este din nou funcționar de bancă, apoi aplicat la prefectura județului Târgu-Mureș, până la 1922 și de atunci până la 1924 îndeplinește postul de primcasar la banca

Marmorosch. În acest an se hirotonește, se preoțește și funcționează în Vermeș, în Clopodia iar din Ian. 1931 se așează în actuala-i parohie, înființată la anul 1855 și cărei îi mai aparțin ca filii Tormac, Cadar, Duboz și Nițhidorf. Este președinte al consiliului parohial și preș. de onoare al societății „Agru“. Biserica, zidită în 1873 a fost anul acesta renovată exterior, i-a zidit turnul și a acoperit-o cu tinichea. În armata română are rangul de preot militar de rezervă.

Soția sa, **ELZA FÖLDES**, s'a născut în Budapesta, din părinți funcționari particulari. Studiile secundare le-a făcut în Ujpest și a fost funcționară contabilă la fabrica Schlik din Budapesta. Are diploma de profesoară pentru școlile de meserii. Are distincție specială dela Papa Romei pentru că împreună cu tatăl său a întemeiat capela „Inima lui Isus“ din str. Tutaj în Budapesta, a cărei președintă de onoare este și azi.

Copii lor: **TABITA**, elevă cl. 4. a școlii primare în Clopodia, **IULIU**, elev cl. 2., **ANGELA** elevă cl. I. ambii ai școlii primare din loc și **TIBERIU** de 6 ani.

*

DR. MATARINGA MIHAI, medic de circumscripție și al casei cercuale în Moldova-nouă. S'a născut în comuna Prilipeți, unde tatăl său a fost brigadier silvic. Studiile liceale le-a făcut și le-a terminat în Hódmező-Vásárhely în 1905, iar facultatea de medicină a urmat-o la Universitatea din Budapesta și și-a luat diploma de medic în 1914. În războiul mondial a făcut întreaga campanie ca medic locotenent de rezervă; a fost odată rănit și a primit decorația ordinul Francisc Josif în grad de cavaler. După război a stat un an acasă și din 1919 ocupă postul de medic de circumscripție și totodată de medic al casei cercuale pentru asigurări sociale. Ca medic este foarte apreciat pentru promptitudinea și firea-i prevenitoare. În practica medicinei universale a dovedit reale cunoștințe și râvnă de a fi binefăcătorul ținutului. Este membru al Colegiului medicilor. Dintre sporturi iubește și practică vânatul și pescuitul; e și membru al soc. de vânatoare „Clisureana“ din loc.

Soția sa, **GIZELLA KOCHMANN**, s'a născut în Budapesta din părinți moșieri de pământ. S'a căsătorit în 1918.

Copii lor: **SILVIA** elevă de cl. I. a liceului Carnea Sylva din Timișoara. **VASILIE**, elev de cl. II. primară din loc. **MIHAI**, elev de cl. I. primară. **TIBERIU** de 5 ani și **CORNELIA** de 3 ani.

*

MARTIN IOAN, notar cercual în satul său natal Ictar. Studiile secundare le-a făcut în liceul Diaconovici Loga din Timișoara. Cariera administrativă o începe ca practicant de notar în Ictar și Iosifalău. După ce termină cursul de notari din Lugoj la anul 1925, ocupă funcția de subnotar în Topolovețul-mare, notar suplinitor în Bazos, apoi în Topolovețul-mare, iar dela 1930 e notarul cercual al comunelor Ictar și Budinț. E vânător pasionat și președintele societății de vânătoare „Victoria“ din Iosifalău. E membru al Reuniunii

notarilor. Distincții de serviciu a primit dela inspectorul administrativ al ministerului de interne, care la o inspecție în Topolovețul-mare l-a calificat de funcționar foarte bun, iar primpretorul plasei l-a calificat de notar de model.

Soția sa, **ELENA DRĂGOESCU**, s'a născut tot în Ictar și tot ca și dânsul din părinți agricultori. După încheierea studiilor s'a căsătorit în anul 1918.

Copii lor: **ANA** e elevă a cl. IV. dela liceul Carmen Sylva din Timișoara; **AURORA** e elevă de cl. II. a liceului Iulia Hașdeu din Lugoj iar micuțul **HOREA** e în cl. II. primară din loc.

Soții duc o viață modestă, retrasă.

*

MASCOVESCU NICOLAE, preot ort. rom. în comuna Sânmihaiul-român. S'a născut în Chevereșul-mare. Cu bacalaureatul școalei superioare de comerț se înscrie la institutul teologic din Arad, care îl absolvă în anul 1912 și de atunci e preot al parohiei Sânmihaiul-român. Ca conducătorul oficiului parohial, al consiliului și adunării parohiale conduce cu pricepere destinele bisericii. E mare partinitor al școalei și al tineretului, ca președintele comitetului școlar și conducătorul societății „Sf. Gheorghe“ din loc manifestă o lau-

dabilă activitate pastorală. Scopul de viitor îi e munca în ogorul pastoral și fericirea familiei sale.

Soția sa, HORTENSIA GROZA, s'a născut tot aci din familie de preot. Studiile secundare le-a făcut în Arad și Beiuș. E membră a Reuniunii femeilor ort. rom. din Timișoara și prezintă a soc. pt. ocrotirea orfanilor de războiu din loc.

Copiilor lor le-au dat o creștere aleasă: SEVER, TIBERIU e student, la drept în a. III. al universității din Gluj; DELEA a terminat cl. IV. a liceului Timișorean Carmen Sylva, iar LUCIA e elevă în cl. III. a aceluiaș liceu.

MATEȘ PETRU, paroh ort. rom. în Leucușești. S'a născut în Fizeș (jud. Caraș) din pătinti proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut la Oravița, unde a luat și bacalaureatul, iar teologia a terminat-o în Caransebeș. În anul 1930 s'a hirotonit și de atunci e parohul comunei Leucușești (jud. Severin). Ca preot și păstor sufletesc activează în toate direcțiile biserecești culturale. Este președintele consiliului parohial, al corului bisericesc și al societății „Temperanța” din loc; tot aci e membru al soc. „Cultul eroilor”. Pe teren catehetic face progrese laudabile și e devotat întru chemarea sa religioasă. Este membru al „Asoc. clerului Andrei Șaguna”.

Soția sa, MINERVA TRIFU, s'a născut în Leucușești, unde tatăl său a fost preot, iar actual e proto-popul Balințului. Școala medie a făcut-o în Lugoj și s'a căsătorit în 1930.

Au doi băieți: TEOFIL C. NICOLAE și IOAN PETRU.

MATEI TRAIAN, învățător de stat în Saravale, în comuna sa natală, unde s'a născut la 1907 din părinți proprietari de pământ. S'a dedicat dintru început pentru cariera învățământului și a făcut școala normală din Timișoara, pe care a absolvit-o și și-a luat diploma în 1926. Ca învățător a funcționat 2 ani în Igrăș, 3 ani în Dragșina și din 1932 începând este învățător la școala din Saravale. Activează pe teren școlar și extrașcolar cu sinceră râvnă și zel adevărat pentru luminarea tineretului și a poporului. Inzestrat cu deosebită abilitate întru dirijarea de cor, conduce atât corul biserecesc cât și cel de școlari, cu cari aranjează anual câte 2—3 serbări școlare în scop de binefacere. Bisericii îi slujește în calitate de cantor ort. rom. Dirijarea corului o face cu violina și cu harmoniul. Se mai ocupă cu agricultura, pomicultura și creșterea paserilor de soiu. Scopul de viață îi este îndeplinirea chemării sale înalte și fericirea familiei.

Soția sa, FLOAREA CRISTEA, s'a născut în Igrîș din părinți proprietari de pământ. După absolvirea școlii s'a căsătorit în 1929. Timpul liber îl petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

Soții duc o viață modestă.

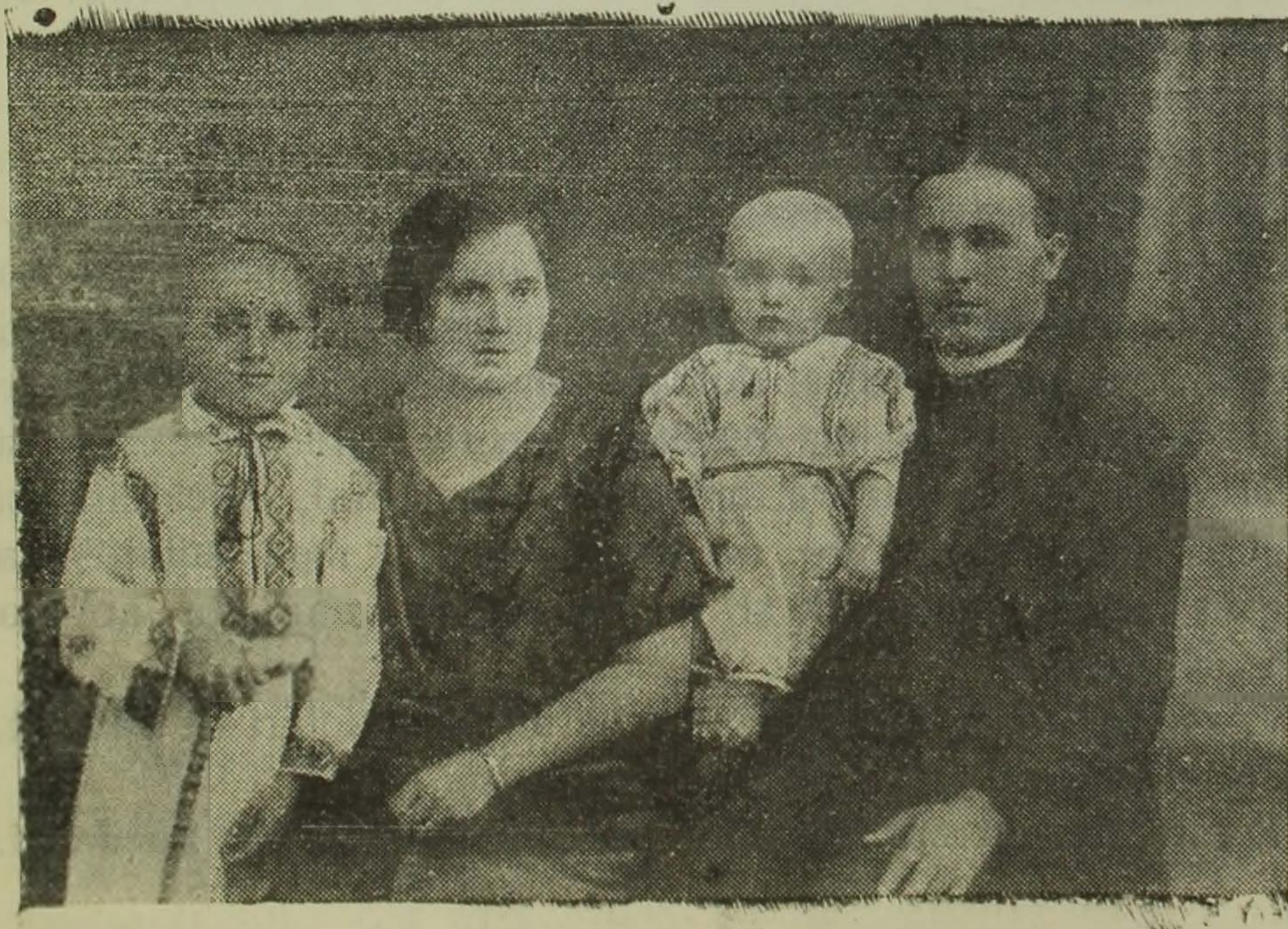
*

MAYER IOAN, contabil în Caransebeș. S'a născut în Mehadia, unde tatăl său a fost de profesiune brutar. Școala secundară a făcut-o în Caransebeș, după care a absolvit tot aci un curs special de contabilitate. Pășind pe aceasta carieră a practicat în calitate de contabil la firme particulare până în 1919, apoi a făcut servicii ca funcționar de vamă la Cernăuți, Halmi, Baziaș și Giurgiu. Intre anii 1925—1932 a fost aplicat ca și contabil la Prima casă de păstrare din Caransebeș. Dela 1932 are agentura regională de asigurare Transylvania. In viața de bransă s'a distins printr'o rutină specializată, iar în viața socială are rol conducător în toate ramurile. A fost secretarul comunității bisericii rom. cat. din care post și-a dat dimisiunea. Este membru al societății filharmonice și membru activ în corul vocal. Ca muzical e specializat în cello și violină. E vicepreședinte la Sucursala Caransebeșană a Asociației angajaților comerciali. E comandantul pompierilor și ofițer de instrucție al acestora. Este sportman de elită, practicând în toate ramurile: box, turistică, fotbal, luptă, natație, bicicletă, bicicletă motor și amator de auto; e instructor de antrenare a diferitelor echipe de sport. Pentru bogata-i activitate sportivă deține mai multe mulțumite protocolare. Este și membru al Touring Clubului Regal Român.

Soția sa, HERMINA BEZNOSKA, s'a născut în Caransebeșul-nou, din familie de arhitect. A absolvit școala medie din Caransebeș și cursul special de comerț tot aci. A funcționat în calitate de contabil la Banca Nouă de Păstrare din Caransebeș. S'a măritat în 1921.

Unicul lor băiat: ERVIN este elev de cl. III. a școlii primare.

*

MEDOIA GHEORGHE, protopop onorar gr. cat. în Comloșul-mare. S'a născut în comuna Vărădia (jud. Caraș). Liceul l-a făcut în Blaj, unde ia și bacalaureatul în anul 1911. Primii doi ani de studii teologice îi face în Ungvar, iar ultimii doi în seminarul din Lugoj. După hirotonirea sa în anul 1917 e preot în Iancahid (Jugoslavia), în Comoriște (jud. Caraș), în Clopodia și în Geragiul de jos. In anul 1930 e numit în Comloșul-mare, unde și până azi e zelos propovăduitor al cuvântului și sincer păstor sufletesc al

credincioșilor. E președintele consiliului parohial, comitetului bisericesc și al corului bisericesc.

Soția sa, MIA STUPINIANU, s'a născut în Lunca Cernii (jud. Hunedoara), unde tatăl ei a fost protopop gr. cat. Școala medie de fete o absolvă la Blaj. E membră a societății femeilor gr. cat. din loc. Ocupația predilectă îi e muzica de țimbală, lucrul de mână și cetitul. Duc o viață socială foarte vie.

Fiul lor GHEORGHE e în cl. IV. a liceului din Blaj, iar EUGEN face acum a III. clasă a școlii primare din loc.

*

MERȘIU JENACHIE, preot administrator parohial cu sediul în Ogradena veche și director școlar de stat în Dubova. S'a născut la 1889 tot în Dubova din părinți proprietari de pământ. A făcut școala normală din Timișoara, absolvind în 1913. A funcționat ca învățator în comunele Svinița, Moldova-nouă, Gaitasol (Jugoslavia), Omor, Cacova la școala de agricultură, iar din 1923 este la actuala-i școală. Teologia a făcut-o în pregătire particulară la Caransebeș și după sfințirea sa din anul 1927 este și preot al comunei sale natale. Este președintele consiliului parohial și al corului bisericesc iar la comitetul școlar îndeplinește funcția de secretar. Din înfăptuirile sale de ordin material amintim renovarea bis. extern și intern la 1928, repararea școlii intern și extern, gardul bisericii și ridicarea monumentului eroilor, toate în 1930. În scop filantropic aranjează de 3—4 ori în an reușite concerte. Administrează și filiile Ogradena nouă și veche. Se ocupă și cu agricultura, apicultura, pomăritul, viticultura și creșterea paserilor de soi. O deosebită îndelincire are cu împărierea în mod științific a paserilor și animalelor. A luat parte în războiul mondial și a fost odată rănit. În armata română are gradul de preot căpitan de rezervă.

Soția sa, MARTA BOGDAN, s'a născut în Grebenaț din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1914. Ocupația-i distractivă este lucrul de mână și cetitul.

Unicul lor băiat: JENACHIE este student electrotehnic la Universitatea din București.

*

MICLUȚIA ADAM, paroh ort. rom. în Feniș. S'a născut în Rișculița la 1895 din părinți proprietari de pământ. A făcut liceul Avram Iancu din Brad, mai târziu în 1929 seminarul din Sibiu și s'a înscris apoi la Academia teologică din Arad; este înscris vrea să absolve școala superioară în științele de stat din București. În războiul mondial a luat parte și a fost de două ori rănit; ca decorații militare a primit medalia mică de argint și medalia de bronz. A făcut stagiul și în armata română în anii 1919—1922 și a fost împărțit cu Crucea comemorativă de războiu (1916—1918) cu baretele. În anii 1924—1927 a funcționat pe cariera administrativă în calitate de subnotar în Brad, Mihaileni și Zarand, primind aci scrisoare de laudă dela primpretori pentru corectitatea găsită cu ocazia inspecțiilor oficiale. Ca preot a mai funcționat în Ribicioara (jud. Hunedoara) iar din 1931 este parohul Fenișului. Este președintele consiliului parohial, membru în comitetul școlar și îndrumător în toate acțiunile de progres. Pentru meritele sale bisericesti și conducerea oficiului a fost declarat de către adunarea protopopească din 1932 de preot de model. În Feniș a făcut un gard în jurul curții bisericesti. Se mai ocupă cu agricultura. Ca instrument muzical manuează cu destoinicie violina. Sa ridicat din propriile sale puteri.

Soția sa, PARMINA SLUGAN, s'a născut în Birtin (jud. Hunedoara) din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1920. Orele libere le petrece cu cetitul și cu lucrul de mână.

Unica lor fiică: OLIMPIA AURICA de 10 ani este elevă cl. III. a școalei primare din loc.

*

MIHAI TRĂIAN, paroh gr. catolic în Hitiaș. S'a născut în Micăsasa (jud. Târnava mică) din părinți învățători. Studiile liceale le-a făcut în Blaj, unde a luat și bacalaureatul la 1904. S'a înscris apoi la Academia teologică din Blaj, pe care a sfârșit-o la 1909, iar hirotonirea întru preot a primit-o la 30 Maiu a acestui an. Ca preot a funcționat în comunele Sibiușelul-vechiu (jud. Hunedoara) 3 ani, în Mărtinești (jud. Hunedoara) 2 ani, în Șanovița (jud. Timiș-Torontal) între anii 1914—1925, iar de atunci și până azi în Hitiaș. În armata română e preot militar de rezervă. Ca preot s'a distins în toate referintele de organizare și de păstorire

sufletească. Pentru această activitate merituosă deține din partea protopopului o scrisoare de laudă. E președintele consiliului parohial și președinte de onoare al societății culturale „Valeriu Braniște“ din loc și membru de onoare la Casa culturală din Șanovița. În toate parohiile unde a fost, a îndeplinit reparări de biserici, de case parohiale, iar în Hitiaș a zidit casa parohială grajdul și a împrejmuit curtea bisericii cu gard. E un violinist de forță.

Soția sa, ELENA HANDREA, s'a născut în Blaj din familie de preot; studiile și le-a făcut în Blaj și s'a măritat la 1908. Timpul liber îl trece cu lucrul manual și cu gospodăria model.

Cei doi copii ai lor: IOAN, e elev cl. III. a liceului piarist, iar AURORA eleve de cl. III. a gimn. Notre Dame ambii în Timișoara.

*

MIHAIU CONSTANTIN, director școlar de stat și preot ort. rom. în Ohaba-Timișana. S'a născut în Ictar din părinți proprietari de pământ. Dedicându-se carierei didactice, a făcut școala normală confesională din Arad, pe care a absolvit-o în 1902. De atunci și până azi activează ca învățător director în Ohaba cu ales devotament, cu progrese reale și vădite nu numai în școală, ci și extrașcolară. Pentru activitatea-i afară de școală a fost și premiat din partea Ministerului de culte și instrucțiune cu un premiu de

700 lei, iar pentru zelul său arătat în învățământ a primit scrisoare de laudă. Intre anii 1912—1915 a învățat în mod particular teologia și s'a sfințit în 1925 întru preot pentru parohia Crivina. A înfăptuit o seamă de îmbunătățiri culturale și de progrese sociale în comuna sa. În răstimpul dintre 1902—1927 a fost dirigintele corului de școlari și al corului bisericesc iar ca vicepreședinte conduce soc. religioasă „Sf. Gheorghe“. A înființat căminul cultural „Deșteptarea“ din loc, al cărei conducător este. Agendele școlare le conduce în calitate de secretarul comitetului școlar. A fost bibliotecar la Reuniunea învățătorilor din tractul Belinț. Din inițiativa dânsului și sub auspiciile lui s'a zidit frumosul edificiu de școală. Violina și flautul îi sunt instrumentele muzicale de predilecție.

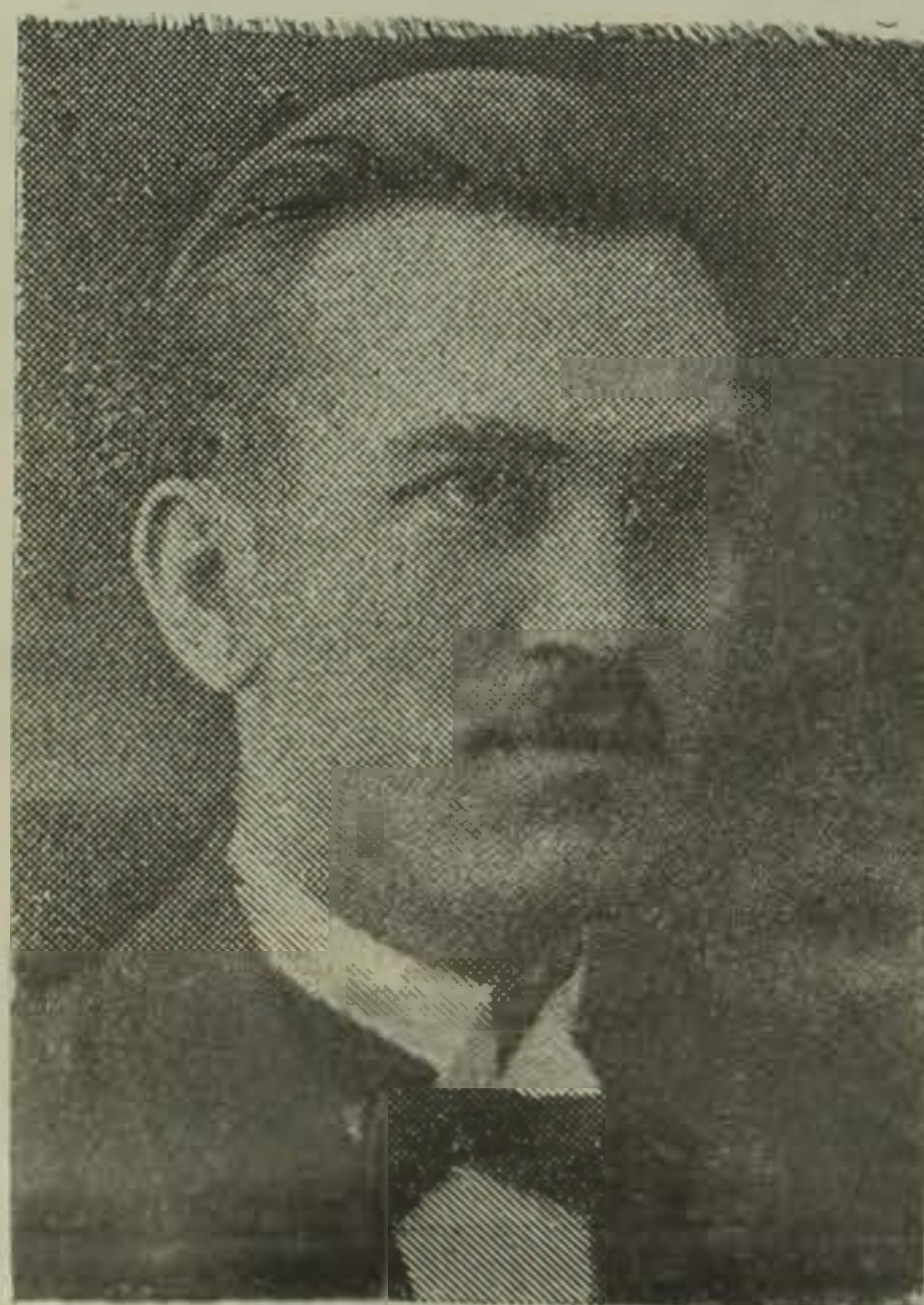
Soția sa, ANA LAȚIA, s'a născut în comuna Prisaca (jud. Severin), unde tatăl său a fost preot. Școala medie a absolvit-o în Caransebeș. S'a căsătorit în 1906. A decedat în 1920.

Fiica sa: ALEXANDRINA, este măritată. VIOREL fost învățător în Ohaba, iar actual primnotar în Lupeni.

*

MIHULIN CONSTAN-
TIN, protopop ort. rom. în Beliu. S'a născut la 1880 în Gavojdia, unde tatăl său fusese preot. Studiile liceale și bacalaureatul le-a făcut la Beiuș, terminându-le în 1898, iar cele teologice le-a făcut la Arad. Răstimpul dintre absolvire și sfințirea sa din 1903, adică în 1901 și 1902 a fost prefectul seminarului teologic din Arad. Dela sfințirea sa și până la anul 1930 a funcționat ca preot în comuna Cicir, unde a înfăptuit multe lucrări de progres bisericesc: a zidit școală nouă, a renovat biserica interior și exterior, a împrejmuit cu gard curtea bisericii și cimitirul și a cumpărat 2 mari clopote. În Mândruloc a renovat biserica exterior și a provăzut-o cu 3 clopote. În anul 1930 a fost ales și instituit protopop al tractului Beliu. Șef tractual de model, înconjurat de recunoștința activează ca un adevărat părinte și sincer îndrumător al credincioșilor. Este președintele corporațiilor parohiale și protopopesi: preș. scaunului protopopesc, și al casei culturale din loc și membru al adunării eparhiale din Oradea-mare. A înfiin-

țat în noua-i parohie casă culturală, un însemnat fond de bucate parohial și protopopesc și se străduiește să ridice un nou lăcaș de închinare, o biserică pompoasă. Se mai ocupă cu agricultura, apicultura, și viticultura.

Soția sa, **HORTENZIA BRAGEA**, s'a născut în Zărand, unde tatăl său a fost preot. Școala medie a făcut-o în claustrul din Lipova și s'a căsătorit în 1903.

Copii lor: **LUCIA**, măritata Mircea Ciorogariu, director la banca Victoria în Radna și **TEODOR**, împiegat C. F. R. în Șofronea.

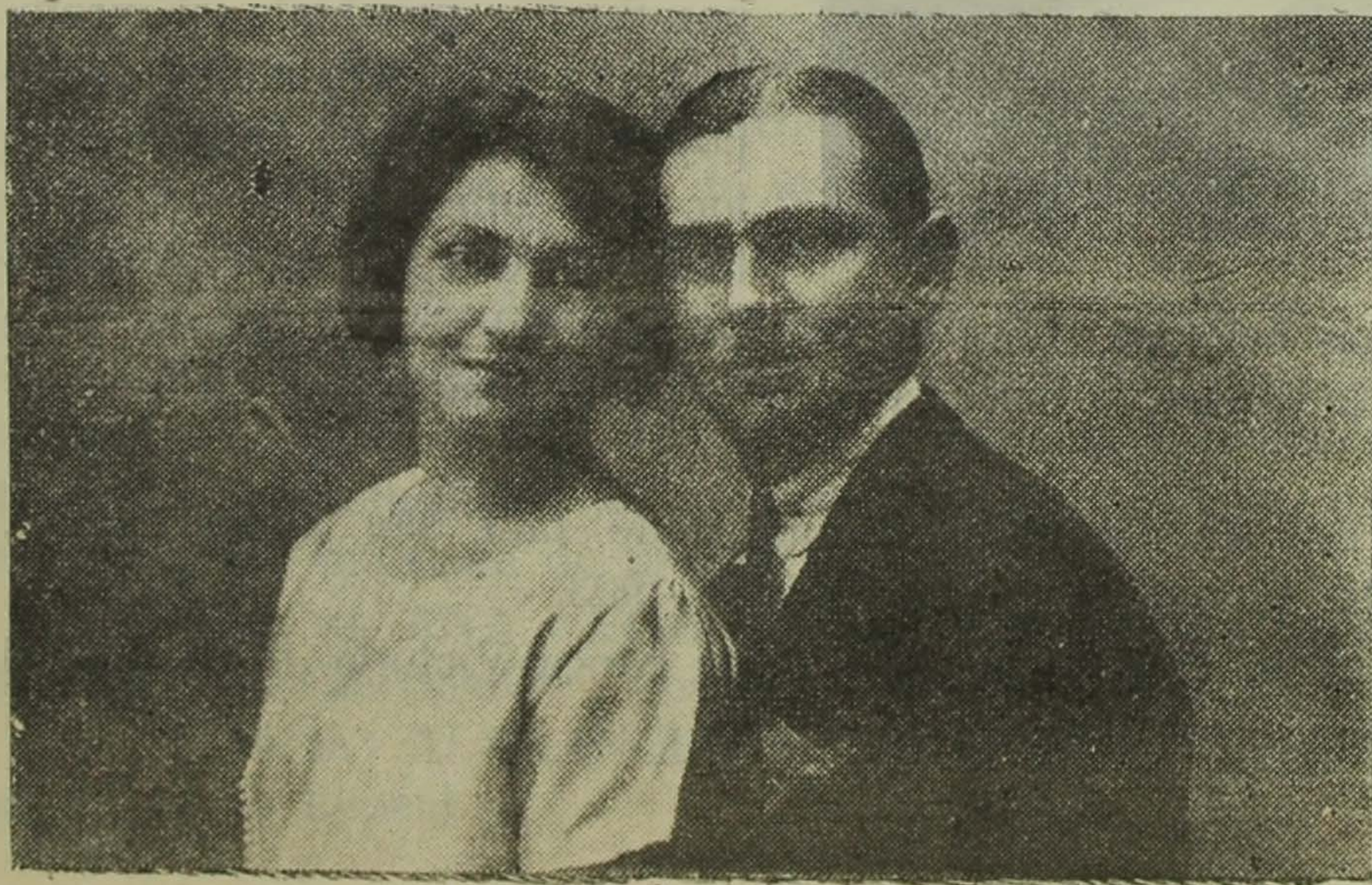

îndrumător. Este președintele corporației meseriașilor și al corului meseriașilor. E membru la Camera de comerț, în adunarea bisericii ort. rom, în comitetul școlii superioare de comerț, la Căminul ucenicilor; membru în comitetul pompierilor voluntari, în direcțiunea Băncii agrare; casier la Reuniunea meseriașilor și la societatea culturală Astra. Pentru interesul ce-l poartă lumii meseriașe și pentru activitatea lui pilduitoare a fost decorat cu: Meritul industrial cl. II. Este proprietar de 4 case și a unei băi de aburi, are o întinsă proprietate de pământ și o căzangie cu instalație modernă.

Soția sa, SABINA PĂTĂȘAN, s'a născut în Oravița.

Copii lor: ALEXANDRU, absolvent al Academiei comerciale din Cluj, actual funcționar particular; NICOLAE elev de cl. III. și AUREL elev de cl. I. ambii ai liceului din loc.

*

MINEA VALERIU, director școlar de stat în Chevereșul-mare. S'a născut în comuna Cerma din părinți comercianți. Studiile pedagogice le-a făcut în Timișoara și le-a absolvit în 1919. Ca învățător funcționează în Chevereșul-mare dela 1 Oct. 1919. Armata română a făcut-o în 1921 primind rangul de sublocotenent în rezervă. Este unul dintre elita corpului didactic, distins atât pe terenul învățământului, cât și în afară de bransă. Este secretarul comitetului școlar și al cercului cultural

Sacoșul-turcesc. Casierul secției Buziaș a Asociației învățătorilor bănățeni și membru fondator la casa culturală din loc. E cantor ort. rom. și dirigintele corului bisericesc și lumesc. Din partea Ministerului instrucțiunii a fost distins în 1923 cu scrisoare de laudă și cu un premiu de 700 lei pentru organizarea corului de școlari și a celui bisericesc. Cu aceste coruri aranjează an de an câte 2—3 reprezentații corale în favorul casei culturale și a fanfarei. Are înfiripat un interesant muzeu școlar de obiecte istorice și etnografice. Cu școlarii aranjează excursii de studiu prin pădure, petreceri câmpenești maialuri și colinde de Crăciun. Predilectele-i instrumente muzicale îi sunt violina și harmoniul.

Soția sa, STELA CIONVICĂ, s'a născut în comuna Șipet, din părinți proprietari de pământ. Școala secundară a învățat-o în America și s'a măritat în 1926. Preocupăția de timp liber îi este lucrul de mână și cetitul.

Copii lor: AURORA de 6 ani și VALERIA de 1¹/₂ ani.

*

DR. MIOC REMUS, medic de circumscripție și medic de casă cercuală în Cacova. S'a născut în comuna Vărădia (jud. Caraș) din părinți comercianți. Studiile liceale le-a făcut în Brașov, absolvindu-le în 1914. Medicina a studiat-o la Universitatea din Budapesta. În războiu a luat parte ca sublocotenent de rezervă. A fost odată rănit împușcat în ambii plămâni. A fost împărtășit cu decorația medalia mică de argint. În armata română a servit 6 luni ca medic sublocotenent de rezervă, luând parte și la campania dela Tisa. Studiile medicale le-a continuat în Cluj, unde a fost promovată în 1922. În Timișoara a funcționat 8 luni de zile ca medic sub conducerea lui Dr. Gabor și Dr. Miletici. A ocupat apoi postul de medic de circumscripție din Jidovin, cu sediul în Bocșa montană, iar dela 1925 începând este medicul circumscripției Cacova. Este membru al colegiului medicilor și membru în comitetul Astei medicale. S'a distins și pe teren cultural ca sprijinitor al tuturor mișcărilor de aceasta ramură. A fost și președintele căminului cultural din loc. Are o largă activitate medico-socială, pentru a cărei răsplătire morală a primit decorația: Coroana României în gradul de cavalier. Ca literat de

specialitate s'a dinstins prin colaborarea cu Dr. Nemoianu la lucrarea de eugenie infantilă și la Revista de igienă socială.

Soția sa, MĂRIOARA STOIAN, s'a născut în Marcovăț (Jugoslavia), unde tatăl ei a fost preot ort. rom. Studiile secundare le-a făcut în Vârșeț și în Oravița. S'a măritat în 1922. Timpul de distracție îl petrece cu muzica de pian.

Copii lor: TITUS, elev de cl. II. primară și SILVIUS, elev tot de cl. II. primară din loc.

*

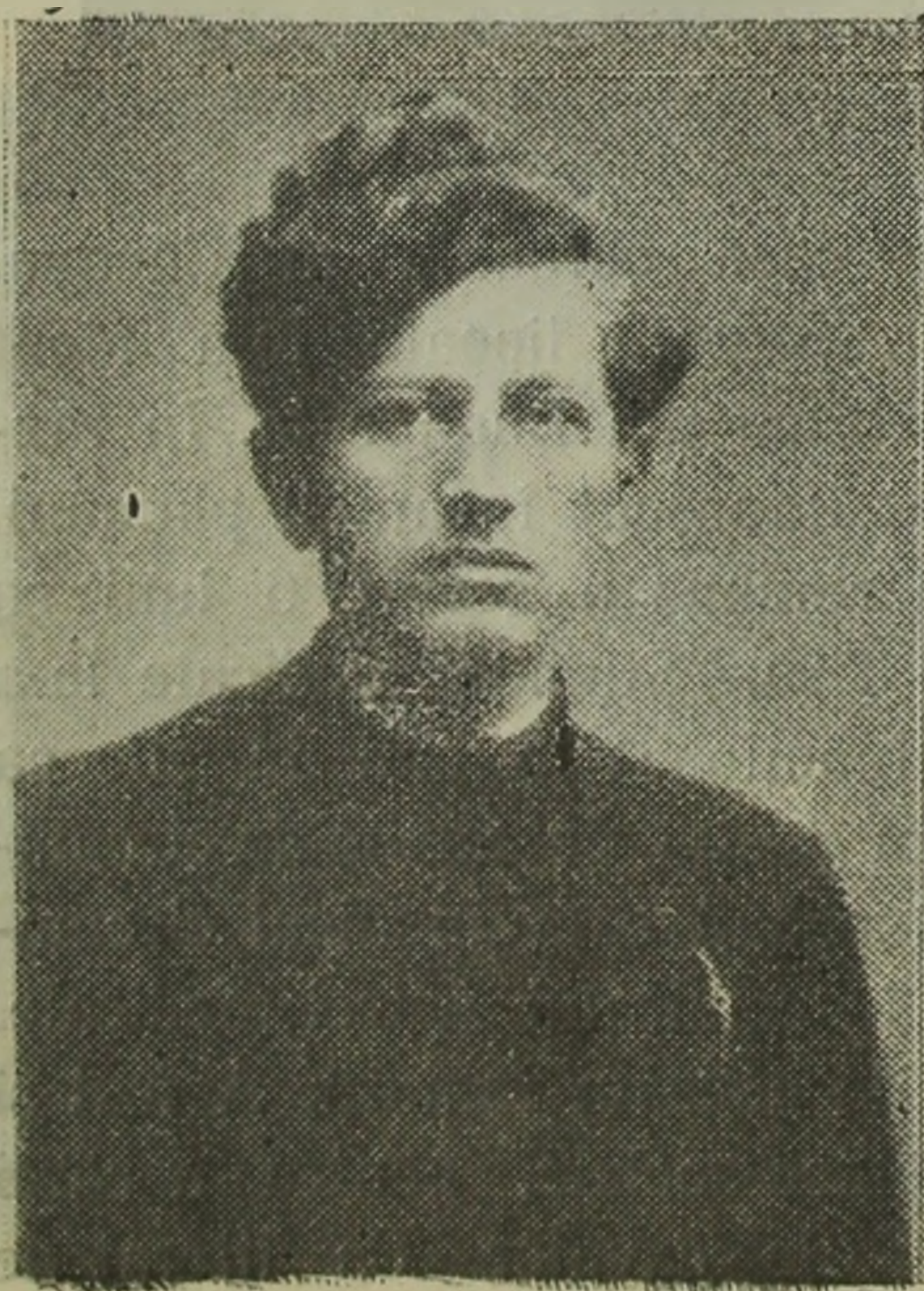

MIȘCA TEODOR, medic de circumscripție în Dezna. S'a născut în Șimandul de jos la 1891 din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Beiuș, unde a depus și bacalaureatul la anul 1910. Medicina a învățat-o la Universitatea din Cluj, luându-și doctoratul în 1919. A fost un răstimp medic în Halmagiu, apoi medic intern la spitalul județean din Arad, tot aci medic particular, iar dela 1928 este medicul circumscripției Dezna. Practică medicina universală și este specialist în boalele venerice. Este totodată și medic al casei ceruiale. Membru al colegiului medical și sprijinitor al tuturor acțiunilor culturale naționale, se bucură de stimă generală. Este însuflețit de programa pentru ridicarea poporului nostru la un nivel sanitar binemeritat. În armata fostă ungară a servit ca sublocotenent sanitar, iar în armata română are rangul de medic sublocotenent de rezervă. Se ocupă în parțial și cu agricultura.

Soția sa, MARIA MAHLER, s'a născut în Pâncota din părinți mari proprietari de pământ. A făcut școalele medii în Beiuș și în Bichiș și s'a căsătorit la 1920. Orele de distracție le petrece cu muzica de pian.

Copii lor draguți sunt: ELISAVETA de 8 ani, elevă de cl. II. a școalei primare din Pâncota și NICOLAE de 3 ani.

*

MLĂDESCU LAZĂR, preot ort. rom. în comuna Surducul-mare. S'a născut în comuna Măguri din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut și le-a absolvit în Caransebeș și tot aci a urmat și teologia, pe care a terminat-o la 1932. Din 30 Ian. 1933, când a fost sfințit întru preot, este instituit paroh al comunei bisericesti din Surducul-mare. Păstoria sufltească a început-o cu idealul tinerețelor și o urmează cu gândul de nobilitare și de răspândirea moralității și a culturii în pătura de jos a poporului. Pentru parohia sa în special are planuri de frumoase realizări, pe cari ca și președintele consiliului parohial și conducător natural crede să le și poată îndeplini.

Soția sa, MARIA DOMIL, s'a născut în Caransebeș, unde tatăl său este funcționar consistorial. Școala a făcut-o în Caransebeș și s'a căsătorit în 2 Oct. 1932.

*

MIȘICIU DIMITRIE, paroh ort. rom. în Zăbalți. S'a născut în Pecica din părinți proprietari de pământ. A pornit întâiu pe cariera învățătorescă și a făcut pedagogia la școala normală confesională din Arad, pe care a absolvit-o în 1927. A funcționat apoi ca învățător în Șepreuș (jud. Arad) studiind în mod particular și teologia. După hirotonirea sa la 18 Febr. 1932 s'a așezat în actuala-i parohie, în care a fost introdus la 28 Febr. 1932. Ca paroh activează cu râvnă și cu dorința, de a îndruma vieața religioasă culturală a poporului. Agen-dele bisericesti le conduce și ca președintele consiliului parohial, iar afacerile școlare le îndrumă ca membru în comitetul școlar. In calitate de președinte al corului bisericesc ține tinerimea într'o continuă preocupare sufletească. Predilectu-i instrument muzical de distracție îi este violina.

Soția sa, **MARIA CHIRICI**, s'a născut în Șiria (jud. Arad) din părinți de profesiune cococari. A absolvit școala medie în Șiria și s'a căsătorit în 31 Ianuarie 1932. Este membră la Reuniunea femeilor ort. rom. din loc. Timpul

liber îl petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

Au o unică și gingașă fetiță: **CORNELIA**.

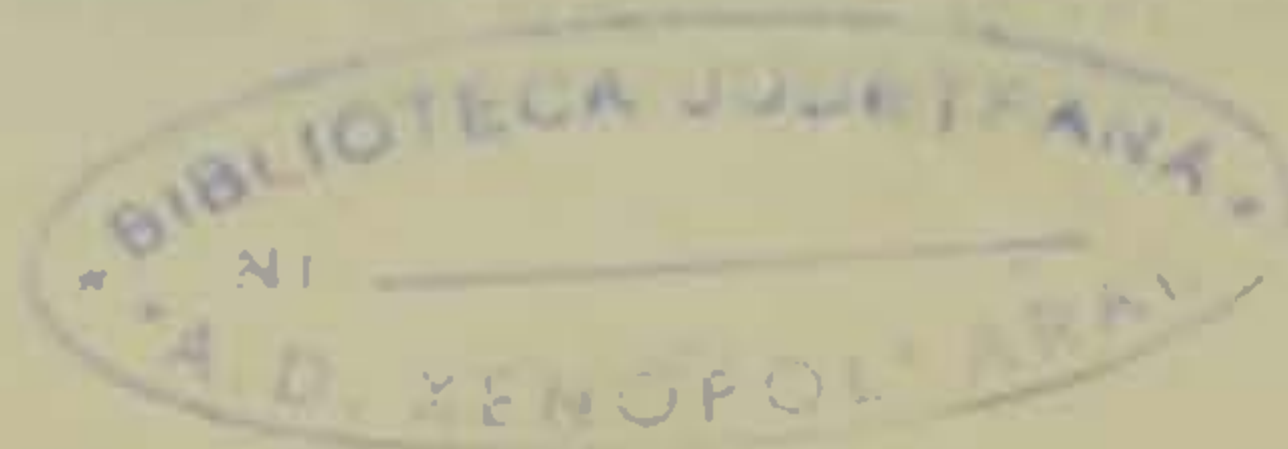
*

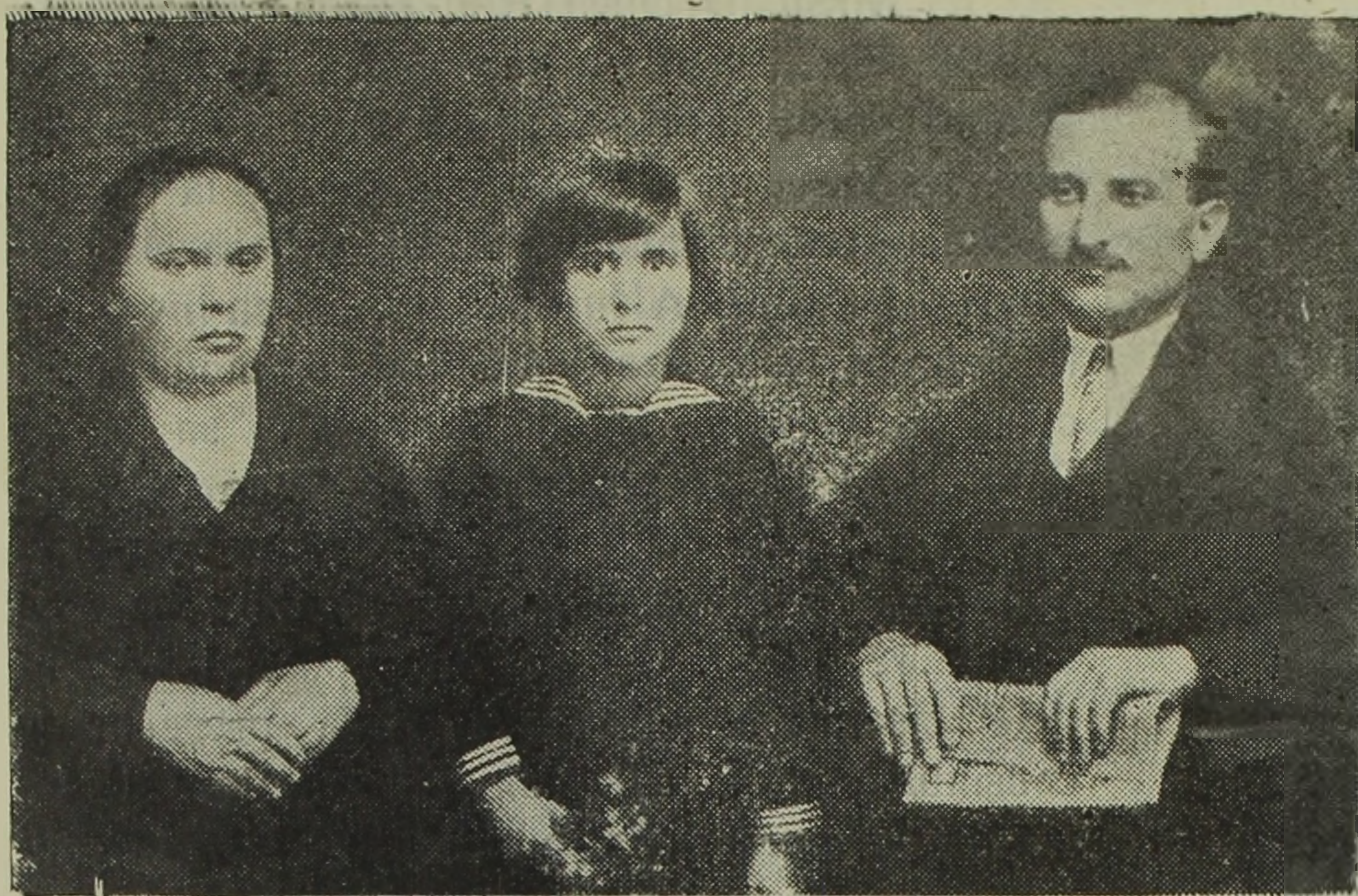
MODOR SOLOMON, învățător director de stat în Călnic. S'a născut în comuna Târnova (jud. Caraș) din părinți proprietari de pământ. Dedicându-se carierei didactice, a făcut școala normală din Timișoara, sfârșindu-o la 1919, când a luat și diploma de capacitate. Ca învățător a funcționat în Clopodia, în Moniom și dela 1925 aici în Călnic. Pe terenul învățământului activează cu zel pentru progresul școalei. Ca secretarul comitetului școlar conduce întreaga agenda scripturistică. A fost mult timp și dirigintele corului bisericesc, din care post onorific însă a abzis. A luat parte și în războiul mondial și a petrecut 39 de luni în Rusia ca prizonier. Predilectu-i instrument muzical îi este flauta.

Soția sa, **EVA BUCIUMAN**, s'a născut în Pâclișa (jud. Alba Iulia) din părinți proprietari de pământ. S'a măritat în 1919. Se ocupă cu gospodăria, lucrul de mână și cetitul.

Au doi baiieți: **CORNEL**, elev particular al cl. I. liceul Timișoara și **CAIUS**, elev al cl. III. primare.

*

MOGA GHEORGHE, director școlar de stat în comuna Caporal Alexa. S'a născut în Șiclău din părinți proprietari de pământ. A făcut școala normală confesională în Arad și tot aci a luat diploma la 1917. Ca învățător a mai funcționat în Săvârșin, iar dela 1919 și până azi este merituosul director al școlii sale actuale. În războiu a luat parte ca sublocotenent de rezervă; a fost odată rănit și a fost împărțit de decorațiile: medalia mică de argint, medalia de bronz, medalia răniților și Crucea Carol. În armata

română are rangul de sublocotenent de rezervă. Pe teren didactic lucrează cu mult devotament, iar în viața socială se manifestă ca îndrumător sincer al poporului întru propășirea pe toate tărâmurile. Este secretarul comitetului școlar, cantor ort. rom. și președintele societății culturale a tinerimei din loc. Pentru străduințele sale întru sporirea fondului de aviație română a primit diploma de onoare cu medalia comemorativă „Arpa”. Ca ocupație laterală are și o gospodărie încheiată în ramura agriculturii.

Soția sa, **ANA MARGEA**, s'a născut în comuna Caporal Alexa din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1920. Orele de distracție le petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

Unica lor fiică: **ANGHELA LUCIA** este elevă de cl. V. a școlii primare din loc.

*

MOGHOȘ G. PETRU, croitor pentru bărbați și pentru dame în Reșița. S'a născut în Ocna de fier, unde tatăl său a fost funcționar la U. D. R. Școala medie a făcut-o în Reșița, iar meseria a învățat-o în Timișoara, unde s'a eliberat la 1911. A făcut practica în Timișoara și în Budapesta. Academia de croi special a învățat-o la Wiena. În războiu a fost odată rănit și a fost făcut prizonier în Rusia, unde a stat 2 ani, până ce a reușit să se refugieze; pentru bravuri militare a fost decorat cu medalia mică de argint, cu crucea Carol, medalia de bronz și cu medalia răniților. În armata română are gradul de sergent. După războiu a mai practicat croiul în Reșița și în București iar dela 1923 își conduce atelierul său propriu, independent, un atelier artistic, în care sunt în permanentă aplicați 18—20 de muncitori și are un magazin bogat de stofe. În scop de perfecționare a luat parte la cursuri speciale de croitorie modernă în Wiena, Budapesta și București. La mai multe expoziții din țară și streinătate a fost premiat cu medalii și cu diplome de onoare. În viața de branșă are un rol conducător: e președintele Uniunii micilor industriași și meseriași filiala Reșița, consilier al Camerei de comerț și industrie din Timișoara, fost consilier al Casei cercuale de asigurări sociale Reșița, fost consilier-comunal și consilier în delegația permanentă a orașului Reșița, actual consilier în direcțiunea Băncii de Credit S. A. și membru în comitetul școlar județean. Pentru meritele sale pe teren industrial

și social a fost împărțit cu decorațiile: „Meritul comercial și industrial cl. II.“, în 1929; „Meritul comercial și industrial cl. I.“ în 1933 și cu „Coroana României în grad de cavaler“ în 1932. Ca vânător destoinic e membru în comitetul Clubului de vânătoare din loc; e mare amator de automobil, avându-și mașina sa proprie din 1924 încoaci; e meșter în muzica de pian. Ținta lui de viață e îndreptată întru înflorirea industrială și propășirea economică a Bănatului.

Soția sa, ELISAVETA KEPL, s'a născut în Dolaț, din părinți funcționari la U. D. R. Școala secundară a făcut-o în Reșița și s'a măritat în 1923. E membră a Reuniunii femeilor ort. rom. din loc. Distracția îi este lucrul de mână și muzica de pian.

Băiatul lor: ROMANUS IOSIF este elev de cl. III. a școlii primare din loc.

*

MOISE ARON, paroh ort. rom. în Silagiu, în comuna sa natală. Liceul l-a terminat în Lugoj, iar studiile teologice în Caransebeș. În războiul mondial a luat parte ca preot militar unde ca răsplată a meritelor sale a primit decorația „Crucea preoțească pt. merite cl. II. cu săbii precum și medalia „Crucea militară Carol“. În a. 1923. primește încă două decorații. Pentru meritele sale patriotice e decorat cu ordinul „Coroana României în gradul de ofițer“, iar ca răsplată a meritelor sale pe teren bisericesc pastoral e

distins cu brâu roșu. E președintele consiliului parohial, al comitetului școlar și al casei culturale. Mai e membru în scaunul protopopesic și membru pe viață al Astrei.

Soția sa, LUCREȚIA MAGOȘ, s'a născut în Covăsiț din părinți proprietari de pământ. Școalele secundare și le-a făcut în internatul român de fete din Arad trei ani și un an în claustrul din Lipova. Distracția predilectă îi e albinăritul, lucrul de mână și cetitul.

Soții trăiesc o viață modestă, retrasă.

*

MOGIC TEODOR, măestru măcelar și cârnățar în Comlăuș. S'a născut tot aci la 1894 din părinți proprietari de pământ. A învățat școala din comuna sa natală și a apucat calea meseriei rentabile a măcelăritului. Anii de ucenicie i-a făcut în Arad, unde s'a eliberat de calfă la 1911. În scopul desăvârșirii sale în această branșă a făcut călătorii și a lucrat în Budapesta, Wiena, Lipova, Cluj, și Craiova, iar din 1921 începând este patron aici și lucrează cele mai fine articole, dispunând oricând de un asortiment bogat. În războiul mondial a făcut campania și a fost 4 ani prizonier în Rusia. În viața de branșă și socială duce un important rol, ca

vicepreședintele de 5 ani a corporației meseriașilor și sprijinitorul tuturor acțiunilor filantropice și culturale. Se ocupă în mod distractiv și cu apicultura. Cariera și ajunsurile sale le-a făcut prin propriile sale puteri.

Soția sa, VETURIA HERET, s'a născut în Țiria din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1922. A fost membră a Reuniunii femeilor ort. rom. din Țiria. Soții duc o viață socială foarte animată.

Au o gingașă fetiță de 5 ani: MĂRIOARA.

*

MOLDOVAN IOAN, notar cercual în Gurahonț. S'a născut în comuna Caporal Alexa din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Sălonta unde a terminat și a luat și examenul de bacalaureat în 1927. Dedicându-se carierii administrative a absolvit școala de notari în Arad în anul 1928 și a funcționat ca subnotar în Radna, Rovine și Almaș, iar din 1933 este notarul cercual în Gurahonț, cărui notariat central mai aparțin comunele Bontăști, Honțisor, Secaș, Satu-rău, Iacobeni, Buciala și Madrijești. Ac-

tivează pe teren administrativ și social cu interes vădit în scopul de îndestulare a populației și de ridicare morală cetățenească a acesteia. Este membru la Reuniunea notarilor. Se mai ocupă incidental și cu agricultura și viticultura.

Soția sa, SILVIA MEZI, s'a născut în Pecica, din părinți comercianți. A făcut școala medie în Arad și s'a căsătorit în 1928. În timpul liber se distrează cu lucrul de mână și cu cetitul.

Au un drăgălaș băiețel: MIRCEA de 3 ani.

*

MORNĂILĂ TEODOR, paroh ort. rom. în Șimandul de jos. S'a născut tot aci la 1894 din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut la liceul din Beiuș, unde a terminat și a luat examenul de bacalaureat în 1914. S'a înscris apoi și a urmat teologia din Arad, după a cărei absolvire a trecut la facultatea de litere și filosofie a Universității din Budapesta, la care are patru semestre din anii 1917—1919. Atras însă de mirajul preoției se lasă de gândul profesoratului, se hirotonește în 1920 și se așează ca preot în actuala-i parohie, în care lucrează cu devotament la ridicarea morală și economică a credincioșilor săi. Este membru al consiliului parohial, al comitetului școlar și membru în direcțiunea băncii locale „Șimandana“. Se ocupă și cu agricultura. Scopul său de viață rezidă în îndeplinirea chemării sale religioase.

Soția sa, FLORICA HOTĂRAN, s'a născut tot în Șimandul de jos din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în anul 1920. Este membră a Reuniunii femeilor ort. rom. și în timpul liber se ocupă cu lucrul de mână și cu cetitul.

Unica lor fiică drăgălașă este: LUCIA.

*

MOTORCA ROMUL, paroh ort. rom. în Agriș. S'a născut tot aci la 1868 din familie de preot. Studiile secundare le-a făcut în Arad și în Szarvas, iar teologia în Arad, sfârșind la 1891. A trecut câțiva ani ca funcționar consistorial și ca funcționar la notariat până la hirotonirea sa din 1894, când a ocupat postul său actual de paroh în Agriș, unde păstorește și azi cu zel apostolesc. Este președintele consiliului parohial, al corului bisericesc, precum și promotorul și îndrumătorul oricărei acțiune de culturalizare și ridicare a poporului. Meritele sale pe teren bisericesc și social s'au apreciat și răsplătit și de autoritățile superioare, când a primit din partea ministerului ordinul Coroana României în gradul de ofițer. În anul 1934 a zidit biserică nouă și a provăzut-o cu două mari clopote. În politică e aderent al partidului național-liberal. În cele economice se ocupă cu agricultura și viticultura și se respectă ca cel mai înstărit dintre preoți dispunând de o moșie de 600 jugăre de pădure, fiind și proprietar al unor întinse mine de

piatră de var și de piatră de granit, pe cari le exploatează în regie proprie cu venituri fabuloase.

Soția sa, FLORICA TRIPON, s'a născut tot în Agriș, din părinți proprietari de pământ. După absolvirea școlii s'a căsătorit la 1894.

Copii lor: CORIOLAN, căpitan de rezervă în armata română, exploatator de pădure și piatră; DELIA măritată Manorino Louisi ziarist în Milano (Italia); VIORICA măritată Dr. Nicolae Păusești avocat și senator în Arad.

Soții duc o largă vieată socială.

*

DR. MUNTEAN MIHAL, medic de circumscripție în Jamul-mare. S'a născut în comuna Cărbunari din jud. Caraș, unde tatăl său a fost învățător. Studiile gimnaziale le-a făcut în Seghedin, iar facultatea de medicină a făcut-o și a terminat-o în 1922 la universitatea din Cluj. După luarea doctoratului a practicat ca asistent până în 1924 la spitalul din Timișoara. Din acest an apoi până azi e medicul circ. Jamul-mare. În armata română e medic sublocotenent de rezervă. E violi-

nist consumat și cellist de forță. Sportul îl practică pe o scară întinsă. Timpul liber îl petrece în exerciții de atletică și cu fotbalul. E foarte îndemânat în conducerea automobilului și a motocicletei. E și președintele societății sportive locale. Cât a stat în Timișoara a fost președintele arbitrilor de fotbal, apoi a fost membru al secției de fotbal și al subcomitetului regional din Timișoara. În timpul studiilor universitare a fost membru activ al echipei de fotbal dela universitatea din Cluj. Membru în colegiul medical, membru în comitetul Reuniunii de cântări și muzică „Lyra“, membru al Reuniunii pompierilor și al Societății culturale și de cetire din loc.

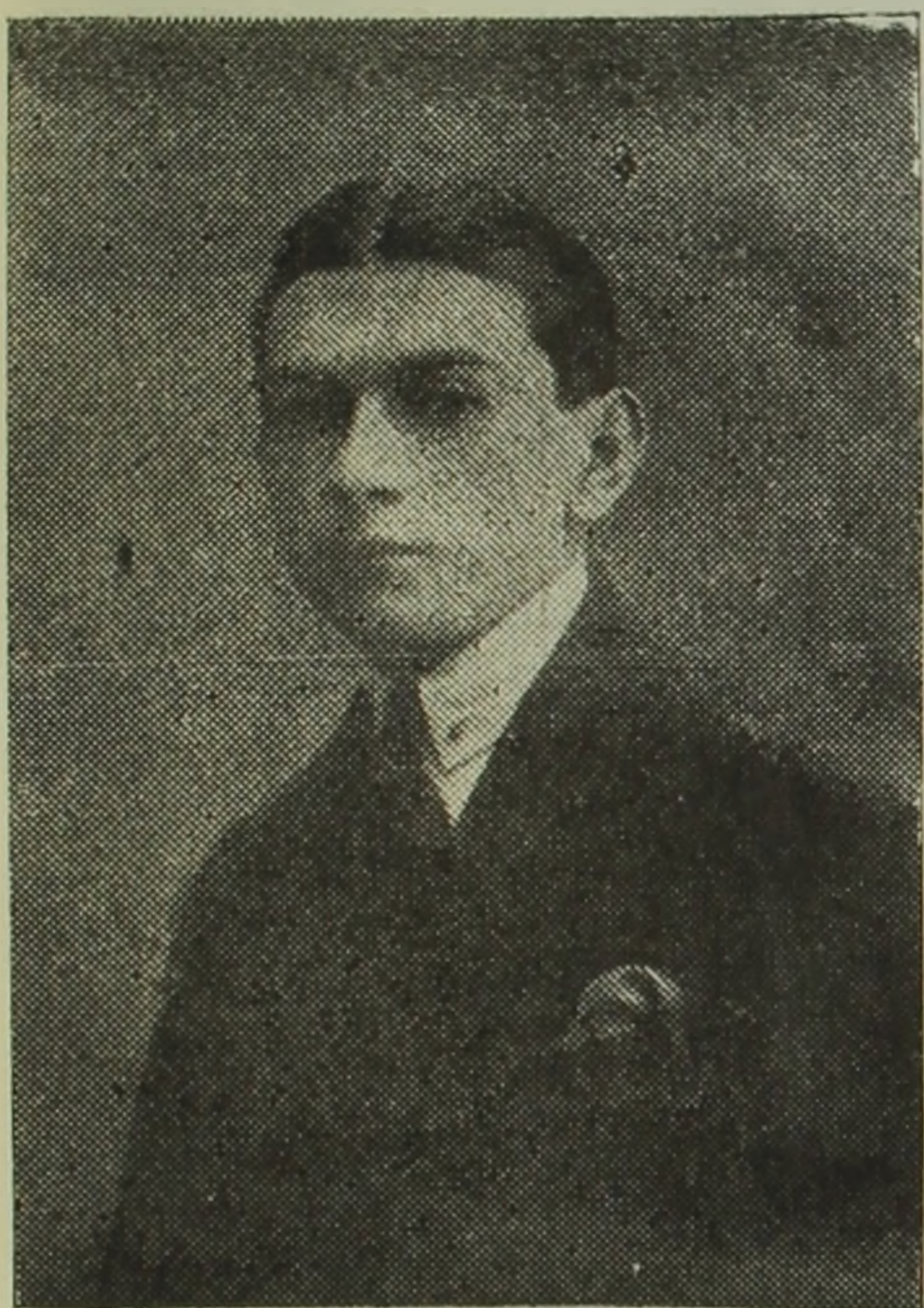
Soția sa, **TEREZIA WINGERT**, s'a născut în comuna Mariolana (Jugoslavia) din părinți proprietari de pământ. Școala medie de 4 clase a făcut-o în claustrul din Timișoara, de unde a trecut la Wiena într'un institut de studii înalte. Aci stă un an și apoi un alt an petrece și ascultă prelegerile la institutul de literatură și artă română „Ursiceanu“ din Craiova. Se căsătorește în a. 1929. E membră valoroasă a secției locale a „Reuniunii femeilor germane din Bănat“. Aproape întreg timpul e preocupată de creșterea aleasă a unicului lor băiat **ZENO**.

*

MURARIU PETRU, director învățător de stat în Unip. S'a născut în Zăgujeni la 1907 din părinți proprietari de pământ. Studiile pedagogice și-le-a făcut la școala normală din Caransebeș unde a terminat și a primit diploma de învățător la anul 1926. A funcționat în Fădimac, iar dela 1929 este directorul școlii din Unip. Pe teren didactic și extrașcolar lucrează cu real

succes în aprecierea forurilor competente. Ca secretarul comitetului școlar poartă agendele administrative școlare în exemplară ordine. Este foarte versat în cântare și muzică, special în violină; are diplomă de cantor și este cantorul bisericii ort. rom. și dirigintele corului bisericesc. Are întinsă activitate extrașcolară cu scopul de a propaga arta, cultura și simțul național. Din partea Societății femeilor ort. rom. din Caransebeș deține scrisoare de laudă pentru participarea efectivă la serbările acestei societăți. Cu școlarii aranjează anual 4—5 serbări școlare în scop de binefacere publică. S'a ridicat în societate mai mult prin puterile sale proprii. Se mai ocupă cu apicultura și creșterea paserilor de soi. Ținta vieții îi este îndeplinirea conștiințioasă a chemării sale.

*

DR. MUNTEANU NICOLAE, medic de circumscripție al comunei Cenei. S'a născut în comuna Șibot (jud. Hunedoara), unde tatăl său a fost preot gr. cat. Studiile liceale le-a făcut în Lugoj, iar facultatea de medicină la universitățile din Budapesta, București și Cluj. Doctoratul îl ia la 1924. Doi ani face practică la clinica psihiatrică din Cluj și 5 ani la „Asilul de copii“ din Timișoara, în care timp e aplicat și la secția chirurgicală a Casei cerc. de asigurare. Postul de medic din Cenei îl ocupă în anul 1930.

În această calitate e totodată și medicul Casei cercuale de asigurare. În timpul cât a stat în Timișoara a fost aproape 3 ani substitutul medicului primar al societății Salvarea.

În războiul mondial a fost în așa fel rănit, încât comisia de reformă l-a declarat de invalid de războiu. Pentru meritele sale pe terenul sănătății publice pe când fusese medicul Asilului de copii, a fost decorat cu ordul „Coroana României“ în gradul de cavaler.

S'a distins și în viața sportivă în ramura fotbalului și e și de prezent membru al clubului sportiv Bănatul din Timișoara.

E membru al Colegiului medicilor, apoi membru al Casinoului și al clubului sportiv din loc. E o persoană marcantă și mult promițătoare a corpului nostru medical.

*

MUNTEANU VASILE ALEXANDRU, paroh ort. rom. în comuna Pilul-mare. S'a născut în Lipova, unde tatăl său a fost preot militar activ. Studiile liceale le-a făcut în Arad, unde a luat și bacalaureatul în 1919. A urmat facultatea de drept la Cluj până în 1923. Simțind atragere pentru preoție, a părăsit calea avocațială și s'a înscris la Institutul teologic din Arad, unde a terminat în 1927. Tot în acest an s'a hirotonit și s'a așezat în parohia din Pil, pe care o păstorește și azi cu toată vrednicia. Ca preot și păstor sufletesc lucrează cu zel și cu vocațiune pentru promovarea religiozității în popor acordând deosebită atenție creșterii tineretului. Ca membru de drept în consiliul parohial activează pentru propășirea comunei bisericești atât în

cele sufletești, cât și cele materiale. Are un talent deosebit pentru cântare. Se mai ocupă cu agricultura și cu creșterea galițelor de soiu.

Soția sa, HORTENSIA BABEU, s'a născut în Târgoviște din familie de preot. Școala medie a făcut-o la liceul Carmen Sylva din Timișoara și s'a căsătorit în 1927. Se distrează cu lucrul de mână și cu cetitul.

Au o dragălașă fetiță: Lucia de 3 ani.

*

MUNTEAN PETRU, protopop gr. cat. în comuna Parța. S'a născut în comuna Șibot (jud. Hunedoara), unde tatăl său a fost preot. Studiile gimnaziale și teologice le-a făcut la Blaj. După terminarea teologiei la 1901, e aplicat în cancelaria episcopiei gr. cat. din Lugoj, unde stă un an și apoi e numit preot în Parța. Această parohie o conduce și azi spre mulțumirea tuturor. La anul 1921 primește titlul și atribuțiile de protopop. E președintele comitetului parohial, contabil la banca „Părțana“ din localitate și membru al comitetului școlar. Din activitatea-i pastorală se reoglindeste meritul că în anul 1905 a zidit biserica gr. cat., în 1909 școala gr. cat. din localitate iar în anul 1926 a întreprins o reușită colectă pentru clopotele bisericii.

Frații săi: Dr. Romulus Muntean e avocat în Sânnicolaul-Mare, Valeriu Muntean e protopop onorar gr. cat. tot în Sânnicolaul-Mare, Octavian Muntean e director școlar în Lupeni, Dr. Nicolae Muntean medic de circumscripție în Cenei, iar Ioan Muntean e preot gr. cat în Dragșina.

*

MUREȘAN LOGIN, învățător cu diplomă de stat în comuna Păiușeni, în comuna sa natală, unde s'a născut din părinți proprietari de pământ. Dedicat pentru învățământ a făcut școala normală din Arad, luându-și diploma la anul 1930. Ca învățător a funcționat în comunele Vârfurile, Bonțești Păiușeni, Văsoaia, Variaș și din 1 Ian. 1934 iarăș în comuna sa natală. Studiile le-a făcut cu distincție, ieșind în toate clasele școlii normale cu nota eminentă, iar examenul de capacitate l-a luat ca al doilea elev cu distincție dintre 77 de absolvenți. Ca învățător însă desvoltă o largă activitate în aprecierea superiorităților sale; chiar dela Conzistorul arădan deține o scrisoare de laudă pentru meritele extrașcolare din Bonțești. Este secretarul comitetului școlar, cantor ort. rom. și dirigintele corului bisericesc, pe care dânsul l-a înființat. A mai înfiripat și o secție a Ligii Culturale în loc și este secretarul asociației urbarialiste de aci. Ca orfan de războiu s'a ridicat din puterile sale proprii. In scopuri filantropice

aranjează anual concerte cu corul și cu școlarii. Se mai ocupă și cu agricultura.

Soția sa, BORIȚA MIHUȚ s'a născut în Chisindia, din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1931.

Au un gingaș băiețel: RUSALIN de 2 ani.

*

MUREȘIANU IULIU, primnotar în comuna Lighed. S'a născut în Jebel (jud. Timiș), din părinți proprietari de pământ, Studiile secundare le-a făcut la școala comercială superioară din Timișoara, depunând și diferența de studii la liceul Diaconovici Loga tot de aci. După ce în anul 1921 absolvă cursul de notari în Lugoj, se angajează ca subnotar în Lighed (Pădureni). Trece apoi ca funcționar de bancă la Timișiana din Timișoara, unde stă până la 1 Sept. 1930 și de atunci e notar în Lighed. In armată e sublocotenent de rezervă. In orele libere se ocupă cu sportul, cultivând toate ramurile lui; e membru al clubului sportiv „Bănatul“ din Timișoara și membru al societății de vânătoare din loc.

Soția sa, ELENA ERJA, s'a născut în Lațunaș și a frecventat liceul Carmen Sylva din Timișoara. Predilecta-i ocupație e muzica de pian, în care e foarte versată.

Au un băiat gingaș: MIRCEA.

*

NĂDĂBAN GAVRILĂ, notar comunal în Satul nou. S'a născut în comuna Socodor din părinți proprietari de pământ. A învățat școala superioară de comerț și a luat și bacalaureatul în Lipova la anul 1918. Dedicându-se carierei administrative a început-o cu practica de notar în comuna Nadab. După terminarea cursului de notari din Cluj la anul 1920, a funcționat în calitate de subnotar în Erdeiș, Săvârșin și în Semlac, iar din 1925 începând deține postul de notar din Satul nou până azi cu multa vrednicie. In administrație activează cu înnăscuța

sătorit în 1927. Timpul liber îl petrece cu muzica de pian și cu cetitul.

Au doi gingași copii: TULIA de 6 ani și FRIDOLIN de 2 ani.

*

zități: a lucrat întâiu în agricultură, apoi a apucat meșteșugul zideriei; mai târziu a ajuns lucrător la o fabrică de vată; a început să lucreze independent un timp, depănând ață pe mosor și vinzând cremă de ghete, invenție proprie și cafea neagră cu coșarul; mai în urmă fusese aplicat ca și conducător de secție culturală și de bibliotecă. Ca învățator este la culmea chemării sale, deținând și o scrisoare de laudă din partea Ministerului de instrucțiune pentru progresul foarte bun în școală. Agendele scripturistice le conduce în calitate de secretar al comitetului școlar, iar biserica o sprijinește ca și dirigintele corului bisericesc și cantor bisericesc ort. rom. Violina îi este instrumentul muzical de predilecție.

rutină și cu practică de ani munciți. Este membru al Reuniunii notarilor; președintele clubului sportiv din loc și e membru în comitetul de supraveghiere la Banca de credit din loc. În armata română are rangul de sublocotenent de rezervă. Se mai ocupă și cu pomicultura și cu viticultura. Instrumentul muzical de amuzare distractivă îi este vioara.

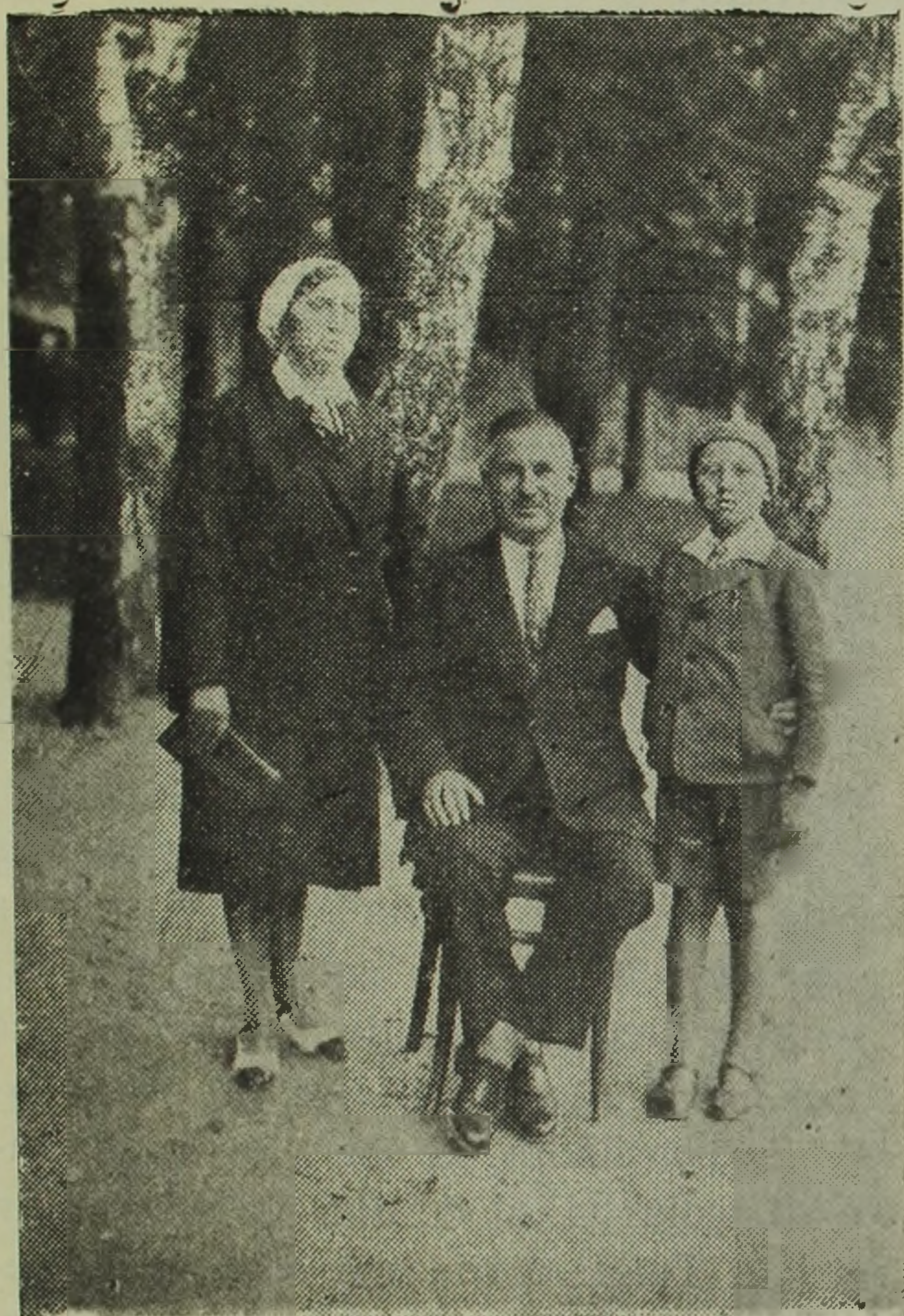
Soția sa, SOFIA BOTAS, s'a născut în Otlaca din părinți proprietari de moară. A făcut școala medie în Arad și s'a că-

NEAGOE DAMIAN, învățator director de stat în Cavărani. S'a născut în comuna Crâjma din părinți proprietari de pământ. Cu atragere pentru învățământ s'a înscris la școala normală din Caransebeș, pe care a terminat-o în 1905. Ca învățator a funcționat în mai multe comune, până s'a stabilit cu 2 ani înainte în Căvărani. A fost învățator în Srediștea mică (Jugoslavia), în Visag, Luncani și în Vermeș, unde a propagat cultură 23 de ani. A luat parte și la războiul mondial și ca prizonier la Ruși a stat 6 $\frac{1}{2}$ ani în Turchestan. Aici i-s'a desfășurat viața în curio-

Soția sa, CORNELIA TRAILOVICI, s'a născut în comuna Coșteiu (Jugoslavia) din părinți preoți ort. rom. Școala a făcut-o în Caransebeș și Lugoj și s'a căsătorit în 1921. Se distrează cu lucrul de mână și cu cetitul.

Copii lor: LUCIA este elevă de cl. II. în Lugoj și HORAȚIU de 5 ani.

*

NICA PAUL, notar comunal în Vărădia. S'a născut tot aci la 1885 din părinți proprietari de pământ. Studiile secundare le-a făcut la școala superioară de comerț din Brașov, unde a luat și examenul de bacalaureat. După absolvirea comercialelor s'a dedicat carierei administrative și după ce și-a împlinit practica de notar în comuna sa natală, s'a înscris și a urmat cursul de notari din Peci (Ungaria), pe care l-a absolvit în 1906. Cu diploma de notar intră la banca din Cacova unde îndeplinește serviciul ca funcționar până la 1910, când trece la Vărădia ca director al băncii „Vărădiana S. A.”, care post îl deține cu multă competență până azi. Din anul 1919 a fost numit notar comunal în Vărădia, în care calitate lucrează și azi cu rutină specializată în practica de atâția ani. Este unul dintre corifeii administrației, apreciat și prin faptul, că a fost lungi ani președintele Reuniunii notarilor, din care post a abzis și la care Reuniune este și azi membru. Se mai ocupă cu agricultura și distractiv cu horticultura. În campania războiului mondial a fost odată rănit și făcut prizonier în Italia, unde a intrat în Legiunea voluntarilor români.

Soția sa, FLORETINA BRANCA, s'a născut tot în Vărădia din părinți proprietari de pământ. Școala medie a făcut-o în Vârșeț și Beiuș și s'a căsătorit în 1920.

Unicul lor băiat este VIRGIL de 11 ani, elev de cl. V. a școalei primare din loc.

*

NEAMȚU ALEXANDRU, notar cercual în Birchiș. S'a născut în Mintiul Gherlei (jud. Someș) din familie de învățator. Studiile liceale le-a făcut la Gherla, luând și bacalaureatul în 1918. Dedicându-se carierei administrative a început-o cu practica de notariat în Fizeșul Gherlei. Apoi a făcut cursul de notari în Lugoj în 1925 și a ocupat postul de notar din comuna Țipari, unde a stat până la 1931, de când apoi îndeplinește actualul post în Birchiș, cărui notariat îi mai aparțin comunele Căpâlnaș, Virișmort, Ostrov, Bacăul de mijloc, Bunea mare și Bunea mică. Pe terenul administrativ activează cu multă pricepere și devotament, cari i-au fost apreciate de superioritățile competente, primind decorația: Serviciul credincios cl. III. Ținta de viață îi este îndeplinirea chemării, administrației constiincioasă și bunăstarea fami-

liară. E membru al Reuniunii notarilor. Dintre sporturi practică vânătoarea pe un larg teren, fiind și membru al soc. de vânătoare „Aurora Bulci“.

Soția sa, SILVIA CORNEA, s'a născut în Turnu (jud. Arad) din părinți proprietari de pământ. A absolvit școala medie în Arad. În orele libere se amuzează cu muzica de pian. S'a căsătorit în 1931.

Drăgălașa și unica lor fetiță este: MĂRIOARA.

*

NICOLICI TOMA, paroh ort. rom. în comuna Tufări. S'a născut în Jupalnic din părinți proprietari de pământ. Liceul l-a făcut în Orșova și Caransebeș, iar teologia la Academia teologică din Caransebeș, absolvind în 1910. A fost 11 ani preot în Vălișoara, iar din anul 1921 este parohul comunei bisericesti din Tufări. În războiul mondial a făcut campania 2 ani pe frontul de luptă în calitate de preot militar și a primit decorațiile: Signum laudis, crucea Carol și crucea de vrednicie preoțească cl. II. Ca preot activează cu zel întru îndeplinirea chemării sale de păstor sufletesc și îndrumător cultural. Este președintele consiliului parohial, al comitetului școlar și al corului bisericesc. În

Vălișoara a cumpărat pe seama bisericii 2 clopote, iar aici în Tufări a renovat coperișul bisericii, a văpsit turnul și a ridicat o cruce nouă, se străduiește mereu să adune un fond pentru ridicarea monumentului eroilor.

Soția sa, ANASTASIA G. SURU, s'a născut în Buceșnița, unde tatăl său este preot ort. rom. S'a căsătorit în 1909 și a decedat în 1922.

Fiul lor: ALEXANDRU, e absolvent al Academiei teologice din Caransebeș și are un an la facultatea de drept.

*

NOVACOVICI SILVIU, paroh ort. rom. în comuna Bănia. S'a născut în Gârboveț, unde tatăl său este brigadier silvic. Studiile liceale le-a făcut în Caransebeș și tot aci a isprăvit și studiile teologice. în 1918. A mai funcționat ca preot în comuna Gornea-Liubcova, iar din 1923 este parohul merituos al Băniei, unde păstorește cu mult zel și vocațiune de păstor sufletesc. Își are înființat în comună cor bisericesc și fanfară și își îndreaptă toată străduința întru promovarea religiozității și culturii sănatoase în pătura poporului. Ca răsplata a acestor năzuințe frumoase a și fost decorat cu ordul: Răsplata muncii pentru biserică cl. II. a regelui Ferdinand

și cu Răsplata muncii pentru biserică cl. II. a regelui Carol. Este valoros membru în consiliul parohial. Se mai ocupă și cu agricultura, pomicultura și viticultura.

Soția sa SOFIA PEȚA, s'a născut în Dalboșeț din părinți de profesie meseriași blănari. A făcut școala medie ort. rom. de fete din Arad și s'a căsătorit la 1918. Timpul liber îl petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

Copii lor: SOFIA, este elevă de cl. I. liceală în Oravița, LUCIA, elevă de cl. II. primară din loc, DOINA de 5 și ILEANA de 3 ani.

*

Au doi copii dragălași: CARMELI născ. la 2/VIII 1929 și TAȚIANA născ. în 1931.

*

DR. NICOLA MIHAIL, avocat în Hălmagiu.

S'a născut la 1896 în comuna Hălmăgel din familie de preot. Studiile liceale le-a făcut la liceul din Brad, Beiuș și Blaj, unde a luat și bacalaureatul în 1915, iar științele de drept le-a învățat la facultatea Universității din Budapesta și Cluj unde și-a luat doctoratul la 1922. Ca avocat stagiar a funcționat în Baia de Criș și Cluj până la anul 1925, când și-a deschis cancelaria avocațială în Hălmagiu. Cu o clientelă numeroasă lucrează în aprecierea tuturor și se manifestă în viața publică în toate ramurile ca un îndrumător sincer. În armata română are rangul de sublocotenent de rezervă. În anul 1919 a luat parte cu armata română contra armatelor roșii maghiare și destoinicia dovedită față de aceia armată în luptele din 16/IV 1919 dela Aciua și Valea-mare a primit din partea Ministerului de războiu medalia „Bărbăție și Credință“ cl. II. cu spade. Se mai ocupă și cu agricultura și viticultura.

Soția sa, ELENA CABA s'a născut în Nădlac din părinți proprietari de pământ. A absolvit studiile secundare și a luat și bacalaureatul la liceul Ghiba Birta din Arad. S'a căsătorit în 1928.

NOSSA SIMEON, preot greco-catolic în Minișul de sus. S'a născut în comuna Bogdana (jud. Sălaj) la 1908 din familie de preot. Studiile liceale le-a făcut la liceul din Zalău, Cluj și Șimleu, iar examenul de bacalaureat l-a depus în Oradea-mare la anul 1926. Teologia a învățat-o la Gherla și s'a sfințit în 1931. De atunci conduce cu destoinicie parohia sa actuală cu năzuința, de a ridica moral și economic pe enoriașii săi devotați. Pentru înfrumșetarea parohiei s'a îngrijit să renoveze edificiul bisericii intern și extern, a îngrădit biserica cu gard rezistent și i-a cumpărat un clopot, iar casa parohială a renovat-o radical. Este promotorul și

conducătorul tuturor acțiunilor de bine din comună; este președinte al consiliului parohial, al comitetului școlar, al corului bisericesc și al fanfarei. Ținta-i de viață este progresul cultural și moral.

Soția sa, REGINA BEJAN, învățătoare cu diplomă de stat. S'a născut în Răstolci din familie învățătoarească. A făcut studiile liceale în Beiuș, iar școala normală în Șimleul Silvaniei, absolvind la 1926. Ca învățătoare a funcționat 2 ani în Bucium (Sălaj), în Bodia, Rascruți (Cluj) și de 3 ani este în-

vățătoare aici în Minișul de sus. S'a căsătorit în 1931.

*

OANCEA REMUS, paroh ort. rom. în Macea. S'a născut la anul 1897 în comuna București (jud. Hunedoara) din părinți proprietari de pământ. Studiile secundare le-a făcut la liceul din Brad, Blaj și Brașov absolvind în 1914, când a luat și bacalaureatul. Științele teologice le-a învățat la Arad, unde și-a primit diploma de preot în 1918. Nainte de a se preoți a mai funcționat în administrație; a fost un timp notar comunal în jud. Hunedoara, apoi practicanț administrativ la prefectura județeană în Arad și în fine pretor delegat la Radna. După

hirotonirea sa în 1923 a ocupat postul de paroh în Macea, unde activează și azi cu râvnă apostolică întru îndeplinirea chemării sale religioase și naționale. Este președintele consiliului parohial și al casei culturale din loc, pe seama căreia a cumpărat un pompos edificiu. La comitetul școlar, căruia îi fusese președinte și din care post onorific demisionase, este membru și preș. substitut. Fusese odinioară președinte și la Banca populară locală din care post însă a abzis și azi este numai membru. Dintre multele-i înfăptuiri se relevă cu deosebire renovarea bisericii intern și extern în 1933, îngrădirea cimitirului și cumpărarea a 2 edificii pentru casă parohială. Pentru prodigioasa-i activitate este decorat la 1923 cu Răsplata muncii pentru biserică cl. II. În armata română este preot militar de rezervă. Se mai ocupă și cu agricultura și este animat de dorința de a ridica pe seama parohiei o biserică nouă.

Soția sa. ECATERINA UIVAROȘI, s'a născut în Ghioroc din părinți de profesie meseriași. A învățat școala medie în Lipova și s'a căsătorit în 1923.

Unica lor fetiță DOINA de 10 ani este elevă în cl. IV. a școlii primare în Arad.

*

OLARIU IULIU, preot gr. cat. în comuna Surducul-mare. S'a născut în Pojoga (jud. Severin), unde tatăl său a fost preot ort. rom. A făcut școala comercială superioară în Oradea-mare, iar teologia în Arad, absolvindu-o în 1903. Ca preot ortodox a funcționat în Bruznic (jud. Severin) dela sfințirea sa din 1904 până la anul 1912 și în Pojoga între anii 1912—1923. În acest an a trecut la greco catolici cu circa 100 credincioși, cu cari a înjghebat o parohie și a infiripat o capelă, care s'a zidit din nou în 1929. Din 1932 Octomvrie e paroh gr. cat. în Surducul mare. În armata fostă austro-ungară a fost preot militar de rezervă din 1913. Este președintele consiliului parohial.

Soția sa, MĂRIOARA KARÁTSONYI, s'a născut în Zimbru (jud. Arad) unde tatăl ei a fost notar. S'a căsătorit în 1904.

Copii lor: SERGIUS a absolvit școala superioară de arte și meserii din Arad, AUREL comerciant și CONSTANȚA, măritată Traian Lazar, notar în Turdaș (jud. Hunedoara).

*

OPRIȘA SABIN, notar cercual în Satchinez. S'a născut la 1900 în comuna Ruda (jud. Hunedoara) din părinți proprietari de mine de aur. După absolvirea studiilor liceale, făcute la Abrud și Turda, s'a dedicat carierei administrative. Practica de notar a făcut-o la notariatul din Roșia montană (jud. Alba), iar după trecerea examenului de notar la Cluj în 1920, a funcționat ca notar în Bucium dela 1920—1925, în 1926 în Aradul-nou, în 1927—1928 în Șiștarovăț, iar de atunci și până azi în Satchinez, cărui notariat e atașată și comuna Bărăteaz.

În viața administrativă și socială s'a distins ca un îndrumător priceput. E membru al Reuniunii notarilor și membru în consiliul de administrație al acestei reuniuni. E membru în consiliul de administrație al băncii populare din loc. Pentru meritele pe teren de carieră și socială a fost decorat în 1922 cu Coroana României în grad de cavaler. Se ocupă și cu agricultura rațională, iar ca distracție instrunează cu maiestrie violina.

*

ORAVIȚAN IOAN, paroh ort. rom. în Moldova-nouă. S'a născut în Ciclova-montană din părinți de profesiune mecanici. Studiile liceale le-a făcut în Beiuș, unde a luat și bacalauratul în 1913; școala teologică a urmat-o în Caransebeș după terminarea căreia s'a hirotonit în 1917. A funcționat ca preot în Svediștea-mică până la 1919, când a fost numit director școlar la școala medie de fete din Oravița, în care calitate a stat până la anul 1925, iar de atunci ocupă postul de paroh al Moldovei-noui. E o figură marcantă a tagmei preoțești din acele părți foarte apreciat în cercurile preoțești; e deputat sinodal eparhial la Caransebeș și serios candidat de protopop. Mai deține prezidenția consiliului parohial și al cercului preoțesc de plasă. Ca și catehetul tuturor categoriilor de școale dezvoltă o activitate merituoasă, pentru care a și primit scrisoare de laudă din partea Consiliului Eparhial. În viața culturală a parohiei activează ca membru al comitetului școlar, ca membru al corului „Principele Mihai” și ca președinte al cercului Astra.

A reparat biserica, împodobindu-o cu pictură nouă și înzestrându-o cu 4 clopote mari în valoare de 250.000 și cu 7 prapori bis.; a mai făcut reparații radicale și casei parohiale. La cooperativa din loc a fost membru în direcțiune, din care post însă a demisionat. Cu ocazia jubileului de 200 ani al comunei a făcut o grandioasă primire corului din Caransebeș, venit ca oaspe.

Soția sa **ELENA JIANU**, s'a născut tot în Ciclova-montană din familie de învățator. A făcut școala medie din Oravița și școala de menaj din Sibiu.

Copii lor sunt: **STELUȚA**, elevă de cl. IV. liceala și **MIHAIU VALERIU**, elevă de cl. III. liceală, ambii la liceul din Oravița.

*

OSTROVANU IOAN, administrator parohial ort. rom. în Ciuta. S'a născut în comuna Var (jud. Severin) din familie brigadier silvic. Cu vocațiune pentru preoție, după absolvirea liceului din Caransebeș, s'a înscris la teologia tot din Caransebeș pe care a terminat-o în 1929. Sfințându-se în acest an a și primit administrarea parohiei sale actuale, unde lucrează cu adevărată râvnă de păstor sufletesc și conducător natural al credincioșilor săi. Agendele scripturistice le îndeplinește ca și conducătorul oficiului parohial,

iar viața administrativă sufletească și materială a parohiei o îndrumază în calitate de președintele consiliului parohial și al adunării parohiale. Interesele de promovare culturală și școlară le proptește ca președintele comitetului școlar din loc.

Soția sa, HORTENSIA SIRBU, învățătoare diplomată, s'a născut în Gavojdia, unde tatăl său este învățător director de stat. A absolvit școala normală de fete din Lugoj și s'a căsătorit în 1929. Timpul de distracție îl petrece cu violina, lucrul de mână și cu cetitul.

Au un gingaș băiețel: IOAN DUMITRU de 3 ani.

*

PĂCURARIU IOAN IOSIF, preot ort. rom. și învățător în Săvârșin, în comuna sa natală, unde s'a născut din părinți pădurari. Pedagogia a învățat-o la școala normală din Arad, unde a absolvit în anul 1926, când funcționează ca învățător în satul său natal. Cursurile Academiei teologice din Arad le-a făcut în mod particular și s'a sfințit întru preot în anul 1931, de când e preot și învățător. Activează cu bună reușită pe teren bisericesc școlar. Până a fost numai învățător a fost cantor ort. rom. și catehet.

Pentru eminentul rezultat în catehizare a primit scrisoare de laudă din partea Episcopului. Este președintele și dirigintele reuniunii de cântări „Deșteptarea“ din loc, cu al cărei cor a câștigat la concursul din 1930 din Arad, premiul I. În viața socială are parte covârșitoare de îndrumare; e anume conducătorul tehnic și vicepreședintele cooperativei „Săvârșineana“ din loc, e secretarul corpului de pompieri voluntari și controlorul clubului sportiv de aici. Timpul de distracție îl petrece cu violina. S'a ridicat din propriile sale puteri. Dsa mai administrează parohiile Temeșești și Troaș. În Temeșești a reedificat biserica veche.

Soția sa, EMILIA ȘICLOVAN, s'a născut în Radna, din părinți pădurari. Școala medie a făcut-o în Lipova și s'a căsătorit în 1931. Timpul liber îl petrece cu lucrul de mână, cu cetitul și cu cântarea.

Au un băiat drăguț: SEPTIMIUS ROMI.

*

PALEU VALERIU, notar cercual în Moldova-veche. S'a născut în Oravița, unde tatăl său e funcționar de bancă. După ce a absolvit școala secundară în Oravița, a apucat pe calea administrației. A intrat întâiu în serviciul județului ca funcționar județean, în care calitate a stat până la Martie 1925. Cursul de notari l-a făcut în anul școlar 1924—1925. Ca notar

diplomat apoi servește în mai multe comune: precum în Cuptoare-secul, Sucevița, Socol, iar dela Septembrie 1931 deține cu vrednicie postul de notar cercual din Moldova-veche de care se ține și comuna Mațești. Este membrul Reuniunii notarilor. Notariatul îl conduce cu multă energie și devotament, căutând să promoveze viața materială și culturală a comunei și să îmbunătățească administrația. În viața socială se remarcă cu participarea sa la toate acțiunile de bine. E președintele pompierilor voluntari și președintele pescăriei „Frăția” din Moldova nouă. Sporturile de iarnă le practică cu predilecție.

Soția sa, VERSAVIA MIHOC, s'a născut în Jupalnic, din familie de brigadier silvic. Școala medie a absolvit-o în Orșova și s'a căsătorit în 1930.

*

PĂCURARIU PETRU, măestru pantofar în Lugoj. S'a născut tot aci la 1887 din părinți măestri pantofari. A făcut școala și a învățat meseria în orașul său natal. S'a eliberat de calfă în 1903 și a lucrat în această calitate până la anul 1911, când s'a declarat de măestru independent. Atelierul său de pantofărie a fost fondat de tatăl său înainte cu 50 de ani. În viața de branșă și-a câștigat un loc de frunte. Este secretarul societății pantofarilor din loc și totodată secretarul II.-lea al Reuniunii meseriașilor iar la corporația de meseriași e membru în comitet. E decorat cu „crucea iubilară 1908—1912”. Se ocupă și cu agricultura. În armată a slujit în gradul de sergent.

Are doi băieți: **DIMITRIE** și **TRAIAN**, ambii elevi ai școlii comerciale superioare din Lugoj.

*

PANTELIE MATEI, director școlar de stat în Glimboca. S'a născut în comuna Var, din părinți proprietari de pământ. S'a dedicat din început carierei de învățământ și s'a înscris la școala normală din Caransebeș, pe care a terminat-o în 1926. A funcționat ca învățător în comuna Verciorova iar dela 1930 deține cu vrednicie postul de învățător director în Glimboca. Activează cu zel idealistic atât în școală cât și afară de școală. Agendele școlare le conduce în calitate de secretar al comitetului școlar; viața bisericească o promovează ca și cantor ort. rom. și secretar al consiliului parohial. Viața culturală o ajută ca și conducătorul natural al comunei și în calitate de secretar al casei culturale din loc; iar cu școlarii aranjează anual

câte 2—3 producțiuni și șezători în scop de binefacere. Ținta de viață îi este îndeplinirea promptă a chemării sale didactice. Se mai ocupă cu agricultura, apicultura, pomicultura și cu viticultura.

Soția sa, VICTORIA RĂCHITOVAN, învățătoare cu diploma de stat. S'a născut în Coșteiul de sus, unde tatăl ei este director școlar de stat. A făcut pedagogia la școala normală de fete din Caransebeș, terminându-o în 1922. Ca învățătoare a funcționat în Lunca-șița, iar din anul 1926 în Glimboca. S'a căsătorit în 5 Februarie 1933. Timpul liber îl petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

PETRU PANGA, mare proprietar de pământ și restaurator în Lugoj. S'a născut în Zgribești din părinți agricultori. A studiat 2 cl. gimnaziale în Lugoj și apoi s'a apucat de agricultură în gospodăria sa proprie unde a lucrat până la 1919. În acest an și-a deschis un restaurant în Lugoj, pe care îl conduce și azi cu multă pricepere. În viața de branșă și în viața publică are un rol de conducere și este apreciat în toate cercurile pentru inima sa caritabilă. Este vicepreședinte al sindicatului comercianților, restauratorilor și crâșmarilor.

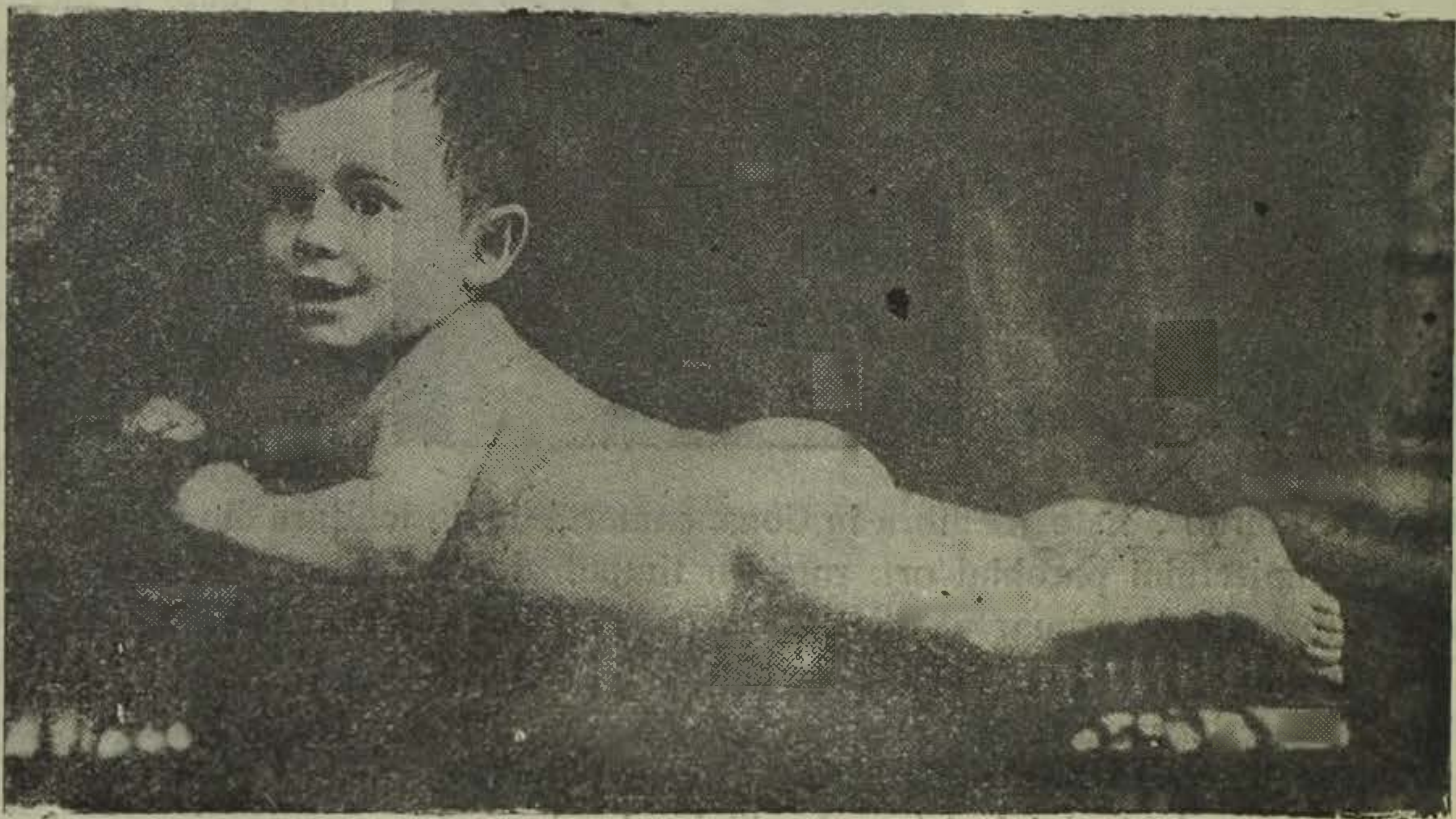
Este membru în Cons. camerei de agricultură din Lugoj. În Zgribești a fost președintele comitetului parohial ort. rom. În timpul de revoluție, ce urmase la încheierea războiului a fost numit primar al comunei Zgribești, unde a ținut pe cheltuiala sa garda națională 40 de zile și a scăpat de moarte sigură pe notarul Cornel Stopon față de furia populației. Un alt act de caritate se menționează din anul 1928, când a ținut 10 luni de zile în casa sa fără nici o plată pe Francisc Stöhr, cu o mamă bătrână și cu 2 copii. Ținta lui de viață este progresul binelui fericirea familiei sale și creșterea nepotului său Silviu.

Soția sa, Ghizela Catin, s'a născut în Lugoj din părinți de profesiune pantofari. S'a căsătorit în 1929. Este membră la Reuniunea femeilor meseriașilor și la Reuniunea pentru ocrotirea sugacilor din loc.

PANTOȘ TRAIAN, paroh ort. rom. în Susag (Bihor). S'a născut în Giula-Vărșand, la 1897, din familie de preot. După absolvirea școalei normale din Arad a fost înrolat pentru marele războiu, unde a făcut campania în rangul de plutunier, a fost odată rănit și căzut prizonier la Ruși. Aci a stat 10¹/₂ ani, în decursul cărora a studiat și și-a câștigat diplomă de profesor, activând în această calitate 5 ani de zile. După ce s'a reîntors din prinsoare a făcut

teologia în Oradea-mare și sfințându-se la 1929 s'a așezat în actuala-i parohie, unde lucrează cu multă destoinicie și pricepere, mai administrând și parohia Mărauși precum și parohia Talmaci, organizată de dânsul. Este președintele consiliului parohial al comitetului școlar și al corului religios cultural din jur activează la conferințe și predici binereușite. În parohia sa a zidit biserica nouă, a înzestrat-o cu 1 clopot și cu prapori frumoși, a acaparat intravilan nou pe care a zidit casă parohială și supraedificate. S'a distins cu deosebire în catehizarea școlarilor, pe cari îi instruează și în cântările bisericești. În armata română este preot militar de rezervă. Se mai ocupă cu agricultura și cu creșterea paserilor de soiu. S'a ridicat din propriile sale puteri, vorbește limbile: română, maghiară, germană și rusească și este versat în muzica de violină, mandolină, gitară și balalaică.

Soția sa, ELENA LUȚA IANAȘ, s'a născut în Lipova, din părinți proprietari de pământ. A absolvit școala medie în Lipova. S'a căsătorit la anul 1928. Distracția și-o face cu muzica de pian, cu lucrul de mână și cu cetitul.

Au doi copii gingași: TRAIAN CONSTANTIN de 5 și DORINA EUGENIA de 2 ani.

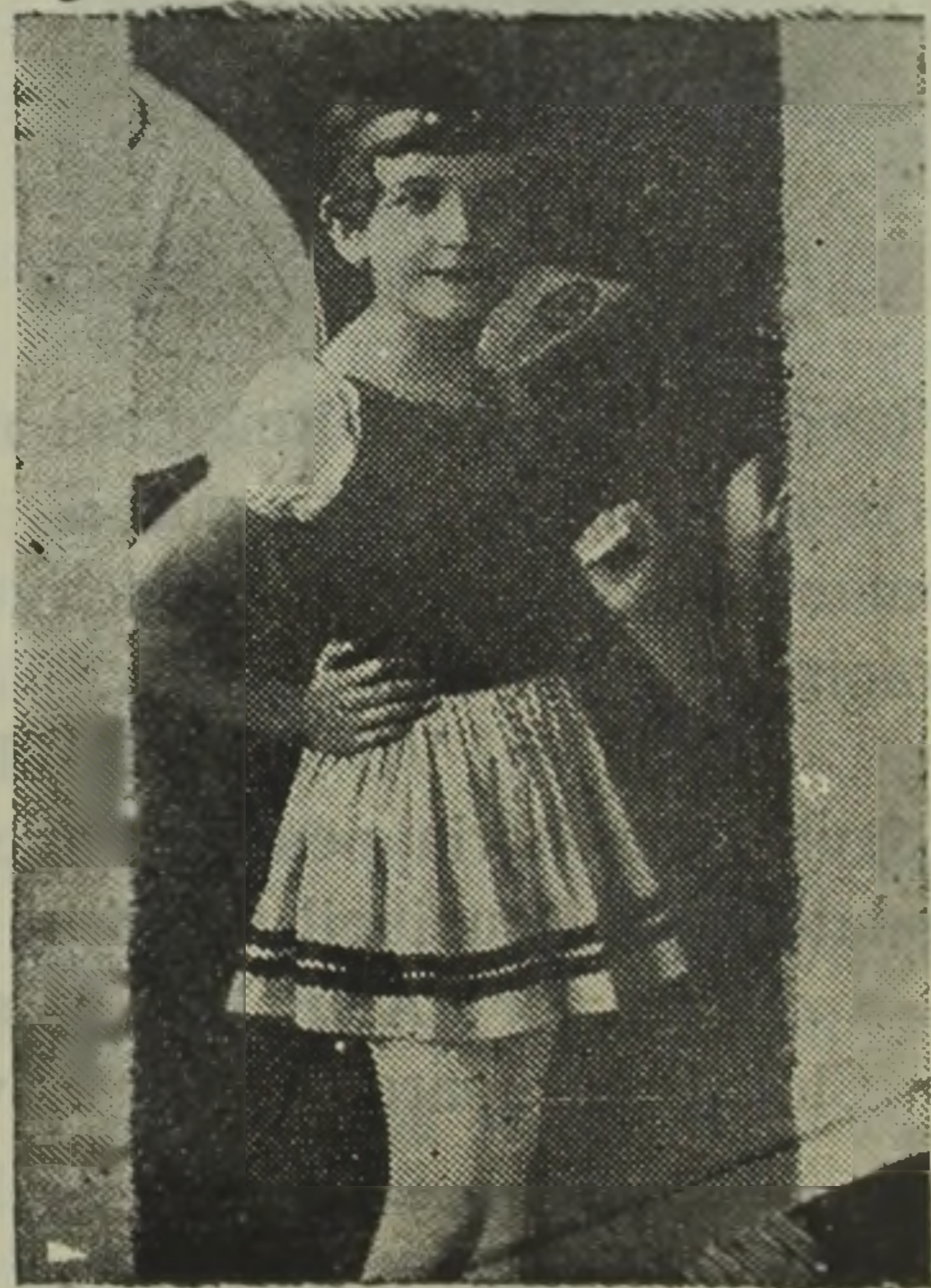
*

PAPP TRAIAN, paroh ort. rom. în comuna sa natală Bogsig, unde s'a născut din familie de preot. Studiile liceale cu bacalaureatul le-a făcut în Békéscsaba și le-a absolvit în 1908, iar teologia a învățat-o în Arad. După sfințirea sa întru preot în 1913 sa așezat în actuala-i parohie, unde funcționează și azi cu rezultate vădite în multele înfăptuiri de seamă. Este pre-

ședintele consiliului parohial membru în comitetul școlar, președintele corului bisericesc înființat la 1895 și președintele casei culturale din loc. A înființat societatea rel. Sf. Gheorghe și este conducătorul ei. În anul 1920 a ridicat monumentul eroilor, în 1923 a cumpărat clopote pe seama bisericii (unul este de 450 kg.) iar în 1932 a zidit biserica nouă cu 3 turnuri și a împrejmuit curtea bisericii și cimitirul cu gard. Pentru bogata-i activitate bisericească pastorală a fost distins la 1932 cu brâu roșu din partea episcopului. Se ocupă cu agricultura, stupăritul, cu viticultura, pomicultura și cu creșterea paserilor de soi. În 1919 din calea armatei roșii s'a refugiat în decurs de 9 săptămâni la Deva la Divizia a 2-a vânători. În armata română e preot militar de rezervă.

Soția sa, EMILIA POPOVICI, s'a născut în Seleuș din familie de preot. S'a căsătorit în 1913. A decedat la 20 Oct. 1931.

Are două fete: DELEA absolventă de cl. IV. gimnaziale în Arad și LEONTINA, elevă de cl. III. liceală tot în Arad.

PĂTEAN ȘTEFAN, măestru măcelar în Nadlac. S'a născut în Nădlac la 1887 din părinți proprietari de pământ. Școala primară a făcut-o în satul natal, iar două clase gimnazială în Macău. Meseria a învățat-o în Cenadul-vechiu, unde s'a eliberat la 1908; a fost calfă până la 1913 și de atunci își conduce independent meseria cu o îndemânare deosebită. Poartă un interes vădit branșei sale ca preș. corporației meseriașilor, membru fondator la căminul meseriașilor și la Reuniunea meseriașilor, precum și ca membru în comitetul băncii de circumscripție. E membru la asociația pompierilor din loc. A luat parte activă în războiul mondial, unde a fost odată rănit. Se mai ocupă cu agricultura, cu creșterea vitelor și cultura viei. Ținta vieții sale este să trăiască pentru profesiunea sa și pentru familie.

Soția sa, ELISAVETA OLARIU, s'a născut în Sânnicolaul-Mare din părinți măcelari. Școala a făcut-o în comuna natală, iar la 1917 s'a căsătorit.

Fiica lor: STELLA de 11 ani, e elevă în cl. I. a liceului din Arad.

PATRUȚIU NICOLAE, abagiu (căbănicer) în Lugoj. S'a născut în Scăiuș (jud. Severin) din părinți economi. Școala a făcut-o în Scăiuș, iar meseria a învățat-o la Lugoj eliberându-se la 1911. Pe lângă branșa de abagiu, ce o exercitează cu deosebit simț artistic, mai are și întreprindere de benzină, având de trei ani încoaci fântână de benzină proprie. În războiul mondial a luat parte activă și merituoasă, primind pentru bravuri militare decorațiile: medalia mare și mică de argint, medalia de bronz, crucea Carol. E membru

al corporațiunii și al Reuniunii meseriașilor. În politică s'a declarat ca român devotat, luând parte la adunarea națională din Alba Iulia în 1918 pentru declararea alipirii Ardealului la România mare, în prezent activează ca membru în comitetul județean al partidului național-tărănist din Severin.

Soția sa, VIPARA PREDĂ, s'a născut în Lugoj din părinți proprietari de pământ. A învățat croitoria pentru dame, care nu o mai practică. S'a căsătorit la 1910. E membră fondatoare a Reuniunii femeilor meseriașilor.

Fiica lor: AURORA, e studentă în anul al III-lea la facultatea de drept a Universității din Cluj. Preocuparea-i distractivă îi este violina.

PEPA IOSIF, notar comunal în Domașnea. S'a născut tot aci din părinți proprietari de pământ. Dorindu-se pe calea comerțului a învățat școala superioară de comerț din Brașov, unde a terminat în 1912 și a luat și bacalaureatul. A fost funcționar de bancă 2 ani după care s'a pornit pe cariera administrativă. Practica de notar a făcut-o în Târnova până la 1916. Cursul de notari l-a absolvit în Becicherecul-mare în 1915. Ca notar diplomat a funcționat în mai multe comune și anume: până la 1 Ian. 1923 în Gladna română, până la Sept. 1927 în Igazfalva, în Sacul până la Dec. 1931, iar de atunci aici în Domașnea. Pe teren administrativ lucrează cu devotament și cu pricepere de specialist rutinat, căutând să promoveze interesele administrației și binele poporului. Este membru al Reuniunii notarilor și vicepreședintele Băncii populare din loc. Se mai ocupă cu agricultura și cu pomicultura.

Soția sa, ELENA DEAGARO, s'a născut în Timișoara din părinți administratori de moșii. S'a măritat în 1922.

*

PELEA TRAIAN, preot ort. rom. în comuna Izvin s'a născut în comuna Bencecul de jos, din părinți proprietari de pământ. A făcut studiile pedagogice la școala normală din Timișoara, pe cari le-a terminat în 1925, când a și pașit pe calea învățământului ca învățător în Fibiș, unde a stat până la 1927. În anul 1928 a depus examenele de teologie în Arad și hirotonindu-se a funcționat în Bara, ca preot și învățător până la 1930, când s'a așezat ca preot al comunei bis. Izvin, unde păstorește și azi cu recunoscută vrednicie. Pentru mănoasa sa activitate pastorală deține și o scrisoare de laudă din partea protopopului. Ca membru în consiliul parohial se remarcă prin străduința de promovare a

tuturor intereselor bisericesti, iar ca păstor sufletesc este promotorul impintenărilor spre religiozitate și culturalizare. În muzică mănuește cu îndemănare vioara.

Soția sa DONICA MARCU, s'a născut în Izvin, din părinți proprietari de pământ. A făcut 4 cl. liceale la liceul Carmen Sylva din Timișoara și s'a aplicat în serviciul poștal; cursul de poștă l-a absolvit în 1924 și a funcționat la P. T. T. în Timișoara până în 1925 când a dimisionat din serviciu și s'a căsătorit. În timpul liber se amuzează cu muzica de pian, cu cetitul și cu lucrul de mână.

Au două fetițe dragălașe: STELUȘA de 5 și HORTENSIA de 3 ani.

*

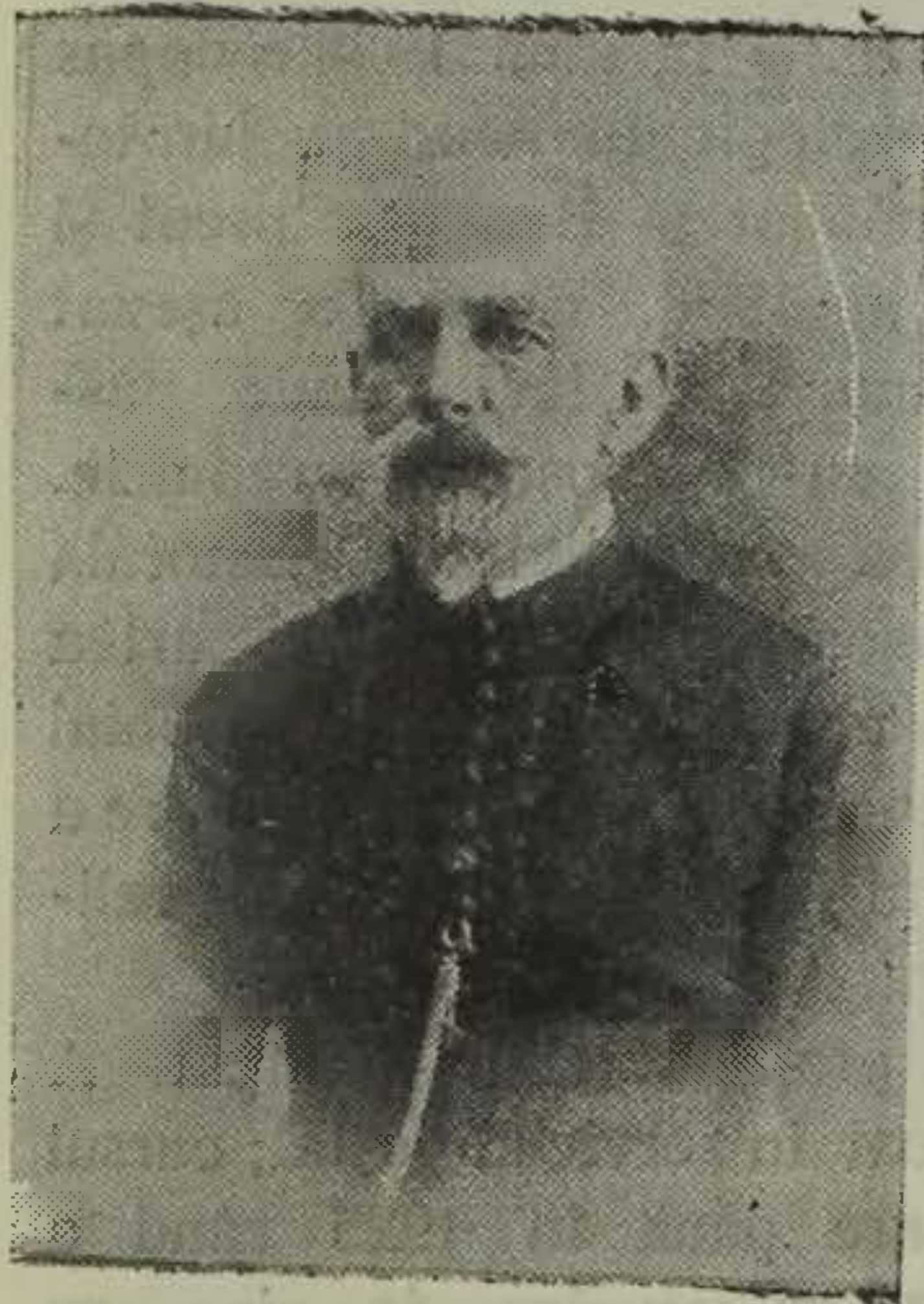

PELLE PETRU, paroh ort. rom. în retragere (pensie) în Miniș. S'a născut în Ursad (Bihor) la 1873 din părinți proprietari de pământ. A făcut studiile liceale și bacalaureatul la Beiuș, absolvindu-le în 1893 și a urmat apoi cursurile teologice în Arad. După terminarea teologiei la 1896 și după hirotonirea sa din 1897 s'a stabilit în parohia Minișului unde a păstorit cu recunoscut devotament până la anul 1933 1/X, când s'a retras în pensiune după 36 de ani de muncă sufletească. Preot fruntaș, păstor sufletesc ireproșabil a condus turma sa cuvântătoare, fără a lăsa să rățăcească nici un credincios cu tot haosul de sectarism ce băntuia în acelea părți. A renovat biserica intern și extern, tocmindu-i și turnul cu suma de 420 mii Lei; a cumpărat 3 clopote în valoare de 84.000 Lei și a îngradit cimitirul și a renovat școala radical. Pentru meritele sale pe teren bisericesc a și fost decorat cu Răsplata muncii pentru biserică cl. II. A fost președintele consiliului parohial și al comitetului

școlar. Se ocupă cu agricultura și ca proprietar de vie cu viticultura.

Soția sa, MARIA RAȚIU, s'a născut în Drauț din familie de preot. S'a căsătorit în 1897 și a trăit în neștirbită fericire familiară.

Copii lor: SABIN, inginer silvic în Lipova, are un băiețel de 5 ani pe Marius; CORNELIA măritată Dr. Virgil Mladin medic în Radna, cari au un băiat de 14 ani, VIRGIL elev de cl. IV. liceală în Arad.

PEPA ILIE, paroh ort. rom. în comuna Armeniș. S'a născut în Domașnea, din familie de învățător. Studiile gimnaziale le-a făcut în Debrețin și în Lugoj, după cari s'a înscris la școala normală din Caransebeș. Nu a rămas însă pe calea didactică, ci simțind vocațiune pentru cariera preotească a învățat teologia din Caransebeș pe care a terminat-o în 1893. După sfințirea sa prin 1895 a ocupat și deține până azi cu deplină competență postul de paroh al Domașnei. Este președintele consiliului și al adunării parohiale. Din președinția comitetului școlar a abzis și e numai membru de drept. Este deputat în adunarea protopreșbiterală și membru al judecătoriei protopopești. În parohie a făcut o seamă de îmbunătățiri, din care se vedește o activitate de adevărat păstor sufletesc. A zidit casa parohială, biserica a renovat-o, a înzestrat-o cu 3 clopote prin colectă publică și a pictat-o; curtea bisericii a umplut-o cu pomi fructiferi, iar grădina a straformat-o în parc: cimitirul l-a îngrădit în lungime de 150 m. cu gard pe cement. Pentru

activitatea sa a fost distins cu brâu roșu din partea autorităților bisericești în 1930, iar ministerul l-a decorat cu: Răsplata muncii cl. II. pentru biserică în 1927. Înainte de războiu a fost preot militar de rezervă.

Soția sa, MARIA CIGLARITS, s'a născut în Titel (Jugoslavia) din familie de ofițer. S'a căsătorit în 1894 și a decedat în 30 Ian. 1903.

Fiica lui: ALEXANDRA, măritată Victor Jovița primpretor în Orșova; iar nepoata dela aceștia, LUCIA, este elevă de cl. III. a școalei primare din Orșova.

PETRIA GEORGE, măestru zugrav și văpsitor în Caransebeș. S'a născut tot aci, unde tatăl său a fost polițist al orașului. Simțindu-se atras de cariera industrială și de meserie, după isprăvirea școalei primare a intrat în ucenicia de zugrav tot aci în Caransebeș. Meseria o exercită din 1904 independent și ca patron și pe o scară întinsă, apreciat pentru lucrările sale artistice, și moderne. A luat parte în războiul mare în care a fost odată rănit și făcut prizonier de către Ruși, la cari a stat 3 $\frac{1}{2}$ ani. În branșă are cele mai mari întreprinderi, trecând și hotarele orașului cu zugrăviri de biserici în mai multe comune. A zugrăvit școala de liceu, școala normală, edificiul judecătoriei din Caransebeș ș. a. Este membru al corporațiunii meseriașilor.

Soția sa, ECATERINA PREDA, s'a născut în Lugoj din părinți proprietari de pământ. Școala a făcut-o în Lugoj și s'a căsătorit în 1906. Este membră la Reuniunea femeilor ort. rom.

Fiica lor: ELENA, a absolvit 4 clase de școală medie și școala de menaj. Actuala este funcționară la judecătoria de ocol. E membră a Reuniunii femeilor ort. rom. din loc.

*

PETANIC VALERIU, director școlar de stat în Sculea. A făcut școala normală din Caransebeș, luându-și diploma la 1914. Ca învățător a funcționat în Vărădia, Voivodinți (Jugoslavia), Birda, Șoșdea și în Timișoara, iar din 1931 este în Sculea. Indeplinește postul de secretar al comitetului școlar, este președintele casei naționale din loc și cantor ort. român. Pentru activitate-ai didactică are mai multe distincțiuni, între altele și mulțumită protocolară dela Consistorul din Caransebeș pentru rezultatul prestat în anul 1919. A luat parte și la războiul mondial, în care a fost odată rănit. Se mai ocupă cu agricultura, apicultura și creșterea paserilor de soi. Ținta-i de viață este propășirea culturală-economică a poporului.

Soția sa, **SUSANA DRAGHICI**, s'a născut din părinți învățători. Este membră a Reuniunii femeilor ort. rom.

Unica lor fiică este: **LUCREȚIA**, elevă de

cl. IV. a liceului Carmen Sylva din Timișoara.

*

PETRESCU IOAN, notar comunal în comuna Șiclău. S'a născut în Bistriț (jud. Dolj) din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut și le-a isprăvit în Arad la 1921. Dedicându-se carierei administrative a făcut practica de notar în Zarand și s'a înscris la cursul de notari din Făgăraș, pe care l-a absolvit în 1922. În calitate de notar diplomat a funcționat în Socodor, Zimandul nou, Macea, iarăș Socodor, Șangul, Vârful, Variaș și din 1 Octomvrie 1931 deține postul de notar din

Șiclău. A luat parte în războiul mondial cu armata română, în care a fost rănit de două ori și a fost 2 an prizonier în Germania; pentru acte de vitejie a fost decorat cu Crucea comemorativă cu bareta Carpații, Ardealul, Jiul, Oltul, București; cu medalia „Avântul țării pentru războiul balcanic” și cu Virtutea militară cl. II., precum și cu medalia Victoria din războiu. În serviciul de administrație a dovedit o iscusință rară și o largă pricepere, pentru a cărei răsplătire a primit în 1926 și distincția decorației. Coroana României în gradul de cavaler. Este membru al Reuniunii notarilor și secretarul asociației de pășunat din loc. Distracția timpului liber îi este vânătoarea. Susținător al mamei sale bătrâne și crește pe surorile sale.

Soția sa, CORNELIA ARDELEAN, învățătoare diplomată de stat, s'a născut în Checea română din părinți învățători. Pedagogia a studiat-o la școala normală din Suboțita (Jugoslavia) terminându-o în 1917. A funcționat ca învățătoare în Vésztő (Ungaria), în Socodor și în Zarand unde a și dimisionat din învățământ în 1924. S'a căsătorit în 1920. Se mai ocupă cu lucrul de mână, cu țesutul de covoare, cu cusături. Distracția și-o face cu pianul și cu cetitul.

*

PETRIȘOR IOAN, notar comunal în Comlăuș. S'a născut tot aci la 1904 din părinți proprietari de pământ. A făcut întâiu școala normală confesională de 8 clasa și bacalaureatul în Arad, terminând în 1924. După un an de teologie din Arad s'a înscris la cursul de notari tot aci în anul școlar 1925—26, după absolvirea căruia s'a dedicat cu totul carierei administrative. A funcționat în calitate de subnotar în Măderat până în 1929, apoi un an în Comlăuș, unde dela 1930 indeplinește cu cinste și cu pricepere postul de notar. Pe terenul administrativ activează cu zel pentru îmbunătățirea stărilor financiare și sociale ale poporului și pentru îndeplinirea chemării sale. Este membru al Reuniunii notarilor, președintele corpului de pompieri voluntari din loc, iar ca vânător este ales membru de onoare al soc. de vânat „Ulpiu Traiana” din loc. Pentru propaganda în scopul aviației deține o medalie și o diplomă de recunoștință din partea asociației Arpa. Se mai ocupă cu agricultura, viticultura și creșterea paserilor de soi.

Soția sa, LIVIA NOVAC, s'a născut în Comlăuș din părinți funcționari la C. F. R. Are școala medie din Arad și o clasă a școalei superioare de comerț tot de aci. S'a măritat în 12 Sept. 1931. În timpul liber se amuzează cu pianul, lucrul de mână și cu cetitul.

Unica lor fetiță dragălașă e LUCIA MĂRIOARA.

*

PETROVICI TRAIAN, paroh ort. rom. în comuna Țela, unde s'a născut din familie preoțească. Studiile liceale le-a făcut în Brașov, unde a luat și bacalaureatul în 1914. A luat parte în războiul mondial ca elev plutonier și a fost odată rănit. Pentru vitejie a fost împărțit cu decorațiile: medalia mare de argint de două ori, medalia mică de argint de două ori, cu medalia de bronz și cu crucea Carol. A învățat apoi teologia din Arad, după a cărei terminare în 1922 s'a sfințit și a ocupat postul de paroh al

comunei sale natale Țela. Ca și un adevărat păstor sufletesc al credincioșilor săi, se îngrijește atât de propășirea lor în cele sufletești, cât și de dezvoltarea culturală și de bunăstarea materială a comunei. Este conducătorul tuturor instituțiilor locale. Astfel este președintele consiliului parohial, al comitetului școlar, al corului bisericesc precum și al Casei culturale din loc. Țintă de viață și-a propus din îndeplinirea chemării sale de misiune. Cele mai predilect instrument muzical de distracție are violina.

Soția sa, AURELIA CENEDEAN, s'a născut în Pecica, din părinți proprietari de pământ. A făcut școala de medie în Sibiu și în Arad și s'a căsătorit în 1922. Pianul îi este muzica de distracție, ce și-o procură în timpul liber.

Soții trăesc viață modestă, retrasă.

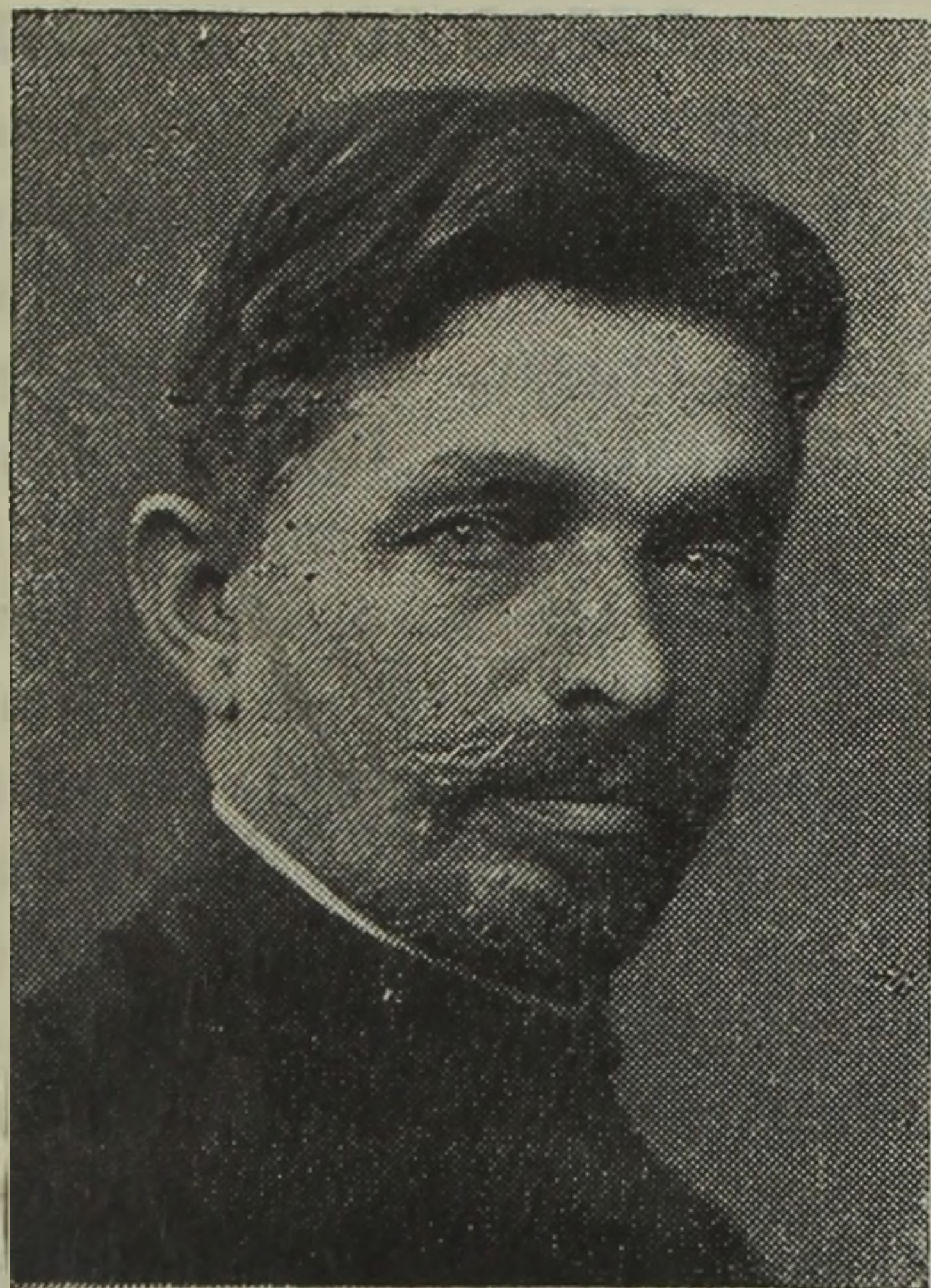
*

PIGLI SEVER, paroh ort. rom. în Bărăteaz. S'a născut tot aci la 1909 din familie de învățător. A făcut 4 cl. liceale în Arad, iar după absolvirea școalei normale (V—VII. cl.) din Arad se înscrie și face teologia tot aci, terminându-o în 1932. În acest an s'a sfințit și s'a așezat în actuala-i parohie, unde dezvoltă o laudabilă și reală activitate pe teren religios cultural. Este îndrumătorul întregii vieți bisericești și sociale din comună, și conducător la toate instituțiile. Președintele consiliului parohial, al adunării parohiale, al comitetului școlar, al corului bisericesc și al casei naționale. E foarte versat în arta muzicală a violei.

Soția sa, FLORICA ISTFAN STAN, s'a născut în Bocșa română din familie preoțească.

A făcut și a terminat școala medie în Reșița și s'a căsătorit în 1932. Timpul de distracție îl petrece cu lucrul de mână și cu cetitul. Soții duc o viață modestă, retrasă.

Au un gingaș băiețel: TRAIAN IANCU SEVER de un an.

PISĂU NICOLAE, paroh ort. rom. în Sinteamică. S'a născut, în comuna Tiulești (jud. Hunedoara) din părinți proprietari de pământ. A studiat liceul în Beiuș, iar științele teologice le-a făcut la Institutul teologic din Arad, unde a absolvit în 1902. Tot în acest an s'a și hirotonit în Sibiu și a ocupat parohia Basarabasa (jud. Hunedoara), unde a păstorit până la anul 1921, când s'a mutat în actuala-i parohie Sinteamică. Ca păstor sufletesc a căutat să promoveze interesele bisericesti-religioase și să lătească cultura neamului. În acest înțeles activează și ca președintele consiliului parohial și ca membru în comitetul școlar. În 1930 a făcut renovări radicale în extern bisericii, împrejmuiindu-o cu gard și provăzându-o cu 2 clopote noi. A mai zidit o casă parohială nouă. În fosta armată austro-ungară a fost preot militar de rezervă. Se mai ocupă și cu agricultura.

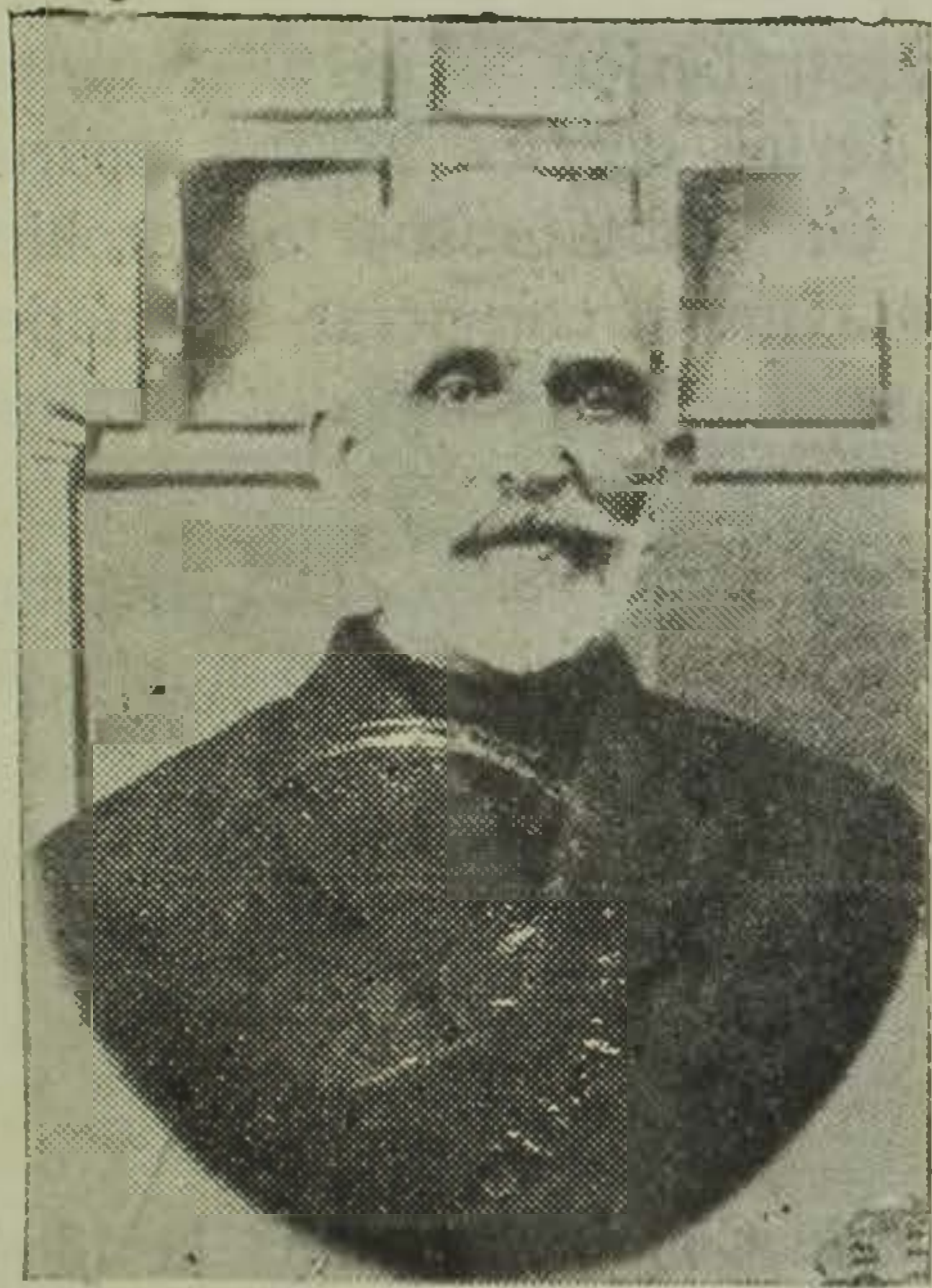
Soția sa, MARIA ȘTEFIAN, s'a născut în Târnavă (jud. Hunedoara) din familie de preot. S'a căsătorit în 1902 și a decedat în 1914.

Copii lor: IOAN, este funcționar la Administrația financiară în Satu-mare. Soția lui, Ana, e născută Domincovici. Unica fiică a acestora este: Maria Magdalena de 3 ani.

POIENARIU VICTOR, notar cercual în comuna Secășeni, comuna sa natală, unde s'a născut în 1894 din părinți învățători. Dedicându-se carierei de învățământ a făcut școala normală din Timișoara, pe care a terminat-o în 1914. Părăsind această carieră s'a înscris la cursul de notari din Becicherecul-mare, pe care l-a terminat cu rezultat bun. În calitate de notar a funcționat în comunele Hitiaș, din 1919 până la 1924, în Ticvaniul-mare până la 1927, în Steierdorf până la 1930, când apoi a preluat notariatul cercual din Secășeni, căruia îi aparțin și comunele Calina și Giurgiova. În administrație este dintre cei mai versați notari, dedicat carierei sale, pe care vrea să rămână. Este membru al Reuniunii notarilor. În timpul funcționării sale din Steierdorf a fost membru activ la toate reuniunile din localitate. Campania războiului a făcut-o întreagă în calitate de locotenent de rezervă, a fost odată rănit și odată bolnav; a primit decorațiile: Crucea de merite cl. III. Signum laudis din argint și Signum laudis de bronz, Crucea Carol și medalia răniților. În armata română este în rangul de locotenent de rezervă la Rgt. 95 infanterie din Turnu Severin.

*

PIRTEA EMANOIL, sen. paroh ort. rom. în comuna Sacoșul-mare. S'a născut în Ogradena-veche (jud. Severin), unde tatăl său a fost preot. A făcut școala civilă din Orșova și s'a înscris la Institutul teologic din Caransebeș. După absolvirea teologiei în 1898 s'a sfințit întru preot și a funcționat în parohiile Ogradena-veche până la 1907, apoi în Valeadeni până la 1921. În acest an s'a strămutat iarăși la Ogradena-veche, unde a păstorit până la anul 1926, în care an apoi s'a așezat în Sacoșul-mare al cărei păstor sufletesc este și astăzi. În fiecare dintre

aceste comune a căutat să lase vre-o înfăptuire de seamă. Astfel în parohia Valeadeni a zidit în anul 1909 o biserică nouă, iar în Ogradena-veche a reparat radical biserica și a înjghebat fonduri bisericesti, din cari e plătit preotul. Este președintele consiliului parohial și al corului bisericesc. În armata română este preot militar de rezervă.

Soția sa, ELENA MEDA, s'a născut în Valeadeni (jud. Caraș,) din familie de preot. S'a căsătorit în 1895.

Copii lor: EMANOIL este preot în Sârbova, și Ioan e subnotar în Cavaran.

Soții duc o viață modestă, retrasă.

*

PIRTEA EMANUIL, iun. preot ort. rom. în comuna Sârbova. S'a născut în Ograde-na-veche (jud. Severin) din familie preotească. Studiile liceale le-a făcut în Caransebeș, iar teologia la Academia teologică din Caransebeș, unde a terminat în 1920. După hirotonirea sa la 27 Sept. 1922 a păstorit comuna bisericească Verendin (jud. Severin) până la 1926, când a trecut la parohia-i actuală Sârbova. Pe teren bisericesc pastoral arată ajunsuri importante. La Verendin a reparat biserica pe din afară și a inzestrat-o cu un

puternic clopot în greutate de 1000 kgr. iar casa parohială a inzestrat-o cu toate acareturile. În Sârbova a zidit la 1928 casa parohială în valoare de 400 mii de lei, iar în 1932 a reparat crucea din comună. Ca președintele consiliului parohial conduce cu abilitate soarta parohiei iar ca membru pe viață la Astra sprijinește progresele culturale. Timpul consacrat distracției îl petrece cu cetitul și cu jocul de șah. Scopul său de viață e promovarea religioasă și culturală a poporului, precum și fericirea familiei sale.

Soția sa, **MARIA BONA**, s'a născut în București, din părinți meseriași. A fost funcționară la „Cartea Românească“ în București și s'a căsătorit la 1920. În orele libere se ocupă cu lucrul de mână și cu cetitul.

Copii lor: **LIVIU** e elev. de cl. V. iar **VIRGIL**, elev de cl. III. primară.

*

POLGAR LEONTIN, notar cercual în Mercina. S'a născut în Ciclova montană la 1884 unde tatăl său a fost angajat la C. F. R. Studiile liceale împreună cu examenul de bacalaureat le-a făcut în Năsăud și le-a absolvit la 1905. Dedicându-se pentru cariera administrativă a făcut doi ani practica la Vrăniuț și apoi cursul de notari în Târgu-Mureș la 1909. A funcționat în calitate de subnotar în Mercina până la 1919, când a fost numit notar cercual tot aci, având în raionul său și comuna Iertof. Este membru al Reuniunii notarilor. Cu practica-i îndelungată se distinge ca un îndrumător în toate chestiile de notariat, iar în particular se ocupă cu studii de arheologie și de istorie. Prins și dânsul în vârtejul războiului mondial, a luptat în calitate de locotenent de rezervă și a fost de două ori rănit. S'a ridicat prin propriile sale puteri.

Soția sa, **ERZILIA GHERGA**, învățătoare cu diplomă de stat, s'a născut în Maidan din părinți funcționari la căile ferate. A absolvit școala normală de fete din Arad la 1901 și de atunci este învățătoare aici în Mercina. Este președintă Reuniunii femeilor ort. rom. din loc.

Copii lor: LEONTINA este elevă la școala de menaj din Timișoara și FABIAN, elev de cl. V. a liceului din Oravița.

*

PLEȘ GHEORGHE, director școlar de stat și senator în Bârzava. S'a născut tot aci la 1881 din părinți proprietari de pământ. A făcut școala normală confesională în Arad, terminându-o la 1899. A funcționat 3 ani în Șoimoș și din 1902 este directorul școalei din Bârzava și unul din corifeii învățatorimei noastre. Omul muncii atât în școală pe teren didactic, cât și în afară, pe terenul extrașcolar, în societate. Este secretarul comitetului școlar din loc și președintele subsecției Radna a Reuniunii învățătorilor. Pentru activitatea sa multilaterală a și primit răsplata morală prin decorațiile Carouana României în gradul de ofițer și Răsplata muncii pentru învățământ cl. II. Se mai ocupă cu agricultura, pomucultura și viticultura. În scop de binefacere aranjează festivaluri artistice culturale de câte 3—4 ori pe an. În politică s'a avântat foarte activ, lucrând în calitate de președinte al organizației național-liberale de plasă din Radna, iar în sesiunea parlamentară 1927—1928 a fost deputat și senator. A făcut și campania

războiului mondial, unde a fost prins de Ruși și ținut patru ani ca prizonier în Rusia.

Soția sa, **LIVIA ȚĂRAN**, s'a născut în Vărădia de Mureș din părinți de profesie comercianți. Școala medie a absolvit-o în claustrul Notre Dame din Lipova și Timișoara. S'a căsătorit în 1903.

Unicul lor băiat: **MIRCEA IONEL** este elev de cl. IV. a școalei primare din loc.

Soții duc o viață modestă, retrasă,

*

Sf. Gheorghe și al Oastei Domnului. Se mai ocupă cu agricultura, viticultura și cu creșterea paserilor de soiu. Violina o manuează cu mare pricepere. Țintă de viață îi este misiunea preotească și propășirea poporului.

Soția sa, AURORA VOȘTINARIU, învățătoare cu diplomă de stat s'a născut în Beliu din familie învățătoarească. A absolvit școala normală din Arad la 1928 și a funcționat ca învățătoare în Gurahont, în Ineu, iar dela 1932 în Cermeiu. S'a căsătorit în 1931. Orele de distracție și libere le ocupă cu lucrul de mână și cu cetitul.

*

POP VICTOR, paroh, arhidiacon onorar gr. cat. în Șeitin. S'a născut în Chereluš (jud. Arad), unde tatăl său a fost protopop gr. cat. Studiile liceale le face în Beiuș, iar facultatea teologică în Budapesta, luând licența în 1909. E numit îndată administrator parohial în comuna Cheț (jud. Bihor), iar în 1914 administrator protopopesc în Holod (jud. Bihor.) În 1918 e numit tot aci protopop districtual și asesor consistorial. În 1924 e protopopul districtelor Mureș-Simand și Sebiș și tot-

odată paroh în Șeitin, în 1931 e distins cu titlul de arhidiacon onorar. E versat și în arta muzicală; ca student a fost conducătorul corului studenților gimnaziului premontrens. Fervent apărător al catolicismului. Parohia sa actuală are unica școală confesională gr. cat., pentru a cărei susținere a purtat mare luptă politică. Ca paroh și președinte al comitetului parohial a organizat Reuniunea „Mariana“, inzestrându-o cu o frumoasă bibliotecă. Pe teren cultural a lucrat cu vorba și cu scrisul: are o mulțime de articole în revistele bisericești și politice prin diferite ziare. În Holod a fost președintele despărțământului Astrei. În politică s'a avântat ca naționalist infocat. A fost mai de multe ori candidat pe lista de deputați național-țărănistă și de prezent e membru în delegația permanentă a organizației județene național-țărăniste în Arad. Are decorația „Steaua României“ în gradul de cavaler. Îi place grădinaritul și plugăritul. La inițiativa sa agricultorii localnici au început o economie rațională, au început să întrebuințeze gunoiul artificial și să samene grâu selecționat, provăzându-se cu mașini de selecționat. În Ceica a fost vicepreședintele Casinei, iar în Arad a fost consilier județean. Se străduiește la înființarea unei Cooperative de credit și de valorizarea produselor agricole.

Soția sa, ROZA CIUMPE s'a născut în Răbăgani (jud. Bihor) unde tatăl său a fost notar. Studiile secundare le-a făcut în claustrul Ursulinelor din Oradea, iar în 1908 se mărită.

Copii lor: ELEONORA; EMILIA cl. VII. liceu, VICTOR cl. VI. liceu, VIRGIL cl. II. liceală, apoi LUCIA și IONEL.

Soții duc o viață modestă, retrasă.

*

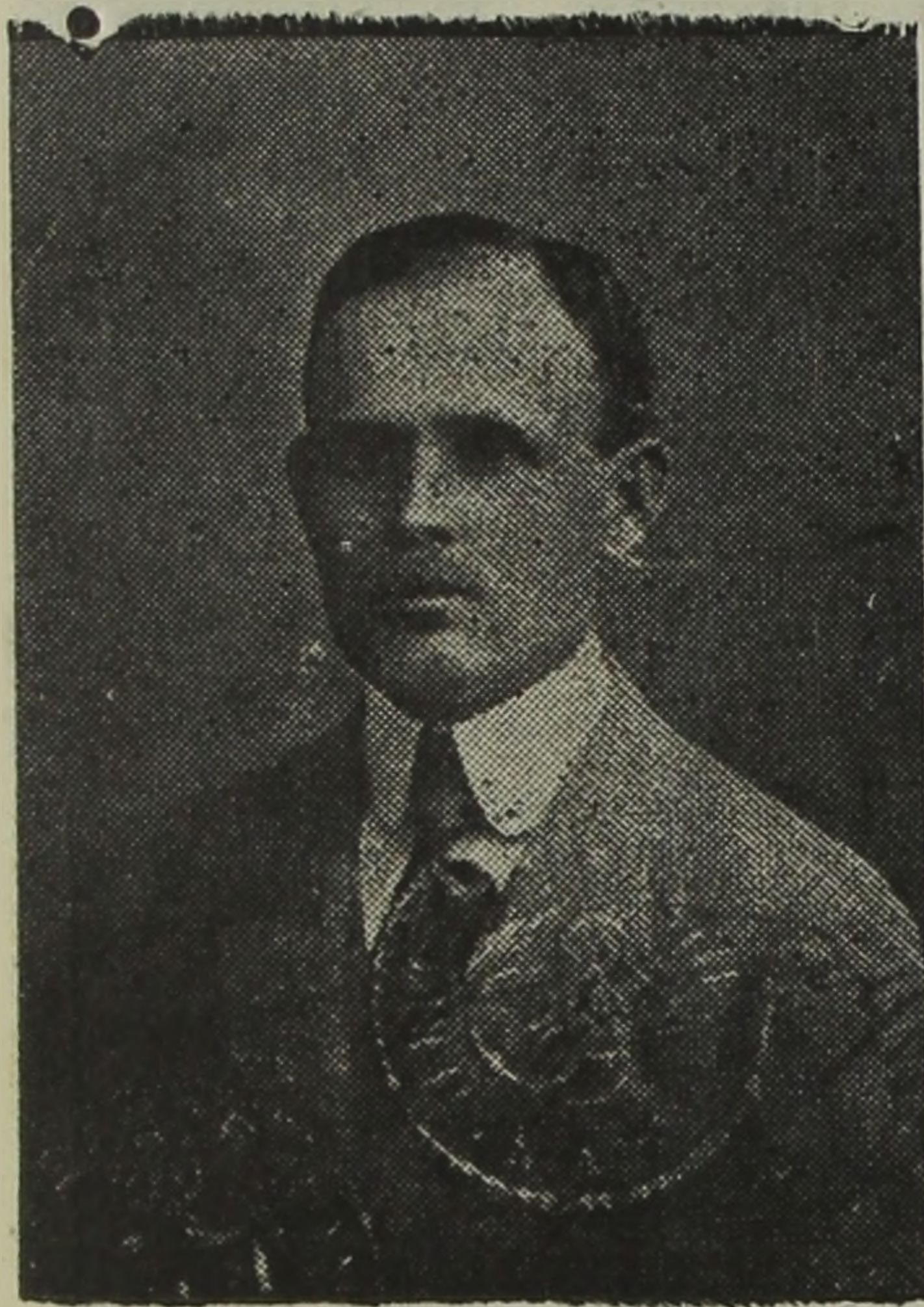
PONTA ȘTEFAN, director școlar de stat în Șimandul de jos. S'a născut în Pecica română la 1887 din părinți proprietari de pământ. Dedicat pentru cariera învățământului a studiat pedagogia la școala normală din Arad, absolvindu-o în 1908. Ca învățator diplomat a funcționat în Hontîșor 3 ani și 10 ani în Semic, după cari a fost numit în Șimandul de jos, unde și azi este merituosul director al școlii de stat. Este secretarul comitetului școlar, dirigintele corului bisericesc și cantor ort. rom. precum și secretarul consiliului parohial. Pe teren

didactic lucrează cu deosebit tact pedagogic și practic, animat de progresul învățământului public și al culturizării rapide. În scop de binefaceri aranjează anual 2—3 serbări culturale școlare. Se ocupă, ca proprietar al 43 de jug. pământ, cu agricultura, apicultura și viticultura, apoi cu creșterea rațională a porcilor și cu creșterea paserilor de soi. Este măestru în arta muzicală a violinei.

Soția sa, MARIA PĂTEANU s'a născut în Nădlac din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1913. Este membră a Reuniunii femeilor ort. rom. din loc. Se ocupă cu broderia și cu cetitul în timpul liber.

Unica lor fată: MARIOARA eleva la cl. III. al liceului Ghiba Birta din Arad.

*

POPA GHEORGHE, director școlar de stat în Micălaca nouă. S'a născut în Drauți la 1878 din părinți proprietari de pământ. După ce a absolvit școala normală din Arad la 1900, a funcționat ca învățător în comuna sa natală Drauți până la 1919, când a trecut la școala din Covăsint iar din 1931 este merituosul dirigent al școlii din Micălaca nouă. Desvoltă activitate laudabilă atât în școală, cât și în afară de școală, activitate recunoscută și de supremul lor de învățământ, care l-a răsplătit cu decorația Răsplata muncii pentru învățământ cl. II. pentru activitatea extrașcolară. Este secretarul comitetului școlar și dirigintele corului școlar, cu care aranjează în fiecare an câte 2—3 șezători culturale în scop filantropic. Pentru încurajarea și propaganda aviației deține medalia „Arpa”. Este membru la Reuniunea învățătorilor din județul Arad, director al Băncii învățătorilor în Arad și director al cooperativei „Plugarul” din Drauți, pe care însuși a înființat-o și o conduce dela începuturile ei. Se mai ocupă cu viticultura și cu creșterea paserilor de

soiu. În marele războiu a luat parte ca locotenent de rezervă; a fost de 2 ori rănit și are decorațiile de războiu: Signum laudis, medalia mare și mică de argint, medaliă de bronz, Crucea Carol și medalia răniților. Pricepe foarte bine muzica de violină.

Soția sa, IULIA TIT, s'a născut în Beiuș din părinți de profesiune industriași. S'a căsătorit în 1919.

Copii lor: ELEONORA, absolventă a școlii comerciale, CAIUS, elev de cl. II. a liceului din Arad și NERVA, elev de cl. II. a școlii primare din loc.

*

POPOVICI SABIN ZAHARI, învățător de stat în Săceni. S'a născut în Caransebeș, din familie de preot. Dedicându-se carierei învățătoresți se înscrie la școala normală din Caransebeș și continuă studiile pedagogice la școala normală din Turnu-Severin. Diploma de învățător o ia în 1931 la T.-Severin și funcționează ca învățător în Bucovăț, iar din 1932 aici în Săceni. E secretarul comitetului școlar. În timpul liber se distrează cu plăcutu-i instrument muzical: violina.

Soția sa, MARIA MICLEA, s'a născut în Benic (jud. Alba) din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1931.

Au două fetițe dragălașe: DOINA și ECATERINA.

POPOVICI GHERASIM, învățător director de stat în Honorici. S'a născut la 1882 în comuna Pogânești, unde tatăl său a fost preot ort. rom. Dedicat pentru învățământ s'a înscris la școala normală din Caransebeș, pe care a terminat-o în 1904. Ca învățător diplomat a funcționat în Dragomirești, în Bichigi și din 1907 și până azi îndeplinește cu laudă și merit postul de director școlar în Honorici. În războiul mondial a făcut campania în rangul de sublocotenent de rezervă; ajuns prizonier a stat 1¹/₂ ani în Rusia, unde a intrat în corpul voluntarilor din Moldova. A fost decorat cu Crucea comemorativă cu spadă și cu Medalia Regele Ferdinand I. Ca învățător este la culmea chemării sale atât în școală cât și în conducerea extrașcolară în comună notând o bogată activitate culturală și economică. Agendele școlare le conduce în calitate de secretar al comitetului școlar. A fost cantor ort. rom. A înființat cor bisericesc de băieți și de adulți al căror diriginte este și cu cari aranjează în fiecare an câte 2—3 concerte și șezători filantropice. A fost mult timp președintele Băncii din loc și al Obștei de arândare, din cari posturi a dimisionat.

POPESCU ALEXANDRU, notar în comuna Checea. S'a născut în Măderat (jud. Arad.) Tatăl său încă a fost notar. Studiile liceale le-a făcut la Brașov, cele teologice la seminarul din Arad, unde a terminat la 1917. Academia comercială a făcut-o în Budapesta și a sfârșit-o în 1920 la București. În armata română e sublocotenent de roșiori în rezervă. După ce a absolvit cursul de notari în Făgăraș la a. 1923, s'a dedicat carierei administrative. A fost subnotar în Curtici și în Pâncota, apoi notar în comunele Pâncota și Adea, iar acum de un an e notarul comunei Checea. Distracția-i predilectă e cântarea. E membru al Reuniunii notarilor, casarul comitetului școlar și secretarul consiliului comunal. Ca student a fost membru la soc. studentescă „Petru Maior“ din Budapesta. La Curtici și Pâncota a fost comandantul pompierilor, a căror societate a organizat-o cari l-au onorat cu mai multe scrisori de lauda.

Soția sa, ELENA FUMOR, s'a născut în Nerău din părinți proprietari mari de pământ. Studiile secundare și le-a

făcut în Sibiu și Brașov, apoi s'a înscris la academia de muzică în Viena, unde a stat numai un an, măritându-se în a. 1931. E o virtuoză a pianului.

Soții trăiesc o viață sobră, modestă și retrasă.

*

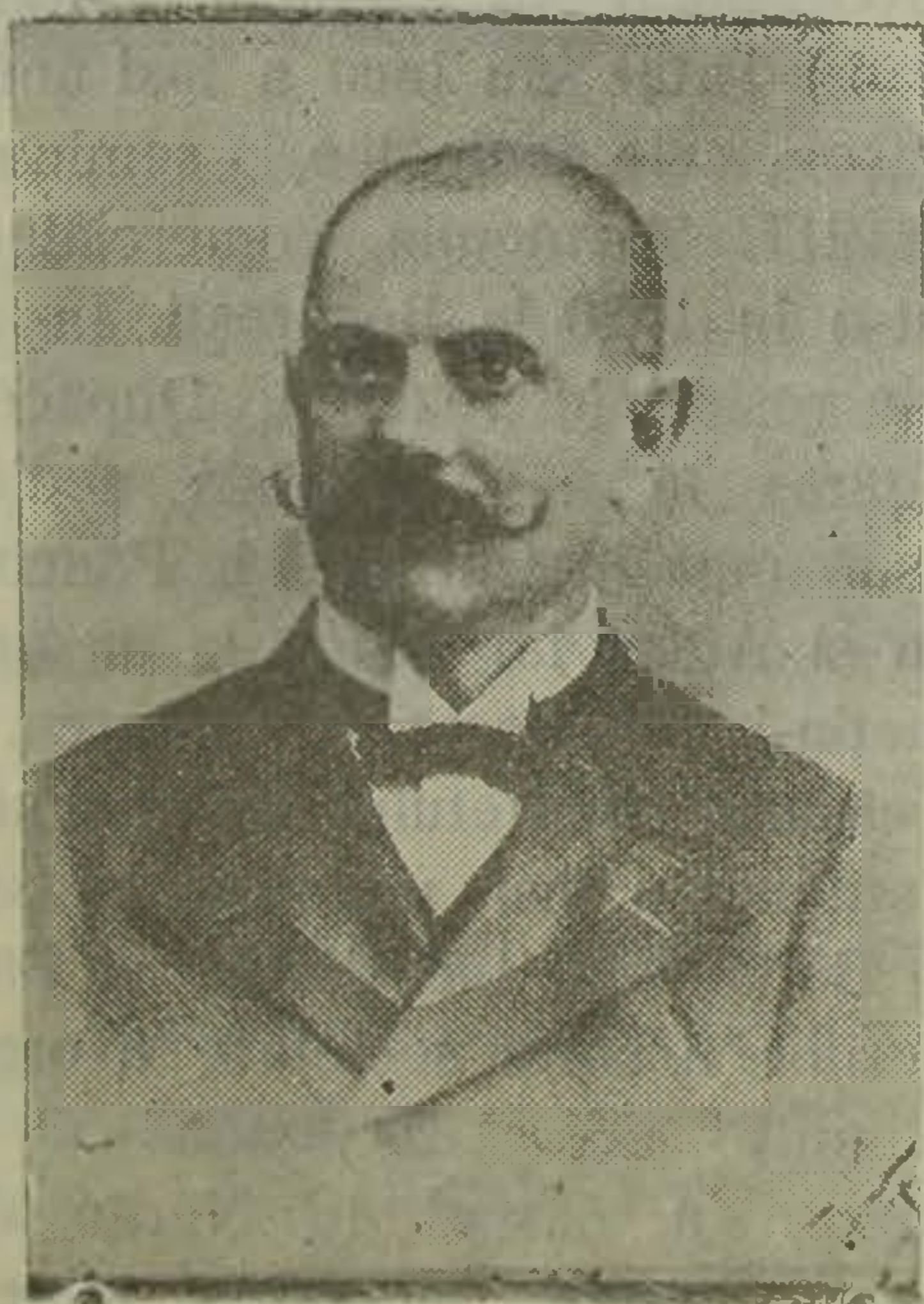

POPOVICI ALEXANDRU, paroh ort. rom. în Târgoviște. S'a născut în Cusiș (jud. Bihor) din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Beiuș, iar cele teologice în Arad, sfârșându-le la 1892, în care an s'a și hirotonit. Ca preot a funcționat în Hisiaș 3 ani, în Fădimac 25 ani, iar dela 1920 și până azi în Târgoviște. E o figură distinsă a preoției noastre, merituos în pastorația parohială cât și în afară. Ca răsplată a meritelor sale în 1930 i-s'a împărțit dreptul de a purta brâu roșu. În fiecare parohie a lăsat urme de vrednicie. În Fădimac a zidit din nou biserica, inzestrându-o cu un mare clopot. A ridicat casă parohială și a renovat școala; iar în Târgoviște încă a zidit biserică nouă și i-a cumpărat 2 clopote. E președintele consiliului parohial, al comitetului școlar și al corului bisericesc; pe terenul catehetic activează cu rezultat eminent. E membru în scaunul protopopesic și în adunarea protopopească și e duhovnicul preoților din tractul Balinț. Se mai ocupă cu agricultura și pomicultura.

Soția sa, **LUCREȚIA MURARIU**, s'a născut în Babșa (jud. Timiș) din familie preoțească. S'a căsătorit în 1892.

Fiul lor unic: **Dr. VIRGIL POPOVICI**, e medic de circumscripție în Cenadul-mare.

*

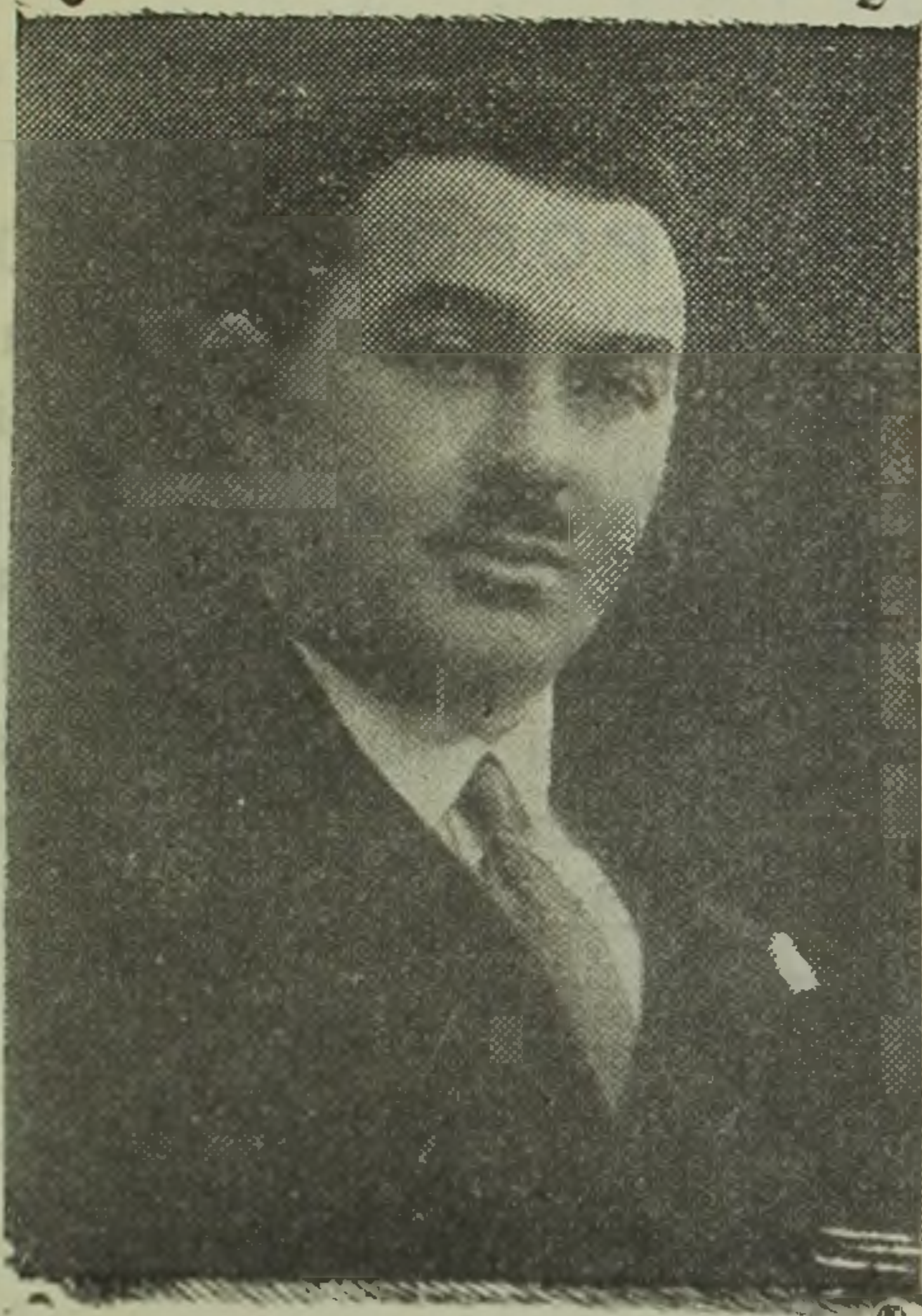
POPOVICI CORNEL, director învățator în pensiune, în Sânmihaiul român. S'a născut în Călacea din părinți învățatori. Studiile pedagogice le-a făcut în Arad și a purtat 44 de ani apostolia învățământului, din cari un an în Bărăteaz, alți 3 ani în Chișoda-veche și 40 de ani în Sânmihaiul român. S'a pensionat în 1929. S'a distins și în viața socială, culturală. A fost multă vreme conducătorul corului bisericesc și al celui național și a condus strana bisericii în tot rastimpul cât a fost învățator. E membru și președinte

la diferitele societăți culturale din loc, membru al soc. religioase „Sf. Gheorghe“, e prim consilier comunal și ofițerul stării civile. În armata austro-ungară a fost locotenent și în războiul mondial a fost decorat cu Signum laudis și cu crucea de aur pentru merite, cu săbii. Ca vânător pasionat e membru al „Uniunii gen. de vânătoare din România“ și al soc. de vânat „Fazanul“ din Timișoara. Ținta lui de viață a fost și este propagarea culturii și a dragostei de neam în comuna unde a îmbătrânit. Instrumentul muzical distractiv îi e flautul.

Soția sa, IULIANA ALEZI, s'a născut în Sânmihaiul român din părinți agricultori. Școala a făcut-o în claustrul călugărițelor „Notre Dame“ din Timișoara și la școala de menaj tot aci, iar în 1891 s'a măritat.

Șoții duc o viață modestă, retrasă și sobră.

*

DR. POPOVICI VIRGIL, medic de circumscripție în Cernadul-mare. S'a născut în comuna Hisiaș (jud. Timiș), unde tatăl său a fost preot ort. rom. Studiile liceale le-a făcut la Brașov, iar facultatea de medicină la Universitatea din Cluj terminând în 1922. A fost medic la spitalele din Lugoj și Timișoara; apoi a făcut un curs medical la Viena și București și a funcționat ca medic de circumscripție în Topolovețul-mare, în Cenei, iar dela 1925 e în Cernadul-mare. În războiul mondial a luat parte ca sublocotenent de rezervă; a fost odată rănit

și a fost decorat cu medalia mare și mică de argint, cu medalia de bronz, precum și cu crucea Carol și cu medalia răniților. E medicul casei cercuale de asigurare, membru al asociației medicilor și e președintele Asociației pompierilor din loc. Dintre sporturi natația și bicicleta le practică cu îndemnare. Se distinge pe terenul literaturii medicale cu articoli și tratate de specialitate în revistele „Clujul medical“ și în Revista de igienă socială.

Soția sa, ANA WIRSZ, s'a născut în Lovrin din părinți proprietari de pământ. Școala secundară a făcut-o la institutul „Notre Dame“ din Jimbolea și Periam, iar în anul 1925 s'a măritat. În orele libere se ocupă cu predilecție cu lucrul de mână cu facerea gobelinelor și cu cetitul. În viața socială activează pe teren de binefacere și e nașa steagului Reuniunii pompierilor din loc, al cărei steag s'a sfințit în 1929.

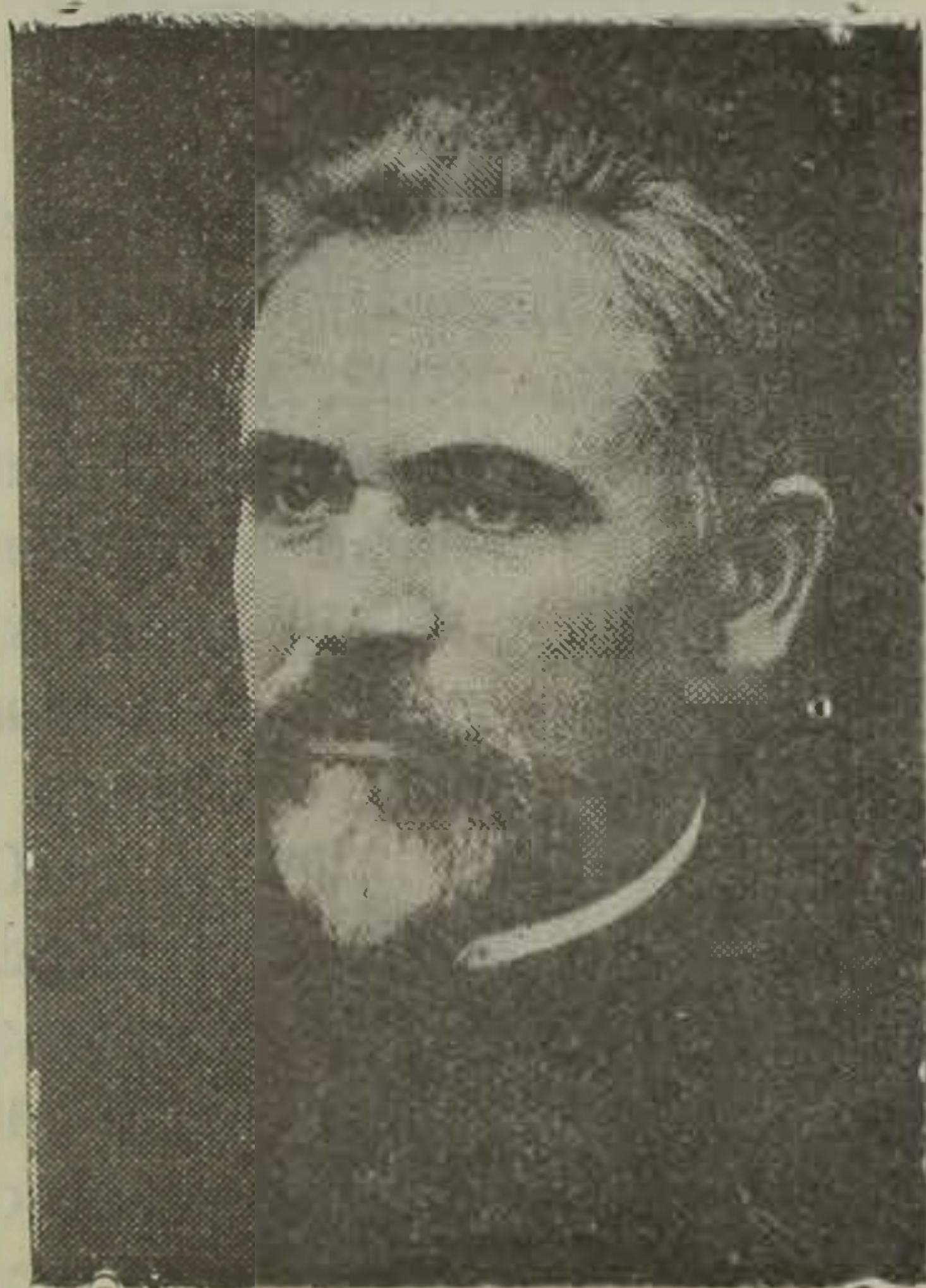
Au doi copii: EMIL de 3 ani și LIDIA GABRIELA de 1/2 an.

*

POPOVICIU ALEXANDRU, notar cercual în Ucuriș (jud. Bihor.) S'a născut la 1887 în Ucuriș, unde tatăl său fusese preot. Studiile liceale le-a făcut împreună cu bacalaureatul în Budapesta, terminându-le la 1908. Dedicându-se carierii administrative a funcționat ca practicant de notar în Nagyrábé (Bihor), în Batar și în Mărauși, iar cursul de notari l-a absolvit în Pécs la anul 1911. În calitate de notar a activat în Beliu și în Olcea, iar dela 1926 îndeplinește notariatul cercual din Ucuriș, căruia îi mai aparțin și comunele Susag și Talmaci. Este membru al Reuniunii notarilor și membru în direcțiunea Băncii populare din loc. Ca notar stăruiește întru ridicarea poporului la demnitatea cuvenită, pilduind însuși cu vrednicie în acest nobil scop, sprijinind orice inițiativă de interes general, național, cultural și economic. În parțial se mai ocupă și cu agricultura.

Soția sa, **ETELCA IOHANNES**, magistră poștala în loc, s'a născut în Sibiu din părinți funcționar la căile ferate. După absolvirea școalei medii din Oradea-mare a făcut cursul de poștă în Budapesta și din 1921 este aplicată ca magistră aici în Ucuriș. S'a căsătorit în 1924.

Unicul lor fiu dragălaș: **SEVER** este elev de cl. III. a școalei primare din loc.

POPOVICIU CONSTANTIN, preot ort. român în Nadrag. S'a născut în Belinț, unde tatăl său a fost preot. Liceul l-a făcut în Lugoj, iar studiile pedagogice la școala normală confesională în Arad, luându-și diploma în 1888. A funcționat întâiu ca învățător confesional în comuna Oloșag 23 de ani, după care apoi a absolvit un curs ocazional de teologie la Caransebeș și s'a preoțit. După sfințirea sa întru presbiter a fost numit la parohia nou înființată din comuna minieră Nadrag, unde figurează astfel ca primul

preot al acestei comune. Ca învățător a activat cu vădite succese pe terenul învățământului public iar ca preot a organizat noua parohie, păstrându-i nivelul religios și purtând grija și credincioșilor din Ferdinand. Pentru meritele pastorale a primit decorația: „Coroana României în gradul de cavalier“ în anul 1926. A fost un timp funcționar la societatea miniera de aci, din care post a demisionat. Agendele oficiale și culturale le îndeplinește și ca președintele consiliului parohial și al comitetului școlar.

Soția sa, **MILEVA FRATSCA**, s'a născut în Bocșa română, din părinți comercianți. Școala medie a făcut-o în Lugoj și s'a căsătorit în 1890.

Fiul lor: **CONSTANTIN** e de profesiune mecanic.

POPOVICIU AXENTIE, paroh ort. rom. în Gârliște, comuna sa natală, unde și tatăl său a fost preot. Studiile liceale le-a făcut la Brașov, iar cele teologice la Institutul teologic din Caransebeș, unde a absolvit în 1902. Dela sfințirea sa din acest an, este parohul comunei Gârliște. In cununa meritelor sale se împletește o bogată activitate pastorală, de promotor și de conducător în toate afacerile bisericești, culturale și economice. Este președinte al consiliului și al adunării parohiale, al comitetului școlar, al corului bisericesc și al fanfarei. Asesor în judecătoria protopresbiterală din Oravița și directorul băncii „Economia“ din Gornia. A reparat radical edificiul bisericii și după războiu i-a cumpărat 4 clopote mari în locul altor 4 recvirate în războiu, pe cari iar dânsul le cumpărase. A îngrădit curtea bisericii cu un monumental gard de fier; împreună cu directorul școlar a ridicat monumentul eroilor și a zidit pomposul edificiu școlar. Se mai ocupă cu sculptura de lemn, cu agricultura, viticultura și cu pomăritul.

Soția sa, **MARIA FRENȚIU**, s'a născut în Goruia din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1901.

Copii lor: **Dr. IOAN TRAIAN** este medic în Gârliște; **CORNELIA** este măritată căpitan Victor Dragan la cercul de recrutare Oravița; **AXENȚIE** sublocotenent activ la Rgt. 16. călărași în Sibiu.

*

GHEORGHE POPOVICIU, paroh ort. rom. în comuna Mărul, în comuna sa natală, unde s'a născut în 1881 din părinți proprietari de pământ. Studiile secundare le-a făcut la liceul real superior din Timișoara, iar cele teologice la Institutul teologic din Caransebeș. După sfințirea sa întru preot în 1910 s'a așezat aci în Mărul, unde și până azi păstorește cu deosebită râvnă și cu dorința de progres în toate ramurile. Este președintele consiliul parohial și al comitetului școlar. Dela 1910, de când este aici, e membru în consiliul comunal fără întrerupere. A înființat un cor și a înfiripat casa culturală. A zidit o școală nouă și tot sub auspiciile sale s'a ridicat edificiul nou al primăriei; pe seama bisericii a cumpărat trei clopote și a adunat fondurile necesare unei renovări radicale a bisericii, ce se va efectua îndată cu trecerea crizei actuale. Pentru larga-i activitate a și fost recompensat cu Răsplata muncii pentru biserică cl. II. în anul 1925. S'a aruncat și în vâltoarea politică, unde deține rolul de fost și ac-

tual președinte al organizației liberale locale. In timpul revoluției de după războiu în 1918 a fost președintele consiliului național local și a fost deținut pentru sentimentele sale naționale. Se mai ocupă cu agricultura, pomicultura și cu creșterea vitelor. De remarcat este epizodul istoric, când în 1849 generalul Bem cu statul său major s'a retras prin comuna Mărul și peste muntele Medeia, a fost capturat de locuitorii grănicerii ai comunei. A fost eliberat numai după ce se năpustiseră o companie de honvezi și un escadron de husari, cari ca pildă de pedeapsă au ucis pe primarul comunei Nicolae Malaescu, la 8 aug. 1849, în mijlocul străzii.

*

POPOVICIU IOAN, paroh ort. rom. în Almaș. S'a născut în Olari la 1880 din familie de preot. După absolvirea studiilor liceale în Ciaba s'a înscris și a urmat teologia din Arad, unde și-a luat diploma de preot la 1902. A funcționat apoi în administrația comunală până la hirotonirea sa întru preot la 1906, de când și este parohul comunei sale actuale. Activează ca unul dintre cei mai de frunte preoți ai tractului atât în parohie cât și în protopopiat. În parohie este președintele consiliului parohial, al comitetului școlar și al casei culturale din loc: mai activează ca secretarul protopopiatului, membru în adunarea, în judecătoria și în scaunul protopopesesc. Biserica a renovat-o extern și intern i-a cumpărat 3 clopote, a acoperit-o cu țiglă și a împrejmuț-o cu gard. Tot așa a îngădit cimitirul nou înființat și a decretat zidirea casei parohiale. A ridicat și un monument al eroilor. La Astra este membru pe viață. În armata română are rangul de preot militar de rezervă. Se mai ocupă cu creșterea paserilor de soi. Sora sa este măritată după Dr. Simeon Pop Zaslo, primpretor în Țiria.

Soția sa, **CONSTANȚA MAGIER**, s'a născut în Satu-rău (jud. Arad), tatăl său a fost protopop în Buteni. Școala medie a absolvit-o în claustrul Notre Dame din Timișoara Iozefin. S'a căsătorit în 1906. Este membră în comitetul Reuniunii femeilor din Gurahont. Predilecta-i ocupație de timpul liber este cetitul. Familia distinsă numără ca frați ai Doamnei pe Dr. Andrei Crișanul Arhiereu în Oradea și pe Cornel Magier directorul școlii de cantori în Oradea; iar ca surori pe: Valeria măritată Cornel Lazar protopop în Gurahont și Emilia măr. V. Bulz paroh în Gurahont.

Copii lor: **OVIDIU**, funcționar P. T. T. în Vașcău (jud. Bihor) și **LUCIA Bocoș** adoptivă, elevă de cl. I. a școlii normale de fete în Oradea. Unica lor fată, **MINERVA**, a decedat în etate de 17 ani la 1928.

Soții duc o viață modestă, retrasă.

Diaconovici Loga din Timișoara.

Soții duc o viață modestă, retrasă.

POPOVICIU MIRON, director școlar de stat în Bocșaromână. S'a născut în comuna Uzdin (Jugoslavia), din familie de preot ort. rom. Școala normală a făcut-o în Caransebeș și după absolvirea ei în 1903 s'a așezat ca învățător în comuna Bocșaromână. Școala și propășirea învățământului îi este preocuparea-i de seamă și ținta de viață. Lucrează cu destoinicie atât pe terenul didactic cât și extrașcolar. Este secretarul comitetului școlar, președintele cercului cultural din loc și cantor la biserica ortodoxă română. Cu școlarii aranjează an de an câte 2—3 serbări și concerte în scop de binefacere. A fost președintele consiliului de cenzori al Băncii populare „Unirea“ din loc, din care post însă a dimisionat. Pentru activitatea școlară și extrașcolară a fost decorat în 1932 cu ordinul „Coroana României“ în gradul de cavalier.

Soția sa, **MARIA VOLOVAȚIU**, s'a născut în Bocșaromână, din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1920. Unicul lor fiu: **IONEL** este elev de cl. I. a liceului

POPOVICIU NICOLAE, director școlar de stat în comuna Scăiuș. S'a născut în Caransebeș din părinți comercianți. A făcut școală normală în Caransebeș, terminându-o în 1905 și s'a dedicat carierei de învățământ. Ca învățător diplomat a funcționat în mai multe comune, lăsând în fiecare brazde adânci de cultură. Și-a început lucrarea de luminare la școala din Scăiuș, a urmat câțiva ani în Valea-Bistra și de cinci ani încoaci iarăș în Scăiuș în calitate de învățător director. Atât în școală cât și extrașcolar activează cu deplin succes și rodnicie stăruind pentru culturalizarea cât mai intensivă a populației rurale. Este secretarul comitetului școlar și cantor ort. rom. Pentru ridicarea unui monument al eroilor a lucrat foarte mult.

Soția sa, **MARIA VRUSCH**, s'a născut în Caransebeș din părinți de profesie măestri zidari. A făcut școala medie în Caransebeș și s'a căsătorit în 1913.

Copii lor: **ECATERINA** este învățătoare cu diplomă de stat; **CONSTANTIN** este elev la școala superioară de arte și meserii în Arad; **ANDREI** este calfă de comerciant în Caransebeș.

*

PUTA IOAN, notar în Remetea-Timișană. S'a născut în Remetea-mare din părinți agricultori. După ce a depus cu succes bacalaureatul școlii comerciale din Arad la a. 1920 intra în serviciul poliției. E comisar de siguranță cl. I. în Arad și mai apoi șeful poliției de frontieră în Otlaca, până la a. 1923. Se dedică apoi carierei administrative și depune cu succes laudabil cursul de notari din Făgăraș. A funcționat ca subnotar în Remetea-Timișană, ca notar în Cuvejdia, ca notar cercual în Dorgoș, iar dela a. 1930 și până

azi e notarul comunei Remetea-Timișană. În războiul mondial a luat parte ca elev plutonier de rezervă și a fost rănit. Pentru actele de vitejie, repurtate în fața inamicului a fost decorat cu mica medalie de argint pentru vitejiei și cu crucea Carol. E vânător pasionat și dibaci. A fost președintele societății de vânatoare „Remețeană“ din loc; din cauza multiplelor ocupațiuni a abzis de prezidenție și acum e numai membrul ei. A mai fost președintele soc. de vânatoare „Plugarul“ din Cuvejdia. E membru al Reuniunii notarilor și șeful plasei al Reuniunii notarilor din plasa Recaș.

Soția sa, **ILEANA BERGER**, s'a născut în comuna Otlaca, unde părinții ei au fost mari comercianți. Studiile secundare le-a absolvit în Arad la a. 1921 și apoi s'a căsătorit. Îi place lucrul de mână și cetitul.

Soții duc o vieță modestă, retrasă.

*

e meșter de violină. Îndeplinirea chemării e ținta lui de viață.

PUTA ȘTEFAN, notar cercual în Bălinț. S'a născut în 1896 în Pecica română din părinți proprietari de pământ. La început își sortise calea învățământului, în care scop a studiat pedagogia la școala normală din Caransebeș, unde a absolvit și și-a luat diploma în 1915. Puhoiul războiului l-a prins și pe dânsul, unde a fost odată rănit și decorat cu Medalia mare de argint, cu medalia de bronz, cu crucea Carol și cu medalia răniților. În anul 1919 a depus cu succes examenul de diferență pentru gimnaziu în Timișoara și a fost numit profesor la școala agronomică din Sănnicolaul-Mare. Părăsind cariera didactică s'a dedicat celei administrative și a absolvit cursul de notari din Lugoj în anul școlar 1924/1925. Ca subnotar a funcționat în mai multe localități iar dela 1932 este notar în Bălinț. Este membru al Reuniunii notarilor. Ca vânător destoinic este membru al soc. de vânătoare „Bega“ din localitate. Pentru sentimentele sale creștinești a fost ales membru în sinodul protopesc. Iubitor de sporturi în tennis și ping-pong, iar în muzică

*

partea forurilor competente. Ministerul instrucțiunii l-a premiat de 7 ori cu premii de numerar pentru activitatea extrașcolară, iar comitetul școlar județean l-a distins de 3 ori cu premii în bani pentru expozițiile de lucru manual, aranjate în Timișoara. Tot pentru activitatea școlară a fost decorat din partea M. Sale Regelui în 1932 cu ordul: Coroana României în grad de cavaler. Este secretarul comitetului școlar, cantor ort. rom. și conducătorul renumitului cor bisericesc pe care-l dirijează acum de 20 de ani și cu care anual aranjează 2—3 concerte

PUTICIU IULIU, învățător director în Chizătău. S'a născut în Lipova la 14 Oct. 1873. din părinții Ioan și Emilia Puticiu, meseriași de frunte. Studiile de 4 cl. civile le-a făcut în Lipova, iar cele pedagogice la școala normală confesională din Arad, unde a absolvit la 1892. Ca învățător a funcționat 1 an în Cerneteaz, 5 ani în Bobda, 15 ani în Lipova, iar dela 1913. încoaci este în Chizătău. În războiu a făcut 3 ani serviciu la manutanța militară din Timișoara. Ca învățător este unul din elita corpului didactic, cu o activitate merituoasă, distins din

filantropice în favorul copiilor săraci. În calitate de președinte al cercului cultural și al centrului cultural Chizătău s'a remarcat prin valoroase conferințe, ținute în fiecare comună din cercurile culturale. Pe teren muzical național și-a câștigat un renume neperitor cu înființarea și dirijarea de coruri. Astfel în Bobda a înființat corul vocal; în Lipova a reinființat corul vocal bisericesc, și a înființat corul „Doina“, care la iubileul de 25 de ani de ființare l-a decorat cu medalie de aur, ca pe întemeietorul acelu cor. Cu numitele coruri a desfășurat un repertoriu uriaș în cursul vremilor: a reprezentat 73 de concerte, 102 piese teatrale, 215 cântări lumești de cor bărbătesc și de cor mixt, 13 liturghii din diferiți compozitori și peste 200 dialoguri și poezii. Anul acesta și-a serbat iubileul de 40 de ani de învățământ.

Soția sa, din a doua căsătorie ADRIANA BELU, născut în Timișoara, unde tatăl său este șef de telegraf și jurist-avocat. Părinții Toma și Augusta Belu. A făcut șase clase a școlii superioare civile în Debrețin. S'a căsătorit în 1908. Se ocupă cu gospodăria casnică.

Soția sa din prima căsătorie la 1893, a decedat de pe urma unui accident la 1907 și dela care are doi copii: TRAIAN, contabil la banca Vatra din Cluj, și OLIMPIA măritată Aurel Ștefu, controlor C. F. R. în Satu-mare.

*

PUTIN MIRON TRAIAN, preot ort. rom. în Fıríteaz. S'a născut în Sănnicolaul-mic din părinți țărani. Cu bacalaureatul școlii comerciale superioare din Arad, dela a. 1915 se înscrie la teologia din Arad, pe care o termină la a. 1918. Zece ani, adecă până la 1928 a fost funcționar la căile ferate în Arad. În 1928 se hirotonește și de atunci până azi e preotul parohiei Fıríteaz. E președintele consiliului parohial al comitetului școlar și al corului bisericesc „Armonia“ din loc. În armata română e sublocotenent de rezervă.

E foarte îndemnatic în arta muzicală a violinei. Îi place să conducă automobilul.

Soția sa, FLORICA DRIG, s'a născut în Comlăuș (jud. Arad) din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale de 4 clase le-a făcut în liceul Ghiba Birta din Arad. A fost una dintre cele mai bune eleve și 3 ani în șir a fost premiata pentru progres în învățământ.

Intreaga lor preocupare e îndreptată întru creșterea bună a unicului lor băiat: MIRCEA.

*

DR. RADA LAZAR, medic de circumscripție, în Tărnova S'a născut în Șeica-mare (jud. Tărnova-mare) din părinți comercianți. Studiile gimnaziale le-a făcut la Sibiu terminând în 1915 iar facultatea de medicină la Universitatea din Cluj, unde și-a luat doctoratul în 1922.

A funcționat ca medic la spitatul de stat din Arad până în 1923, ca medic de circumscripție în Șebiş până la 1926, iar de atunci încoaci este medicul de circumscripție și al casei cercuale în Târnova. Este membru al Colegiului medicilor. Are cunoștințele medicinei universale și este specialist în boalele interne. Trăiește pentru chemarea sa și pentru familie. În războiu a fost elev plutonier de rezervă și are o diplomă de recunoștință dela ministerul apărării naționale.

Soția sa, ROZALIA FELTER, s'a născut în Gevagiu (jud. Hunedoara) din părinți comercianți. A făcut școala medie în Orăștie și s'a căsătorit în 1920. Timpul liber și-l petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

*

RADOI NICOLAE, notar cercual în Brestovaț. S'a născut în Rueni (jud. Severin), unde tatăl său a fost învățător. Liceul l-a făcut în Timișoara, iar în anul 1926 termină cu succes cursul administrativ de notari. Cariera administrativă o începe ca practicant de notar în anii 1924 și 1925 în Bucovăț, iar după absolvirea cursului de notari funcționează ca subnotar în Cenadul-mare, Brestovaț, Vinga, apoi ca notar în Fiscut, și din 1931 e notarul cercual al comunelor Brestovaț și Hodoș, cu sediul Brestovaț. E vânător pasionat, membru al societății de vânătoare al terenului regal. E membru al Reuniunii notarilor. În viața bisericească a luat parte activă la toate mișcările. În Fiscut a fost președintele și îndrumătorul fanfarei bis. și a corului bisericesc până la 1927, când a demisionat. E membru al comitelului bisericesc și al adunării protopopești. Pentru meritele sale întru combaterea sectarilor și apărarea ortodoxiei a primit scrisoare de mulțumire dela Episcopul Aradului.

Soția sa, MARIOARA TOPICI, s'a născut în Brestovaț. Școala secundară a făcut-o în claustrul din Timișoara-Fabrică, iar la a. 1929 se căsătorește. Are un talent deosebit pentru violină.

Soții duc o viață modestă, retrasă.

*

RAICA ADRIAN, paroh ort. rom. în Conop. S'a născut în Sânnicolaul-Mare din părinții proprietari de pământ. Dedicându-se întâiu pentru cariera didactică a absolvit școala normală în Arad și Timișoara, luându-și diploma la anul 1921. După ce a funcționat un an ca învățător în Sacoșul-mare s'a înscris la teologia din Arad după a cărei terminare s'a sfințit în 1927 și s'a așezat ca preot în Conop, unde păstorește și azi cu vrednicie și cu dorința de propășire a credincioșilor săi. Este președintele consiliului parohial și al comitetului școlar. A înființat și diriguește corul vocal bisericesc pe patru voci, cu care aranjează anual câte 2—3 concerte în scop de binefacere pe lângă celelalte 4—5 serbări anuale cu copii de școală. A renovat casa parohială, bisericii zidite în 1910 i-a cumpărat toate obiectele necesare și i-a făcut pictura internă, a îngrădit cimitirul, a zidit casa culturală și a ridicat în 1929 monumentul eroilor. În arta muzicală este versat și îndeosebi în manuirea violinei. Scopul de viață îi este chemarea religioasă.

Soția sa, CONSTANȚA FUCHS, s'a născut în Giulvăz, unde tatăl său a fost notar. Școala medie a făcut-o în Ciacova. S'a căsătorit în 1927. În timpul de distracție se ocupă cu lucrul de mână și cu cetitul.

Unicul lor băiețel este: LIVIU TRĂIAN de 6 ani.

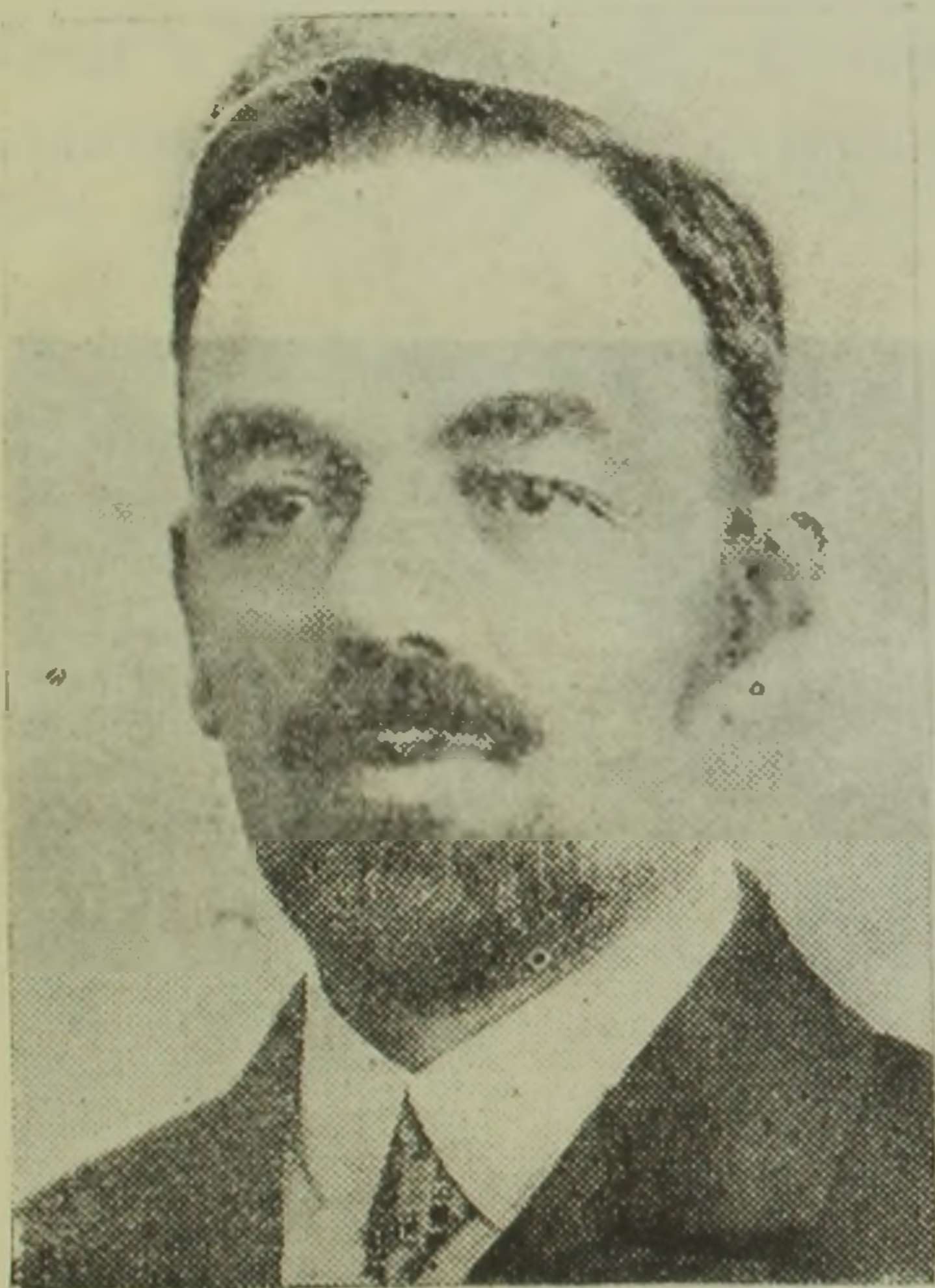
*

RĂSVAN SIMEON, paroh ort. rom. în Domașnea în comuna sa natală, unde tatăl său a fost proprietar de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Caransebeș, unde a învățat și pedagogia și și-a luat diploma în 1892. Ca învățător a funcționat în Canicea (jud. Severin) în răstimp pregătindu-se în particular și pentru examenele de teologie din Caransebeș. S'a hirotonit în anul 1900 și de atunci este parohul comunei Domașnea. Este președintele consiliului parohial și al comitetului școlar; conducătorul oficiului parohial și președintele băncii populare din loc. În armata română este în rangul de preot militar de rezervă. Se mai ocupă cu agricultura și cu pomicultura. Ca scop de viață și-a fixat răspândirea morălității și a culturii în popor.

Soția sa, MARIA PEPA, s'a născut tot în Domașnea, unde tatăl său a fost preot ort. rom. S'a căsătorit în 1896.

Copii lor: AURORA, măritată Dr. Octavian Radulescu, avocat la C. F. R. în Timișoara. Nepoți: Stella, elevă de cl. III. a liceului Carmen Sylva; MARIA, studentă a facultății de medicină din Budapesta, Cluj, București, măritată Dr. Isac Radulescu în Caransebeș. Decedată în 24 Febr. 1930. Copii acestora: Lucia de 10 ani și Dorin de 7 ani.

*

REPEDE GHEORGHE, primpreședinte de tribunal în retragere și notar public în Caransebeș. S'a născut în Rupea (jud. Târnova-mare), unde tatăl său a fost preot gr. cat. Liceul l-a făcut în Blaj, unde a luat și bacalaureatul în 1897, iar facultatea de drept a frecventat-o la Cluj și la Budapesta, terminându-o în 1906. Intrat în magistratură, a urcat în grabă toate treptele, dela practicant la subjude, judecător ocol și până la judecător de tribunal. Până la 1918 a funcționat în magistratură în Rupea, Diciosânmărtin, Mihalovce, Sátoraljauhely; după războiu în Târgu-Mureș până la 1922 și de atunci activează ca notar public în Caransebeș. În războiul mondial și în anii 1917 și 1918 a fost aplicat în Praga în calitate de greșier și translator la consiliul de războiu. La adunarea dela Alba-Iulia a luat parte în 1918 ca delegat al plasei Rupea. În timpul revoluționar de după războiu a fost membru al marelui sfat național din Sibiu, conducătorul gardei naționale și vicepreședintele consiliului național din Rupea. După preluarea imperiului a mai stat 4

ani în magistratură la Târgu-Mureș, unde și-a câștigat merite și stima tuturor, atât în serviciul cât și social. A fost aci comandantul legiunii de cercetași, din care post a demisionat mai târziu cu acești cercetași a defilat la încoronarea regelui Ferdinand în anul 1922 la Alba-Iulia. Pentru învățământul cercetălesc a fost distins cu Răsplata muncii pentru învățământ cl. I. și

virtutea cercetăsească și cu o scrisoare de mulțumită din partea lui Dinu Cesianu. Tot aci în Târgu-Mureș a fost și președintele comitetului regional de sport. Portretul lucrat în oleu al său din salonul tribunalului de aci e o podoabă grăitoare despre meritele sale ca magistrat și ca om. În Caransebeș e cunoscut ca un protagonist al culturii și al sportului. E președintele Casinei române al comitetului școlar; membru al Societății regale de geografie, al Astrei, al Ligii culturale, al soc. „Tinerimea română“, vicepreședinte al comisiei climaterice locale. Activează în toate ramurile de sport: turistică, natație, tenis, patinaj, ski, e vânător pasionat și amator de automobil având insus o mașina Austro Daimler; e președintele soc. de vânat, președinte de onoare al clubului sportiv „Înainte“ și membru la Automobil-Club regal etc. etc.

Soția sa, dna MARIA WALENTA, s'a născut în Chropin (Bohemia), unde tatăl său a fost mare proprietar de pământ. Școala secundară a făcut-o în Brașov și s'a măritat în 1905. A decedat în 18 Iulie 1931.

Copii: MARIA, e măritată Traian Topliceanu, profesor la școala normală în Timișoara și ANA, măritată Mihail Feneșian, fost judecător, actual avocat în Caransebeș.

*

RISTA GEORGE, paroh ort. rom. în Ohaba-română. S'a născut tot aci din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Lugoj, iar cele teologice la Seminarul din Arad. S'a sfințit intru preot în 1908 și de atunci funcționează ca paroh în satul său natal Ohaba-română. A luat parte în războiu ca preot militar de rezervă, făcând campania 6 ani; a fost prizonier în Rusia, unde s'a angajat în armata română, în legiunea voluntarilor. A fost decorat cu crucea comemorativă de războiu cu bareta Siberia, iar ca legionar voluntar și ca ofițer a primit medalia Ferdinand I. și Coroana României cu spada în gradul de cavalier. Pe teren bisericesc pastoral încă s'a distins cu lucrări de valoare. În 1922 a reparat biserica fundamental și a renovat edificiul școalei: a înființat societatea religioasă „Sf. Gheorghe, a tinerilor adulți, a cărei președinte este. E președintele consiliului parohial și al comitetului școlar.

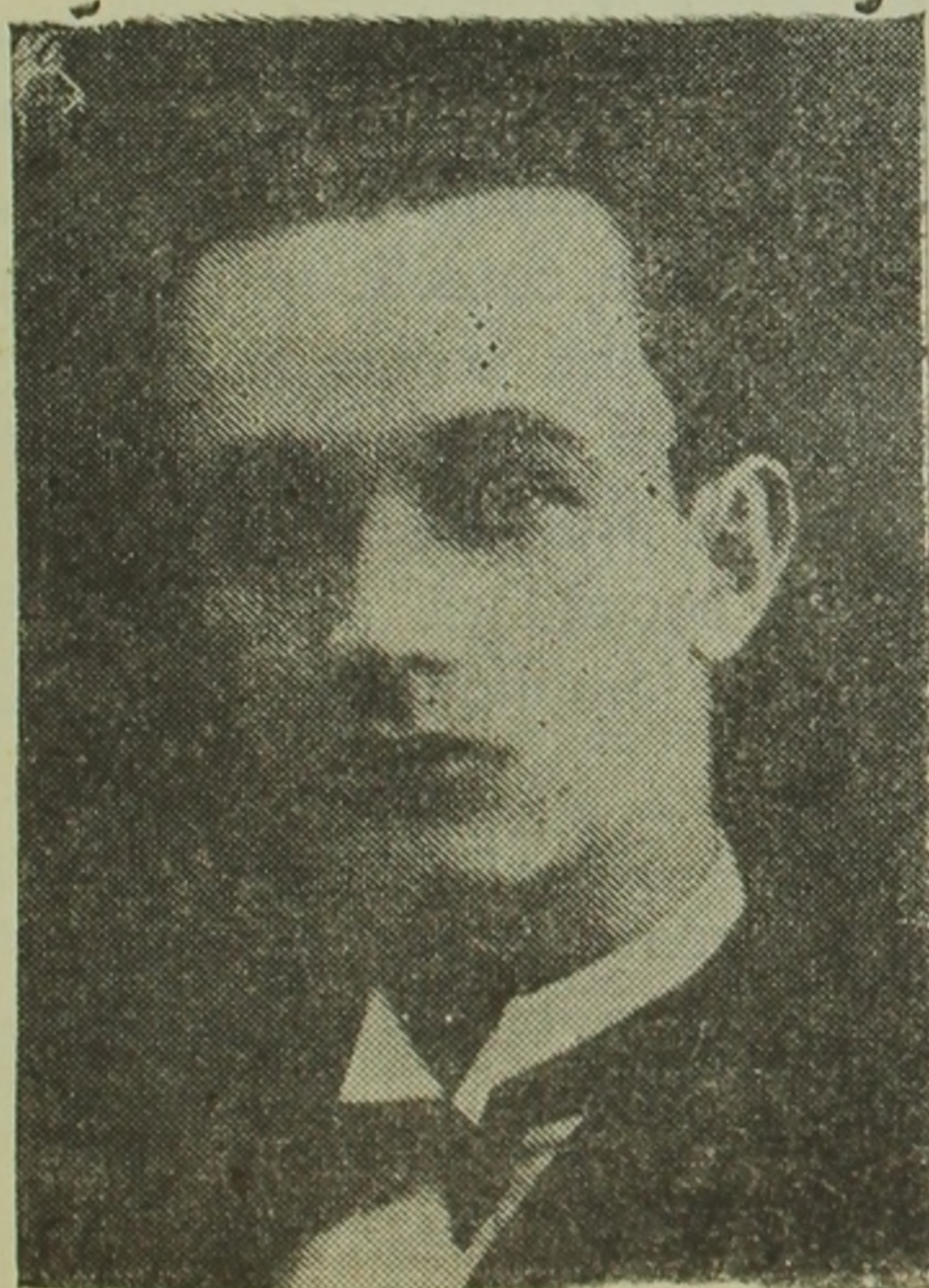

Soția sa, MARIOARA NICOLI, învățătoare diplomată de stat. S'a născut în Lipova din părinți proprietari de pământ. Școala normală de fete a făcut-o în Arad la anul 1900. Ca învățătoare funcționează numai dela 1913 începând la școala primară din Ohaba-română, unde este și până azi. S'a căsătorit în 1901.

Copii lor: OCTAVIAN e sublocotenent activ, ADRIAN, student la facultatea de drept din București, MARIOARA, măritată Dr. Ioan Cadariu, medic în Lipova și REMUS elev de cl. II. a școalei comerciale.

*

ROTARIU GHEORGHE, paroh ort. rom. în Iercoșeni. S'a născut în Giula (Ungaria) din părinți proprietari de pământ. A făcut școala normală confesională din Arad și a terminat-o în 1925. Teologia a învățat-o la Academia teologică din Arad. După sfințirea sa în 1930 s'a stabilit în această parohie din Iercoșeni, unde păstorește și azi, mai administrând totodată și parohia vecină din Cuied. Ca devotat păstor sufletesc poartă toate interesele bisericesti culturale și economice ale comunei. Este președintele consiliului parohial și membru în comitetul școlar. În parohie a împlinit lucrări de valoare: a zidit biserica, a ajutat edificarea unei școale noi și a renovat casa parohială. Se mai ocupă cu agricultura și cu horticultura. Ținta vieții lui este propagarea religiozității și a culturii în popor.

Soția sa, SILVIA BORLEA, s'a născut în Șiria din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1929.

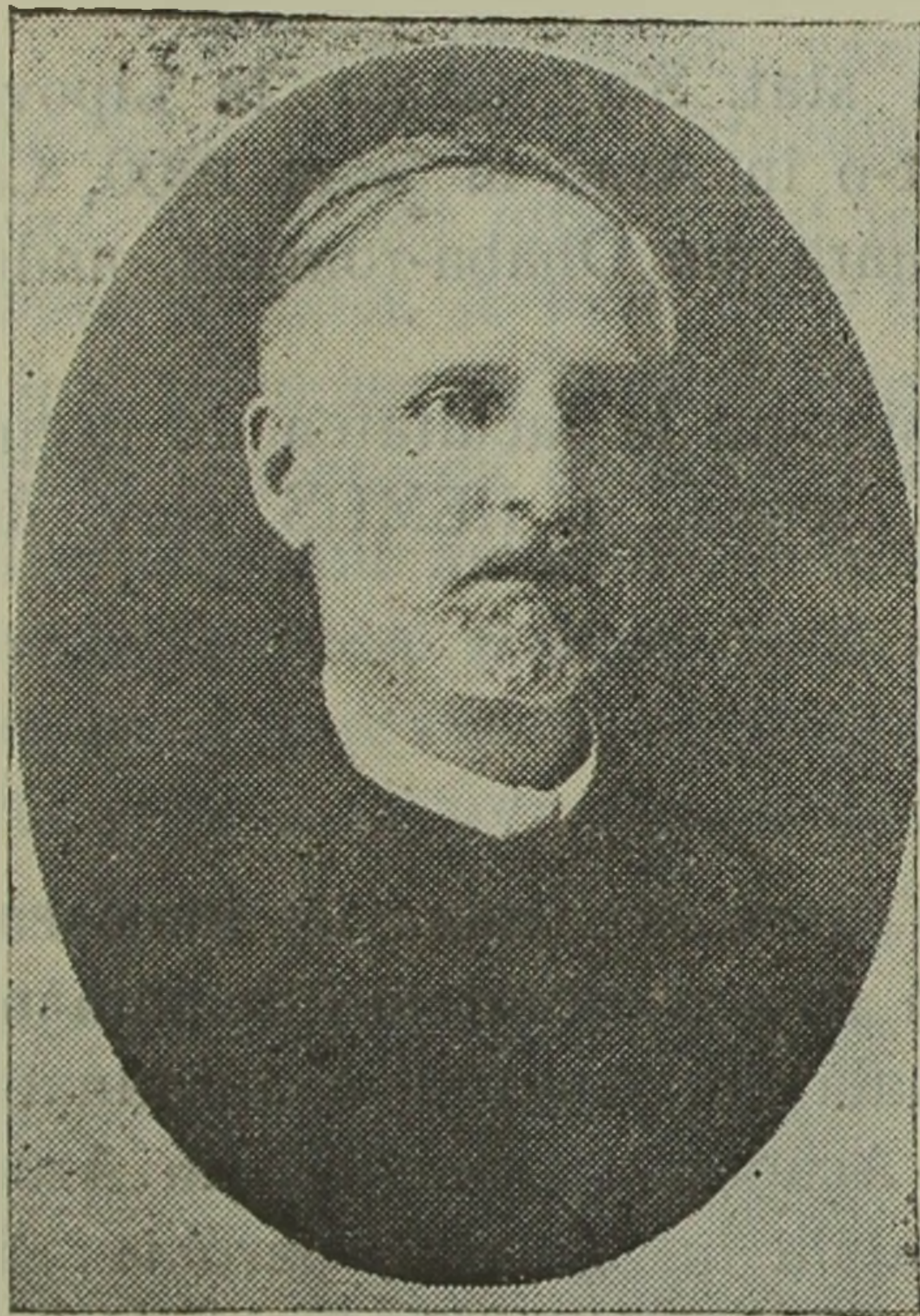
Unica lor fetiță gingașă este: GEORGINA.

ROTARIU PETRU, înv. director în Giulvăz. S'a născut în Sarcia (Jugoslavia) din părinți economi. După ce absolvă școala normală în Arad la 1915, se dedică carierei învățătoarești. Funcționează ca învățător în Șiștarovăț dela 1920 până la 1929. când a trecut la Giulvăz în calitate de director școlar. A luat parte în războiul mondial, unde a fost odată rănit iar pentru actele sale de vitejie a primit medaliile: Signum laudis, crucea mare și crucea mică de argint, precum și crucea Carol. In armata română e sublocotenent de rezervă. E secretarul comitetului școlar din loc. Violina e predilectul instrument muzical al său. Ținta sa de viață e să trăiască oficiului său și familiei sale.

Soția sa, ECATERINA PĂCURARIU, născută în Covăsintți, din părinți economi, și-a făcut școala secundară în claustrul din Lipova, iar după ce a absolvit P. T. T. la a. 1913, a funcționat la poșta din Băile Buziaș până la a. 1920, când s'a măritat.

Au doi copii: FLORICA de 6 ani și NICOLIȚĂ de 4 ani.

*

RUSU IOAN, preot ort. rom. în Parța. S'a născut în comuna Bărăteaz din familie de preot. Studiile liceale le-a făcut în Bichiș, iar teologia a terminat-o în Arad la 1899. A funcționat doi ani ca învățător în Cerneteaz și în Remetea-Timișană, iar dela 1901 și până azi e paroh în comuna Parța. Bunicul său, Ioan Rusu a fost 3 decenii directorul și catehetul preparandiei ort. rom. din Arad, fondată la 1812. Preotul Ioan Rusu e președintele consiliului parohial, al comitetului școlar și membru al sinodului protopopesc. Pentru

meritele sale pe teren pastoral bisericesc a primit distincția de a purta brâu roșu.

Soția sa, MARIA VOICA, e născută în comuna Parța. Școala secundară a făcut-o în Timișoara la institutul Notre Dame și în Arad. E membră a Reuniunii femeilor ort. rom. din Timișoara.

Fiul lor: Dr. TIBERIU e actual judecător la judecătoria urbană din Timișoara. Ca student universitar s'a distins pe teren sportiv. La timpul său a făcut furoare cu o săritură de 188 cm., care fusese un ajuns de record. Fetița lor ANTONELA, e soția avocatului din Orșova Dr. Lazar Zarcu, fost deputat și primar al orașului. Băiatul acestora Eugen e elev de cl. I. a școlii primare din Orșova.

*

ȘANDRU LIVIU, preot ort. rom. în Folea, în comuna sa natală, unde și tatăl său a fost preot. Studiile liceale le face la liceul „Traian Doda” din Caransebeș. Cu bacalaureatul acestui liceu se înscrie la teologia din Caransebeș, pe care o termină la 1925. În acest an se hirotoneste și ocupă postul de paroh al comunei Folea, al cărei păstor sufletesc e și azi. În viața culturală socială a comunei are un rol covârșitor. E președintele consiliului parohial, al comitetului școlar, al Casei culturale, Cooperativei de credit. Ocupația

liberă predilectă e creșterea porumbeilor. Scopul vieții și activității sale e să promoveze interesele culturale, naționale și religioase ale parohiei.

Soția sa, **IULIANA ANCILA** s'a născut în Văsiova (jud. Caraș) din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le a făcut la liceul Carmen Sylva din Timișoara și apoi în 1924 se căsătorește.

Au o unică fiică: **LIVIA**.

Soții duc o viață modestă, retrasă și liniștită.

*

ȘANDRU PETRU, director școlar de stat în comuna Feneș. S'a născut în Globu Craiova din părinți proprietari de pământ. Dedicându-se carierei de învățământ a făcut școala normală din Zalău, pe care a absolvit-o în 1920. În războiul mare a luat parte și dânsul, unde a ajuns prizonier în Rusia; aci a intrat în legiunea voluntarilor români și s'a reîntors acasă. Ca voluntar a fost decorat cu Medalia Ferdinand I. cu spade. Ca învățător a funcționat în Luncani, Topleț, Lăpușnicel, iar dela 1927 începând este merituosul director al școlii din Feneș. Pe teren didactic activează cu zel și devotament, îndeplinind cu acuratețe și agendele scripturistice ale școlii ca secretarul comitetului școlar. Iar pentru răspândirea culturii lucrează cu zorire în calitate de secretar al casei cultural din loc. Este avântat amator al turismului și pricepător în ale violinei. Ca ocupație laterală și de ore libere mai are agricultura, pomăritul, viticultura, stupăritul și horticultura.

Soția sa, **MARIA LUPUCEANU**, învățătoare cu diplomă de stat, s'a născut în Caransebeș, unde tatăl său a fost șef de poliție. După ce a făcut școala normală din Caransebeș în 1921 s'a așezat ca învățătoare în Feneș unde activează și azi în învățământ. Timpul liber îl petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

Unica lor fetiță dragălașă este: **STELUȚE** de 5 ani.

*

SÂRBU AUREL, notar cercual în Curtea. S'a născut în Leucușești, unde tatăl său a fost brigadier silvic. A făcut liceul în Timișoara și școala comercială superioară din Panciova, unde a luat și bacalaureatul în 1913. Războiul l-a prins când era practicant de notar în Mănăstur a făcut campania în calitate de locotenent de rezervă și a fost de 3 ori rănit. Ca prizonier de războiu a stat în România și în Rusia, unde s'a înrolat în legiunea voluntarilor români. A fost decorat cu medalia mare și mică de argint și cu medalia de bronz iar ca legionar român cu medalia Ferdinand I. cu spade și cu crucea de războiu. În armata română are rangul de locotenent de rezervă. După războiu a funcționat ca notar în Șudriaș până la 1925, în Zgribești până la 1928 și de atunci până azi conduce notariatul cercual din Curtea, căruia îi mai aparțin comunele: Breazova, Poieni, Fărășești, Pietroasa și Crivina de sus. Este membru al Reuniunii notarilor și membru în Uniunea generală a „Fidac“-ului. E vânător, violinist și amator de automobil.

Ca vânător e casierul societății de vânat din loc. La expoziția ținută la 1927 în Sacul a primit diploma și medalie de bronz pentru produse agricole.

Soția sa, ECATERINA SÂRBU, învățătoare de stat, s'a născut în Sărăzani din părinți proprietari de pământ. A absolvit școala normală de fete din Lugoj în 1923 și a funcționat ca învățătoare în Sărăzani până la 1926, apoi în Zgribești și de prezent este directoara școlii din Curtea. S'a căsătorit în 1926. Este membră a Asociațiunii învățătorilor bănățeni. Pentru propaganda culturală deține o scrisoare de mulțumire. Cu școlarii aranjează anual 2—3 șezători culturale în scop de binefacere.

Au două fetițe dragălașe: DOINA de 5 și LYA de 3 ani.

ȘANDRU SIMEON, paroh ort. rom. în comuna Sadova-nouă. S'a născut în Slatina Timiș, unde tatăl său a fost director școlar. Studiile liceale le-a făcut în Caransebeș, unde a învățat și teologia, după terminarea căreia s'a sfințit în 1917 și de atunci și până azi funcționează ca parohul comunei Sadova. Pe teren pastoral și administrativ bisericesc activează cu mare tragere de inimă și cu zel, atât în parohie, cât și ca administratorul parohial al comunei Slatina-mică. În Sadova a reparat casa parohială, a cumpărat pe seama bisericii 3 mari clopote și a lăsat să i-se construiască o frumoasă poartă de fier. În Slatina a reparat biserica radical, i-a cumpărat 3 clopote și a ridicat un monument al eroilor. Este președinte al consiliului parohial și al comitetului școlar și este reprezentantul comunei la Comunitatea de avere din Caransebeș. Se mai ocupă cu agricultura, stupăritul, cu viticultura și cu pomăritul. Predilectul instrument muzical îi este violina.

Soția sa, VETURIA RADOI, s'a născut în comuna Jupa, din familie de preot. A făcut școala medie în Caransebeș și s'a căsătorit în 1916. În timpul liber se amuzează cu cititul și cu lucrul de mână.

Copii lor: LIVIU, elev de cl. IV. liceu, IOAN, elev de cl. I. liceală ambii în Caransebeș și OCTAVIAN de 5 ani.

*

ȘARU IOAN, preot ort. rom. în Călacea, născut în Checea din părinți proprietari de pământ. A făcut școala normală în Timișoara, iar academia teologică a făcut-o și a terminat-o la Oradea în anul 1929. În a. 1931 a fost hirotonit și de atunci pastorește cu vrednicie remarcabilă parohia Călacea. Toate instituțiile din comună stau sub conducerea sa. E președintele consiliului parohial, al comitetului școlar, al Casei culturale din loc și al Fanfarei. E membru al Asociației clerului Andrei Șaguna. Pentru predarea

metodică a religiei în școala primară a primit laudă din partea Ven. Consiliu Eparhial. Distracția i predilectă e muzica, fiind artist în violină.

Soția sa DARINCA JENARIU, s'a născut în Călacea din părinți proprietari de pământ. Studiile celor 7 clase liceale le-a făcut în Timișoara. E soție de model și îndrumătoarea sinceră a soțului ei.

*

SÂRBU VASILIE, învățător director de stat în Leucușești, în comuna sa natală, unde părinții săi sunt proprietari de pământ. Pornind pe cariera învățământului a făcut școala normală în Arad, pe care a terminat-o în 1914. A fost luat și dânsul de vârtejul războiului mondial, în care a fost odată rănit și a fost făcut prizonier în Rusia, unde a stat $3\frac{1}{2}$ ani, pentru acte de vitejie a fost decorat cu medalia mare și mică de argint, medalia de bronz și cu crucea Carol. În Leucușești este din 1914 cu întreruperea anilor de războiu și activează cu râvnă de adevărat luminător al poporului, ținând în seamă progresul în școală, sprijinirea bisericii și lățirea culturii în masele largi. Este secretarul comitetului școlar, cantor ort. rom. și dirigintele corului bisericesc. Ca membru la banca populară „Leușeana” îndrumă viața economică a comunei. Predilectul instrument muzical în este violina.

Soția sa, **VIOARA ULUCEANU**, s'a născut în Leucușești din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1918. Se amuzează în timpul liber cu cetitul și cu lucrul de mână.

Copii lor: **FLORICA**, elevă de cl. III. a liceului de fete din Lugoj și **IOAN**, elev de cl. II. a școlii primare din loc.

SASU VALERIU, preot gr. cat. și învățător în Sușanovăț. S'a născut în Farău (jud. Alba), unde tatăl său a fost preot gr. cat. Studiile gimnaziale le-a făcut la Blaj, unde a absolvit și școala normală și a luat capacitatea în 1909, academia teologica terminat în anul 1925 la Lugoj. Ca învățător a funcționat la școala din Nevrincea (jud. Severin) între 1909—1916, iar de atunci până la 1919 la școala centrală de băeți gr. cat. din Lugoj. A fost numit apoi subvizor școlar al județului Severin, în care calitate a stat până la

1926, când a trecut la școala din Sușanovăț, unde este și azi. În războiu a luat parte ca sublocotenent de rezervă și a fost rănit de două ori. Are o bogată activitate socială și un trecut de literatură apreciată. Este președintele consiliului parohial și al casei de educație națională din loc. E secretarul Reuniunii „Mariana” și a soc. „Agru” din loc. A fost profesor la cursul de notari 3 ani în Lugoj, a fost secretarul Reuniunii învățătorilor din centrul Lugojului și a fost secretar general al Asociației „Thalia” din Lugoj, de unde însă a dimisionat. Pe teren literar activează cu vădite rezultate: a publicat poezii prin diferite ziare, a scris 2 piese teatrale în proză, predate de mai multe ori și scrie și acum articole în reviste sociale și pedagogice. Timpul liber îl petrece cu literatura și cu violina.

Soția sa, **CRISTINA PÂRVU**, s'a născut în Lugoj din părinți de profesie meseriași. Școala a învățat-o la claustrul „Notre Dame” din Lugoj și s'a măritat în 1916. Este președintă

de onoare la reuniunea „Mariana“ din loc și e membră la cea din Lugoj. Timpul liber îl petrece cu cântarea, cetitul și lucrul de mână.

Copii lor: AURORA, elevă de cl. II., MĂRIOARA, tot elevă de cl. II. a școalei normale de menaj din Timișoara, FLORICA, elevă de cl. V. a școalei primare din loc.

*

SĂVESCU DUMITRU, notar cercual în Călnic. S'a născut în Reșița, unde tatăl său este măestru la Steg. Studiile liceale le-a făcut și le-a terminat împreună cu bacalaureatul în Timișoara la 1928. S'a înscris apoi la facultatea de drept din Oradea-mare, unde a urmat în anii 1928—1930, luându-și și examenele fundamentale. Părăsind însă cariera avocațială a apucat calea administrației și a făcut cursul de notari la Lugoj în 1931. În calitate de subnotar a funcționat în Dalboșeți (jud. Caraș) iar dela Iulie 1932 este notarul cercual al comunei Călnic, căruia îi mai aparțin și comunele învecinate Țerova și Moniom. Ținta-i de viață este să se perfecționeze în aceasta carieră, îndeplinirea promptă a chemării sale. Este membru al Reuniunii notarilor. Mare vânător și iubitor de sport practicând ramura tenisului.

Soția sa, **LIVIA BERNAU**, s'a născut în Reșița, unde tatăl ei este de profesiune meseriaș, subprimar și președintele Uniunii muncitorilor de fier și metal din România. S'a căsătorit în 1932. Este membră a Reuniunii femeilor ort. rom. din Reșița. Distracția muzicală și-o face cu pianul.

*

SAVI NICOLAE, director școlar de stat în Cerneteaz. S'a născut în comuna Murani la 1885 din părinți proprietari de pământ. Dedicat pentru catedră a învățat pedagogia la școala normală confesională din Arad, absolvind în 1905 și primindu-și diploma de învățător în acel an. Ca învățător a mai funcționat în comuna Aliuș până la anul 1920 când a trecut la conducerea școalei din Cerneteaz. Pe teren didactic cât și pe cel extrașcolar lucrează cu vadite rezultate, apreciat și de forurile sale mai înalte; astfel pentru conducerea

pricepută a corului are scrisoare de laudă din partea Ministerului de culte și instrucțiune. Este secretarul comitetului școlar și președintele cercului cultural din loc. Cu corul bisericesc și cu corul școlarilor aranjează 5—6 serbări culturale anual în scop de binefacere. În campania marelui războiu a stat 10 luni pe front. Se mai ocupă cu agricultura, pomăritul, viticultura și grădinăritul. Manuează cu deosebită iscusință violina și cântă frumos în flaut. Soția sa primă

Sofia Capruceanu din Lipova cu care s'a săsătorit la 1908 a decedat în 1914. Ținta-i de vieața este îndeplinirea conștiincioasă a chemării sale.

Soția sa a doua, CORNELIA PERIN, s'a născut în Glogoni (Jugoslavia) din familie de învățător. S'a căsătorit în 1919. Timpul liber îl ocupă cu cetitul și cu lucrul de mână.

Soții duc o vieată modestă retrasă.

*

SCHIOPU TEODOR, paroh ort. rom. în Cladova. S'a născut la 1902 în Fiscut din părinți de profesiune mecanici. După ce a absolvit cele 8 clase ale școlii normale din Deva la anul 1924, a funcționat ca învățător confesional în Nădlac 1 an, în Agriș iarăș un an și apoi a fost numit la școala de stat din Aliuș. Hotărîndu-se pentru preoție, a studiat teologia din Arad și după sfințirea sa din 1928, a ocupat postul de paroh al Cladovei, cu ziua de 1 Iulie a acestuiaș an. Ca preot este promovat pentru parohii de cl. I. S'a distins ca învățător și se distinge mai ales ca păstor sufletesc. Este președintele consiliului parohial și al corului bisericesc, pe care l-a înființat însuș la anul 1929. Biserica zidită în 1898 a renovat-o radical interior și exterior la 1929, a reparat școala, iar în 1930 a făcut gardul la curtea bisericii și la mormânți. Este membru în adunarea protopopească și în scaunul protopopesc.

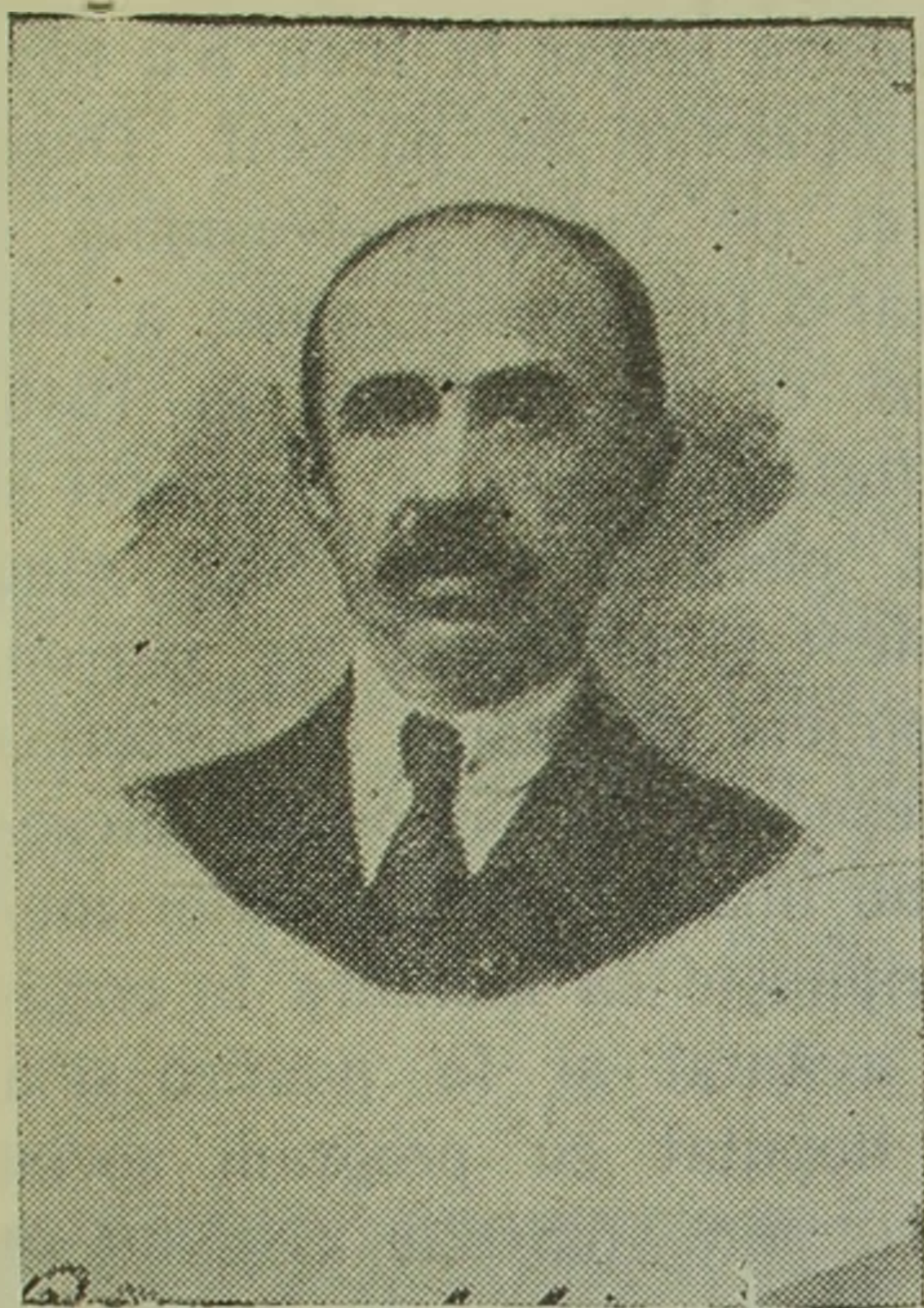
Soția sa, GHIZELA BRĂDEAN, s'a născut în Rákospalota din părinți funcționari de

stat. A absolvit școala comercială în Arad. S'a căsătorit în 1927.

Gingașii lor copii sunt: TEODOR CONSTANTIN de 6 și CONSTANȚA, MARIA MARGARETA de 4 ani.

*

SEBEȘAN DAMIAN, director școlar în pensiune în comuna Secusigiu. S'a născut la 1865 în Comloșul Bănățean din părinți proprietari de pământ. Aplecat pentru cariera de învățământ a făcut școala normală confesională ort. rom. din Arad, absolvindu-o la 1887. Ca învățător a funcționat din acest an și până la pensionarea sa din 1930 neîntreput în comuna Secusigiu. Pe teren didactic a lucrat cu deplină competență, crescând și luminând atâtea generații și a fost printre primii din elită corpului didactic. Meritele i-s'au recunoscut și de autoritățile în drept cu scrisori de laudă din partea Ministerului de culte și instrucțiune precum și de cătră Consistorul din Arad. Este directorul băncii populare „Viitorul“ și președintele casei naționale din loc. Studiile și-le-a făcut cu ajutoare de stipendii.

Soții duc o viață retrasă, modestă.

Soția sa, ANASTASIA BARBULESCU, învățătoare în pensiune, s'a născut tot în Comloșul-Bănățean. Pedagogia a făcut-o la școala normală de fete din Arad, absolvind la 1887. A funcționat ca învățătoare în Secusigiu până la pensionarea sa din 1915. S'a căsătorit în 1890.

Copii lor: AUREL, preot în Felnac a cărei fetițe: Letiția de 16 ani și Olimpia de 14 ani sunt eleve la școala de menaj din Timișoara; CORNELIA, măritată Victor Popoviciu preot în Silha și SEVER, preot în Comloșul-Bănățean.

SERAFIN ILIE, preot ort. rom. în comuna Pogănești. S'a născut în Borloveniuechiu din părinți proprietari de pământ. S'a dedicat întâiu carierei didactice și a făcut școala normală din Caransebeș, luând diploma de învățător la anul 1923. Ca învățător a funcționat în Pogănești până la 1926, în care interval de timp a absolvit liceul și Academia teologică din Caransebeș. S'a sfințit întru preot în 1927 și de atunci e preotul parohiei din Pogănești. Este președintele consiliului parohial și al corului bisericesc și e membru al comitetului școlar din loc. Are ca țintă de viață promovarea religiozității în popor.

Soția sa, SOFIA IANA, s'a născut în Oravița, din părinți proprietari de pământ. A făcut liceul în Oravița și s'a căsătorit în anul 1924.

Au doi băieți: ANTON TIBERIU, elev de cl. I. a școalei primare din Lugoj și ALEXANDRU GHEORGHE de 4 ani.

ȘERAN GHEORGHE, măestru dogar în Ineu. S'a născut în comuna Șicula din părinți proprietari de pământ. După ce a făcut școala în Șicola a pornit pe calea profesională a branșei de dogar. Meseria a învățat-o în Pâncota, unde a lucrat un an în calitate de calfă, după ce s'a eliberat în 1916. Pentru a se perfecționa în specialitatea aceasta a cutrierat și a practicat în Pécs (jud. Baranya), până la anul 1926, când și-a deschis atelierul său independent și activează ca patron. Ține mult la meseria sa și un exponent de seamă al meseriașilor. De aceea și este ales vicepreședinte la corporația meseriașilor și totodată președinte la sub filiala Uniunii micilor meseriași din localitate. Sportul îl sprijinește ca membru în comitet al clubului sportiv din loc. S'a avântat și în politică și a fost în două rânduri candidat de deputat cu program social democrat. De remarcat e că, crescut fără părinți, a putut să răsbată numai din propriile sale puteri la o situație înaltă socială și de bunăstare materială, ca proprietar de casă și

avere mobilă.

Soția sa, **REGINA PLESS**, s'a născut în Osiek (Jugoslavia) din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1920. Se ocupă în gospodărie și cu lucrul de mână.

*

SEVER DESIDERIU, notar în Sânmartinul sârbesc. S'a născut în Zagreb, unde tatăl său a fost ofițer activ. Școala secundară a făcut-o în Timișoara și în Târgu-Mureș, iar cursul de notari l-a absolvit în 1923 la Făgăraș. Ca practicant de notar a funcționat în Szöreg și în Sacoșul românesc, iar ca subnotar în Gataia și în Deta. În calitate de notar a fost în Șoșdea în Cene și în Cruceni, dela 1 Oct. 1931 e notarul comunei Sânmartin. În războiul mondial a luat parte cu rangul de cadet și a primit decorațiile medalia mare de argint și crucea Carol. E membru al Reuniunii notarilor, al societății de vânatoare „Bega“ din Ujvár și e vicepreședintele clubului sportiv „Obilici“ din loc. Distracția predilectă e sportul, vânatul și călăritul și e amator de automobil.

Soția sa, **FLORICA STRIZNE**, s'a născut în Voiteg, din părinți învățători. Pedagogia a făcut-o la școala normală din Lugoj și a funcționat ca învățătoare în Sacoșul românesc, apoi în Gataia, de unde a abzis, după ce s'a măritat. Ocupația distractivă e lucrul de mână și lectura.

Au un copil: **DESIDERIU PETRU**, elev în cl. III. gimnazială din Timișoara.

*

SFERCOCIU IOSIF, paroh gr. cat. în Jebel. S'a născut în Visag (jud. Severin) la 1905 din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale împreună cu bacalaureatul le-a făcut la Timișoara absolvindu-le în 1926, iar cele teologice le-a isprăvit 2 ani la facultatea teol. catolică în Strassburg (Franța) și 2 ani la Oradea-mare. După sfințirea sa din 1929 s'a așezat în actuala-i parohie, ca al cincisprezecelea preot al parohiei acesteia înființate în anul 1845.

Este președintele comitetului parohial; apoi administrator parohial interimar în Liebling, unde este și președintele comitetului școlar. Parohia își avusese la început capela într'o casă particulară, care la anul 1863 a fost donată comunității bisericesti și pe care loc s'a și început la anul 1926 zidirea unei biserici nouă cu trei turnuri terminată acum. În jurul biserecii a făcut un gard frumos. În politică aderează la partidul național-țărănist. Ținta-i de viață este promovarea intereselor religioase, culturale și economice ale poporului.

Soția sa, ERSILIA POP, învățătoare cu diplomă de stat, s'a născut în Petroman unde tatăl său a fost notar. A absolvit școala normală de fete din Lugoj la 1924 și a funcționat ca învățătoare în Lupeni, Ohaba Forgaci, Petroman și în Liebling, iar din 1934 este la școala din Jebel. S'a căsătorit în 1929. Este președintă Reuniunii femeilor gr. cat. din loc. În timpul liber se distrează cu violina, care o manuează cu dibăcie.

Au doi gingași copii: TIBERIU de 4 ani și MONICA de 5 luni.

SILADI IOAN, director școlar de stat în comuna Vânători. S'a născut în Giula (Ungaria) unde tatăl său a fost arhitect. S'a dedicat dintru început carierei didactice și s'a înscris la școala normală confesională din Arad, pe care a terminat-o în 1925. În calitate de învățător a funcționat în Șimand, Arad, Iratoș, Apateu, Zarand iar din 1930 încoaci este merituosul director al școlii din Vânători. Pe teren școlar activează cu deosebită râvnă animat de prosperarea instrucției

și lățirea intensivă a culturii. Agendele scripturistice și de ordin material al școlii le poartă cu promptitudine în calitate de secretar al comitetului școlar, iar biseriecii îi slujește ca și cantor ort. rom. și dirigintele corului bisericesc. În scopuri de binefacere aranjează cu școlarii câte 2—3 serbări culturale în fiecare an. Se mai ocupă cu agricultura, viticultura și cu creșterea paserilor de soi. Este amator al sportului în ramura de football.

Soția sa, FLORICA BERARIU, învățătoare cu diplomă de stat, s'a născut în Giula Varșand din părinți proprietari de pământ, de prezent în America. A absolvit școala normală de fete din Arad în 1928 și a funcționat ca învățătoare în Grăniceri, Socodor, Zarand și din 1930 în Vânători. Timpul liber îl petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

SIMU LIVIU VALERIU, învățător director de stat în Secașeni. S'a născut în Cârnecea, unde tatăl său e preot ort. rom. Școala normală a făcut-o în Caransebeș și în Arad, unde a terminat la 1929. A funcționat ca învățător suplinitor în Tufari, iar ca învățător cu diplomă a

fost în Cârnecea, Dognecea, Potoc, Vermeș, Carașova și mai pe urmă în Secașeni. E secretarul comitetului școlar și cantorul bisericii ort. române; dirijează cu măiestrie corul școlarilor, cu care cântă în biserică și aranjează festivități culturale. În timpul liber se distrează cu violina și cu sportul călăritului. Ținta de viața îi este îndeplinirea conștiințioasă a chemării sale de luminător al poporului și de propovăduitor al culturii.

Soția sa, ANA MODORAN, s'a născut în Dognecea, unde tatăl său e angajat la U. D. R. S'a căsătorit în 1929. Lucrul de mână și cetitul îi sunt predilecția orelor libere.

Au un băețel de 4 ani: LIVIU.

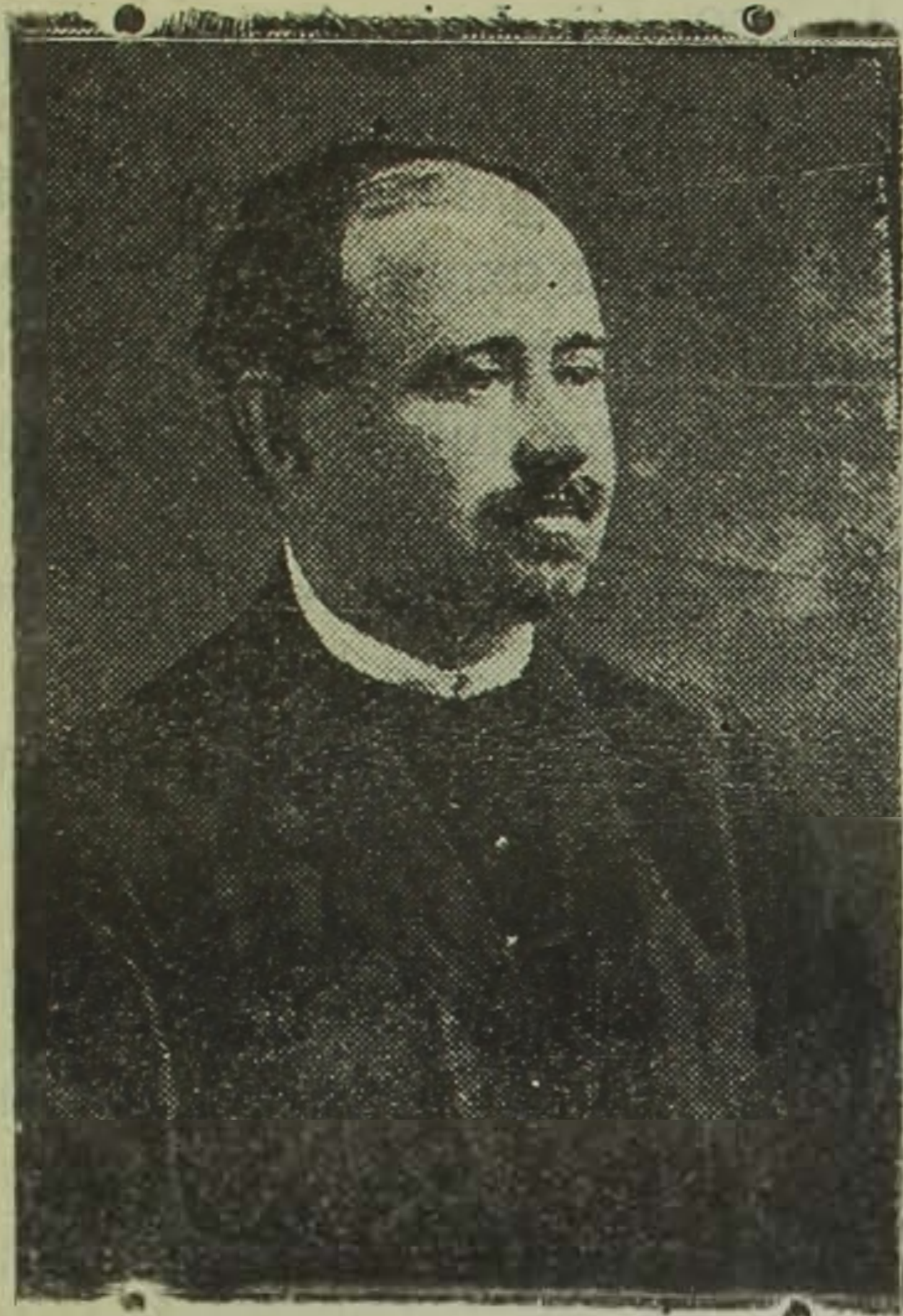

SIMERIA NICOLAE, învățător institutor grad. I. de stat în comuna Glimboca. S'a născut tot aci din familie de învățător. Pedagogia a învățat-o la școala normală din Pápa, pe care a terminat-o în 1905. De atunci și până azi este învățător în comuna sa natală Glimboca. Este dintre cei mai de seamă învățători ai ținutului, vădit și prin faptul că a fost multă vreme director și subvizor școlar. În această ultimă calitate i-au reușit să adune fondurile necesare din cari a ridicat școala actuală cu etaj. Lucrează cu propusul de viață întru progresul învățământului, iar extrașcolar este gata la orice înfăptuire bună pentru comună. Între altele deține și șefia garnizoanei din loc. Se pricepe foarte bine la muzica de vioară. De remarcat este faptul, că la școala din comună au mai funcționat ca învățători fratele său, cumnatul și trei nepoți ai săi.

Soția sa, IULIANA DITTERT, învățătoare cu diplomă de stat, s'a născut în Oradea-Mare, unde tatăl său a fost inspector inginer cadastral. A făcut școala normală de fete din Debrețin și Timișoara, unde a absolvit în 1909, din care an începând funcționează ca învățătoare aici în Glimboca. S'a căsătorit în 1910. Muzica de distracție îi este pianul.

Copii lor: ANA, învățătoare de stat, a făcut pedagogia la școala normală de fete din Lugoj în 1928 și a funcționat în Glimboca, Ateaș, Iaz, Mărul, unde este și de prezent, NICOLAE este elev de cl. VII. al liceului din Caransebeș.

SIMU AUREL, paroh ort rom. în Ocna de fier. S'a născut în Petrila (jud. Caraș), unde tatăl său a fost preot ort. rom. Studiile liceale le-a făcut în Biserica albă și în Beiuș, unde a luat și bacalaureatul 1904. Teologia a învățat-o în Caransebeș terminându-o la 1910. După sfințirea sa întru preot în acest an a ocupat postul de paroh în Ocna de fier, pe care

Îl poartă și azi cu toată competența de pastor devotat. În parohie are înfapturi de seamă, cari pe lângă activitatea sa duhovnicească i-au adăos decorația din partea Ministerului cu Răsplata muncii pentru biserică cl. I. primită în anul 1925. A cumpărat și apoi a zidit o casă parohială, a renovat biserica și a înzestrat-o cu o pictură admirabilă; averea bisericească, adunată de dânsul se evaluează la 300.000 lei. Este președintele consiliului parohial, al corului bisericesc și al societății de lectură din loc.

Soția sa, ECATERINA BALEANU, s'a născut în Docnecea, tot din familie de preot. A făcut școala medie în claustrele din Brașov și Kecskemét.

Unicul lor fiu: GHEORGHE, a făcut liceul Diaconovici Loga din Timișoara, terminându-l în 1928, apoi teologia în Caransebeș iar de prezent este student la facultatea de drept din Cluj.

*

SIMU TOMA, paroh ort. rom. în Cârnecea. S'a născut în Comuna Rachitova (j. ad. Caraș) din părinți proprietari de pământ. Școala medie (civilă) a făcut-o în Oravița, după a cărei absolvire apucă calea administrației. A funcționat un timp ca substitut de subnotar în Comoriște și un an ca scriitor la pretura din Oravița. Învață apoi teologia din Caransebeș și se hirotonește în anul 1906. Ca preot slujește un an în calitate de administrator parohial în Deliblata și apoi se stabilește aici în Cârnecea ca paroh. Pe teren bisericesc pastoral a făcut realizări de mare importanță în parohia sa, a cărei grijă îl pre-

ocupă. A reparat biserica și i-a cumpărat 2 clopote în valoare de 120 mii Lei. A cumpărat casă parohială și a îngrijit de ridicarea unui monument al eroilor. A sporit averea bisericii, câștigându-i un complex de 10 jugăre și rezultându-i un fond în bani gata de 40.000 lei. Pentru Reuniunea de cântări și muzică „Doina“, al cărei președinte este, a exoperat un frumos loc viran de casă și i-a organizat o fanfară. E președintele consiliului parohial și membru în comitetul școlar. În armata austro-ungară a servit 9 luni în calitate de preot militar de rezervă. Ținta lui de viitor este ridicarea unei case culturale.

Soția sa, RAHILA COCORA, s'a născut în Cubin (Jugoslavia) din părinți proprietari de pământ. Școala medie a făcut-o în Cubin și s'a săsătorit la anul 1906.

Au doi băieți: VALERIU, director școlar în Secășeni și IOAN, administrator parohial în Moniom.

*

SIMU TRAIAN, paroh ort. rom. în Ciuchiciu. S'a născut în comuna Petrila (jud. Caraș), unde tatăl său este preot. Studiile liceale le-a făcut în Năsăud, iar cele teologice le-a urmat și terminat în Caransebeș. După hirotonirea sa din anul 1910 a administrat 4 ani de zile parohia Jam și de atunci încoaci este parohul Ciuchiciului. Activează pe toate terenele cu rezultate reale. Este președintele consiliului parohial, al corului bisericesc și al Reuniunii de cetire și de cântări „Mihai Eminescu“ din loc. Este președintele despărțământului Răcăjdia și Sasca al Astrei. A fost un timp îndelungat membru în comitetul de administrație al băncii „Speranța“ din loc. În 1923 a cumpărat pe seama bisericii un clopot de 700 kgr. în valoare de 75.000 lei, iar în 1928 a reparat biserica exterior și interior, i-a spălat pictura și a făcut nou acoperiș turnului, toate în valoare de peste 300.000 lei. Parohia unită s'a desființat în urma energicei pășiri al preotului Simu; în anul 1926 Conzistorul gr. cat. din Lugoj a desființat-o a vândut sesia, intravilanul parohial și intravilanul bisericii unite. În 1926 și 1927 a mai administrat și parohia vacantă din Ilidia și a fost secretar protopresbiteral pe lângă protopopul Alexandru Muntean din Răcăjdia, unde a ridicat un monument al eroilor, cu ajutorul Reuniunii de cântări. S'a avântat și în politică și a fost candidat de deputat cu program liberal al partidului George Brătianu.

Soția sa, CORNELIA NĂDĂȘAN, s'a născut în Ciuchiciu din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1910.

Au o unică fetă: OCTAVIA, măritată Brutus Belcea preot în loc și nepoțica Doina Felicia de 2 ani.

Soții duc o vieță socială foarte vioaie.

*

SIRBU ILIE, paroh ort. rom. în Rusca. S'a născut tot aci, unde tatăl său a fost preot. Studiile liceale de 8 clase le-a făcut în Caransebeș, Seghedin și Budapesta, iar cele teologice le-a absolvit în Caransebeș. A fost hirotonit în 1918 de actualul patriarh, Dr. Miron Cristea și

din acest an a funcționat în actuala-i parohie în calitate de capelan la tatal său până în 1926, când a fost înaintat la rangul de paroh. Este președintele consiliului parohial al cercului Astra din loc și membru în comitetul școlar. În parohie are înfăptuiri de valoare: a renovat biserica exterior, cumpărându-i și trei clopote noi, a îngrădit 2 cimitire cu gard de piatră și a adunat un capital bisericesc de 170.000 lei, iar ca păstor sufletesc e la culmea chemării conducând întreaga viață religioasă și culturală a comunității. Se mai ocupă cu agricultura, pomaritul, și cu creșterea de galițe de soiu, între care se disting gainile Rhode Izland și găștele poloneze. Se remarcă faptul, că bunicul său Voin Sirbu al cărui tată încă fusese preot în Rudăria, a fost aci preot dela 1837 până la 1897, iar tatăl său, Ion Sirbu a slujit ca și capelan dela 1881 până la 1897, iar de atunci până la 1926 ca paroh. Nepotul de frate al tatălui său a fost preotul istoriograf Dr. Ion Sirbu, a cărui lucrare despre Mihai Viteazul a fost premiată de Academie cu premiul Năsturel.

Soția sa, ERZILIA DRĂGALINĂ, s'a născut în Gârliște, unde tatal său a fost preot. A învățat școala medie în Brașov și s'a căsătorit în 1917. În timpul liber își petrece cu lucrul de mână și cu cetitul. Unchii săi au fost vestitul general Dragalina și Patriciu Drăgălină, care fusese președinte la Comunitatea de avere și profesor la școala pedagogică din Caransebeș.

*

SIRBU SIMEON, învățător director în Gavojdia. S'a născut în comuna Var (jud. Severin) din părinți proprietari de pământ. Studiile le-a făcut în Caransebeș, absolvind 6 clase

civile și școala normală tot aci în 1905. De atunci e învățător în Gavojdia. Pe teren școlar și bisericesc desvoltă o muncă intensivă. Pentru activitatea-i școlară și extrașcolară ministrul instrucțiunii l-a distins cu diploma de laudă, cu ocaziunea aniversării de 25 de ani de serviciu. E secretarul comitetului școlar, al consiliului parohial, e cantor la biserică și dirigintele corului bisericesc. Distracția predilectă e violina.

Soția sa, ELENA DUDULEA, învățătoare de stat definitivă. Născută în Câmpulung (jud. Muscel) din părinți comercianți, a absolvit școala normală din Lugoj în 1925 și de atunci e învățătoare în Gavojdia. In orele libere se amuzează cu violina, lucrul de mână și cu lectura. Au un fiu de 6 ani: IANCU SIMION.

*

SINITEAN ALEXANDRU, paroh ort. rom. în Sălciva. S'a născut în Sănnicolaul-Mare din părinți meseriași. Studiile pedagogice le-a făcut la școala normală din Timișoara unde a absolvit în 1923. Ca învățător a funcționat în Cebza și Deta apoi în Temesești și Pojoga. Mai târziu apucă cariera preoțească, se înscrie la Academia teologică din Arad și se hiroto- nește la anul 1932. E președintele consiliului parohial și al soc. cooperative „Infrățirea“ din loc, membru al comitetului școlar și dirigintele corului școlar. Violina și pianul îi sunt predilectă distracție. Ca preot activează pentru promovarea vieții morale, culturale și materiale a poporului. In gospodărie dă atenție deosebită creșterii raționale a paserilor de curte.

Soția sa, GRATIANA GABĂR, s'a născut în Baița (jud. Hunedoara), din părinți proprietari de pământ. După terminarea școalei s'a căsătorit în 1932. Timpul liber îl petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

#

SOCENEANȚU VASI- LIE, paroh ort. rom. în Sacul. S'a născut tot în Sacul său a fost preot iar actual e profesor de religie în Caransebeș. Stu- diile liceale le-a făcut în Caran- sebeș, unde a luat și bacalaur- atul în 1924. A urmat apoi la facultatea teologică a Universi- tății din Cernăuți, a cărei licență o are din 1928, făcând 2 ani și la facultatea de drept tot aci. După sfințirea sa din 1929, a fost ales de capelan al parohiei Sacul, în care calitate a păstorit 3 ani, din anul prezent înce- pând funcționează în rangul de

paroh. Pe teren biserecesc pastoral activează cu zel deosebit pentru al cărui rezultat mai ales în catehizare și administrația oficială a primit laudă din partea episcopatului Caransebeș. Este președintele consiliului parohial și al comitetului școlar, a organizat corul bisericesc și l-a condus 3 ani, e membru al Astrei culturale și al Academiei ortodoxe din Cernăuți. Violina și cântarea îi sunt exercițiile de distracție în orele libere.

Soția sa, ELVIRA HUDEMA, sa născut în comuna Lujeni (Bucovina), unde tatăl său a fost învățător. Liceul și bacalaureatul l-a făcut în Cernăuțiu și a frecventat facultatea de științe chimice tot în Cernăuți. S'a măritat în 1929. Distracția-i predilectă este pianul.

*

ȘOȘDEAN

IOAN, măestru tăbăcar și opincar în Gătaia. S'a născut în comuna Denta la 1901 din părinți proprietari de pământ. După terminarea școlii primare din comuna sa natală, s'a pornit pe calea industriei și a îmbrățișat meseria de tăbăcar pe care a învățat-o în Deta. Tot aci s'a eliberat de calfă în anul 1918. Spre desăvârșirea sa

în această branșă a lucrat și a practicat în Sânnicolaul-Mare, în Oravița și Timișoara, iar din anul 1921 lucrează în Gătaia ca patron cu propriul său atelier bine asortat în care confecționează tot felul de marfă în branșă. Pe teren de branșă și social este deopotrivă de activ. Membru în consiliul comunal, în comitetul clubului sportiv, membru activ la corul bisericesc și activ în corpul pompierilor voluntari. A fost membru în consiliul bisericesc și în comitetul școlar, de unde a abzis însă. Se mai ocupă și cu agricultura.

Soția sa, VIOARA STANOE, s'a născut tot în Denta din părinți proprietari de pământ. A terminat școala din Denta. S'a căsătorit în 1919. Este membră la Reuniunea femeilor ort. rom. din loc. Timpul liber îl petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

Au două fete: ANA, elevă de cl. II. a liceului Carmen Sylva din Timișoara și MĂRIOARA de 8 ani, elevă de cl. III. a școlii primare din loc.

SPERLEA IOAN, director școlar de stat în Leșcovița. S'a născut la 1889 în Ciclova montană din părinți muncitori. Dedicându-se carierii de învățământ a învățat școala normală din Deva, luându-și diploma în 1909. Ca învățător a funcționat în Bradetel (jud. Hunedoara) și din 1912 aici în Leșcovița. Este foarte activ atât pe terenul didactic, cât și pe cel extra-

școlar și social, apreciindu-se meritele și cu distracția din partea Ministerului, care i-a acordat decorația de Cavaler al ordinului Coroana României. Agendele materiale ale școlii le protejează ca secretar al comitetului școlar. Școala normală a învățat-o ca bursier, având locuința gratuită. Este animat de chemarea sa de luminător al poporului și de cultura satelor. În scop filantropic aranjează câte 2—3 serbări școlare pe an.

Soția sa, SIDONIA POPOVICIU, învățătoare cu diplomă de stat tot la școala de aci. S'a născut în Vârșeț din familie de notar. A absolvit școala normală din Seghedin și Budapesta în 1909 a mai funcționat în comuna Duplea (Iugoslavia) iar la școala din Leșcovița este numită dela 1912. S'a căsătorit în 1913.

Unicul lor băiat: IONEL este elev de cl II. a liceului din Oravița.

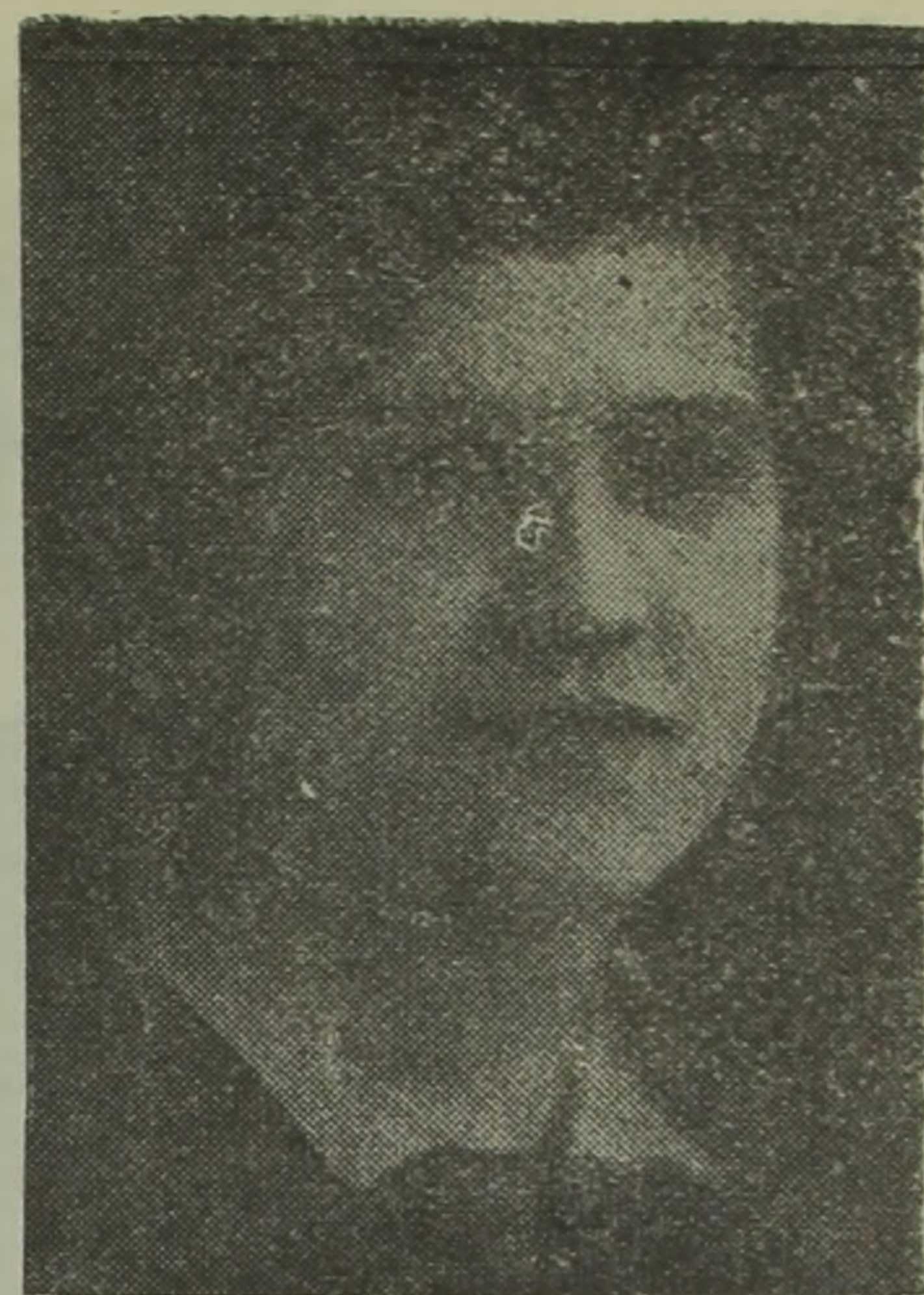
*

STAN CORNELIU IȘFAN, paroh ort. rom. în Bocșa română. S'a născut tot aci din părinți preoți. Studiile liceale le-a făcut în Oravița, iar cele teologice la Academia teologică din Caransebeș, unde a absolvit la 1930. Ca preot a mai funcționat în parohia Surducul-mare iar dela 1932 este parohul comunei sale natale. Pe urmele tatălui său preot, se străduiește cu avântul tineretelor pentru promovarea religiosității și a moralei între credincioși, concomitent lucrând și pentru propășirea culturală și materială a acestora. În calitate de membru în adunarea parohială țintește la o administrație ideală bisericească cu îndrumări și proiecte nimerite.

Soția sa, AURORA BRECHTL, s'a născut în Bocșa montană, unde tatăl său este funcționar la U. D. R. Școala medie a învățat-o în Lugoj și Oravița și s'a căsătorit, în 1929. Amuzarea în timpul liber și-o face cu muzica de pian.

*

STANESCU ȘTEFAN, director școlar de stat în Remetea-mare, în comuna sa natală, unde s'a născut din părinți proprietari de pământ. Dedicându-se carierii de învățământ s'a înscris și a absolvit școala normală din Timișoara la 1924. A funcționat ca învățător în Șipet,

a învățat teologia la Academia din Oradea, apoi iarăși s'a întors la catedră și a funcționat în Herneacova și din 1928 până azi în Remetea. Studiile le-a făcut ca bursier fiind unul dintre primii elevi; cursurile de școală normală le-a trecut tot cu distincție și a fost premiat al Tinerimei Române. Este secretarul comitetului școlar și al corului bisericesc. Pe teren școlar activează cu succese bineapreciate; totașa și pe teren extrașcolar, pentru care deține și o scrisoare de laudă din partea Cercului militar-civil din Timișoara. Iscusit conducător de cor, aranjează cu coriștii concerte culturale chiar cu opere clasice, cum este Năpasta, de 4—5 ori anual în scop filantropic.

Soția sa, MARIA CARAMEȚI, învățătoare cu diplomă de stat, s'a născut în Chișoda din părinți proprietari de pământ. Pedagogia a făcut-o la școala normală de fete din Lugoj în 1930. S'a căsătorit în 1931 și de atunci este învățătoare în loc.

Au un drăgălaș băiețel: CĂLIN GELU ALOIZIU de 3 ani.

*

STOICA ADAM, perceptor de stat al circumscripției XVIII. în Chevereșul-mare. S'a născut în comuna Romos (jud. Hunedoara) din părinți proprietari de pământ. Școala a făcut-o în Orăștie. În războiul mondial de pe frontul italian a fost făcut prizonier și dus în Italia, unde a intrat în legiunea voluntarilor români și de unde s'a înapoiat în 1919 și a fost comandat pe frontul contra Ungariei. Ca voluntar a primit medalia Ferdinand I. cu spade pe panglică în 1931, precum și medalia Virtutea italiană în 1919. După demobilizare a intrat la administrația financiară în Orăștie ca vigil de finanțe. A mai funcționat ca atare în Vulcan și în Deva, avansând la vigil de grad I., iar mai târziu a ajuns respicient în orașul Cluj. La propria-i cerere a fost mutat la Peciul nou în calitate de comandant al plutonului de finanțe. Tot aci este numit la 1927 de agent de constatare pe lângă percepție, unde a stat până în Octomvrie 1931, când a fost numit perceptor al circumscripției Chevereșul-mare. Intreaga sa activitate-oficială a fost calificată de foarte bună și cu laudă din partea autorităților superioare. În

în America. A făcut școala medie și doi ani de școală de menaj în Timișoara. S'a căsătorit în 7 Noemvrie 1929. Afară de lucrările de gospodărie se mai îndeletnicește cu cusutul la mașină, cu lucrul manual și cu cetitul.

Au doi gingași băeți: PETRU de 3 ani și ADAM.

*

cerile administrative și epitropești ale parohiei, iar în calitate de președinte al comitetului școlar ajută bunul mers al școlii și al culturii. Ținta lui de viață este progresul religios moral al poporului.

Soția sa, GHILA DABICI, s'a născut în Forotic din părinți proprietari de pământ. A fost fiica adoptivă a preotului Dabici din Forotic. S'a căsătorit în 1910 și a decedat în 1912.

*

oneroasa sa slujbă a știut să îmbine minunat chibzuința de a face pe deplin îndatoririlor oficiale și de a menaja și interesele contribuabililor, încât este foarte apreciat și iubit. Iubește sporturile și vieța socială; e vânător, muzical, dansator, ca abil bătător de popice a luat de mai multe ori premii dela Clubul sportiv din Peciul nou, este membru al societății de vânat din Tormac.

Soția sa EMERENȚIA BERTA, s'a născut în Giera (jud. Timiș-Torontal) din părinți proprietari de pământ, emigrați

STOIA IOAN, paroh ort. rom. în Ciclova română. S'a născut tot aci din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale împreună cu bacalaureatul le-a făcut și terminat în Brașov la 1907, iar teologia a învățat-o în Caransebeș la 1910 când s'a și sfințit întru preot pentru parohia Forotic, unde a păstorit până la 1913, când s'a mutat la actuala-i parohie. Pe teren bisericesc lucrează cu râvnă de adevărat păstor sufletesc, îngrijind de progresul moral și material al enoriașilor săi. Ca președintele consiliului parohial conduce afa-

STERNADL FRANCIS, notar cercual în comuna Bătești cu sediul în Făget. S'a născut în Caransebeș, unde tatal său a fost conducător de tipografie. A făcut liceul și a luat lacalaureatul în Caransebeș, terminând la 1926. Dedicându-se carierei administrative s'a înscris la școala de notari din Lugoj, care a absolvit-o în 1927. A funcționat un timp ca subnotar în Herendești și în Ohaba-Bistra, iar după stagiul militar de un an a mai stat ca subnotar în Criciova. În calitate de notar a funcționat tot aci în Criciova,

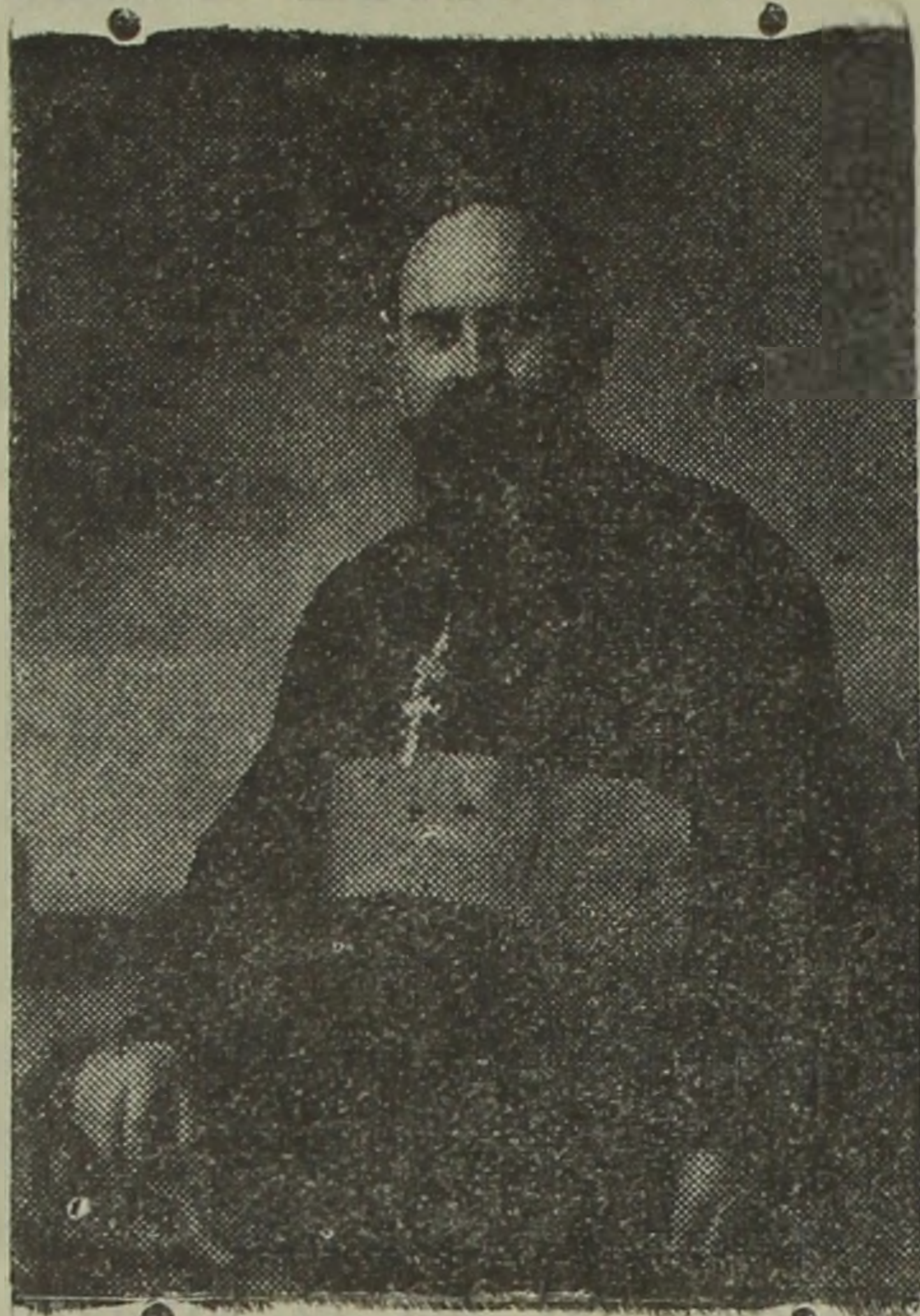
apoi în Criciova și dela Dec. 1932 și până în prezent îndeplinește cu deplină competență funcția de notar cercual din Bătești, cărui cerc îi mai aparțin și comunele Băsești, Bichigi, Brănești și Povargina. Pe terenul administrativ activează cu zel de vocațiune, cu ținta fixată spre o conlucere de dreptate și de echitate. Este membru al Reuniunii notarilor. În timpul liber își face distracția cu muzica de vioară, pe care o mănuează cu dibăcie.

Soția sa, **EVA CATANA**, s'a născut în Criciova din părinți comercianți. Școala medie a făcut-o în Lugoj și s'a căsătorit în August 1932. Se amuzează în timpul liber cu lucrul de mână și cu cetitul.

STOICĂ IULIU, învățător director de stat în comuna Birchiș și parohul ort. rom. al comunei apropiate Virișmort. S'a născut în comuna Baștea (jud. Hunedoara) la 1891, din familie de preot ort. A absolvit școala normală în Sibiu la 1910 și din 1912 a funcționat ca învățător în Birchiș. A luat parte la războiul mondial cu gradul de cadet, unde a fost odată rănit, iar pentru acte de vitejie decorat cu crucea de argint pentru merite cu coroană; a stat doi ani ca prizonier în Rusia și s'a înrolat în legiunea voluntarilor români, în care a activat un șir de trei ani. Ca atare a fost decorat cu crucea comemorativă și cu medalia Ferdinand I. În armata română a fost locotenent de rezervă, iar de prezent e preot militar de rezervă. În anii 1927—1929 a făcut teologia și tot în anul 1929 s'a hirotonit. Ca preot pastorește comuna bis. din Virișmort de 4 ani de zile, ridicând aci un frumos monument al eroilor și reparând biserica, pe care a inzestrat-o cu 3 clopote. E președintele consiliului parohial și al corului bisericesc din Virișmort și secretarul comitetului școlar din comuna Birchiș.

comitetului școlar din comuna Birchiș.

STOICA R. ROMULUS, protopop gr. cat. al Caraşului în Vărădia. S'a născut în Lugoj la 1883 din părinţi de profesiune opincari. Studiile liceale împreună cu bacalaureatul le-a făcut la Blaj, după a căror terminare în 1903 s'a înscris la teologia tot din Blaj, pe care a absolvit-o în 1907, în care an s'a şi sfinţit întru preot. A funcţionat ca preot în Lighed şi în Visag, iar din 1919 în parohia gr. cat. înfiinţată la 1856—1857 din Vărădia. Meritele-i pe teren bisericesc i-au câştigat în 1922 titlul de protopop onorar, iar la 1924 a fost numit protopop al Caraşului. Este preşedintele consiliului parohial şi al forului protopopesc. Se distinge şi pe terenul catehetic şi economic bisericesc. Biserica zidită în 1889—1890 a renovat-o extern în 1923, provăzându-o şi cu 3 clopote. În scop de propăşire culturală şi filantropic aranjează serbări şcolare şi corale binereuşite. Pentru meritele sale pe teren bisericesc naţional a fost decorat din partea Ministerului cu ordinul Steaua României în gradul de cavaler. În războiul mare a luat parte 1 an de zile

ca preot militar în rang de căpitan şi a fost decorat cu Crucea Carol. În politică activează ca vicepreşedintele organizaţiei naţional-ţărănişte din Caraş. S'a ridicat din propriile sale puteri. Se mai ocupă şi cu agricultura.

Soţia sa, **LIVIA IORGOVICI**, s'a născut în Vărădia din familie de învăţător. S'a căsătorit în 1907 şi a decedat în 26/VII. 1923. Preoteasa văduvă **ANA IORGOVICI** este preşedinta Reuniunii femeilor gr. cat. din loc.

Unica lor fetiţă: **LIVIA** este elevă de cl. III. a liceului din Lugoj.

SUCIU TIBERIU, paroh ort. rom. în Şiştarovăţ. S'a născut în Labaşinţ la 1902, unde tatăl său a fost preot. Studiile liceale le-a desăvârşit în Orăştie, luând şi examenul de bacalaureat în 1921. Apucând calea preoţiei s'a înscris la Academia teologică din Arad, care a urmat-o şi a absolvit-o în 1926. Pentru perfecţionarea în ştiinţele teologice a făcut studii particulare la facultatea din Bucureşti în 1926—1928. În acest din urmă an s'a hirotonit şi a funcţionat ca preot în Labaşinţi, iar din 1931 este parohul comunei Şiştarovăţ, unde lucrează cu distinsă vrednicie. Este preşedintele consiliului parohial, al comitetului şcolar, al corului bisericesc, şi al fanfarei, precum şi vicepreşedintele casei naţionale din loc. A renovat biserica interior în anul 1933. Pentru meritele sale pe teren bisericesc are recunoştinţa autorităţilor competente. Pe teren cultural lucrează în ziaristică în calitate de corespondent al ziarelor *Viitorul* din Bucureşti şi *Renaşterea* din Timişoara şi este membru pe viaţă la *Astra*. În politică ia parte activă, ca aderent al partidului naţional-liberal, al cărui şef de sector este în organizaţia de plasă Lipova şi ca membru în delegaţia permanentă judeţeană a partidului. Se mai ocupă cu agricultura, pomăritul, apicultura raţională, viticultura şi cu creşterea paserilor de soi. În armata română e sublocotenent de rezervă.

Soţia sa, **CORNELIA STOICOVICI**, s'a născut în Lipova, unde tatăl său a fost notar. A absolvit şcoala medie la claustrul din Lipova. S'a căsătorit în 1928. Are o deosebită destoinicie în muzica de pian.

Drăguţii lor copii sunt: **GHEORGHE** de 4 şi **LYA** de un an.

SUCIU GHEORGHE, preot gr. cat. și învățător în comuna Semlac (jud. Arad.) S'a născut în Sânpetrul-german, unde tatăl său a fost funcționar la sindicatul pentru regularea apelor. Școala secundară a făcut-o în Arad, iar școala normală în Blaj și Arad. Studiile teologice le-a isprăvit la seminarul din Lugoj ca elev particular. A fost sfințit întru preot în anul 1925. Dela anul 1919 și până azi funcționează ca învățător, cantor și în urmă și ca preot gr. cat. În armata română e elev plutonier de rezervă. Pe teren bisericesc, cultural, social e foarte activ. A înființat și conduce ca dirigent corul bisericesc „Unirea“. A fost 5 ani președintele comitetului de supraveghiere și 3 ani vicepreședintele „Băncii Economice“ S. P. A. din Semlac. A fost secretarul comitetului școlar de stat. Se poate lauda cu o distinsă activitate didactică. Inspectorul școlar la fiecare inspecție l-a calificat cu „foarte bine“ și cu mulțumită pentru activitatea lui școlară și extrașcolară. A compus monografia sintetică a comunei Semlac. Ținta

lui de viitor este muncă neînfrântă pentru înflorirea școlii, bisericii și a culturii românești în general.

Soția sa, MELANIA IONESCU s'a născut în Semlac. Tatăl ei a fost director școlar și a slujit ca învățător 51 de ani în Semlac. Patru clase de școală secundară le-a făcut la Beiuș și apoi s'a căsătorit la anul 1921. Predilecția ei este lucrul de mână și cetitul. E o consoartă de model. Soții Gravitează mereu spre oraș.

*

SURLAȘIU LIVIU, paroh ort. rom. în Jebel, în comuna sa natală, unde s'a născut la 1906 din părinți preoți. A învățat pedagogia la școala normală din Timișoara, absolvind și luându-și diploma în 1924. A funcționat ca învățător întâiu în Jebel, apoi s'a înscris și a urmat teologia la Academia teologică din Oradea. După sfințirea sa din 1930 s'a așezat în parohia sa actuală, unde lucrează cu multă ardoare pentru promovarea religiozității și a moralului. Ca preot tânăr este animat de chemarea sa, care o și îndeplinește cu multă acuratețe, îndrumând întreaga viață bisericească și culturală din comună. Este președintele consiliului parohial, al comitetului școlar, al corului bisericesc, al fanfarei, al Cooperativei și al Casei naționale. E măestru în muzica violei și a pianului.

Soția sa, LUCIA PETCU, s'a născut în Bencecul de jos din familie de preot. A făcut școala medie la liceul Carmen Sylva din Timișoara și are și școala de menaj din Ploiești. S'a căsătorit în 1930. Predilectu-i instrument muzical este pianul.

Au doi gingași copilași: ZINA de 2 ani și IOAN de 6 luni.

*

SUCIU PETRU, paroh ort. rom. în Mocerîș. S'a născut în comuna Cârpa din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Caransebeș, unde a studiat și teologia. După sfințirea sa în 1899 s'a stabilit ca preot în Mocerîș, unde păstorește și azi cu deosebit zel și tact pastoral. A făcut multe îmbunătățiri în parohia sa: în 1912 a ridicat iconostasul bisericii, în 1913 a cumpărat 3 clopote, în 1914 a zidit casa parohială, iar după războiu a cumpărat alte 3 clopote în locul celor recvirate. În timpul războiului a fost internat în permanență la primăria comunală în decurs de un an de zile. Este președintele consiliului parohial și al corului bisericesc, precum și membru în comitetul școlar. E membru pe viață la Astra și membru la reuniunea corală din Dalboșeț și din Lăpușnicul-mare. Activitatea sa se ramifică și peste hotarele parohiei sale. Astfel a fost consilier județean și actual este membru la Camera de agricultură din Timișoara, ca proprietar de vinarsărie și ca

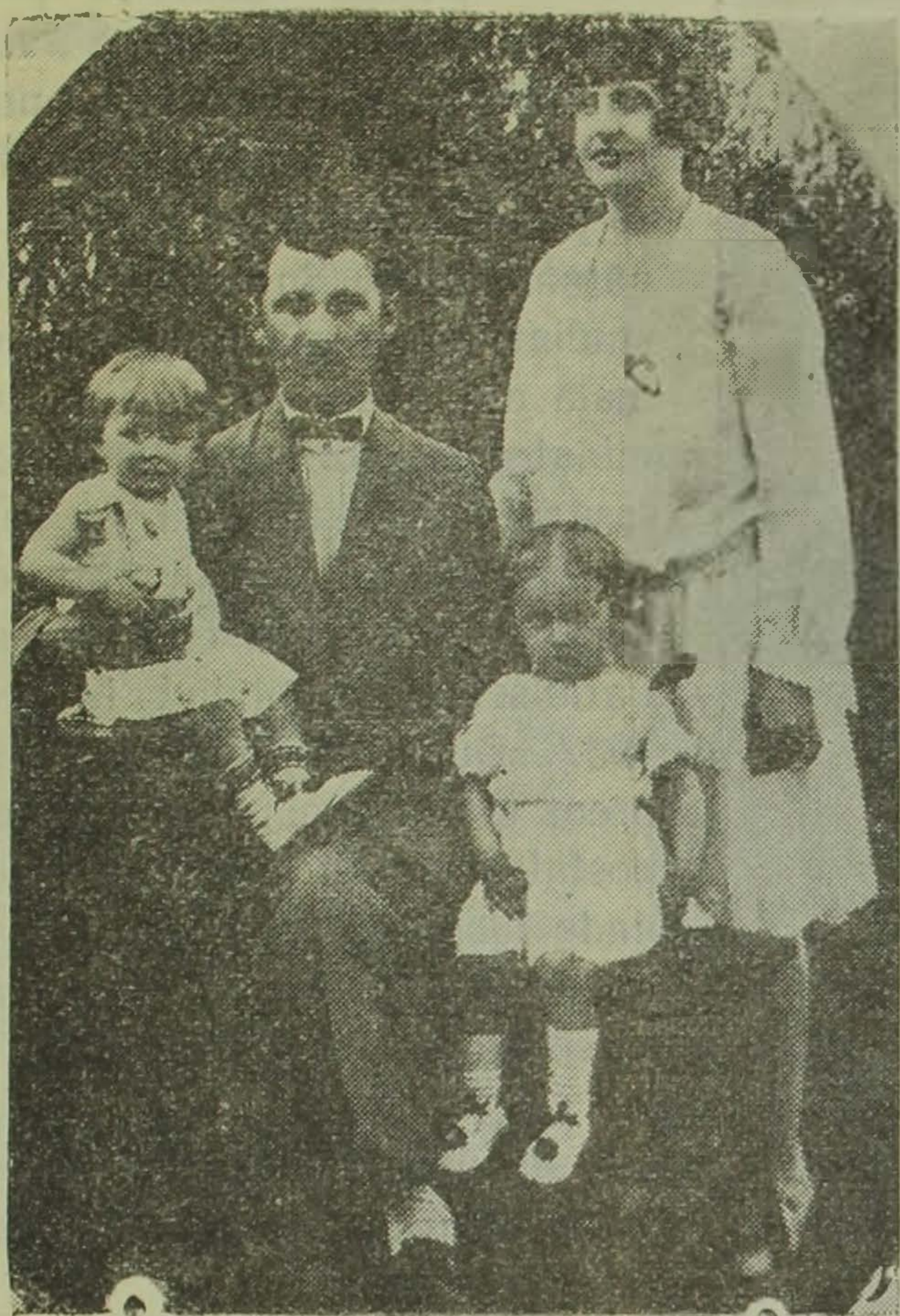
producător de țuică. Mai administrează și parohiile învecinate din Dalboșeț și din Lăpușnicul-mare. Se mai ocupă cu agricultura, cu viticultura, cu avicultura și cu pomăritul.

Soția sa, VICTORIA CALINESCU, s'a născut în Lăpușnicul-mare, din părinți comercianți. A învățat școala medie din Biserica Albă și din Blaj și s'a căsătorit la 1899. Este membră a Reuniunii femeilor ort. rom. din Bozovici.

Copii lor: TIBERIU, fost comisar și învățător, iar MIRCEA TRAIAN, este elev de cl. II. a școlii comerciale superioare din Timișoara.

*

SUCIU IULIU, notar cercual în comuna Bujor. S'a născut în Tamașeu (jud. Bihor) din părinți proprietari de pământ. A făcut școala superioară comercială în Budapesta și în Debrețin, unde a luat și bacalaureatul în 1922. Pornind pe calea administrației a făcut întâiu practica

de notar, apoi și-a făcut stagiul de armată primind rangul de sublocotenent de rezervă. După ce a terminat cursul de notari din Lugoj în anul 1925 a funcționat în calitate de secretar de plasă în Cristur (jud. Odorheiu), a fost apoi notar în Bățanii-mici și în Jimbor (ambele în jud. Odorheiu), iar dela 15 Oct. 1931 este notarul cercual al Bujorului, căruia îi sunt atașate comunele Bucovăț, Săceni, Surducul-mic și Botinești. Ca notar este devotat chemării sale cu străduința spre o cât mai conștiincioasă administrație. Este membru al Reuniunii notarilor. Ocupația-i laterală este agricultura, creșterea vitelor și pomicultura.

Soția sa, ROZALIA KISS, s'a născut în comuna Țipari (jud. Severin) din părinți proprietari de pământ. A învățat școala medie în Lugoj și s'a căsătorit în 1926.

Au două fete drăgălașe : TRANDAFIRA de 5 și APOLONIA de 4 ani.

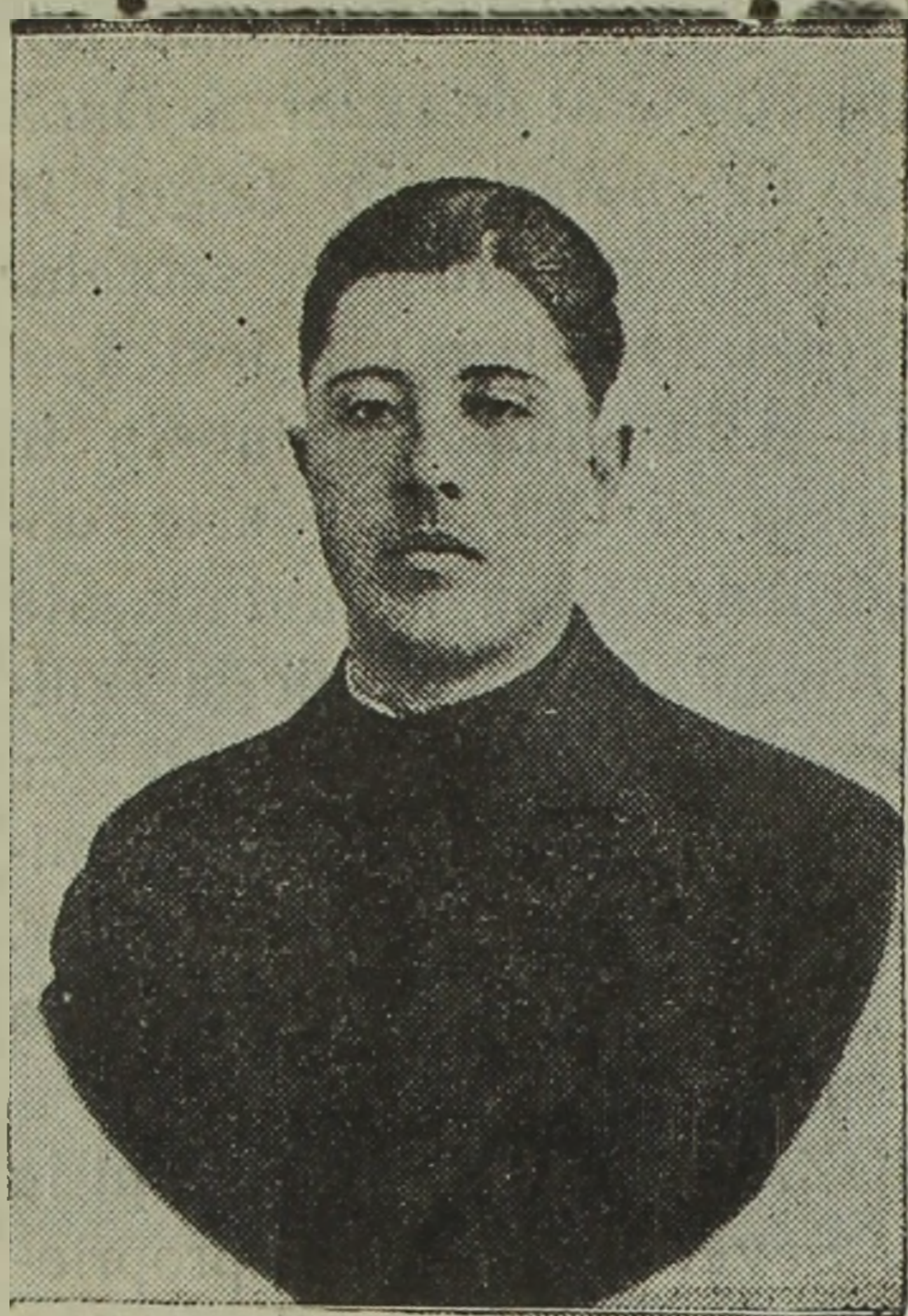
*

SURU CORNELIU, administrator parohial în Orșova și capelan în Herendești. S'a născut în comuna Rugiu, din familie preotească. Studiile liceale le-a făcut în Caransebeș, unde a luat și bacalaureatul la 1923, iar cele teologice la Academia teologică tot în Caransebeș, terminând în anul 1927. Până în 1930 a funcționat ca preot în Herendești, iar de atunci e administratorul parohiei ort. rom. din Orșova. Este președintele consiliului parohial și membru în comitetul școlar. Ca preot îndeplinește și funcția de profesor de religie la gimnaziul de băieți și la cel de fete, iar în consiliul comunal e membru de drept. Ținta de viață îi este propășirea religiozității și a moralității.

Soția sa, VIORICA BIRO, s'a născut în comuna Herendești, unde tatăl său este preot. A făcut școala normală din Lugoj și s'a căsătorit în 1926.

Au doi băieți: TITU de 6 ani și BUJOR de 4 ani.

*

în via Domnului, devotat chemării sale și propășirii morale și culturale a poporului credincios. Ca președintele consiliului parohial reprezintă cu demnitate interesele bisericii îngrijând și de bunăstarea ei materială.

Soția sa, EVA ROMÂNU, învățătoare cu diplomă de stat, s'a născut în Domașnea din părinți proprietari de pământ. A absolvit școala normală de fete din Turnu Severin în 1932 în care an s'a și căsătorit.

*

sericești și culturale se îngrijește și în calitate de președintele consiliului parohial precum și membru al comitetului școlar, cu înfăptuiri de seamă; astfel a renovat biserica, provăzându-o

SURU REMUS, preot ort. rom. în Petroșnița. S'a născut în comuna Buceșnița, unde tatăl său este învățător de stat. A pornit-o întâiu pe cariera învățământului, în care scop a studiat pedagogia la școala normală din Arad, pe care a terminat-o în 1927. Nu s'a dedicat însă acestei carieri, ci s'a decis pentru preoție și a învățat teologia la Academia teologică din Caransebeș, absolvind în anul 1932. După sfințirea sa întru preot tot în acelaș an a ocupat postul de preot din Petroșnița, unde lucrează cu râvna ideală

SURU VALERIU, administrator parohial ort. rom. în Vălișoara. S'a născut în comuna Rugi, unde tatăl său este preot. După ce a absolvit școala normală din Caransebeș la 1919, se înscrie la Institutul teologic tot din Caransebeș. În anul 1925 a funcționat ca preot în Rusca montană, iar din 1926 este administratorul parohiei ortodoxe din Vălișoara. Ca preot își îndeplinește cu devotament îndatoririle sale de duhovnic și păstor sufletesc ținând la propagarea religiozității și a bunelor moravuri în popor. De agendele bisericești și culturale se îngrijește și în calitate de președintele consiliului parohial precum și membru al comitetului școlar, cu înfăptuiri de seamă; astfel a renovat biserica, provăzându-o

cu turn nou și cu un nou acoperemânt iar jur împrejur împrejmuiu-o cu gard. Se mai ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Soția sa, MĂRIOARA SÂRBU s'a născut în Rusca, din familie de preot ort. rom. S'a căsătorit în 1923. Distracția timpului liber îi este cetitul și lucrul de mână.

Copii lor: SYLVIA, elevă de cl. III. primară, IOAN și ILIE elevi de cl. I. a școlii primare, toți la școala din localitate.

*

SURU VICTOR, paroh ort. rom. în Cârpa. S'a născut în comuna Buceșnița (jud. Severin), din familie de învățător. Studiile liceale le-a făcut în Caransebeș, terminându-le la 1922, iar cele teologice la Academia teologică tot din Caransebeș. După sfințirea sa întru preot în anul 1926 a ocupat parohia comunei Cârpa, unde păstorește și azi cu mari sorți de izbândă pentru propășirea vieții religioase și materiale a credincioșilor săi. În calitate de președinte al consiliului parohial și al comitetului școlar îndrumază

cu dibăcie viața bisericească și culturală a parohiei sale. Secundar se mai ocupă cu agricultura și cu pomicultura.

Soția sa, **VICTORIA NEMOIAN**, învățătoare diplomată de stat, s'a născut în Cârpa, unde tatăl ei a fost preot. A absolvit școala normală de fete din Lugoj în anul 1926 și de atunci funcționează aici în comuna sa natală Cârpa, ca învățătoare. S'a căsătorit în 1926. Orele de distracție le trece cu lucrul de mână și cu cetitul.

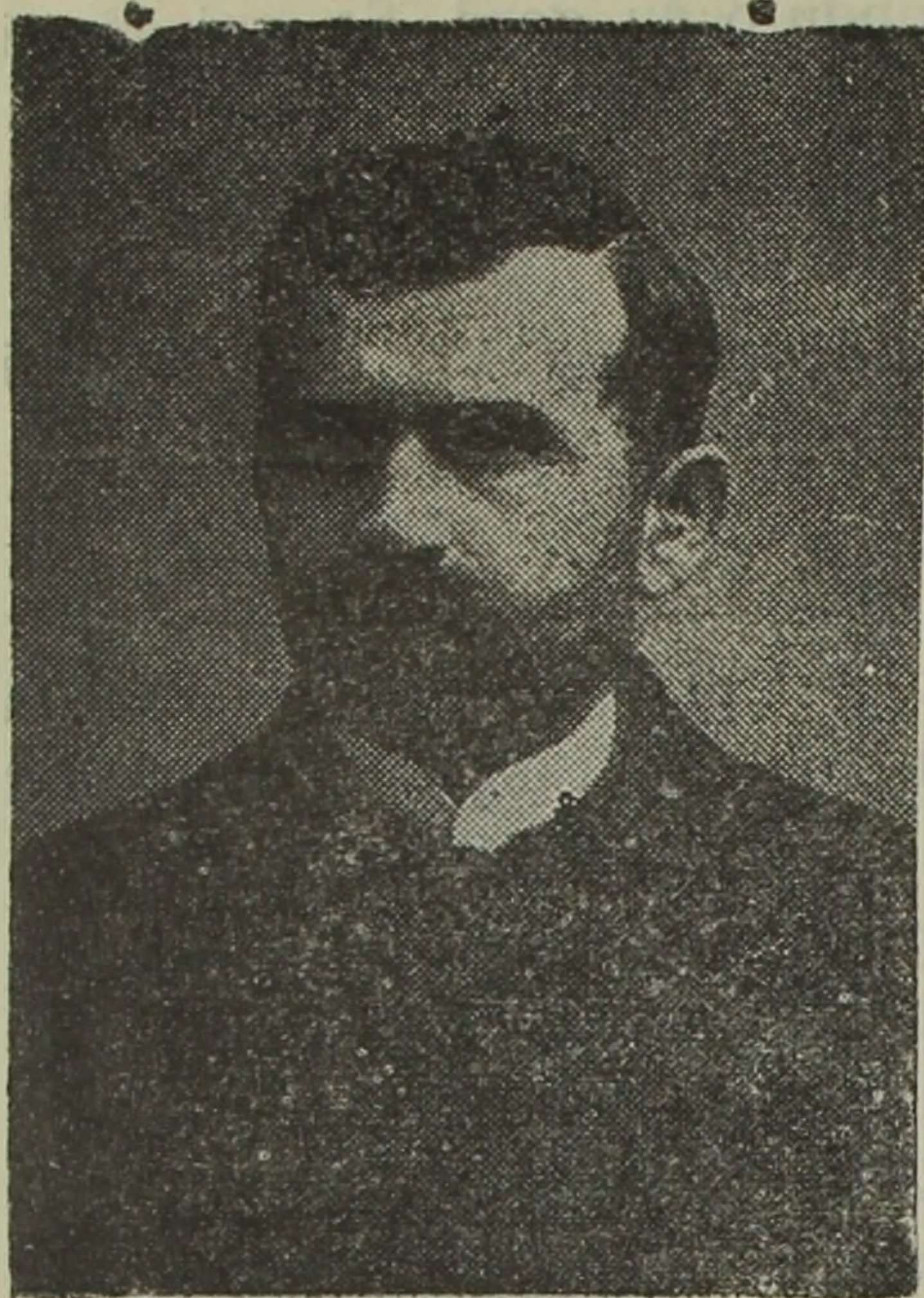
Au un băiețel de 2 ani: **VICTOR**.

*

ȘUTA TIBERIU, paroh ort. rom. în Rudăria. S'a născut tot aci din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Caransebeș, unde a luat și bacalaureatul 1929. Studiile teologice le-a urmat la Academia teologică tot în Caransebeș, iar de prezent studiază la facultatea de teologie din Cernăuți unde are până acum 4 semestre trecute. S'a hirotonit în 1930 și de atunci este parohul frunțașei comune Rudăria. Este membru al consiliului parohial și ca țintă de viață și-a propus reîmprospărea vieții bisericești și naționale ca factori de existență ai neamului.

Soția sa, **ELVIRA BOLOLOI**, s'a născut în Ciclova montană, din părinți funcționari la U. D. R. A absolvit școala medie în Oravița și s'a căsătorit în 1930. În orele libere se amuzează cu lucrul de mână și cu cetitul.

*

ȘUȘAN PETRU, paroh ort. rom. în Comoriște. S'a născut în Petrilova (jud. Caraș) din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Biserica albă și le-a terminat la 1904, iar cele teologice la Caransebeș, luând diploma de preot în 1909. După hirotonirea sa în acest an s'a așezat ca preot în parohia din Comoriște, unde funcționează și azi ca merituosul preot al acestei comune. În războiul mondial a fost 14 luni pe frontul de luptă ca preot militar de rezervă. În armata română e preot militar de rezervă. Ca păstor sufletească și-a făcut țintă de viață promovarea și păstrarea religiozității în popor. E președintele consiliului parohial și membru al fanfarei din loc. Ca președintele al băncii populare „Infrățirea“ din localitate promovează interesele economice ale comunei. Se mai ocupă cu agricultura, pomicultura și cu cultura viței de vie. Posedă limbile română, maghiară, germană și sârbă.

Soția sa, **RUJA PENDA**, s'a născut în Comoriște din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1909.

Copii lor: **PAVEL**, a absolvit 4 cl. de liceu și se ocupă cu agricultura; **LUCIA**, are liceul și bacalaureatul din Timișoara și e studentă la facultatea de drept la Universitatea din Cluj și **LIVIU** e student la facultatea de drept din Cluj.

*

SZINTAY COLOMAN, tâmplar artistic de mobile și de construcție în Caransebeș. S'a născut în Nagyoroszi (jud. Nógrád), unde tatăl său a fost proprietar de moară. Meseria a învățat-o în Lugoj, unde s'a eliberat în anul 1898. Pentru a se desăvârși în arta branșei adoptate a făcut călătorii de specializare și prin Germania unde a stat până la 1910; a practicat apoi în orașele Chichinda, Caransebeș, Vârșeț, iar dela 1911 și-a deschis atelier propriu lucrând ca patron. A

luat la timpul său parte și la războiul mare, cu împărțirea la detașamentul de pontonieri; în războiu a fost decorat cu crucea de argint pentru meritele fără coroană și cu crucea Carol. S'a distins ca un valoros membru al branșei, ale cărei interese le poartă cu deosebită atenție, precum și ca filantrop și sprijinitor al tuturor acțiunilor de bine public. Este membru al corporațiunii meseriașilor, al reuniunii filarmonice și al societății pompierilor. Are un atelier instalat după toate recerintele moderne, în care confecționează orice lucrare de tâmplărie artistică,

mobile, bastoane de lux etc.; e singurul producător de stinghii ondulate și lătezi pentru chemare. La expoziția Astrei din 1931 a primit diplomă de onoare pentru mobilierul de prânzitor și de salon, expus. Pe teren de binefacere și a câștigat merite neperitoare prin înființarea unei școale de menaj, care mai târziu a trecut la stat. În prezent susține din propriile sale puteri un atelier de țesătorie și gospodărie casnică pentru minorele fără scut.

Soția sa, ELENA CĂRBUNARIA, s'a născut în Caransebeș, unde tatăl său a fost grănicer. S'a căsătorit în 1911. Este din 1921 prezidenta Reuniunii femeilor de meseriași, dinstinsă prin ajutorarea și îmbrăcarea copiilor săraci; mai este membră în comitetul Reuniunii femeilor române, reuniune unică în întreaga țară, și introdusă de dna Szintay.

Băiatul lor: COLOMAN este student la Politehnică secția de arhitectură în București.

Soții și-au înjghebat poziția actuală fără nici un ajutor sau mijlocire din afară, s'au ridicat din propriile lor puteri trăiesc pentru chemare, pentru încurajarea și ajutorarea materială a ucenicilor și pentru propășirea clasei de mijloc.

TĂTUCU GHEORGHE, paroh ort. rom. în Iablanița. S'a născut tot aci din familie de preot la anul 1860. Studiile liceale le-a făcut la Hódmezővásárhely, Seghedin și le-a terminat în Caransebeș. Teologia a învățat-o tot în Caransebeș, după absolvirea căreia s'a sfințit la 1884 și de atunci, adică de o jumătate de veac conduce viața sufletească a creștinilor din comuna sa natală. Fruntaș între fruntașii preoției și-a îndeplinit cu vârf chemarea de apostol și adevărat păstor. În

parohie a lucrat numai pentru interesul de propășire a bisericii; nu a avut și nici nu are sec-tari în parohia sa; a renovat biserica și a provăzut-o cu 2 clopote mari. Ca președintele consiliului și al adunării parohiale îngrijește și de bunul mers material și moral. Pentru meritele pe teren pastoral a fost distins cu brâu roșu și are decorațiile: Răsplata muncii pentru biserică cl. I. și cl. II., precum și ordinul Ferdinand I. A fost și este un naționalist intransigent. Pe timpul erei maghiare avusese un mare proces politic din care a scăpat numai cu mare greutate. A fost în două rânduri senator, sub guvernul Iorga și cel al național-țărăniștilor. În războiul mondial a fost refugiat în Vechiul Regat și în Rusia 5 ani de zile. Se mai ocupă și cu agricultura; este proprietar de moară mare un joagăr (cherestea) puternic.

Soția sa, CONSTANȚA GAȘPAR, s'a născut în Criciova, unde tatăl său fusese preot. S'a căsătorit în 1884. Este o matroană venerabilă, plină de milă și de ajutorare, adevărată maică preoteasă.

TĂUTAN SINESIE, paroh ort. rom. în Laz. S'a născut la 1907 în comuna Ravna, din părinți de profesiune fauri. Studiile și-le-a făcut la liceul din Arad și la școala normală confesională tot din Arad, unde și-a luat diploma de învățător în anul 1926. Hotărîndu-se însă pentru îmbrățișarea carierii preoțești și-a câștigat și diploma de preot la Academia teologică din Arad și după sfințirea sa din 1927 ocupă postul de paroh în parohia-i actuală, unde în anul școlar 1927/28 a îndeplinit totodată și funcția de învățător.

Pe teren bisericesc lucrează cu zor, reușindu-i înfaptuirea multor planuri. În 1929 a cumpărat o casă parohială și a ridicat monumentul eroilor; curtea bisericii și a școlii le-a îngrădit cu gard și a înființat fondurile bisericești; al milelor, bucatelor și cel pentru zidirea bisericii. Este președintele consiliului parohial și al comitetului școlar. Gândul și străduința mai nouă îl duce spre zidirea unei noi biserici. Se mai ocupă și cu agricultura.

Soția sa, **MĂRIOARA TOTH**, s'a născut tot în Ravna din părinți de profesiune dulgheri. S'a căsătorit în 1927. În orele sale libere se ocupă cu lucrul de mână și cu cetitul.

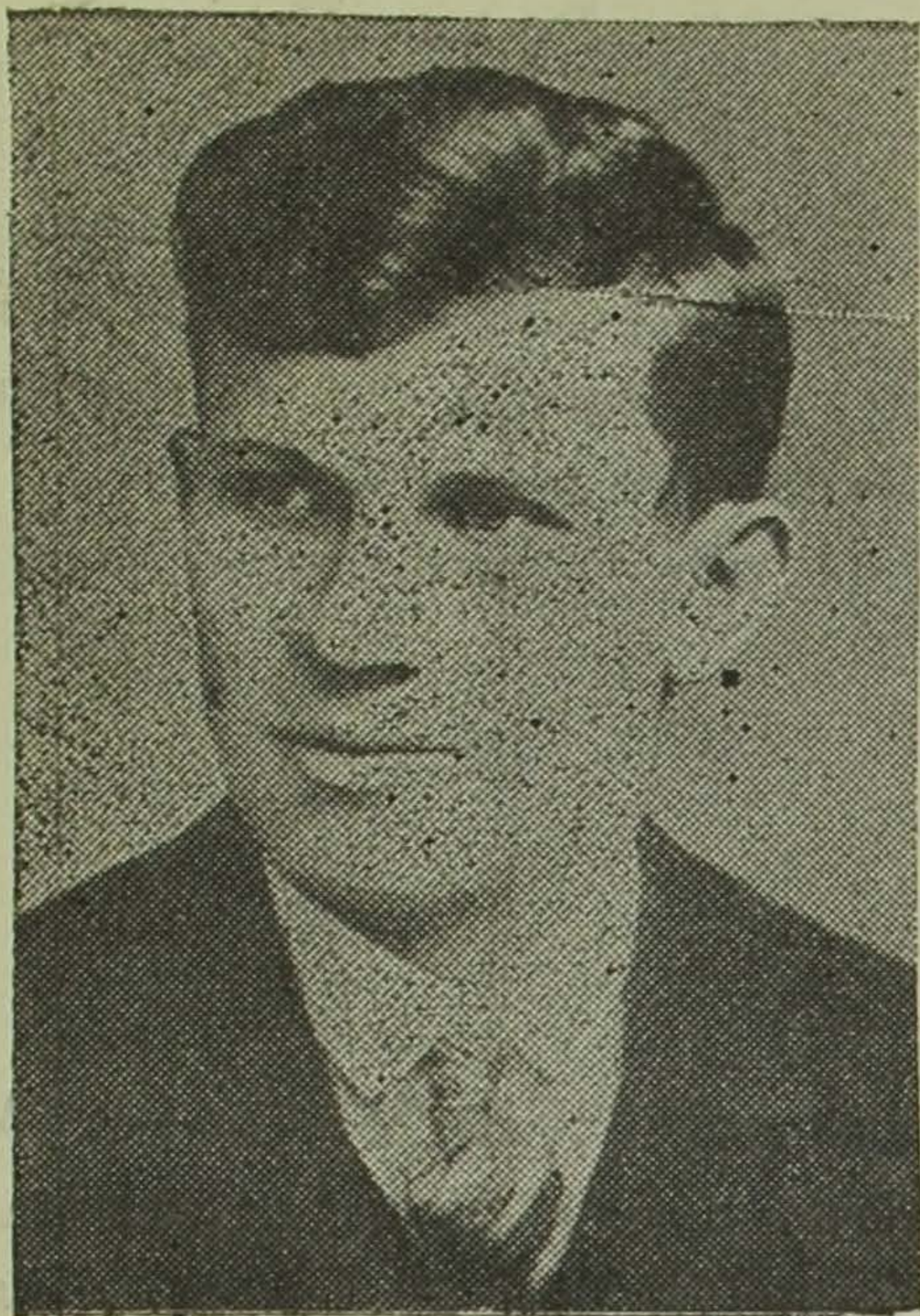
*

TEODOR CORNEL, notar cercual în comuna Berliște. S'a născut la 1899 în Ciclovamontană din părinți de profesiune zidari. Studiile liceale le-a făcut în Oravița, după a căror absolvire a luat calea administrației. Practica de notar a îndeplinit-o în Secaș și în Ciclovamontană, iar cursul de notari l-a făcut în Deva la anul 1919. Ca subnotar a funcționat în Oravița, Ciclovamontană și în Berliște, iar în calitate de notar a fost din 1926 în Zorbențulmare și din 1932 aici în Berliște, de care notariat se mai țin comunele: Milcoveni, Rusova veche și Rusova nouă. În Zorbențulmare a înființat Reuniunea de cântări, al cărei președinte și instructor fusese. Este membru în comitetul Reuniunii notarilor. Se ocupă cu agricultura, viticultura și cu creșterea paserilor de soi. Ca adept al artei muzicale s'a desăvârșit în cântarea de flaut.

Soția sa, **PARASCHIVA PURGE**, s'a născut tot în Ciclovamontană din părinți de profesiune minieri. A învățat școala medie la claustrul din Oravița. S'a căsătorit în 1919. Timpul liber îl petrece cu lucrul de mână.

*

TERBANEA PAVEL, măestru tăbăcar și opincar în Aradul-nou. S'a născut în comuna Aliuș la 1908, din părinți proprietari de pământ. După absolvirea școlii primare s'a dedicat carierei industriale și a apucat meseria tăbăcăritului. Anii de ucenicie i-a făcut în Vinga, unde

s'a eliberat de calfă în anul 1926. În calitate de calfă a lucrat și a practicat în Vinga până la 1928, când și-a deschis atelierul său propriu, lucrând aici ca patron. În 1930 și a strămutat atelierul la Aradul nou, unde și azi lucrează tot felul de confecțiuni din numita branșă industrială. În viața societară a meseriașilor ia parte activă ca membru al corporațiunii meseriașilor. Este proprietar de casă, preocupat numai de meseria sa și e unul din cei mai apreciați măestri din tot jurul.

Soția sa, MARIA NINI, s'a născut în Micălaca din părinți muncitori. S'a căsătorit în 1928. A fost membră a soc. rel. Sf. Gheorghe din Micălaca.

Unica lor fiică dragălașă : ANICA de 2 ani.

*

TEREBENȚIU ALEXANDRU, director școlar de stat în Covăsiți. S'a născut la anul 1833 în Cociuba de Beiuș (jud. Bihor), unde tatăl său a fost preot. Simțindu-se atras de cariera învățământului a studiat pedagogia la școala normală confesională din Arad, unde și-a primit diploma de învățator la 1903. Ca învățator a funcționat în comunele Troaș (Arad), Chișcău (jud. Bihor), iar din 1905 aici în Covăsiți, unde activează ca un adevărat luminător al poporului atât pe teren didactic cât și pe teren extrașcolar. Este

secretarul comitetului școlar și fost președinte la consiliul parohial. Dintre lucrările-i de seamă se remarcă îndeosebi ridicarea a două sale de învățământ, zidirea unei sale pentru grădina de copii mici împreună cu locuință. A înființat fanfara în casa culturală și a îngrădit curtea bisericii. În scopuri filantropice aranjează anual câte 2—4 serbări, șezători culturale. Este decorat cu medalia Arpa pentru propaganda extrașcolară și în școală. Se mai ocupă cu agricultura, apicultura, pomăritul, viticultura, grădinăritul și cu creșterea paserilor de soiu.

Soția sa, ZENA CHIȘ, s'a născut tot în Cociuba de Beiuș din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1905. Soții duc o viață modestă, retrasă.

Unicul lor fiu; IOAN este paroh ort. rom. în loc.

*

TEREBENȚIU ALEXANDRU IOAN, paroh ort. rom. în Covăsiș, în comuna sa natală, unde tatăl său este director școlar și unde s'a născut la anul 1906. Studiile liceale l-a făcut la Orăștie, iar cele teologice la Arad. Examenul de bacalaureat l-a dat în Orăștie la 1929, iar în 1930 s'a sfințit întru preot pentru parohia Covăsiș. Este membru de drept al comitetului școlar, președinte al consiliului parohial și al adunării parohiale, precum și președinte al corului bisericesc. Preot de câțiva ani a dat dovadă de zel și interes

pentru parohie. A introdus în biserică lumina electrică și a făcut un pitoresc parc din curtea bisericii. Este preocupat în special de catehizarea intensivă a tineretului și de combaterea sectarismului. Se mai ocupă cu agricultura, viticultura, albinăritul și cu creșterea paserilor de soiu.

Soția sa, AURORA FILIMON, s'a născut în Arad din părinți de profesie funcționari particulari. S'a căsătorit în 1930. Este membră la Reuniunea femeilor ort. rom. din loc.

*

TERFALOAGĂ IOAN, director școlar de stat în Iablanița, în comuna sa natală, unde s'a născut la 1882 din părinți negustori. Studiile pedagogice le-a luat la școala normală din Caransebeș, primindu-și diploma la 1904. Ca învățător a funcționat în comuna Bucovăț (jud. Severin) din 1902—1908, apoi în Temerești până la 1919, când a luat conducerea școlii din Iablanița. În școala și extrașcolară activează cu neobosit zel pentru luminarea și culturalizarea poporului. A fost și distins în mai multe rânduri pentru munca sa. Astfel pentru răspândirea

de bibliotecă a fost distins cu diplomă de onoare din partea Palatului Cultural din Turnu Severin; deține medalia Arpa, iar ca iscusit dirigent de cor este distins cu diplomă de Ioan Vidu. Este secretarul comitetului școlar. În scop de binefacere aranjează în fiecare an câte 5—6 ori concerte culturale cu corul. În Bucovăț și în Temești a condus corul bărbătesc. E meșter al muzicii de violină și cântă bine din flaut. Se mai ocupă cu agricultura, pomicultura, cu stupăritul și cu creșterea galițelor de soiu. În războiul mondial a luat parte ca elev plutonier; a fost rănit de două ori și a căzut în prisoare rusească unde a stat numai 7 zile și în prisoare la Germani; are decorațiile de război: medalia mică de argint și medalia de bronz.

Soția sa, CALINA TÂRZIU, s'a născut tot în Iablanița din părinți proprietar de pământ. S'a căsătorit în 1905.

Copii lor: NICOLAE, este doctorand în teologie la București și CATALINA, eleva de cl. VI. a școlii normale de fete din Lugoj.

TISMONARIU PAVEL, paroh ort. rom. în Hodoni. S'a născut în Oravița, unde tatăl său a fost funcționar la căile ferate. Studiile gimnaziale le-a făcut la Beiuș, școala normală în Timișoara, iar studiile teologice la Seminarul din Sibiu. În anul 1912 e preot și învățător în Rusca (jud. Severin), iar de la anul 1916, e parohul și păstorul sufletesc al comunei Hodoni. În armata austro-ungară a fost preot militar de rezervă și în campania războiului a servit în garnizoanele din Timișoara, Debrețin, Oituz, Brașov. În armata română încă e preot militar de rezervă. Pentru meritele sale pe teren bisericesc pastoral a fost distins cu brâu roșu. E artist de pian și violină. Ocupațiunea sa predilectă e stupăritul, care-l și practică rațional. La expo-

ziția „Apicola“ din București a fost unul dintre cei dintâi premiați. Are parte activă în toate ramurile de viață bisericească, socială, națională. E președintele consiliului parohial, al comitetului școlar și al casei naționale. E membru fondator la corul „Banatul“ din Timișoara. Pe terenul cooperăției a fost promotorul mișcărilor de începuturi. A fost președintele federalei „Bănățeană“ din Timișoara, de unde a demisionat, apoi președinte al cooperativei „Plugarul“ din loc, care a lichidat. Sinodul parohial din Rusca i-a înmănat

o frumoasă scrisoare de laudă pentru activitatea lui ca păstor sufletesc în aceea comună. Scopul lui de viață e promovarea intereselor culturale, religioase, naționale ale parohiei sale.

Soția sa, ANA IONESCU, s'a născut în Iaz (jud. Severin) din familie de preot. A terminat studiile pedagogice la Caransebeș în anul 1903, unde ia diploma de învățătoare. Măritându-se însă nu s'a mai dedicat carierei învățătoarești.

Soții duc o viață modestă, retrasă.

*

DR. TISU IOSIF I. medic de circumscripție în comuna Fârliug. S'a născut în Țebea (jud. Hunedoara) din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Orăștie, unde a luat și bacalaureatul în 1920. Medicina a învățat-o la facultatea de medicină a Universității din Iași, unde la 1929 a luat diploma pentru medicina universală. A funcționat ca intern la Clinică, apoi în Țebea ca medic cu practică particulară și dela 1931 este medicul circumscripției Fârliug. În marele războiu a luat parte ca elev

plutonier și a fost decorat cu medalia mare și mică de argint, cu medalia de bronz și cu crucea Carol. În armata română e medic sublocotenent de artilerie. Este apreciat în toate cer-

curile pentru corectitatea și firea-i prevenitoare și iubit de populație, de a cărei sănătate îngrijește cu inimă de părinte. Este membru al Colegiului medicilor și al Asociației medicilor. Vorbește limbile italiană, franceză, germană și maghiară.

Soția sa, ALEXANDRINA MIHAILESCU, s'a născut în Greaca Ilfov (jud. Ilfov); tatăl său a fost prefectul județului. A făcut școala medie în București și s'a căsătorit în 1927. Vorbește limba franceză și română și e virtuoză în vioară.

Soții duc o viață socială foarte viaie.

TOADER GHEORGHE, directorul Băncii Naționale din Oravița, unul din cei mai apreciați factori financiari ai Banatului. S'a născut în Timișoara la 12 Aprilie 1892. După absolvirea școlii secundare s'a dedicat pentru viața practică, făcând școala superiară comercială din Timișoara, iar la Budapesta a studiat Academia de Inalte Studii Comerciale, al cărei licențiat este din 1913. La sfârșitul studiilor l-a prins războiul mondial ca elev cu termen redus și la purtat întreaga campanie, pe toate fronturile, începând cu cel sârbesc, continuând cu cel rusesc, italian și sfârșind în campania română de desrobire pe frontul dela Tisa. Cu totul a făcut 7 ani de armată și anume: 5 ani (1913—1918) în armata austro-ungară la Rgt. 61 din Timișoara și 2 ani (1918—1920) în cea română la Rgt. 92 și 108 infanterie din Orăștie. În războiu a fost de trei ori rănit, iar pentru acte de vitejie a fost decorat cu: Medalia vitejiei de argint, Crucea Carol și Medalia răniților de războiu; în armata română, al cărei căpitan de rezervă este actual, a fost distins cu: Crucea Comemorativă a Războiului.

În viața publică și de rezort s'a ridicat din puterile proprii, încât azi deține o situație din cele mai frumoase, având un rol important în viața bancară și economică. În calitate de Director al Băncii Naționale, sucursala din Oravița, și ca Președintele corpului Contabililor Experti și Autorizați secțiunea jud. Caraș dezvoltă o remarcabilă activitate ca sincer și priceput îndrumător al intereselor financiare din acel ținut. Iar în viața socială-culturală se distinge ca un mentor și mecenat de largă mână al tuturor acțiunilor de propășire culturală-națională. Ca o palidă răsplătire a meritelor sale pe aceste terene a fost împărțit cu ordinul: Medalia Meritul Comercial și Industrial clasa I.

Soția sa, dna NATALIA MĂRIOARA PETCU s'a născut în Giroc din o distinsă familie preotească. Studiile secundare le-a făcut la școala superioară de fete Carmen Sylva

din Timișoara. O caldă sprijinitoare și inițiatore în operele de filantropie și de cultură. Soții duc o viață socială animată.

Copii lor: DOREL GHEORGHE, de 9 ani, elev a clasei III. și MARIANA GHEORGHINA de 7 ani, elevă a clasei I. ambii ai școlii primare din Oravița.

*

TOADER IOSIF, director școlar de stat în Prigor, în comuna sa natală, unde și tatăl său a fost învățător. Pornind dintru început pe calea învățământului a făcut școala normală din Deva și Caransebeș, terminându-o în 1894. După o funcționare de 1 $\frac{1}{2}$ de an la inspectoratul școlar regesc ungar din Lugoj, a trecut ca învățător la școala din Prigor, al cărei merituos director este și azi. În războiul mondial a luat parte ca sublocotenent de rezervă și a fost odată rănit. În timpul revoluționar de după războiu în 1918 și 1919 a fost comandantul gardei naționale din loc și a îndeplinit funcția de notar al comunei timp de 17 $\frac{1}{2}$ luni. Ca învățător se înșira printre membri de elită ai corpului didactic, atât cu munca sa școlară, cât și cu cea extrașcolară, apreciată și din partea autorităților competente. Pentru activitatea extrașcolară deține scrisoare de laudă din partea ministerului de culte și instrucțiune, iar pentru meritele sale școlare are scrisoare de laudă din partea ministerului și a revizoratului. Este decorat cu: Răsplata muncii pentru

construcțiuni școlare cl. I. pentru interesul și progresul cultural și al binelui comun. Este secretarul comitetului școlar, cantor ort. rom. și dirigintele corului bisericesc, având și diplomă de examen pentru conducători de cor. Este președintele subsecției învățătoresți din plasa Bozovici, președintele cercului cultural din loc și delegatul învățătorilor din plasa Bozovici în comitetul central din Timișoara. Mai este și îndrumătorul fanfarei din loc. A fost 12 ani de zile președintele și directorul cooperativei de credit din loc. Se distinge ca și conferențiar, scriitor și corespondent la mai multe ziare. Se ocupă și cu agricultura. Instrumentul muzical de distracție și de cor îi este violina. Activează și pe terenul politic în calitate de președinte de sector al partidului liberal ducist.

Soția sa, IOVANCA TRIFUNOVICI, s'a născut în Tekija (Iugoslavia) din părinți comercianți. S'a căsătorit în 1899. Timpul liber îl petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

Copii lor: PELAGIA, măritată Bora Karagyics, controlor de vamă în Laibach și IOSIF, absolvent de școală superioară de comerț, sublocotenent de rezervă și contabil la Banca din Bozovici.

*

TOMA IOAN, învățător director la școala de stat din comuna Sudriaș. S'a născut în Tincova, unde tatăl său a fost învățător. Dedicat carierei de învățământ s'a înscris la școala normală din Caransebeș, pe care a și terminat-o în 1900, luându-și diploma în studiile peda-

gogice. Ca învățător a mai funcționat în comuna Bucoveț (jud. Severin) iar dela 1902 și până astăzi conduce cu deosebită abilitate școala din Sudriaș. Atât în învățământ cât și extrașcolar s'a manifestat cu rezultate grăitoare, cu suflet devotat propășirii culturale și naționale a neamului. Este secretarul comitetului școlar, dirigintele corului bisericesc și a fost cantor ort. din care post însă a abzis. Mai este și membru la Reuniunea învățătorilor.

Soția sa, IULIANA DRĂGAN, s'a născut în Făget din părinți de profesiune măestri dulgheri. S'a căsătorit în 1902.

Copii lor: TITUS este director școlar în Hitiaș; ELEONORA, învățătoare diplomată, este măritată Lungu notar în Cliciova; AURORA, măritată Izidor Socaciu, preot în Bara; BUJOR, student teolog de anul II în Arad și MIRCEA, elev de cl. V. a liceului Diaconovici Loga în Timișoara.

*

TODEA ROMAN, notar în Sânmihaiul-român. S'a născut în comuna Albac (jud. Turda. Studiile secundare le-a făcut în Abrud, iar cursul de notari l-a absolvit în Deva. După ce a obținut diploma de capacitate în Cluj, a stat puțin timp ca subnotar în Albac, apoi a fost numit notar în Scărișoara, unde a funcționat până la 1922. Până la 1927 e subnotar în Breg-săul-mare, în anul 1928 notar substitut în Chișoda, până la 1932 notar titular în Urseni, iar de atunci și până azi e notarul comunei Sânmihaiul-român. E vânător pasionat și e foarte îndemânatic în conducerea automobilului. In Urseni are în arândă un teritoriu propriu de vânat. E membru al Reuniunii notarilor.

Soția sa, ALEXANDRA CRACIUN, s'a născut în Nicolinț (Iugoslavia), unde tatăl ei e comerciant mare. Școala secundară a făcut-o în claustrul din Verșeț, iar în a. 1932 se mărită. Ocupațiunea predilectă e lucrul de mână și cetitul.

Soții duc o vieță socială foarte distractivă.

*

TOMA TITUS, învățător director în comuna Hitiaș. Născut din părinți învățatori, s'a dedicat și dânsul carierei învățătorești. A făcut școală normală în Timișoara, luându-și diploma în 1926. Ca învățator a funcționat în Curtea (jud. Severin) 1 an, în Făget iarăș un an și de

atunci și până azi este directorul școlii din Hitiaș. Este secretarul comitetului școlar. E măestru în muzica de vioară și iscusit conducător de cor, în care calitate a fost calificat cu distincția de foarte bine din partea Asociației corurilor din Banat, al cărei membru este. E dirigintele corului bisericesc și al celui național, cu cari aranjează în fiecare an câte 2—3 serbări culturale, șezători. Țintă de viața și-a pus îndeplinirea chemării sale și luminarea poporului.

Soția sa, ANA DOMȘA, învățătoare diplomată de stat. S'a născut din familie preotească. Școala normală a făcut-o în Lugoj, după a cărei absolvire a fost învățătoare în Nevrincea (jud. Severin) până la 1929, când s'a mutat la școala din Hitiaș. Timpul de distracție îl trece cu pianul, cetitul și lucrul de mână.

Au două fetițe: VIRGINIA și LYA LIDIA.

Soția sa, ANA DOMȘA, învățătoare diplomată de stat. S'a născut din familie preotească. Școala normală a făcut-o în Lugoj, după a cărei absolvire a fost învățătoare în Nevrincea (jud. Severin) până la 1929, când s'a mutat la școala din Hitiaș. Timpul de distracție îl trece cu pianul, cetitul și lucrul de mână.

TOLDI VICTOR, preot gr. cat. în comuna Sângheorghe. S'a născut în Petroșani (jud. Hunedoara) din părinți proprietari de pământ. Studiile gimnaziale le-a terminat în Orăștie, iar cele teologice la Blaj în anul 1928, în care an e hirotonit și numit preot în Comoriște (jud. Caraș), unde a stat până la 1930. În acest an e numit preot în Sângheorghe, unde și până azi conduce cu mult tact pastoral viața religioasă a credincioșilor. E președintele comitetului bisericesc.

Soția sa, LUCIA BUȘA, s'a născut în Comoriște din părinți proprietari de pământ. După absolvirea studiilor secundare, face cu succes școala de menaj din Timișoara și apoi se mărită.

Duc o viață modestă, retrasă, îngrijându-se de creșterea bună a copiilor lor: DOINA și MIRCEA.

TOMȘA EMIL, paroh ort. rom. în Pescări. S'a născut tot aci, la 1902, unde tatăl său a fost învățător. După absolvirea celor 8 clase de școală normală în Arad la 1920 a funcționat ca învățător în Talpoș și în Satu-rău. Apoi a făcut școală de ofițeri de rezervă din care a ieșit cu rangul de sublocotenent. Aplicat iarăș ca învățător în Pescări a depus examenul canonic la teologia din Arad și s'a sfințit întru preot în 1925 pentru această parohie. Ca păstor sufletesc activează cu râvnă pentru scopurile religioase bisericesti și conduce întreaga viață culturală morală. Este președintele consiliului parohial și al comitetului școlar. A renovat intern și extern biserica la 1926, i-a cumpărat 2 clopote, a renovat școala confesională și a îngrădit curtea bisericii și cimitirul. Are înființate prescisele comitete parohiale, comitet misionar, sfatul păcii s. a. Se mai ocupă cu

agricultura, apicultura, pomăritul, viticultura și cu creșterea paserilor de soi. Are deosebită îndemânare pentru muzica de pian și de vioară.

Soția sa, **LUCREȚIA HEDEȘ**, s'a născut în Pecica din părinți proprietari de pământ. Studiile secundare și-le-a făcut în claustrul din Lipova din Batonia și la liceul Ghiba Birta din Arad. S'a căsătorit la 1925. În timpul liber se ocupă cu lucrul de mână și cu cetitul.

Copii lor: **TIBERIU** de 8 ani este elev de cl. I. a școalei primare, **FELICIA** de 7 ani, la grădina de copii mici și **GHEORGHE** de 6 ani.

Soții duc o viață modestă.

*

TUTUNARIU GHEORGHE, paroh ort. rom. în Naidaș (jud. Caraș). S'a născut la 1909 în comuna Ruienii (jud. Severin), unde tatăl său a fost învățător. După absolvirea studiilor liceale, făcute la liceul din Caransebeș s'a dedicat carierei preoțești și s'a înscris la Academia teologică tot din Caransebeș. Terminând teologia și luându-și diploma de preot s'a hirotont în 1932 și de atunci ocupă funcția de paroh în frunțașă comună Naidaș. Pe teren bisericesc pastoral activează cu deosebit zel și însuflețire spre idealul său preconizat în anii de studiu. Desăvârșirea chemării sale religioase morale îi este ținta de viață cătră care străduiește râvnitor. Ca membru în consiliul parohial promovează interesele parohială iar în viața socială culturală lucrează în cadrul societăților culturale. Se pricepe și practică muzica de pian și de vioară.

Soția sa, FELICIA ȘEVICI, fostă profesoară cu diplomă de stat la școala de menaj în Caransebeș. S'a născut în comuna Dubești (jud. Severin) din familie de preot. După absolvirea școlii de menaj din Caransebeș, a deplinit cursul special în Ploiești în 1929, iar în anul 1930—1931 a funcționat ca măestră la școala de menaj din Caransebeș, la care post a renunțat după căsătoria sa din 1931. În arta muzicală cântă cu îndemânare la pian. Soții duc o animată viață socială.

*

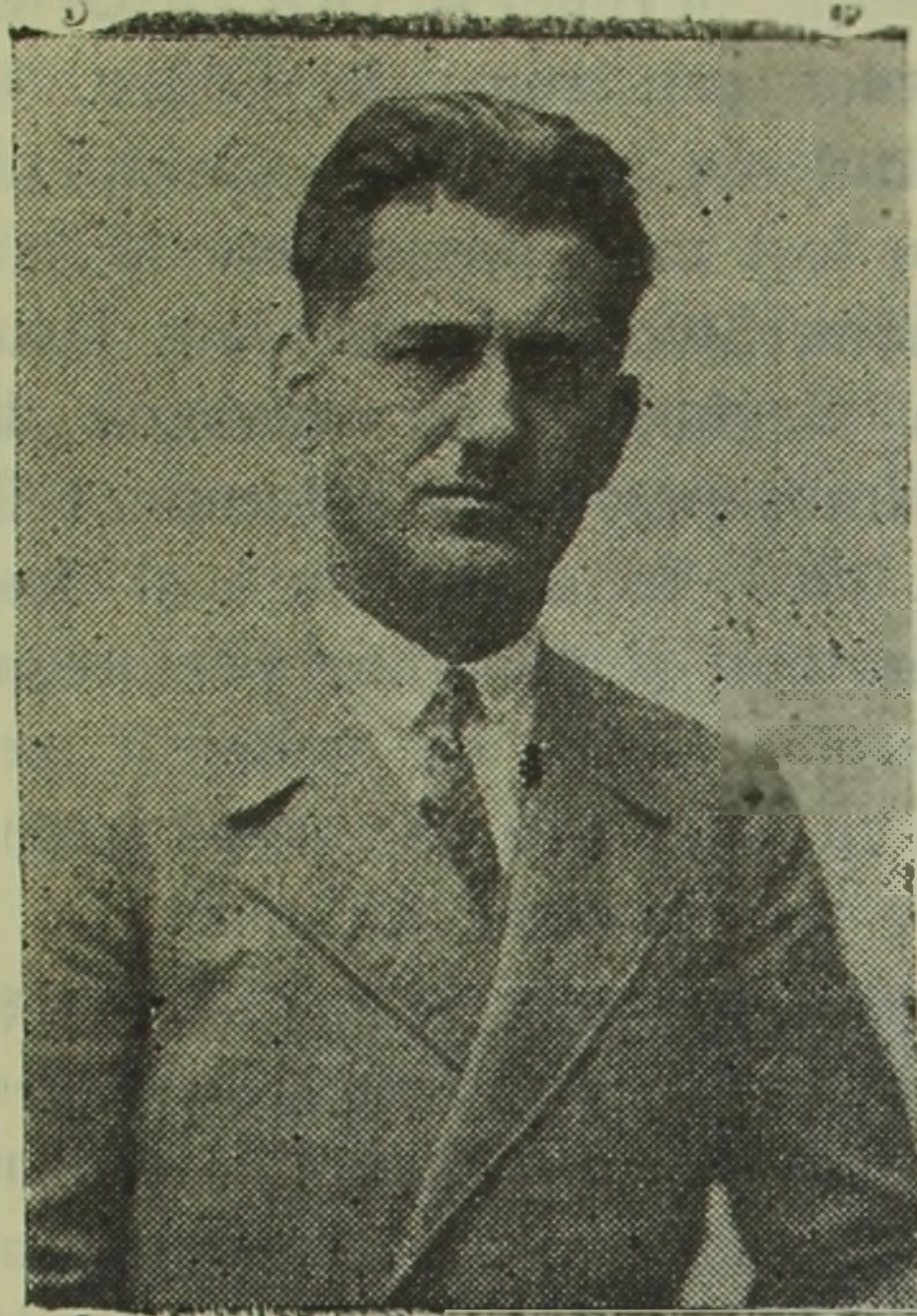

TRAILOVICI I. VICTOR, director școlar cu diplomă de stat în comuna Iersig. S'a născut în Coșteiu (Iugoslavia) la 1906 din familie de preot. A făcut studiile pedagogice la școala normală din Caransebeș, unde și-a luat diploma de învățător la 1925. Tot din acest an funcționează la școala din Iersig ca un distins bărbat de școală și un sincer îndrumător al popoului. Este dirigintele corului mixt din loc, secretarul comitetului școlar și membru al cercului cultural învățătoresc. Cu corul și cu școlarii aranjează în

fiecare an reușite festivaluri culturale în scop de binefacere și culturalizare. Se mai ocupă și cu agricultura și cu creșterea paserilor de soiu. Scopul său de viață este îndeplinirea conștiințioasă a chemării sale.

Soția sa, MARIA BIRTA, s'a născut în Iersig din părinți proprietari de pământ. A făcut școala medie în Lugoj și cursul de poștă tot în Lugoj și în Bocșa montană. S'a căsătorit în 1925. Este membră a Reuniunii femeilor ort. rom. din Bocșa. Timpul liber îl trece cu lucrul de mână și cu cetitul.

Au două gingașe fetițe: LAVINIA MELANIA de 4 ani și MARIA LUCREȚIA de 1 an.

TRAILESCU PETRU, director școlar de stat în comuna Fibiș. S'a născut la 1888 în Sânmihaiul-român din părinți de profesiune meseriași. După ce a absolvit școala normală confesională din Arad la 1910 s'a aplicat în învățământ și a funcționat ca învățător în Herneacova, în Seceani și dela 1926 încoaci conduce cu specială destoinicie școala din Fibiș. Anii de studiu i-a făcut cu stipendii ca școlar distins. Este secretarul comitetului școlar, cantor ort. rom. și președintele cercului cultural din loc. S'a distins îndeosebi ca diriginte de cor, pentru care a fost împărțit cu scrisoare de recunoștință din partea Conzistorului din Arad. Se mai ocupă cu agricultura, pomicultura, viticultura și cu creșterea paserilor de soiu. Campania războiului a făcut-o ca sublocotenent de rezervă, fiind decorat pentru acte de vitejie în fața inamicului cu Signum laudis, cu medalia mare de argint, cu medalia de bronz și cu Crucea Carol. Artei muzicale îi este devotat cu dibăcia în înstrunarea violei.

Soția sa, **MARIA LEPA**, s'a născut în Sânmihaiul-român, unde tatăl său a fost învățător. A absolvit școala medie în claustrul Notre Dame din Lipova. S'a căsătorit în 1922. Este versată în muzica de pian.

Copii lor: **MARIA**, elevă de cl. III. a școalei normale pentru conducătoare de copii mici în Beiuș și **CONSTANȚA** de 6 ani.

*

TREICU IOAN, director școlar de stat în Vărădia. S'a născut la 1899 în Cacova din părinți proprietari de pământ. Pedagogia a învățat-o la școala normală din Caransebeș, unde și-a luat diploma în 1921. De atunci funcționează și până azi la școala din Vărădia, ca un distins pioner al culturii. Activează cu zel neobosit atât în școală cât și afară de școală. Este secretarul comitetului școlar, președintele cercului cultural Cacova și deputat în adunarea protopească. Desăvârșește o întinsă propagandă culturală în comună și în jur, aranjând și jucând însuș piese teatrale cu reuniunea culturală din loc prin toate satele din jur. În scop filantropic dă anual câte 2—3 festivaluri artistice cu școlarii și cu coriștii. Se mai ocupă cu agricultura. În muzica de vioară este foarte îndemânat. În armata română e sublocotenent de rezervă.

Soția sa, **VALERIA CAIMAN**, s'a născut în Vărădia din părinți comercianți. S'a căsătorit în 1923. Este membră a Reuniunii femeilor ort. rom. din loc. Timpul distractiv îl trece cu lucrul de mână și cu cetitul.

Drăgălașii lor copii sunt: **IONEL**, elev de cl. III. a școalei primare din loc și **LIGIA** de 3 ani.

*

TREȚA GHEORGHE, preot ort. rom. în Cebza, în satul său natal, unde părinții săi au fost mari proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut la Seghedin, iar teologia la Caransebeș, unde a terminat în a. 1901. În acest an a și fost hirotonit și de atunci păstorește parohia Cebza cu neobosit zel și cu pricepere. Se ocupă intensiv cu economia rațională.

Vieța bisericească și culturală a comunei dezvoltat-o cu neobosită râvnă. A ridicat două școli, a renovat biserica și s'a provăzut-o cu clopote

noui și cu orologiu; a cumpărat o casă parohială și la stăruințele sale s'au aranjat mai multe concerte în favorul ridicării unui monument al eroilor. E președintele consiliului și adunării parohiale, al comitetului școlar și al Casei naționale.

Soția sa, **EMILIA LIPOVAN**, s'a născut în Lugoj din familie de învățător. Școala medie a făcut-o la Lugoj, iar pedagogia în Caransebeș, unde a luat diploma de învățătoare. E artistă în violină. E rezidentă a societății orfanilor de războiu și a Crucii roșii din loc.

Soții duc o viață sobră, modestă și retrasă.

ȚIMPEA VASILE, croitor diplomat al Academiei de croitorie din București. S'a născut în comuna Reciu (jud. Sibiu) din părinți proprietari de pământ. Școala a făcut-o în Sibiu și tot aici a învățat și meseria, eliberându-se în 1917. Pentru desăvârșirea în bransă s'a dus la București unde a stat până la 1924, când s'a stabilit în Reșița, unde își are atelierul său propriu. A făcut campania războiului mondial în rang de sergent și a fost distins cu crucea de merite fără coroană de răz-

boiu. În anul 1928 a făcut un curs de croitorie la Academia

de croitorie din București, de

unde a primit diplomă de maestru împreună cu o diplomă de onoare. Este unul din cei mai apreciați membri ai meseriașilor și ai Societății. Este vicepreședintele corporațiunii meseriașilor și ai breslei croitorilor; e membru al Reuniunii de cântări și muzică și membru al societății de turism din loc.

Soția sa, MARIA PAROȘANIN, s'a născut în Reșița, unde tatăl să a fost turnător de fier. Școala de 4 cl. medii a făcut-o în Reșița și s'a căsătorit în 1924. Dela 1921 și până la 1924 a fost funcționară la U. D. R. în calitate de secretară la fabrica de locomotive a numitei societăți. Membră în comitetul Reuniunii femeilor ort. rom. și coristă la corul bis. din Reșița-română. Timpul liber îl petrece cu vioara, lucrul de mână și cu cetitul.

*

ȚIUCRA MARIUS, paroh ort. rom. în Remetea-lunca. S'a născut în Alioș din familie de preot. După ce a terminat școala normală din Arad la 1925 s'a înscris la teologia din Arad în 1926. A fost hirotonit în 1927 și numit învățător și preot în Dubești, unde a stat până la 1931, când a trecut la Remetea ca paroh. E președintele consiliului parohial și al corului bisericesc. Administrează și parohia vacantă a Ierșnicului. Se ocupă intensiv și rațional cu agricultura, viticultura și pomăritul, iar în orele libere se distrage cu violina.

Soția sa, VICTORIA DAVID învățătoare cu diplomă de stat, născută în Susani din familie de învățător, după ce a terminat școala normală de fete din Lugoj la 1924 a fost învățătoare în Coșteiulmare, Brănești, Dubești, iar din 1931 în Remetea luncă. S'a căsătorit în 1927. E secretara comitetului școlar. Lucrul de mână și cetitul e distracția predilectă.

Au doi copii: MĂRIOARA și OCTAVIAN.

*

ȚĂRLUI IOAN, învățător diplomat de stat în Fârdia. S'a născut la 6 Iulie 1907 în comuna Podeni (jud. Mehedinț) din părinți proprietari de pământ. Dedicându-se carierei didactice s'a înscris la școala normală din Turnu-Severin, pe care a terminat-o la 1930, luându-și diploma de capacitate cu media 7.40. A funcționat ca învățător la școala din insula Ada-Kaleh în anul școlar 1929/30; serviciul militar îl face în 1930/31, apoi îndeplinește funcția de învățător în Zabalți și Mâtnicul-mic (jud. Severin) în anii 1931/32, iar de atunci încoaci activează

în comuna Fârdia. Ca învățător muncește cu zel și vocațiune pentru luminarea elevilor în școala și a poporului afara de școala. Se distinge ca orator eminent. Este iubitor de sport în ramura de fotbal, are o îndemânare și o deosebită iscusință pentru fluer și clarinet. Scopul lui de viață este perfecționarea sa în arta didactică și progresul învățământului.

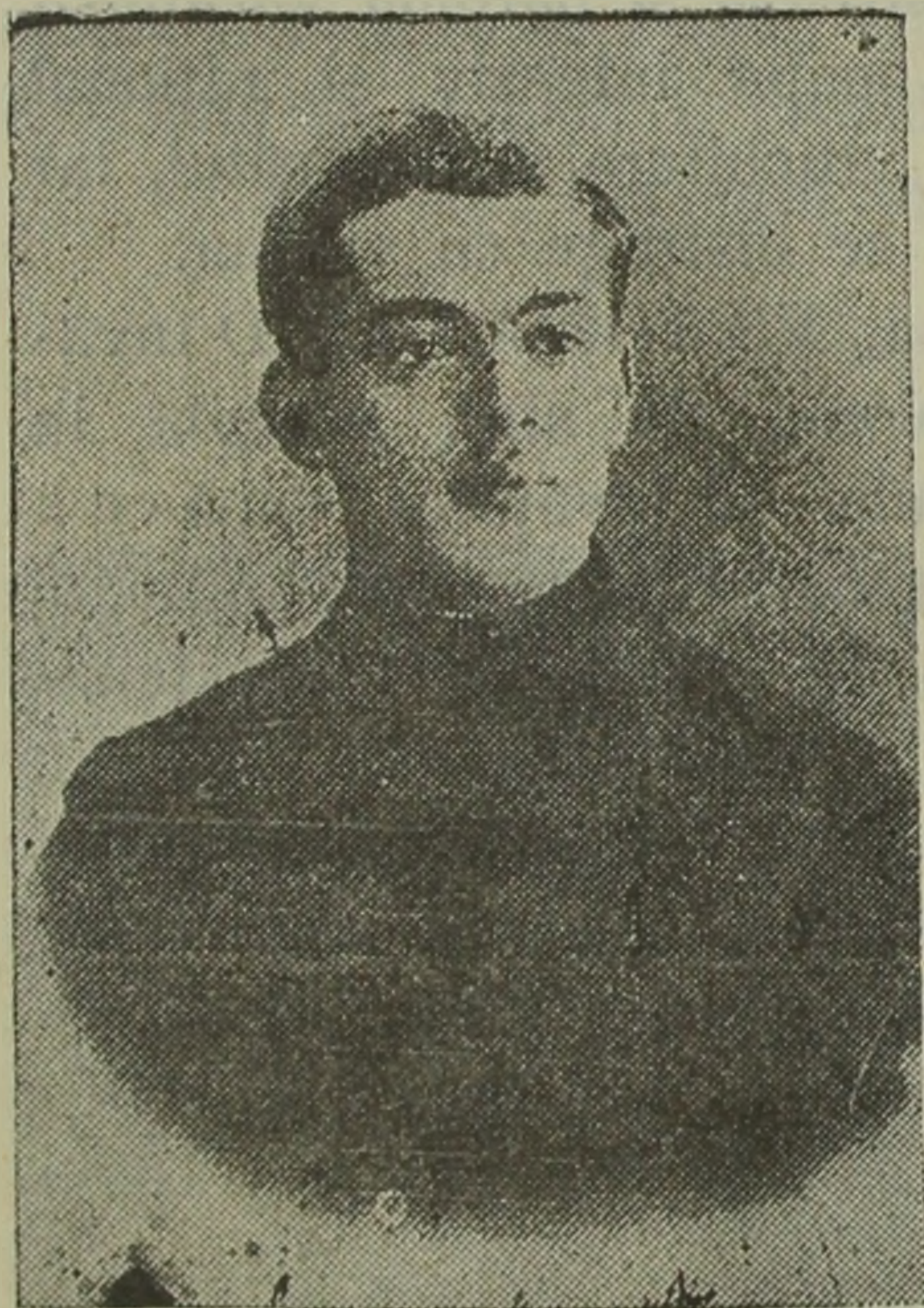
*

ȚOLEA ALEXANDRU, paroh ort. rom. în Coroiu. S'a născut în comuna Botfeiu (jud. Bihor) la 1880 din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut în Oradea-mare, iar cele teologice în Arad, unde s'a și sfințit în anul 1905. A funcționat ca preot în Comlăuș, în Botfeiu, iar dela 1923 îndeplinește cu deosebită cinste postul de paroh al comunei Coroiu (jud. Bihor). Este președintele consiliului parohial și al corului bisericesc. Pentru desvoltarea parohiei a făcut frumoase și reale înfăptuiri, cari ni-l prezintă ca pe un adevărat păstor sufleteț. A renovat biserica intern și extern în 1923, cumpărându-i în 1924 și un clopot; a renovat casa parohială și a îngrădit curtea bisericii și cimitirul bisericesc. Este constiu de misiunea sa de preot și întreaga sa activitate s'a concentrat în propășirea și educarea poporului.

Soția sa, **CHRISTINA PAPP**, s'a născut în Bocsig, unde tatăl său a fost preot. S'a căsătorit în 1905.

Copii lor: **VALERIA** măritată Coriolan Putici paroh în Cuvin; **CORNEL** student la Academia de drept în Oradea, diplomat al cursului de notari; **OCTAVIAN**, elev de cl. VII. liceală și **LIVIU**, elev de cl. IV. liceală, ambii în Oradea-mare.

*

ȚUCU CORNELIU, paroh ort. rom. în comuna Zorlen-cior, comuna sa natală, unde s'a născut din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut la Lugoj și la Caransebeș, unde a învățat și teologia. După sfințirea sa într-un preot la 15 Martie 1931 s'a așezat în parohia-i actuală, pe care o conduce și azi cu devotament și cu tact pastoral. Ca și președintele consiliului parohial poartă cu acuratețe administrația și afacerile epitropești ale comunei bisericești. Ținta lui de viață este

promovarea vieții bisericești și religioase și lățirea culturii sănătoase în popor. Ca ocupație laterală are o frumoasă gospodărie de agricultură.

Soția sa, **MĂRIOARA STIOPOANE**, s'a născut în Remetea Poganici (jud. Severin) din familie de preot. Școala medie a făcut-o la Lugoj și Timișoara și s'a căsătorit în 1930. Afară de lucrările gospodăriei se ocupă cu lucrul de mână și cu cetitul.

Au doi gingași copii: **DOINA** de 2 $\frac{1}{2}$ ani și **CASSIAN** de 1 an.

*

UNGUREANU CORNEL, notar cercual în Zagujeni. S'a născut în comuna Ciclova-Montană, din părinți neguțători. După ce a absolvit 6 cl. de liceu în Oravița în 1919, a apucat calea administrației. Practica de notar a făcut-o în Ciclova-Română, iar după terminarea cursului de notari din Cluj în anul 1920 s'a aplicat ca sub-notar în Maidan, unde a stat până la 1925. În acest an a trecut la notariatul din Zagujeni, în calitate de notar, având în cercul său administrativ și comunele: Prisaca, Ruginosu, Cornețel și Ohaba mătnic.

Onerosul oficiu îl poartă cu vrednicie și cu recunoștința tuturor. E membru al Reuniunii notarilor și al Uniunii generale a notarilor. În timpul liber îi place să se antreneze în diferite ramuri de sport, cu deosebire în football.

Soția sa, **ANA CORNEAN** învățătoare absolventă, s'a născut în Zagujeni, unde tatăl său este învățător director. Școala secundară a făcut-o în Caransebeș, iar școala normală în Caransebeș și Sibiu. S'a măritat în 1927. Distracția-i predilectă e pianul, lucrul de mână și cetitul.

Soții duc o viață modestă, retrasă.

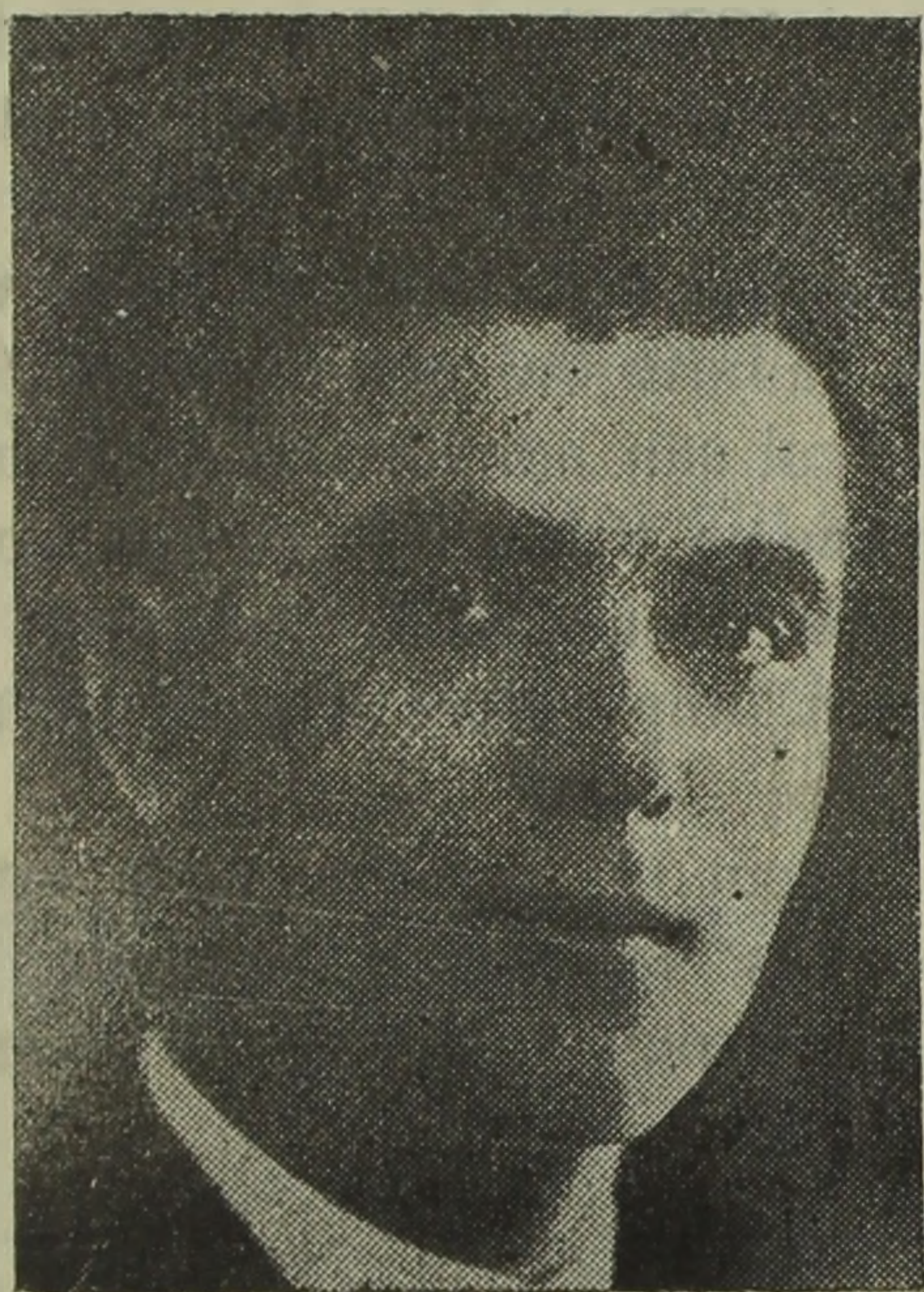

UNIPAN IOSIF, paroh ort. rom. în Gladna-română. S'a născut în Chevereșul-mare (jud. Timiș), unde tatăl său a fost învățător. A făcut liceul în Timișoara, școala normală în Arad, iar teologia în Caransebeș, terminând la 1901, în care an s'a și hirotonit. Până în anul 1924 a funcționat ca preot în Jupânești, iar de atunci și până azi e parohul binemeritat al comunei bis. Gladna-română. Atât în parohie, cât și în afara s'a distins prin vrednicie pastorală. De aceea a fost ales în corparațiile de conducere. Este președintele

consiliului parohial și al cercului cultural, membru în comitetul școlar, membru al adunării protopopești din tract și membru în direcțiunea cooperativei „Pădureni“ din loc. Averea bisericii a chivernisit-o cu pricepere, sporindu-o dela 3000 lei, cât preluase la introducerea sa, la 100 mii. A pictat biserica, i-a cumpărat 3 clopote și a împrejmuit-o cu gard cu o cheltuială de 400.000 Lei. Se mai ocupă cu agricultura și cu pomicultura. În anii de liceu a fost întreținut în Timișoara la familia Damian Dragonescu, consilier ministerial și director de finanțe.

Soția sa, SIDONIA DRAGONESCU, s'a născut în Zolt (jud. Severin), unde tatăl său a fost primbrigadier silvic. S'a căsătorit în 1898 și a decedat în 1925.

*

DR. UNGUREANU BENEDICT, medic de circumscripție în Cermeiu. S'a născut în Hangu (jud. Neamț), unde tatăl său a fost inginer. Studiile liceale le-a făcut în Iași, unde a luat și bacalaureatul la 1915. A pornit întâiu pe calea avocațială și a studiat 2 ani dreptul la Universitatea din Iași, apoi a îmbrățișat cariera medicală și a învățat medicina la facultățile din Iași și din Cluj, unde a luat diploma la 1921. A funcționat ca preparator la clinica din Cluj continuând un timp ca medic de circumscripție și profesor de științele naturale în Târgu-Neamț, apoi iarăș preparator la clinica din Cluj și din 1925 începând este medicul de circumscripție al Cermeiului. În războiu a fost medic ajutor și a fost decorat cu Crucea militară de războiu. În armata română are rangul de medic locotenent de rezervă. E membru al Colegiului medicilor și deputat al Adunării eparhiale din Arad. Pe lângă funcția de medic de circumscripție mai ocupă și pe aceea de medic al casei cercuale pt. asigurări sociale. Pentru conștiincioasa sa activitate sanitară are scrisoare de laudă din partea ministerului sănătății. În mod lateral se mai ocupă și cu agricultura.

Soția sa, CORNELIA POPOVICI, s'a născut în Cermeiu din familie de preot ort. rom. A făcut liceul în Arad și s'a căsătorit în 1926. Este virtuoasă la pian.

Unicul lor dragălaș băiat este: ALEXANDRU de 6 ani.

Soții duc o viață socială foarte viaie.

*

URSU ILIE, notar cercual în Prigor. S'a născut în comuna Prilipeți din părinți proprietari de pământ. După absolvirea liceului din Caransebeș în 1924 s'a dedicat carierei administrative și s'a înscris la școala de notari din Lugoj, care a și terminat-o în 1925. Ca subnotar a funcționat în Dalboșeț, iar din 1927 îndeplinește cu vrednicie postul de notar cercual din Prigor, de care notariat se mai țin și comunele Borlovenii-noui și Putna. Pe teren administrativ lucrează cu vocațiune și devotament, răsplătit fiind pentru meritele și diligența sa cu scrisoare de laudă din partea administrației financiare din Lugoj în anul 1920. Și-a propus ca țintă de viață zel și conștiinciozitate în funcțiune și îndrumarea spre bine a poporului. Este membru al Reuniunii notarilor și membru al Astrei. Se mai ocupă cu agricultura, cu albinăritul și cu pomicultura. Ca distracție se îndeletnicește în timpul său liber, cu pescuitul și cu muzica de flaut.

Soția sa, ELISAVETA ZABERCA, s'a născut în comuna Prilipeți din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1924. În timpul de distracție se amuzează cu lucrul de mână și cu cetitul.

Au două fete: dragălașe: ANCUȚA și MĂRIOARA.

*

URSU IOAN, director școlar de stat în Ciortea, în comuna sa natală, unde s'a născut la 1893 din părinți proprietari de pământ. Dedicându-se pentru cariera de învățământ s'a înscris și a urmat școala normală din Caransebeș, care a absolvit-o în 1911. Ca învățător a funcționat în Ghilad, Iabuca (Iugoslavia) și dela 1922 este conducătorul școlii din Ciortea. Este secretarul comitetului școlar și a fost președintele corului bisericesc, din care post din urmă însă a abzis. Cu școlarii aranjează anual mai multe serbări

școlare în scop de binefacere. Se ocupă cu agricultura, pomăritul, viticultura, apicultura și cu grădinăritul. Se pricepe bine la muzica de violină. Este animat pentru chemarea sa didactică și pentru înaintarea culturală a poporului. În marele războiu a participat în calitate de căpitan de rezervă, a fost odată ranit și căzut prizonier la Italia, unde a stat trei luni întrând în legiunea voluntarilor; din războiu

are decorațiile: medalia mică de argint și Crucea Carol. În armata română încă are rangul de căpitan și este decorat cu Madalia Ferdinand I. cu spadă.

Soția sa, AURELIA LUCA, s'a născut în Voivodina din păriați proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1913. Se ocupă în timpul de distracție cu lucrul de mână și cu cetitul.

Copii lor: IONEL de 18 ani este proprietar și BRUTUS, elev de cl. IV. a școlii primare din loc.

URSULESCU IGNATIE, notar comunal în Târnova (jud. Arad). S'a născut în Pâncota din părinți meseriași. A făcut studiile secundare la școala superioară de comerț, terminându-o împreună cu bacalaureatul în 1913. După un an de funcționare la o bancă din Arad s'a dedicat carierei administrative, făcând practica de notar în Pâncota, iar cursul de notari la Făgăraș în anul 1922. Războiul cel mare i-a întrerupt firul de continuitate în serviciu, luându-l și pe dânsul în vârtejul său și făcându-l prizonier în Rusia doi ani de zile; în campanie a luat parte ca sublocotenent de rezervă. În armata română încă are rangul de sublocotenent de rezervă și este decorat cu Crucea comemorativă de război cu bareta din 1919 și cu medalia Victoria. A funcționat ca subnotar în Șandra, dela 1923 ca notar în Bănești și în Șilindia, iar dela 1926 încoaci în Târnova. Este membru al Reuniunii notarilor și se preocupă cu înăscută vocațiune de chemarea sa. Ca merit școlar i-s'a atribuit decorația: Răsplata muncii pentru construcțiuni școlare cl. I. Este pasionat vânător și ca atare funcționează și în comitetul de direcțiune al soc. de vânătoare „Dragoș Vodă“ din loc. Este amator de bibliotecă.

Soția sa, OCTAVIA POPA, s'a născut în Târnova, unde tatăl său a fost preot ort. rom. Este a doua soție, căsătorită în 1930. Școala medie a făcut-o la claustrul din Lipova.

Copii lor: VALERIA de 9 ani din prima căsătorie încheiată la 1923, OCTAVIA și ENEA, ambii din a doua căsătorie.

VĂGĂLĂU AUREL, notar comunal în Iratoșul. S'a născut la 3 Oct. 1903 în comuna Mănăstur, unde și tatăl său fusese notar. După ce a făcut școala comercială superioară împreună cu bacalaureatul în Lipova s'a dedicat carierei administrative. Practica de notar și-a îndeplinit-o în Giula-Varșand, iar cursul de notari l-a făcut în Făgăraș la anul 1924. Ca notar a mai funcționat în Pil până la Dec. 1926, când a fost numit în fruntea notariatului din Iratoș. Este activ pe terenul administrației și foarte activ pe cel social. Pentru inițiativa și aportul său la zidirea bisericii a primit scrisoare de laudă din partea Episcopului, iar pentru îngrijirea și ocrotirea orfanilor are scrisoare de recunoștință dela orfelinatul Regina Maria. Este membru al Reuniunii notarilor și membru pe viață la soc. cult. Astra. Ca vânător pasionat este membru la soc. de vânat „Doina“ din Arad. În armata română are rangul de sublocotoneț de rezervă. Se mai ocupă cu agricultura, avicultura, apicultura și îndeosebi cu creșterea porumbeilor și a paserilor de soi.

Soția sa, ROZALIA DRĂGAN, s'a născut în Batania din părinți comercianți. Școala medie a făcut-o în claustrul Notre Dame din Timișoara. S'a căsătorit în 1928. Este foarte pricepută la muzica de pian.

Au doi gingași băieței gemeni: AUREL și NICU de 4 ani.

*

VĂGĂLĂU NICOLAE, notar cercual în Variașul-mare (jud. Arad). S'a născut la 1875 în Șiria, din părinți de profesiune comercianți. După absolvirea școalei civile din Lipova s'a dedicat pentru cariera administrativă. Practica de notar a făcut-o în Satchinez, iar cursul de notari în Becicherecul-mare la anul 1903. În calitate de subnotar a funcționat în Satchinez, Nerău, Mailat, Pauliș și în Giula-Varșand până la anul 1919, iar de atunci încoaci a îndeplinit funcția de notar în Șoimuș, Giula-Varșand și Sănnicolaul-mic și dela Oct. 1926 aici în Variașul-mare în cercul căruia este și comuna Sederhat. Pe teren administrativ activează cu destoinicie mare câștigată într'o îndelungată practică, iar pe terenul social cultural se manifestă ca un sincer îndrumător al poporului. Este membru al Reuniunii notarilor și a fost între anii 1923—1926 și magistrul poștal în Giula-Varșand.

Soția sa, ELISAVETA IENIN, s'a născut în comuna Mănăstur (jud. Timiș) din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1900. Timpul liber îl petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

Unicul lor copil AUREL este notar în Iratoșul.

*

arta violinei.

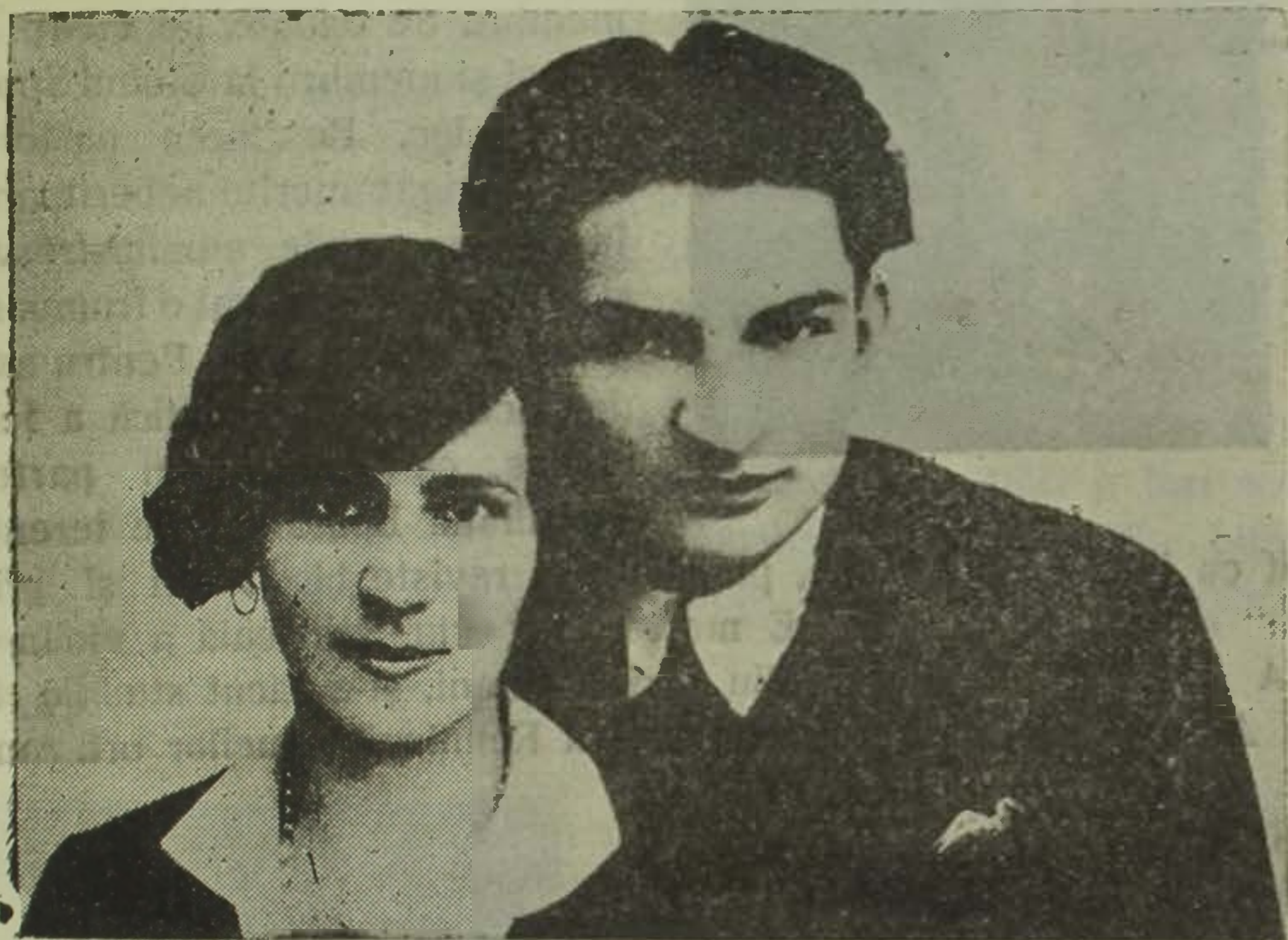
Soția sa, ELENA PALCU, s'a născut în Comloșul Bănățean din părinți proprietari de pământ. A făcut școala medie Carmen Sylva din Timișoara. S'a căsătorit în 1933. Este membră a Reuniunii femeilor ort. rom. din Comloș. Timpul de distracție îl petrece cu muzica de pian, cu lucrul de mână și cu cetitul.

*

VĂLEANU NICOLAE, paroh ort. rom. în Cornea. S'a născut tot aci din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut și le-a absolvit la 1905 în Lugoj, iar științele teologice le-a învățat în Caransebeș. S'a hirotonit în Arad la 1909 și de atunci până azi este vrednicul păstor sufletesc al comunei sale natale. În războiul mondial a făcut campania în calitate de preot militar de rezervă; trei ani a stat pe frontul de luptă și a binemeritat decorația: Crucea pentru merite preoțești cl. II. Preot din garda veche, are o bogată activitate pastorală și administrație bisericească, apreciată și de forurile competente și pentru care a fost răsplătit în 1925 cu decorația: Coroana României în gradul de cavaler pentru activitatea bisericească. Este conducătorul tuturor lucrărilor bune din comună. Este președintele consiliului parohial, al comitetului școlar și al Căminul cultural din loc. În anul 1911 a acoperit biserica, în 1930 i-a cumpărat un clopot de 700 kgr. din bani adunați prin colectă, iar în 1931 a provăzut-o cu parafulger.

Soția sa, ECATERINA DOMIL, s'a născut în Caransebeș, unde tatăl său a fost preot ort. rom. iar actual este paroh în Bucosnița. A făcut școala medie în Caransebeș și s'a căsătorit în 1909.

Copii lor: TIBERIU, student teolog în Caransebeș, MĂRIOARA, VETURIA, SOFIA, IGNATIE, LETIȚIA măritată preot Dimitrie Anuțoi în Poiana.

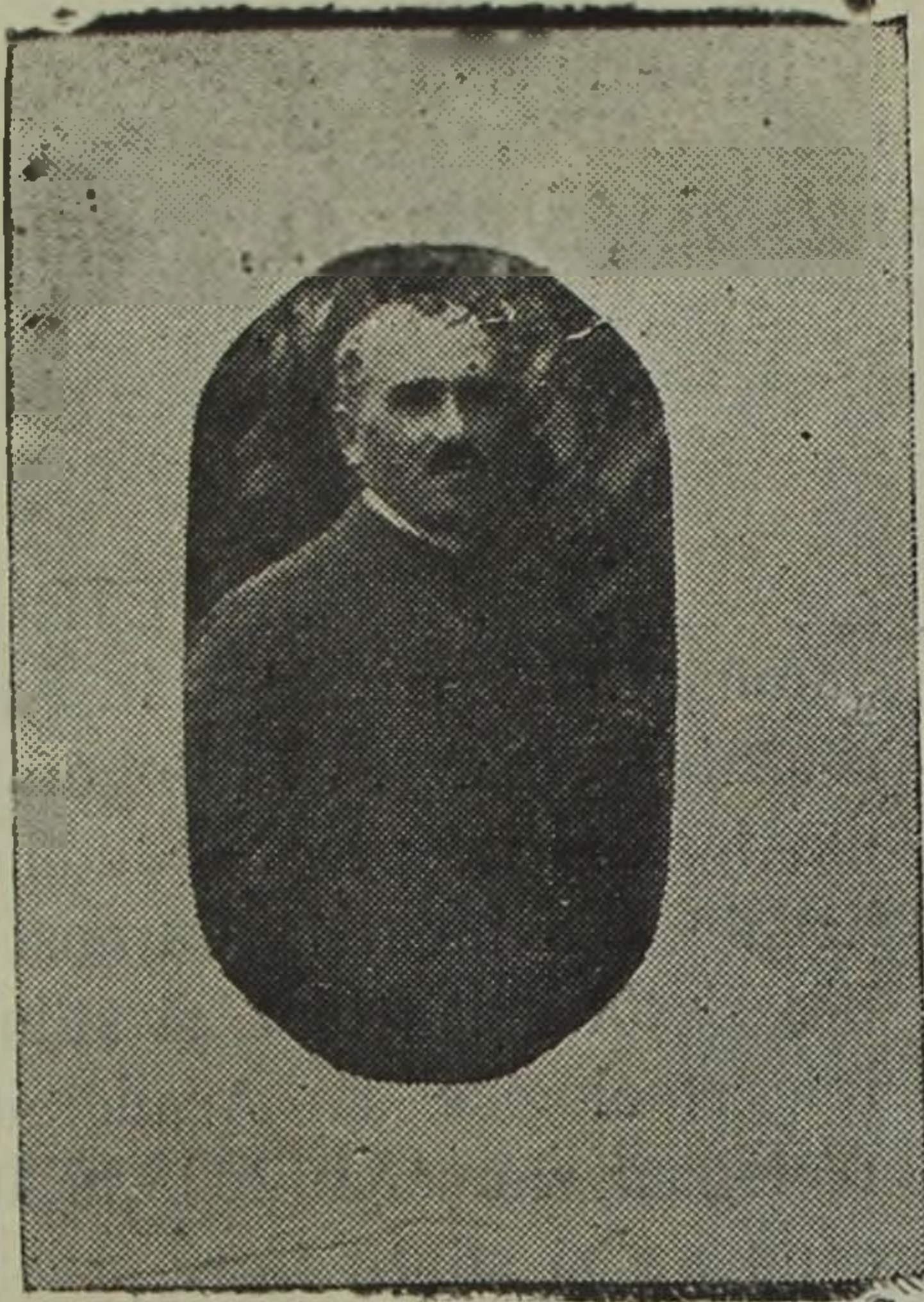
VASILESCU PETRU, administrator parohial în Sărăzani. S'a născut în Bogoltin din familie de preot. Studiile liceale le-a făcut în Caransebeș și tot aci a luat și științele teologice la Academia teologică, sfârșându-le la 1930, când s'a și sfințit întru preot. De atunci și până azi conduce parohia Sărăzani cu devotament și zel, lucrând cu avântul tineretelor întru promovarea vieții religioase și culturale a comunei. E președintele consiliului parohial și al corului bisericesc și e membru al comitetului școlar.

Soția sa, MARIA STÖHR, s'a născut în Gataia din părinți comercianți. A absolvit școala medie în Caransebeș și s'a căsătorit în anul 1930.

Au un băiat: LUCIAN de 2 $\frac{1}{2}$ ani.

VESA GEORGE IOAN, director școlar de stat în Paniova. S'a născut la 1893 în Simeria, unde tatăl său a fost conducător de mașini la C. F. R. Școala normală a făcut-o în Arad și a sfârșit-o la 1912. Ca învățător a funcționat în Paniova, în Macea (jud. Arad), în Felnac, Bodrogul-nou și dela 1929 activează ca director școlar aici în Paniova. A luat parte activă în războiul mondial și a fost 3 ani prizonier în Rusia, iar răsplătirea meritelor de vitejie i-s'a făcut prin decorațiile cu medalia mare și mică de argint și cu crucea Carol. În armata română e sublocotenent de rezervă. Interesele școlare culturale le servește și ca secretarul comitetului școlar și președintele cercului cultural din loc, iar cele bisericești în calitate sa de cantor al bisericii ort. rom. În scop de promovare a culturii aranjează serbări școlare cu intrare gratuită în fiecare lună. Distracția-i predilectă este violina.

VERMEȘAN GRIGORIE, preot ort. rom. în comuna Pesac. S'a născut în Galații Bistriței jud. Năsăud, din părinți proprietari de pământ. Studiile liceale le-a făcut la Năsăud, iar teologia în Sibiu. A fost hirotonit în anul 1914 și de atunci e preot în comuna Pesac. În

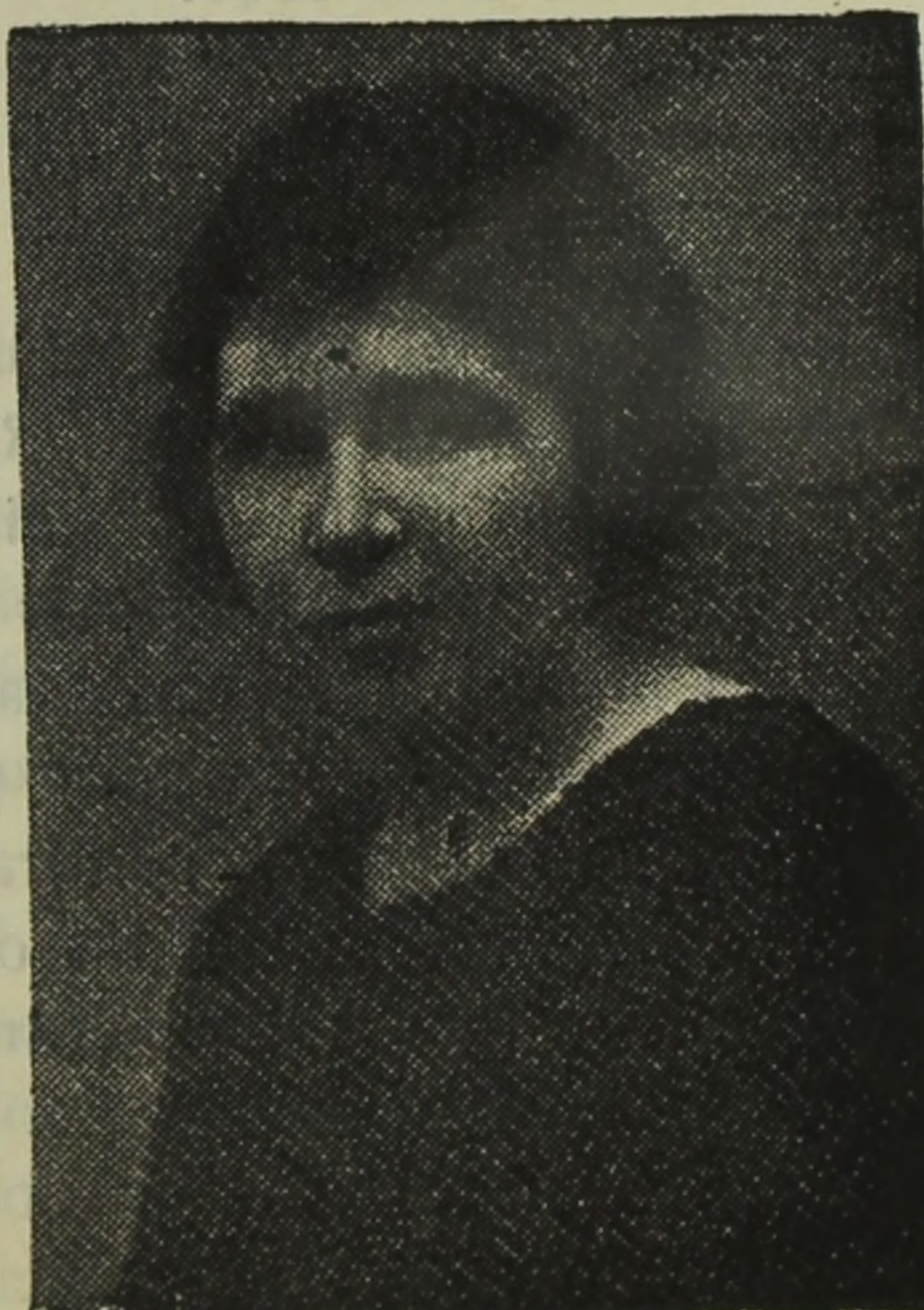
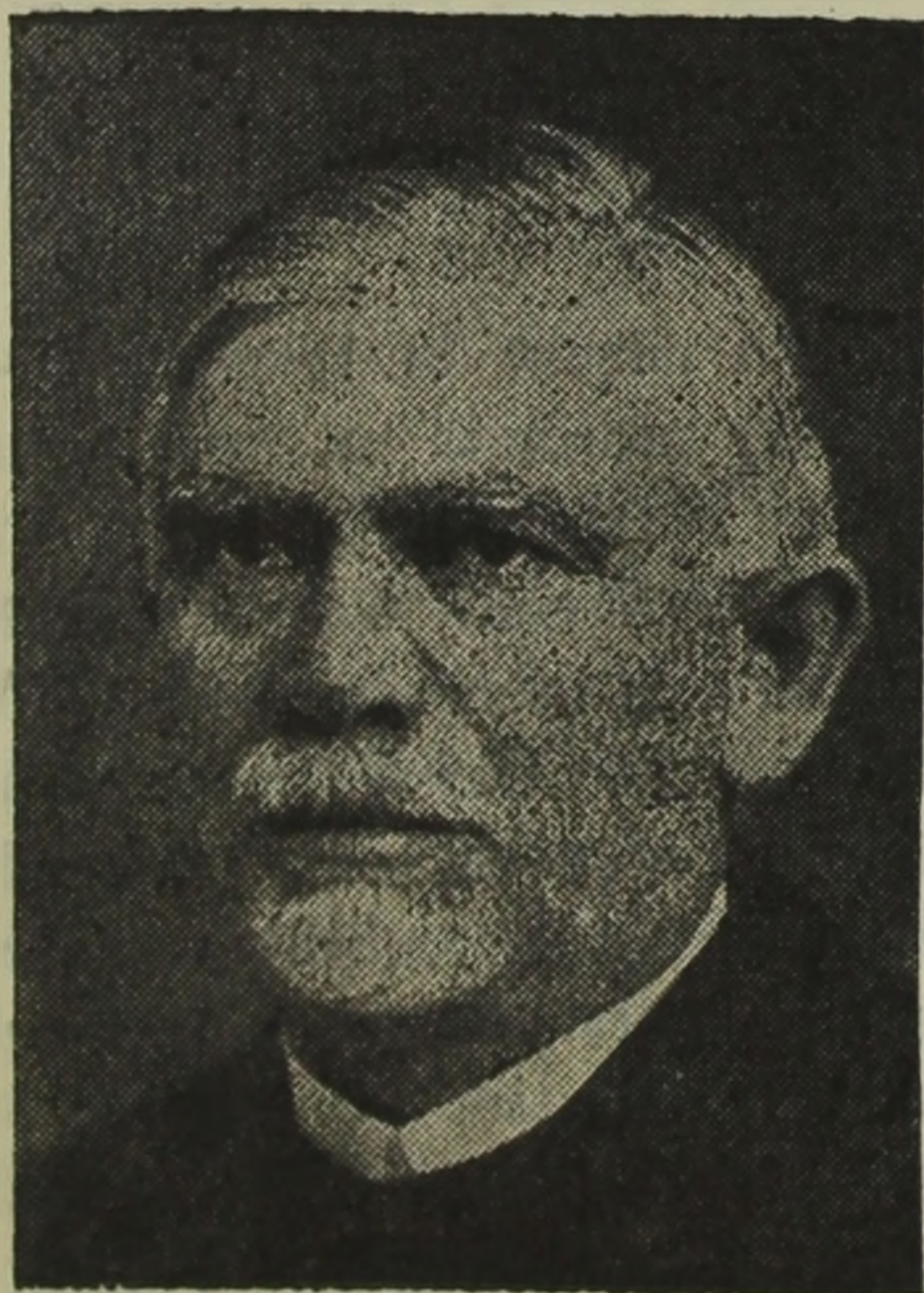
armata austro-ungară a fost preot militar de rezervă, iar în armata română confesor militar de rezervă. E președintele consiliului parohial, al casei culturale, al organizației I. O. V., al crucii roșii, al crucii sinistraților, membru de onoare pe viață al Astrei și membru la Clubul Sportiv din loc. Pe teren pastoral și-a câștigat merite neperitoare. În Periam, unde administrează și în prezent a ridicat o frumoasă biserică românească. Pentru asidua activitate catehetică a fost distins cu laudă din partea Consiliului Eparhial. Pe terenul

literaturii bisericești s'a remarcat cu judicioase articole, publicate în reviste bisericești și prin lucrarea sa „Biserica și păcătoșii“ editată în a. 1930. E meșter în arta muzicală a violinei.

Soția sa, născută ELENA ANGHEL, în Pesac, din părinți țărani, și-a făcut studiile de școală secundară în Macău și în Arad. E membră și animatoare a Reuniunii femeilor ort. rom. din loc. S'a căsătorit în 1913.

Au o fetiță dragălașă: STELA.

Familia duce o viață liniștită, sobră și retrasă.

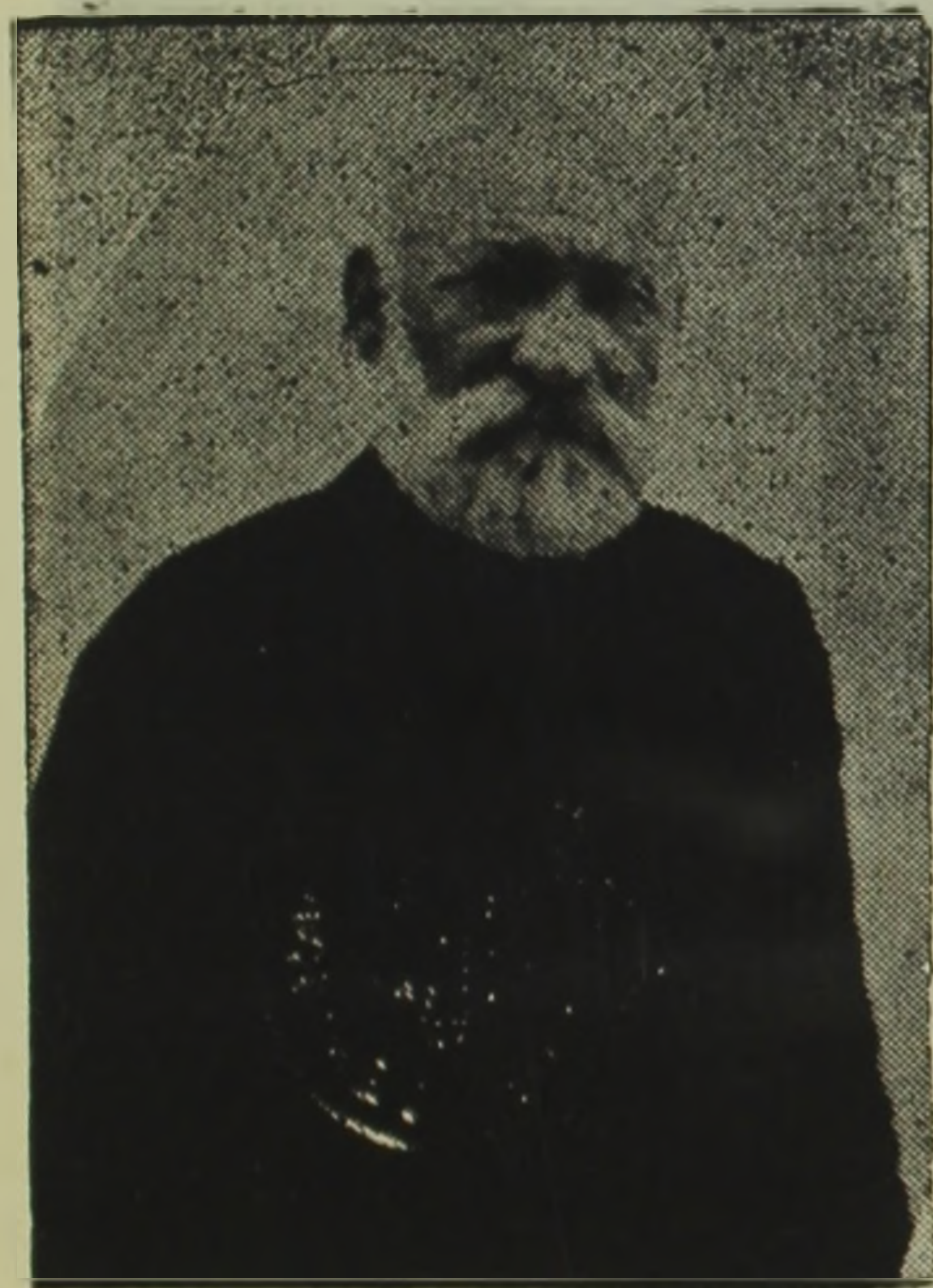
VIDRIGHIN DIMITRIE, paroh ort. rom. în Urseni. S'a născut în Rășinari (jud. Sibiu) din părinți mari proprietari de pământ (tatăl său a dec. la 1921). După ce a absolvit studiile liceale în Sibiu și la liceul ev. ref. din Târgu-Mureș unde a dat și examenul de bacalaureat în 1904 s'a dedicat carierei preoțești și s'a înscris la Academia teologică din Sibiu, unde și-a desăvârșit studiile la 1907. După hirotonirea sa din 1910 a fost funcționar la banca bisericească „Lumina“ din Târgu-Mureș până la 1915, când s'a ales și instituit de paroh în

comuna Urseni. S'a dovedit ca unul dintre cei mai activi preoți ai tractului, ridicând la 1933

în centrul comunei, lângă vechea biserică din 1777, o nouă biserică pompoasă cu 2 turnuri cu parafulger și cu coperiș de tinichea galvanizată, iar în imediata-i apropiere o grandioasă casă parohială, ca frumseță unică din întreaga dieceză. Acoperirea cheltuelilor s'a făcut din ajutoarele dela primăria Timișoara 160 mii cărămidă, prefectura județului 160 mii lei, primăria comunală 750 mii în bani și 200 mii lei în materiale. A reparat școala confesională în 1928 și a intervenit să se institue trei puteri didactice române la școala primară. În parohie este în fruntea tuturor așezămintelor. Președintele consiliului parohial, al Astrei din loc, al casei culturale, al corului bisericesc, al Temperanței, al soc. Sf. Gheorghe, crucea roșie și Oastei Domnului. Tot s'a conduce și ferințele culturale și seratele artistice locale în calitate de președinte. Avusese și prezidenția comitetului școlar, din care post însă s'a retras. Se mai ocupă cu agricultura și pomicultura. Este mare proprietar de vie, de pământ, are câteva case și este cel mai înstărit dintre preoți. În armata română are rangul de preot militar de rezervă. Are în viață încă 7 frați dintre cari dl Bucur este directorul Băncii Prima Casă de păstrare din Timișoara.

Soția sa, HARETI POP DE BISTRA, s'a născut în Bobohalma (jud. Târnava-mică) din părinți mari proprietari de pământ, tată dec. în 1921 a fost senator. Studiile de școală secundară le-a făcut în Mediaș și în claustrul franciscan din Sibiu. S'a căsătorit în 1910. Este membră a Reuniunii femeilor ort. rom. din Timișoara și a celei din loc.

*

VOINA FILIP, administrator parohial ort. rom. comuna Jitini. S'a născut la 1863 în Jitini din părinți proprietari de pământ. A făcut școala medie în Oravița, iar pedagogia și teologia a făcut-o în Caransebeș. S'a sfințit întru preot în 1883 și de atunci începând și până azi este preotul parohiei din comuna sa natală. Preot venerabil din garda veche, a avut și are unica străduință să propovăduiască cuvântul mântuitor și să-și conducă enoriașii la bunăstare sufletească și materială. Afacerile parohiei le administrează cu pricepere și practică îndelungată. Și-a reparat de 2 ori biserica și a provăzut-o cu 2 clopote mari; a reparat și a făcut adoptările recerute la edificiul școlar. Este președintele consiliului parohial și al corului bisericesc. Se mai ocupă cu agricultura și cu pomicultura. Duce o viață modestă, retrasă.

Soția sa a decedat în 1892.

Fiul lor: PAVEL, e notar cercual în Cacoveni. Liceul l-a făcut în Biserica Albă iar cursul de notari în Becicherecul-mare.

*

VLĂDUCEAN MIHAIL, director școlar de stat în Domașnea. S'a născut în Mehadia din părinți proprietari de pământ. Simțind atragere pentru cariera învățământului s'a înscris la școala normală din Arad pe care a terminat-o la 1903, luându-și diploma de învățător. A funcționat câțiva ani în Prigor și în Canicea, iar dela 5 Mai 1906 începând și până în prezent

ocupă cu vrednicie postul de director școlar din Domașnea. Războiul mondial l-a prins și pe dânsul în prăpădul său; 6 ani de zile a stat ca prizonier în Rusia. Pe terenul didactic s'a distins cu o practică îndelungată și apreciată de forurile superioare. Cu același zel activează și afară de școală întru răspândirea culturii și a bunelor moravuri. În 9 Aprilie 1932 a fost împărțit cu scrisoare de laudă pentru activitatea școlară și extrașcolară, din partea inspectoratului școlar din Timișoara. În calitate de secretar al comitetului școlar îndeplinește scripturistica și îndrumarea epitropească a școlii. Cu elevii aranjează în fiecare an câte 2—3 serbări culturale în scop de ajutorare a copiilor săraci. Este șefcontabilul Băncii populare din loc.

Soția sa, MARGIT SCHEDLBERGER, s'a născut în Orșova din părinți funcționari la navigație. Este a doua soție și s'a căsătorit în 1921.

Copii lor: AUREL de 11 ani IOSIF de 8 ani SIMEON 7 ani OCTAVIAN de 5 ani și MARIA de 3 ani.

VOȘCINARIU ALEXANDRU, administrator parohial în Remetea-Poganici. S'a născut în comuna Tircova, unde tatăl său a fost învățător. Studiile liceale le-a făcut și terminat în Sibiu, iar teologia a învățat-o în Caransebeș, unde s'a sfințit în 1918 și de atunci funcționează ca preot în parohia-i actuală din Remetea-Poganici. Ca preot și păstor sufletească este însuflețit de chemarea misionară de a conduce pe credincioșii săi la mântuire sufletească și la bunăstare culturală și materială. Este președintele consiliului parohial și al comitetului școlar. Îl preocupă ideea, de a muta, respectiv de a zidi o nouă biserică în centrul comunei, pe terenul primit în acest scop din reforma agrară. A făcut bisericii în două rânduri reparaturi mai mici. Este președintele societății de vânatoare din loc, e amator de automobil și îi place să citească. Se mai ocupă și cu apicultura.

Soția sa, MĂRIOARA JEBELEANU, s'a născut în comuna Soceni, din părinți proprietari de pământ. A absolvit gimnaziul de fete din Caransebeș și s'a măritat în 1918. În timpul liber se amuzează cu pictura, cu lucrul de mână și cu cetitul.

Unica lor fiică: STELLA, este elevă de cl. III. a gimnaziului din Salonta-Mare.

VRACIU TRAIAN, paroh ort. rom. în comuna Aldești. S'a născut în Stanița de jos (jud. Hunedoara) din familie de preot ort. rom. Studiile liceale le-a făcut în Blaj absolvind la 1916, iar teologia a învățat-o în Sibiu și a terminat-o la 1921. După sfințirea sa în 1924 a mai funcționat ca administrator parohial în comuna Revetiș (jud. Arad) iar din 1927 și până azi este parohul comunei bisericesti din Aldești. Pe teren bisericesc și pastoral activează cu vădit succes și cu reale înfăptuiri. A renovat casa parohială, a cumpărat pe seama bisericii 3 clopote și a îngrădit-o cu gard. Ca președinte al consiliului parohial conduce cu pricepere afacerile administrative și epitropești ale parohiei. Ca ocupație laterală mai are și o întinsă agricultura rațională. Se străduiește pentru răspândirea religiozității și a culturii în popor.

Soția sa, MINODORA GIURGIU, s'a născut în Hodiș (jud. Arad) din familie de preot. S'a căsătorit în 1924. Timpul liber îl petrece cu lucrul de mână.

Au doi băieți gingași: TRAIAN elev de cl. II. a școlii primare din loc și SEPTIMIU de 6 ani.

*

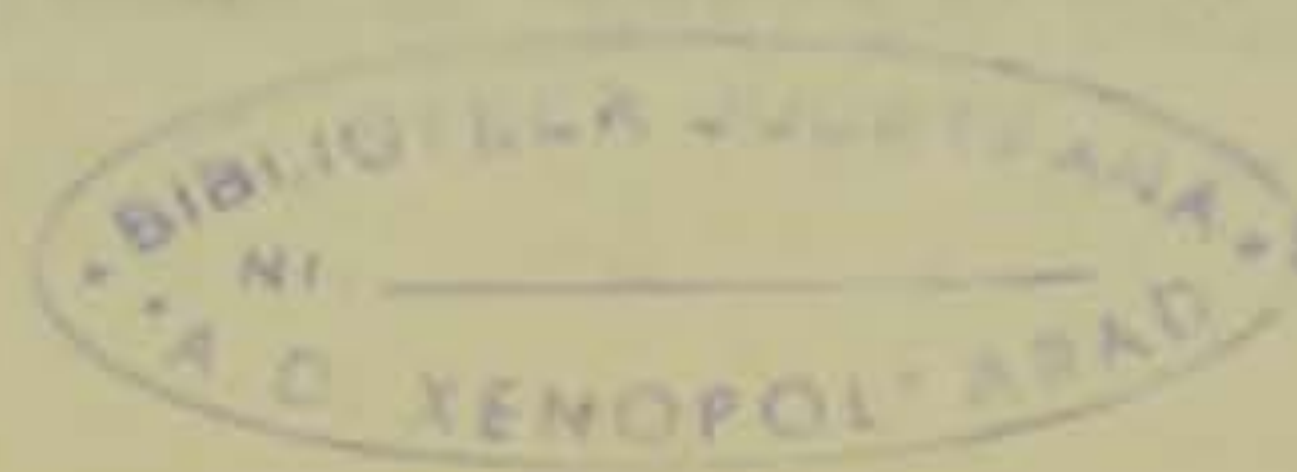
VUCU PETRU, paroh ort. rom în Bocșa-română. S'a născut tot aci din părinți codreni. Studiile liceale le-a făcut în Lugoj și în Beiuș, unde a terminat la 1904, iar științele teologice le-a învățat în Caransebeș. Ca teolog absolvent a fost profesor de cântare și tipic la aceea teologie. După sfințirea sa întru preot din 1908 s'a așezat în comuna sa natală Bocșa-română, al cărei paroh binemeritat este și azi. Este promotorul și conducătorul tuturor ramurilor, de viață bisericească, culturală, socială și economică ale comunei. Este președintele consiliului parohial și al comitetului școlar. A înființat reuniunea de cântări, vestitul cor bocșan, al cărei președinte este și pe care-l dirigează de 25 de ani. Este membru la societatea de lectură română, pe care a condus-o 10 ani până la sfârșitul războiului și e membru la casinoul intelectualilor. Pentru parohie a făcut înfăptuiri de seamă. A renovat edificiul bisericii, a cumpărat 4 clopote, a cumpărat o casă parohială și a ridicat monumentul eroilor. Indrumător sincer al vieții economice finan-

ciare activează ca președinte al Băncii populare și al Cooperativei de consum „Tovărășia plugarilor“. E membru în consiliul de administrație la Federala băncilor populare din Arad, precum și membru în comitetul și în comisia de control al Uniunii „Banatul“ din Timișoara. Ca politician joacă rol în calitate de membru marcant al partidului liberal ducist, pe al cărui listă a figurat ca și candidat de deputat. Toate aceste merite i-s'au răsplătit și prin decorațiile cu: Răsplata muncii pentru biserică cl. III. și Coroana României pentru activitatea bisericească și națională în gradul de cavalier.

Soția sa, ELENA CRENIAN, s'a născut în Reșița, unde tatăl său a fost director de bancă. A făcut școala medie în Reșița și s'a căsătorit în 1908.

Au un copil adoptiv: VIOREL PETRU MURARIU elev de cl. IV. al școlii primare din loc.

*

WILT CORNEL, notar comunal în Iermata-neagră. S'a născut în Hațeg din părinți proprietari de pământ. Studiile gimnaziale le-a făcut în Petroșeni și le-a terminat în Budapesta la 1908. Practica de notar a făcut-o în comuna Reu alb, după care a înscris la cursul de notari din Cluj în 1919 terminându-l cu bun succes. Ca notar diplomat a funcționat în Sânta Maria și în Curtici, iar dela 1923 conduce și până azi cu deplină competență și rară pricepere notariatul din Iermata. A făcut întreaga campanie a

războiului mondial, în care a fost de două ori rănit. Pentru merite de vitejie a primit decorațiile: medalia de aur, de două ori medalia mare de argint, de două ori medalia mică de argint, medalia de bronz, crucea Carol și medalia răniților. Este membru al Reuniunii notarilor. Pe terenul administrativ s'a distins prin corectitudine și muncă devotată în serviciul țării și pentru prosperitatea populației.

Soția sa, **HERMINA VILAG**, s'a născut în Curtici din părinți comercianți. A făcut școala medie în Arad și s'a căsătorit în 1918. Ca instrument muzical de distracție manuează cu îndemănare țimbala.

Soții duc o viață modestă și sobră.

*

WOLLA ADALBERT, notar cercual în Bocșa-montană. S'a născut în Visag din părinți comercianți. După absolvirea liceului și depunerea bacalaureatului a apucat pe calea administrativă. În 1923 e practicant de notar în Ramna și Dognecea, în 1925 absolvă cursul de notari de atunci și până la finea 1932 ocupă postul de subnotar în Valeapai, iar dela 1 Ian. 1933 e notar în Bocșa-montană, de cercul căreia se ține și comunele: Văsiova și Ocele de fier. E membru al Reuniunii notarilor și membru la Stațiunea climaterică din loc. E mare vânător și amator de sporturi; ca atare e membru activ al Clubului sportiv și al Casinei din loc.

Soția sa, **ROZALIA OPRÎTESCU**, s'a născut în Duleu, din familie de învățător. Școala secundară a frecventat-o în Lugoj și în Arad, iar la Cluj a făcut școala profesională de gradul II. S'a căsătorit în 1930. Distracția îi este pianul, lucrul de mână și cetitul.

Au o fetiță: **XENIA**.

*

ZARCULA GEORGE, tâmplar artistic de mobile și de binale în Oravița. S'a născut în comuna Socolari (jud. Caraș), unde tatăl său a fost măestru de profesiune zidar și dulgher. Școala a făcut-o în comuna sa natală, iar măestria a învățat-o în Oravița, unde s'a eliberat

în 1909. A făcut o întinsă practică de brasă în centrele mai însemnate. A lucrat în Biserica Albă, Vârșeți, Timișoara, Arad, Petroșani, Vulcan, Iasenova, Steierdorf, Anina, iar cu începere din 1924 lucrează independent, ca patron, cu atelier propriu. A luat parte la războiul mare, unde a fost împărțit de decorațiile: medalia mică de argint, medalia de bronz și crucea Carol. Are unul dintre cele mai cercetate ateliere din jur atât pentru exactitatea și soliditatea lucrărilor cât și pentru prețurile moderate și onestitatea patronului. Duce un rol însemnat atât în viața profesională cât și în cea socială. Este membru în comitetul corporației meseriașilor, membru activ în corul bisericesc, membru la grădina de tir; a fost și membru în comitetul de supraveghere al băncii populare „Speranța” din care post însă a dimisionat.

Soția sa, IOSEFINA SECOȘAN, s'a născut în Macoviște, din părinți de profesiune fauri. S'a căsătorit în 1913. Este membră a Reuniunii femeilor ort. rom. din loc.

ZĂVOIANU ZENO, învățător de Stat în Nadrag. S'a născut în Lugoj, unde tatăl său a fost funcționar la C. F. R. Școala normală a făcut-o în Caransebeș la a. 1924, iar dela 1926 e învățător în Nadrag. E foarte activ pe teren școlar, bisericesc și social, ca membru al comitetului școlar, ca secretar al consiliului parochial și al cercului cultural Jdioara. E membru al Casinei militaro-civile din Lugoj și membru al societății de vânătoare din loc. Talent deosebit are pentru violină iar sportul îl exercitează în toate

ramurile sale pescuitul, patinagiul rodli și vânatul.

Soția sa, **OLIVIA** născ. **LOBONȚIE**, de origina din Panciova, unde tatăl ei a fost funcționar la administrația financiară. A absolvit școala normală de fete din Caransebeș și

Lugoj în anul 1925. Ca învățătoare a funcționat 1 an în Lugoj, iar dela 1926 aici în Nadrag S'a căsătorit la 1927. Distracția-i predilectă e lucrul de mână, pianul și lectura.

Au o fetiță: OLIVIA de 4 ani.

Doda din Caransebeș și LIVIA, elevă de cl. II. a școlii primare din loc.

ZUBA ION, măestru măcelar și cărnătar în Curtici (jud. Arad), în comuna sa natală, unde s'a născut la anul 1894 din părinți măcelari. După absolvirea școlii primare s'a dedicat carierei de meseriaș și a făcut ucenicia de măcelărie în Arad, unde s'a

eliberat de calfă la 1912. Intr'o practică îndelungată și-a însușit temeinice cunoștințe de bransă, prin cari și-a câștigat și un renume în întreg jurul. A practicat în Arad, Radna, Ferdinand, Caransebeș și Budapesta, iar din 1919 a lucrat independent în Arad, apoi ca patron din 1922 în Curtici. A luat parte și în războiul mondial unde a fost odată rănit. În viața meseriașilor are un rol de conducere iar pe teren social activează cu deplin succes înălțat la o înfloritoare stare materială și morală. S'a ridicat numai din puterile sale proprii. Este membru activ al societății de lectură a industriașilor și meseriașilor, cărei președinte a fost și de care post onorific a abzis. Se mai ocupă și cu viticultura.

Soția sa, **SIDONIA BOSNEAC**, s'a născut în Arad, din părinți de profesiune măcelari. Școala a făcut-o în Arad și s'a căsătorit în 1919. Este nașa steagului al societății de lectură, care steag s'a sfințit în 1928.

Copii lor: **VALERIU**, elev de cl. III. a liceului Traian

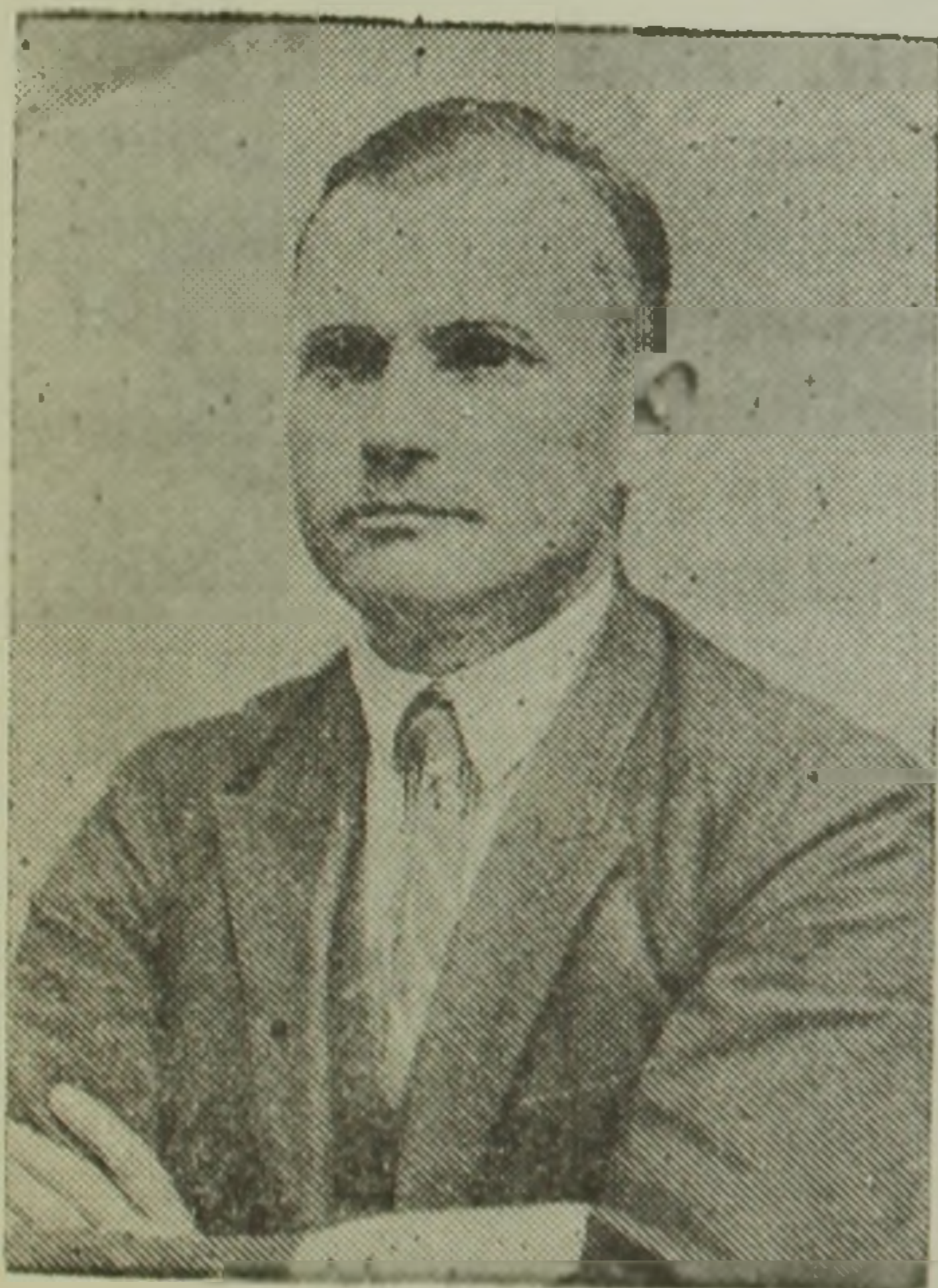
ZUIAC CORIOLAN, preot ort. rom. în Văsiova. S'a născut în Doman din părinți plugari. Studiile liceale le-a făcut în Beiuș și le-a terminat în 1896, iar teologia a făcut-o la

Seminarul teologic din Caransebeș pe care l-a absolvit în 1900. În acest an s'a hirotonit și s'a așezat ca paroh al comunei Văsiova, unde și până azi păstorește cu demnitate și cu râvnă. În urma acestei demnități a și fost distins la 1925 cu brâu roșu din partea Episcopului, iar din partea ministerului cu ordinul: Răsplata muncii pentru biserică cl. I. În afacerile bisericesti activează ca președintele consiliului parohial, iar în cele școlare ca președintele comitetului școlar. La banca „Bogșana“ din loc ocupă postul onorific de censor. S'a avântat și în politica militantă ca aderent al partidului național-țărănist; în 1931—32 a fost deputat de Caraș, iar de prezent e în afară de partid.

Soția sa, VELTURIA JURCAN, s'a născut în comuna Ciudanovița, unde tatăl ei a fost învățător. S'a căsătorit în 1900.

A N E X.

ADOC GEORGE, director școlar de stat în Beba-veche. S'a născut la 1885 în Socodor din părinți proprietari de pământ. După ce a făcut studiile pedagogice la școala normală confesională din Arad absolvite în 1906, a funcționat ca învățător în Paniova, Seceani, Coșteiul mare și din 1924 până azi în Beba. Are o intensă activitate didactică și socială. Este secretarul comitetului școlar, al consiliului parohial ort. rom. și al casei naționale; dirigintele corului bisericesc înființat în 1933, comandantul cohorții de

cercetași „Avram Iancu“ și conducătorul crucii roșii a tinerimei școlare. Mai este președintele cooperativei „Bebana“ pentru valorizarea produselor agricole. În scopuri filantropice aranjează

în fiecare an 2—3 concerte culturale. Pentru activitatea sa școlară și extrașcolară a fost împărțit cu 7 scrisori de laudă și cu premii de bani din partea ministerului de culte și instrucțiune. Se mai ocupă cu agricultura, horticultura, viticultura și creșterea păsărilor de soi. Este foarte versat în muzica de violină. Studiile și-le-a făcut ca bursier.

Soția sa, DORA MIRCOVICI, s'a născut în comuna Gad, unde tatăl său a fost învățător. S'a căsătorit în 1913. Timpul liber îl folosește cu distracția cetitului și lucrului de mână.

Soții duc o viață modestă.

*

ANCA MIHAI, director școlar de stat în Vrani, unul din elita corpului didactic. După absolvirea școlii secundare s'a dedicat pentru cariera de învățământ, cea mai acomodată întru a-și sluji neamul și țara. A terminat școala normală în 1906 și dela 10 Oct. a aceluiași an funcționează fără întrerupere la școala din Vrani și până azi. În acest răstimp de 3 decenii a crescut generații, a împărțit știință de carte și cultură. Pe teren didactic și extrașcolar activează cu zel deosebit și cu rezultate. Este secretarul comi-

tetului școlar și membru în consiliul comunal. În 1925 a înființat, pe lângă școală, un atelier de tâmplărie, pe care-l conduce cu destoinicie de măestru. Tot la stăruințele sale, ca vicepreședintele Reuniunii de cetire, cântări și muzică, s'a ridicat Casa națională și s'a înjghebat orchestra. A făcut întreaga campania războiului, începând cu prima mobilizare până la sfârșit, pe toate fronturile și a fost rănit în atacul dela Doberdo.

Soția sa, dna MARIA ANCA, învățătoare de stat tot în Vrani. După absolvirea școlii normale a ocupat acest post de învățătoare la 12. III. 1906, de când funcționează neîntrerupt până azi cu pricepere și cu deosebită rutină pedagogică. În scopul de a păstra industria casnică, a înființat pe lângă școala, pentru lucrul manual, un bogat atelier de țesătorie, în care se pregătesc tot felul de lucrări de bransă.

Soții duc o viață promptă, modestă.

*

ARDELEAN VASILE, director școlar de stat în Cenadul-mare. Sa născut la 1899 în Sănnicolaul-mare din părinți proprietari de pământ. După ce a absolvit școala normală din Blaj în 1921, a fost numit învățător la școala de aici din Cenad, unde îndeplinește și azi un

rol de adevărat apostol cultural, atât în școală cât și în afară. Este secretarul comitetului școlar, în care calitate conduce agendele școlare într'o exemplară ordine. Se distinge cu deosebire ca și conducător de cor; este dirigintele corului bisericesc, al corului barbătesc și al corului mixt. În scopuri de binefacere dă cu școlarii și cu adulții în fiecare an câta 2-3 concerte culturale artistice. Predilectu-i instrument muzical este vioara, care o instrunează cu deosebită pricepere. În armata română este sublocotenent de rezervă. Se mai ocupă cu agricultura, cu stupăritul și cu viticultura. Ținta-i de viață este îndeplinirea chemării și promovarea culturii în popor.

Soția sa, MARIA SOCERIU, s'a născut în Cenadul-mare din părinți proprietari de pământ. S'a căsătorit în 1923. Orele libere și de distracție le petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

Unicul lor baiat VICTOR elev la clasa IV-a a școlii primară din loc.

Soții duc viață modestă, retrasă.

*

AVRAMOVICI EMIL, director școlar de stat. S'a născut în Nürnberg (Bavaria), unde tatăl său a profesat litografia. Studiile secundare (4 cl.) le-a făcut în Nürnberg la școala superioara reală, iar cele pedagogice la școala normală din Cristurul-Secuesc, unde a terminat la 1927. Ca învățător diplomat a funcționat în Iosaș (jud. Arad), Aradsânmartin, Văsoaia iar din 1932 în actualul său post. Este secretarul comitetului școlar și dirigintele corului bisericesc și al celui mixt. Pentru conducerea corului bisericesc are scrisoare de laude din partea Episcopiei din Arad. Activează cu reputație binemeritată atât în școală cât și extrașcolar. Este măestru în muzica de violină. Scopul său de viață este promovarea interesului didactic și cultura poporului.

*

CHIȘIODAN ALEXIU, paroh ort. rom. în Giroc. S'a născut în 1878 în Ghiroda, unde tatăl său fusese exportator de vite. Studiile liceale l-a făcut în Timișoara și Arad, iar cele teologice în Arad, unde a absolvit în 1902. După 4 ani de funcționare ca arhivar la Consistor din Arad s'a sfințit în 1906 și e preot în Beba veche (15 ani), Herneacova și Nadăș (2 ani), iar dela 1923 în Giroc. Pentru sentimentele-i naționale a fost internat, acasă, în 1916—1919 și judecat la 1 an închisoare; tot așa sub era sârbească 1919—1921 a fost internat acasă. S'a ridicat din propriile sale puteri, iar la teologie a studiat ca bursier. Se mai ocupă cu agricultura, horticultura, pomicultura și creșterea păsărilor de soi. Intenționează a edita la iarnă Amintirile din tinerețe și schițe umoristice.

Soția sa, MELANIA TALLIAN, s'a născut în Timișoara, unde tatăl său a fost magistrul poștal. Studiile secundare le-a făcut la școala medie Notre Dame din Timișoara. S'a căsătorit în 1906. Timpul liber îl petrece cu cititul și muzica de țimbală.

Copii lor: MELANIA, măr. Nicolae Timotin, avocat în Oradea, SOFIA, profesoară de gospodărie, actual în echipa regală „Carol“ în Fibiș, ALEXIU, abs. școlii de brigadier silvic

*

COSMA MIHAI, protopop ortodox român în Ineu. S'a născut în Beiuș la 15 Noemvrie 1884 din părinți de profesiune măcelari. După studiile liceale, făcute și absolvite la Beiuș în 1902, s'a dedicat carierei preoțești și s'a înscris la teologia din Arad, pe care a absolvit-o în 1905. Ca teolog absolvent a funcționat 3 ani în calitate de pedagog de studii la internatul ortodox din Beiuș, până la hirotonirea sa din anul 1908, când a ocupat postul de preot paroh în comuna Regele Carol. Parohia aceasta a pastorit-o cu destoinicie până în 1928, când a fost numit administrator protopopesic, iar la 1930 ales protopop al tactului Ineu. Este unul din elita preoțimeii noastre, activ în vieța bisericească, politică și culturală românească. În anul 1927 a luat și licența în drept la Academia de drept din Oradea. În parohia Regele Carol are înfăptuiri de seamă: a renovat biserica interior și exterior, a zidit o casă parohială, o pompoasă casă culturală, a provăzut biserica cu 3 mari clopote

(unul înainte și 2 după războiu), prin concursul său s'a ridicat casa comunală, o școală și o sală de învățământ. În Ineu a reparat biserica exterior și interior și conduce cu deosebit tact pastoral atât parohia cât și protopopiatul. Este președintele consiliului parohial, al adunării protopopești, al corului țărănesc, al casei culturale și al Reuniunii Femeilor ort. rom. din loc. Este președintele despărțământului Astra din loc. În politică are un important rol activ ca vicepreședinte al organizației național-țărăniste din Arad, a fost în două rânduri deputat cu program național-țărănist.

*

DR. CIOROIANU ȘTEFAN, protopop ort. rom. în Comloșul-Mare. Studiile înalte și-le-a făcut la Wiena și Cernăuți, unde a luat și doctoratul în teologie. Distins scriitor bisericesc, conferențiar iscusit, orator de seamă, poreclit cu atributul „gură de argint“ de către I. Brătianu. A scris predici, tratate și îndrumări pentru tineret, a cărui creștere religioasă-morală îl preocupă. Devotat misionarismului practic, a rămas în popor, la protopopiat, în vreme ce i-se oferiseră catedre la Universitate.

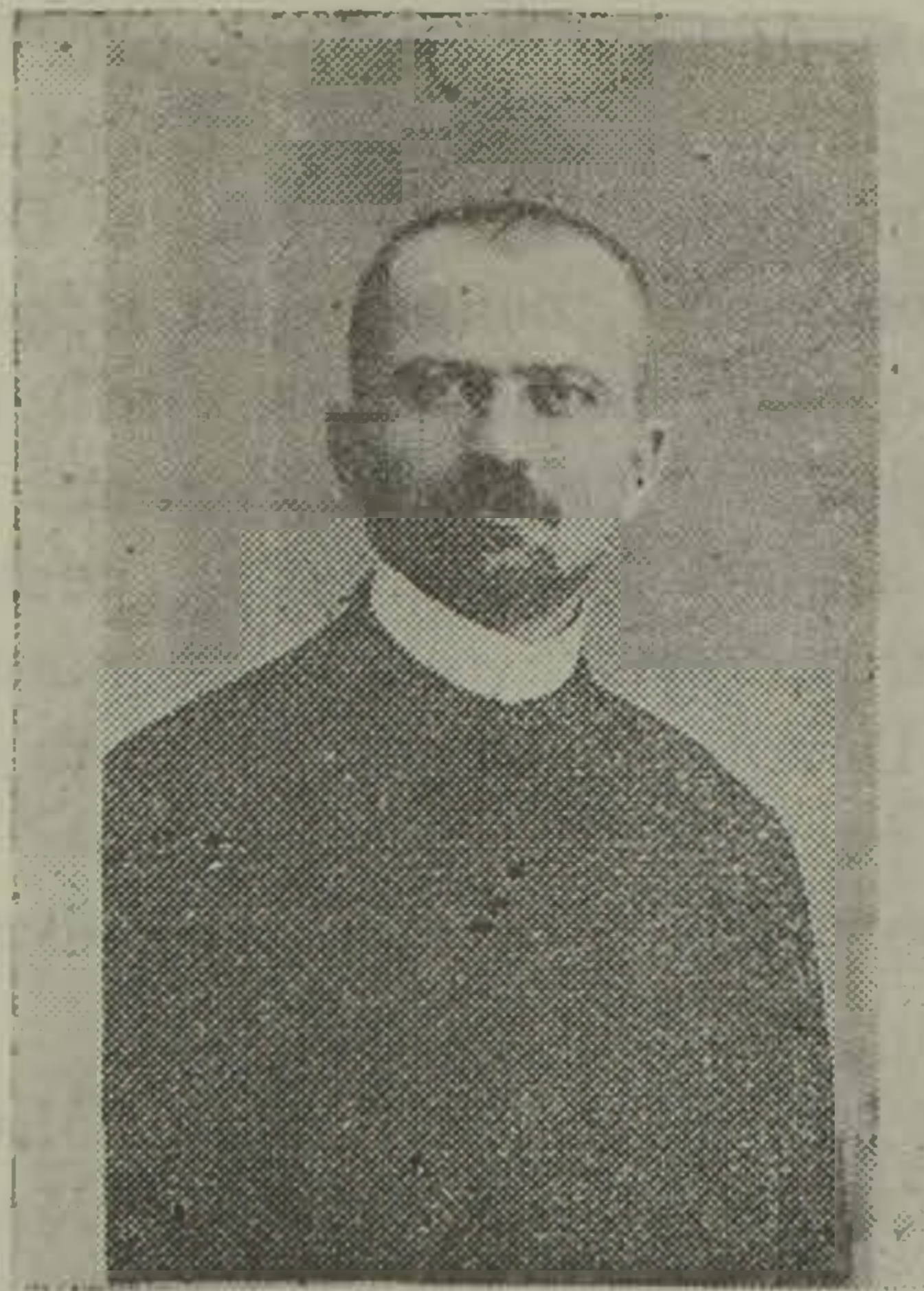
Soția sa, dna ELENA Dr. CIOROIANU, născ. MEZIN, de origină din Nerău din familie de mari proprietari de pământ. Studiile și-le-a făcut la școala medie Notre Dame din Timișoara și le-a desăvârșit la Wiena. De o cultură înaltă, vorbește mai multe limbi și a făcut numeroase călătorii de studii în străinătate. Îi place lectura, iar în timpul liber se ocupă cu scrisul, cu pictura și cu sportul de tenis. Pianistă de forță, dăduse concerte încă ca elevă în Timișoara. Patroană și sprijinitoare a tuturor acțiunilor social-religioase. Este președintă soc. fem. ort. rom. și a comitetului orfanilor de războiu, membră de onoare a

filialei crucii roșii și nașa steagului soc. emigraților locali la America. În 1923 făcuse o pompoasă întâmpinare regelui Ferdinand și Reginei Maria, dela care primise apoi mulțumiri telegrafice. Ortodoxa per eminentiam o preocupă cultul sfintei Fecioare, asupra căreia are în rev. Biserica și Școala din Arad o serie nesfârșită de tratate, de o rară frumusețe stilistică și cu o bogăție de gândire. A convertit 2 bapțiști aci, fiind chiar nașa la fetița predicatorului, iar Soc. Sf. Gheorghe o sprijinește efectiv. A inițiat și a lucrat cu zor până ce a văzut ridicat imponentul monument al eroilor, desvalit în 1932. S'a căsătorit în 1913.

Unicul lor băiat este: CANDID, elev de liceu.

*

COVRIG IOAN, preot gr. cat. și protopop onorar în Ilidia. S'a născut la 29. VI. 1886 în Câmpia Turzii din familie de învățator. Studiile liceale cu examenul de bacalaureat le-a făcut la Blaj absolvindu-le în 1904, iar teologia la Academia teol. din Ungvar, după terminarea cărora în 1909 s'a sfințit și de atunci este paroh în Ilidia. A dezvoltat o bogată activitate pastorală și socială, pentru care a și fost răsplătit cu decorațiile: Coroana României în grad de ofițer la 1929, Meritul cultural pentru biserică cl. II. și cu Medalia Ferdinand I., Autoritatea

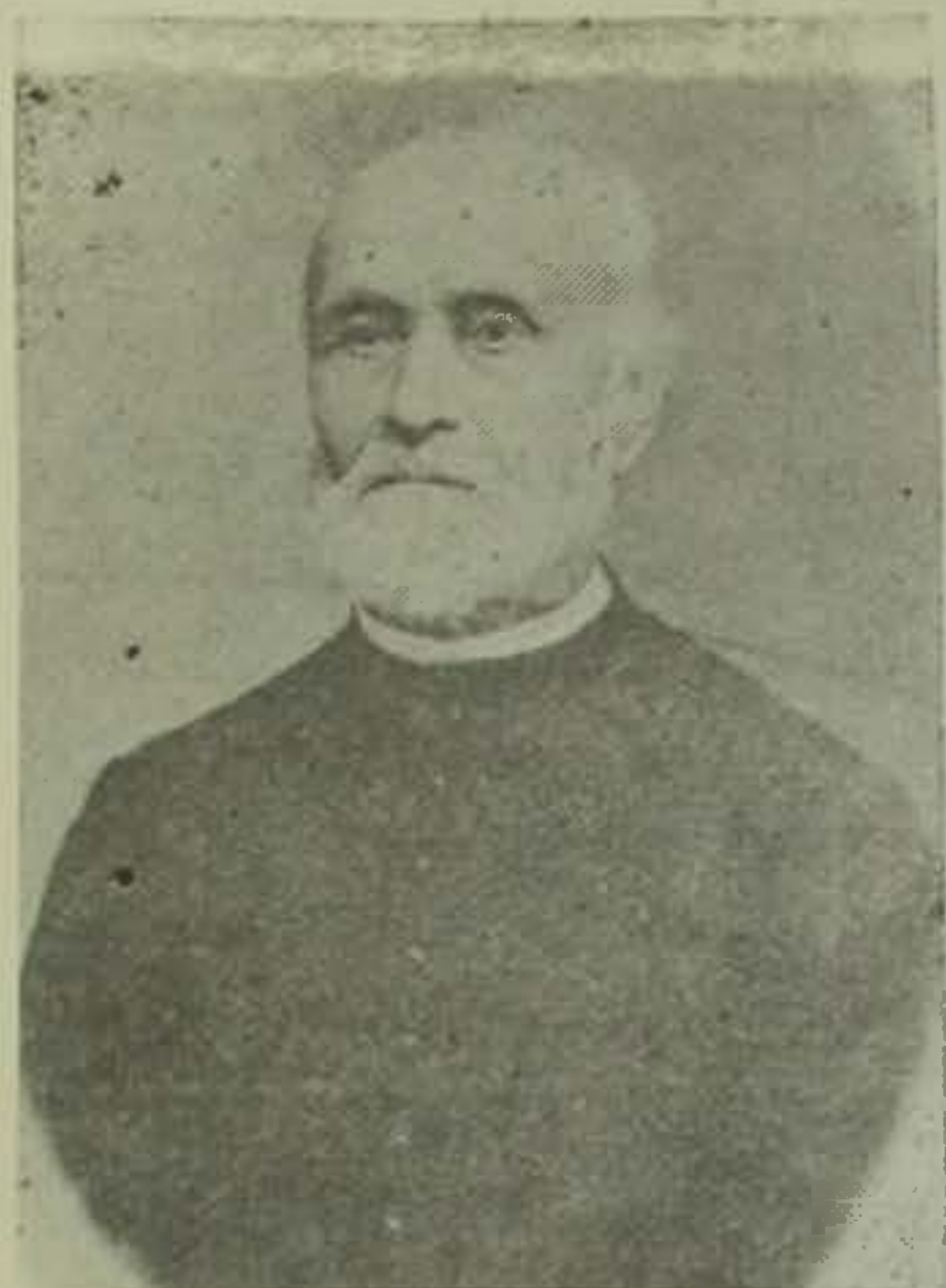
bisericească la rândul său l-a distins în 1933 cu titlul de protopop onorar. Este președintele consiliului parohial și al corului bisericesc, iar la districtul protopopesc îndeplinește funcția de notar. În 1912 a zidit din nou o casă parohială, în 1932 înființează soc. rel. „Agru“, iar în 1933 renovează biserica intern și extern, cumpărându-i și 2 clopote în valoare de 32 mii Lei. În scopuri de binefacere aranjează anual câteva concerte artistice culturale. A înființat și a fost 10 ani președintele Cooperativei de consum din loc. Pe teren politic a activat cu intransigență de pur naționalism, trecând în 1913 printr'un greu proces politic de agitație, iar în 1916 deținut în Biserica Albă pentru pretins ultragiu și mai apoi internat în Șopron tot în acel an 9 luni de zile sub ocupația sârbească după ce a fost de trei ori deținut s'a refugiat în Ardeal 3 luni de zile. Actual este membru în delegația permanentă a organizației jud. a partidului național-țărănist. Se ocupă cu agricultura în regie proprie.

Soția sa, CORNELIA MADINCEA, s'a născut în Ilidia, din familie de preot. Studiile secundare le-a făcut în claustrul Notre Dame din Oravița și la școala superioară de fete din Blaj. S'a căsătorit în 1909.

Copii lor: CORNELIA, măritată Teodor Oltean, preot gr. cat. în Beba-veche și ION, student de cl. VII. la liceul din Turda.

Părintele este un membru marcant al clerului gr. cat.

DECIU VASILE, preot gr. cat. și protopop onorar în comuna Varadia. S'a născut la 22. IV. 1847 în comuna Sâmbăta (jud. Bihor) din părinți proprietari de pământ. După ce a făcut liceul din Beiuș și a depus și examenul de bacalaureat tot aci în 1869 s'a dedicat carierei preoțești și a studiat teologia la facultatea din Budapesta. După sfințirea sa de preot la 21. XI. 1872 în Lugoj, a funcționat ca preot în Scăiuș până la 1890, apoi în Sânnicolaulmare până la 1918, în comuna Zorile până la 1925, iarăși în Scăiuș până la 1832 și de atunci preot deficient cu titlul de paroh în Varadia. Privește cu mândrie spre o viață de plină activitate și de roduri al căror corolar a fost numirea sa de protopop onorar în 1890. În

Scăiuș a înzestrat parohia cu pământ, cumpărându-i 24 jugăre și o casă parohială. În Sânnicolaul-mare a escontentat datoria școalei de 1700 cor. ungare și a zidit în 1901 o biserică nouă. În politică activează ca aderent al partidului național-țărănesc. Dorința lui este ca o lozincă să fie pace în țară și stabilitate în regim.

Soția sa, ANA FARCAȘ, de Peterfalva, născută în Rogoz (jud. Bihor) din părinți preoți gr. cat. căsătorită la 1872, a decedat în 1922.

Copii lor: IRINA, VICTOR preot și protopop gr. cat. onorar în Cenadul-mare și Dr. EMIL, judecător consilier la Comitetul local de revizuire din Cluj.

GHERGA STACHIE, director școlar de stat în Bobda. S'a născut la 1883 în Rusca (jud. Severin), tatăl său a fost locotenent activ. După ce a absolvit școala normală din Caransebeș la 1904 a funcționat ca învățător în Teregova, Apadia, Zorlențul-mare, iarăși în Teregova și apoi dela 1925 în Bobda. În anii 1922—1923 a fost revizor școlar al circ. Teregova. Este secretarul comitetului școlar și dirigintele corului bisericesc. În scop de binefaceri aranjează 2—3 șezători culturale anual. S'a ridicat din propriile sale puteri. În marele război a luat parte activă ca sublocotenent de rezervă, a fost de două ori rănit și s'a învrednicit de decorațiile medalia mică de argint de două ori, medalia de bronz, crucea Carol și medalia răniților. În armata română este sublocotenent de rezervă. Se mai ocupă cu agricultura iar în muzică este maestru în violină.

Soția sa, ANA LUCACI, conducătoarea ofic. poștal din loc. S'a născut în Poneasa (jud. Caraș) din familie de învă-

țător. După absolvirea școalei medii și superioară de fete, a fost practicantă la poșta din Remetea timișană, apoi a făcut cursul poștal în Timișoara la 1918 și a fost magistră poștală în Parag (Bacica) iar dela 1927 este aici.

Copii lor: TITU, practicant de poștă în loc, OCTAVIAN, elev de cl. I. gimnazială Timișoara și REA SYLVIA elevă de cl. V. primară în loc.

Sotii duc o viață modestă.

ILIE TRAIAN, paroh ort. rom. în Izvin. S'a născut la 1902 în comuna Ficătar, unde tatăl său este preot. Studiile liceale cu examen de bacalaureat le-a făcut în Lugoj, după a căror terminare la 1921 s'a înscris la Academia teologică din Arad. După absolvirea teologiei și după sfințirea sa la 2. IV. 1925 s'a așezat în parohia Izvinului, unde păstorește cu mult tact. Este președintele consiliului parohial și conducătorul cultural al comunei.

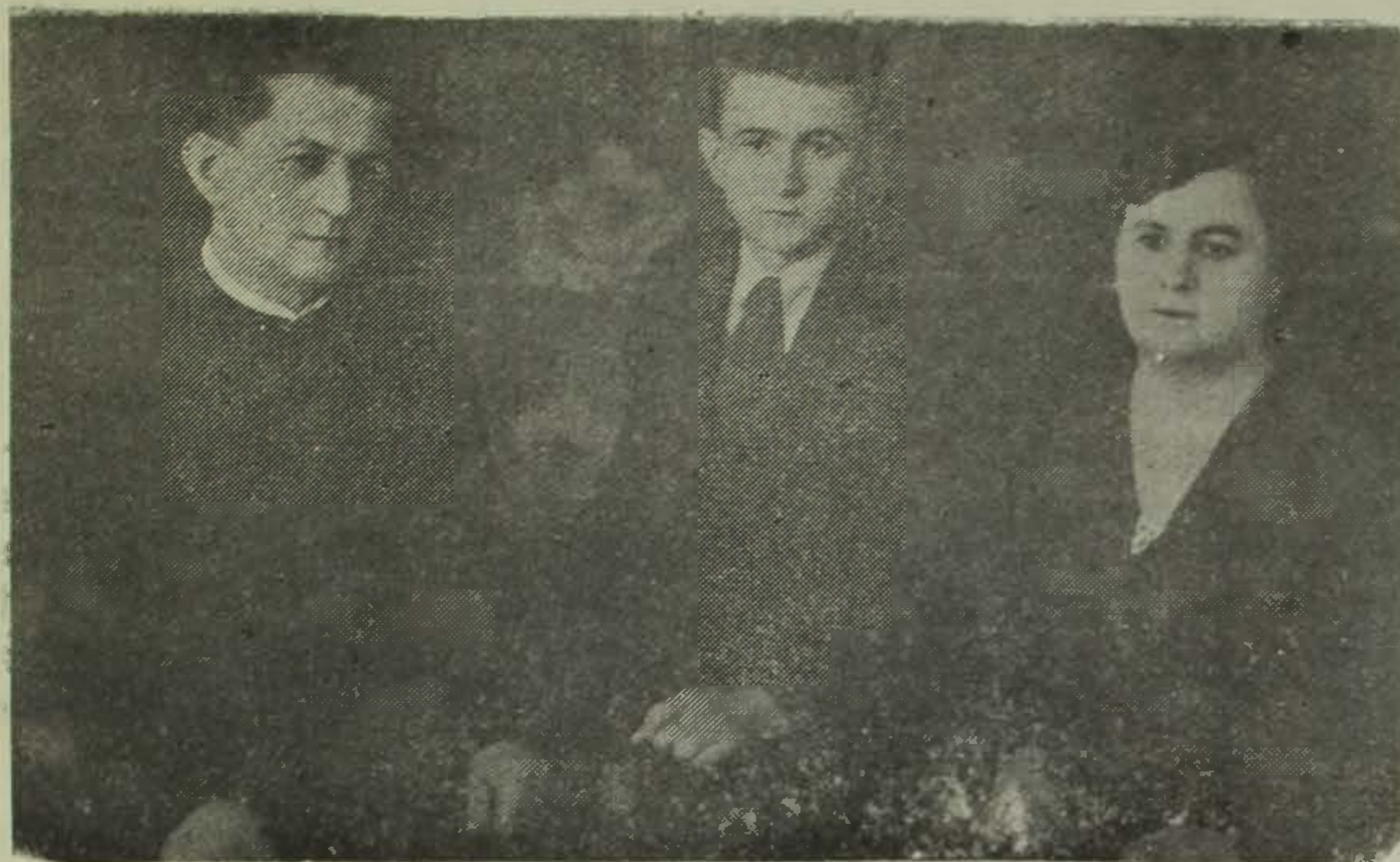
A îngrădit curtea bisericii cu gard cu suma de 100 mii Lei, a renovat radical casa parohială și la insistența sa s'a făcut aci primul monument al eroilor în Banat. A studiat ca bursier și stipendist, fiind unul dintre primii elevi ai școlii unde a umblat. A fost premiat în cl. IV. de liceu și în toate 3 cursurile de teologie. Il preocupă chemarea sa religioasă, întru a cărei promovare inscenează serbări culturale cu piese religioase, în cercurile religioase se distinge ca un conferențiar apreciat. În armata română este preot militar de rezervă. Se mai ocupă cu agricultura, horticultura și viticultura. De trei ani administrează parohia Ficătar ținând locul tatălui său. De notat că biserica Izvinului este din secl. 18.

Soția sa, VALERIA TOCHERA, s'a născut în Chevereșul-mare, unde tatăl său a fost brigadier silvic de control. Școala medie din Lugoj a terminat-o în mod particular. S'a căsătorit în 1925. Este membră a Reuniunii fem. ort. rom. din loc. În timpul de distracție se ocupă cu cetitul și cu lucrul de mână.

Unicul lor băiat TRAIAN NICOLAE de 7 ani este elev de cl. I. a școlii primare din loc.

Soții duc o viață socială animată.

LUGOJEANU NICOLAE, preot gr. cat. în Izvin. S'a născut în comuna Silagiu din părinți proprietari de pământ. După absolvirea celor 4 cl. de liceu în Lugoj la 1900, a studiat pedagogia la școala normală română unită din Oradea, unde și-a luat diploma la a. 1904. Ca învățător a funcționat în Parța până la 1913, apoi în Silagiu, iar mai târziu a fost profesor și

directorul școlii de
vicultură din Miniș,
ca specialist în acest
ram. A studiat apoi
în mod particular teo-
logia și după sfințirea
sa din 1927 a fost
numit preot în parohia
I în Studiile aproape
toate și-le-a făcut ca
bursier. A fost un
membru marcant al
corpului didactic, iar
acum este unul dintre
cei mai valorosi ai
preoțimeii unite, cu o
largă activitate în pa-
rohie și în afară. Este

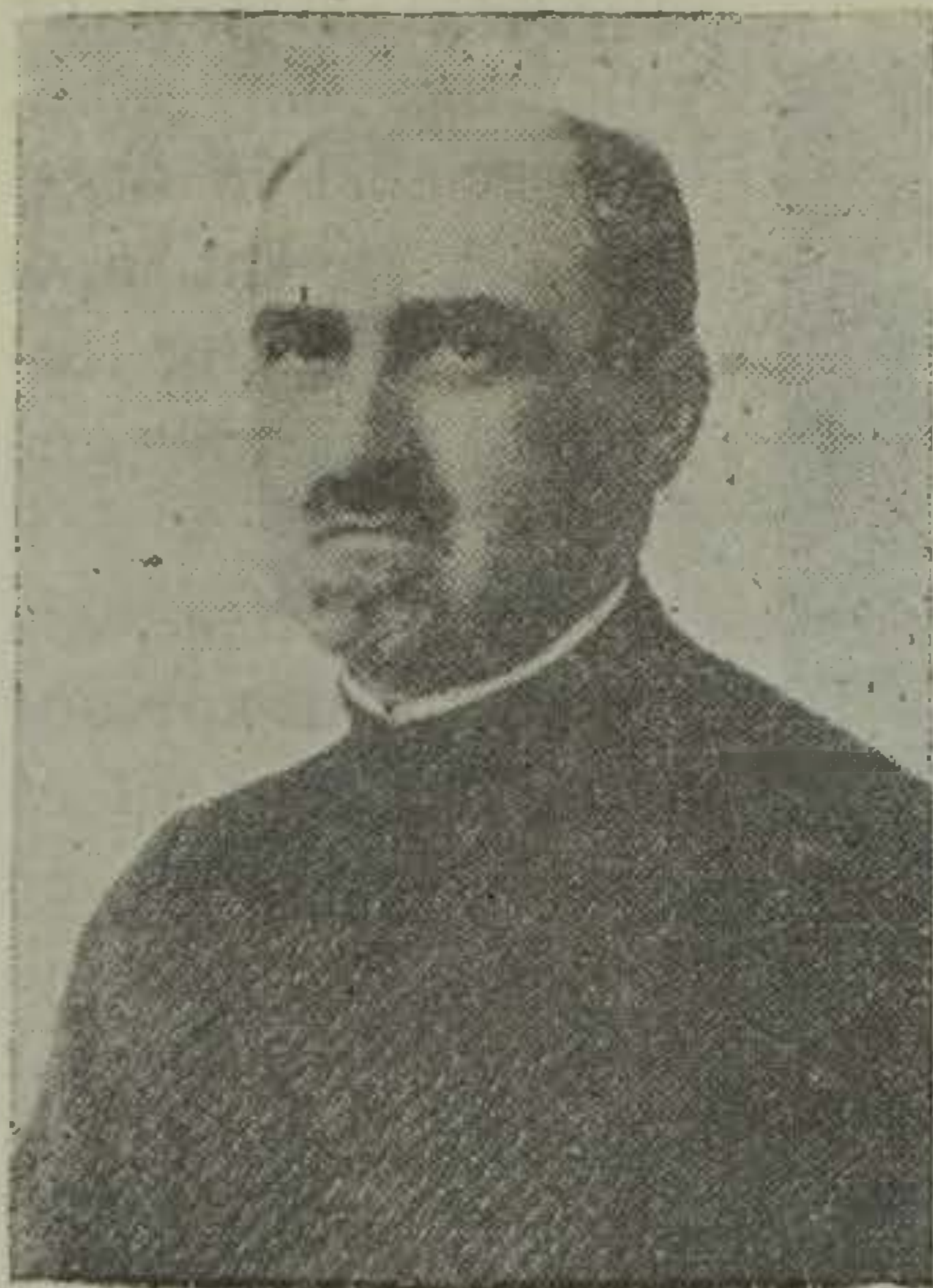
președintele consiliului parohial și al corului bisericesc, secretarul organizației bis. Agru din loc, constituită în 1931, al Reuniunii femeilor gr. cat. din loc și administrează și filia de aci a romano catolicilor, catehizând și elevii. La 1929 a reparat biserica veche, în 1930 a renovat casa parohială și clădirile laterale la școală, cari toate s'au fost zidit în anul 1833. În 1933 a zidit biserică nouă, punându-i piatra fundamentală tocmai la 100 ani dela zidirea primei bis. În acest scop a exoperat dela județ 75000 Lei, iar cu fond parohial a câștigat 2 mari zidiri dela stat. A îngrădit intravilanul bisericesc. Cu școlarii săi dela școala unită din Silagiu și cu corul din Buziaș a aranjat prima producțiune de concert și teatru în târgușorul Buziaș, având și concursul prefect Boleanțu. La decretarea unirii a condus la Alba Iulia în 1. XII. 1918 o mulțime de popor. Intre anii 1931—34 a fost președintele Camerei de agricultură din Timișoara. Ca scriitor s'a distins prin colaborări la foile pedagogice: Foaia Scolastică din Blaj din 1906—1914 și la Gazeta Invățătorilor din Șimleul Silvaniei cu articole de specialitate, apoi la ziarele: Plugarul Ramân și la Vestul din Timișoara, la Drapelul din Lugoj și la Poporul Român din Budapesta. Ca încununare a acestei activități a fost împărțit cu distincția de Cavaler al ordinului Coroana României. Se mai ocupă cu agricultura, viticultura, pomicultura și creșterea paserilor de soiu.

Soția sa, MARTA COLĂRIU, s'a născut în Parța, din părinți proprietari de pământ. A făcut școala medie la liceul din Timișoara și Blaj. S'a căsătorit în 1909. Este membră a Reuniunii fem. gr. cat. din loc.

Unicul lor fiu: EUGEN NICOLAE este elev de cl. IV. a școlii comerciale superioare din Timișoara.

*

NISTOR TEOFIL, paroh. ort. rom. în Remetea-mare. S'a născut la 1887 în comuna Glod-Ghilești (jud. Hunedoara) unde tatăl său a fost preot. Studiile secundare le-a făcut la liceul din Orăștie, unde a luat și bacalaureatul în 1906, iar cele teologice la Academia din

Sibiu, absolvind în 1909. După sfințirea sa în 1. XI. 1910 a funcționat ca preot în Valea-mare până la 1926, apoi în Făget până la 1928, în 1929 în Ianova și de atunci în Remetca. Este președintele consiliului parohial, al comitetului școlar și al corului bisericesc. S'a căsătorit în 1910 cu Minerva Haneș din Orăștie, decedată la 1916.

Este unul dintre cei mai activi preoți ai tractului, cu realizări atât pe teren pastoral (n'are nici un sectar) cât și social cultural. Meritele i-au fost răsplătite și cu distincția primită acum, de a purta brâu roșu. La venirea sa în actuala-i parohie, a cumpărat o casă parohială modernă, care a fost renovată anul acesta și adoptată cu tot confortul. A inițiat și a dus la bun sfârșit ridicarea unui monument al eroilor desvâlit zilele acestea. Tot dânsului i-se ascrie zidirea în curs a unei impozante școli de stat în comună. Se notează, că prefectul județului, Dr. Dimitrie Nistor, este fratele său.

OLTEAN TEODOR, preot gr. cat. în Beba-veche. S'a născut la 1905 în Laurenii (jud. Mureș) din părinți proprietari de pământ. După ce a absolvit 4 cl. de liceu în Blaj și Târgu-Mureș, a studiat pedagogia la Școala normală din Blaj, unde a terminat la 1925. S'e înscrie apoi la Academia teologică din Oradea-Mare, pe care o absolvă în 1929. Până în 1931 funcționează ca secretar la școala superioară de comerț din Târgu-Mureș, iar de atunci este preot în parohia sa actuală înființată la anul 1857. În scurtul timp de păstorie a manifestat un deosebit interes pastoral și social-cultural. Este președintele consiliului parohial, dirigintele corului bisericesc înjghebat în anul 1933 și membru al Soc. funcționarilor publici din loc. În armata română este preot militar de rezervă. A ridicat o frumoasă capelă și a renovat casa

parohială, iar pentru fondul de zidire a unei biserici nouă aranjează 2—3 șezatori culturale anual. Se mai ocupă și cu agricultura iar muzica de vioară o cultivă cu deosebită abilitate. Ca orfan de războiu a studiat cu burse și din puteri proprii. Ținta-i de viață este chemarea sa religioasă și zidirea unei biserici nouă.

Soția sa, CORNELIA COVRIG, s'a născut în Ilidia, unde tatăl său este preot și protopop onorar gr. cat. A făcut studii secundare la claustrul Notre Dame din Oravița. S'a căsătorit în 1931. Pianul este muzica-i predilectă și de distracție.

Au un drăgălaș băiat OCTAVIAN, de 2 ani.

*

REJA ATANASIE, paroh ort. rom. și director școlar de stat în Uisenteș. S'a născut la 1897 în comuna Mramorac (Jugoslavia) din părinți proprietari de pământ. După ce ca bursier al statului maghiar a absolvit școala normală din Deva la 1916, a funcționat ca învățator în Gherteniș, în Partoș și în Gaiulmic, unde a slujit și ca preot, după ce învățase teologia în particular și se sfințise în Caransebeș la 1924. Din 1932 este în Uisenteș. Este președintele consiliului parohial, apoi președintele și dirigintele corului bisericesc și lumesc și a corului școlar. În Gaiulmic a transformat școala confesională în casă parohială, a zidit o școală nouă, a cumpărat 2 clopote bis., a îngrădit cimitirul, iar aici în Uisenteș a făcut un parc în curtea școlii. În războiul mare a luat parte ca sublocotenent de rezervă și a primit medalia mică de argint, iar în armata română este confesor militar.

Soția sa, MĂRIOARA COCORA, s'a născut în Jamul-mic (Jugoslavia) din familie de preot. A învățat 6 clase de școală normală în Lugoj. S'a căsătorit în 1922.

Copii lor: MIRCEA, elev de cl. I. a liceului Diaconovici, POMPILIU, elev de cl. IV. a școlii primare ambii în Timișoara și CORNELIA de 4 ani.

Soții duc o viață modestă.

*

RAICA IGNATIE, paroh ort. rom. în comuna Munar. S'a născut în Sânnicolaul-mare din părinți proprietari de pământ. După absolvirea celor 4 clase a școlii medii din Sânnicolaul-mare s'a dedicat pentru cariera învățătoarească și a făcut școala normală în Arad. Ca învățător a funcționat în comunele Satchinez, Halmagiu, Cenadul-Unguresc și Șeitin. Pentru asidua activitatea școlară a primit scrisoare de laudă din partea inspectoratului școlar. Un timp mai lung a fost detașat și la revizoratul școlar. S'a înscris apoi la Academia teologică din Arad, după a cărei absolvire a îndeplinit postul de diacon episcopesc aci, iar din 1929 este ales preot al comunei Munar, pe care o conduce cu deosebită abilitate pastorală. S'a distins ca conducător de cor în toate comunele, unde a fost învățător. Este președintele consiliului parohial, al adunării parohiale și al societății „Sf. Gheorghe“ din loc. Este membru fondator și activ al corului „Armonia“. Ca preot se remarcă printre fruntașii clerului.

Soția sa, SOFICA LĂCĂTUȘ, s'a născut în Cenadul-Unguresc, din părinți proprietari de pământ. A făcut școala medie în Macău. Este membră a Reuniunii femeilor ort. rom. din loc. În 1921 a fost arestată un an de zile în Budapesta pentru sentimentele-i naționale și pentru că, în fruntea corului și în costum național, întâmpinase armata română.

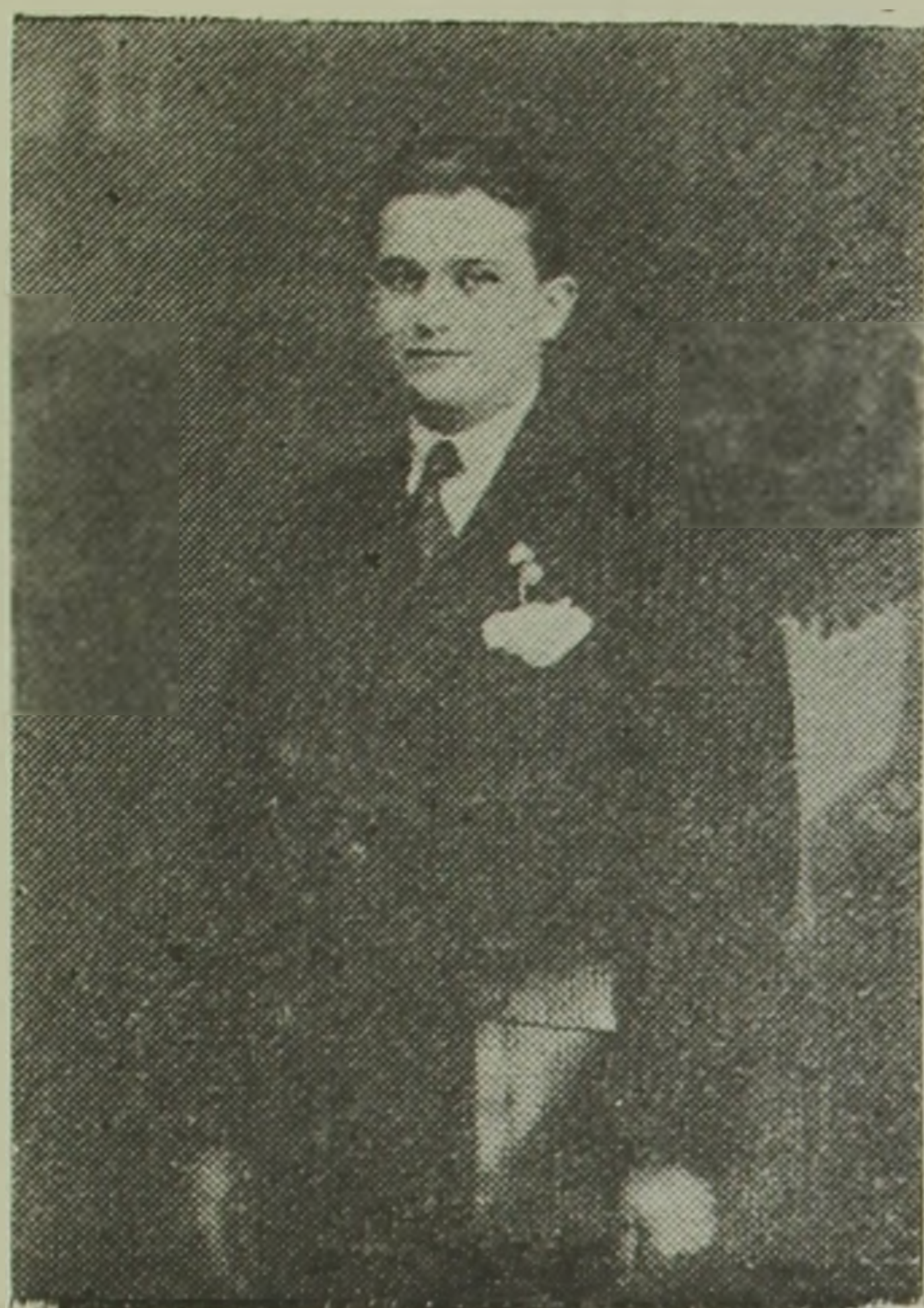
*

ȘEPEȚIAN SEVER, paroh ort. rom. în Chisătău, în comuna sa natală, unde și tatăl său fusese preot. Studiile liceale le-a făcut la Blaj, luând bacalaureatul în 1910, iar științele teologice și le-a însușit la Arad și Sibiu, isprăvindu-le în 1913. După ce a stat un an ca funcționar de bancă în Lugoj, s'a hirotonit în 1914 și de atunci este merituosul preot al comunei sale. Este președintele consiliului și al adunării parohiale, precum și al comitetului școlar. A înființat fanfară, al cărei șef conducător și instructor este. A fost mulți ani, 1914—1932 directorul băncii „Chisătăana“ din loc, din care post a abzis. A reparat radical biserica, cumpărându-i 4 clopote și împrejmuiindu-o cu gard, a reparat școala și a ridicat monumentul eroilor. În arta muzicală manuează cu dibăcie violina. Scopul său de viață este promovarea credinței și moralei.

Soția sa, MARGARETA TARIAN, s'a născut în comuna Sacul din familie învățătoarească. A făcut școala medie în Brașov. S'a căsătorit în 1914. Timpul liber și-l petrece cu lucrul de mână și cu cetitul.

Unica lor fată: MARGARETA, a făcut bacalaureatul la liceul Notre Dame din Timișoara.

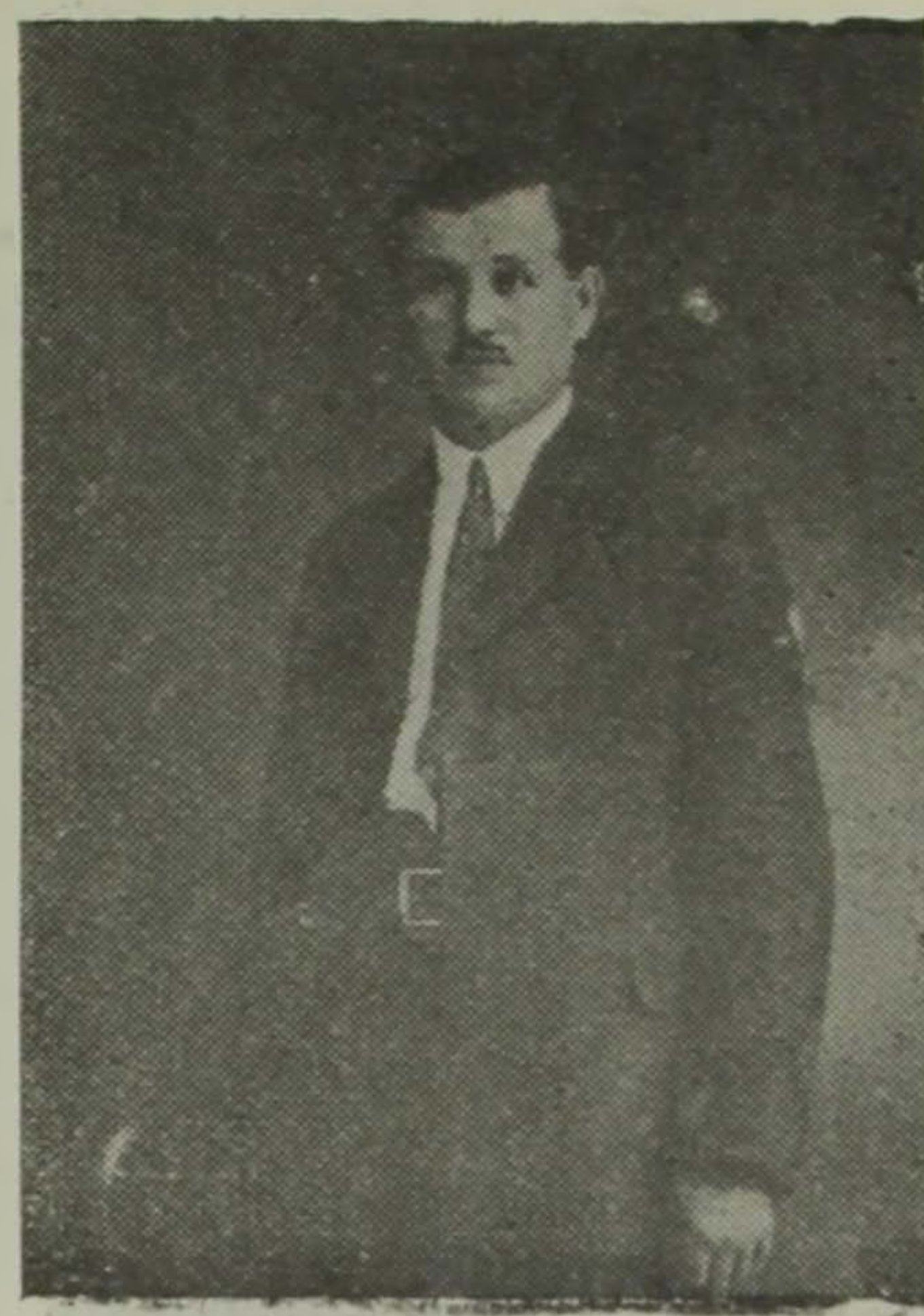
*

GEORGE ADAM iun.
fiul parohului ort. rom. GEORGE
ADAM. Voislova, jud. Severin.
(vezi pag. 5.)

NICOLAE ARON,
director școlar de stat. Cornea,
jud. Severin.
(vezi pag. 16.)

SIMEON BICA,
maestru tapițer. Reșița, j. Severin.
(vezi pag. 24.)

OCTAVIAN BELCEA,
soția parohului ort. rom. BRUTUS
BELCEA. Ciuchiciu, jud. Caraș.
(vezi pag. 22.)

DOINA FELICIA BELCEA,
fetiță parohului ort. rom. BRUTUS
BELCEA. Ciuchiciu, jud. Caraș.
(vezi pag. 22.)

NICOLAE BINCHICIU
paroh ort. rom. Bârsa, jud. Arad.
(vezi pag. 21.)

ILIE BUGARIU,
învățător director de stat. Petroș-
nița, jud. Severin.
(vezi pag. 41.)

IOAN CARABEU,
notar cercual. Ticvanul-mare, jud.
Caraș.
(vezi pag. 45.)

DIMITRIE CENĂDAN,
întreprinzător. Pecica, jud. Arad.
(vezi pag. 46.)

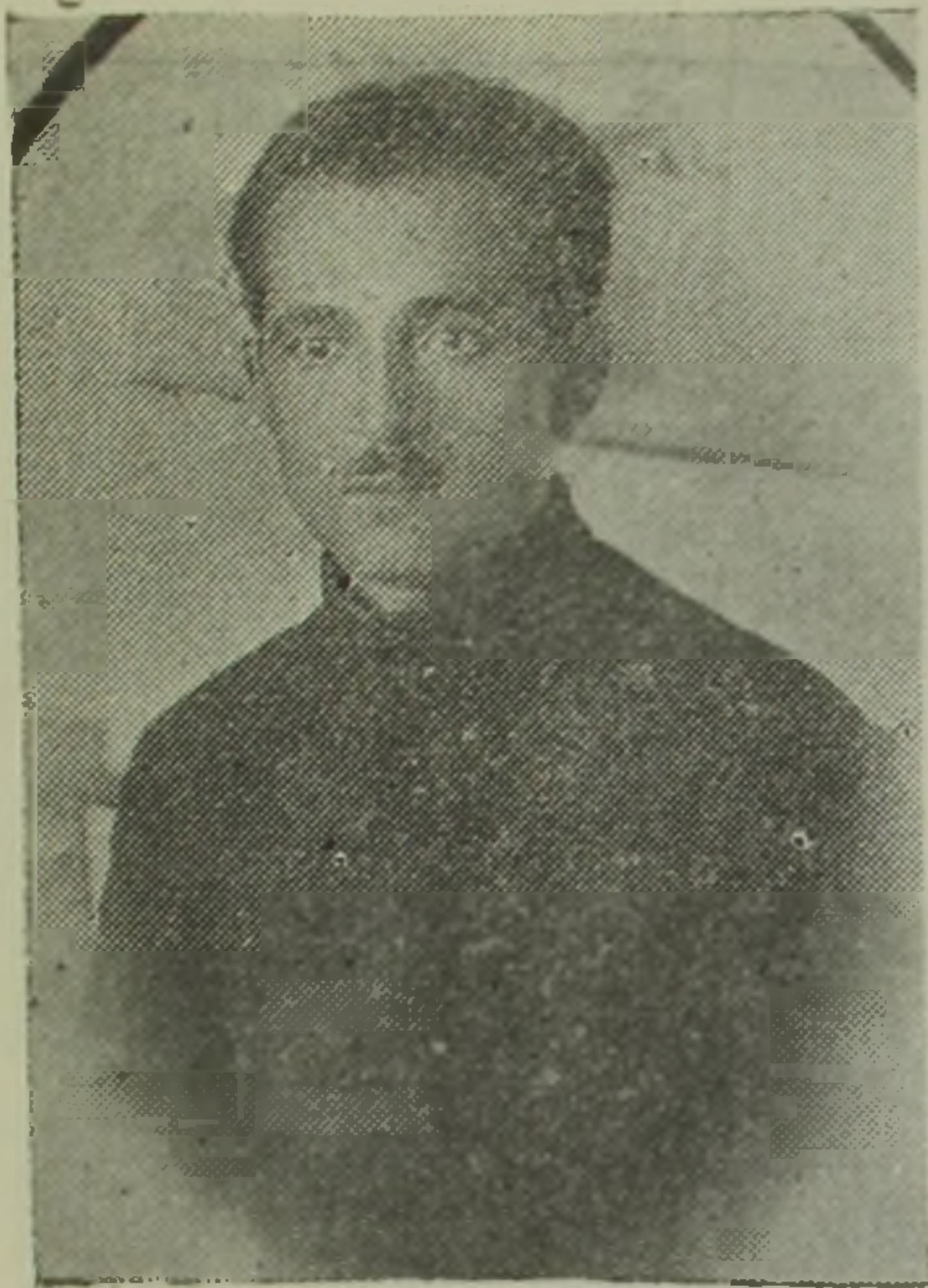
DIMITRIE GAESCU,
învățător director. Târgoviște,
jud. Severin.
(vezi pag. 85.)

DIMITRIE GAESCU iun.
băiatul învățatorului dir. DIMITRIE
GAESCU. Târgoviște, jud. Severin.
(vezi pag. 85.)

ANGHELINA GLIGOR,
soția notarului VASILE GLIGOR.
Aliuș, jud. Timiș.
(vezi pag. 93.)

NICOLAE GIUCA,
paroh ort. rom. Ciudanovița,
jud. Caraș.
(vezi pag. 88.)

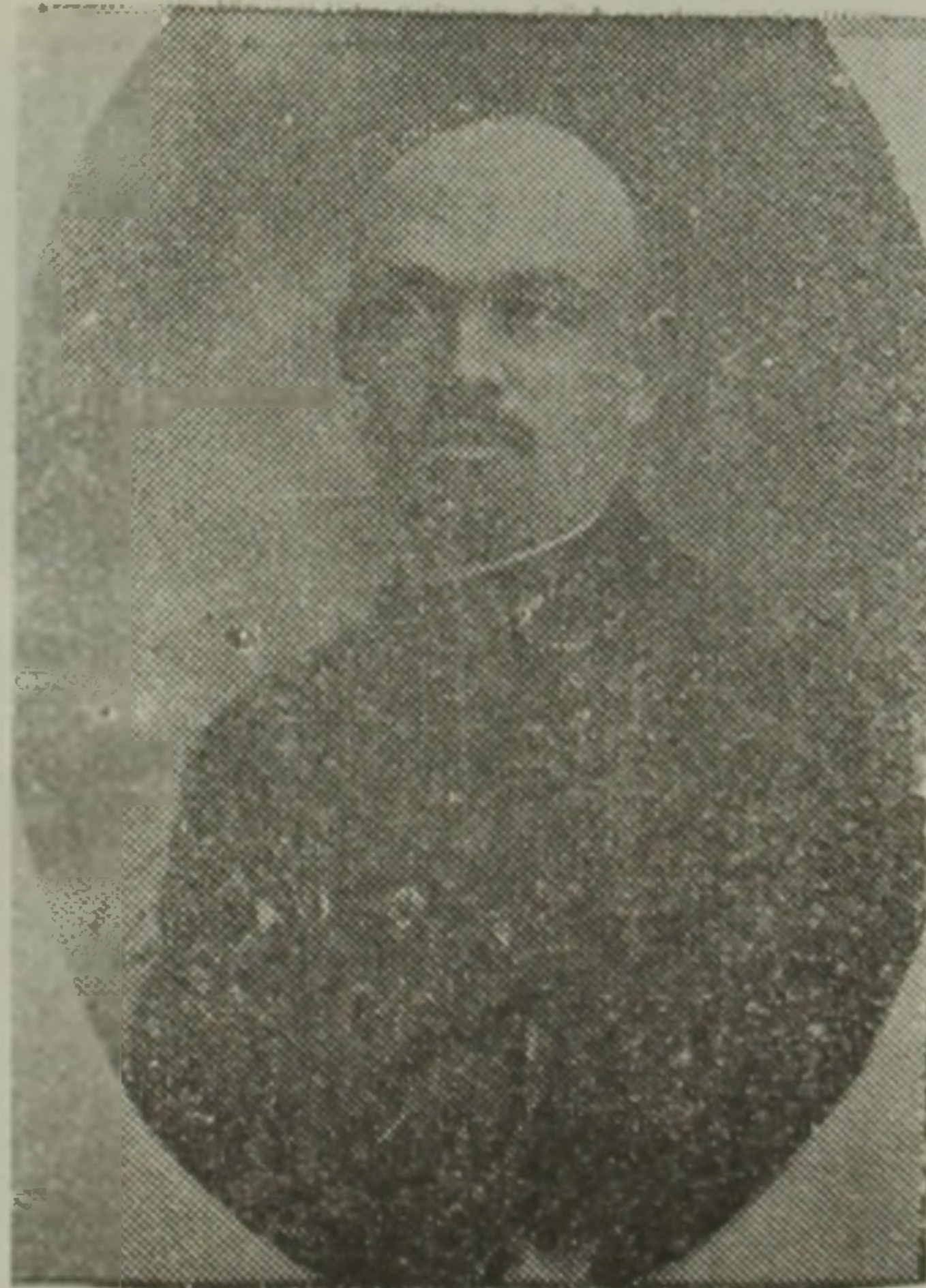
IULIANA GIUCA,
soția parohului ort. rom. **NICOLAE**
GIUCA, Ciudanovița, jud. Caraș.
(vezi pag. 88.)

NICOLAE MACII,
notar comunal. Sinteamică,
jud. Arad.
(vezi pag. 122.)

IACOB MANDA,
măestru tâmplar. Reșița, jud.
Severin.
(vezi pag. 123.)

TRAIAN MIHAI,
paroh. gr. cat. Hitiaș, jud. Timiș.
(vezi pag. 131.)

ELENA MIHAI,
soția parohului gr. cat. **TRAIAN**
MIHAI. Hitiaș, jud. Timiș.
(vezi pag. 131.)

PETRU LUNGU,
paroh ort. rom. Ciclova-română,
jud. Caraș.
(vezi pag. 119.)

MĂRIOARA LUNGU,
soția parohului ort. rom. PETRU
LUNGU. Ciclova-română, jud. Caraș.
(vezi pag. 119.)

VICTORIA LUNGU,
fata parohului ort. rom. PETRU
LUNGU. Ciclova-română, j. Caraș.
(vezi pag. 119.)

MĂRIOARA LUNGU,
fata parohului ort. rom. PETRU
LUNGU. Ciclova-rom., jud. Caraș.
(vezi pag. 119.)

LENUȚA LUNGU,
fata parohului ort. rom. PETRU
LUNGU. Ciclova-română, jud. Caraș.
(vezi pag. 119.)

DR. LAZAR RADA,
medic de circumscripție. Târnova,
jud. Arad.
(vezi pag. 179.)

IOAN POPOVICIU,
paroh ort. rom. Almaş, jud. Arad.
(vezi pag. 176.)

CONSTANȚA POPOVICIU,
soția parohului ort. rom. IOAN PO-
POVICIU. Almaş, jud. Arad.
(vezi pag. 176.)

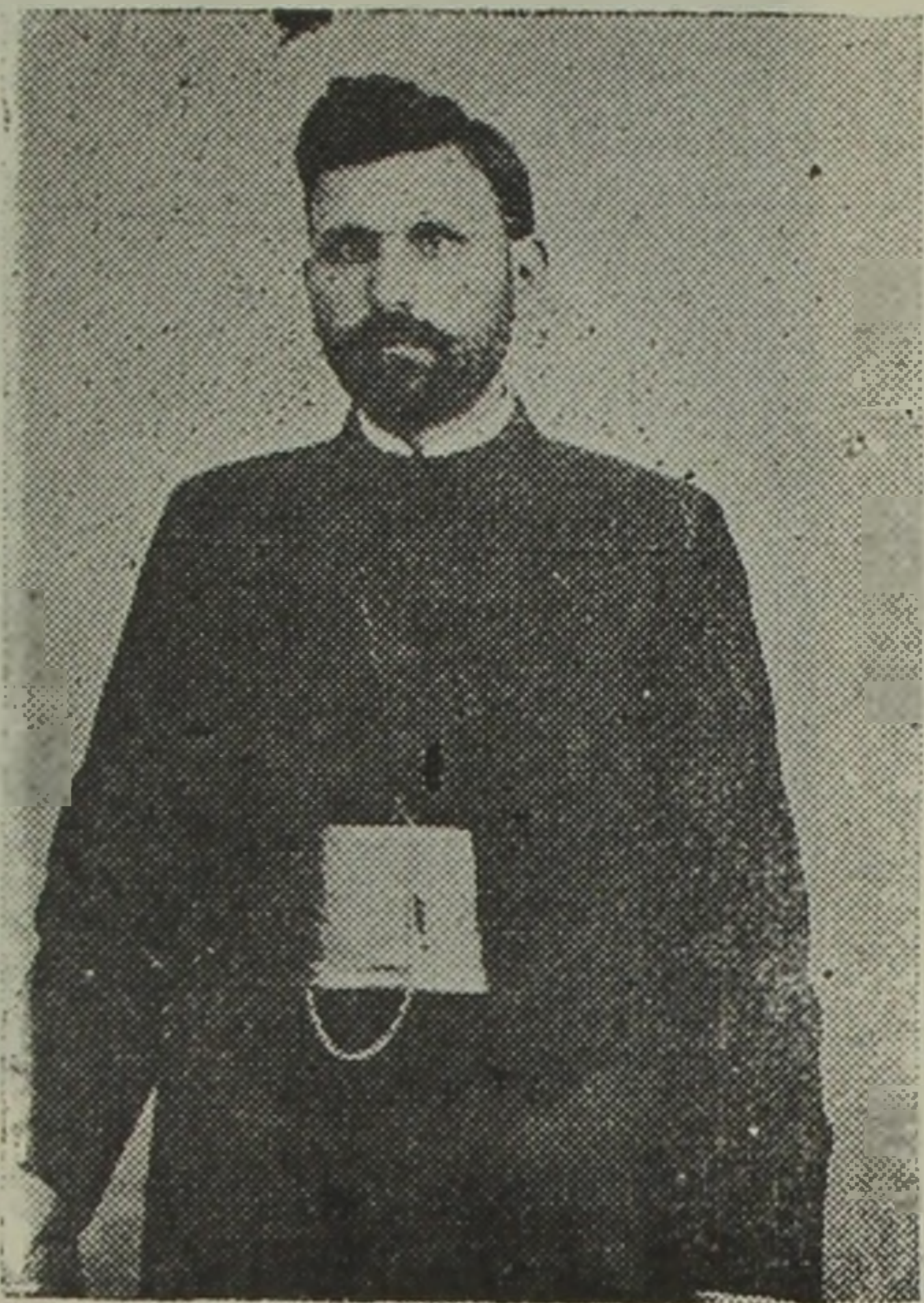
MINERVA POPOVICIU,
fata parohului ort. rom. IOAN
POPOVICIU. Almaş, jud. Arad.
A decedat la 1928 în etate de 17 ani.
(vezi pag. 176.)

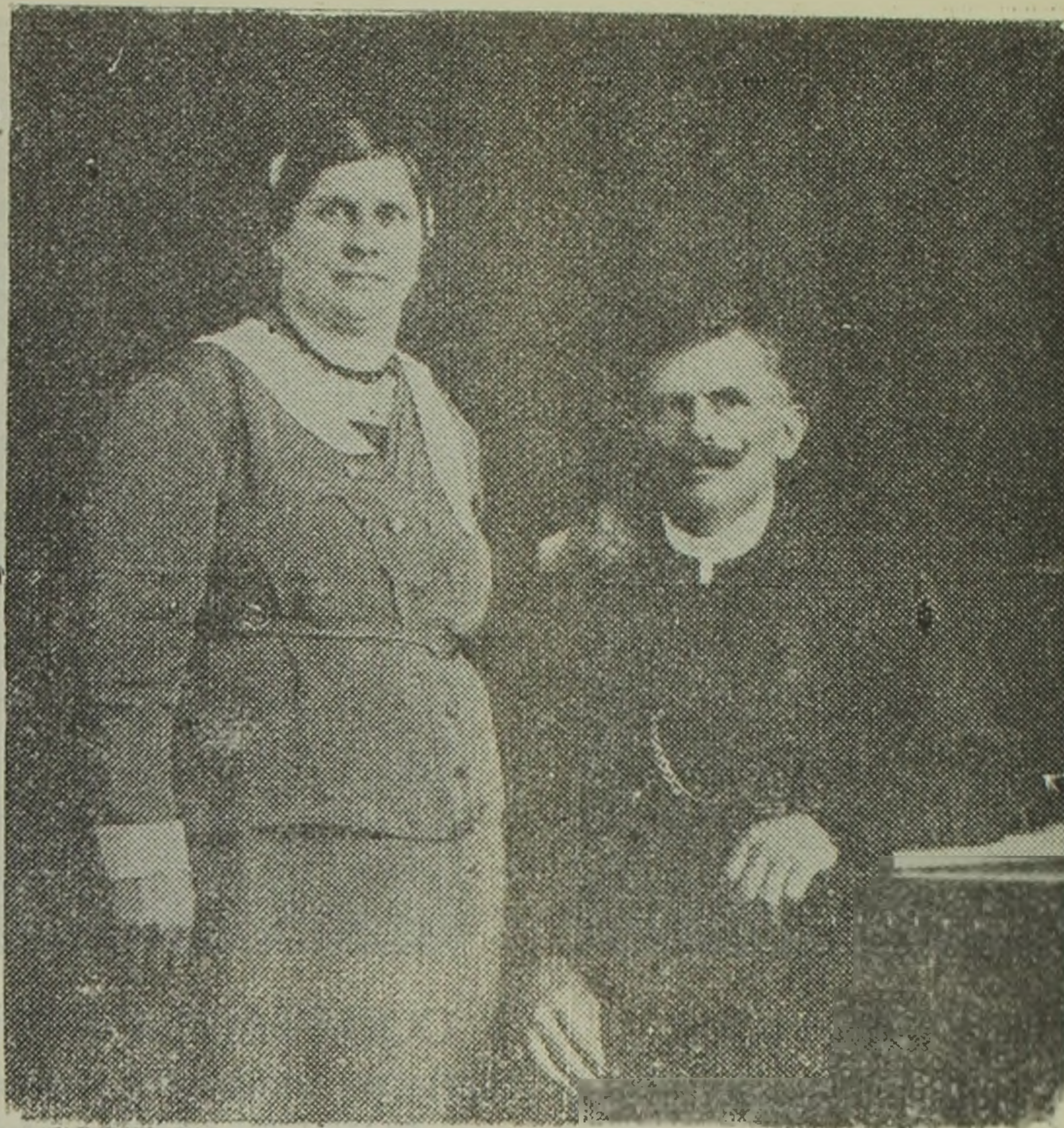
LUCIA BOCOŞ,
fata adoptiva parohului ort. rom.
IOAN POPOVICIU. Almaş, j. Arad.
(vezi pag. 176.)

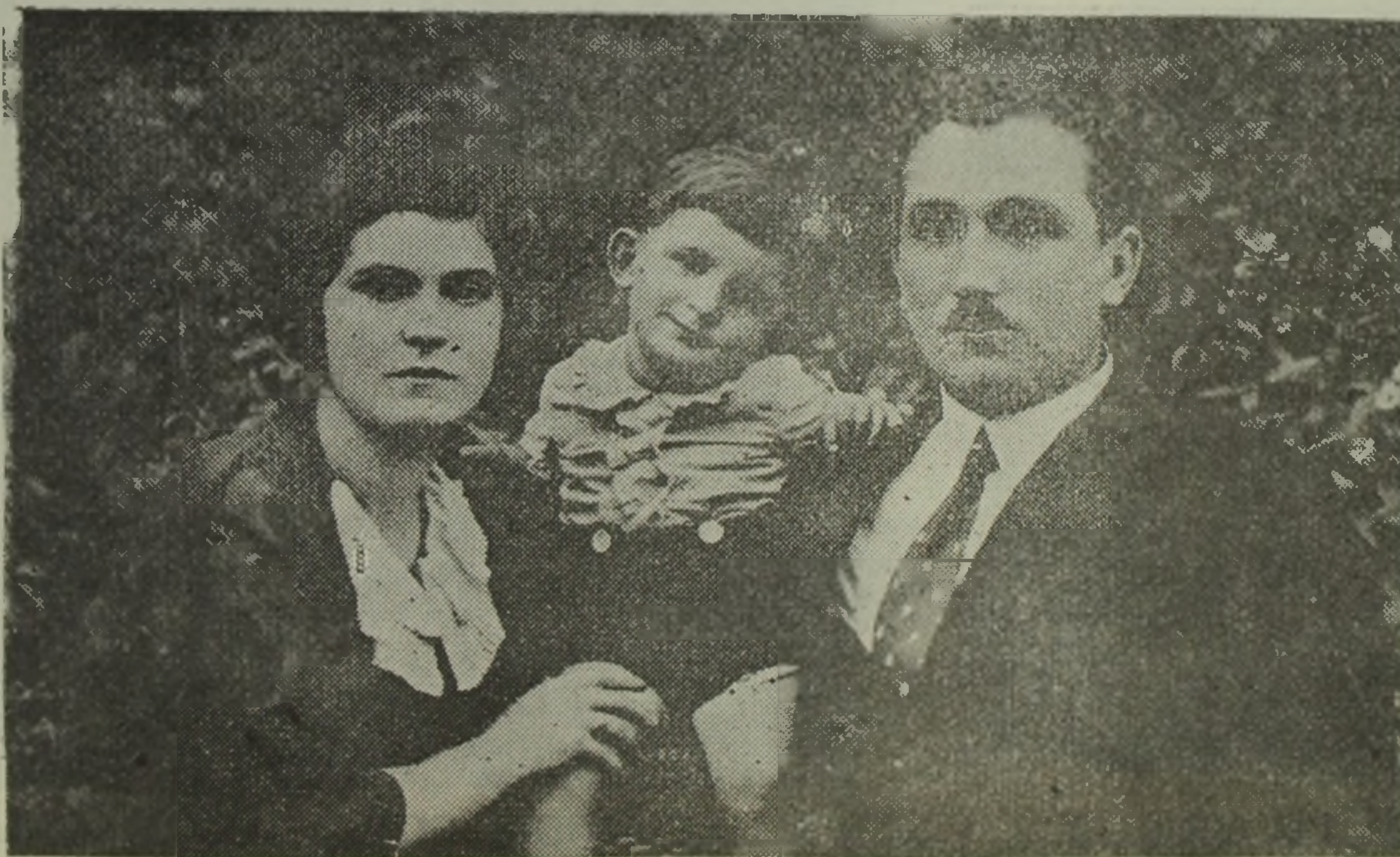
OVIDIU POPOVICIU,
baiatul parohului ort. rom. IOAN POPOVICIU.
Almaş, jud. Arad.
(vezi pag. 176.)

SIMEON RĂSVAN,
paroh ort. rom. Domașnea, j. Severin.
(vezi pag. 181.)

DIMITRIE CĂLȚUN,
fabricant de sifon. Caransebeș, jud. Severin.
(vezi pag. 43.)

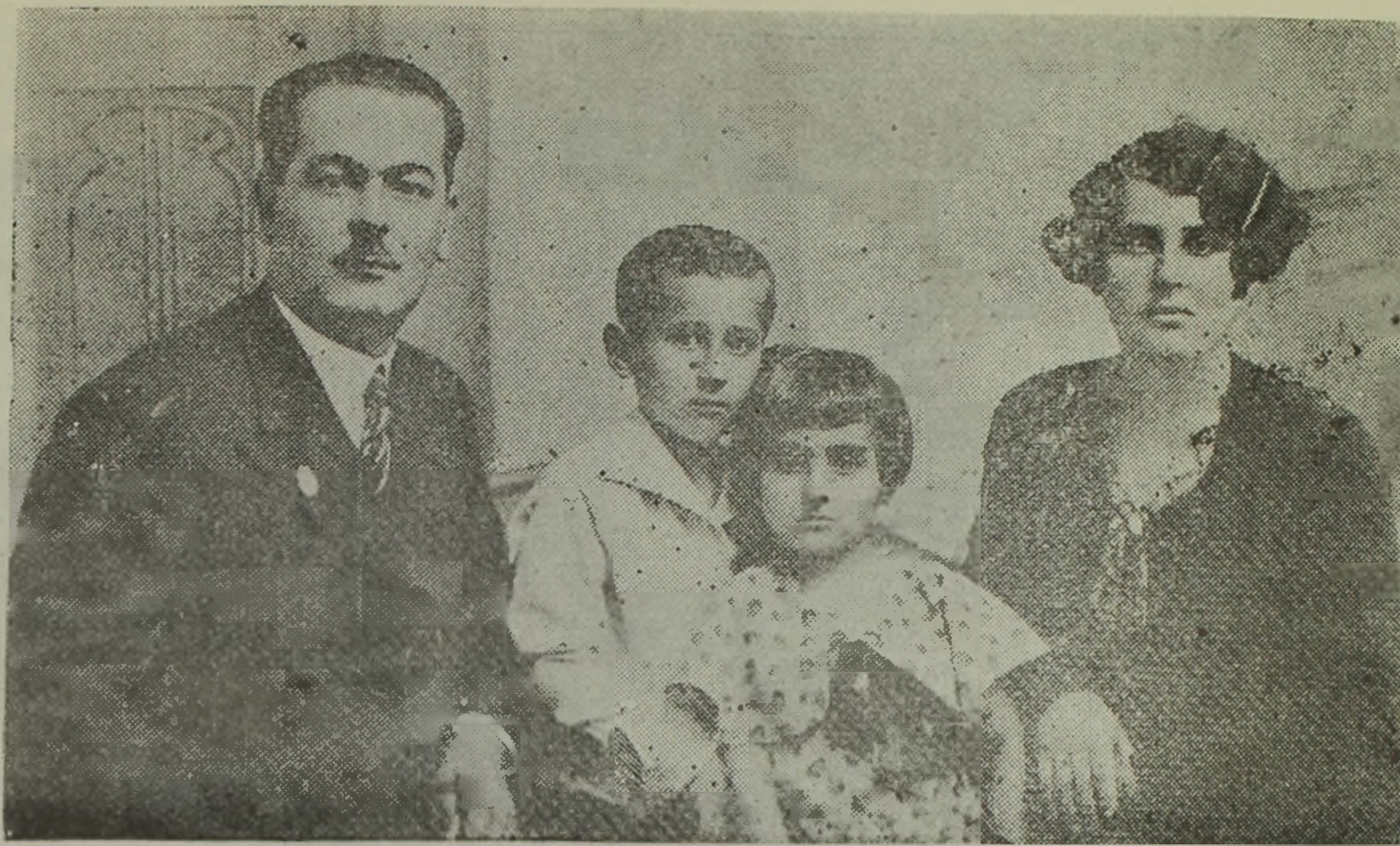
ȘTEFAN BOLOLOI,
administrator parohial. Rusca-montană, jud. Severin.
(vezi pag. 34.)

ILIE CORNEANU,
învățător director de stat. Ohaba-mătnic, jud. Severin.
(vezi pag. 51.)

IOAN COSTAN,
director școlar. Bencecul de jos,
jud. Timiș.
(vezi pag. 55.)

IOAN DĂRĂBANȚU,
director școlar. Iertof, jud. Caraș.
(vezi pag. 65.)

NICOLAE VĂLEANU,
paroh ort. rom. Cornea, j. Severin.
(vezi pag. 232.)

PAVEL DRIG,
director școlar de stat. Macea, jud. Arad.
(vezi pag. 80.)

VALERIU LIVIU SIMU,
învățător director de stat.
Secașeni, jud. Caraș.
(vezi pag. 193.)

PARASCHIVA TEODOR,
soția notarului cercual CORNEL
TEODOR. Berliște, jud. Caraș.
(vezi pag. 212.)

ROZALIA WOLLA,
soția notarului cercual ADAL-
BERT WOLLA. Bocșa-montană,
jud. Severin.
(vezi pag. 238.)

PAVEL GHILEA,
paroh ort. rom. și învățător de stat. Vidra, jud. Arad.
(vezi pag. 87.)

AXENTIE POPOVICIU,
paroh ort. rom. Gârliște, jud. Caraș.
(vezi pag. 175.)

BANAT (BÁNSÁG) ÉS CRIȘANA (KÖRÖSVÖLGYE)

KÉPES

ÉLETRAJZGYŰJTEMÉNYE

SZERKESZTŐ:
AGA VIKTOR
G. KEL. ROMÁN PLEBÁNOS

ELŐSZÓ.

A síkságon terpeszkedő, dombok oldalába kapaszkodó, völgyek mélyén rejtőzködő árnyas falvak életét lestem el. Azt az életet, mely a nép istenadta vezetőinél, a kereskedelem, ipar és kézművesség képviselőinél nyilvánul meg.

Mert a falvakon, ahova még nem hatott el az idők gonoszsága, lüktet a valódi idealizmus, a valódi puritánság. Erkölcsi és hazafias kötelességünk napfényre hozni a falvak összes értelmiségeit valódi értékük szerint; Őket, akik a vértanuk eszményiségével és a szentek önmegtágadásával munkálkodnak.

Ők a világosság szövétének és a győzelem zászlóinak hordozói. Az ő vállaikon nyugszik egy egész nép élete. Mert egy népnek a sorsát nem egy aranytoll vonása határozza meg; országszerte kifejtett fáradhatatlan, önzetlen buzgalomnak eredménye az. Ezzel a buzgalommal dolgoznak az értelmiségek, a a nemzet épületének szerény építői, a román nemzet úttörői a falvakon.

Jelen életrajzgyűjteménynek a megírása óriási munkába került. Minden egyes egyént saját otthonában kellett felkeresnem, de — sajnos — nem sikerült az összes értelmiségeket az érdemnek és erkölcsi jutalomnak ezen szép koszorújába fűznöm.

Szeretném azonban hinni, hogy ha jelen munkám kellő értékelésben részesül, a többiek is belekerülnek ebbe a fűzerbe. Megérdemlik.

Timișoara (Temesvárrott), 1934 június havában.

AGA VIKTOR

g. kel. román plebános
SZERKESZTŐ.

ADLER LAJOS, Salonta-mare-i (nagyszalontai) épület és diszmű bádogosmester, a biharmegyei Căuaşd (Kávásd) községben 1879-ben földmives családból született. Iskoláit, ugy-szintén tanoncéveit Salonta-mare-n (Nagyszalontán) végezte, majd 1894-ben felszabadul. Mint segéd Budapesten, Nyíregyházán, Szegeden, Bécsben, Gyulán és Oradea-mare-n (Nagyváradon) működik, majd 1902-ben Salonta-mare-n (Nagyszalontán) önállósítja magát. Időközben a technológiai iparmúzeum továbbképző tanfolyamát kiváló eredménnyel végezte. A világháboruban két évig arcvonalbeli szolgálatot teljesített. Ellenőre 1904 óta a helybeli ipartestületnek, felügyelő-bizottsági tagja a helybeli takarékpénztárnak és számellenőre a helybeli neolog hitközségnek. Mesterségén kívül még kedvenc foglalkozása a szőlészet.

Neje, született WEISZ HELÉN, a biharmegyei Tinca (Tenke) községben kereskedő családból született. 1902-ben ment férjhez.

Gyermekeik: JÓZSEF, aki Szegeden a m. kir. Ferencz József tudományegyetem rendes hallgatója volt, de tanulmányait abbahagyta és jelenleg itthon műszerész. KÁROLY, helybeli kereskedő, FERENC, helybeli bádogos és ANNA, Mihailescu vámtiszt neje.

Adler Lajos a helybeli iparostársadalom értékes tagja.

*

ANTAL JÓZSEF, Erdeiş-i (erdőhegyi) épület- és diszműbádogosmester és kékedénykereskedő, Almáskamarás községben 1868-ban született. Atyja hires lakatosmester volt. Iskoláit otthon, tanoncéveit otthon és Magyarbánhegyesen végezte, majd 1885-ben felszabadul. Mint segéd Kevermesen, Eleken, Orosházán, Békéscsabán, Gyulán, Budapesten, Belgrádban, Bucureşti-ben és Párisban működik, 1891-ben Medgyesegyházán önállósítja magát; 1893-ban Erdeiş-re (Erdőhegyre) költözik és azóta önálló. 1909—1918-ig a helybeli főhercegi uradalom egyik házát bérelte. A világháboruban 3 évig teljesített harctéri szolgálatot és egyszer megsebesült.

30 éven keresztül vezetőségi tagja volt az ipartestületnek, jelenleg is tagja. Tanács-tagja 32 év óta a hitközségnek. A magyar aerában tagja volt az esküdtbiróságnak. Jelenleg pártolótagja a helybeli Önkéntes tűzoltóságnak. Ő végezte az Arâneag-i (aranyági), a két helybeli, Socodor-i (sokodori), Tornea-i (tornyai) és Şiclău-i (siklói) templomok, valamint Erdeiş (Erdőhegy) község és a Criş (Körös)-társulat összes építkezési munkálatait. Időközben volt 70 hold föld bérlete is.

Neje született VERES ERZSÉBET, Aradon született. Atyja cipésmester volt. Férjével 1892-ben kelt egybe. 1932-ben ünnepélyesen megünnepelték ezüstitakodalmukat.

Gyermekeik: ERZSI, Rubrinyi Imre mezőhegyesi adótanácsos neje, MARGIT, Bathy László békési kereskedő neje, valamint JÓLÁN, Bocsa János Ploeşti-i autogarage tulajdonos neje.

Antal József és neje szerény, visszavonult életet élnek.

*

BABÓS FERENC, Resiţa-i (resicai) géplakatos és lemezárúkészítő a Bihar (bihar) megyei Mihaifalău (Érmihályfalva) községben 1892 született. Atyja molnár volt. Iskoláit és tanoncéveit szülőfalujában végezte, majd 1912-ben felszabadul. Mint segéd 2 évig az ózdi vas és acélgyárban, 1914-től 1922-ig a helybeli vasgyárban működik, majd 1922-ben helyben saját házában önállósítja magát. Jelenleg villanyerőre berendezett, modern gépekkel felszerelt műhelye van, ahol présmunkákkal is foglalkozik. Minderre saját erejéből küzdötte föl magát.

Babós kitűnő úrvezető, valamint vizsgázott motor és gőzgépkezelő. Tagja a helybeli ipartestületnek és a magyar olvasókörmek.

Neje született FUNK JÓZSA ugyanitt született. Férjével 1915-ben kelt egybe.

Egyetlen FERENC gyermekük a Timișoara-i (temesvári) kegyestaniórendi főgymnázium 3 osztályát végezte és jelenleg tanuló atyja műhelyében.

Babós Ferenc célja műhelyének ill. iparának további fejlesztése.

*

BAJÓ FERENC, Salonta-mare-i (nagyszalontai) úri-szabómester ugyanitt 1884-ben született. Atyja csizmadiamester volt. Iskoláit, valamint tanonc éveit helyben végezte, majd 1906-ban felszabadul. Mint segéd Budapesten, Oradea-Mare-n (Nagyváradon) és szülővárosában működik, majd 1908 óta Salonta-mare-n önálló mester. A világháborúban 18 hónapig arcvonalbeli szolgálatot teljesített. Pesten szabászati tanfolyamot látogatott, melynek elvégzése után elismerő oklevelet kapott. Tagja a helybeli ipartestületnek és 15 év óta református presbiter. Számvizsgálója volt 20 éven keresztül a helybeli ipartestületnek, valamint 10 éven keresztül pénztárnoka volt a helybeli sportegyletnek.

Neje szül. SZENTMIKLÓSSY PIROSKA ugyanitt született. Atyja magyar szabómester volt. Férjével 1914-ben kelt egybe. Tagja a helybeli Református Nőszövetségnek.

Gyermekeik: FERENC nyomdász, GYULA szabó, BÉLA a helybeli elemi iskola IV-ik, valamint KLÁRI a helybeli elemi

iskola III-ik osztályu tanulói.

Bajó Ferenc családjával szerény, visszavonult életet él.

*

BARÓTHY ANTAL, Birda-i földbirtokos, ugyanitt született. Atyja jegyző volt. A Timișoara-i (temesvári) felsőkereskedelmi iskolában érettségit tesz, majd a gazdászattal foglalkozik és saját birtokán elkezd gazdálkodni.

Emellett nagy előszeretettel foglalkozik a fajbaromfitenyéssel is. Már a világháború kitörése előtt is hódolt eme kedvenc szenvedélyének, sőt az akkoriban rendezett kiállításokon is résztvett és kiállított fajbaromfiaival több értékes díjat nyert.

Elnöke volt a helybeli hitelszövetkezetnek és lelkes tagja a Magyar Pártnak.

Neje DÁNIUSZ MATILD Guttenbrunn (Temeshidegkut) községben született. Atyja tanár volt. Középiskolai tanulmányait a Lipova-i (lippai) Zárdában végezte, majd 1897-ben férjhez megy.

Lelkes tagja a Magyar Nőegyesületnek.

Férjével együtt szerény, visszavonult életet élnek és a jótékonyág terén fejtenek ki áldásos tevékenységet.

*

BALTHAZAR JÁNOS, Sânnicolaul-mare-i (nagyszentmiklósi) kovácmester, 1889-ben Sânnicolaul-german (Németszentmiklós) községben született. Atyja molnár volt. Iskoláit szülőfalujában Sânnicolaul-german-ban (Németszentmiklóson), tanoncéveit pedig Sânnicolaul-mare-n (Nagyszentmiklóson) tölti, majd 1905-ben felszabadul. Mint segéd Budapesten működik, 1918-ban pedig Sânnicolaul-mare-n (Nagyszentmiklóson) önállósítja magát. Balthazar a magánéletben is élénk szerepet játszik. Tagja a helybeli ipartestületnek, a katolikus hitközségnek, a Magyar Párt helybeli tagozatának, a helybeli N. S. E. sportegyletnek, valamint a politikai község tanácsosa.

Neje született **BABUSKOV ILONKA** Sânnicolaul-mare-n (Nagyszentmiklóson) született. Atyja fazekasmester volt. Iskoláit ugyanitt végezte, majd 1924-ben egybekel férjével. Tagja a helybeli Magyar Nőegyesületnek.

Életük célja egyetlen **JANCSI** fiuk, aki a helybele elemi iskola 3-ik osztályu tanulója, okszerü nevelése.

Balthazar a helybeli iparostársadalom legértékesebb és legszámottevőbb tagjainak egyike. Neje pedig a jótékonyág terén fejt ki áldásos működést.

*

BARTOS GUSZTÁV, Șilindia (Selénd) község róm. kath. plebánosa, 1881-ben Aradon született. Atyja járásbíró volt. Az Alba-Iulai-i (gyulafehérvári) főgymnáziumban 1902-ben érettségit tesz, majd a Timișoara-i (temesvári) theologia elvégzése után 1907-ben pappá szentelik. Ekkor Törökbecsén 5 évig, Timișoara (Temesvár) Józsefvárosban 2 évig káplán, majd a világháboru kitörésekor katonai szolgálattételre jelentkezik és mint tartalékos tábori honvéd lelkész 1 évig arcvonalbeli szolgálatot teljesített. Harctéri érdemei elismeréséül a Signum Laudis, II. oszt. papi érdemkereszt a kardokkal, továbbá a vörös kereszt II. oszt. érdemérem kitüntetésekben részesült.

A világháboru lezajlása után 1918—1919-ig Timișoara (Temesvár) józsefvárosi hitoktató, 1919—1921-ig Timișoara (Temesvár) gyárvárosi káplán, 1921 óta mind a mai napig Șilandia

tagja, aki ténykedéseivel ugy felettes hatóságának, mint a reá bizott hívők legteljesebb elismerését vivta ki magának.

(Selénd) község közbecsülésben álló plebánosa. A helybeli róm. kath. hitközség elnöke, a róm. kath. iskola, valamint a rózsafüzér egyesület igazgatója, a Dezső Ádám-féle kegyes alapítvány intézője. Tagja az összes egyházi egyesületeknek. Hosszu ideig elnöke volt a Magyar Párt helybeli altagozatának, azonban eme megtisztelő állásról lemondott, de azért annak továbbra is tagja maradt. Tagja továbbá a község képviselő-testületének. Timișoara-i (temesvári) tartózkodása alatt a józsefvárosi katolikus népszövetség főtitkára és a gyárvárosi katolikus népénekkar vezetője volt. Törökbecsei tartózkodása alatt elnöke volt az ottani ifjusági és legényegyletnek, valamint a „Gusztai kör“-nek is. A lelkipásztorkodáson, ill. hitoktatáson kívül előszeretettel foglalkozik fajgalambtenyésztéssel. A mezőgazdasági kamara által rendezett Lugoji (lugosi) és Ineu-i (borosjenői) kiállításokon általa kiállított forgógalambjaival bronz érmet és oklevelet nyert.

Bartos Gusztáv plebános a róm. kath. klerus kiváló

*

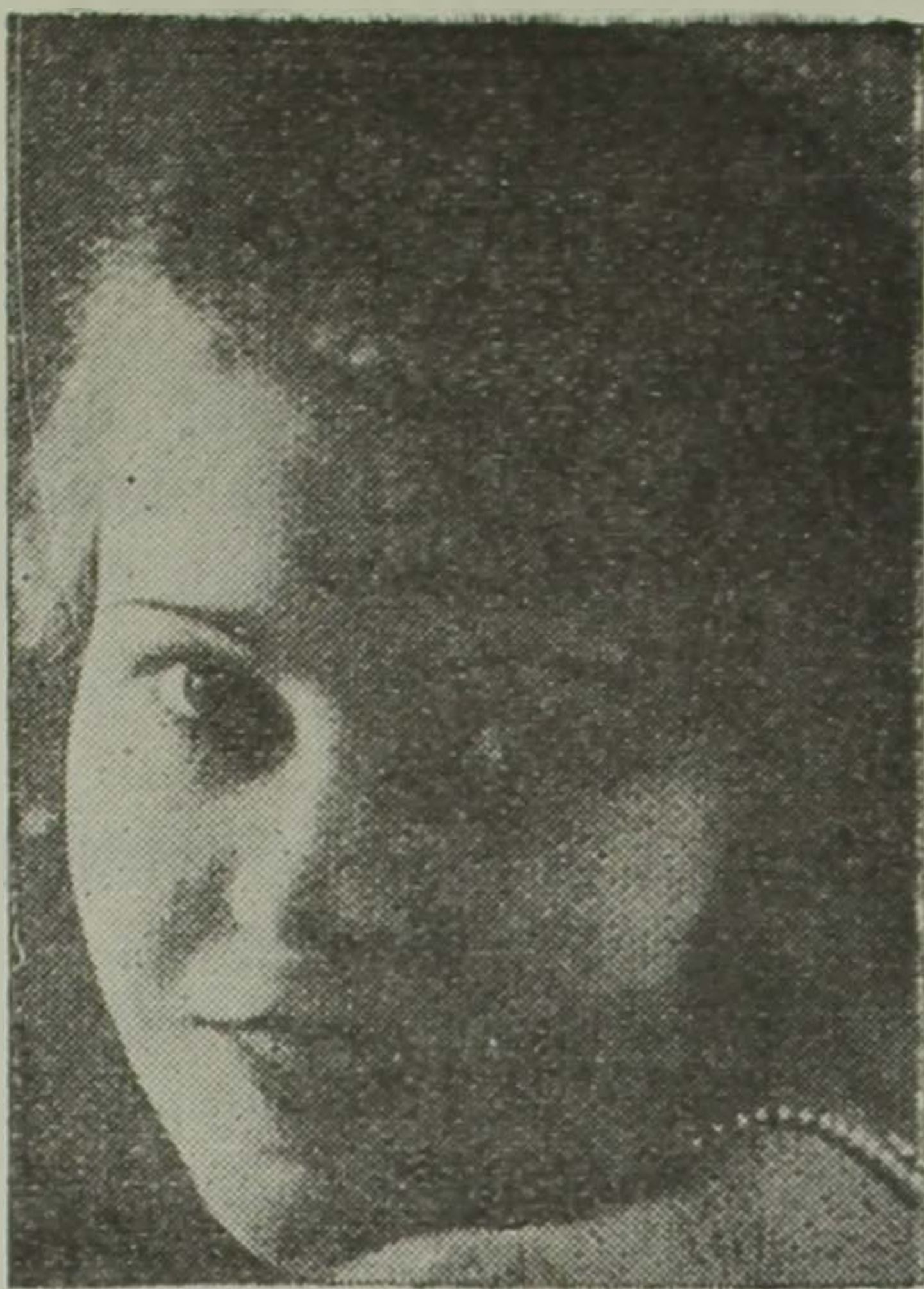
BEREZVAY GYULA, Cermeiu (Csermő) község köztisztelőben álló róm. kath. plebánosa, 1884-ben a csongrádmegyei Szegváron iparos családból született. Gimnáziumi tanulmányait Nagybecskerekén, theologiai tanulmányait pedig Timișoara-n (Temesvárott) végezte, majd 1908-ban pappá szentelik. Pályafutásának állomásai Beba-veche (Óbéba), Timișoara (Temesvár), Rezsőföld, Sântăna (Ujszentanna) és 1915 óta a mai napig vezeti teljes odaadással és buzgalommal Cermeiu (Csermő község róm. kath. hiveinek lelki életét. Rendkívül agilis ember ugy egyházi, mint világi téren. Elnöke a helybeli róm. kath. hitközségnek, valamint ügyvezető igazgatója az Országos Központi Hitelszövetkezet itteni fiókjának.

A hitoktatáson kívül lelkes művelője a műkedvelő előadások rendezésének. A felnőttekkel évente 2—3-szor műkedvelő előadásokat rendez egyházi, illetve jótékony célra. Itt tartózkodása óta már kétszer javította belsőleg a templomot, illetve a plebániát.

Berezvay Gyula plebánost kiváló emberi tulajdonságai, valamint a hitélet terén szerzett érdemei révén bátran sorolhatjuk a bánági róm. kath. papság legkiválóbbjai közé.

*

BÓDAI SÁNDOR, Bocsig (Bokszeg) község jegyzője, 1884-ben Hódmezővásrhelyen kisbirtokos családból született. Az ottani főgimnáziumban 1905-ben érettségizik, majd a köz-

igazgatási pályára lép és jegyzőgyakornok lesz Sajóvárkony községben. 1905-ban sikerrel végzi el Debrecenben a közigazgatási tanfolyamot és jegyzői oklevelet nyer. Ekkor már segédjegyző Sajóvárkonyon, Rákospalotán, Tanți-n (Feltóton), Chier-en (Kurtakéren) Drauți-n (Doroszlófalván).

1916-ban jegyző lesz Dud-on, onnét Tauți-n (Feltóton) és Agriș-on (Almássegresen) és 1923 óta mint Bocsig (Bokszeg) község jegyzője vezeti kiváló szakértelemmel és buzgalommal és a lakosság legteljesebb meg-

elégedésére a község ügyeit.

Hivatásán kívül mezőgazdasággal is foglalkozik. Tagja a jegyzők egyesületének és hódmezővásárhelyi tartózkodása alatt négy éven keresztül református segédkántor volt.

1917-ben nőül vette GEBELEAC ANNÁT, ezen házasságból 3 gyermeke született és pedig: LIVIA LILLY V. oszt. el. isk. tanuló, ZSUZSI IV. oszt. el. isk. tanuló, VIORICA III. oszt. el. isk. tanuló. Neje 1932-ben meghalt.

Második nejével született LOPOȘ FLORICĂ-val 1933-ban kelt egybe. Neje 1898-ban Șiria (Világos) községben iparos családból született. Példás nevelésben részesült. Tanulmányainak végeztével 1919-től 1932-ig magántisztviselő volt Aradon. Kedvenc szórakozása a pasztellfestés és kézimunka. Aradi tartózkodása alatt tagja volt 5 évig az ottani „Armonia” román dalegyletnek és hosszú ideig titkárnője volt az ottani I. O. G. T. antialkoholista román páholynak.

Bódai és neje a helyi és környékbeli intelligencia értékes és számottevő tagjai.

*

BRANDSTETTER JÓZSEF, Lugoj-i (lugosi) nyug. vármegyei irodaigazgató és a Magyar Párt titkára, 1881 febr. 8-án Timișoara-n (Temesvároton) született. Atyja Máv. raktárfőnök volt. Középiskolai tanulmányait a kaposvári főgymnáziumban végezte, majd 1901 okt. 28-án a vármegye szolgálatába lép és teljesít szolgálatot 1923 márc. 23-án történt nyugdíjaztatásáig. Ekkor a Tomesti Erdőipar hivatalnoka lesz, később pedig a Lugoj-i (lugosi) ujonnan felállított német konzulátus titkára mindaddig, míg a konzulátus meg nem szűnt.

Rendkívül sokoldalú agilis egyéniség, aki szép és sikerekben gazdag multra tekinthet vissza. 1912-ben jelen volt Adah-Kaleh anektálásánál. 1916-ban ő vitte ki a frontra a Szívó hadsereg részére összegyűjtött szeretetadományokat. A világháború alatt szerzett érdemei elismerésül a Polgári Hadiérdemkereszt II-ik osztályával lett kitüntetve. Aktív énekese a Bánáti Dalosszövetségnek, annak megalakulása óta.

Tulajdonosa a 25 éves Dalárda-éremnek. A Lugoj-i (lugosi) Magyar Dal- és Zene-egyesület pénztárosa, a vármegyei nyugdíjegyület ellenőre, a napközi gyermekotthon cenzora, a Caraş-i (krassói) erdőipar felügyelőbizottsági tagja, a helybeli róm. kath. hitközség titkára.

A Magyar Párt, ill. Magyar Nőegylet által rendezett műkedvelő előadások színrehozatalában oroszánrésze van.

Brandstetter nemes egyéniségével és akadályokat nem ismerő ténykedéseivel követendő példát mutatott az utókornak, amely örök hálával tartozik neki.

Adja a jó Isten, hogy az utókor minél több ilyen érdeműs egyéniséget neveljen.

*

CHRIST MIHÁLY, Zimandul-nou-i (zimándujfalui) közigyő a Békés-megyei Mezőberény községben földbirtokos családból született. Az aradi felsőkereskedelmi iskolában 1918-ban érettségizik, majd közigazgatási pályára lép és jegyőgyakornok lesz Adea-n (Ágyán), Tipar-on (Szapáryligeten), Socodor-on (Székudvaron), Sâmbăteni-n (Szabadhelyen). 1923-ban sikerrel végzi a közigazgatási tanfolyamot és jegyői oklevelet nyer. Ekkor már segédjegyő Sinteamare-n (Nagyszintén), Cherechiu-n (Erdőskerekin), majd járási titkár Sântana-n (Ujszentannán), Aradon és Aradul-nou-n (Ujaradon) és 1930 óta Zimandul-nou (Zimándujfalu) község közszeregetnek örvendő és közbecsülésben álló közigyője. A román hadsereg tartalékos granicsár hadnagya, a helybeli önkéntes tüzoltóság főparancsnoka és a jegyők egyesületének tagja. Kitűnő urvezető és motorkerékpárvezető. Diákorában nagy előszeretettel hódolt a football-

sportnak, Sântana-i (ujszentannai) tartózkodása alatt ügyvezető elnöke volt az ottani sportegyesületnek.

A legutóbbi aradmegyei árviz alkalmával kifejtett fáradságot nem ismerő működéséért mint tüzoltó ezüst éremmel lett kitüntette.

Neje **BELGRAMM FRANCISKA** Aradon földbirtokos családból született. Középiskoláit Aradon végzi, majd 1930-ban egybekel férjével. Kitűnően zongorázik.

Férjével együtt élénk társadalmi életet élnek és a környékbeli intelligencia értékes és számottevő tagjai.

Egyetlen gyermekük, szemefényük **IVÁN FÉLIX** fiuk felnevelése életük főcélja.

*

COMPASS GYULA, Mándruloc (Mondorlak) és Cicir (Maroscsicsér) községek közigyője, 1905-ben Mándruloc (Mondorlak) községben kereskedő családból született. 1924-ben az

aradi róm. kath. főgymnázium elvégzése után jegyzőgyakornok lesz szülőfalujában, majd 1925-ben Lugoj-on (Lugoson) sikerrel végzi el a közigazgatási tanfolyamot és jegyzői oklevelet nyer. Ezután segédjegyző Aradul-nou-n (Ujaradon) 1931-ig, onnét mint segédjegyző hazatér szülőfalujába, ahol 1933 december havában a község lakossága jegyzőjévé választja, jeléül annak, hogy működésével a legnagyobb mértékben meg vannak elégedve úgy hivatali feljebbvalói, mint az összlakosság.

Tagja a jegyzők egyesületének, valamint az aradmegyei köztisztviselők egyesületének is.

Életének feladatául tűzte ki szülőfalujának minél magasabb nivóra való emelését.

Neje, született LOIDL HERMINA, Bârzasca (Berzászka) községben született. Atyja magántisztviselő volt. Férjével 1928-ban kelt egybe.

Legfőbb céljuk egyetlen 5 éves OLGA nevű kislányuk okszerű nevelése.

CSÁSZTVAY JÓZSEF, Ţipar (Szapáryliget) község szlovák tanítója és hitoktatója, az aradmegyei Nădlac (Nagylak) községben iparos családból született. Gymnáziumi tanulmányait 1927-ben Brad-on (Brádon) végezte, majd mint tanító kezdi pályafutását Nădlacon (Nagylakon) onnét hasonló minőségben Peregul-mare (Nagyperegre) kerül, 1932 óta a mai napig pedig hasonló minőségben Ţipar (Szapáryliget) községben fejt ki érdeműs működést.

A közoktatásügy terén kifejtett érdemei elismeréséül a tanfelügyelőség részéről dicsérő írásbeli elismerésben részesült.

Levita, a „Sokol“ egyesület helybeli vezetője és a világi énekkar karnagya.

Egyforma jól kezeli a hegedűt és harmoniumot.

Császtvay tanító a jelen pedagógus generáció egyik sokatigérő tagja.

CSEH FERENC, Tárnova-i (tornovai) okl. gyógyszerész, gyógyszerértulajdonos. 1888-ban Szolnokon született. Atyja mozdonyvezető volt. Szülővárosában 1908-ban érettségizik, majd a gyógyszerészi pályára lép és Turda-n (Tordán) gyakornokoskodik. 1910-ben Budapesten leteszi a gyógyszerészgyakornoki vizsgát és mint segéd Szolnokon tevékenykedik. 1913-ban a budapesti tudományegyetemen gyógyszerész oklevelet nyer és Hatvanon, Budapesten és Aradon dolgozik, majd 1924-ben patikát állít föl Tárnova (Tornova) községben és vezeti mind

a mai napig. A világháboruban résztvett és megsebesült. Mint diák aktív sportember volt. Különösen a könnyű atletikának volt lelkes híve és több díjat is nyert ezen sportágban.

Tagja a gyógyszerészek országos szövetségének.

Neje, született ANDRESZ GIZELLA Zădărlac (Zádorlak) községben született. Atyja igazgatótanító volt. Középiskoláit a Lipova-i (lippai) Zárdában végezte, majd 1920-ban férjhez megy.

Élettársával együtt szerény visszavonult életet élnek és legfőbb gondjuk egyetlen ILONKA leányuk — aki az aradi Zárda III-ik gymnázista tanulója — okszerű nevelése.

*

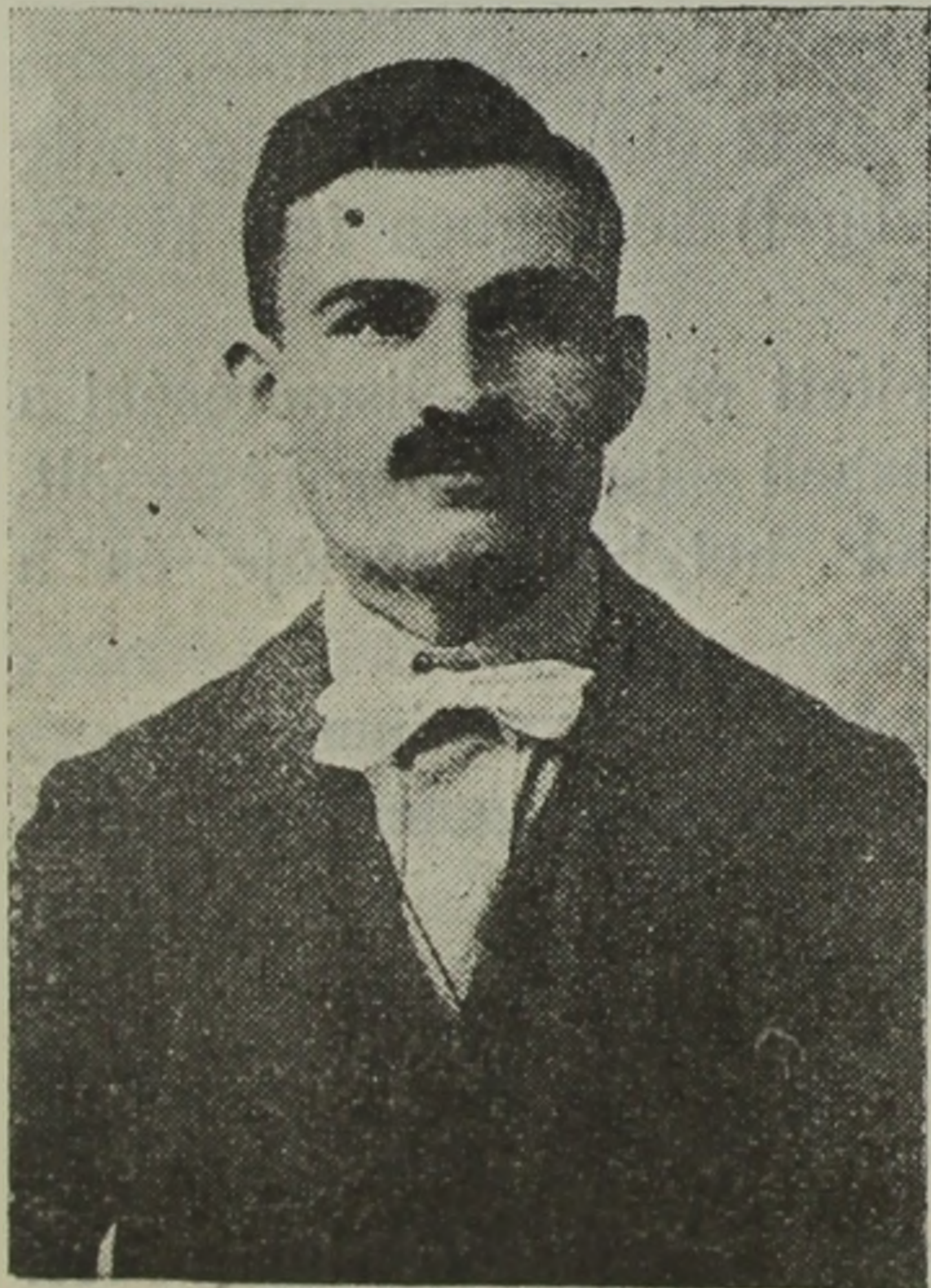
CSERES JENŐ, Silagiu (Szilas) község jegyzője Şiștarovăț (Sistarovec) községben született. Atyja főerdőtanácsos volt. Lipova-n (Lippán) kereskedelmi iskolai érettségit tesz, majd egy évig Şiștarovăț-on (Sistarovecen) jegyzőgyakornok. Szombathelyen sikerrel végzi a közigazgatási tanfolyamot, majd segédjegyző Penta-n, Deta-n (Dettán), Moravița (Moravicán) jegyző Soca (Szókán) és 1928 óta Silagiu (Szilas) község jegyzői állását tölti be feljebbvalóinak és a község lakosságának teljes megalégedésére.

A világháboruban mint tartalékos zászlós vett részt és megsebesült. Tagja a jegyzők egyesületének. Kedvenc időtöltése a vadászat.

Neje született PAPP ILONA Aradul-nou-n (Ujaradon) hivatalnok családból született. Középiskoláit az ottani zárdában végezte, majd 1915-ben férjhez megy.

Kitűnően zongorázik. Férjével együtt szerény, visszavonult életet élnek.

*

CSORBA ANDRÁS, Rudna község állami iskolai igazgatótanítója, a jugoszláviai Torontáltorda községben született. Atyja építőmester volt. A Timișoara-i (temesvári) állami tanítóképezdét 1909-ben elvégezvén, azóta jelenlegi állomáshelyén teljesít szolgálatot. A világháboruban résztvett és egyszer megsebesült. Kedvenc időtöltése a méhészet, fajbaromfi-tenyésztés és atletika. Mellesleg jól hegedül. Diákkorában a füles labda és atletikából több díjat és diszoklevelet nyert.

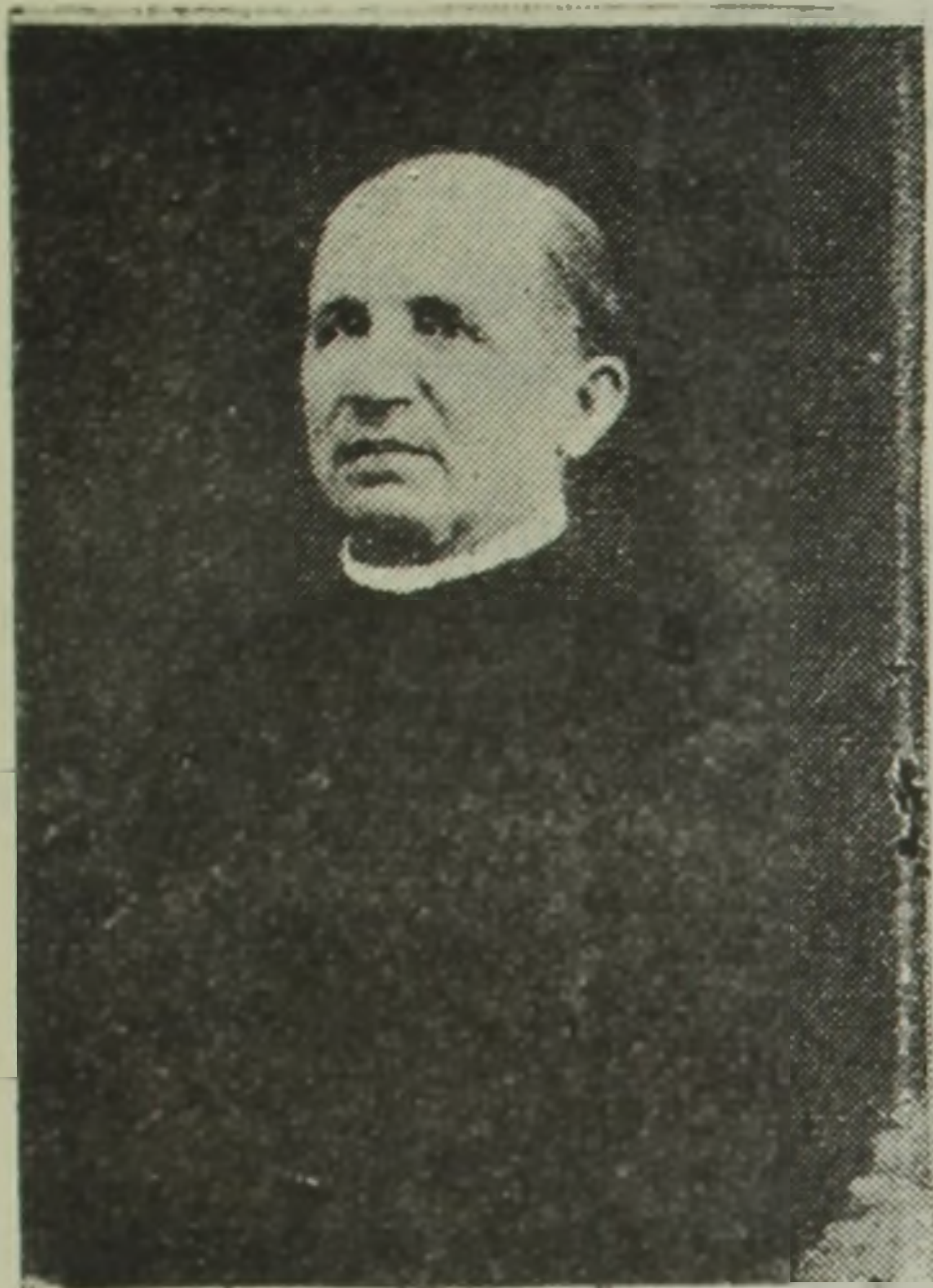
Az iskolagondnokság és a kulturház titkára, egyuttal róm. kath. kántor is. Könyvelője továbbá a helybeli hitelszövetkezetnek.

Neje szül. GERBRICH ERZSÉBET Gier (Gyér) községben született. Iskoláit Módoson végezvén, 1913-ban férjhez ment. Házasságukból 2 gyermek született és pedig: GYŐZŐ a

Timișoara-i (temesvári) kegyestaniórendi főgymnázium VI-ik, valamint LÁSZLÓ ugyanezen intézet III-ik osztályu tanulója.

Mindketten szerény, visszavonult életet élnek.

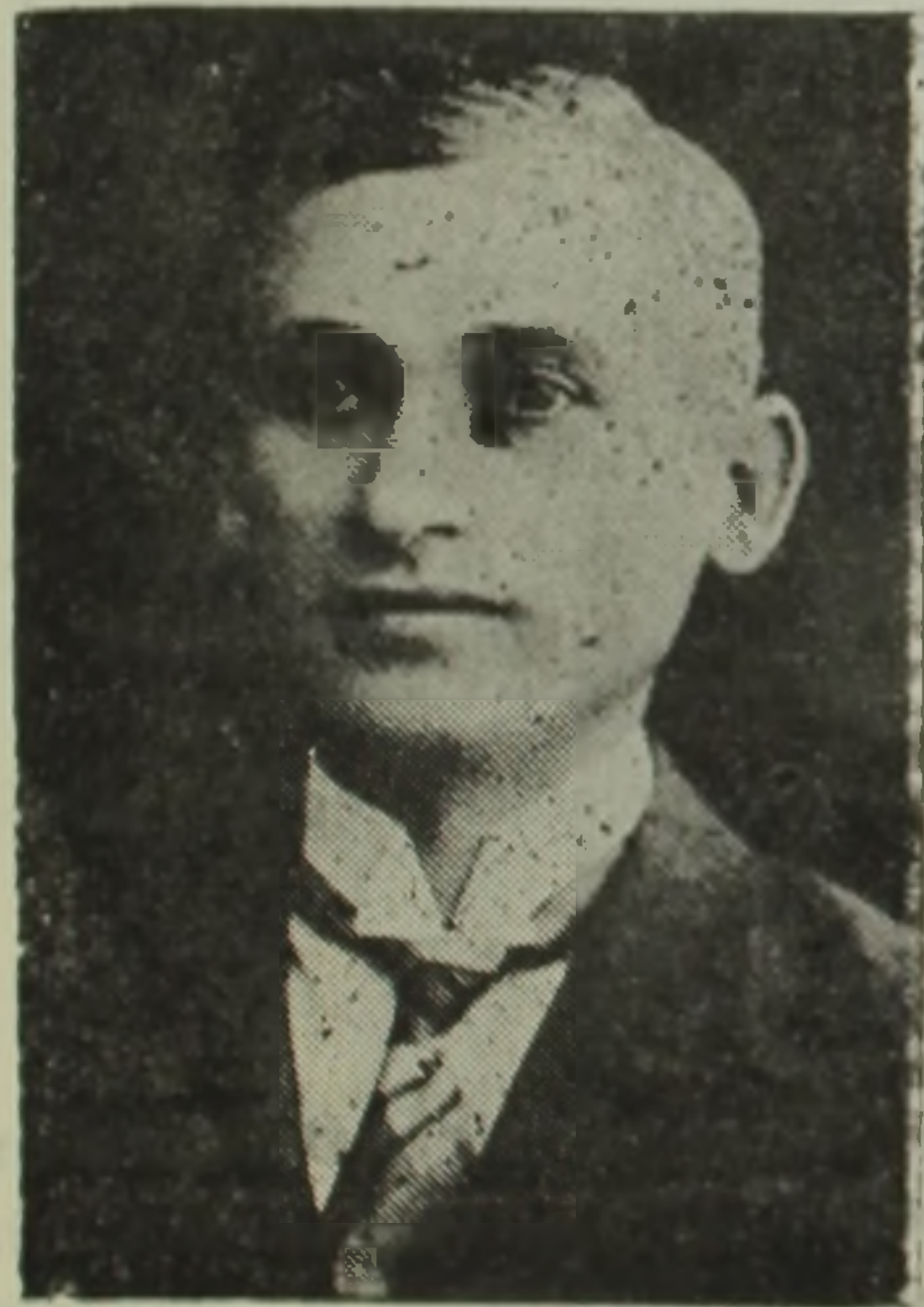
*

CSÓTÓ NAGY ISTVÁN, Conacul Iosif (Józsefszállás) község róm. kath. plebánosa, 1884-ben Hódmezővásárhelyen született. Atyja okl. ácsmester volt. 1909-ben a hódmezővásárhelyi főgymnáziumban érettségizik, majd a Timișoara-i (temesvári) teológia elvégzése után 1912-ben pappá szentelik. Pályafutásának főbb állomáshelyei Csanádpalota, Beba-veche (Óbéba), Iratoșul-mic (Kisiratos), Mezőkovácsháza, Magyarbánhegyes, Pecica-ungurească (Magyar-Pécska), Sânmărtinul-maghiar (Magyarszentmárton) községben már plebános és 1928 óta Conacul Iosif (Józsefszállás) község köztisztviselőként álló plebánosa. Papi működése alatt a helybeli templomot, mely 1896—1897-ben épült, 1932-ben belülről újjáalakította és új temetőt létesített, Sânmărtinul-unguresc (Magyarszentmárton) községben 1 drb., Otelec (Ótelek) községben pedig 2 drb. harangot vett. Mindhárom harangot ő szentelte föl a Püspök ur megbízásából.

A hitoktatáson kívül kedvenc foglalkozása a mezőgazdaság és a fajbaromfitenyésztés.

Csótó Nagy István plebános, — akit hivei szeretetükkel körülöveznek — szerény visszavonultságban szolgálja egyházát és hiveit.

DEVALD MIHÁLY, Dejan-i (dézsánfalvi) földbirtokos, ugyanitt földbirtokos és kereskedő családból született. Középiskoláit magánúton végezte, a háboru alatt főtörzskönyvvezető volt és mint ilyen a Timișoara-i (temesvári) katonai parancsnokságtól dicsérő elismerésben részesült. Háboru után édesapja elhalt és ekkor János öccsével együtt átvették a gazdaságot és vezetik mintaszerűen és racionálisan még ma is.

Dévald Mihály kitűnő urvezető és kedvenc szórakozása a vadászat.

1919 óta elnöke az itteni vadásztársaságnak, de most lemondott.

Az itteni Gazdakör tiszteletbeli elnöke. Igazgatósági tagja volt a Timișoara-i (temesvári) Sváb Kereskedelmi és Iparbank Moravița-i (moravicai) fiókintézetnek is.

Anyja Teréz az itteni katolikus templomnak egy harangot adományozott, melyért a püspöktől köszönő oklevelet kapott.

Élénk társadalmi életet él és a környékbeli intelligencia igen értékes tagja.

*

DÉVALD JÁNOS, Dejan-i (dézsánfalvi) földbirtokos, ugyanitt földbirtokos és kereskedő családból született. Középiskolai tanulmányai végeztével elvégzi a Ciacova-i (csákovai) gazdasági iskolát, majd háboru után édesapja elhalt és ekkor Mihály bátyjával együtt átvették a gazdaságot és vezetik mintaszerűen és racionálisan még ma is.

Dévald Mihály kitűnő urvezető és kedvenc szórakozása a vadászat.

A helybeli gazdakör felügyelő-bizottsági elnöke.

Az itteni vadásztársaság tagja volt, de lemondott időközben.

Anyja Teréz az itteni katolikus templomnak egy harangot adományozott, melyért a püspöktől köszönő oklevelet kapott.

Élénk társadalmi életet él és a környékbeli intelligencia igen értékes tagja.

*

DR. DUDA MARIUS, Orțișoara-i (orcyfalvi) kerületi orvos, valamint Calacea (temeskalácsa-i) fürdőorvos, a jugoszláviai Versec-en született. Atyja városi főkönyvelő volt. Otthon elvégezte a főreáliskolát, majd 1908-ban Fehértemplomon különbözeti érettségit tesz. A tudományegyetemet Budapesten végzi és 1913-ban orvosi oklevelet nyer, 1912-től 1914-ig a budapesti Ujszentjános kórházban praktizál, majd 1914-ben a hadseregben mint katonaeorvos ténylegesítetteti magát. Ebbeli minőségben Berlinbe vezénylik a katonaeorvosi továbbképzőiskolába. Onnan Bécsbe kerül, ahol az I. sz. helyőrségi kórház fertőző osztályát vezette. A világháború egész tartama alatt harctéri szolgálatot teljesített, háromszor megsebesült és végül mint kapitány-orvos nyugdíjaztatta magát. Harctéri érdemei elismeréséül a Signum Laudis, koronás arany érdemkereszt, Károly csapatkereszt, sebesülési érem, valamint a II. oszt. vörös kereszt érdemérem kitüntetésekben részesült.

A világháború után 2 évig a jugoszláviai Temeskutason körorvos, 8 évig Lieblingen körorvos, majd Orțișoara (Orcyfalva) községbe kerül. Bécsi tartózkodása alatt mint belgyógyász specializáltatta magát. A közegészségügy terén szerzett érdemei elismeréséül a román koronarend tiszti keresztjével tüntették ki. A romániai orvosszövetség tagja. Kitűnő urvezető és motorkerékpárvezető.

Életének egyik célja egyetlen JENŐ fiának, aki a Timișoara-i (temesvári) kegyestanítórendi főgymnázium IV. osztályu tanulója, okszerű nevelése.

*

DUFFEK JÁNOS, Pancota-i (pankotai) épület és diszmű bádogosmester, Budapesten 1891-ben született. Atyja ugyancsak bádogosmester volt. Középiskoláit Sântana-n (Ujszentannán), az ipariskola négy osztályát pedig Aradon végezte, utána a budapesti technológián egyéves tanfolyamot végez. Ekkor művezető gyakornok a budapesti Ganz-gyárban, majd műszaki tisztviselő a Timișoara-i (temesvári) városi mérnökségnél. A világháborúban mint tartalékos őrmester vesz részt és annak lezajlása után atyjánál felszabadul és 1921-ben átveszi atyja

épület és diszműbádogos üzletét és vezeti mind a mai napig. A cég — melyet atyja alapított 1894-ben, — több nagyobb munkálatot végzett, így pl. több környékbeli templom, valamint a Záránd (zarándi) bárói kastély bádogosmunkálatait stb.

Duffek a helybeli társadalmi életben is élénk szerepet játszik. Alelnöke a róm. kath. egyházi énekkarnak, a róm. kath. hitközség magyar tanácstagja, az ipartestület pénztárnoka és választmányi tagja, valamint az egyházközség választmányi tagja. Nagy előszeretettel foglalkozik a szőlészettel is.

Neje PECHO BERTA ugyanitt született. Középiskoláit Aradon végezte magánuton, majd 1921-ben egybekelt férjével.

Gyermekeik: VILMA a helybeli elemi iskola VI-ik és JANCSI első osztályu tanulója.

EBERHARDT JÁNOS, Sântana-i (ujszentannai) mészáros és hentesmester, 1883-ban ugyanitt született. Atyja kerégyártó volt. Iskoláit szülőfalujában, tanoncéveit Pancota-n (Pankotán) végzi, ahol 1901-ben felszabadul. Mint segéd Aradon, Chişineu-Criş-en (Kisjenőn) és Timişoara-n (Temesvárott) működik, majd 1904-ben Sântana-n (Ujszentannán) önállósítja magát és vezeti azóta kiváló szakértelemmel üzletét, amely a községben a legelső és gyármányai is a legjobbak. Emellett még a földmiveléssel is foglalkozik. A világháboruban résztvett és 3 $\frac{1}{2}$ hónapon keresztül arcvonalbeli szolgálatot teljesített.

Roppant sokoldalú és rokonszenves egyéniség, aki a község társadalmi életében élénk szerepet játszik és a lakosság minden rétegében nagy szeretetnek örvend. Három év óta alelnöke a helybeli ipartestületnek, a róm. kath. hitközségnek és választmányi tagja a helybeli „Lyra” dalegyletnek, valamint a helybeli sportegyletnek is.

Az ipar terén, valamint a helybeli iparosság érdekében

kifejtett eredményes és érdemdus működéséért 1923-ban a helybeli ipartestület elismerő oklevéllel tüntette ki.

Neje, RUFF MAGDOLNA ugyanitt birtokos családból született. Férjével 1905-ben kelt egybe.

Egyetlen RÓZSI leányuk — Gautner Károly helybeli földbirtokos neje — középiskoláit magánuton végezte, mellesleg atyja oldalán elsajátította a szakmát és szabályszerűen fel is szabadult. Leánykorában a helybeli Leányklub közszeretben álló elnöknője volt, jelenleg tagja a helybeli Misszióknak, „Lyra“ dalegyletnek és Sportegyletnek is. Szüleivel együtt a jótékonyág terén fejtenek ki áldásos tevékenységet.

Eberhardt János rokonszenves egyénisége és megnyerő modora révén a helybeli lakosság körében közbecsülést vivott ki magának.

*

DR. EGRI NÁNDOR, Cenadul-Vechiu-i (Öscsanádi) főállatorvos Budapesten született. Gimnáziumi tanulmányait Kecskeméten, az állatorvosi főiskolát Budapesten végezte 1910-ben; két évig Kecskeméten helyettes városi állatorvos és 1912 óta mai napig Cenadul-Vechiu (Öscsanád), Cenadul-Mare (Nagycsanád) és Pordeanu (Porgány) községek körállatorvosa. A világháboruban mint tart. állatorvos főhadnagy szolgált a volt 16-ik nehéz tábori tarackezrednél és szolgálataért megkapta a koronás arany érdemkeresztet a kardokkal, valamint az arany érdemkeresztet a hadiékítménnyel. A Bánáti Bankegyesület rt. helybeli fiókjának igazgatósági tagja volt, de lemondott. Kapitánya volt 20 évig a helybeli önkéntes tűzoltóságnak, de szintén lemondott; jelenleg alelnöke a helybeli önkéntes tűzoltóságnak. Tagja továbbá a Magyar Pártnak.

Neje JUNG ILONA Cenadul-Vechiu (Öscsanád) községben kereskedő családból született. Középiskoláit a szegedi Zárdában végezte. Kedvenc hangszer a cimbalom. Mint a magyar nőegylet tagja a jótékonyág terén buzgólkodik.

*

EKKEL GYÖRGY, Pecica-i (pécskai) fűrészgyár tulajdonos, 1893-ban Vingán született. Atyja asztalosmester volt. Középiskoláit Aradon, az ipari szakiskola faipari szakát Budapesten látogatja, illetve végzi 1913-ban. A szakmát atyjánál tanulja és 1907-ben felszabadul. Mint segéd Aradon, Pozsonyban, Bécsben és Budapesten dolgozik, míg 1913-ban Pecica-n (Pécskán) édesapjával butorgyárat alapítanak. Ekkel a világháboruban mint tartalékos szakaszvezető vett részt, 33 hónapig küzdött a fronton és meg is sebesült. Az ellen-

ségelőtt tanusított vitéz magatartásáért a kisézüst és bronz vitézségi érmekkel és Károly csapatkeresztel tüntették ki. A világháboru után 1921-ben a butorgyárral teljesen felhagyott

és az fűrészgéppé alakult át, melyet aztán modernül berendezett. Tagja a helybeli ipartestületnek, a róm. kath. hitközségnek és az Uri Kaszinó-nak. A helybeli önkéntes tűzoltóság alparancsnoka volt, azonban eme tisztségéről időközben lemondott.

Neje SCHERER ERZSÉBET Pecica-n (Pécskán) született. Atyja malomtulajdonos volt. A négy középiskolát Sântana-n (Ujszentannán) végezte, majd 1919-ben egybekel férjével. Tagja a Vörös Kereszt egyesületnek és a jótékonyág terén hervadhatatlan érdemei vannak.

Gyermekeik: GYURI, az Alba-Iulia-i (gyulafehérvári) főgymnázium IV. osztályu, RÓZSI a Periam-i (perjámosi) Zárda II. gymnázium osztályu és ZOLTÁN a helybeli elemi iskola IV. osztályu tanulója.

Eikkel György és neje a helybeli intelligencia értékes tagjai.

*

ELSINGER VILMOS, Ineu-i (borosjenői) kőmivesmester, ugyanitt született 1874-ben iparos családból. Iskolái végeztével Budapesten magánuton képesítést nyer és 1900-ban szülőfalujában önállósította magát. A világháboruban tényleges szolgálatot teljesített. A Morava folyóban 11 drb. ellenséges ágyut tatált, melyekért a bolgár hadsereg pénzadományban részesítette. Háboru után kb. 15 uj templomot épített és kb. ugyanennyi templomot alakított ujjá. Működéseért a görög keleti püspökség részéről dicsérő elismerésben részesült. Építésze volt a Mundus-Boslovai gyárüzemnek annak fennállásáig. Hivatásán kívül még földmiveléssel és állattenyésztéssel foglalkozik. Tényleges tagja volt háboru előtt a helybeli iparosdalárdának. Elnöke a helybeli iparostestületnek, igazgatója a helybeli iparosbanknak, tagja a helybeli róm. kat. hitközségnek, sportegyesületnek, iparoskörnek és Kaszinó-nak.

Neje TOTTERER ROZÁLIA Sântana (Ujszentanna) községben gazdálkodó családból született. Férjével történt egybekelése óta v. é. az 1912-ik év óta férje oldalán teljesíti hivatását, mellesleg a helybeli róm. kat. nőegyesületben fejt ki pénztárosi minőségben érdemdustevékenységet.

Első házasságából származó egyetlen NUSI leányuk 4 polgári iskolát végzett.

Elsinger Vilmos a helyi és környékbeli intelligencia értékes tagja. Nejével együtt szerény visszavonult életet élnek.

*

ELSINGER VINCE, Ineu-i (borosjenői) kőmivesmester ugyanitt született 1878-ban iparos családból. Iskoláit szülőfalujában végezte, ugyanitt sajátította el szakmáját is. 1892-ben történt felszabadulása után 1900-ig mint segéd működik belföldön, majd 1900-ban önállósítja magát és azóta működik a legnagyobb egyetértésben és békességben bátyjával, Vilmossal egyetemben. A világháboru alatt az olasz fronton teljesített katonai szolgálatot.

Elsinger nagyon élénk társadalmi életet él. Tagja az összes helybeli és környékbeli egyesületeknek.

Neje STEPANOV LUJZA ugyanitt iparos családból született, férjével 1900-ban kelt egybe. Házastársi hivatásán kívül élénk és dicséretreméltó tevékenységet fejt ki a helybeli róm. kath. nőegyesület kebelén belül.

Elsinger Vince és neje a helyi iparos intelligencia értékes tagjai, akik a jótékonyág terén hervadhatatlan érdemeket szereztek maguknak, bátyja Elsinger Vilmos és annak nejével egyetemben.

*

ENYEDY ZSIGMOND, Cebza (Csebza) község jegyzője, Aradul-nou (Ujarad) községben született. Atyja bírósági végrehajtó volt. A hódmezővásárhelyi főgymnáziumban érettségizvén, közigazgatási pályára lép és 1913-tól 1919-ig Vinga község előljárási hivatalánál teljesít szolgálatot. Az 1914-ik évben a nagybecskereki közigazgatási tanfolyamon jegyzői oklevelet szerez. Vingáról Calacea (Kalácsa) községbe helyezik át jegyzői minőségben, onnét Seceani (Temesszécsény) községbe megy hasonló minőségben, majd 1932

végén áthelyezik jelenlegi állomáshelyére és azóta mind a mai napig mint Cebza (Csebza) község jegyzője fejt ki érdemdes tevékenységet úgy feljebbvalóinak, mint a lakosság általános megelégedésére. Hivatása teljesítése közben előszeretettel foglalkozik a méhészettel is.

Calacea (kalácsai) működése alatt elnöke volt az ottani iskolaszéknek. Jelenleg tagja a jegyzők országos egyesületének.

Neje **LIUBA KATALIN** Moldova-noua (Ujmoldova) községben tanító családból született. Középiskolait a Timișoara (temesvári) Zárdában végezte. Kitűnően zongorázik. 1914-ben történt férjhezmenetele óta hű segitőtársa férjének.

Férjével együtt szerény, visszavonult életet élnek.

FÁY PÉTER, Birda (birdai) ág. ev. lelkész, a tolnamegyei Szárazd községben kisbirtokos családból született. A soproni főgymnáziumban érettségizik, majd theológiát hallgat Sopronban és Pozsonyban. 1915-ben Budapesten történt felszentelése után 1917-ig mint segédlelkész működik Timișoara (Temesvárott), azután Birda-ra megy lelkésznek és azóta fejt ki jelenlegi állomáshelyén mind a mai napig áldásos tevékenységet. Kedvenc sportja a turisztika.

Elnöke a helybeli ág. ev. hitközségnek, tb. elnöke a

helybeli temetkezési egyesületnek, valamint az egyházközség pénztárosa. Évente gyakran rendez jótékonycélú műkedvelő előadásokat, valamint hangversenyeket is. A német inség leküzdésére annakidején eredménydus gyűjtést rendezett, amiért egy érmet és köszönő oklevelet kapott.

Neje ZSIROS MÁRIA, Tormac (Végvár) községben született. Középiskoláit Biserica Alba (Fehértemplomban), a postatanfolyamot Timișoara (Temesvároton) végezte, ekkor mint postatisztviselő működik Tormac (Végváron) és Deta (Dettán) 1921 évben történt férjhezmeneteléig. Házasságukból két gyermekük született: ZOLTÁN és KLÁRI.

A Fáy házaspár élénk társadalmi életet él és a helyi és környékbeli intelligencia körében nagy közszeretnek örvend.

*

FEKETE ÁRPÁD, Pancota (pankotai) vas- és fűszerkereskedő, 1897-ben ugyanitt született. Atyja szőlőbirtokos volt. Szegeden sikerrel végzi el 1919-ben a felsőipari iskolát és az Arad-hegyaljai villamos vasuti műhelyben gyakornok, később 1 éven keresztül műszaki hivatalnok a Cudgir (kudzsi) vasgyárban, majd 1922-ben megnyitotta jelenlegi vas- és fűszerkereskedő üzletét. A világháboruban mint tartalékos hadapródjelölt őrmester vett részt.

Élénk társadalmi életet él. A Magyar Párt helybeli altagozatának intéző-bizottsági tagja, községi tanácsstag és a helybeli „Spárta” sportegyesület alelnöke. Tagja az aradi kiskereskedők szindikátusának.

Azonkívül majdnem minden helybeli egyesület pártoló tagja.

Neje MAURO HEDVIG, Cudgir (Kudzsi) községben született. Atyja művezető volt az ottani vasgyárban. Középiskoláit elvégezvén, 1922-ben egybekel férjével és azóta hű segítő-társa. Kitűnően zongorázik és kedvenc szórakozása még a kézimunka és olvasás. Értékes tevékenységet fejt ki a jótékonyterén.

Férjével együtt a helybeli intelligencia közszeretnek örvendő tagjai.

*

FERENCZY JÁNOS, Știnca (Csukás) község jegyzője. Buziáson jegyzői családból született. A Caransebeș (karánsebesi) főgymnáziumban 1916-ban érettségizik, majd a Cluj (kolozsvári) tudományegyetem jogi fakultásán két alapvizsgát tesz. A világháboruban mint tartalékos hadnagy vett részt, megsebesült és az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásáért

megkapta a kisezüst és bronz vitézségi érmeket, továbbá a Károly csapatkeresztet és a sebesülési érmet. A román kir. hadseregben szintén tartalékos hadnagy. Közigazgatási pályafutását Caransebeşul-nou (Ujkaránsebesen) kezdi mint jegyzőgyakornok, majd jegyző lesz Găvojdia (Gavosdia), Domaşnea (Domásnya) és Buchiu (Bökény) községekben és 1931 óta Ştinca (Csukás) község jegyzője mind a mai napig. Kedvenc sportja a vadászat. Tagja a jegyzők egyesületének, az olosági „Cerbul“, a Zgribeşti „Cucu“ vadásztársaságoknak, valamint bérlője a helyi vadászterületnek.

Neje CABA OFÉLIA a Severin (szörény) vármegyei Bara községben jegyzői családból született. Középiskoláit Aradon végezte, majd 1919-ben egybekel férjével. Kitűnően zongorázik.

Házasságukból két gyermek született: ROMIKA I-ső gymnázista Aradon és STELUŢA IV-ik elemi iskolai tanuló.

Ferenczy jegyző ur és neje szerény visszavonult életet élnek.

*

FIRNEISZ BÉLÁNÉ, szül. RÓNAY IRMA, Szegeden hivatalnok családból született. Középiskoláit az ottani zárdában végezte, majd a városi kereskedelmi iskolában érettségizik és szegedi Máv. üzletvezetőségnél hivatalnoknő rövid ideig, mert időközben férjhez ment. Leánykorában tagja volt a szegedi leányegyesületnek, jelenleg a Lunga-i Vörös Kereszt egyesület elnöknője. Kitűnően zongorázik, kedvenc sportja a tennisz, korcsolyázás és uszás.

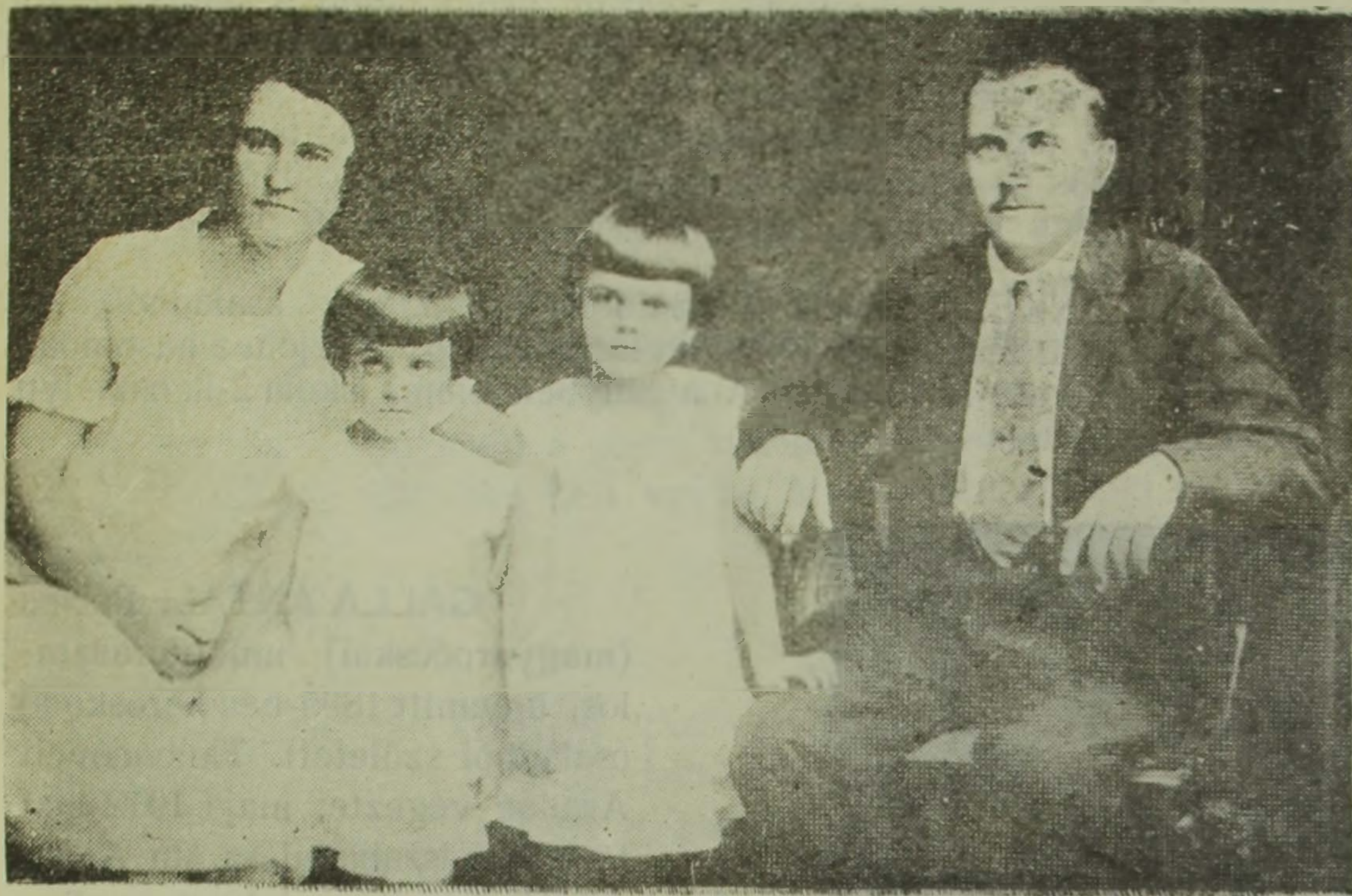
Férje Lunga község jegyzője, a hódmezővásárhelyi főgimnáziumban tett érettségit, majd a közigazgatási tanfolyamot végezte el Nagybecskerekén. Valcani (Valkányon) és Comloşul-mare (Nagykomlóson) működik mint segédjegyző, majd Lunga községbe kerül vezető jegyzői minőségben. A világháboruban mint tartalékos hadnagy vett részt és 4¹/₂ évig volt olasz fogságban.

Egyetlen fiuk OSZKÁR a Lunga-i állami elemi iskola IV-ik osztályu tanulója.

Egyébként szerény, visszavonult életet élnek és minden gondjukat egyetlen fiuk okszerű nevelésére fordítják.

*

GERGELY LAJOS, Pecica (magyarpécskai) kalaposmester 1896-ban Hodoş (Temes-hodos) községben iparos családból született. Iskoláit, valamint tanonc éveit Pecica (Magyarpécskán) végezte, majd 1914-ben történt felszabadulása után Szegeden, Ujpesten és Budapesten

működik mint segéd, majd 1921-ben Pecica (Magyarpécska) községben önállóitja magát. A világháboruban káplári minőségben vett részt, egyszer meg is sebesült és 18 hónapig volt orosz fogságban. Az ellenség előtt kifejtett vitéz magatartásáért elnyerte a bronz vitézségi érmet és a Károly csapatkeresztet. Alelnöke a helybeli ipar-testületnek, választmányi tagja a helybeli sportegyesület-

nek, tagja a róm. kath. hitközségnek, az iskolaszék tanácstagja és a helybeli hitelszövetkezet felügyelő-bizottsági tagja. 1912-ben a helybeli első sportegylet megalakulásakor aktív focistája volt.

Neje LIPTÁK JULISKA, Pecica-román (Román Pécskán) iparos családból született. Férjével 1921-ben kelt egybe. Házasságukból származik JULISKA és ETELKA nevű leánygyermekük, mindketten a helybeli elemi iskola IV-ik osztályu tanulói.

A Gergely-házaspár a helybeli iparostársadalom értékes, sokatigérő tagjai. Élénk társadalmi életet élnek. Gergely Lajos jövő céljai közé tartozik többek közt az iparosság érdekeinek fokozottabb előmozdítása.

*

GERHARDT JÁNOS, Beșe-nova-noua (Ujbessenyo) község segédjegyzője, ugyanitt született. Atyja 43 éven át volt tanító ezen községben. A Timișoara (temesvári) kegyestanítórendi főgymnáziumban 1916-ban érettségizik, majd katonai szolgálattételre bevonul. 2 évig volt a fronton, mint tart. hadnagy szerel le. Az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásáért megkapja a Sygnum Laudist, a kisézüst vitézségi érmet, valamint a Károly csapatkeresztet. A háboru után két félévet hallgat a budapesti műegyetemen, atána Cluj (Kolozsvarott) elvégzi a közigazgatási tanfolyamot. A jegyzői oklevél elnyerése után

Beşenova-noua (Ujbessenő) községben gyakornokoskodik 1920-ig, azóta pedig a segédjegyzői állást tölti be ugy felettes hatóságai, valamint a lakosság teljes megalégedésére. Kitünően hegedül és kedvenc szórakozásai közé tartozik a halászat.

Tagja a jegyzők egyesületének, jegyzője a helybeli Kaszinónak, pártoló tagja a helybeli tüzoltóságnak, valamint a helybeli iparos és kereskedő egyesületnek és a kölcsönös segélyzőszövetkezetnek. A helybeli férfi dalegylet működő tagja. 6 évig igazgatósági tagja volt a Bánáti Bankegyesület helybeli fiókjának.

Neje született hódosi FOCK LENKE, Szabadkán született hivatalnok családból. Az aradi női kereskedelmi iskolában érettségit tesz, majd 1923-ban férjhez megy. Férjéhez hasonlóan szintén kitünően hegedül. Egyetlen leányuk, MAGDOLNA a helybeli elemi iskola 2-ik osztályu tanulója. Élénk társadalmi életet élnek.

*

GALLA ANTAL, Pecica (magyarpécskai) mübutorasztalos, ugyanitt 1895-ben kereskedő családból született. Tanoncéveit Aradon végezte, majd 1912-ben történt felszabadulása óta Aradon, Nädlac (Nagylakon) és Budapesten segédeskedik, majd 1918-ban szülőfalujában önállósítja magát. A világháboruban történt súlyos sebesülése következtében 75%-os hadirokkanttá nyilvánították. 1920 óta választmányi tagja a helybeli ipartestületnek, választmányi tagja a helybeli sportegyletnek, tagja a róm. kath. hitközségnek és részvényese a helybeli iparbanknak.

Neje FODOR ERZSÉBET ugyanitt született. Atyja ácsmaster volt. 1916-ban kelt egybe.

Házasságukból két gyermek született. És pedig: BÖSKE, az aradi leánygymnázium 3-ik osztályu, valamint JOLÁNKA, a helybeli elemi iskola IV-ik osztályu tanulója.

A Galla házaspár jövő céljául gyermekeik vallásos és okszerű nevelését tüzték ki.

*

DR. HANDEL ELEMÉR, Satu-nou (simonyifalvai) orvos 1901-ben Oradea-Mare (Nagyváradon) született. Atyja állomásfőnök volt. Középiskolai tanulmányait Oradea-Mare (Nagyváradon) 1919-ben végezte, a tudományegyetemet Cluj (Kolozsvár) és Páris-ban végezte, 1927-ben ugyanitt történt orvostudorrrá való avatása után Párisban praktizál, innét a a Bihar (biharmegyei) Ginta (Gyanta) községben, 1930 óta pedig Satu-nou (Simonyifalva) községben orvosi gyakorlatot folytat. A román kir. hadsereg tartalékos főhadnagy-orvasa. Tagja az orvosi kamarának és kedvenc foglalkozása a kertészet.

Neje RÓTH RÓZSI Șimleul-silvaniei (Szilágysomlyó) községben kereskedő családból született. Gimnáziumi tanulmányait a Careii-Mare (Nagykárolyi) kegyestanítórendi főgymnáziumban végezte, majd a párisi tudományegyetem gyógyszerészi fakultását hallgatja.

Férjével 1927-ben kelt egybe. Mindketten a helyi és környékbeli intelligencia értékes tagjai.

*

unokcsai és haraszi HARASZTHY GYÖRGY, Secaș (Székás) község körjegyzője, 1884-ben a jugoszláviai Ürményháza községben született. Apja szintén jegyző volt. A kiskunfélegyházi gimnáziumban érettségit tesz 1903-ban és beiratkozik a jogi fakultásra, ahol 2 évet tölt. Majd közigazgatási pályára lép és jegyzőgyakornok lesz a csanádmegyei Apáca és Magyarbánhegyes községekben. 1911-ben elvégzi Nagybecskereken a közigazgatási tanfolyamot és a jegyzői oklevél elnyerése után segédjegyző lesz Nagymargittán és Togier (Tógyér) községekben, majd jegyző Togier (Tógyéren), Rudnán, Jadani (Zsadány) községekben és 1931 óta Secaș (Székás) község körjegyzője a mai napig. A körjegyzőséghez tartoznak Checeș (Kékes), Krivobara és Vizma községek.

A világháboruban mint tartalékos tüzérfőhadnagy vett részt, egyszer megsebesült és az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásáért megkapta a III. oszt. katonai érdemkeresztet, az esüst és a bronz Signum Laudis-t a hadiékítménnyel és kardokkal a nagy ezüst vitézségi érmet, Károly csapatkeresztet és a sebesülési érmet.

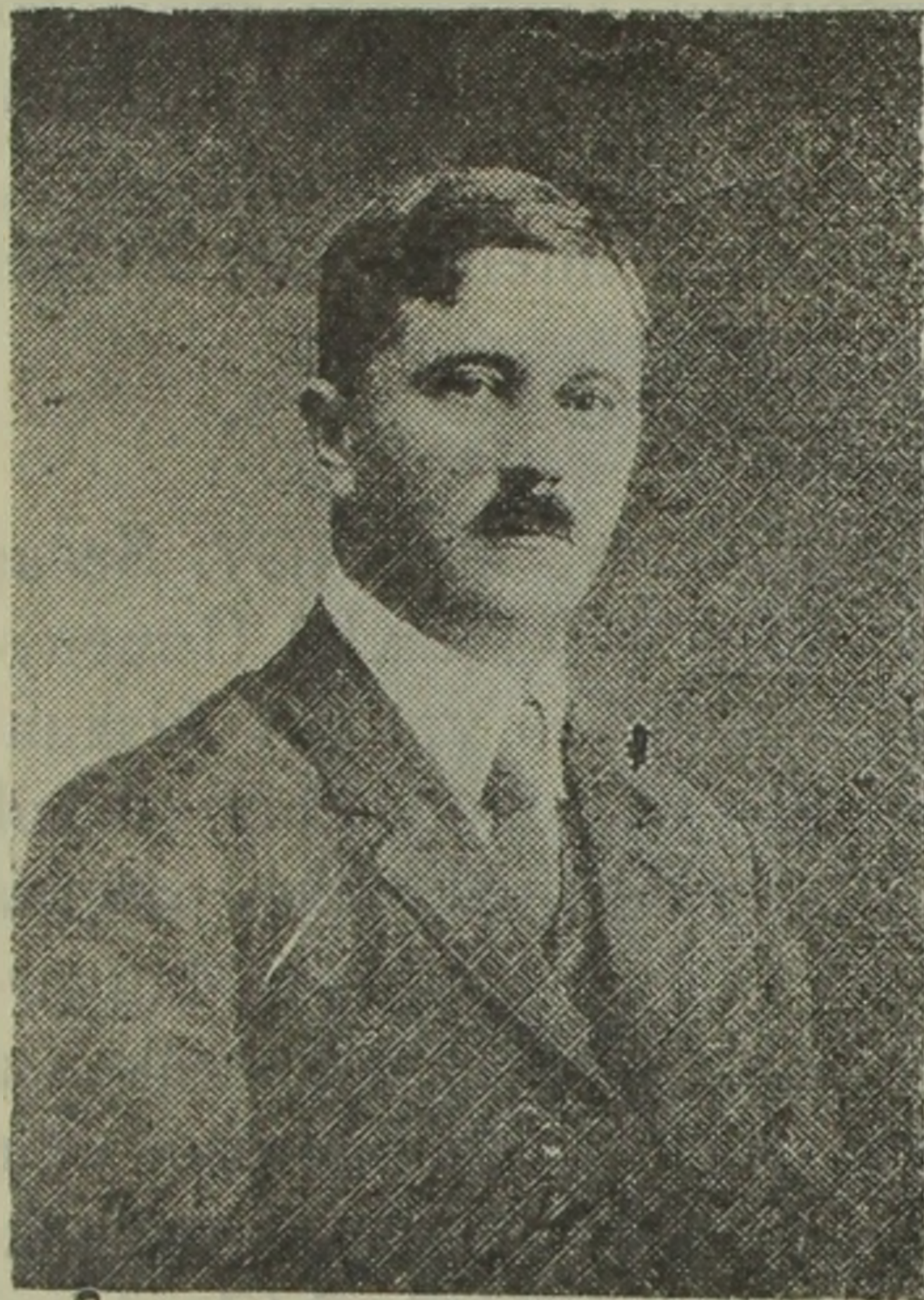
Tagja a jegyzők egyesületének. Szenvedélyes vadász és nagy lókedvelő. Azelőtt agyag és üveggalambblövészettel foglalkozott. A temesmegyei jegyzői kar igen értékes tagja.

*

HARISS LAJOS, Buchin (Bökény) község körjegyzője, a Satu-Mare (szatmármegyei) Terebești (Krasznaterebes) községben született. Atyja malomtulajdonos volt. A Satu-Mare (szatmári) főgymnáziumban 1921-ben érettségizik, majd közigazgatási pályára lép és jegyzőgyakornok lesz szülőfalujában. Lugoj (Lugoson) 1925-ben sikerrel végzi a közigazgatási tanfolyamot és jegyzői oklevelet nyer. Ekkor segédjegyző lesz Teregován, majd ugyanott jegyző és 1931 óta a mai napig Buchin (Bökény) község körjegyzője. Körjegyzőségéhez tartoznak még Prisian (Perestyén), Petroșnița (Petresfalva), Bucșnița (Bokos) és Goleț (Galacs) községek. Hariss jegyző a román kir. hadsereg tartalékos hadapródjelölt őrmestere. Szenvedélyes vadász. A jegyzők országos egyesületének tagja.

Neje SÁRBU MÁRIA, Lugo (Lugos) városában született iparos családból. Középiskoláit szülővárosában végezte a Zárdában, majd 1927-ben férjhez megy.

Gyermekeik: JULIANNA és MÁRIA okszerű nevelése képezi életük főcélját.

HAVLIN GYULA, Dragşina állami elemi iskola igazgatója, a Szabolcs-megyei Ajak községben született. Atyja vasuti távirász volt. Miután az ungvári tanítóképezdében 1907-ben tanítói oklevelet nyert, két évig Komáromcsehi községben működik mint nevelő, később ugyanott állami tanító. 1913-ban Topolováţul-mare (Nagytopoly) községbe nyer áthelyezést. A világháboruban résztvett és 26 hónapig sinylődött orosz fogságban. A világháború befejezése után Dragşina községbe került és azóta működik jelen állomáshelyén.

Világi elnöke a róm. kath. hitközségnek, titkára az iskolaszéknek, egyuttal a kath. kántori teendőket is ellátja. Ügyesen kezeli a harmóniumot és a hegedűt.

Neje született REITER KAROLA Becicherecul-mic (Kisbecskerek) községben született. Középiskolai tanulmányait a Timişoara (temesvári) jv. Zárdában végezte, majd elvégzi Timişoara (Temesvárott) a postatanfolyamot és Becicherecul-mic (Kisbecskerek) községben működik mint postatisztviselő. 1917–1919-ig Corneareva (Somosréve) községben működött postamesternői minőségben, majd állásáról férjhezmenetele miatt lemondott.

Házasságukból két fiuk született és pedig: GYULA harmadikos gymnázista és JÁNOS IV-ik elemista.

Szerény, visszavonult életet élnek.

HILBERTH TAMÁS, nyug. igazgatótanító Trencsénben született; ugyanott végezte el a tanítóképezdét, majd Tótmegyeren és Iersig (Érszeg) községben működik mint tanító. 1914-ben igazgató Ciclova-montana (Csiklóbányán), 1919-ben Ştairdorf Anina (Stájerlakaninán), 1931-ben pedig befejezi érdemekben dus működését és nyugalomba vonul és Birda községbe költözik. Jól zongorázik és orgonál.

Neje sasvári KARDHORDÓ ETELKA Kisváradon tanítócsaládból született. A tanítóképezdét Budapesten elvégezvén, Tótmegyeren működik tanítónői minőségben, majd 1891-ben egybekel férjével és állásáról lemond. Jól zongorázik és orgonál.

Gyermekeik: IRÉN birdai postamesternő, KATÓ Vermeş (krassóvermesi) postamesternő, ETUS Timișoara (temesvári) postatisztviselő, ERZSI háztartásbeli és DEZSŐ birdai segédjegyző. A mindenütt közbecsülésnek örvendő Hilberth házaspár csendes, visszavonult életet él.

HILBERTH DEZSŐ, Birda község segédjegyzője, a Caraş (krassómegyei) Iersig (Érszeg) községben tanító családból született. A Timișoara (temesvári) kegyestanítórendi főgymnáziumban érettségit tesz, majd közigazgatási pályára lép és mint jegyzőgyakornok kezdi meg pályafutását Vermeş (Kraszóvermes) és Fărliug (Furluk) községekben. Ekkor sikerrel végzi Lugoj (Lugoson) a közigazgatási tanfolyamot és jegyzői oklevelet nyer. Utána jegyzőgyakornok Sculia (Szigetfalva) községben, majd segédjegyzői

minőségben Birdá-ra kerül és azóta mai napig itt tölti be hivatásteljes működését. Hivatásán kívül előszeretettel hódol a vadászatnak. Tagja a helybeli vadásztársaságnak, — melynek egyébként saját könyvtára is van. — Pártolótagja egyébként a helybeli román-német énekkarnak is.

Neje ÁRPÁS JULIÁNNA, Sculia (Szigetfalva) községben született. Középiskoláit Versecen és Timișoara (Temesvárott) végezte, majd 1930-ban férjhez megy és azóta férjének hű segitőtársa.

Férjével együtt élénk társadalmi életet élnek és a helyi és környékbeli intelligencia sokatigérő tagjai.

HORVÁTH ISTVÁN, Ineu (borosjenői) mészáros és hentesmester, az aradmegyei Șicula (Sikula) községben született. Atyja ácsmester volt. Elemi, valamint tanonciskoláit Ineu (Borosjenőn) végezte, szakmáját ugyancsak itt sajátította el, majd 1912-ben felszabadul. Mint segéd Aradon és Erdélyben működik 1915-ig, háboru után is még 2½ évig mint segéd működik, 1921-ben pedig önállósítja magát és azóta vezeti mai napig nagy szakértelemmel üzletét. A világháboruban hat hónapon keresztül frontszolgálatot teljesített. Alelnöke a kisiparos szövetség helybeli fiókjának, választmányi tagja a helybeli ipartestületnek és iparoskörnek, igazgatósági tagja a helybeli iparos banknak. Tanácstagja volt a helybeli róm. kath. hitközségnek is, azonban ezen állásáról lemondott. Szakmáján kívül még sertéshizlalással is foglalkozik.

Neje ENGELHARDT MÁRIA ugyanitt hentes családból született. Férjével 1921-ben kelt egybe.

Gyermekeik: ILONA a helybeli elemi iskola IV-ik osztályu tanulója és BÉLA.

Horváthék élénk társadalmi életet élnek és a helybeli iparos intelligencia számottevő tagjai.

*

HILBERTH IRÉN, Birda község postamesternője, a Caraş (krassóvármegyei) Iersig (Érszeg) községben tanítócsaládból született. Középiskoláit Oraviţa (Oravicán) végzi, majd 1918-ban elvégzi Sopronban a postatanfolyamot és mint kezelő működik Moldova-noua (Ómoldován), Aninán és Gataia (Gátalján), 1928 óta pedig a mai napig nagy szaktudással és körültekintéssel végzi Birda község postamesteri teendőit, egyben feljebbvalóinak és a lakosságnak legteljesebb megalégedésére.

Kitünő távirász, amiért a soproni m. kir. postaigazgatóság részéről dicsérő oklevelet kapott. Kedvenc időtöltése a kézimunka és olvasás. Magasabb ambíciói vannak és épen ezért városba gravitál, ahol tehetségét jobban tudja érvényesíteni.

*

HORVÁTH FERENC, Caransebeş (karánsebesi) fogtechnikus, Sibiu (Nagyszebeben) született. Atyja hentesárugyáros volt. Középiskoláit valamint szakmáját szülővárosában sajátította el, majd 1922-ben felszabadul. Ekkor Bécsben, Budapesten, Berlinben és Svájcban telepedik le, hogy tudását jobban tökéletesítse. 1926-tól 1928-ig Lugoj (Lugoson) működik, majd Caransebeş (Karánsebesen) önállósítja magát. A világháboruban kétszer megsebesült. Kevenc sportja a football és motorkerékpározás. Fiatalabb korában aktív footballista volt, vezetőségi tagja a helybeli „Inainte“ sportegyesületnek.

Neje SCHNEIDER ILONKA Lugoj (Lugoson) kereskedő családból született. Középiskoláit ugyanitt végezte, majd 1928-ban férjhez megy. Kitünően kezeli a zongorát.

Férjével egyetemben élnek társadalmi életet élnek és a helybeli intelligencia számottevő tagjai.

*

INDRIEȘIU TRAJÁN, Cenei (Csene) község jegyzője, gymnáziumi tanulmányait Brașov (Brassóban), a közigazgatási tanfolyamot pedig Lugoj (Lugoson) végezte. Egyébként Târgu-săcuesc (Kézdivásárhely) rendőrkapitánya volt. A román kir. hadsereg tartalékos hadnagya.

Neje MARCZINKA VALÉRIA, Periam (Perjámos) községben született. Atyja nagykereskedő és gőzmalomtulajdonos volt. A Timișoara (temesvári) józsefvárosi Zárdában kereskedelmi érettségit tesz, majd 1927-ben férjhez megy. Kedvenc sportja az uszás és korcsolyázás; kitűnően zongorázik. Leánykorában többször zongorázott nagy sikerrel a nyilvánosság előtt, valamint nagy sikerrel lépett fel gyakran műkedvelő előadásokon. Leánykorában 1 évig a Periam (perjámosi) leányegyesület pénztárnoknője volt, valamint elnöknője volt 4 éven keresztül a Bánáti Német Nőegyesület Niheli-i (ujhelyi) altagozatának.

Nagyatyja bányaigazgató volt Slavóniában és Galiciában, bátyja Béla pedig a magyar hadsereg tényleges századosa Veszprémben.

Férjével egyetemben élnek társadalmi életet élnek. Életük egyik főcélja VALIKA leánykájuk okszerű nevelése.

*

JANICSÁK JÁNOS, Sebiș (borossebesi) konfekciós szabómester, 1895-ben Ineu (Borosjenő) községben született. Atyja hentesmester volt. Elemi iskoláit Sebiș (Borossebesen) végezte és mint tanonc Aradon és Sebiș (Borossebesen) működik, majd 1912-ben felszabadul. 1919-ben pedig önállósítja magát és azóta vezeti mind a mai napig nagy szakértelemmel műhelyét.

A világháború alatt két évet orosz fogságban töltött. Janicsák a helybeli ipartestület választmányi tagja, a róm. kath. hitközség tanácstagja és a helybeli tanonciskola választmányi tagja.

Neje GUBINGSIK ROZÁLIA, ugyancsak helyben született. Férjével 1919-ben kelt egybe. Tagja a helybeli kath. nőegyesületnek.

Gyermekeik: ILONKA és LAJCSI.

Egyébként szerény életet élnek és életük célja mesterségüknek és gyermekeiknek élni.

*

JEDLICKA TIBOR, Ofenița (karátsonfalvai) községi jegyző, Tolvadia (Tolvádon) jegyzői családból született. Pancsován gimnáziumi érettségit tesz, majd jegyzőgyakornok Nagylajosfalván és Csételeken. Nagybecskerekén sikerrel végzi el a közigazgatási tanfolyamot és jegyzői oklevelet nyer. Ekkor segédjegyző lesz Torontáludvaron és Ozorán, később ugyanitt helyettesjegyző, 1922-ben Sacoșul-mare (Nagyszákoson) jegyző, 1927 december óta mind a mai napig Ofenița (Karátsonfalva) község érdemes jegyzője. Tagja a jegyzők országos egyesületének, valamint választmányi tagja a helybeli olvasókörnek.

Neje HUSZTY MARGIT, Creaca (Karika) községben jegyzői családból született. Középsiskolai tanulmányait az Oradea-Mare (nagyvárad) Zárdában végezte, majd 1916-ban férjhez megy és azóta férjének hű segitőtársa.

Gyermekeik: TIBOR, JENŐ és LÁSZLÓ okszerű nevelése életük főcélja.

Egyébként szerény, visszavonult életet élnek.

*

JUHÁSZ JENŐ, Vinga-i kötélgyártómester 1898-ban Aradul-nou (Ujaradon) vasutas családból született. Elemi iskoláit Aradon és Jánoshalma községben végzi, majd Aradul-nou (Ujaradon) tanonc és 1913-ban felszabadul. Mint segéd Szegeden, Aradul-nou (Ujaradon), Aradon és Lugoj (Lugoson) működik, 1923 óta mai napig Vingan önálló kötélgyártómester. A világháború alatt 2¹/₂ évet orosz fogságban töltött.

Ügyvezető elnöke a katolikus énekkarnak, az ipartestület pénztárnoka, a tűzoltóság csővezetője; volt községi tanács tag és községi számvizsgáló bizottsági tag. A műkedvelő előadások főrendezője és a dalkultúra lelkes apostola.

Neje LEIMETTER TERÉZ, a jugoszlávia Káptalanfalván született. Férjével 1929-ben kelt egybe.

Gyermekeik KÁROLY, OLGA és FERENC. Juhász Jenőnek első házasságából származó gyermekei MAGDUS és JENŐ.

Juhász életének célja iparának és családjának élni.

*

JUST SÁNDOR, Ineu (borosjenői) fűszer és vaskereskedő, Űipar (Szapáryliget) községben iparos családból született. Iskolai tanulmányait magánuton végzi Sântana (Ujszentannán), majd Chişineu-Criş (Kisjenőn) tölti tanonc éveit. 1908-ban felszabadul és 1914-ig belföldön segédeskedik. A világháború alatt mint I. oszt. számvivő őrmester teljesített szolgálatot és hű szolgálataiért a koronás ezüst érdemkereszt, bronz vitézségi érem és Károly csapatkereszttel lett kitüntetve. Mivel a háború kitörésétől annak lezajlásáig megszakítás nélkül katonai szolgálatot teljesített, a kabinetirodától elismerő oklevelet kapott. Háború után 1922-ig Budapesten volt önálló, azóta pedig mind a mai napig

Ineu (Borosjenő) községben vezeti nagy szakértelemmel elsőrendű fűszer és vaskereskedését. Tagja az aradvidéki kereskedők egyesületének, a helybeli iparoskörnek, a helybeli Victoria sportegyletnek és a róm. kath. hitközségnek. Kitűnő urvezető, aki hivatásán kívül még mezőgazdasággal, állattenyésztéssel és szőlészettel is foglalkozik.

Neje **LAMOLY KATALIN**, Peregul-german (Németpereg) községben birtokos családból született. Férjével 1923-ban kelt egybe. Választmányi tagja a helybeli katolikus nőegyesületnek és férjével együtt a jótékonyág terén fejt ki érdeműs tevékenységet.

Egyetlen gyermekük **MÁRIA** — aki a helybeli elemi iskola I. osztályu tanulója — okszerű nevelése életük főcélja.

*

KÉRY DEZSŐ FERENC, Reşiţa (resicai) okleveles fogász, a sopronmegyei Kapuvárott született. Atyja gépészeti főmüvezető volt. Középiskoláit Sighetul-Marmaţiei (Mármrosszigeten) végzi, majd Budapesten tanulja a fogászatot és 1912-ben felszabadul. Egyelőre Budapesten folytat fogászati gyakorlatot. A világháború kitörésekor bevonul, harctérre kerül, négyszer megsebesül és a harctéren tanusított vitéz magatartásáért kétszer a kisezüst, kétszer a bronz vitézségi éremmel, a birodalmi német II. oszt. vaskereszttel, Károly csapatkereszttel és a sebesülési éremmel tüntették ki. A világháború lezajlása után Budapesten, Losonczon, majd ismét Budapesten folytat gyakorlatot, majd 1919-ben Reşiţa (Resicán) önálló fogászati rendelőt nyit és vezeti azt máig is kiváló szakértelemmel. 1923-ban Berlinben oklevelet nyer, 1932-ben pedig Cluj (Kolozsvárott) nyert oklevelet. Kedvenc sportja a futball és a torna. Élénk társadalmi életet él. Tagja az ipartestületnek, U. D. R.-nek és a Magyar Párt helyi tagozatának.

Neje **KRONAVETTER ETEL** helyben született. 1927-ben férjhezment és azóta férjének hű segítőtársa. A helybeli katolikus nőegylet agilis tagja. Kedvenc hangszer a zongora.

Egyetlen gyermekük **ANNA MÁRIA** gondos nevelése életük célja.

*

KANDLER ERNŐ, Mănerău (monyorói) földbirtokos és volt uradalmi felügyelő, Sibiu (Nagyszebenben) katonatiszti családból született. Kassán 1900-ban sikerrel végzi a gazdasági akadémiát, majd gróf Wimpffen nyitrai uradalmában gyakornok, később uradalmi tiszt Sejpen (Nógrádmegye) 1907—1930-ig helyben volt uradalmi felügyelő, de közben a birtok ki lett sajátítva. Jelenleg saját birtokán gazdálkodik, mellesleg még sertéstenyésztéssel, ló, tehén, galamb és fajbaromfitenyésztéssel is foglalkozik. Értékes eredményeket ért el a buza és tengeri nemesítése körül. Rendkívül sokoldalú gazdász, aki 3 ezüst és 2 bronzérmét nyert mezőgazdasági kiállításokon és kiállított fajnyulakért a vármegyei mezőgazdasági kamarától elismerő oklevelet nyert.

Kedvenc sportja a vadászat és mint ilyen, pénztárosa az Ineu (borosjenői) „Luncana“ vadásztársaságnak. Tagja a mezőgazdasági kamarának. Nagyon ügyesen zongorázik.

Neje KALMÁR VIOLA, Şepreuş (Seprös) községben gazdatiszti családból született. Középiskoláit magánuton végezte, majd 1908-ban egybekel férjével. Kedvenc hangszer a zongora.

Gyermekeik: GUIDO vegyész mérnök, ADALBERT SIEGFRIED jó eredménnyel tette le legutóbb a tiszti vizsgát és EMIL az aradi felsőkereskedelmi iskola tanulója.

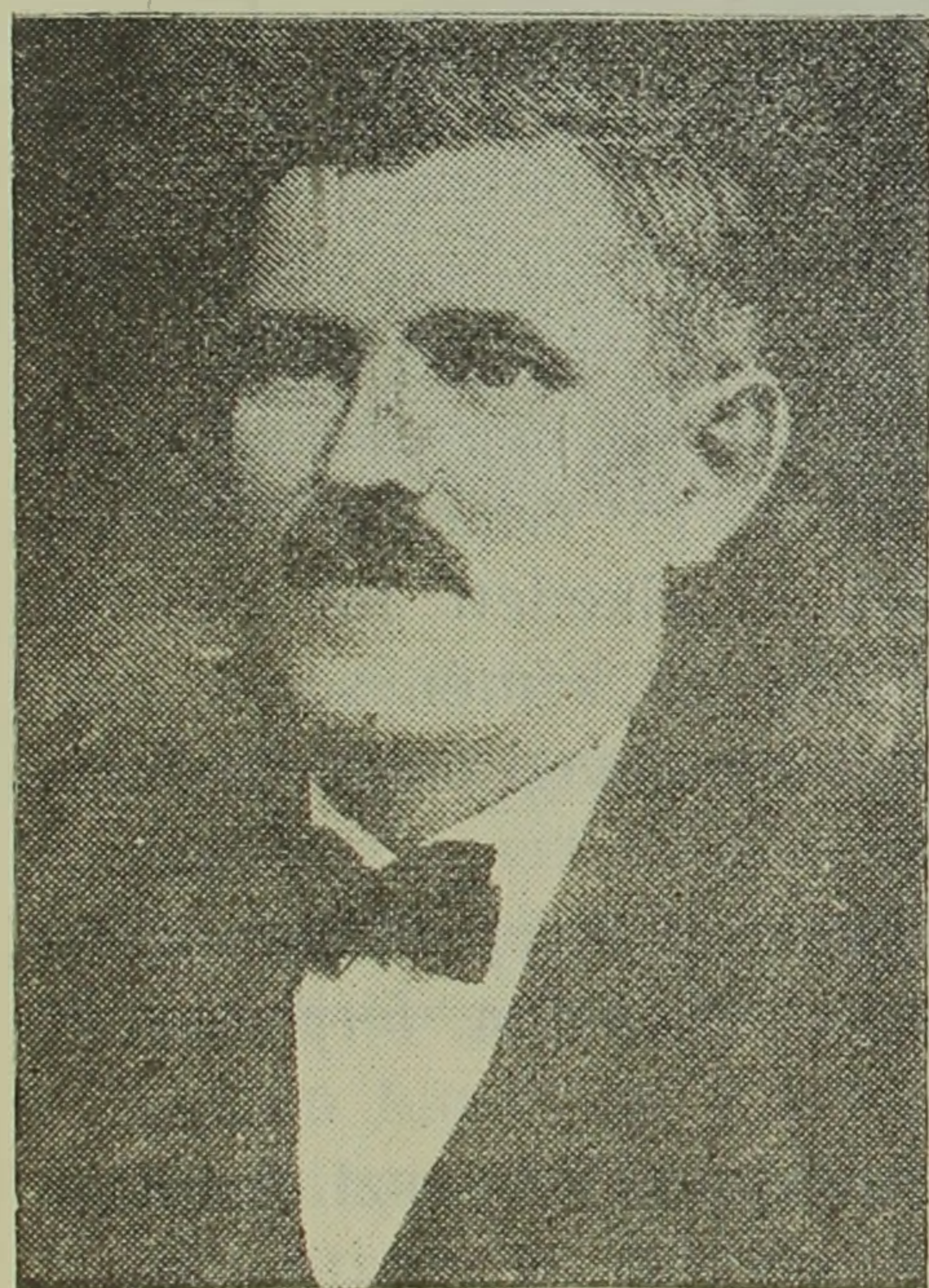
A Kandler-család úgy a helyi, mint a környékbeli intelligencia körében vezetőszeret játszik és nagy közkedveltségnek örvend.

*

KLÍNG DÁVID, Lugoj (lugosi) fehértimármester 1908-ban ugyanitt mint nyersbőrkereskedők gyermeke született. Iskoláit és szakmáját Făget (Facsádon), Lugoj (Lugoson) és Bocşa-montană (Boksánbányán) tanulta, majd 1925-ben felszabadul. Mint segéd Timişoara (Temesvárott) és Bocşa-montană (Boksánbányán) dolgozik, majd 1928-ban önállósítja magát Lugoj (Lugoson). Tagja a helybeli Ipartestületnek, aktív énekes tagja pedig a helybeli „Hazamir“ zsidó dalárdának. Kedvenc sportja a futball. A helybeli fiatalság rokonszenves tagja, aki főfeladatául tűzte ki, hogy szakmájában minél jobban tökéletesítse magát.

*

KOCSIS LAJOS, Sântana (ujszentannai) járási kéményseprőmester, Hălmagiu (Nagyhalmagy) községben 1885-ben iparos családból született. Iskoláit szülőfalujában, valamint Gioroc (Gyorokon) végezte. Utóbbi helyen tanoncokodik, majd 1903-ban felszabadul. Mint segéd Gioroc (Gyorokon) dolgozik, Aradon és Şiria (Világoson) már üzletvezető és 1921-ben önállósítja magát jelenlegi állomáshelyén. 1928-ban kinevezik járási kéményseprőmesternek. A világháborúban súlyos haslövést kapott.

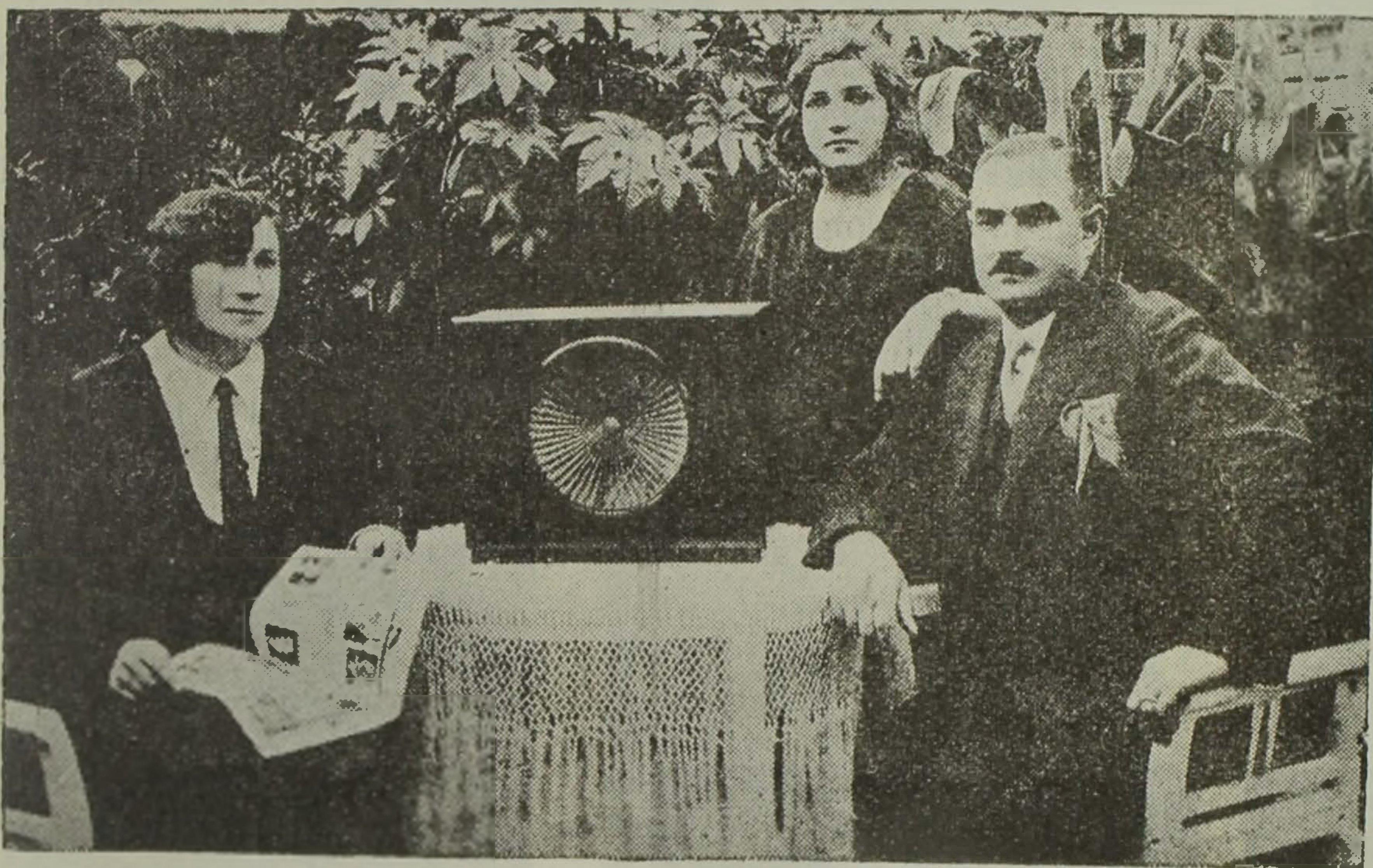
A helybeli ipartestület tagja. Törzsőrmestere volt a helybeli tűzoltóságnak, de erről az

állásáról lemondott. Ebbeli tevékenységéért elismerő oklevéllel és az 5 éves tüzoltói érdeméremmel tüntették ki. Kocsis mint árva fiú saját erejéből tanult és emelkedett fel jelenlegi pozíciójához.

Neje TÖKES ERZSÉBET, Șimandul de jos (Alsósimánd) községben vasuti hivatalnok-családból született. Iskoláit ugyanitt és Aradon végezte és 1915-ben egybekelt férjével. A katolikus nőegylet agilis tagja, 1933-ban a helybeli ipartestület teaestélyein kifejtett önzetlen működéséért köszönő oklevelet kapott.

A Kocsis házaspár élénk társadalmi életet él és a helybeli iparosintelligencia és lakosság körében nagy köztiszteletnek örvend.

*

KONDOROSSY ISTVÁN, Aradulnou (ujaradi) ker. kéményseprőmester, 1891-ben Aradon vasutas családból született. Elemi és középiskoláit Aradon, tanoncéveit pedig Curtici (Kürtösön) végzi, majd 1908-ban felszabadul. Mint segéd Chișineu-Criș (Kisjenőn), Budapesten, Ciacova (Csákován), Blaj (Balázsfalván), Di-

ciosânmărtin (Dicsőszentmártonban) és ismét Aradon működik, majd 1920-ban kinevezik kerületi kéményseprőmesternek jelenlegi állomáshelyére.

A világháboruban mint tartalékos szakaszvezető vett részt, egyszer megsebesült és az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásáért a kisezüst és bronz vitézségi érmekekkel, Károly csapatkereszttel és sebesülési éremmel lett kitüntetve. Saját erejéből emelkedett fel ennyire. Tagja az ipartestületnek és alapítótagja az iparosotthonnak. A vármegyei kéményseprő szindikátus pénztárnoka és az országos kéményseprő szindikátus felügyelő-bizottsági tagja. Kedvenc időtöltése a virágkertészet.

Neje SZABÓ JULIÁNNÁ, a Csongrád-megyei Szentesen született. Atyja timármester volt. Iskoláit szülővárosában végezte, majd 1917-ben férjhezmegy és azóta férjének hű segítőtársa.

Egyetlen büszkeségük MARGIT leányuk, az aradi leánygymnázium IV-ik oszt. tanulója.

KORECK ERNŐNÉ született Heim Erzsébet, a jugoszláviai Seultourn községben született. Atyja kereskedő volt. Tanulmányait Szegeden a Kemény-féle felsőleánynevelőben végezte. A postai vizsgát Jimbolea (Zsombolyán), a telefon és táviró vizsgát Timișoara (Temesvároton) tette le és 45 év óta Comloșel (Kiskomlós) község postamesternője. Férje 36 évig volt ugyanezen község jegyzője, jelenleg ugyanitt él nyugalomban.

Koreck Ernőné urnő szabad idejét zenével tölti. Gyakran működött közre jótékonycélu hangversenyeken, ahol kitűnő játékával általános tetszést, illetve sikert aratott. Kedvenc időtöltése még a kertészet és a baromfitenyésztés. Legfőbb óhaja, hogy életének hátralevő részét csendben, békességben élje le és hogy hivatalbeli működésével továbbra is ugy felettes hatósága, valamint a község lakosságának legteljesebb megelégedését vivja ki magának.

*

KOVÁCS MIHÁLY, Satu-nou (Simonyfalva) község állami elemi iskola tanítója, ugyanitt 1909-ben gazdálkodó családból született. Az állami tanítóképezdét Cristur (Székelykereszturon) 1928-ban sikerrel végezte és azóta szülőfalujának érdemes tanítója. Üres óráiban hódolója a könnyű és nehéz atletikának és mellesleg jól hegedül is.

Kovács Mihály rendkívül rokonszenves egyéniség, aki működésével, valamint lekötelező modorával eddig ugy felettes hatósága, valamint a lakosság legteljesebb megelégedését vivta ki magának.

*

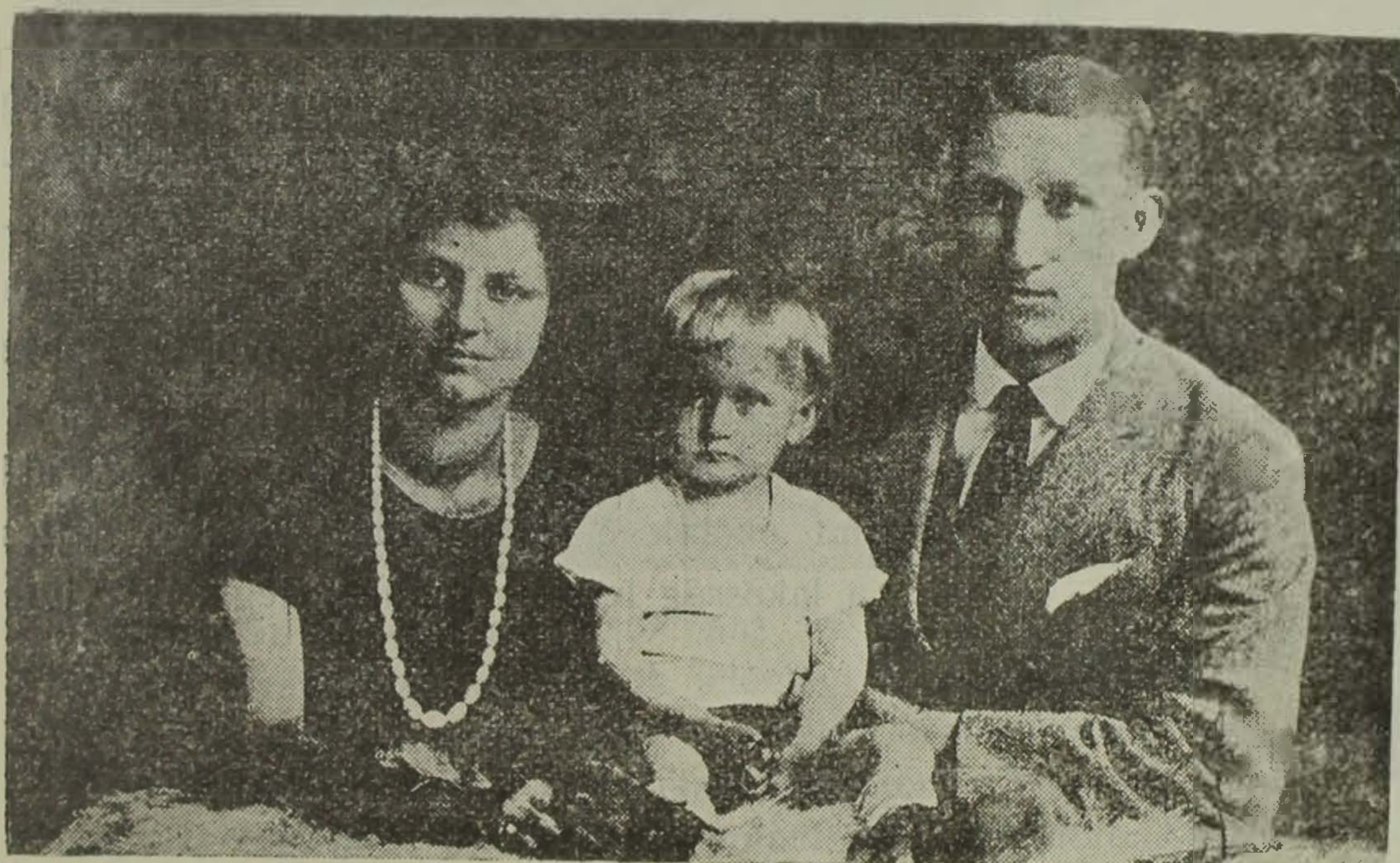
KRAUTER MÁTYÁS, bakovai róm. kath. felekezeti tanító. Nițhidorf (Nickyfalva) községben kereskedő családból született. A szegedi tanítóképző intézetben 1903-ban tanítói oklevelet nyert és közvetlen utána meghívást nyert Bakova községbe és azóta működik jelen állomáshelyén mind a mai napig. A világháboruban mint tartalékos hadnagy vett részt, kétszer megsebesült és az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásáért az ezüst és bronz Signum Laudis-al, a bronz vitézségi éremmel, Károly csapatkeresztrel és sebesülési éremmel lett kitüntetve. Hivatása mellett a róm. kath. kántori teendőket is végzi és egyuttal az iskolaszék titkára is. Nagyon jól zongorázik és ő vezette a helybeli férfidalárdát is. Kedvenc foglalkozása a szőlészet.

25 éves jubileuma alkalmával a püspökség részéről odaadó működéséért elismerő oklevelet kapott.

Neje Gasz Hermina, Bakován kereskedő családból született. Középiskoláit a Timişoara (Temesvár) józsefvárosi Zárdában végezte, majd 1912-ben férjhez ment. A helybeli német nőegyesület elnöknője volt annak feloszlásáig. Kitűnően zongorázik. Élénk társadalmi életet él férjével együtt, egyébként mindketten a környékbeli intelligencia értékes tagjai.

*

KUBÁN MÁTYÁS, Caransebeş (karánsebesi) kéményseprőmester, ugyanitt született. Iskoláit elvégezve, atyjától elsajátítja a szakmát és 1919-ben felszabadul. Ekkor először atyjával társul, majd öröklíti atyjától az ipart és azt átvéve jelenleg is gyakorolja. Előszere-ttel foglalkozik a festészettel, kedvenc sportja a futball, ski, rodli és turisztika.

Tagja az ipartestületnek, valamint a német-sváb népközösségnek.

Atyja 50 évet működött a helybeli tűzoltóságnál, 7 kitüntetéssel van és 25 évi fizetés nélküli szolgálat után mint tűzoltóparancsnok a II. osztályú „Barbație și Credința” kitüntetésben részesült.

Neje, GUTTMANN JÓZSA Budapesten született. Elemi iskoláit ugyanitt, középiskoláit pedig Caransebeş (Karánsebesen) végezte, majd a helybeli közjegyzőnél volt tisztviselő. 1922-ben férjhez megy. Jövő céljuk GYURI fiúk gondos és okszerű nevelése.

*

LAZAROV ANTAL, Cheresteş (Torontálkeresztes) község állami elemi iskolai igazgatója. Beşnova-veche (Öbessenyőn) gazdálkodó családból született. A kiskunfélegyházi tanítóképezdében 1918-ban tanítói oklevelet nyer, ekkor Colonia-Bulgara (Bolgártelepen) működik tanítói minőségben 1925-ig, azóta pedig mint iskolaigazgató működik jelenlegi állomáshelyén. A világháboruban mint tartalékos zászlós vett részt, egyszer megsebesült és az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásáért a bronz vitézségi éremmel és Károly csapatkereszttel lett kitüntetve. As iskolaszék titkára és egyszersmind római katolikus kántor is. Két évig ellenőre volt a helybeli „Tutun“ fogyasztási szövetkezetnek, aztán erről az állásáról lemondott. Évente rendez műkedvelő előadásokat a gyermekekkel játékos és egyházi célokra. Egyébként városba gravitál.

Neje CSERVINSZKY MÁRIA, Peciul-nou (Ujpécsen) született. Atyja nyug. iskolaigazgató. A tanítóképezdét Szabadkán elvégezvén, mint oklevelés tanítónő működik Peciul-nou (Ujpécsen), Colonia-Bulgara (Bolgártelepen) és Cheresteş (Torontálkeresztesen), majd 1932-ben saját kérelmére nyugdíjazzák. Kedvenc hangszere a zongora és orgona. Férjével 1922-ben kelt egybe.

Egyetlen BERTA leányuk — aki a helybeli elemi iskola IV. oszt. tanulója — gondos nevelése képezi életük főcélját.

Egyébként szerény, visszavonult életet élnek.

*

LÉVAY ÁRPÁD, Pietroasa-mare (vecseházai) körjegyző, a Severin (Szörény) vármegyei Coşava (Kossó) községben született. Atyja jegyző és postamester volt. A Timişoara (temesvári) felsőkereskedelmi iskolában 1897-ben érettségizik és ugyanott bankhivatalnok, majd közigazgatási pályára lép és jegyzőgyakornok lesz szülőfalujában. A közigazgatási tanfolyamot 1905-ben Nagybecskerekén sikerrel végezte, majd segédjegyző Zgribeşti (Krassógombáson) és Teregován, helyettes jegyző Armeniş (Örményesen), jegyző Weidenthalon, Domaşnea (Domásnyán), ismét Weidenthalon, 1921 óta pedig a mai napig Pietroasa-mare (Vecseháza) község érdemdus körjegyzője. A körjegyzőséghez tartoznak még Honorici (Honoros) és Visag (Krassóviszak) községek.

Lévay jegyző tagja a jegyzők országos egyesületének, valamint felügyelő-bizottsági elnöke a helybeli fogyasztási szövetkezetnek.

Neje DEAGÁRO GIZELLA, Timişoara (Temesvárott) született. Atyja nyug. kincstári ispán volt. Középiskoláit ugyanitt a Zárdában végezte, majd 1907-ben férjhez megy.

Egyetlen leányuk GIZELLA. Egyébként csendes életet élnek.

*

LISZT ISTVÁN, Şiria (világosi) épület, butorasztalos és temetkezési vállalat tulajdonos, 1869-ben Chişineu-Criş (Kisjenőn) született. Atyja asztalosmester volt. Elemi iskoláit és tanoncéveit szülőfalujában tölti, majd 1885-ben felszabadul. Mint segéd Budapesten, Tatatóvárosban, Bécsben és Grácban dolgozik, 1891-ben Pancota (Pankótán) önálló, 1904 óta pedig önálló mester a mai napig Şiria (Világos) községben. Liszt saját erejéből tanult. Ő támogatta még szüleit és testvéreit. Öregapja és a híres Liszt Ferenc

édes tesvérek voltak.

Élénk társadalmi életet él. Elnöke a Magyar Párt helyi altagozatának, a helybeli tűzoltóság alelnöke, a helybeli katolikus hitközség templomgondnoka, a helybeli Társas-kör tagja. A magyar műkedvelő előadások szervezője és rendezője. 1925-ben a helybeli színügyi és műkedvelő bizottságtól tölgyfakoszorút kapott ezüst szögekkel. Évente 3-szor rendez műkedvelő előadásokat jótékony célra.

1892-ben Budapesten elvégezte a m. kir. technológiai iparmúzeum téli asztalos rajztanfolyamát és 1910-ben jeles eredménnyel végezte az aradi ipari szakiskolában a vidéki asztalosmesterek tanfolyamát.

Munkásságáért elismerő oklevelet kapott az aradi államépítészeti hivataltól, Schneider János gyulai építőmestertől, Steiner József aradi műépítészétől, Dr. Czégka Zdenko ügyvéd és báró Bohus László itteni lakosoktól.

Egész Aradmegyében nagyobb munkákat végzett. Pl. a radnai járásbiróság, az Ineu (borosjenői) állami elemi iskola, a Halmagiu (nagyhalmágyi) község háza. Azonkívül a kisujszállási magyar színház, a Simeria (piskii) vasutállomás, a Calan (kaláni) bányaigazgatóság és az eleki nagy vendéglő.

Neje ALLERHAND KATALIN, Aradul-nou (Ujaradon) született. Atyja cipésmester volt. Férjével 1894-ben kelt egybe.

Egyébként élénk társadalmi életet élnek és a helybeli iparos intelligencia közbecsülésnek és közszeretetének örvendő tagjai.

özv. LUKÁCS SÁNDORNÉ, szül. G. Szabó Mária Lugoj (lugosi) okl. szülésznő, Tormac (Végvár) községben született. Iskoláit ugyanitt végezte, majd 1910-ben elvégzi a magyar bábaképző tanfolyamot Szegeden, szülésznői oklevelet nyer és azóta működik

özv. Lukács Sándorné életcélja most csak hivatásának és unokáinak élni.

*

MARIÁN BÉLA, Chişineu-Criş (kisjenői) kocsigyártó, ugyanitt született 1880-ban. Apja kerékgyártó volt. Az elemi iskolát otthon végezte, míg a 4 polgári iskolát Sântana (Ujszentannán). Ennek befejeztével apjánál tanonc, majd 1897-ben felszabadul. Mint segéd Budapesten dolgozik, majd 1907-ben jelenlegi helyén önállósítja magát és vezeti azóta mind a mai napig műhelyét nagy szakértelemmel. Pesten 1 $\frac{1}{2}$ évig járt a technológiai tanfolyamon. Autókarosszériákat is készít.

Élénk társadalmi életet él. Az iparoskör pénztárnoka, a róm. kath. hitközség és az önkéntes tűzoltóság tagja, valamint igazgatósági tagja az iparosok takarékszövetésének.

Neje született **BOUDÁR JOLÁN**, ugyanitt született. Apja szücsmester volt. Férjével 1907-ben kelt egybe.

Gyermekeik: **GIZELLA**, Rostás Sándor neje, a helybeli köröstársulat tisztviselője, **BÉLA** műszerész helyben és **BANDI** az Aradul-nou (ujaradi) gimnázium IV. oszt. tanulója.

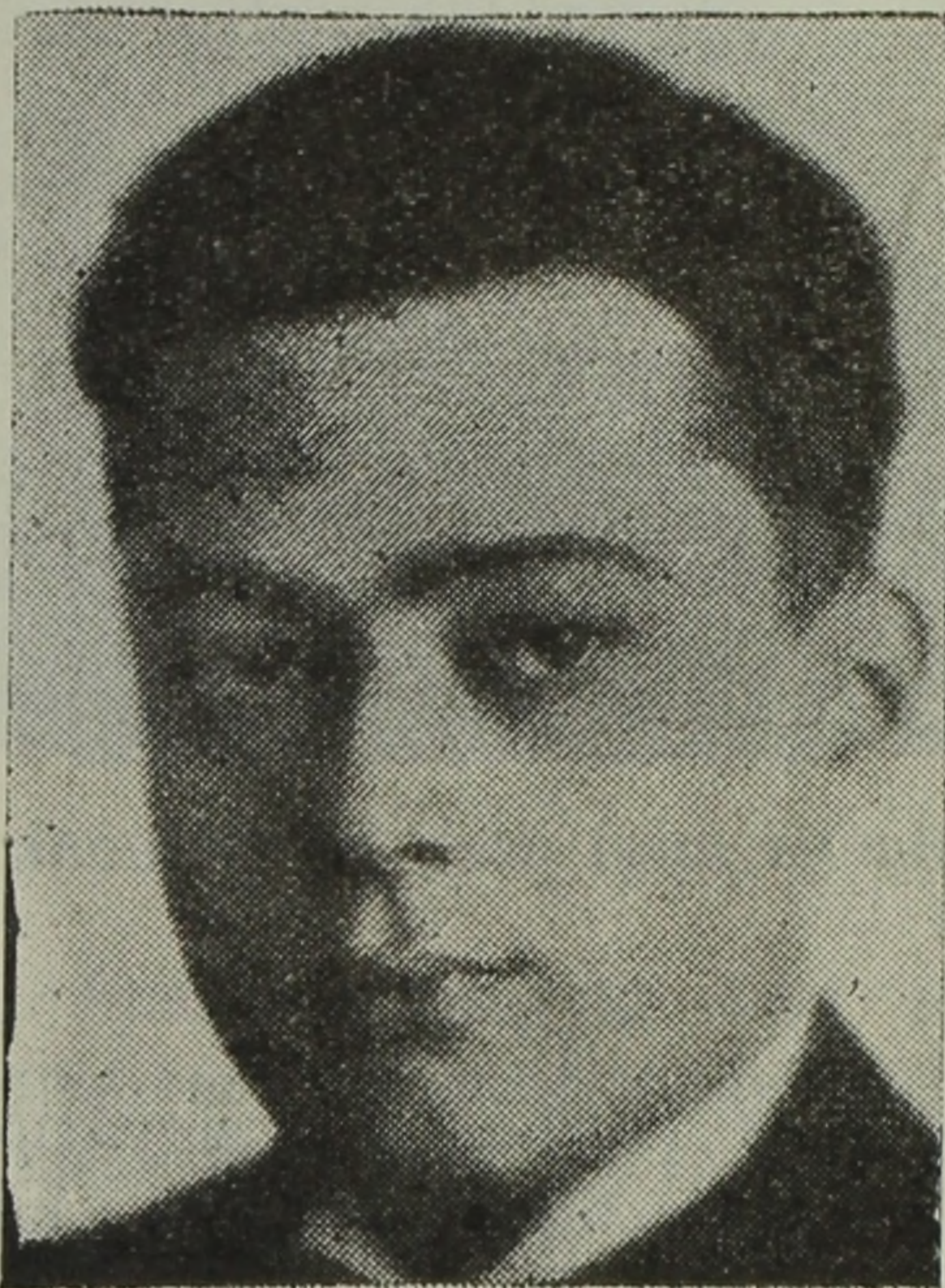
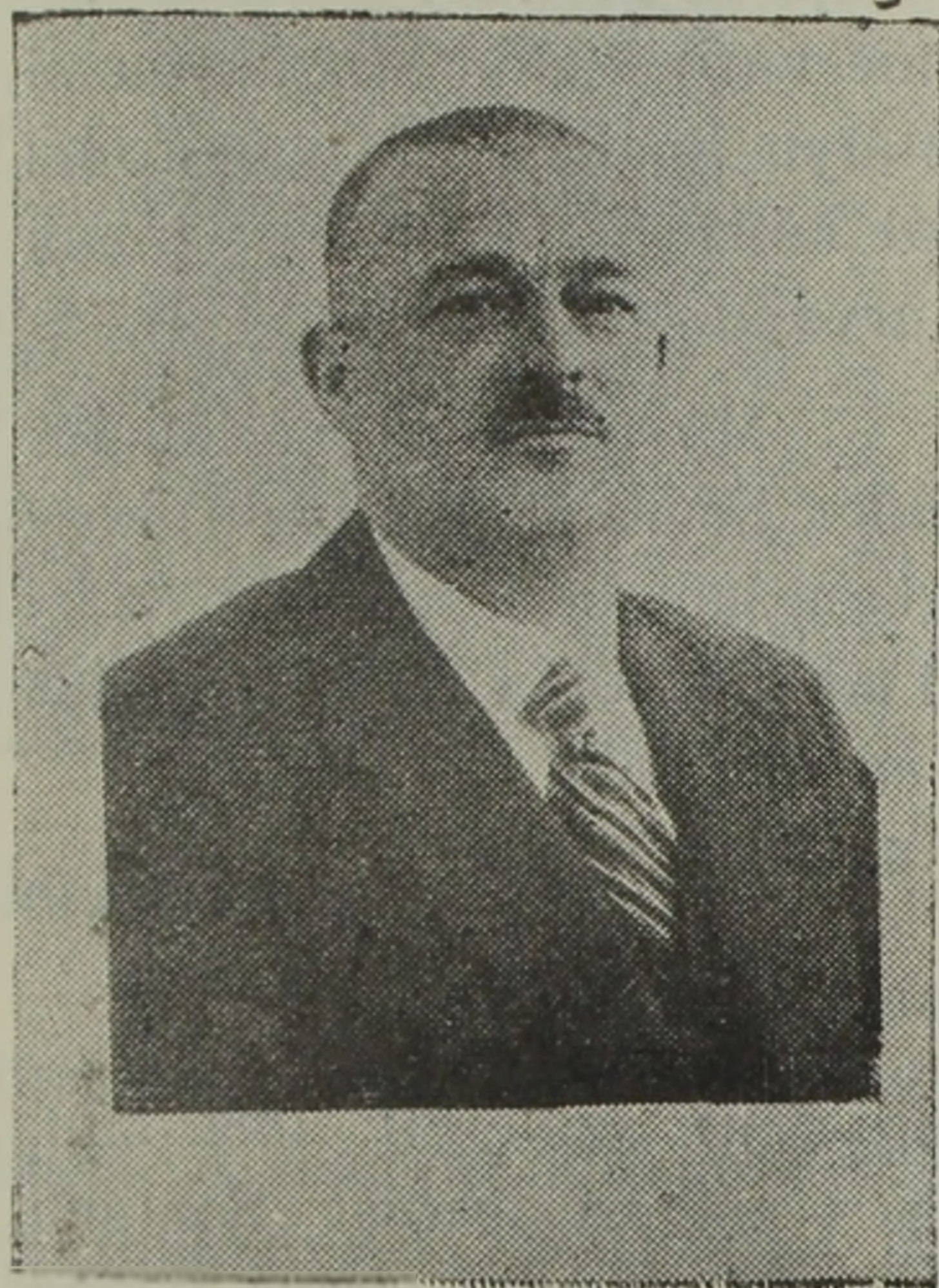
*

MAILÄNDER JENŐ, Sinteşti (Begaszentes) község jegyzője, Iersnic (Jercé) községben kereskedő családból született. 1912-ben felsőkereskedelmi érettségét tett és 1918-ig banktisztviselő volt Timişoara (Temesvároton) és Jimbolea (Zsombolyán). Majd közigazgatási pályára lép és jegyzőgyakornok Zăbalţi (Szabálcs) községben. 1920-ban sikerrel végzi el Cluj (Kolozsvároton) a közigazgatási tanfolyamot és 1922 január hó 1-től a mai napig fenti minőségben működik. A körjegyzőséghez tartoznak még: Temereşti (Temeres), Bulza és Groşi (Marosgóros) községek.

A világháborúban mint tartalékos főhadnagy vett részt, kétszer megsebesült és az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásáért elnyerte a III. oszt. katonai érdemkeresztet, az ezüst és bronz Signum Laudis-t, a kisézüst és bronz vitézségi és a Károly csapatkeresztet.

Neje DEUTSCH ERZSÉBET, Făget (Facsád) községben kereskedő családból született. Középiskoláit Timișoara (Temesvároth) végezte, majd 1923-ban férjhez megy. Kitünően zongorázik. Egyetlen leányuk ALICE, a Lugoj (lugosi) elemi iskola IV-ik osztályu tanulója. Egyébként szerény, visszavonult életet élnek.

*

MARTZY ÁGOSTON, Bethauzen (Betlenháza) község körjegyzője, az aradmegyei Elek községben született. Atyja iskolaigazgató volt. Aradon 1908-ban gymnáziumi érettségit tesz, majd jegyzőgyakornok lesz Șăvârșin (Soborsin) községben. 1912-ben Târgu-Mureș (Marosvásárhelyen) sikerrel teszi le a közigazgatási tanfolyamot és segédjegyző lesz Jupalnic (Nagyzsupányon), Plugova (Ekésen), majd jegyző Plavișevița (Naszódoson) és Jablanița (Béla-jabláncon) és 6 év óta a mai napig jelen állomáshelyén működik feljebbvalói és az összlakosság legteljesebb megelégedésére. A jegyzők országos egyesületének tagja, valamint értékes szerepet tölt be az összes helybeli egyesületekben. A világháboruban mint tartalékos főhadnagy vett részt és az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásáért elnyerte a Signum Laudis-t, kisezüst vitézségi érmet és Károly csapatkeresztet.

Neje KISS MÁRIA, Győrött született gazdatiszti családból. Középiskoláit a Lipova (lippai) Zárdában végezte, majd 1910-ben egybekel férjével. Egyetlen gyermekük ÁGOSTON okleveles jegyző.

Martzy Ágoston jegyző a Severin (szörényvármegyei) jegyzői kar egyik igen értékes tagja.

*

MATHIAS OSZKÁR, Otelec (Ótelek) községben állami elemi iskolai igazgató, a jugoszláviai Zsigmondfalva községben tanító családból született. Miután az aradi tanítóképző elvégezte, helyettesített Nagybecskereken és Katalinfalván, majd nevelő lesz az aradi állami tanítóképző intézetnél, onnét a nagybecskereki kir. tanfelügyelőséghez osztják be szolgálat-

tételre, majd 1926-ig Dotaț (Dócz) községben működik mint tanító, azóta pedig iskolaigazgató az Otelec (óteleki) állami elemi iskolában. A világháború alatt 6 évig ette Szibériában a hadifogság keserű kenyerét. Egyébként az iskolaszék titkára. Kedvenc foglalkozása a kertészet.

Neje szül. HOFFER GIZELLA, czeglédi kutfurási vállalkozó leánya. A tanítóképezdét Kassán végezte, utána helyettes tanítónő Czegléden, majd tanítónő Temesbuttyinban és 1920 óta Otelec (Ótelek) községben működik mint okleveles tanítónő.

Csendes, visszavonult életet élnek.

*

MAYER VINCZE, Ţipar (Szapáryliget) község róm. kath. h. plebánosa, a pozsonymegyei Felsőszeli községben 1891-ben született. Apja pénzügyőri szemlész volt. Gimnáziumi tanulmányait Selmeczbányán, teológiai tanulmányait pedig Timișoara (Temesvárott) végezte és ugyanitt szentelték fel pappá 1915-ben. Pályafutásának állomásai Ghioroc (Gyorok) és Beșenova-veche (Óbessenyő). 1928-ban kerül jelen állomáshelyére és azóta tölti be magasztos hivatását és hirdeti Isten igéit a hivei közt.

Mint a róm. kath. hitközség elnöke, teendőit példás buzgalommal látja el. Hiveinek odaadó lelkipásztora és a szegények gyámolítója.

Üres óráiban előszeretettel hódol a festészetnek.

Mayer Vincze a Timișoara (temesvári) püspökség lelkesíti karának egyik sokat ígérő tagja.

*

DR. MÁTRAY LÁSZLÓ, Vânător (Vadász) község orvososa, a Heves-megyei Pásztó községben 1899-ben született. Apja földmérnök volt. Gimnáziumi tanulmányait Balassagyarmaton 1917-ben, egyetemi tanulmányait pedig Budapesten, Bécsben (3 évig) és Cluj (Kolozsvárott) 1924-ben végezte. Utána kórházban, bábaképzőben és a Cluj (kolozsvári) állami laboratóriumban gyakorlatot szerez, onnan Tormac (Végyvár) községbe megy és 1926 óta mai napig jelen állomáshelyén fejt ki érdeműs működést.

A világháború alatt mint tartalékos egészségügyi zászlós teljesített katonai szolgálatot, jelenleg a román kir. hadseregben tartalékos főhadnagy-orvos.

Cluj (Kolozsvárott) mint egyetemi hallgató egy évig elnöke volt a zsidó menzának. Kedvenc sportja a fociball. Diákkorában aktív fociballista volt. Jelenleg elnöke a helybeli sportegyletnek.

Kedvenc hangszere a hegedű. Tagja az orvosszövetségnek. Jövő célja az orvosi tudományoknak élni.

*

MATYE JÓZSEF, Pietroasa-mare (Vecseháza) községbeli okl. segédjegyző, Bega-szentgyörgy községben született. Középiskoláit a Timișoara (temesvári) felsőkereskedelmi iskolában 1921-ben elvégezve, közigazgatási pályára lép. Jegyzőgyakornok Togier (Tógyér) községben 1924-ig, Boldur (Boldor) községben 1926-ig, 1927-ben sikerrel végzi el Lugoj (Lugoson) a közigazgatási tanfolyamot, utána segédjegyző Boldur (Boldor) községben 1930-ig, azóta pedig mostanáig jelen állomáshelyén teljesíti hivatását. Tagja a jegyzők egyesületének. Kedvenc sportja a bicikli és kedvenc hangszer a hegedű.

Diákkorában tagja volt a T. A. C.-nak.

Jövő célja továbbra is a közigazgatási pályán maradni.

*

mesterházi **MESTERHÁZY SÁNDOR**, Șicula (Sikula) községbeli uradalmi felügyelő, 1871-ben a sopronmegyei Bükk községben földbirtokos családból született. A soproni főgymnáziumban 1892-ben érettségit tesz, majd 1895-ben sikerrel végzi el a magyaróvári gazdasági akadémiát és mint gyakornok báró Solymossy Lajos birtokára kerül Mocrea (Apatelekre), onnét Chier (Kurtakérre) egy év múlva intézőnek 1919-ig, azóta tölti be mai napig jelen állását. Kedvenc sportja a vadászat.

Neje **KOHN MARGIT**, Bonțești (Boncafalva) községben kereskedő családból született. Férjével 1900-ban kelt egybe.

Gyermekeik: Dr. **SÁNDOR**, a budapesti m. kir. tudományegyetem közgazdasági fakultását elvégezve, apjának Pest-megyei 600 holdas bérletét vezeti és **SZABOLCS** a magyaróvári gazdasági akadémia hallgatója.

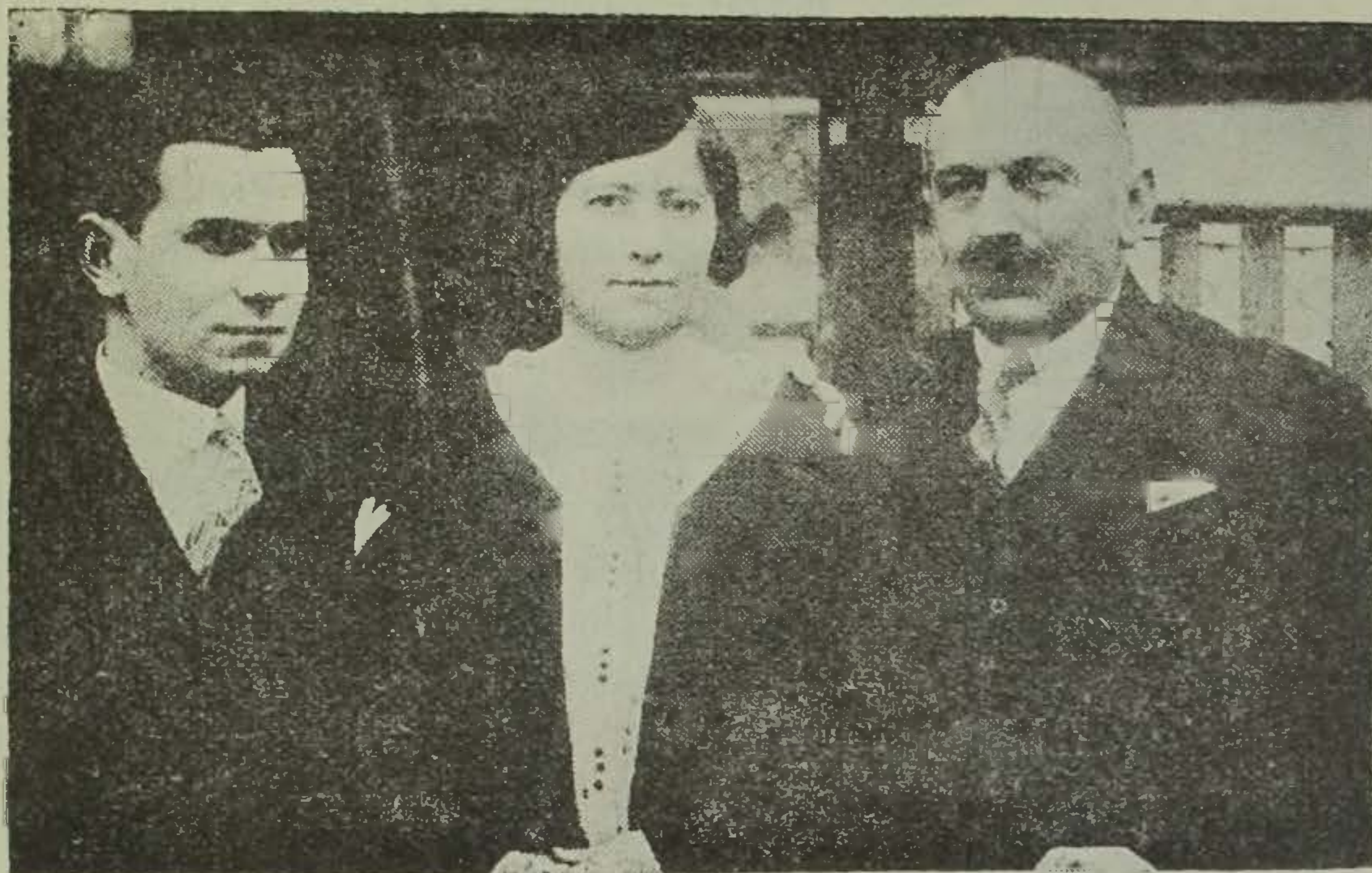
*

MÉSZÁROS ISTVÁN, Șilindia (Selénd) község róm. kath. kántortanítója, 1903-ban Cheresteș (Torontálkeresztes) községben kisbirtokos családból született. Az Oradea (nagyváradi) tanítóképezdét 1922-ben sikerrel elvégezvén, kántor Otelek (Ótelek) és Cheresteș (Torontálkeresztes) községekben, majd 2 évig segédjegyző Foeni (Fény) községben, aztán 2 évig állami tanító Colonia Babșa (Babsatelepen), onnan Bunea ungureasca (Bunyaszekszárdra) kerül, végül 1931 óta mai napig jelen állomáshelyén teljesít szolgálatot feljebbvalóinak legteljesebb megelégedésére. Tanítói teendői mellett a község római katolikus kántora, az iskolaszék és hitközség jegyzője és a gazdasági és hitelszövetkezeti bank helybeli fiókjának könyvelője. Szépen hegedül és orgonál.

Mészáros István a fiatal tanítói nemzedék egyik sokatigérő, tehetséges tagja.

*

MUZSAY SÁNDOR, Vânător (Vadász) község körjegyzője, Șepreuș (Seprős) községben gazdatiszti családból született. Iglón 1899-ben érettségit tesz, majd 1907-ben a budapesti, illetve Cluj (kolozsvári) tudományegyetem jogi fakultásán végbizonyítványt nyer. 1909-ben jegyző lesz Șăvârșin (Soborsinban), onnan Semlac (Szemplakra), onnan pedig Șiclău (Siklóra) kerül hasonló minőségben, 1926 óta pedig a mai napig jelenlegi állomáshelyén teljesít érdémdus szolgálatot. A világháboruban mint népfelkelő hadnagy teljesített katonai szolgálatot. A világháború 4-ik évében a m. kir. belügyminiszterium dicsérő oklevélben részesítette.

Egyetlen fiuk **ISTVÁN** — aki jelenleg Cluj (Kolozsváron) jogszigorló, — jövője életük főcélja.

*

OLÁH SÁNDOR, Salonta-Mare (Nagyszalontai) uri szabómester 1891-ben ugyanitt született. Az elemi iskolákat, valamint tanoncéveit szülővárosában végezte és 1908-ban felszabadul. Mint segéd is itt dolgozik, majd 1917-ben ugyanitt önállósítja magát és azóta vezeti üzletét nagy szakavatottsággal. Élénk társadalmi életet él. A Magyar Párt és az Ipartestület tagja. Több ízben volt iparhatósági megbízott. Külön katonai szabász tanfolyamot is végzett, melyről oklevelet kapott.

Neje **KÁDÁR JULIANNA**, ugyanitt született gazdálkodó családból. Férjével 1921-ben kelt egybe. Házasságukból két gyermek született, **IRÉNKE** a helybeli elemi iskola III. osztályu tanulója és **SANYI**.

Oláh Sándorné a helybeli Magyar Nőszövetség agilis tagja.

*

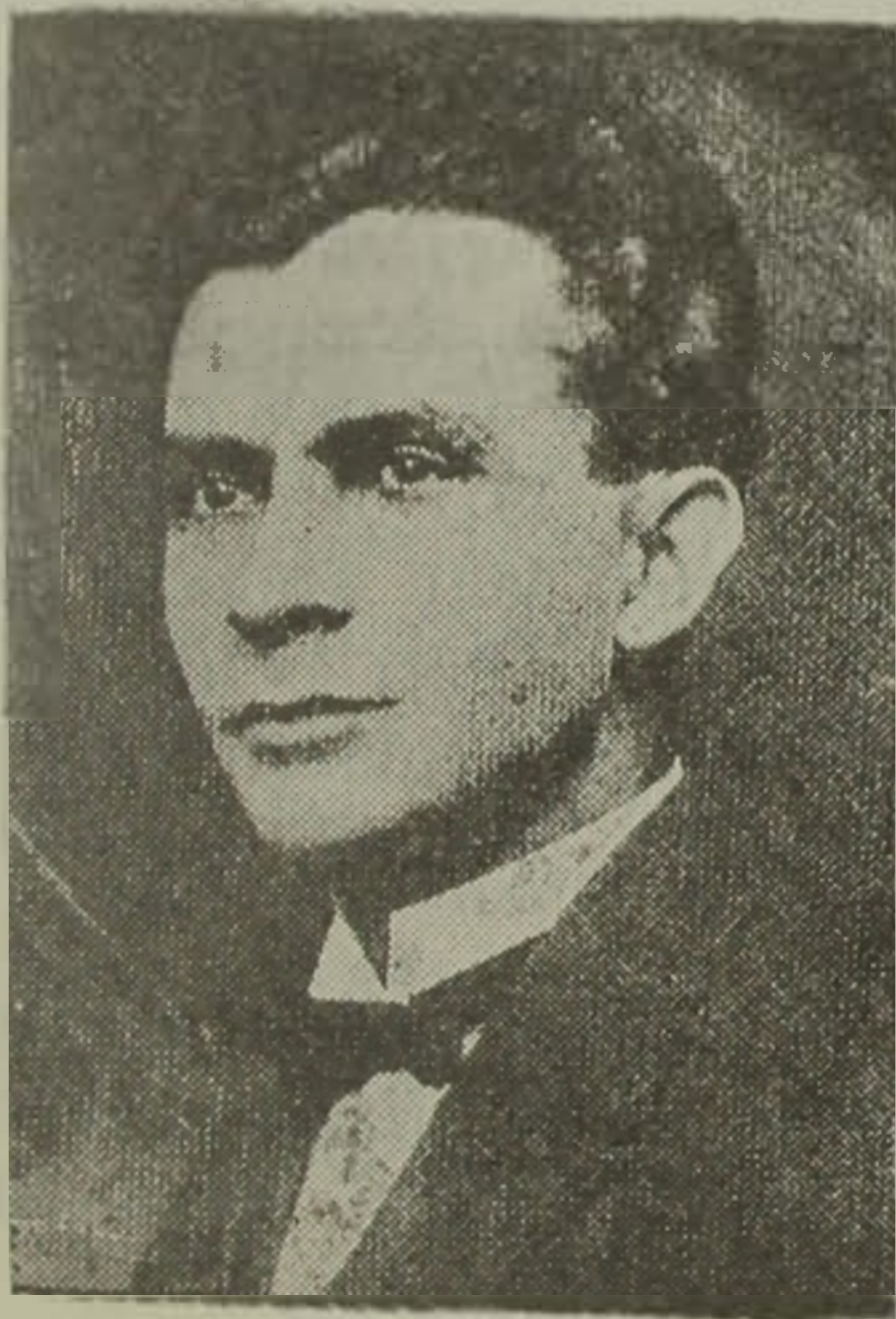
ORDÓDI ISTVÁN, Pecica-ungurească (magyarpécskai) műbutorasztalos, ugyanitt 1900-ban földmives családból született. Elemi iskoláit és tanoncéveit otthon végzi, 1916-ban felszabadul, mint segéd is otthon dolgozik és 1921-ben ugyancsak szülőfalujában önállósítja

magát és azóta a mai napig vezeti nagy szakérellemmel üzemét. Ipára mellett a község társadalmi életében is élénk szerepet játszik. A Magyar Párt, a római katolikus hitközség és ipartestület tagja. Ezenkívül még földmiveléssel foglalkozik.

Neje FODOR ROZÁLIA, ugyan-
csak itt született. Atyja ács és kőmives-
mester volt. 1921-ben kelt egybe férjével
és azóta férje oldalán teljesíti hivatását.
Mellesleg a helybeli római katolikus Mária
kongregáció ügybuzgó tagja.

*

ORDÓDY ANDRÁS, Pecica-ungurească (magyarpécskai)
uri szabómester ugyanitt 1900-ban született. Atyja kőmives-
mester volt. Elemi iskoláit valamint tanonc éveit szülőfalujában
töltötte, majd 1916-ban felszabadul. Mint segéd Magyaróváron,
Aradon és Pécsen dolgozik, 1925 óta pedig szülőfalujában
vezeti műhelyét nagy hozzáértéssel. Üzlete egyike a helybeli
legerősebb és legelső üzleteknek. Mellesleg még élénk társa-
dalmi életet él. Az ipartestület, a róm. kath. hitközség és a
sportegylet tevékeny tagja.

Neje BALOGH TERÉZIA, ugyanitt tiszviselő családból
született, 1929-ben férjhez ment és azóta férjének hű segítőt-
társa.

*

OROSZ KÁLMÁN, Chişineu-Criş (Kisjenői) pékmester 1887-ben Kecskeméten született. Apja szintén pékmester volt. Elemi iskoláit a nógrádmegyei Zagyvalörinci községben végezte, tanonc éveit Jászberényben tölti, majd Tápiószelén 1904-ben felszabadul, mint segéd egy ideig ott marad, majd Kecskeméten, Aradon, Vaţa de jos (Alvácán) és Ilia (Marosilyén) dolgozik, végül 1912 óta mai napig önálló pékmester fenti községben. A világháború alatt 42 hónapon

keresztül arcvonalbeli szolgálatot teljesített. Élénk társadalmi életet él. Az ipartestület háznagya 1925 óta és az önkéntes tűzoltóság számvizsgálója.

Neje VERSCHEK HILDA, Timișoara (Temesvárodt) született. Férjével 1911-ben kelt egybe.

Gyermekeik: KÁLMÁN, cukrász Aradon, MAGDOLNA, LAJOS, aki apjánál pék és GIZELLA.

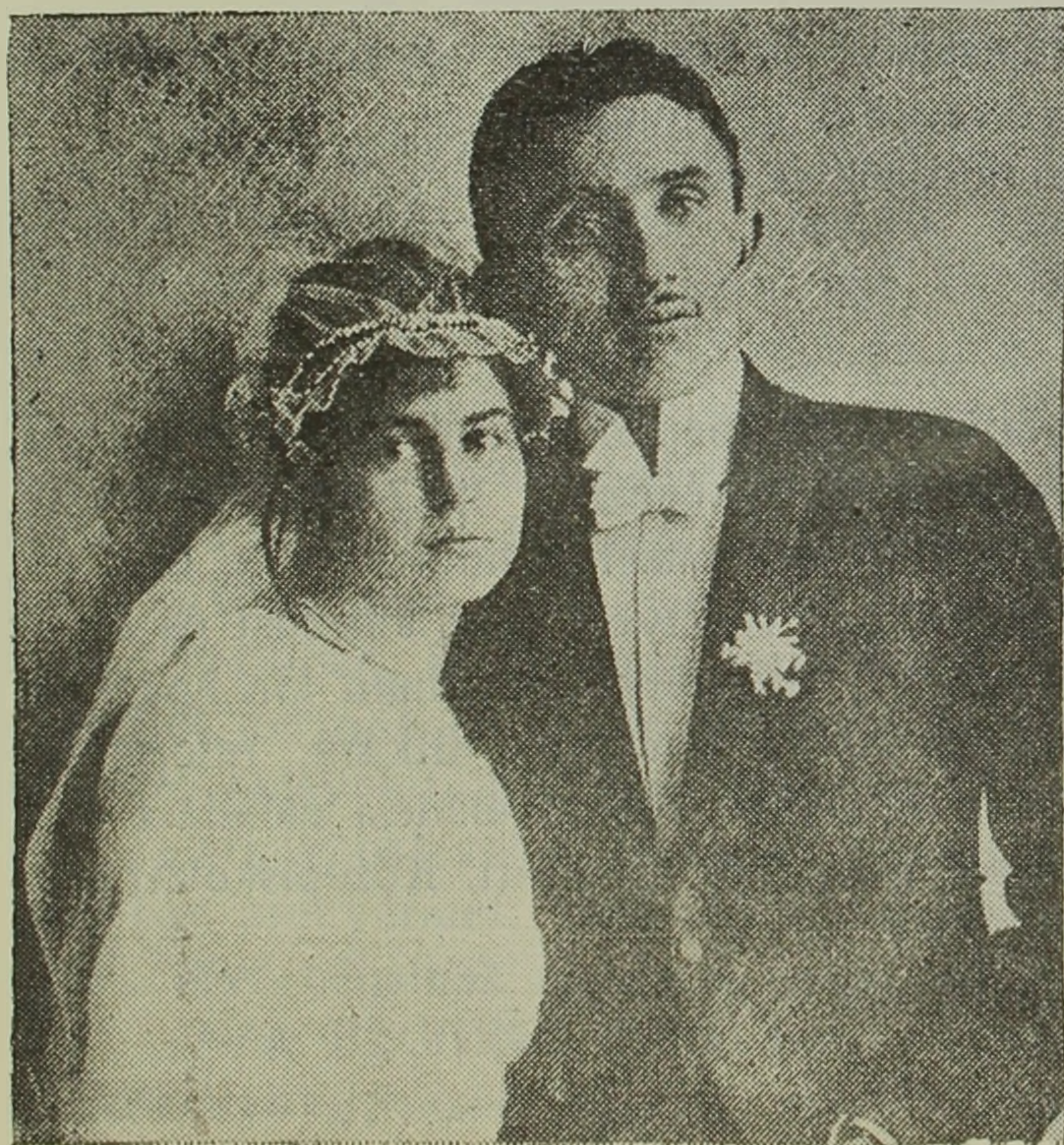
*

DR. PAPP FERENC, Gataia (gátaljai) nő és belgyógyász, 1907-ben ugyanitt született. Apja gabonakereskedő Timișoara (Temesvárodt), a kegyestanítórendi főgimnáziumban 1925-ben érettségizvén, az egyetemet Cluj (Kolozsvárodt) elvégezve 1932-ben az orvostudományok tudorává avatják. Ekkor a belgyógyászati klinikán, majd Budapesten a Tóth klinikán szerez magának gyakorlatot, 1933 szeptemberében pedig szülőfalujában telepedik le és folytat önálló gyakorlatot. A román kir. hadseregben tartalékos főhadnagy-orvos. Szülőfalujának társadalmi életében tekintélyes szerepet tölt be. A helybeli sportegylet elnöke és egyszersmind orvos, az önkéntes tűzoltóegylet tagja és tagja az orvoskamarának. Mint diák maga is a válogatott csapatban fotballozott és kedvenc sportja a torna és az atletika. (Futószámok, rövidtáv).

Dr. Papp Ferenc rokonszenves egyénisége és modora következtében nagy jövő előtt áll és a fiatal orvosgeneráció egyik sokatigérő tagja.

*

PETRI FERENC, Omor és Omorul-mic (Kis-Omor) községek körjegyzője, a jugoszláviai Klekk községben birtokos családból született. Szegeden 1912-ben a kereskedelmi iskolában érettségizvén, 18 hónapig az ottani hus és vásárpénztár tisztviselője, majd közigazgatási pályára lép és Moritfeld (Móricföld) községben jegyzőgyakornok. 1915-ben sikerrel végzi a közigazgatási tanfolyamot Nagybecskerekben és segédjegyző lesz Dettán, 1923 óta mai napig Omor és Omorul-mic (Kis-Omor) községek körjegyzője. Kitűnő urvezető. Elnöke az itteni „Omoreana“ vadásztársaságnak, a nemzeti ház titkára és tagja a jegyzők egyesületének. Dettai működése alatt tagja volt az ottani Kaszinónak, valamint a temetkezési egyesület,

sportegylet, Parkegyesületnek és a sváb olvasókörmek.

Neje született KLEIN TERÉZ, a jugoszláviai Pancsován született. Atyja sörraktár-tulajdonos. Középiskoláit ugyanott a zárdában elvégezvén, 1918-ban férjhez megy. Kitünően zongorázik, egyébként minden idejét egyetlen ERZSIKE leányuk okszerű nevelésére fordítja. Szerény, visszavonult életet élnek.

*

PLUGÁR LAJOS, Cerechiu (Erdőske-
rek) község jegyzője, Békésgyulán kereskedő
családból született. A soproni felsőkereskedelmi
iskolában 1913-ban érettségizvén, jegyzőgyakor-
nok lesz Salonta-Mare (Nagyszalontán) és Riș-
culița (Riskulicán), majd Sopronban 1916-ban
sikerrel végzi a közigazgatási tanfolyamot és
segédjegyző lesz Talpoș (Talpason), jegyző Ier-
mata Neagra (Feketegyarmaton), Chișindia (Ke-
szenden), Dieci (Decsén), Dezna-n és 1931 óta
működik jelen állásában feljebbvalóinak és a
község lakosságának legteljesebb megelégedé-
sére. Tagja a jegyzők országos egyesületének.
Kedvenc hangszer a hegedű. Hivatásán kívül
még földmiveléssel, állattenyésztéssel és fajba-
romfityényséssel is foglalkozik.

Neje BOROSS EMMA, Zerindal-Mare
(Nagyzerinden) földbirtokos családból született.
Középiskoláit Békésgyulán végezte, majd 1921-

ben férjhez megy. Háziasszonyi teendőin kívül előszeretettel kézimunkázik.

Férjével együtt egyébként szerény, visszavonult életet élnek.

*

PONGRÁCZ ISTVÁN, Sánleani (Szentleányfalva) községben áll. elemi iskola igazgatója,
1899-ben Aradon tisztviselő családból született. Miután a tanítóképezdét 1917-ben elvégezte,
Nagykamaráson, Feset pusztán, Ghioroc (Gyorokon) és Szentpál pusztán tanítoskodik, 1931 óta
pedig mostanáig fenti minőségben működik. A világháboruban résztvett és a kisezüst és bronz
vitézségi érmekkel, valamint a Károly csapatkereszttel lett kitüntetve. A román kir. hadsereg
tartalékos főhadnagya. Mint diák szülői támogatással tanult. Az iskolaszék titkára, református
kántor és a helybeli vegyeskar karnagya. Évente 2—3 díjmentes közművelődési előadást tart.

Neje TAKÁCS ERZSÉBET, Szegeden tisztviselő családból született. Középiskoláit Sze-
geden végezte, majd 1929-ben egybekel férjével.

Egyetlen PISTA fiuk gondos nevelése életük főcélja.

•

PATYI ZOLTÁN, Mănaştur (Monostor) község jegyzője, Cheresteş (Torontálkeresztés) községben született. Apja nyug. tanító. A Timişoara (temesvári) főreáliskolában érettségit tévén, közigazgatási pályára lép és már mint helyettes segédjegyző működik Foeni (Fény) és Pustiniş (Öregfalu) községekben. Ekkor sikerrel végzi el Lugoj (Lugoson) a közigazgatási tanfolyamot és 1931-ig mint segédjegyző működik Pustiniş (Öregfalun). Onnan kerül jegyzőnek Gier (Gyérbe), onnét Vucova (Temesvukovára), majd

pedig jelen állomáshelyére. Szenvedélyes vadász és focballista. A Pustiniş (öregfalui) sportegyletnek ottani tartózkodása alatt csapatkapitánya volt. Tagja a jegyzők országos egyesületének, valamint jegyzője a helybeli vadásztársaságnak.

Neje született **MÜLLER IZABELLA**, a jugoszláviai Szentjános községben született. Atyja jelenleg Pustiniş (Öregfalu) község jegyzője. Középiskoláit, valamint az 1 éves továbbképző tanfolyamot a Timişoara (Temesvár) józsefvárosi zárdában végezte, nagyon jól zongorázik. Kedvenc időtöltése még a kézimunka és olvasás.

Férjével együtt élénk társadalmi életet élnek.

*

PROHASZKA JÓZSEF, Jimbolea (zsombolyai) kertészeti telep és faiskolatulajdonos, ugyanitt kereskedő családból született. Budapesten és Szegeden VI. gymnáziumi osztályt végzett, majd kertészeti pályára lép és Németországban, Budapesten és Angliában szerez magának gyakorlatot. Gróf Károlyi és gróf Desewff-nél mint főkertész működik, 1908 óta pedig a mai napig önállóan vezeti jól bevezetett és közismert 14 holdas kertészeti telepét és faiskoláját. Szakmáján kívül minden társadalmi mozgalomban tevékeny részt vesz. Az országos kertészeti egyesület faiskolai alosztályának alelnöke, tagja a helybeli ipartestületnek, a róm. kath. hitközségnek, a Magyar Párt helyi altagozatának és a Kaszinónak. Több kiállításon vett részt. 1913-ban Budapesten ezüstérmét, 1914-ben Szegeden arany és ezüstérmét és ezüst plakettet, ugyanezen évben Jimbolea (Zsombolyán) 50 arany koronát, 1924-ben Biled (Billéden) elismerő oklevelet, 1925-ben Jimbolea (Zsombolyán) ezüst plakettet, 1925-ben Periam (Perjámoson) arany oklevelet, 1926-ban Timişoara (Temesvárott) ezüstérmét, 1927-ben aranyérmét, 1928-ban aranyérmét, 1929-ben két aranyérmét és 1930-ban Bucureşti (Bukarestben) ezüstérmét nyert. Jövő céljainak egyike a gyümölcsfatenyésztés terjesztése.

Neje **BECHINA IRÉN**, Braşov (Brassóban) született. Atyja gyári főgépész volt. Középiskoláit Nyiregyházán végezte, majd 1905-ben férjhez megy.

Gyermekeik: JÓZSEF, faiskolatulajdonos és gazdálkodó Uivar (Ujváron), ELLA, Totzauer Lajos zenész neje, FERENC Oradea-Mare (nagyvárad) kertész, LÁSZLÓ kertész atyjánál és ISTVÁN szemináriumi növendék, IV-ik osztályu gymnáziumi tanuló.

*

RÁCZ JÁNOS, Gataia (gátaljai) géplakatos és mérlegkészítő, 1884-ben Clopodia (Klopodia) községben kereskedő családból született. Iskoláit szülőfalujában és Versecen, szakmáját ugyancsak Versecen sajátította el és 1899-ben felszabadult. Mint segéd Reșița (Resicán), Budapesten, Bécsben, Fiumében, Pozsonyban, Székesfehérváron és Timișoara (Temesvárott) dolgozik, majd 1907-ben önállósította magát. A világháboruban 34 hónapot a fronton töltött mint szakaszvezető, utóbb mint tábori pilóta és vitézségeért a nagyezüst, kisézüst és bronz vitézségi érmekkel, valamint a Károly csapatkereszttel tüntették ki. Mint géplakatos harangszereléseket is végzett. A Magyar Párt, róm. kath. hitközség és sportegyesület tagja és a tűzoltóság szertárosa.

Neje SIMON TERÉZ, Ghilad (Giládon) földmives családból született. RácZ János 1907-ben nősült. Első házasságából született leánya TERÉZ, Molnár János helybeli kádármester neje. Ezeknek gyermeke MARGIT.

A RácZ-házaspár szerény családi életet él.

*

REDL DEZSŐ, Petriș község körjegyzője az aradmagyei Pauliș községben kereskedő családból született. Gymnáziumi tanulmányait Aradon végezte, majd közigazgatási pályára lép. Pályafutásának főbb állomásai: Bethauzen (Betlenháza), Țipar (Szapáryfalva), Scăiuș (Bojtorjános), Boldur (Boldor), Moroda (Marót) és Galșa; 1920-ban Tanți (Feltót) községben jegyző, 1927 óta pedig a mai napig Petriș község körjegyzője. A körjegyzőséghez tartoznak még Ilteu (Iltő), Săliște (Marosszeleste), Corbești (Maroshollód), Roșia (Rósa) és Obârșă (Óborsa) községek.

Redl Dezső a világháboruban 49 hónapot töltött a fronton. Kedvenc sportja a vadászat és a halászat. Hivatásán kívül még mezőgazdasággal és fajbaromfi tenyésztéssel is foglalkozik. Elnöke a helybeli „Vidra“ vadásztársaságnak, valamint tagja a jegyzők országos egyesületének.

Neje FRÁTER PIROSKA a jugoszláviai Versecen született. Atyja folyammérnökségi felügyelő volt. Középiskoláit szülővárosában elvégezvén, 1931-ben férjhez ment. Tagja az aradi róm. kath. nőegyesületnek.

Egyetlen adoptált leányuk: KAROLA.

A Redl család élénk társadalmi életet él és a helybeli intelligencia körében nagy közkedveltségnek örvend.

*

RUSZ GÉZA, Nadrag-i kereskedő a severin (szörény) megyei Nadrag községben kereskedő családból született. Középiskoláit a Timișoara (temesvári) áll. főreáliskolában végezte, majd kereskedői pályára lépett. Apjának Băile Erculane (Herkulesfürdőn) volt kereskedése. Rusz Géza 1931-ben jelenlegi helyén önállósította magát és vezeti azóta mai napig, környékbeli legnagyobb üzletét kiváló szakértelemmel. Hivatása mellett szenvedélyes vadász. Elnöke a helybeli „Dragoș Voda“ vadásztársaságnak.

Neje HEBER IDA ugyancsak, helyben született. Apja főfelügyelő volt a helybeli vasgyárnál. Középiskoláinak elvégzése után elvégezte Budapesten a szépművészeti akademiát.

VILMA és ÁRPÁD gyermekeik okszerű nevelése életük célja.

Egyébként élénk társadalmi életet élnek és a helyi és környékbeli intelligencia értékes tagjai.

*

SÁNDOR LAJOS, Șimandul de jos (Alsósimánd) község érdemes jegyzője, 1895-ben Zerind (Szerénd) községben birtokos családból született. Miután 1913-ban a békéscsabai főgymnáziumban érettségit tett, az Oradea-Mare (nagyváradi) jogakadémián négy félévet hallgat, majd jegyzőgyakornok lesz a Bihar (biharmegyei) Boiu (Mezőbajom) községben. 1915-ben sikerrel végzi Târgu-Mureș (Marosvásárhelyen) a közigazgatási tanfolyamot, majd helyettes jegyző, később jegyző szülőfalujában, Gașa-n, Cuied (Köveden), Târnova (Tornován), 1926 óta mai napig jelen állomáshelyén teljesít szolgálatot feljebbvalói, valamint a lakosság legteljesebb megelégedésére.

A világháboruban mint tartalékos hadnagy vett részt, kétszer megsebesült és az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásáért a Signum Laudis-al, kisezüst vitézségi éremmel, Károly csapatkeresztrel és sebesülési éremmel lett kitüntetve. Tagja a jegyzők országos egyesületének, valamint az „Artemisa“ helybeli vadászegyesületnek és igazgatósági tagja a „Șimandana“ helybeli banknak. Kedvenc hangszer a hegedű.

Neje TABAJDY RÓZSA, Zerind (Szerénd) községben jegyzői családból született. Középiskoláit Debrecenben és Oradea-Mare (Nagyváradon) végezte, majd 1922-ben férjhez megy.

Gyermekeik: LACI a helybeli elemi iskola IV-ik osztályu tanulója, valamint VIOLA. Sándor Lajos és neje szerény, visszavonult életet élnek.

*

SCHAUER KÁROLY, Pancota (pankotai) kelmefestő mester 1894-ben ugyanitt született. Atyja ugyancsak kelmefestőmester volt. Négy reáliskolai osztályt Timișoara (Temesvárott), az ipariskolát pedig Aradon elvégezve, 1911-től 1914-ig műszaki tisztviselő volt Budapesten, majd atyjától a szakmát elsajátítva 1920-ban felszabadult. 1922-ben végleg átveszi atyja üzletét és azóta vezeti önállóan mostanáig nagy szakavatottsággal, az üzletet nagyapja alapította kb. 100 évvel ezelőtt. Hivatása mellett nagyon élénk társadalmi életet él. A helybeli Kolping ifjúsági egyesület elnöke, a Sportegylet alelnöke, a Magyar Dalárda aktív tagja, minden műkedvelő előadáson aktív részt vesz. A Magyar Párt és Ipartestület választmányi tagja, a róm. kath. egyháztanács és iskolaszék rendes tagja.

Neje **HARTMANN KATALIN**, Aradul-nou (Ujaradon) született. Középiskoláit Pancota (Pankotán) elvégezve 1921-ben férjhez ment. Agilis tagja a helybeli nőegyesületnek.

Gyermekeik **MÁRIA MAGDOLNA** a helybeli elemi iskola IV-ik osztályu tanulója, valamint **KÁROLY**.

A Schauer házaspár mint a helyi és környékbeli intelligencia számottevő tényezője élénk társadalmi életet él.

*

SCHROTT JÓZSEF, Hălmagiu (nagyhalmágyi) áll. főerdőmérnök 1900-ban Budapesten született. Középiskoláit a Timișoara (temesvári) kegyestanítórendi főgymnáziumban végezte, majd (București) Bukarestben 1927-ben erdőmérnöki oklevelet nyerve, erdőmérnök Aradon és Bârzava (Marosborsán), 1930 óta pedig a mai napig jelen állomáshelyén teljesít szolgálatot. A világháboruban mint tartalékos hadapród vett részt. Tanulmányait részint szülői támogatással, részint saját erejéből végezte. Kedvenc sportja a vadászat.

Neje **ERDEY SÁRA** Coșava (Kossó) községben született. Atyja főmérnök. Középiskoláit a Timișoara (Temesvár) józsefvárosi Notre Dame zárdában végezte, majd 1930-ban férjhez megy.

Egyetlen szemefényük, **LACI** fiuk okszerű nevelése életük egyik főcélja.

*

SCHÜTZ LAJOS, Jimbolea (zsombolyai) ruhakereskedő ugyanitt született. Atyja kereskedő és iparos volt. A szegedi főgymnáziumban 1908-ban érettségit tesz, majd Budapesten orvostanhallgató, 1909-ben félbehagyja tanulmányait és átveszi apja üzletét és vezeti mind a

mai napig. Az üzletben felhalmozott ruhákat a cég maga állítja elő, illetve női konfekció raktárra dolgozik. A családi cég 1873 óta áll fenn és saját szücsműhelye van.

A cég tulajdonosa Schütz Lajos, a világháboruban mint tartalékos hadapródörmeister vett részt. Rendkívül élénk társadalmi életet él. Az összes helybeli egyesületek részben aktív, részben pártoló tagja.

Neje WIESENMAYER ZSUZSANNA, ugyancsak helyben született földbirtokos családból. Középiskoláit a helybeli zárdában végezte, majd 1912-ben férjhez ment. Kedvenc hangszer a zongora. Minden helyi társadalmi jótékonycélu akcióban tevékeny részt vesz.

Egyetlen gyermekük ÉVA jövője életük főcélja.

*

SCHWERTNER RÓBERTNÉ, született BALÁZS VILMA Lugo (lugosi) textilgyári műszaki igazgató és egyúttal textilgyáros neje, Budapesten született. Atyja hajófelszerelési és berendezési gyáros. A felsőbb leányiskolát Budapesten elvégezve, 1912-ben férjhez ment. Ropant élénk társadalmi életet él. Minden társadalmi és jótékonycélu akcióban úgy anyagilag, mint erkölcsileg vezető szerepet játszik. A róm. kath. és magyar nőegyesületek vezetőségi tagja. A helybeli L. M. T. E. Sportegylet, valamint a Kolping Sportegylet zászlóanyja. Sokat utazik külföldön, Beutazta Olasz, Német és Magyarországot, Svájcot, Ausztriát és legutóbb két évet töltött Amerikában. Kitűnően zongorázik, lovagol és elsőrendű urvezető.

Gyermekei RÓBERT orvostanhallgató a Gmunden-i tudományegyetemen, valamint TIBOR VI-ik gimnáziumi tanuló.

Schwertner Róbertné nemes egyénisége és jószívűsége világító csillagként kell hogy tündököljön a jövő generáció egén.

STASSNY LUJZA, Becicherecul-mic (kisbecskereki) áll. elemi iskolai tanítónő, Timișoara (Temesvár) született. Atyja só és vámhivatali ellenőr volt. A helybeli felsőbb leányiskolát, majd az ovónő és később a női tanítóképezdét elvégezve, kiváló zenei talentuma a muzikus pályára predesztinálta, mert ezen a pályán elismert szaktekintélyek nagy jövőt jósoltak neki. A sors azonban nem így akarta. Költészettel is foglalkozott; már a középiskolákban az osztály poétájának nevezték el. Nehány alkalmi költeményét annakidején az ujságok le is közölték. Több ízben szólították fel, hogy jelentesse meg költeményeit a nagy nyilvánosság számára, szerénysége azonban ezt nem engedte. A Bánáti német nőegyesület több ízben kérte föl, hogy alakítsa meg a Becicherecul-mic (kisbecskereki) altagozatot, azonban nem akart az ott már megalakult kath. német nőegyesülettel ellenkezésbe jönni. Így tehát az élettől teljesen visszavonulva, csak hivatásának, a zenének és a költészetnek

él. Kedvenc hangszere a hegedű és zongora. Diákleány korában gyakran szerepelt a zárdában nyilvános hangversenyeken. A budapesti továbbképző tanfolyamnak előadó tanítónő tagja volt és oklevelet is nyert. Tagja volt továbbá a legtöbb egyházi egyesületnek. Nagyon sok jótékony célú műkedvelő előadást rendezett évente az iskolásgyermekkel.

A sors iróniája, hogy nem hódolhatott a művészetnek, hanem még ma is kénytelen a tanítói pálya göröngyös utjait taposni.

*

STELZEL ISTVÁN, Lipova (lippai) fényezőmester, 1885-ben helyben született. Apja kocsifényező volt. Iskoláit Lipova (Lippán) végezte, a szakmát ugyancsak itt sajátította el apjánál, majd 1901-ben felszabadul. Előbb Németországban, majd Aradon, Timișoara (Temesvárott) és Lugoj (Lugos) városokban segédeskedik, majd pedig 1910 óta a mai napig szülőhelyén vezeti önálló üzemét nagy szakértelemmel.

A világháboruban mint őrmester vett részt és az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásáért a nagyezüst, továbbá kétszer a kisezüst és a bronz vitézségi érmekkel és a Károly csapatkereszttel lett kitüntetve.

Élénk társadalmi életet él. Tagja a helybeli ipartestületnek, a német népközösségnek, a katolikus hitközségnek, a helybeli német dalegyletnek és az önkéntes tűzoltóságnak.

Nevezetesebb munkái: a fürdő összes mázoló munkái, az „Altersheim“ összes mázoló munkái stb.

Stelzel István a helybeli iparosok egyik méltó reprezentánsa.

*

SZABADAI JÁNOS, Lipova (lippai) kertész az aradmegyei Tornea (Tornya) községben földmives családból született. Iskoláit ugyanitt végezte, szakmáját pedig Aradon, ahol 1918-ban felszabadult. Előbb Aradon és Tornea (Tornyan) segédeskedik, majd 1924-ben Lipova (Lippán) önállósítja magát és azóta vezeti kertészeti üzemét nagy hozzáértéssel. A világháboruban mint szakaszvezető vett részt, egyszer megsebesült és az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásáért a kisezüst és bronz vitézségi érmekkel, valamint a Károly csapatkereszttel lett kitüntetve. Tagja a Magyar Párt helyi altagozatának, valamint a helyi Dalkörnek és ipartestületnek is. Hivatásán kívül még szőlészettel is foglalkozik.

Neje **KOVÁCS ESZTER**, az aradmegyei Variașul-mic (Kisvarjas) községben született. Férjével 1921-ben kelt egybe.

Gyermekeik: **KATÓ**, a helybeli elemi iskola V-ik osztályu, **ANNA**, a helybeli elemi iskola III-ik osztályu tanulói és a kis **MÁRIA**.

A Szabadai házaspár szerény, visszavonult életet él.

*

STRIFLER FERENC, Sântana (ujszent-annai) épület és butorasztalosmester, 1895-ben Eleken gazdálkodó családból született. Elemi iskoláit szülőfalujában végezte, Czegléden tanoncokodik, majd 1912-ben Ineu (Borosjenőn) felszabadul. Ekkor Eleken, Ineu (Borosjenőn) és Şebiş (Borossebesen) segédeskedik, 1919 óta pedig a mai napig önálló üzemet tart fenn nagy szakértelmmel.

A világháboruban mint őrmester vett részt, 3 évet töltött a fronton és az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásáért a nagyezüst, kisezüst és bronz vitézségi érmekkel és Károly csapatkeresztrel lett kitüntetve.

Élénk társadalmi életet él. Már 12 év óta dolgozik az ipartestületnél, melynek három év óta pénztárnoka, a katolikus hitközség választmányi tagja, a helybeli sportegylet és a Gewerbe Jugendverein alapító tagja. A helybeli Ipartestület által 1923 májusában rendezett emlékünnepegy körül kifejtett buzgó tevékenységeért Petőfy Sándor dalköltő születésének 100-ik

évfordulója alkalmából emléklappal lett kitüntetve.

Neje **SZKOKÁN MARGIT** helyben iparosmester családból született. Férjével 1919-ben kelt egybe. Jelenleg agilis tagja a helybeli Gewerbe Mädchenkranz-nak.

Gyermekeik: **ILONKA** a helybeli elemi iskola V-ik és **MARGIT** a helybeli elemi iskola III-ik osztályu tanulói.

Strifler Ferenc jövő célja mesterségének és családjának élni.

*

SZATHMÁRY LÁSZLÓ, Armeniş (Örményes) község körjegyzője, Bănia (Bánya) községben jegyzői családból született. 1916-ban Timişoara (Temesvár) a piarista főgymnáziumban tanulmányait elvégezve, jegyzőgyakornok lesz Teregován. Majd 1921-ben sikerrel végzi el a közigazgatási tanfolyamot és segédjegyző Slatina (Meraszlatinán), Corneareva (Somosréven), utóbb jegyző Weidenthalon, 1933 óta a mai napig pedig jelen állásában működik felettes hatósága és a lakosság legteljesebb megelégedésére. Körjegyzőségéhez tartozik még Feneş (Fényes) község is.

A világháboruban mint tart. hadapródőrmester vett részt. Tagja a jegyzők országos egyesületének. Kedvenc hangszere a hegedű.

Neje **FERCH JOZEFINA**, Jimbolea (Zsombolya) községben kereskedő családból született. Miután 1922-ben Szegeden tanítónői oklevelet szerzett, Weidenthalon volt tanítónő, majd 1926-ban egybekel férjével. Kedvenc hangszere a zongora.

Gyermekeik: **LACIKA** és **JUDITH**.

Szathmáry jegyző a vármegye jegyzői karának sokatigérő tagja.

*

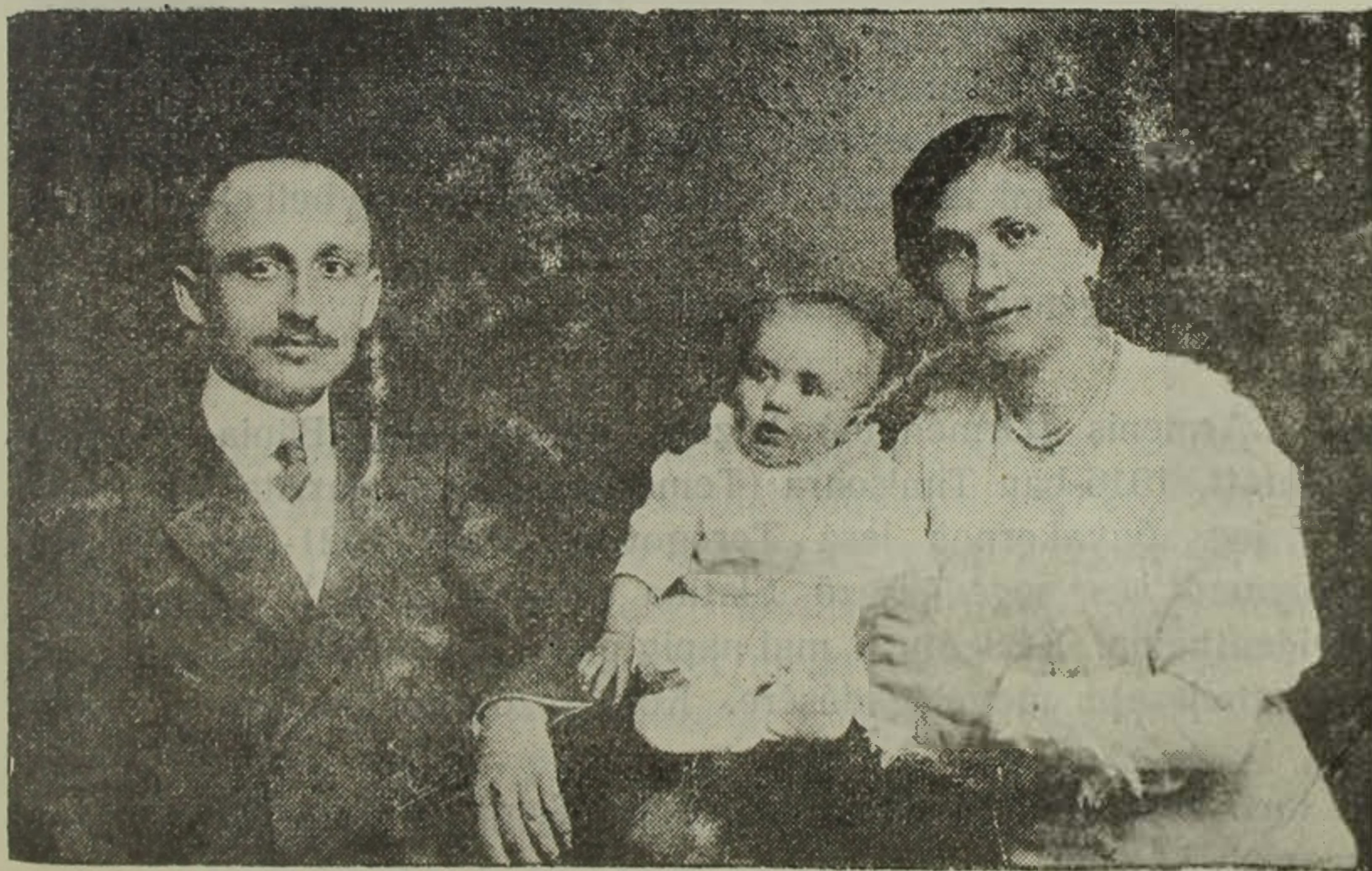

Szedlák Pál jövő céljainak egyike a munka.

SZEDLÁK PÁL, Pecica (pécskai) szabómester, 1895-ben Pecica-româna (Ópécskán) földmives családból született. Elemi iskoláit szülőfalujában végezte, majd mint tanonc Pacica-ungurească (Magyarpécskára) kerül, ahol 1912-ben felszabadul. Mint segéd Felsőmagyarországon és Ausztriában dolgozik, 1922 óta pedig a mai napig önnálló szabómester. Saját erejéből emelkedett önálló mesterré, mert már fiatalkorában árvaságra jutott. A világháboruban egyszer megsebesült és 3 $\frac{1}{2}$ évet töltött orosz hadifogságban. A helybeli ipartestület tagja, pártolótagja az önkéntes tűzoltóságnak és a róm. kath. hitközségnek.

Neje **NAGY ERZSÉBET** Pecica-română (Ópécskán) földmives családból született. Férjével 1925-ben kelt egybe. Egyetlen gyermekük **PALI**.

*

(Temeskovácsin), 1932 óta pedig mai napig jelen állomáshelyén működik. A világháború alatt 3 hónapi frontszolgálatot teljesített. Tagja a jegyzők országos egyesületének.

Neje **POHR TERÉZ**, Sánandrei (Szentandrás) született. Atyja géplakatos volt. Középiskoláinak elvégzése után 1912-ben egybekelt férjével.

Gyermekeik: **TERÉZ VILMA** négy középiskolát végzett a Timișoara (Temesvár)

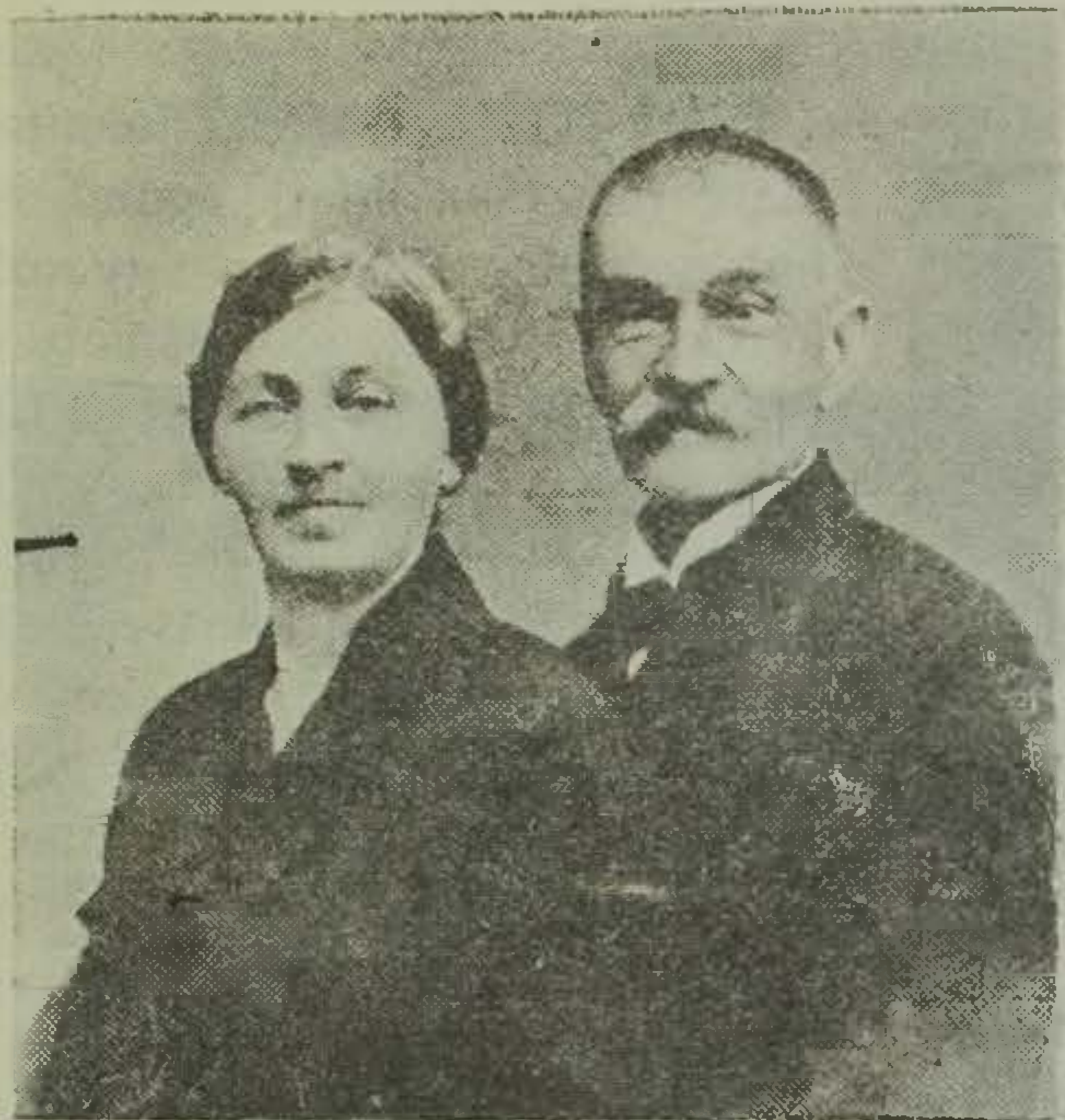
SZIVÉRI ISTVÁN, Cerneteaz (Csernegyház) község érdemes jegyzője 1888-ban Kiskundorozmán született. Timișoara (Temesvárott) a felsőkereskedelmi iskolában érettségit téve jegyzőgyakornok lesz szülőfalujában és Săcălaz (Szakálháza) községben. 1908-ban sikerrel teszi le Nagybecskerekén a közigazgatási tanfolyamot és segédjegyző lesz Sacalaz (Szakálházán). 1915-ben jegyző Govaci

józsefvárosi zárdában és PISTA a Timișoara (temesvári) piarista főgymnázium VII-ik osztályu tanulója.

Szivéry István a jegyzői gárda tehetséges és közkedvelt tagja.

Nejével egyetemben szerény, visszavonult életet élnek.

*

SZÖLLŐSI IMRE, Bodo (Bodófalva) község érdemes református lelkésze, Hódmezővásárhelyen földmives családból született. Ugyanitt 1882-ben érettségit tesz, majd 1886-ban elvégezve Debrecenben a teológiát, pappá szentelik. Pályafutásának főbb állomásai: Berettyóújfalú, Nagykerki, Füzesgyarmat és Köröstarcsa községek, majd 1893 december 7-én kerül jelen állomáshelyére és azóta teljesíti hivatását mai napig hiveinek legteljesebb megalégedésére. A világháború alatt tartalékos táborigazgató volt.

A helybeli iskolaszék, református hitközség és férfialárda elnöke. Ügyvezető elnöke volt továbbá a helybeli hitelszövetkezetnek, de lemondott. Ebbeli minőségben kifejtett önzetlen és odaadó működéséért az O. K. H.-tól dicsérő elismerésben részesült.

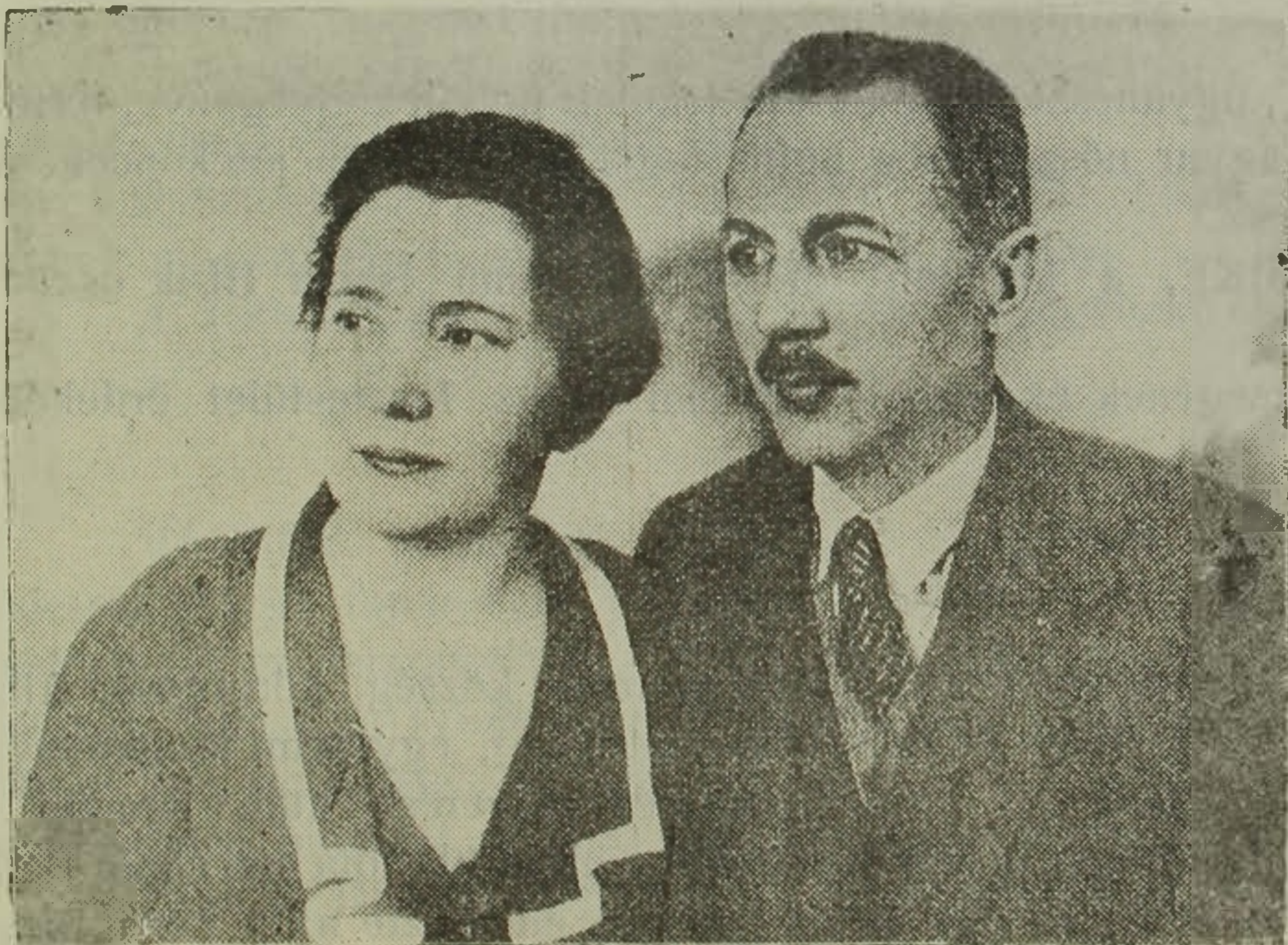
Első házasságából származó gyermekei: **IMRE** gépészmérnök Budapesten, továbbá **DEZSŐ** és

ZOLTÁN, mindketten M. Á. V. hivatalnokok.

Második neje **TOMKA GIZELLA**, az aradmegyei Ghiarac (Erdőgyarak) községben református papi családból született. Elvégezve 1889-ben a budapesti ovónőképzőt, 1919-ig mint ovónő fejt ki áldásos működést, majd nyugdíjba megy.

Mindketten szerény, visszavonult életet élnek és a helyi és környékbeli intelligencia nagyrabecsült tagjai.

*

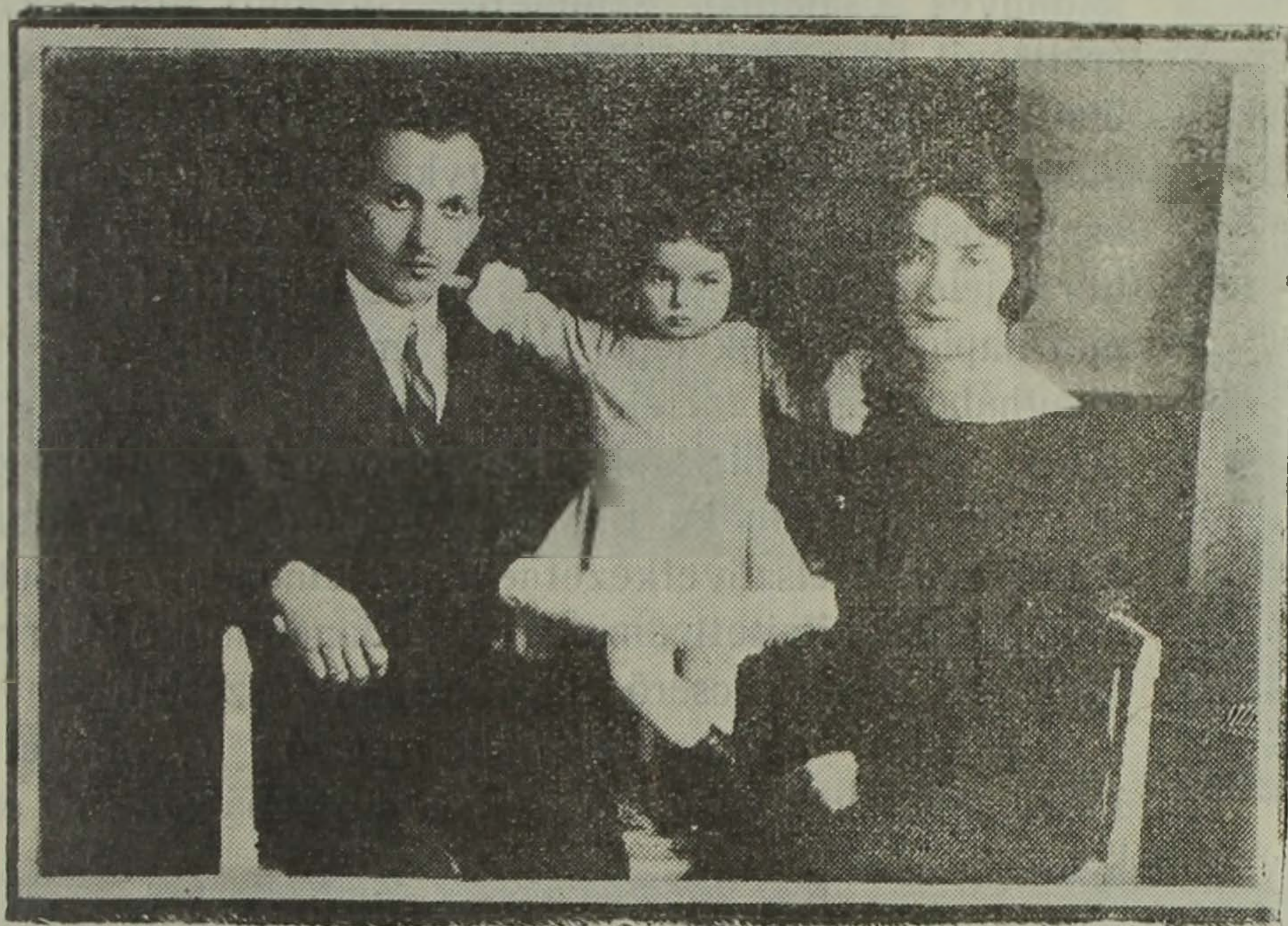

SZÉKELYI JÓZSEF, Lugoj (lugosi) épület és műbutorasztalos, a helybeli iparos társadalom egyik jellegzetes, közbecsülésben álló és közszeretnek örvendő tagja. Középiskolái végeztével mindjárt ipari pályára lép és már a kezdetkor szép eredményekkel dicsekedhetik. Művészi kivitelű butorai méltán keltik föl mindenkor a közönség fokozott érdeklődését. Modern, géperőre berendezett üzeme a legnagyobb teljesítményekre képes. Hivatásán kívül a társadalmi élet mindennemű meg-

nyilvánulásában tevékeny részt vesz ki. Neje a jótékonyág terén fejt ki áldásos működést. Székelyi Józsefnek még kedvenc szórakozása üres óráiban a fajgalambtenyésztés. Több kiállításon vett már részt és számtalan díjazásban részesült.

Székelyi József jövő célja hivatásának és családjának élni.

*

TÓTH IMRE, Salonta-Mare (nagyszalontai) épület és butorasztalos 1897-ben ugyanitt kerékgyártó családból született. Iskoláit szülőhelyén végezte, tanocéveit is itt töltötte, majd 1913-ban felszabadulván, ugyanitt, valamint Cluj (Kolozsvárott) és Budapesten segédeskedik. Budapesten ezen idő alatt több tanfolyamot hallgatott. A világháboru alatt kétszer megsebesült. Háboru után ismét segéd lesz szülőhelyén, majd 1922 óta önállóan vezeti a mai napig a legmodernebb gépekkel berendezett üzemét. A helybeli g. kel. román templom és több környékbeli

templom munkálatai az ő nevét dicsérik. A társadalmi élet minden megnyilvánulásában tevékeny részt vesz. Két év óta alelnöke az Ipartestületnek, a református egyház presbitere, a Magyar Párt tagja és a helybeli kereskedelmi kör választmányi tagja. Három éven át az Ipartestület „Uránia“ mozgóképszínházának igazgatója volt. Ő fejezte be eredményesen az Ipartestület 3 millió leies szanalását.

Neje BEREZKI ERZSÉBET, ugyancsak itt született. Iskoláit helyben elvégezve, férjével 1922-ben kelt egybe. A helybeli magyar nőszövetség agilis tagja, aki minden jótékony társadalmi akcióban tevékeny részt vesz.

Egyetlen büszkeségük ERZSIKE, a helybeli református elemi iskola III-ik osztályu tanulója.

Tóth Imre jövő célja mesterségének és családjának élni és az Ipartestület érdekében dolgozni.

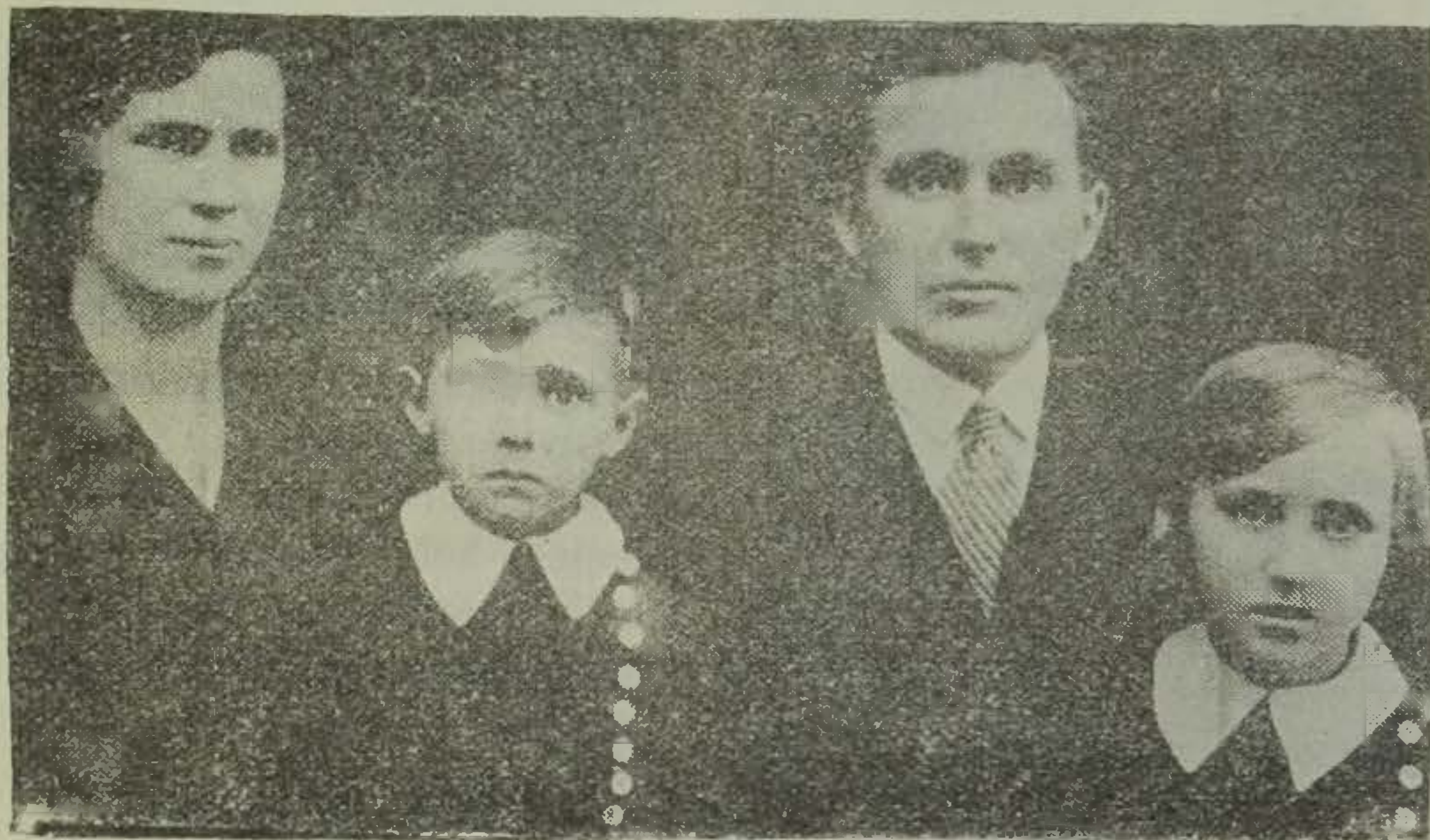
*

DR. TÖRÖK ANDOR, az aradmegyei Petriş (Marospetres) község körorvosa. Alba-lulia (Gyulafehérvárott) született. Középiskoláit Oraştie (Szászvároson), egyetemi tanulmányait pedig Cluj (Kolozsvárott) végezte 1929-ben. Az orvosi oklevél elnyerése után Aradon és Oradea-Mare (Nagyváradon) működik kórházi orvosi minőségben, majd 1931 óta mai napig Petriş (Marospetres) község körorvosi tisztét tölti be. Cluj (Kolozsvárott) elvégezte az 1 éves egész-

ségügyi tanfolyamot, amelyről oklevelet kapott, ugyancsak itt nyerte el az egészségtan tanári oklevelet is. A román kir. hadsereg tartalékos orvos-főhadnagya. Tagja az orvosok országos egyesületének. Hivatásán kívül kedvenc sportja a si és az uszás.

Neje KERESZTES MARGIT, a Hunedoara (Hunyad-megyei) Soimuș (Solymos) községben jegyzői családból született. Az Orăștie (szászvárosi) kereskedelmi iskolában érettségit tett, majd 1929-ben férjhez ment. Egyébként 6 évet töltött Amerikában. Kitűnően zongorázik.

Férjével együtt élnek társadalmi életet élnek.

devecseri TÓTH LAJOS, Pecica-ungurească (magyarpécskai) uriszabómester, 1898-ban Eleken született. Elemi iskoláit Zerindul-mare (Nagyzerinden) végzi, tanonc éveit Békésgyulán tölti, majd 1916-ban felszabadul. Mint segéd Hódmezővásárhelyen, Szegeden, Budapesten és Győrben dolgozik. Aradon már üzemvezető saját iparral 1924-től 1926-ig. 1921–1922-ben Budapesten a technológián esti

tanfolyamot hallgatott. Műhelye egyike a legnagyobb uriszabó műhelyeknek. 1928 óta mai napig önálló. Tagja az Ipartestületnek és a román. kath. hitközségnek, a Rovine A. C. sportegylet ellenőre, valamint működvelő vigalmi bizottsági tag.

Neje KELEMEN MÁRIA, 1899-ben Aradon iparos családból született. Iskoláit ugyanitt végezte, majd 1924-ben férjhez megy.

Gyermekeik: MÁRIA a helybeli magyar elemi iskola II-ik osztályu és LAJOS a helybeli magyar elemi iskola I-ső osztályu tanulója.

A Tóth házaspár a helybeli iparos intelligencia értékes tagjai.

*

VÁRADY NÁNDOR, Satu-mare din Timiș (Temesnagyfalu-i) kisbirtokos, Aradon született. Atyja timár volt. Iskoláinak elvégzése után ugyancsak Aradon kitanulta az asztalos mesterséget és felszabadulása után Sibiu (Nagyszeben), Budapest, Turda (Torda), Brașov (Brassó), Timișoara (Temesvár), Fehértemplom, Oradea-mare (Nagyvárad) és Predeal városokban dolgozott, innét kivándorolt Amerikába Detroitba, ahol 12 évig tartózkodott. 1924-ben pedig végleg hazajött és most saját földjének megművelésével foglalkozik.

Neje ZEIMANN KATALIN, ugyanitt született kisbirtokos családból. Iskolái végeztével 1906-ban férjhez ment. 1928 májusában a Huber Grün Gruppe des Banater Bundes deutscher

Sänger zászlószentelése alkalmával az a megtiszteltetés érte, hogy ő töltötte be a zászlóanyai tisztet.

A Várady házaspár csendes, visszavonult életet él.

*

VARGA IMRE, Uisenteş (Ujszentes) község közszeretnek örvendő és közbecsülésben álló állami elemi iskolai igazgatója 1883-ban Szentesen született. Atyja magánzó volt. A Timişoara (temesvári) állami tanítóképezdében 1905-ben tanítói oklevelet nyervén, 2 évig a Timişoara (temesvári) tanfelügyelőségénél teljesít szolgálatot, majd 1/2 évig Sânandrei (Szentandrás) tanító. Ekkor foglalta el jelenlegi helyét és tölti be még ma is felettes hatósága és a község lakosságának teljes megelégedésére. A templomi ének-karnagya, református kántor,

a helybeli hitelszövetkezet ügyvezető igazgatója. Ebbeli minőségben kifejtett odaadó működéseért diszoklevéllel tüntették ki. Évente többször rendez jótékonycélu műkedvelő előadásokat.

Neje HUSZKA ROZÁLIA, okl. tanítónő Budapesten született. Atyja táblabíró volt. Timişoara (Temesvárott) 1903-ban a felsőkereskedelmi iskolában érettségizik, 1908-ban ugyanitt elvégzi a józsefvárosi zárdában a tanítóképezdét és Lugoson 5 éven keresztül tanítónő Kis RÓZA magánintézetében, majd Docnecea (Dognácskán) és Fratelián tanítónő, 1928 óta pedig tanítónő férje mellett. Tb. kántor és évente több műkedvelő előadást rendez a kath. egyház és a kath. kápolna javára. Kedvenc időtöltése a kézimunka és saját vezetése alatt remek perzsaszőnyegszövészetet vezet, egyszersmind sajátkezűleg is sző.

A Varga házaspár a pedagógus kar legkiválóbb képviselői közt foglal el méltó helyet.

*

ÖZV. WAGNER EDÉNÉ született ANNAU MÁRIA, Lugoj (lugosi) okleveles városi szülésznő, Mehadica (Kismiháld) községben pékmester családból született. Szegeden 1909-ben megszerzi a szülésznői oklevelet és 1910 óta a mai napig Lugoj (Lugos) városi okleveles szülésznő. Férjével 1898-ban kelt egybe. Utóbbi 1931-ben elhalálozott. Tagja a helybeli szociális Missziótársulatnak és a katolikus nőegyesületnek.

Gyermekei: JÁNOS kereskedelmi alkalmazott és ERZSÉBET, Mayer Károly helybeli közszeretnek örvendő okleveles gyógyszerész neje.

Mayer Károly egyszersmind a gyógyszerész kamara titkára.
Utóbbiaknak egyetlen leánya: BÖSKE a helybeli magyar elemi iskola II. osztályu tanulója.

*

WILD JÁNOS, Fârling (Furluki) állami elemi iskolai igazgató, Lugoj (Lugoson) kocsi-
gyártó családból született. Miután 1925-ben Timișoara (Temesvárott) sikerrel végezte el a román tanítóképezdét, Resița (Resicán) az U. D. R. üzemek tanonciskolájában 1927-ig tanító, azóta pedig máig fenti minőségben működik. Az iskolaszék titkára és görög katolikus kántor. Kedvenc hangszere a hegedű és fuvola. Szenvedélyes vadász lévén, elnöke a helybeli „Columbu” vadászegyesületnek. Hivatásán kívül még mezőgazdasággal,

méhészettel és fajbaromfitenyésztéssel is foglalkozik.

Neje IWENZ EMMA, Resița (Resicán) született. Középiskoláit ugyanitt végezte, majd 1930-ban férjhezmegy. Kedvenc időtöltése a kézimunkázás.

Egyetlen leánygyermekük, BRIGITTE HENRIETTE.

A Wild házaspár egyébként szerény, visszavonult életet él,

*

WIRTH HENRIK, Birda község jegyzője, Lenauheim (Csatád) községben gazdálkodó családból született. Szegeden gimnáziumi érettségét téve Nagybecskerekén sikerrel végzi el a közigazgatási tanfolyamot, majd segédjegyző Orțișoara (Orcyfalván), Recaș (Rékáson), jegyző Hitiaș (Hattyas) községben. 1928 óta Birda község jegyzője. Kedvenc sportja a vadászat. A helybeli vadásztársaság ügyésze és tb. tagja, a Berecuța (Berekutcai) vadásztársaság rendes tagja. A „Doina” román énekkar alapító tagja, továbbá tagja a helybeli német dalegyletnek, valamint a jegyzők országos egyesületének és a Timișoara (temesvári) önkéntes mentőtársulatnak. Pártoló tagja a Timișoara (temesvári) Magyar Dalárda, Iparösszhang Dalegylet és a gyárvárosi Zene és Dalegyletnek. Buzgó tagja volt a Timișoara (temesvári) „Hubertus” vadásztársaságnak. Kedvenc hangszere a fuvola.

Neje WARTBÜCHLER EMILIA, Timișoara (Temesvár) kereskedő családból született. Középiskoláit a Timișoara (Temesvár) gyárvárosi zárdába elvégezve, 1906-ban férjhez megy.

Gyermekeik: Dr. FARAGÓ ENDRE orvos, EMILIA, laboránsnő a Timișoara (temesvári) Park-szanatóriumban, Dr. Suciú Röntgen-laboratóriumában és DEZSŐ önálló hentesmester.

A Wirth házaspár szerény, visszavonult életet él.

*

WITÁLSKI ÁGOSTON, Saravale (Sárafalva) község róm. kath. plebánosa, Timișoara (Temesvár) belvárosban született 1867-ben. Atyja postai alkalmazott volt. 1885-ben ugyanitt a piarista főgimnáziumban érettségizik és a helybeli teológiát elvégezve, 1890-ben pappá szentelik föl. Mint káplán Sânnicolaul-Mare (Nagyszentmiklóson), Panatul-nou (Ujpanáton) és Ürményházán teljesíti hivatását, 1900 július 12 óta pedig a mai napig fenti állomáshelyen lelkipásztorkodik. Elnöke az összes egyházi egyesületeknek, valamint a helybeli ifjúsági és leányegyesület tb. elnöke. 1900-ban templomot vett, 1902-ben tornyot épített reá és egy harangot vett. 1903-ban további 3 harangot vett, 1905-ben pedig új plebániát épített. A templom főoltára tiszta márványfaragvány. 1933-ban a temetőt cementoszlopokkal és dróthálókerítéssel bekerítették. Megjegyzendő, hogy az iskola épülete is a róm. kath. hitközség tulajdonát képezi. 1902 óta könyvelője és igazgatósági tagja volt az O.

K. H. helybeli fiókjának. Jelenleg is a Cooperativa de Credit igazgatósági tagja és könyvelője. Annakidején a hadikölcsönjegyzés körül szerzett érdemei elismerésül a pénzügyminisztertől elismerő oklevelet kapott.

Jövő céljai közé tartozik a hősök emlékoszlopjának emelése.

*

ZIPPEL FERENC, Ghilad (giládi) állami tanító, Sánandrei (Szentandrás) községben született. Apja ugyanitt igazgatótanító volt. A Timișoara (temesvári) állami tanítóképezdét 1903-ban sikerrel elvégezve Clopodia (Klopodián), Chetfel (Kétfélen) és Mehalán tanító, onnét a Timișoara (temesvári) kir. tanfelügyelőséghez rendelték be szolgálattételre. 1905-től 1926-ig Stanciova (Sztancsófalván) teljesít szolgálatot, 1912-től kezdődőleg igazgatótanító. 1926 óta mai napig jelen állomáshelyén teljesít szolgálatot. A világháboruban mint tartalékos hadnagy vett részt és az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásáért soronkívül zászlóssá léptették elő és 2-szer a nagy ezüst, kis ezüst és bronz vitézségi érmekkel és Károly csapatkereszttel tüntették ki. Kedvenc sportja a vadászat és kedvenc időtöltése a botanika. Egyébként jól hegedül és orgonál. A helybeli magyar-német egyházi és világi dalárda elnöke és karnagya, a helybeli vadásztársaság tagja és róm. kath. kántor. Stanciova (Sztancsófalván) alapítója és éveken át könyvelője volt az O. K. H. ottani fiókjának. Továbbá éveken át alapítója és könyvelője, utóbb elnökigazgatója a Hangya fogyasztási szövetkezet ottani fiókjának. Ott is róm. kath. kántor volt. Évente 2—3 szor rendez műkedvelő előadásokat egyházi célokra.

Neje VRBNY ERZSÉBET, régi lengyel nemesi család sarja, Apátfalván született. Középiskoláit a Periam (perjámosi) zárdában végezte, majd 1911-ben férjhez megy.

Egyetlen LACI jogász fiuk jövője képezi életük főcélját.

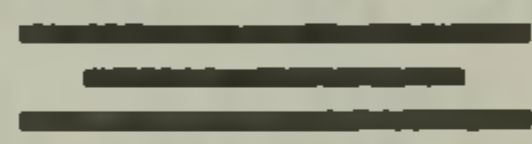

GALERIE

ILLUSTRIERTER BIOGRAFIEN

AUS DEM

BANATE UND DER CRIȘANA (KREISCH)

REDAKTEUR:

VIKTOR AGA

GR. OR. RUM. PFARRER.

VORWORT.

Habe das Leben in den auf der Ebene sich weit hinstreckenden, an Hügeln sich anlehnenden, in den Tiefen der Täler sich verbergenden Dörfern belauscht. Jenes Leben, welches sich in dem Tun und lassen, im Wirken der einfachen, bzw. bescheidenen Führer des Volkes, der Repräsentanten des Handels, des Gewerbes und des Handwerkes äussert.

Denn in den Dörfern, wo die Verdorbenheit unserer Zeit noch nicht eingedrungen ist, pulsiert der wahre Idealismus, die wahre Sittenstrenge. Es ist unsere moralische und patriotische Pflicht, die ganze Intelligenz der Dörfer — ihrer wahren Werte nach — ans Tageslicht zu bringen; Jene, die mit dem Idealismus der Märtyrer und mit der Selbstverleugnung Heiliger arbeiten und schaffen.

Sie sind die Fackelträger der Erleuchtung und die Bannerträger des Sieges. Auf ihren Schultern ruht das Leben eines ganzen Volkes. Denn das Schicksal eines Volkes wird nicht etwa durch die Züge irgend einer goldenen Feder bestimmt. Das Schicksal eines Volkes ist das Ergebniss überall im Lande entfaltetem unermüdlichen, uneigennützigem Fleisses und eifrigem Streben. Mit solchem Fleiss und Streben arbeitet unsere Intelligenz am Dorfe, Sie, die schlichten Baumeister, die Bahnbrecher des rumänischen Staates.

Die Zusammenstellung der vorliegenden „Biographien-Sammlung“ hat viel Arbeit gekostet. Ich musste jeden Einzelnen in seinem Heim aufsuchen. Leider ist es mir trotzdem nicht gelungen, die Intelligenz der Dörfer restlos, ohne Ausnahme, in die „Biographien-Sammlung“ aufzunehmen, in den Kranz des Verdienstes und der Belohnung einzuflechten. Ich hoffe aber, dass, wenn mein Werk entsprechend gewertet wird, auch die bisher noch Ausgebliebenen in diesen Kranz gelangen. — Sie verdienen es!

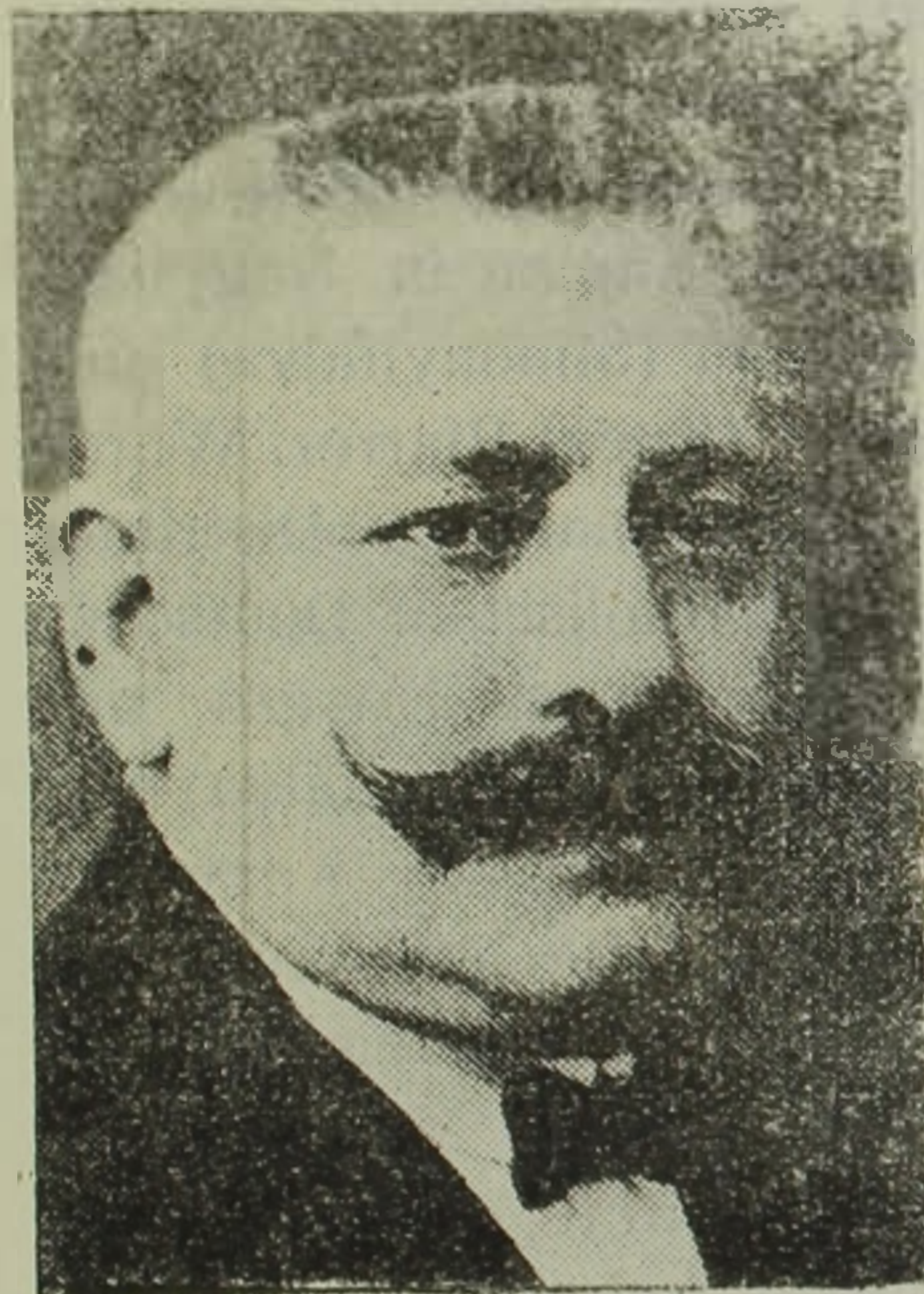
VIKTOR AGA

grich. orient. rum. Pfarrer
REDAKTEUR.

DR. FERDINAND ACKERMANN, Kreisarzt in Peregulgerman (Deutschpereg), wurde als Sohn eines Landwirten im Jahre 1898 in der Gemeinde Sântana (Neusanktanna) geboren. Er absolvierte in 1916 das Piaristen-Gymnasium zu Timișoara (Temesvar), bezog dann die Universität in Budapest, setzte seine Studien sodann in München und in Wien fort, spezialisierte sich an der Klinik zu Wien zum Internisten, übte seine Praxis bis im Jahre 1927 auch in Wien aus, in welchem Jahre er sich sodann hier niederliess. Im Weltkriege leistete er als Reserveleutnant 20 Monate hindurch Frontdienst und wurde ob seines tapferen Verhaltens mit der grossen, kleinen silbernen und Bronz-Medaile weiters mit dem Karl-Truppen-Kreuz ausgezeichnet. Er ist Mitglied des Ärztekollegiums und der Sesselweis-Gruppe, weiters Mitglied der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft. Herr Dr. Ackermann lebt ganz seinem Berufe.

BALTHASAR ALBRECHT, Bäckermeister in Orșova (Orschova), wurde als Sohn eines Gastwirts in Neubánya geboren. Nach Beendigung der Elementarschulen trat er in die Lehre und wurde im Jahre 1889 in Turnseverin freigesprochen. Er arbeitete sodann als Bursche in Orșova (Orschova), im Altreiche bis im Jahre 1902 und machte sich hienach hier in Orșova (Orschova) selbständig. Ist im Ausschuss der Gewerbe-korporation.

Im Jahre 1899 heiratete er **DOROTHEA SLAVNITSCH**, die Tochter eines Lederfabrikanten,

aus Liptoszentmiklos. Der Ehe entsprossen die Kinder: **ROZA**, die an dem Fleischermeister Stefan Baldauf in Moldova-veche (Altmoldova) verehelicht ist, **ANGELA**, im Hause ihrer Eltern, **DOROTHEA**, die Gattin des Privatbeamten Bernhardt Gibner in Galaț. Er ist ein überaus tätiger Meister in seiner Profession.

*

JOSEF ALBERT, staatlicher Direktor-Lehrer in Livada (Baumgarten) (Fakert), wurde als Sohn eines Landwirten in Zădărlac (Saderlach) geboren. Er absolvierte die Lehrerpräparandie

zu Arad, wo er im Jahre 1914 sein Diplom erhielt. Vom Jahre 1918 bis 1920 lehrte er in Pecica (Petschka), seit dem Jahre 1920 ist er in Livada (Baumgarten) als Direktor-Lehrer tätig. Auch er kämpfte im Weltkriege, als Reserveleutnant, geriet in russische Kriegsgefangenschaft, in welcher er 2 $\frac{1}{2}$ Jahre hindurch schmachtete. Er hatte 5 Jahre hindurch in Livada (Baumgarten) auch die Kantorstelle inne, dankte jedoch von dieser Stelle ab. Sein musikalisches Können entfaltete er auf dem Harmonium. Er ist Sekretär des Schulstuhles und Leiter des hierortigen Jugendvereines. Zwei—dreimal alljährlich veranstaltet er Vorstellungen zu Wohltätigkeitszwecken. Mit Vorliebe widmet er seine Mussestunden der Landwirtschaft, dem Weinbau und der Rassen-Hühner- und Schweinezucht. Im Jahre 1919 heiratete er THERESE BRAUN, die Tochter ebenfalls eines Landwirten aus Zădărlac (Saderlach), die ganz Ihrer Familie lebt. Der Ehe ist entsprossen die Tochter MARIA THERESE, Schülerin der III. Klasse der Elementarschule in Zimandul-nou (Zimándujfalu.)

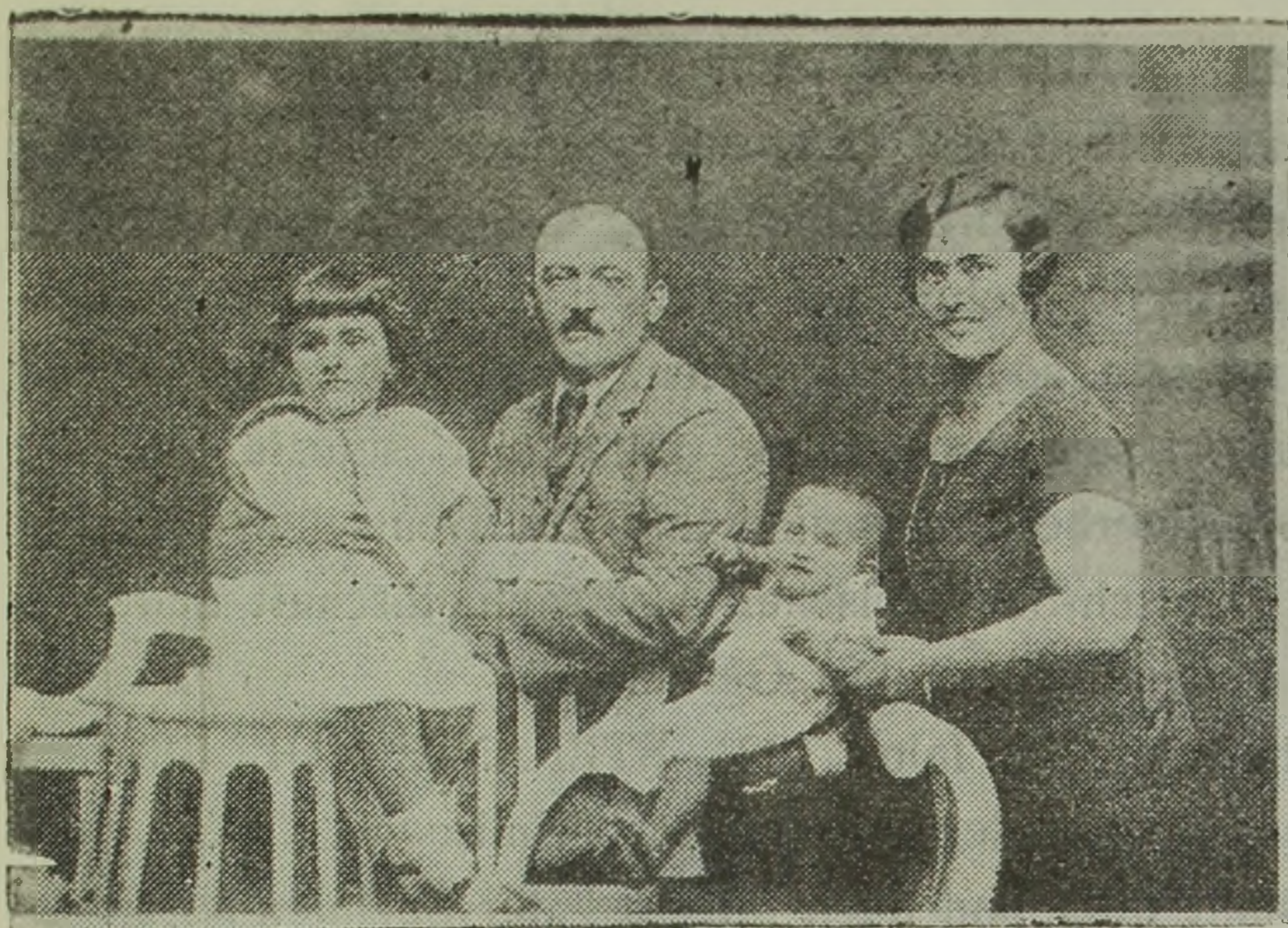

*

FRANZ AMSCHLINGER, Pfarrer in Satchinez (Knez) und Dechant des Vingaer Bezirkes ist im Jahre 1870 in der Gemeinde Lunga geboren. Absolvierte das Piaristen-Gymnasium zu Timișoara (Temesvar) in 1890, studierte dortselbst die Theologie und wurde im Jahre 1894 zum Priester geweiht. War sodann in der Eigenschaft eines Kaplans in den Gemeinden Mezökövácsháza, Grossbecskerek, Reșița (Reschitza) und in Anina als Administrator tätig, als Aussen-Kaplan in Nagybán-hegyes, wurde sodann Pfarrer in Satu-nou (Simonyifalva) und ist seit dem Jahre 1921 hier in Satchinez (Knez) Pfarrer. Wurde im Jahre 1932 zum Dechantpfarrer des obgenannten Distriktes ernannt. Ist der Präses des hierortigen Katholischen Deutschen Jugendvereines, und des Rosenkranz-Vereines. Erwarb sich besondere Verdienste indem er in Satu-nou (Simonyifalva) eine neue Kirche bauen liess, 4 Glocken kaufte. Für die Kirche in Hodoni (Hodony) 3 neue Glocken anschaffte und auch für Barateaz (Baratzhausen) 2 Glocken kaufte, Heldendenkmale errichtete das Pfarrhaus in Satchinez (Knez) neu decken, diese Kirche, — von gesammelten Gelde der Amerikanern — welche Sammlung einer seiner Gläubigen einleitete, — renovieren und ein neues Hauptaltar errichten liess. Er lebt ausschliesslich seinem hehrem Berufe und erfreut sich allgemeiner Achtung und Hochschätzung.

*

KARL ANNAU, Bäckermeister in Lugoj (Lugosch), wurde als Sohn eines Bäckermeisters daselbst geboren. Besuchte die Schulen in seinem Geburtsort und trat bei seinem Vater in die Lehre, wurde im Jahre 1901 freigesprochen. Er arbeitete als Gehilfe in Budapest, machte sich im Jahre 1913 selbständig. In Timișoara (Temesvar) hatte er 5 Jahre hindurch

Sang im Domchor zu Timișoara (Temesvar) und ist eine gute Klavierspielerin. Hatte in Timișoara (Temesvar) einen Damen-Mode-Salon. Der Ehe entstammen die Kinder: MARGARETE, 12 Jahre alt, Schülerin der I. Gymnasial-klasse des Lugoĵ (Lugoscher) Klosters, und Hildgard, 9 Jahre alt, Schülerin der hiesigen II. Elementarklasse. Die Kinder ergeben sich dem Studium des Klavierspieles und können schon gute Resultate aufweisen.

*

PETER ANTON, Inhaber einer Eisenhandlung in Jimbolea (Hatzfeld), wurde im Jahre 1870 hierselbst geboren, als Sohn eines Landwirten. Er ging auch hier zur Schule, seine Lehrzeit verbrachte er in Altkanizsa, wo er im Jahre 1888 freigesprochen wurde. Sodann arbeitete er in Szegedin, Makó und hat sich im Jahre 1895 in Jimbolea (Hatzfeld) das Geschäft eröffnet. Er ist Vizepräsident des hiesigen Kaufmännischen Vereines, Mitglied des Kirchenrates und war auch im Aufsichtsrat der hiesigen Volksbank A. G. tätig.

Heiratete im Jahre 1897 MARGARETE SOFRO, die Ausschussmitglied des Katholischen Deutschen Frauenvereines ist.

Er geht in seinem Berufe nach.

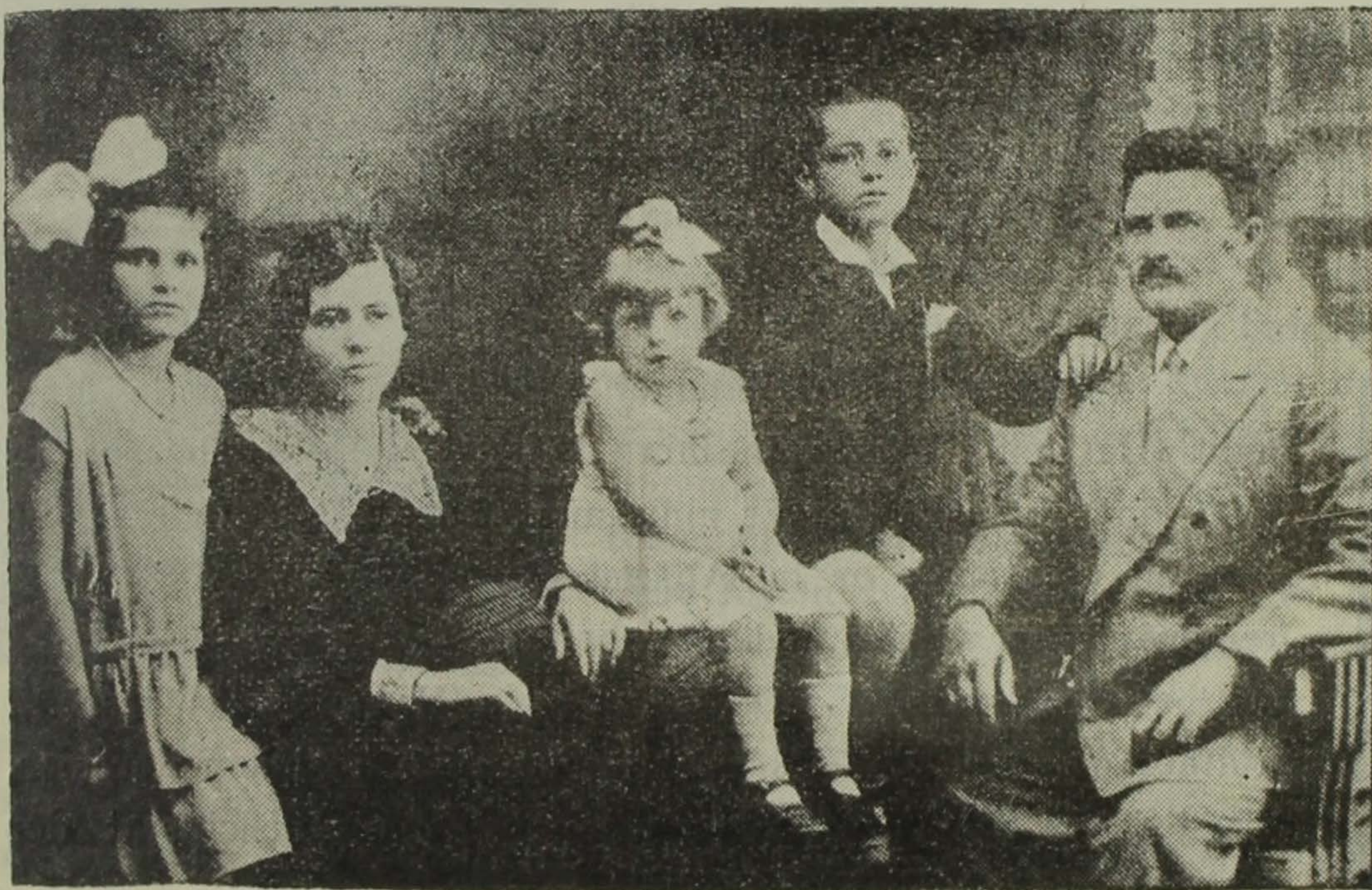
*

JOHANN AUFSATZ, Schlossermeister und Wasserleitungs-Installateur in Lugoj (Lugosch), wurde als Sohn eines Maurers hierselbst geboren. Besuchte die Schule dortselbst, trat auch hier in die Lehre und wurde im Jahre 1915 freigesprochen. Arbeitete sodann in Wien, Reșița (Reschitza) und Budapest und ist seit dem Jahre 1929 hier selbständig. Ist Mitglied der Gewerbe-Korporation und des Deutschen-Heim-es weiters der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft und des hiesigen Deutschen-Sportclubs „Germania“.

Er heiratete im Jahre 1921 **STEFANIE MÜLLER**, die Tochter eines Fassbindermeisters aus Timișoara (Temesvar), die im Haushalt tätig und auch Mitglied der Sozialen Missions-Gesellschaft ist.

*

FRANZ BAHR, Selcher- und Fleischermeister in Buziaș, wurde in Nițhidorf (Nitzkidorf), als Sohn eines Landwirten geboren. Die Schule besuchte er dortselbst, trat in Buziaș in die Lehre, wo er in 1909 freigesprochen wurde. Arbeitete sodann in Timișoara (Temesvar), Verșetz, Arad, Jimbolea, Bilic, Linz, Buziaș. Seit 1921 ist er selbständig. Machte den Weltkrieg beim 61 Infanterie Regiment mit, wurde dreimal verwundet, geriet in Italien in Gefangenschaft, wo er 38 Monate blieb. Wurde mit der kleinen silbernen, bronzenen und mit der Verwundungs-Medaille ausgezeichnet und erhielt auch das Karl-Truppen-Kreuz. Ist Mitglied der Gewerbekorporation, der Feuerwehr und der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft. Heiratete im Jahre 1920 **KATHARINA SCHMADL**, die Tochter eines Landwirten aus Nițhidorf (Nitzkidorf). Der Ehe entstammen 3 Kinder: **FRANZ**, Schüler der III. Gymnasialklasse der Banatia, **HELENE**, Schülerin der 1 Gymnasialklasse im Timișoara (Temesvar — Josefstädter — Kloster und die 6 Jahre alte **ANNA**.

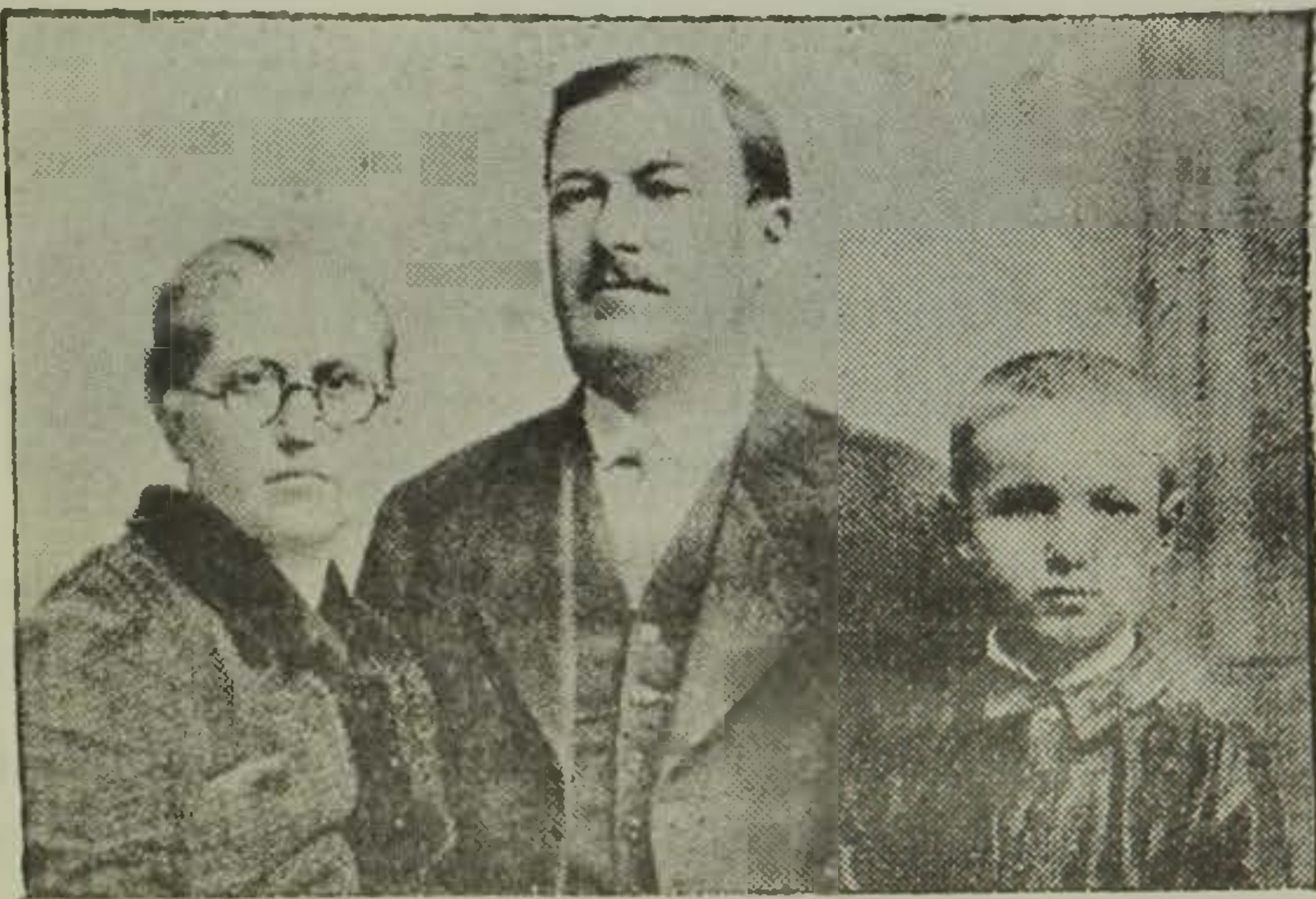
*

JOSEF BÄHR, Maurermeister in Lugoj (Lugosch), wurde als Sohn eines Landwirten hierselbst geboren, Er besuchte die konfessionelle evangelische Schule in seiner Geburtsstadt, trat auch hier in die Lehre und wurde daselbst im Jahre 1893 freigesprochen. Hienach arbeitete er in Budapest, Wien, kam im Jahre 1906 nach Timișoara (Temesvar), wo er die Maurermeisterprüfung bestand. Im selben Jahre zog er nach Lugoj (Lugosch) und ist seit dieser Zeit hier selbstständig. Inzwischen legte er, im Jahre 1914, in Budapest, die Baumeister-Vorprüfung ab. Während der Kriegszeit war er als Werkmeister bei der Honvédartillerie tätig. Er lieferte namhafte Arbeiten in der Eigenschaft als Meister von Privat- und Miethäusern, Villen, Kirchenbauten (Sacul) usw. Ist Mitglied der Gewerbekorporation, des Gewerbe-Liederkranzes, des Deutschen Heimes, der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft und des „Germania“ Sportvereines.

Heiratete im Jahre 1907 WILHELMINE JUNKER, die Mitglied des Deutschen Frauenvereines ist. Seine Frau beschenkte ihn mit den Kindern: JOSEF, der heute 25 Jahre alt und als Maurergehilfe tätig ist, GEORG, der sich ebenfalls im Maurergewerbe beschäftigt, FERDINAND, Schüler der II. Klasse des Deutschen Gymnasiums und die Tochter HELENE.

*

KARL BERGER, Schneidermeister in Oravița (Oravitza), wurde als Sohn eines Schneidermeisters in Beșenova-noua (Neu-Beschenova) geboren. Besuchte die Volksschule in seiner Geburtsgemeinde, trat in Szeged in die Lehre, wo er im Jahre 1895 freigesprochen wurde. Arbeitete sodann in Szeged, Timișoara (Temesvar), Budapest, Oravița (Oravitza), Dresden, Wien, Timișoara (Temesvar) und ist seit dem Jahre 1904 hier in Oravița (Oravitza) selbstständig. Vier Jahre hindurch stand er

im Weltkriege und erhielt ob seine vorzügliche Dienstleistung vor dem Feinde das Eiserner Verdienst-Kreuz und auch das Karl-Truppen-Kreuz. Er ist leitender Direktor der „Carașer Bürgerlichen Bank“, Direktionsrat der „Elektra“, Ortsobmann der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft, Ausschussmitglied der Gewerbe-Korporation, Mitglied der Kath. Kirchengemeinde, des Schützenvereines, der Freiwilligen-Feuerwehr. Heiratete im Jahre 1905 ADELE NOVAK, die Tochter eines Kaufmannes in Oravița (Oravitza), die Mitglied des Kath. Frauenvereines und des Altarvereines ist. Der Ehe ist entsprossen: KARL, 11 Jahre alt, Schüler der IV. Klasse der Volksschule.

*

ist Präses sämtlicher kath. Institutionen, besitzt Diplom der Heidenmissionsgesellschaft zur Förderung des heiligen Werkes der Glaubensverbreitung. Er leb ausschliesslich seinem hehrem priesterlichem Berufe.

*

JOSEF BIDO, r. k. Pfarrer in Peregul-german (Deutschpereg), erblickte im Jahre 1894 in der Gemeinde Giulvăz (Gyülvész) als Sohn eines Kaufmannes das Licht der Welt. Er absolvierte das Piaristen-Gymnasium zu Timișoara (Temesvar) im Jahre 1914, studierte Theologie und wurde hierselbst in 1918 zum Priester geweiht. Als solcher betätigte er sich in den Gemeinden Sankt-Hubert, Gross-Betschkerek, Grosskikinda und Variaș (Variasch). Ein Jahr hindurch war er Administrator in Sankt-Hubert und in gleicher Eigenschaft in der Gemeinde Variaș (Variasch). Im Jahre 1925 gelangte er hieher nach Peregul-german (Deutschpereg). Er geht in seinem hehren Berufe ganz nach.

*

EMIL BOHN, Damenschneider-Maister in Reșița (Reschitza), wurde als Sohn eines Schuhmachermeisters in Grosskikinda geboren. Er ging in Reșița (Reschitza) zur Schule, sein Fach hingegen erlernte er in Düsseldorf am Rhein, woselbst er, im Jahre 1898 freigesprochen wurde. In 1898 erlernte er auch in Reșița (Reschitza) die Herrenschniderei. Sodann arbeitete

er in Budapest, Wien, Köln, Düsseldorf, Paris. In Paris heiratete er im Jahre 1911, ging hier friedlich seinem Gewerbe nach, bis er bei Kriegsausbruch interniert wurde. Im Jahre 1919 gelang es ihm nach Reșița (Reschitza) zu kommen, wo er sich selbständig machte. Während seines Pariser Aufenthaltes hat er eine Zuschneiderschule absolviert und hierüber ein Zeugnis erhalten. Er ist Mitglied der Gewerbekorporation, des Touristenvereines, Vizepräsident der „Union“-Vereinigung und Vizepräsident des Meister- und Bürgerclubs, ferner Obmann der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft. War auch im Direktionsrat der Raiffeisen Genossenschaft. Seine Gattin ist die Tochter eines Stahlprobiermeisters aus Reșița (Reschitza) geborene LUIZE HIRSCHEGGER, die Mitglied des Kath.-Frauenvereines ist. Der Ehe sind entsprossen die Kinder: ODETTE, Bankbeamtin, die in Reșița (Reschitza) die Bürgerschule absolviert hat, HEINRICH, hier ausgebildeter Uhrmacher, LISETT, die die I. Klasse der hierortigen Bürgerschule zurzeit besucht.

*

FRAU JOSEF BIRNSTIEL, geb. Hermine Kräftenrath in Rekaș (Rekasch) ist die Gattin eines hiesigen Kaufmannes, Sie wurde in Caransebeș (Karanschebesch) geboren, wo sie die Mittelschule absolvierte. Nach Beendigung ihrer Schulstudien absolvierte sie in Lugoj (Lugosch) einen Näh und auch einen Handarbeitskurs, wie sie auch nun die Handarbeit weiter pflegt, mit Passion der Musik sich hingibt und ein reges Vereinsleben führt. Sie ist nämlich I. Schriftführerin des Banater Deutschen Frauenvereines, welchem Vereine sie seit Gründung angehört. Ihre Kinder sind HERMINE, 7 Jahre und HILDEGARD, 4 Jahre alt.

*

EUGEN BOROEVIC, Gemeindevorsteher zu Vizejdia (Vized), wurde in Ung.-Csernye, als Sohn des dortigen Vizevorstehers geboren. Die Mittelschulen besuchte und absolvierte er in Jimbolea (Hatzfeld) und Grossbetschkerek. Den Notärskurs legte er mit Auszeichnung in Târgu-Mureș (Marosvásárhely) ab. Im Jahre 1910 ist er Notärs-Praktikant in Uivar (Ujvár). Bald ist er Vize-Notärstellvertreter in Ung.-Csernye, etwas später in Comloșul-mare (Grosskomlosch), und vom Jahre 1921 an ist er in Vizejdia (Vized) Gemeindevorsteher. Seine Vorfahren sind in Maria Theresia's Zeiten aus Kroatien, als Offiziere hohen Ranges hierher eingewandert und gebrauchten das Prädikat „von Slankamen“. Ist Mitglied der Notärs-Vereinigung, Ehrenpräsident des Schwäbischen Landwirtschaftsvereines, Oberkommandant der hierortigen Feiw. Feuerwehr, welche Institution unter seiner bewährten Leitung bereits viermal Auszeichnungen (Diplome) sich errang anlässlich Teilnahme an Wettbewerben. Ist auch Gründer und Leiter der Eigentum der Gemeinde bildenden „Gemeinde Sparkassa“. Nimmt den regsten Anteil bzw. ist massgebend auf dem Gebiete des gesellschaftlichen Lebens, der Wirtschaft, der

Blumengärtnerei. Ist Präsidentin des hiesigen Roten-Kreuz-Vereines, des hierortigen Vereines der Kriegswitwen un Weisen. Ihre Kinder sind: MARIE, Schülerin der II. Gymnasialklasse in Jimbolea (Hatzfeld), VILMA, Schülerin der IV. Klasse der Elementarschule zu Comloşul-mare (Grosskomlosch) und GIZELLA, Schülerin der II. Klasse ebenfalls der Elementarschule zu Comloşul-mare (Grosskomlosch).

Wohltätigkeit und der Kunst, indem er auf diesen Gebieten stets leitend einwirkt und fördert. Ist bezeichnend für das erspriessliche und ambitionierte Wirken in seinem eigentlichstem Berufe, dass er vom Oberstuhlrichteramt in Sânnicolaul-Mare (Grossanktnikolaus) unter No. 6320—1925 belobende Anerkennung erhielt. Der Inhalt seines Lebens ist die Arbeit, Zweck jener, das Wohl der Gemeinde und ihrer Einwohner sowol in wirtschaftlicher, wie auch in gesellschaftlicher und in sozialer Hinsicht stets zu fördern.

Frau Eugen Boroevic, geb. MARIE FIRNEISZ, Gattin des Gemeindenotärs in Vizejdia (Vizesd), wurde als Tochter eines Kaufmannes in Comloşul-mare (Grosskomlosch) geboren. Absolvierte die Mittelschulen im Kloster zu Jimbolea (Hatzfeld). Ist passionierte Zimbalspielerin und befasst sich mit Vorliebe mit

ALOIS BORSCHÉ, r. k. Konfess.-Direktor-Kantor-Lehrer in Fibiş (Fibisch), wurde in der Gemeinde Şöndorf (Schöndorf), im Jahre 1902 als Sohn eines Landwirten geboren. Er absolvierte die Lehrer-Präparandie zu Timişoara (Temesvar), im Jahre 1922, war dann als Lehrer in den Gemeinden Janova und Brestovăţ tätig, kam in 1928 nach Fibiş (Fibisch) und ist seit dieser Zeit hier. Herr Direktor-Lehrer Borsche entfaltet vielseitige Tätigkeit auch ausserhalb seines eigentlichen Berufes. Er ist Dirigent des Männergesangsvereins und des Kirchenchores,

Leiter des Jugendvereins, Sekretär des Schulstuhles und des Bauernvereines, betätigt sich in der Landwirtschaft, in der Baumschule und in der Obstkultur. Alljährlich veranstaltet er mit einer begeisterten Schaar Dilettanten-Vorstellungen zu gemeinnützigen Zwecken. Für seine Bemühungen und Bestrebungen zum Wohle seiner Kirche, (er verwirklichte den Aufbau des Kirchturmes in Janova und den Ankauf einer Glocke) erhielt er ein Dankschreiben des Bischofs. Er geht seinem Berufe nach, lebt für seine Familie und für sein Volk.

Im Jahre 1927 heiratete er AGNES HORVÁTH, die Tochter eines Wagnermeisters aus der Gemeinde Brestovați (Aga), die ihm die Kinder: ALOIS, 5 Jahre und AGNES, 3 Jahre alt, schenkte.

*

JOSEF BRAUN, Fleischer- und Selchermeister in Reșița (Reschitza), wurde als Sohn eines Maurers in Temesch-Kutasch (Jugoslawien) geboren. Er besuchte die Schulen seiner Geburtsgemeinde, trat in Verschetz in die Lehre und wurde im Jahre 1904 freigesprochen. Als Geselle zog er nach Budapest, arbeitete dort und in Wien, kehrte im Jahre 1909 nach Reșița (Reschitza) zurück und ist seit dieser Zeit hier selbständig. Ist Mitglied der Gewerbekorporation, der Kath. Kirchengemeinde und der Freiwilligen Feuerwehr. Heiratete im Jahre 1910 MARIE CSUK, die Tochter eines Montör-

Schlossermeisters aus Reșița (Reschitza), die ihre Schulen hier absolvierte. Ihre Kinder sind: ELISE, die die Schneiderei erlernt hat, weiters KAROLINE und MARGARETE.

FRAU FRANZ BOSCH, geborene MAGDALENA KIEFER, Iecia-mare (Grossjetscha), wurde in Philadelphia geboren. Ihr Vater ist Landwirt, so auch ihr Gatte. Sie besuchte die Volksschule in Iecia-mare (Grossjetscha) und absolvierte die Schule des Notre Dame-Klosters zu Timișoara (Temesvar). Nach ihren Schulstudien war sie im Haushalte ihrer Eltern tätig, heiratete und ist hauptsächlich nun in ihrer eigenen Wirtschaft beschäftigt, wiewohl sie am kulturellen Leben der Gemeinde regen Anteil nimmt und auf dem Gebiete der Wohltätigkeit ihren besonderen Teil sich herausnehmen kann. Jedes Jahr, anlässlich des Weihnachtsfestes nimmt sie regen Teil bei der Christbescheerung und hat zum öfters der Ortskirche materiell wesentlich beigetragen. Sie ist zweite Vorsitzende des Banater Deutschen Frauenvereines. Ihr Söhnchen ist FRANZ, 6 Jahre alt. Lebt für ihre Familie und entfaltet eine rege Vereinstätigkeit.

*

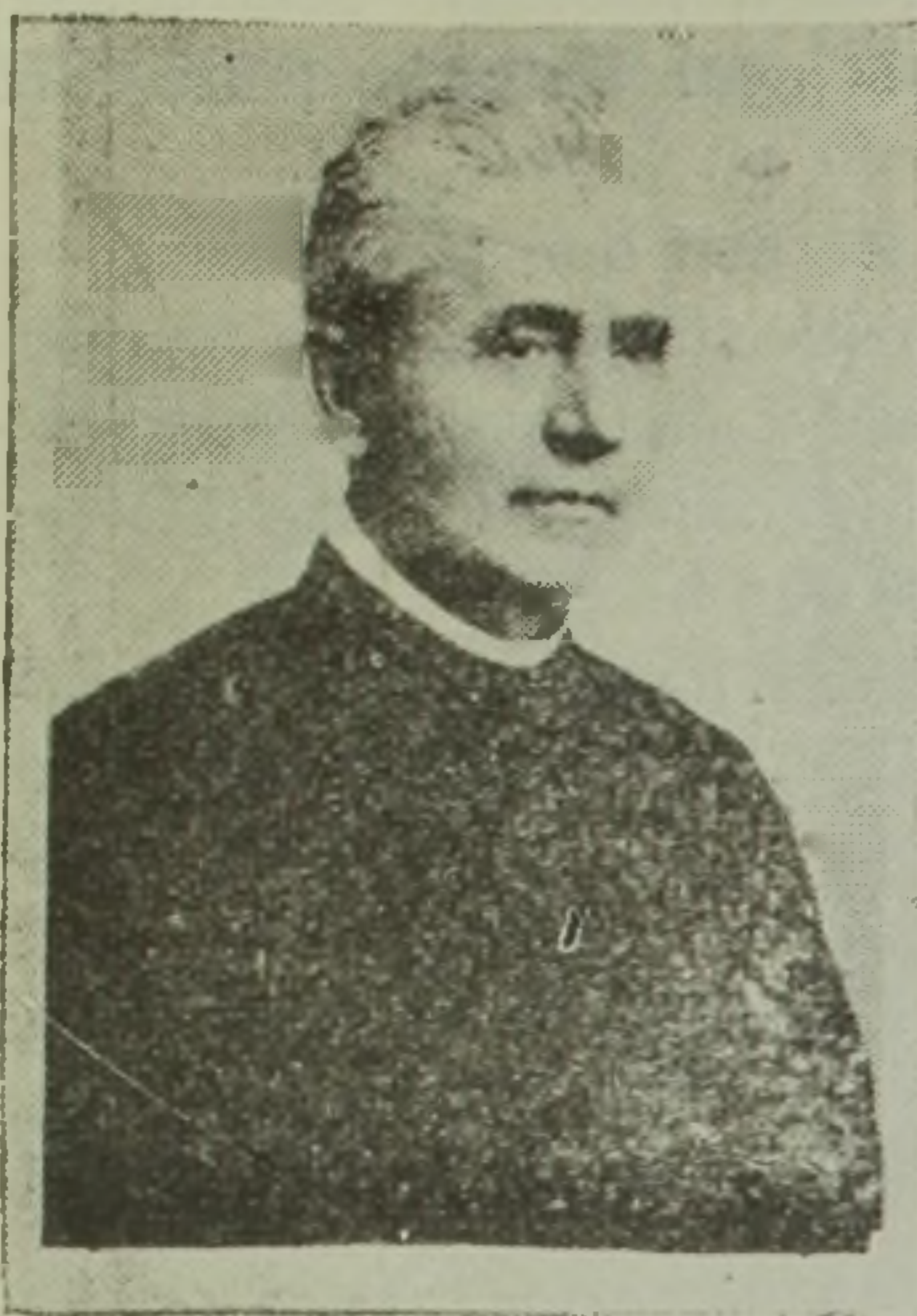
ADALBERT BRÄUER, Kaufmann in Parța (Paratz) ist dortselbst aus Kaufmannsfamilie geboren. Absolvierte seine Studien in Parța (Paratz) und Timișoara (Temesvar), nachher widmete er sich der kaufmännischen Laufbahn und lernte in Beșenova-noua (Neubeschenova) und Oravița (Oravitza). In Jahre 1929 wurde er hier selbstständig. Sein Vater hat im Jahre 1915 am Felde der Ehre den Heldentod gefunden. Er ist eifriges Mitglied der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft.

Seine Frau geb. SUSANNA AUBERMANN wurde dortselbst aus einer Landwirtfamilie geboren. Nach Beendigung ihrer Schulen heiratete sie im Jahre 1929 und seitdem ist sie ein treuer Helfer ihres Gatten. Früher haben beide an Dilettantenvorstellungen zu Wohltätigkeitszwecken aktiv teilgenommen, jetzt aber leben sie zurückgezogen und nur ihrem Berufe.

*

FRANZ BUSCHL, Bau- und Möbeltischler in Buzias, geboren in Nadrag als Sohn eines Bergwerksangestellten. Absolvierte die Schulen in Timișoara (Temesvar), Nadrag, Lugoj. In Lugoj trat er in die Lehre und wurde daselbst, im Jahre 1914, freigesprochen. Arbeitete dann in Lugoj, und Buzias und ist seit 1924 hier selbständig. In Nadrag hat er auch die Modelltischlerei ausgelernt. Ist Kassier der Gewerbe-Korporation, Mitglied der Feuerwehr, des ung. Lesevereins, Kassier des Gewerbe-Sportvereins und Rat in der kath. Kirchengemeinde. Heiratete im Jahre 1920 MAGDALENA FEILER, die Tochter eines Bacovaer Landwirten. Aus der Ehe stammen die Kinder: MARGARETE, Schülerin der 5. Elementarklasse, ferner FRANZ und THERESE.

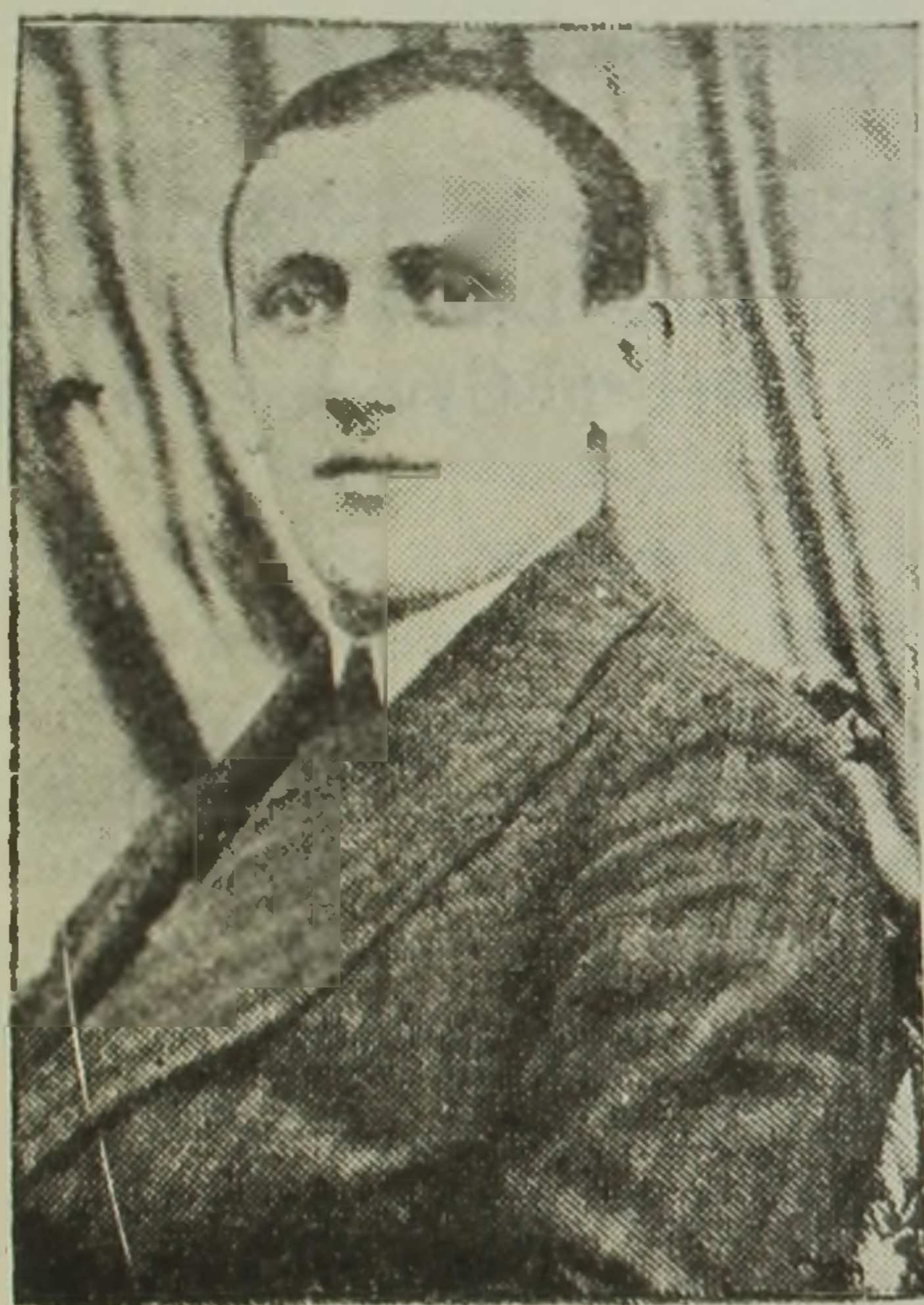
*

MICHAEL BUCHECKER, Geistlicher Rat in Comloşul-Mare (Gross-Komlosch), ist der Sohn eines Landwirten aus Aradul-nou (Neuarad). Wurde im Jahre 1875 geboren. Nach erlangter Reifeprüfung im Timişoara (Temesvarer) Piaristen-Gymnasium widmete er sich der theologischen Wissenschaft und wurde im Jahre 1899 zum Priester geweiht. Funktionierte in Biled, Grosskarlsdorf, Darova (Daruvár), Jimbolea (Hatzfeld), Lipova (Lippa) und ist seit dem Jahre 1913 hier in Comloşul-Mare (Grosskomlosch).

Ist Vorsitzender des röm. kath. Schulstuhles und Direktor des Deutsch-Katholischen Jugend und Männer-Vereines. Sein hehrer priesterlicher Beruf ist ihm Lebenszweck.

*

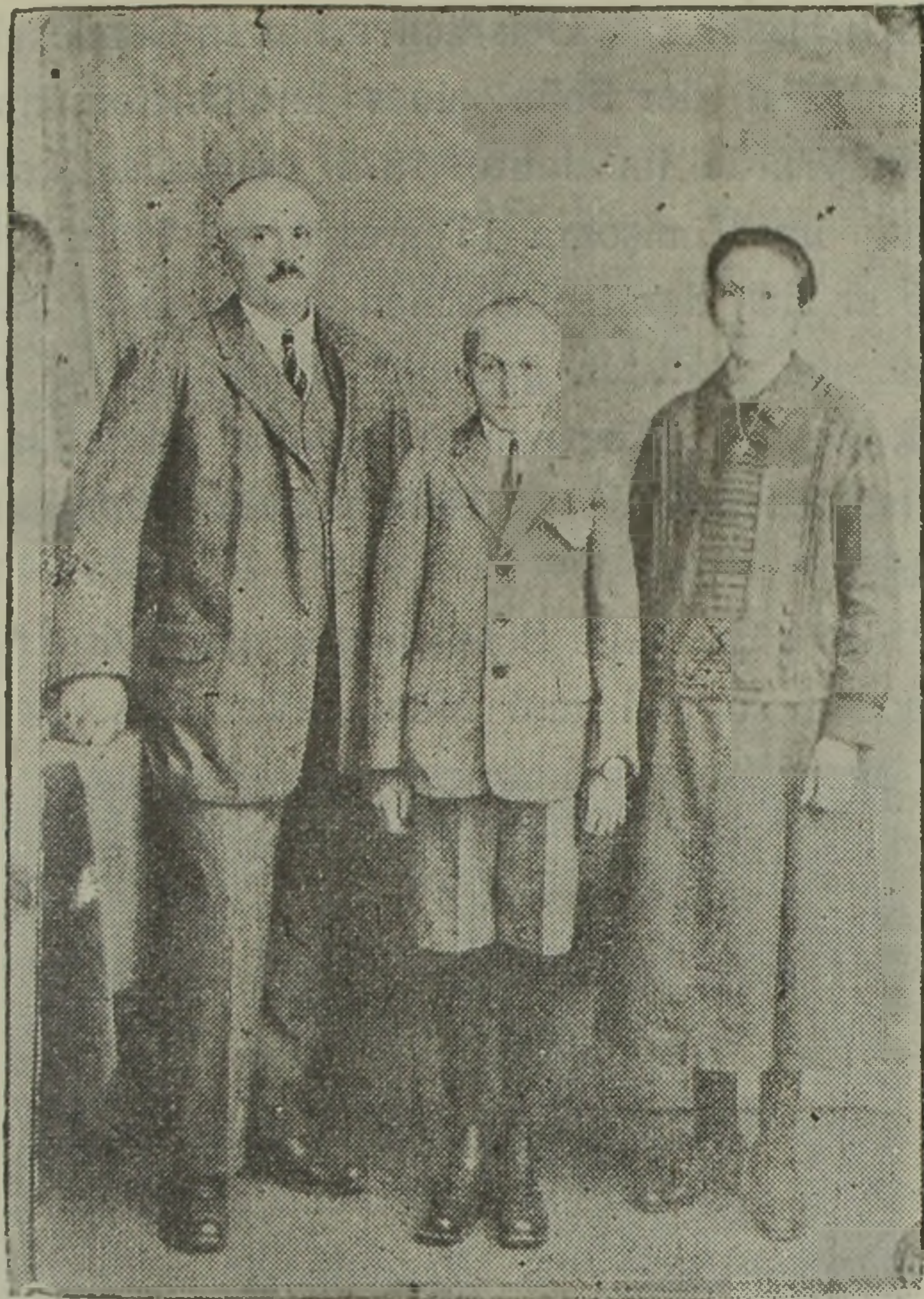
NIKOLAUS BUGARIU, Staatslehrer in Pietroasa-Mare (Vecsehausen), wurde als Sohn eines Schneidermeisters in Caransebeş (Karanschebesch) geboren. Besuchte die Schulen in Caransebeş (Karanschebesch), absolvierte die Lehrer-Präparandie hierselbst, tat seiner Militär-Dienstpflicht genüge und ist seit dem 15. November 1931 hier in Pietroasa-Mare (Vecsehausen) als Lehrer tätig.

Ist Mitglied des „Inainte“ (Vorwärts) Sportvereines zu Caransebeş (Karanschebesch) und des Philharmonischen Vereines dortselbst, reges Mitwirken in diesen Vereinen entfaltend. Huldigt insbesondere auch dem Radfahr- und Motorradfahr-Sport, beherrscht sehr gut die Violine, Cello, Kontrabass und Saxophon.

*

JOSEF BURGER, Schlossermeister in Comloşul-mare (Gross-Komlosch), ist als Sohn eines Schlossermeisters — im Jahre 1880 — hier geboren. Ging in seiner Geburtsgemeinde zur Schule, absolvierte drei Klassen der Bürgerschule in Szegedin, verbrachte 1 Jahr in Wien, wo er die Staatsgewerbeschule absolvierte, hierselbst auch 1 Jahr hindurch die Handelsschule und auch — ebenfalls 1 Jahr hindurch — die Handelsakademie besuchte.

Er verbrachte 2 $\frac{1}{2}$ Jahre in Amerika, insgesamt 4 Jahre in Wien, 4 Monate in Budapest und 3 Monate in Timişoara (Temesvar) und machte sich schliesslich im Jahre 1924 hier in

Der Ehe ist entsprossen der Sohn FRANZ, Schüler der 4. Klasse des Real-Gymnasiums zu Timișoara (Temesvar).

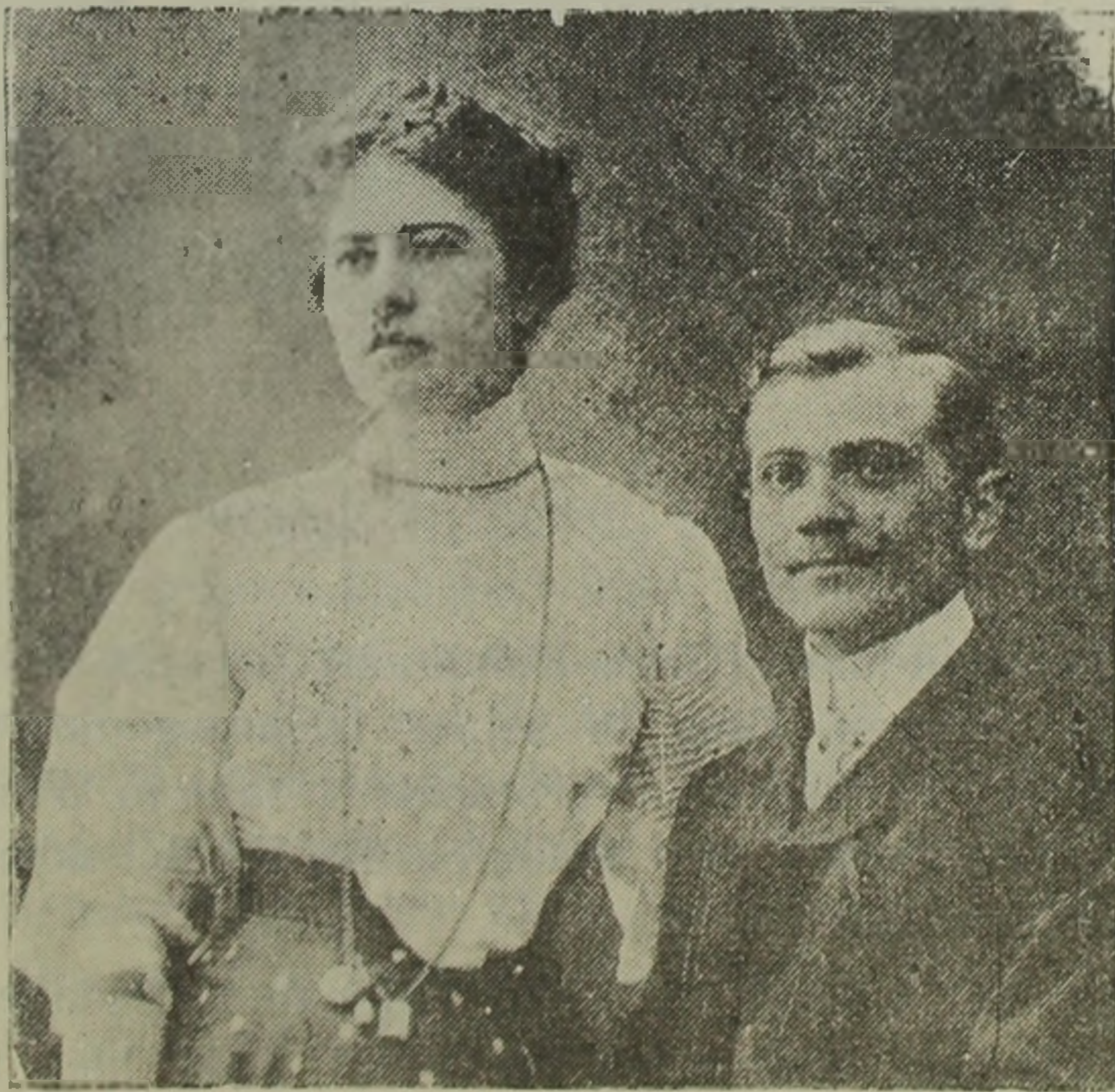
Comloșul-mare (Gross-Komlosch) selbständig. Übernahm die von seinem Vater im Jahre 1875 gegründete Firma.

Quittirte seinerzeit den Militärdienst — nach 4 jähriger Dienstleistung — als Rechnungsunteroffizier I. Klasse. Zum Zeichen seiner militärischen Tüchtigkeit erhielt er das Eiserne Verdienst-Kreuz mit der Krone.

Ist Mitglied des Rates der Kath. Kirchengemeinde, Ausschussmitglied der Gewerkekorporation, Revizor des Leichenvereines, Schriftführer des Handels- und Gewerbesyndikates, Mitglied der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft. Auch war er Schriftführer und Kassier des Kath. Jugend- und Männervereins, Ofizier bei der freiwilligen Feuerwehr, war Kassier des Leichenvereines, Schriftführer des Handels- und Gewerbe-Kasinos.

Tat sich besonders mit seinen Eisenkonstruktionen an den Glashäusern der hiesigen Herzogin San Marco hervor.

Im Jahre 1902 heiratete er SUSANNA NICKELS, die Tochter eines Landwirts hier.

FELIX CHAROW, Sodafabrikant in Buziaș, wurde in Arad als Sohn eines Eisenbahnkondukteurs geboren. Er hat 2 Klassen des Arader Gymnasiums, ist ausgelernter Kaufmann, wurde in 1898 in Sântana (Neusanktanna) freigesprochen, war in Kondition in Siebenbürgen, Aradulnou (Neuarad), Buziaș und ist hier seit dem Jahre 1908 selbständig. Machte den Weltkrieg vom Anfang bis zum Ende mit, erhielt die bronzene Tapferkeitsmedaille, das eiserne Verdienstkreuz mit der Krone und das Karl-Truppen-Kreuz, als Rechnungsunteroffizier I. Kl. Ist Mitglied der Gewerkekorporation, der Handelskammer und der Kath. Kirchengemeinde. Heiratete im Jahre 1906 die Tochter des Jaszenovaer (Jugo-

slavien) Sodafabrikanten, MARIA HOGL. Aus der Ehe stammen die Tochter ROZSI, verheiratete Alexander Maurer, Bäckermeister in Aradul-nou (Neuarad).

*

KARL CHRIST, Gemeindevotär in Ciavoş (Tschawosch), ist in Verschetz (Jugoslavien) geboren. Maturierte dortselbst in der Oberrealschule, nachher war er 3 Jahre Hörer der Selmeczbányaer Forsthochschule. Dann übergang er auf die administrative Laufbahn und wirkte als Vizenotär in Moraviţa (Moravicza), Zichidorf, dann als Notär in Offseniţa (Offszenicza) und seit 1925 ist er Notär in Ciavoş (Tschawosch). An dem Weltkriege hat er als Reserve-Artillerie - Oberleutnant teilgenommen und wurde wegen tapferem Verhalten vor dem Feinde mit dem Militär Verdienstkreuze III. Klasse, weiters mit dem silbernen und bronzenen Signum Laudis und Karl-Truppen-Kreuzen dekoriert. Ist Mitglied des Vereines der Notäre und des Schwäbischen Landwirtschaftsvereines.

Seine Gemahlin geb. THERESE RIEGER, ist in der jugoslavischen Gemeinde Zichidorf geboren. Sie absolvierte ihre Mittelschulen in Timişoara (Temesvarer) Innerstädtischen Kloster. Spielt sehr gut Klavier. Beide leben sehr bescheiden, zurückgezogen. Sie haben zwei Söhne, u. z. KARL, Schüler der IV. Klasse der Banaţia und EMERICH, Schüler der II. Klasse des Timişoara (Temesvarer) Deutschen Lyzeums.

*

KARL DANKO, diplom. Lokomotivführer in Reşiţa, geboren daselbst als Sohn eines „Steg“ (Reşiţaer Eisenwerke) Angestellten. Besuchte die Schulen daselbst, wo er auch, im Dienste der „Steg“, im Jahre 1918 freigesprochen wurde und seitdem hier lebt. Ist Mitglied der Gewerbe-Korporation, der „Unio“, der Deutschen Volksgemeinschaft, des Kath. Elisabeth-Vereines, mehrerer Sport- und Touristenvereine. Im Jahre 1926 heiratete er THERESIA SCHÜTZ, geboren in Verschetz, als Tochter eines Schlossermeisters, die ihre Schulen in Oraviţa und Reşiţa absolvierte. Seit dem Jahre 1929 besitzt sie eine Chemische-Putzerei und Glanzbügelei. Mit hingebungsvoller Liebe widmen sie sich der Erziehung ihrer kleinen Tochter MARGARETE (3 Jahre alt.)

*

ANTON DECISOV, Wagnermeister in Caransebeş (Karanschébesch), wurde als Sohn eines Wagnermeisters in Cenadul-mare (Gross-Tschanad) geboren. Hier besuchte er die Schule. In die Lehre trat er in Szegedin und wurde im Jahre 1878 freigesprochen. Hienach arbei-

tete er in Kikinda, Gross-Betschkerek, Ossiek, Peterwardein, Zombor, Kiskunfélegyháza, Budapest, Miskolcz, Deta (Detta) und kam dann zurück nach Carasebeş (Karanschebesch), wo er sich im Jahre 1887 selbständig machte. Seit 23 Jahren ist er Mitglied des Kath. Kirchenraates. Er war auch Obmann der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft und 19 Jahre hindurch Ausschussmitglied der Gewerbekorporation. In der hierortigen Gewerbebank hatte er als Tageskommissär entsprechende Tätigkeit entfaltet. Heiratete im Jahre 1911 SOFIE HLADEK. Ihr Sohn ist der 20 jährige Wagnermeister JOHANN.

*

FRANZ DEVALD, Bau- und Möbeltischler in Reșița, wurde als Sohn eines Fabrikarbeiters hierselbst geboren. Er besuchte die Schule daselbst und erlernte auch sein Fach hier. Wurde im Jahre 1885 freigesprochen. Arbeitete sodann in Timișoara (Temesvar), Budapest, Grosskikinda, Weisskirchen, Grossbetschkerek, Wien bis 1893. Machte sich in Reșița in 1898 selbständig. Hat sich aus eigener Kraft empogearbeitet. Ist Ausschussmitglied im Landesbund der Gewerbetreibenden,

im Meister- und Bürgerklub und wurde von der hierortigen Gewerbekorporation als Ehrenmitglied mit einem Ehrendiplom beehrt. Heiratete im Jahre 1895 ANNA VANEK aus Wien, Tochter eines Hafners. Der Ehe entsprossen: JOSEF und FRITZ Tischler, MARISKA die Frau des pensionierten Steg-Unterbeamten Smital, GABRIELE, die Frau des Steg-Brückenbauers Alois Vanya hier, CHRISTIANE Missions-Schwester in Oradea-mare (Gross-Wardein.)

*

PAUL DIPLICH, Besitzer einer Spezerei - Textil- und Lederhandlung in Comloşul-Mare (Gross-Komlosch), wurde als Sohn eines Schuhmachermeisters, im Jahre 1866 in Comloşul-Mare (Gross-Komlosch) geboren. Ging in seiner Geburtsgemeinde in die Elementarschule, trat auch hier in die Lehre, indem er bei seinem Vater das Schusterhandwerk erlernte und wurde im Jahre 1884 freigesprochen. Arbeitete sodann als Bursche in Szegedin, machte sich jedoch im Jahre 1888 als Schustermeister selbständig, eröffnete im Jahre

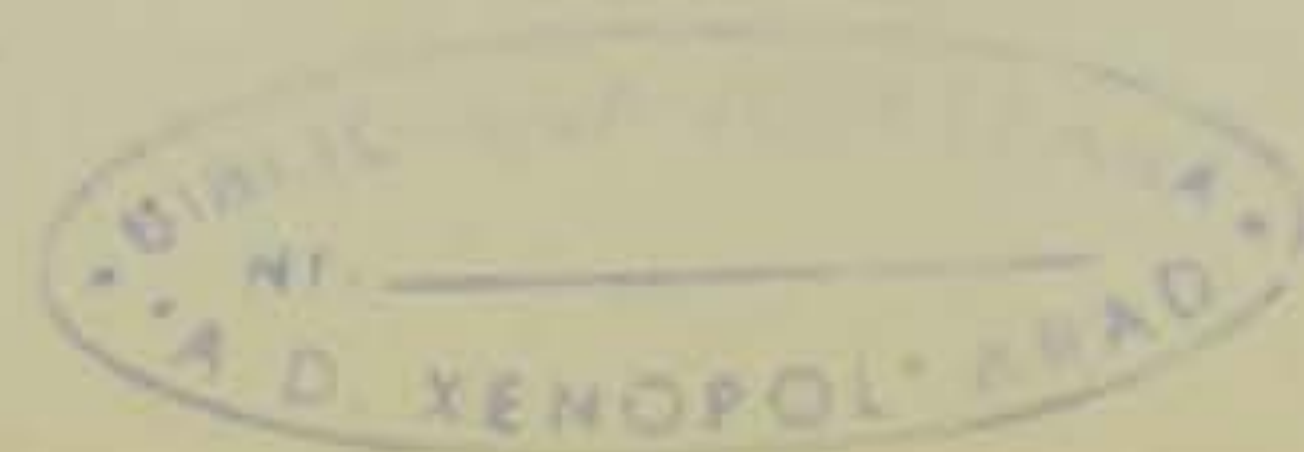
1893 eine Lederhandlung, erweiterte sein Geschäft in 1925 mit einer Spezereihandlung und in 1933 mit einer Textilhandlung. Leistete 16 Monate hindurch Kriegsdienst. Seit 25 Jahren ist er Präses der Gewerbe-Korporation. Dreimal wurde er als Gemeinderat gewählt. Auch war er Vizerichter, so auch 18 Jahre hindurch seit Gründung, Mitglied der freiwilligen Feuerwehr. Ist auch noch gegenwärtig Mitglied des Kath. - Kirchenvereines und hat eine Glocke gekauft. Befasst sich nebstbei mit Weinbau und Landwirtschaft.

Heiratete im Jahre 1888 MARIA KINTSCH, die Tochter eines Landwirten in Comloşul-Mare (Gross-Komlosch).

Die Tochter ANNA, ist die Gattin des Herrn Stefan Fosz aus Nakofalva, deren Kinder sind: Anna, die die Klosterschule absolvierte und gegenwärtig im Textilgeschäft tätig, weiters Susanna Elise, die Schülerin der III. Klasse des Klosters ist.

*

DR. MARIUS DUDA, Kreisarzt in Orţişoara (Ortzidorf) und Badearzt in Calacea (Kalatschär) Internist, gewesener Spitals-Abteilungsschefarzt, wurde in Verschetz als Sohn des städtischen Oberbuchhalters geboren. Absolvierte die Realschule in Verschetz, legte sodann in Weisskirchen im Jahre 1908 die Differenzialprüfung am Gymnasium ab, studierte an der Universität in Budapest die medizinische Wissenschaft und erlangte das Doktorat in 1913. In den Jahren 1912—1914 war er Arzt am Budapester „Ujszentjános“ Spital. Im Jahre 1914 liess er sich aktivieren, wurde nach Berlin kommandiert, an die dortige Milit. Ärzte-Fortbil-

zungsschule. In Wien leitete er die Infektionsabteilung des Garnisonsspitals des I. Bezirkes. Leistete während der ganzen Dauer des Krieges Dienst, in Galizien, Serbien und Albanien wurde dreimal verwundet und liess sich im Range eines Regimentsarztes sodann pensionieren. Zu bemerken ist, dass er sich in Wien für interne Krankheiten spezialisierte.

Zwei Jahre hindurch war er Kreisarzt in Temeschkutasch, 8 Jahre hindurch betätigte er sich in Liebling und seit 4 Jahren domiziliert er, die Praxis ausübend, hier in Orțișoara (Ortzidorf).

Besitzt das „Signum Laudis“, das Goldene Verdienstkreuz mit der Krone, das Karl-Truppen-Kreuz, die Verwundungs-Medaile und das Rote-Kreuz II. Klasse, so auch das Offiziers-Kreuz des Rumänischen Kronenordens. Ist Mitglied des Ärzteverbandes. Ist auch Herrenfahrer und Motorbiciklist.

Sein Sohn EUGEN besucht die II. Klasse des Piaristen Gymnasiums zu Timișoara (Temesvar). Lebt für seinen Beruf und sein Kind.

FRANZ DIPONG, Staats-Lehrer (Deutsche Sektion) in Satchinez (Knez), wurde hierselbst, im Jahre 1885 als Sohn eines Landwirten geboren. Er absolvierte die Lehrerpräparandie zu Timișoara (Temesvar) — in 1905 — und ist seit dieser Zeit hier tätig. Gründete im Jahre 1906 den Männergesangsverein, dessen Dirigent er seit der Gründung ist. Spielt sehr gut Violine, Orgel und Harmonium. Auch betätigt er sich als Buchhalter der hierortigen Filiale der Landes-Zentral-Kredit-Genossenschaft. Rege Tätigkeit entfaltet er auch in der Landwirtschaft, Bienenzucht und Obstkultur. Seine Studien machte er mit elterlicher Hilfe und durch Stipendien. Lebt sehr zurückgezogen. Beabsichtigt in diesem Jahre ein Buch unter dem Titel: „Mathematik und Geometrie“ herauszugeben. Heiratete im Jahre 1914 MARIA NOTHUM aus Hodoni (Hodony), die Tochter ebenfalls eines Landwirten, die sehr schön handarbeitet, sehr belesen ist und sich u. a. auch mit Gartenkultur befasst. Ihr Sohn JOSEF FRANZ ist Hörer der Technischen-Hochschule

in Mittweide. Beide leben für die Familie bzw. geben sich dem Berufe hin.

JULIUS DUNST, Steinmetzmeister in Caransebeș, wurde als Sohn eines Eisenbahnbeamten aus Weikersdorf (Österreich) geboren. Besuchte die Schule in Caransebeș, wurde auch hier freigesprochen im Jahre 1896. Arbeitete in Salzburg, Wien, München, Kiefersfelden, (Bayern), machte sich in 1931 in Caransebeș selbständig. Er machte den Weltkrieg mit, wurde verwundet und geriet in russische Gefangenschaft, verbrachte 6 und einhalb Jahre als Kriegsgefangener in Sibirien (in Vladivostok). Ist Mitglied der Gewerbetkorporation, der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft und des Deutschen Gesangsvereins.

JAKOB EISLER, Gemeindevotär in Neudorf, wurde im Jahre 1900 in der Gemeinde Şag, als der Sohn eines Landwirtes geboren. Nach Absolvierung der Höheren Handelsschule zu Timișoara in 1918 (Matura), praktizierte er im Gemeindeamt Şag, absolvierte sodann den Notärkurs in Cluj, im Jahre 1920, wurde dann in seiner Geburtsgemeinde Hilfsnotär, amtierte hernach in Ivanda und ist seit dem Jahre 1930 in Neudorf Gemeindevotär. Im gewes. k. u. k. Heere bestand er die Reserveoffiziersprüfung. Ist Mitglied der Notärsvereinigung. Seine Frau ist eine geborene VIOLA SÁNTHA, geboren in Párdány, die Tochter eines pensionierten Komitats-Obernotärs. Sie absolvierte 2 Piaristen-Gymnasial-Klassen und 2 Mädchen-Gymnasial-Klassen in Timișoara. Sie spielt sehr gut Klavier, sang im Chor des Ungarischen-Gesangsvereines, des Ung. Frauenvereines und im Chor des Ung.-Kulturvereines. Ist gegenwärtig Vorsteherin des Deutsch-Kath.-Frauenvereines in Neudorf und Mitglied des Ung.-Frauenvereines in Timișoara. Erwarb sich grosse Verdienste bei Sammlungen zugunsten der durch Überschwemmungen Geschädigten, der Timișoarer Arbeitslosen und der Armen der Gemeinde Neudorf. Ihr einziges Kind trägt den Namen JAKOB und ist zurzeit 3 Jahre alt.

*

Aus ihrer Ehe stammen zwei Kinder: u. z. ERICH und LUCIA.

*

WILHELM ELGES, Gemeindevotär in Teremia-mică (Albrechtsflor ist in der Gemeinde Cristur in Ardeal (Siebenbürgen aus Kaufmannsfamilie geboren. Absolvierte die Gymnasialschule in Sibiu (Hermannstadt) und den Notärkurs in Făgăraș (Fogaras). An dem Weltkriege nahm er als Reserve-Leutnant teil und war ein Jahr in italienischer Kriegsgefangenschaft. Wirkte als Praktikant in der Gemeinde Moșna (jud. Târnava-Mare) nachher als Vizenotär, später als Notär in Teremia-Mare (Marienfeld.) Im Jahre 1929 wurde er in Teremia-mică (Albrechtsflor) Notär und wirkt derzeit hier zur allgemeinen Zufriedenheit des Volkes. Ist ein ausgezeichnete Herrenfahrer und Mitglied des Vereines der Notäre.

Seine Frau ANNA GÖTZ wurde zu Teremia-Mare (Marienfeld) aus einer Landwirtenfamilie geboren. Absolvierte ihre Mittelschulen im Kloster zu Timișoara (Temesvar) und heiratete im Jahre 1923.

DOMINIK ETIENNE, Gemeindevotär in Sacoșul-mare (Grossakosch) wurde als Sohn eines Landwirtes in Mertișoara (Mertzidorf) geboren. Seine Vorfahren wanderten im Jahre 1763 aus der Stadt Metz in Elsass-Lothringen nach Mertișoara (Mertzidorf) ein. Er maturierte an der Handelsschule zu Grossbetschkerek, im Jahre 1908, war sodann Notärspraktikant in

bis zum 8 Dezember 1925 als Kreisnotär in Chelmac und seit dem 1 September des Jahres 1931 hier. Er ist Mitglied der Notärsvereinigung. Er tat sich als Sportsmann sehr hervor, besonders im Football, als Schwergewichtler und im Turnen überhaupt. Anlässlich seines Aufenthaltes in Beregsäu (Beregso) war er Buchhalter der dortigen Filiale der Landes-Zentral-Kreditgenossenschaft und in Vinga Sekretär der Freiwilligen-Feuerwehr. Er heiratete im Jahre 1914 (am 3 Mai) HELENE ORTH, die Tochter eines Landwirten aus Checea (Ketscha). Ihre Kinder sind: JOSEF, Schüler der II. Klasse der Gowerbeschule zu Arad, EMERICH, Schüler der III. Normalschulklasse in Checea (Ketscha) und DOMINIK, Schüler der II. Klasse der Elementarschule hier.

*

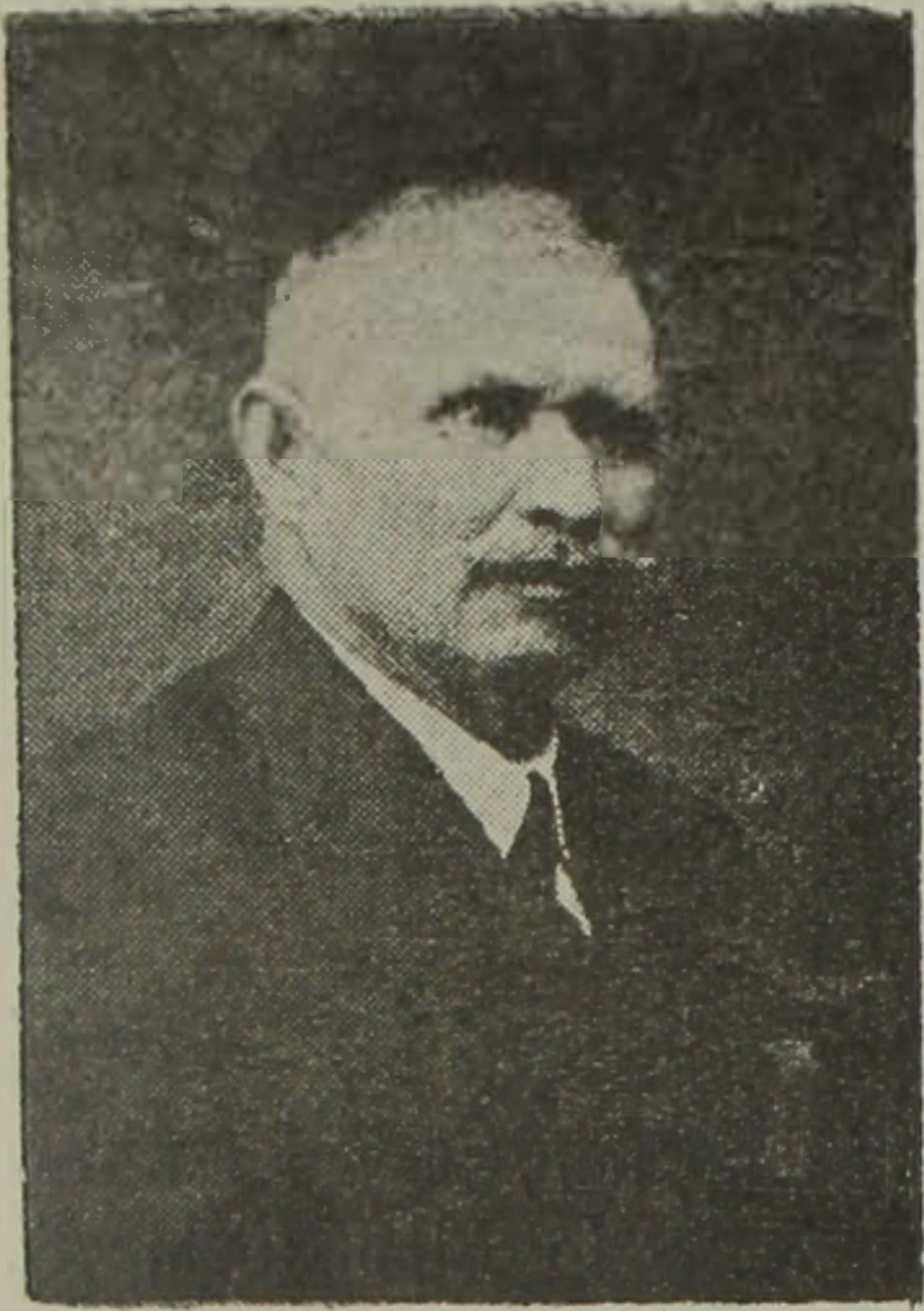

FRANZ FENYVES, Kunst-Spenglermeister in Lugoj (Lugosch), ist als Sohn eines Landwirten daselbst geboren. Er besuchte die Volksschule seiner Geburtsstadt, trat auch hier in die Lehre und wurde im Jahre 1898 freigesprochen. Arbeitete sodann in Raab, Budapest und in Ardeal (Siebenbürgen) und ist seit dem Jahre 1905 hier selbständig. Ist Haus- und Grundbesitzer, welches Vermögen er sich durch seinen unermüdlichen Fleiss, aus eigener Kraft, erwirtschaftete. Nahm seinen verdienten Anteil beim Bau der Kirche, des Gemeindehauses und der Schule in Boldur heraus. Ist Mitglied der Gewerbe-Korporation und der Handels- und Gewerbekammer.

Heiratete im Jahre 1905 ELISABETA TAMADY, die Tochter eines Landwirtehepaares.

Der Ehe entstammen die Kinder: WILHELM, Spengler, ELISABETH, im Haushalte tätig, FRANZ, Schüler der VII. Klasse der Handelsschule und VERONIKA, Schülerin der III. Klasse des Gymnasiums, in Lugoj (Lugosch).

*

JOHANN FILLINGER, Baumeister in Lipova (Lippa) ist als Sohn eines einfachen Tagelöhners hierselbst geboren und hat sich durch eigene Kraft zu dieser Position emporgearbeitet. Er besuchte die Schule in Lipova (Lippa), trat auch hier in die Lehre, wurde im Jahre 1897 freigesprochen, arbeitete sodann als Bursche im Altreich und in Deutschland, machte sich im Jahre 1905 in seinen Geburtsort zurückgekommen, als Maurermeister selbständig und ist seit 1933 hier als Baumeister tätig. Folgende Werke, bzw. Arbeiten rühmen insbesondere den Meister: Das Altersheim der Notre-Dame-Schulschwwestern hier, die Restaurierung der rumänischen Kirche, die Hotels im Bad Lipova (Lippa), das Denkmal des Heiligen Antonius auf dem Kalvarienberg, ein solches des Heiligen Taddäus, das Denkmal der Timișoara (Temesvarer) Gastwirtegenossenschaft, die Kapelle am Heiligen Öhlberg usw. wie er auch viele Anerkennungsschreiben und Anerkennungsdiplome besitzt, so auch noch aus der ungarischen Ära ein Anerkennungsschreiben vom Bau-

amt. Auch ist er zur Auszeichnung vorgeschlagen worden. Seit dem Jahre 1906 steht er der freiwilligen Feuerwehr bei und ist derzeit — seit dem Jahre 1932 — Kommandant dieser Institution. Besitzt die 20 jährige - Dienstmedaille und die 60 jährige Jubiläums - Medaille. Mit voller Hingabe widmet er sich der Feuerwehr und ist seine Tätigkeit um diese auch Lebenszweck. Er ist Stadtraatsmitglied, Mitglied der Deutsch-Schwäbischen-Volksgemeinschaft und gründendes Mitglied des „Frohsinn“-Gesangsvereins. Im Weltkriege leistete er 24 Monate hindurch Frontdienst als Feldwebel, wurde verwundet, erhielt die bronzene Medaille und wurde für die grosse silberne Medaille vorgeschlagen. Heiratete im Jahre 1901 SUSANNA HUBER, aus Bogda (Buchberg). Der Ehe sind entsprossen: ANNA, verehelichte Arpad, LOOS, Kaufmannsgattin hier und ROSA, verehelichte Michael Laux, die Frau des Kunst- und Möbeltischlers ebenfalls in Lipova (Lippa).

*

HEINRICH FINZ, Baumeister. Holzhandlung-und Sägewerk-Besitzer in Caransebeș (Karanschebesch). Wurde hierselbst als Sohn eines Bau-Unternehmers und Holzhandlungsbesitzers geboren. Studierte bzw. betätigte sich in Caransebeș (Karanschebesch) Timișoara (Temesvar), Budapest und legte im Jahre 1908 Prüfung in seinem Fache ab. Machte den Weltkrieg mit und wurde zufolge seines überaus tapferen Verhaltens vor dem Feinde mit dem Eisernen-Verdienstkreuz mit der Krone, der Kleinen Silbernen und Bronzenen-Medaille und mit dem Karl-Truppenkreuz ausgezeichnet. Hat u. a. auch mehrere rumänische Kirchen gebaut. Ist Mitglied des Philharmonischen Vereines, der Gewerbe-Korporation, der Handelskammer, der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft und des Kirchenrates. Heiratete im Jahre 1926. BLANKA SILVÁSSY, die Tochter eines Staateisenbahn-Beamten aus Oravița (Oravitza), die in Timișoara (Temesvar) die Klosterschulen absolvierte. Sie spielt vorzüglich Klavier und ist Mitglied des Deutschen-Frauensvereines.

*

JULIUS FISCHER, Bäckermeister in Lipova (Lippa), wurde als Sohn eines Fassbinders hierselbst geboren. Besuchte die Schule in seinem Geburtsort, trat auch hier in die Lehre und wurde im Jahre 1893 freigesprochen und ist seit 1904 hier selbständig. Nahm am Weltkriege als Reserve-Zugsführer teil, erhielt das Eiserne-Verdienst-Kreuz, die Bronz-Medaille das Karl Truppenkreuz und wurde im Korpskommandobefehl ob seiner tapferen Verhaltens vor dem Feinde belobt. Ist Mitglied der Gewerbe-Korporation, der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft, und unterstützendes Mitglied der freiwilligen Feuerwehr. Heiratete im Jahre 1904 MARGARETE PROCHASKA, die in der Gemeinde Şöndorf (Schöndorf) als Tochter eines Tischlers geboren ist. Sie ist unterstützendes Mitglied des hiesigen Katholischen Frauenvereines. Beide leben bescheiden zurückgezogen.

*

EMIL FUCHS, r. k. Pfarrer (Geistlicher Rat) in Bulgăruş (Bogarosch), wurde in Jabulca (Jugoslawien) als Sohn eines Fleischers geboren. Er absolvierte das Gymnasium zu Pantsova im Jahre 1895, studierte sodann Theologie in Timişoara (Temesvar) und wurde in 1899 zum Priester geweiht. Er wirkte als Seelsorger in den Gemeinden: Sanpetru-german (Deutschsanktpeter), Glogovăţi (Glogovatz), Sankt-Hubert, Iarmata (Jahrmarkt), Verschetz und ist seit dem Jahre 1916 hier.

Er lebt ausschliesslich seinem geistlichen Berufe.

*

JOSEF GAUDIER, Kaufmann in Şag (Schag), wurde daselbst geboren. Sein Vater ist Kassier der Şag (Schager) Sparkassa. Besuchte die Schulen in Timişoara (Temesvar) und Arad, absolvierte 6 Gymnasial Klassen. Trat in Timişoara (Temesvar) in die Lehre, wurde bei der Fa. Galgon im Jahre 1921, bei Fa. Baruch im Jahre 1925 wo er auch die Textilbranche erlernte freigesprochen, Seit 1926 ist er selbständig und ist heute Inhaber eines Schnittwaren-Eisenhandlung-Spezerei-Kurzwaren-Geschäftes und Lederhandlung. Ist Mitglied der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft und des Kasinos und unterstützendes Mitglied des

Gesangsvereins. In seinen Mussestunden befasst er sich mit Fischerei. Heiratete im Jahre 1928 KAROLINE PÖLTL, die Tochter einer Kaufmannsfamilie aus Chişoda (alt-Kischoda). Sie absolvierte die Schulen in Notre Dame Kloster zu Timișoara (Temesvar) und war hiernach Beamtin der Gemeinde Chişoda (Kischoda). Sie ist im Haushalte tätig, handarbeitet viel und schön und ist sehr belesen. Ist unterstützendes Mitglied des hierortigen Mädchenkranzes. Der Ehe entspross das 4 Jahre alte GRETCHEN.

*

OTTMAR GEHL, Ortspfarrer in Şangul (Deutsch-Schag), wurde als Sohn eines Eisenbahn-Kondukteurs, im Jahre 1869, in der Gemeinde Aradul-nou (Neu-Arad) geboren. Erlangte die Reifeprüfung am Gymnasium zu Arad, im Jahre 1887, studierte sodann Theologie, wurde in Timișoara (Temesvar) zum Priester geweiht und war bis 1892 Aktuar an der bischöflichen Aula. Hernach wirkte er als Kaplan in den Gemeinden Kikinda, Reşița (Reschitza), Grossbetschkerek, Pecica-ungurească (Ungarisch-petschka), Weisskirchen, Jarmata (Gyarmata), Elek, Peregulgerman (Deutschpereg), Nițchișoara (Nitzkidorf), Iecia-mică (Kleinjetscha) und ist seit dem Jahre 1929 hier in obiger Eigenschaft tätig. Auch besuchte er die Wunderstätte Lourds.

Ist Vorsitzter der Röm. Kath. Kirchengemeinde, des Jugendvereines und noch anderer Institutionen.

Geht seinem hehren pristerlichen Berufe nach.

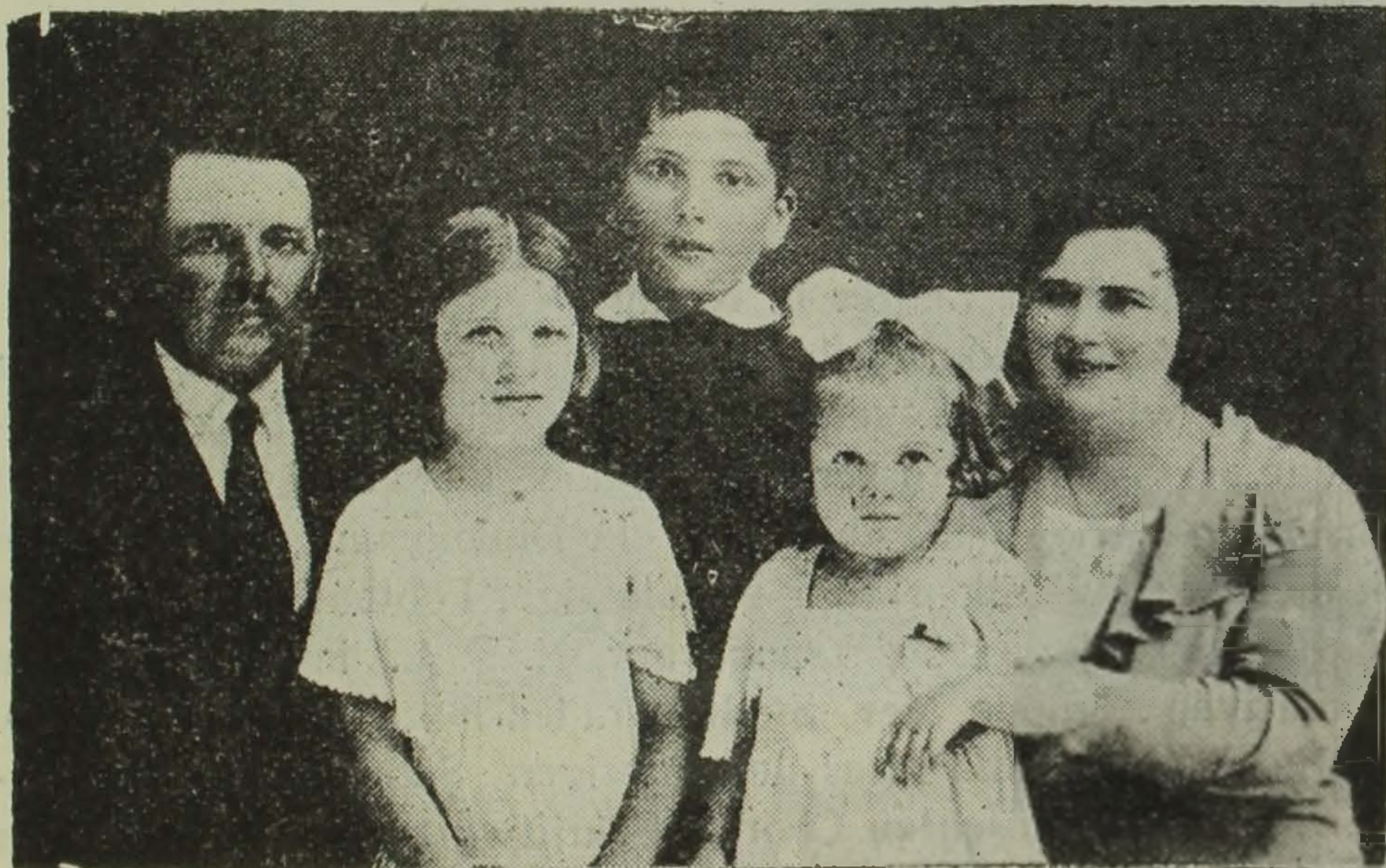
*

JAKOB GELCZ, Gerbermeister in Lipova (Lippa), wurde als Sohn einer Landwirtfamilie dortselbst geboren. Besuchte die Schulen in Lipova (Lippa), erlernte auch hier die Gerberei und wurde im Jahre 1914 freigesprochen. Arbeitete auch in Budapest, ist jedoch seit dem Jahre 1919 in Lipova (Lippa) selbständiger Meister. Im Weltkriege leistete er 8 Monate hindurch Frontdienst und erhielt das Karl-Truppen-Kreuz. Ist Mitglied der Gewerbe-Korporation und der Deutschen Volksgemeinschaft. Befasst sich auch nebenbei mit Landwirtschaft.

Heiratete in 1919 KATHARINA ROLLINGER. Beide leben bescheiden, zurückgezogen.

*

JOHANN GELCZ, geprüfter Zimmermann-Meister in Lipova (Lippa), wurde als Sohn eines Zimmermannmeisters hier selbst geboren. Ging hier zur Schule, trat bei seinem Vater in die Lehre und wurde im Jahre 1910 freigesprochen. Arbeitete sodann als Bursche in Budapest, ist seit den Jahre 1913, in welchem Jahre er die Fach-bezw. Meisterprüfung ablegte, hier selbständig, indem er die durch den Vater im Jahre 1870 gegründete Firma übernahm.

Leistete Kriegsdienst,

wurde einmal verwundet und erhielt ob seines tapferen Verhaltens vor dem Feinde 2 Bronz-Medailen und das Karl-Truppen-Kreuz.

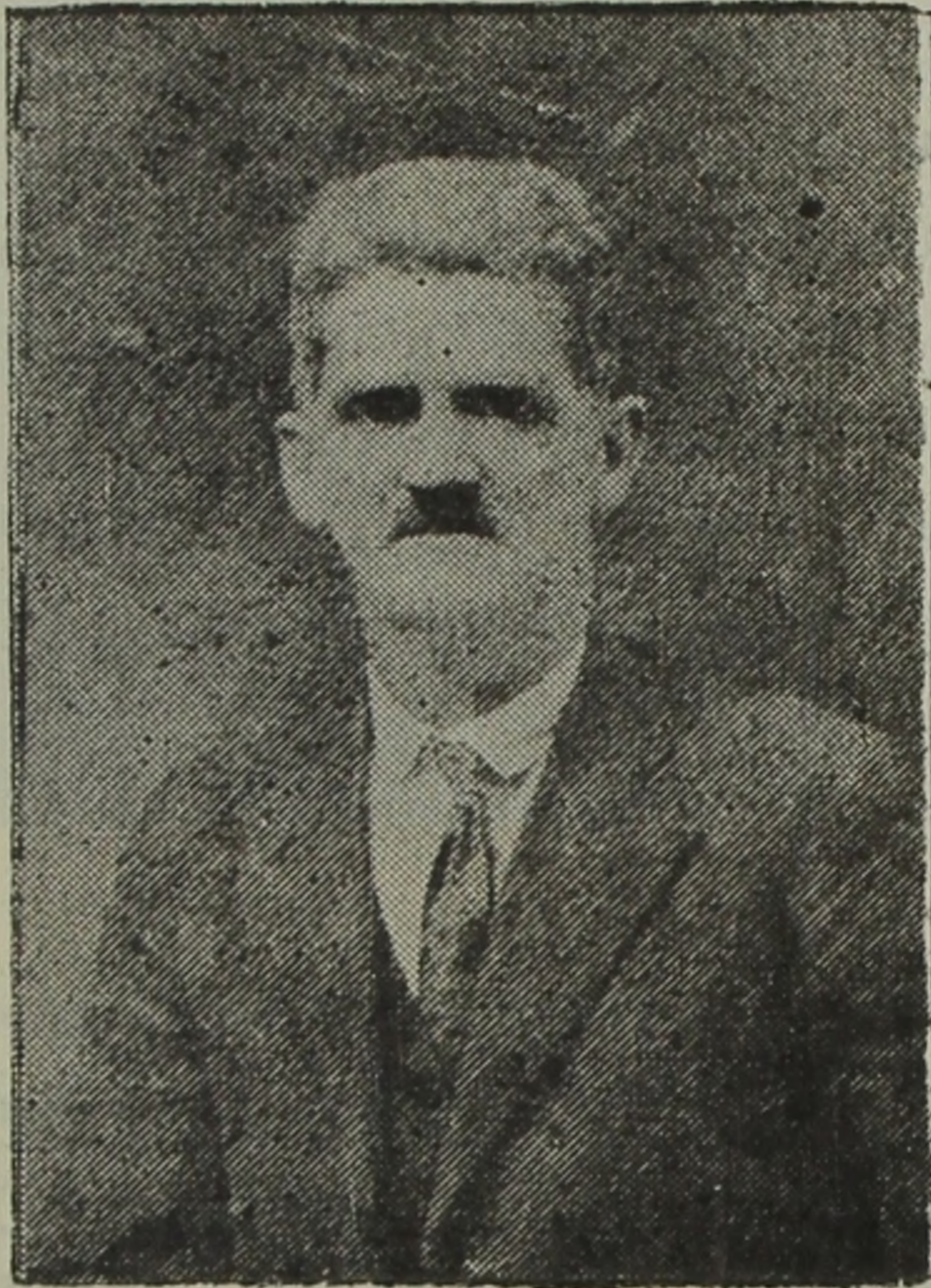
Ist Mitglied der Gewerbe-Korporation, der Kath. Kirchengemeinde, der Freiwilligen Feuerwehr, gründendes Mitglied des Deutschen Sängervereines. Besonders loben ihren Meister die Arbeiten an dem Altersheim am Sauerbrunn an der hiesigen rumänischen Kirche u. s. w.

Heiratete im Jahre 1920 BARBARA ERNY, die Tochter eines Landwirten aus Söndorf (Schöndorf). Frau Erny ist Mitglied des Kath. Frauenvereines. Der Ehe sind entsprossen die Kinder: JOHANN, Schüler der III. Klasse der „Banatia“ zu Timișoara (Temesvar), JULIANNA

die hier die III. Klasse der Kloster-Volksschule besucht und ROSALIE, die hier in den Kindergarten geht.

Wiewohl sich H. Gelcz auch der Landwirtschaft widmet, lebt er ganz und gar seiner Profession und seiner Familie.

*

ANTON GIGERINGER, Schlosser und Wasserleitungs-Installateur in Reșița, wurde als Sohn eines Müllners in 1881 in Cacova geboren. Absolvierte 4 Klassen der Bürgerschule in Oravița, trat auch daselbst in die Lehre, wurde im Jahre 1899 freigesprochen, arbeitete hier 5 Jahre hindurch und 10 Jahre lang hier in Reșița, bei „Steg“. Im Jahre 1913 machte er sich selbständig. Ist Mitglied der Gewerbekorporation, der „Union“-Vereinigung und der freiwilligen Feuerwehr. Ist ein erstklassiger Fachmann und lebt nur für seine Profession.

*

FRANZ GING, Röm. Kath. konfessioneller Lehrer in Nerău (Nyerő), ist in Comloșul-mare (Gross-Komlosch) geboren. Absolvierte die kön. kath. Lehrer-Präparandie in Szeged, war Lehrer in Lunga und seit 1917 bis heute wirkt er in seiner jetzigen Eigenschaft zur allgemeinen Befriedigung des Volkes. War als Student grosser Sportsmann und erregte seinerzeit grosses Aufsehen mit seinem Hochsprunge 165¹/₂ cm. wofür er ein Diplom und eine Medaille erhielt. Ausserdem erhielt er noch mehrere Medaillen. War erstklassiger Footballspieler, spielte in der Auserwählten Jungmannschaft und in der ersten Truppe der N. S. C. in Oradea-mare (Grosswardein) und in der repräsentativen Truppe der Stadt Oradea-mare (Grosswardein). Spielt sehr gut Klavier, Orgel und Harmonium. Ist Präses des hiesigen Sportvereines, Chormeister des Männergesangsvereines und des gemischten Chores, Schriftwart der Schwäbischen Volksgemeinschaft, Mitglied des hiesigen Bauernvereines, Kasinos, etc. Veranstaltet jährlich Christbescheerung und Kindervorstellungen zu Wohltätigkeitszwecken.

Seine Frau KATHARINA ECK ist in Comloșul-mare (Gross-Komlosch) aus Kaufmannsfamilie geboren. Absolvierte ihre Mittelschulen im Comloșul-mare (Gross-Komloscher) und Lipova (Lippa-er) Kloster und heiratete im Jahre 1916.

Ihre einzige Tochter OLGA ist Studentin der IV. Gymnasialklasse in Sibiu (Hermannstadt).

Die Familie Ging lebt reges Gesellschaftsleben und erfreuen sich allgemeiner Wertschätzung.

*

JOSEF GÖBL, Herren-Schneider in Aradul-nou (Neuarad) wurde in 1877 hierselbst geboren. Sein Vater war Tagelöhner. Besuchte die Schule seines Geburtsortes, trat auch hier in die Lehre, wurde im Jahre 1895 freigesprochen, arbeitete in Arad, hier, in Sibiu (Hermannstadt) und machte sich im Jahre 1901 hier selbständig. Beim Militär war er Rechnungsunteroffizier I. Klasse (er hatte den Rechnungsführerkurs absolviert), leistete im Weltkriege 2 und ¹/₂ Jahre hindurch Frontdienst und wurde ob seines tapferen Verhaltens mit dem Eisernen Verdienst-Kreuz am Bande der Tapferkeitsmedaile ausgezeichnet. Ist Mitglied der Gewerkekorporation, der kath. Kirchengemeinde, unterstützendes Mitglied der freiwilligen Feuerwehr und des Bauernjugendvereines. War im Ausschuss der Gewerkekorporation 10 Jahre hindurch, sodann hier 7 Jahre hindurch Kassier und 3 Jahre lang Schriftführer. Befasst sich mit Weinbau, Bienenzucht und Rassehühnerzucht. Lebt für seine Profession und seine Familie. Heiratete im Jahre 1907 THERESE HILBERT, die Tochter eines hierortigen Landwirten, die ihn mit 2 Söhne beschenkte: JOSEF, der beim Vater das Schneiderhandwerk erlernte und beim Vater arbeitet und FRANZ, ebenfalls beim Vater arbeitend.

*

JOSEF GRASSL Grosskaufmann in Chişoda, ist als Sohn eines reichen Landwirtehepaares im Jahre 1900 in der Gemeinde Bacova geboren. Nach Beendigung seiner Schulstudien betrat er die Kaufmannslaufbahn, auf welcher er zufolge seiner besonderen Fähigkeiten recht bald schöne Erfolge erzielte. Bis zum Jahre 1924 hatte er in Bacova eine Gemischtwarenhandlung und Gasthaus inne. In Chişoda besitzt er nun ebenfalls eine Gemischtwarenhandlung und befasst sich auch noch mit Getreidehandel, hat eine

grosse Mehlmiederlage und seine Bäckerei beliefert 3 Gemeinden. Nebstbei befasst er sich mit Weinbau und Gärtnerei. Zu einer Zeit war er Kinobesitzer. Ist ein vorzüglicher Herrenfahrer und ein sehr geschickter Reiter, ein leidenschaftlicher Jäger und als solcher ein verdienstvolles Mitglied der Järgesellschaft in Chişoda. Lange Jahre hindurch war er Vorsitzender des röm. kath. Kirchenrates und erwarb sich überaus grosse Verdienste um den Bau der Kirche. Im Weltkriege kämpfte er als Husar des Sibiu (Hermannstädter) 4. Husarenregimentes an verschiedenen Fronten und erhielt für sein besonders tapferes Verhalten vor dem Feinde folgende Auszeichnungen: Die grosse, die kleine Silberne, die Bronzmedaile und das Karl-Truppenkreuz. Seine Gattin, geb. MATILDE PÖRTL entstammt einer Kaufmannsfamilie aus Chişoda, Ihre Mittelschulstudien absolvierte sie im Timişoarär Kloster Notre-Dame, hernach praktizierte sie einige Jahre hindurch im hierortigen Notärsamte. Bemerkenswert, bezw. hervorzuheben ist,

dass ihr Vater das Territorium zum Kirchenaufbau im Schenkungswege der Kirchengemeinde zukommen liess und den Aufbau der Kirche selbst, durch reichliche Dotationen ermöglichte. Inmitte sehr guter materieller Verhältnissen nehmen sie regen Anteil an dem Gesellschaftsleben und bilden wertvolle Mitglieder der hierortigen Intelligenz und einer solchen der Umgebung.

*

VALENTIN GROSS, Bahnbauunternehmer in Caransebeș (Karanschebesch), wurde als Sohn eines Bahnbauunternehmers in Gossensass (Tirol) geboren. Seine Studien absolvierte er in Zircz, betätigte sich sodann anfangs als Bauaufseher und Profilant, später als Akkordant bei Staats- und Vizinal-Eisenbahnbauten in Ungarn, Mähren, Galizien und Steiermark, wie auch beim Bau der Budapester zweiten Hauptwasserleitung. Vom Jahre 1898 angefangen betätigte er sich 7 Jahre hindurch in Slatina de Mureș Marosch-Slatina (jud. Arader Komitat), 5 Jahre hindurch in Armeniș (Örményes), 2 Jahre hindurch in Glimboca bei Waldindustriebahnen als Bahnbetriebs- und Bauleiter, von 1912 an als Unternehmer von Waldindustriebahn-Strassen Brücken-Wasseruferschutz etc. etc. Bauten. Ist Kirchenrat und Mitglied der Friedhofscommission, erwarb sich Verdienste um den Bau der Kapelle und erhielt vom Kirchenrat protokollarischen Dank, Auch war er Direktionsmitglied der hierortigen Schwäbischen Bankfiliale, hat jedoch als solches abgedankt.

Heiratete im Jahre 1912 **HELENE BERBERICH**, die Tochter eines Gastwirts in Băile Erculane (Herkulesbad), die unterstützendes Mitglied der Sozialen-Missionsgesellschaft und des katholischen Frauenvereines ist und grosse Wohltätigkeit ausübt.

Beide leben bescheiden, zurückgezogen.

*

MICHAEL GROSZ, Staatslehrer in Pietroasa-Mare (Vetschehausen), wurde als Sohn eines Schneidermeisters in Bethausen geboren. Absolvierte die Lehrerpräparandie im Jahre 1916. Kämpfte im Weltkriege als Reserveleutnant und wurde dreimal verwundet. Für sein besonders tapferes Verhalten vor dem Feinde erhielt er viele Auszeichnungen u. zw. das Militär-Verdienst-Kreuz III. Klasse, die kleine Silberne-Medaille zweimal, die Bronz-Medaille, das Karl-Truppen-Kreuz und die Verwundungs-Medaille. Ist seit dem Jahre 1920 hier tätig. Ist Leiter der hiesigen Cooperativa de Credit. Erhielt für die Förderung des Gedankens um das Genossenschaftswesen ein Diplom. Alljährlich arrangiert er 2—3 Dilettantenvorstellungen zu Gunsten der Schule. Heiratete im Jahre 1922 **ADELHEIDE STELL**, die Tochter eines Gastwirts aus Topleț (Topletz). Ist bestrebt, in die Stadt zu kommen.

*

STEFAN GRUBER, Deta-er Selchermeister ist dortselbst geboren. Nach Beendigung seiner Schuljahre hat er sein Fach in Timișoara (Temesvar) ausgelernt und wurde im Jahre 1891 freigesprochen. Dann ging er nach Deta und von dort nach Budapest, wo er 8 Jahre

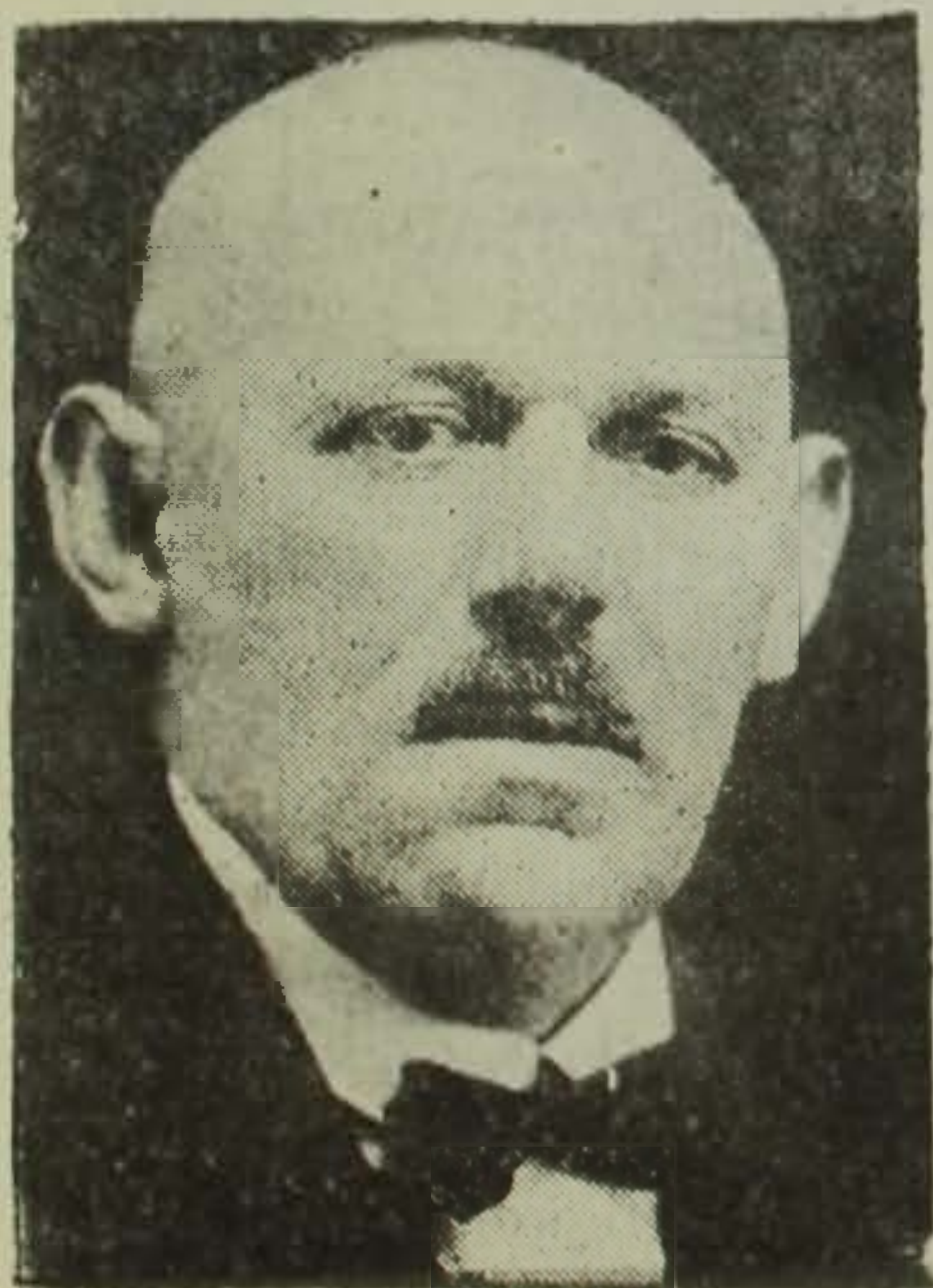
verbrachte. Im Jahre 1899 heiratete er. Von Budapest kam er im 1905 nach Deta und im 1907 November ging er mit seiner Gemahlin auf ein Jahr nach Philadelphia auf Studienreise. Dann kehrte er heim und wurde im Jahr 1908 in Deta selbstständig und besitzt derzeit ein Selcher-Geschäft im eigenen Hause. An dem Weltkriege hat er aktiv teilgenommen. Ist Präses der Deta-er Gewerbekorporation, Mitglied des Deta-er Lesevereines, Ausschussmitglied des Kirchenrates, Sportvereines und des Bürgerkasinos.

Gründete Zwecks Unterstützung armer Kinder einen Kigelklub. Dieser Klub bekleidete jährlich 10—12 Kinder, hat sich aber nach 3 Jahren aufgelöst.

Seine Frau MARIA LOTHARI ist in Deta geboren. Absolvierte dortselbst die Schulen und nachher heiratete sie. Gelegentlich der im Jahre 1930 stattgefundenen Fahnenweihe der Deta-er Gewerbekorporation war sie die Fahnenmutter.

Sie leben bescheiden, zurückgezogen und sind wertvolle Mitglieder der hiesigen Gesellschaft.

*

JOHANN GUELER, Fleischer und Selchermeister in Reșița, geboren in Bocșa-germană (Deutschbokschan) als Sohn eines Gerbermeisters. Besuchte hierselbst die Schule und trat in Reșița in die Lehre, wurde in 1900 freigesprochen. Arbeitete sodann in Wien, Budapest, Timișoara (Temesvar) und machte sich im Jahre 1908 in Reșița selbstständig. Machte den Weltkrieg mit und ist 30%-iger Kriegsinvalider. Sieben Jahre hindurch war er Präses der Gewerbekorporation, dankte ab und wurde sodann zum Ehrenpräses dieser Institution gewählt. Auch ist er Mitglied anderer Vereine hier. War in der Direktion der Banca Berzava und dankte ab, und ist heute in der Direktion der Raiffeisengenossenschaft. Beging sein 25 jähriges Meisterjubiläum und die silberne Hochzeit im vorigen Jahre und erhielt bei dieser Gelegenheit ein Ehrendiplom. Im Jahre 1908 heiratete er ADELE ROSNOVSZKY, die Tochter eines Steg-Werkmeisters aus Reșița. Aus der Ehe stammen die Tochter

MARGARETE verheiratete Petru Gârlișteanu der Besitzer des hiesigen konzessionierten Steg-Fleischbankes und Lieferant der Steg ist und ADELE, Schülerin der III. Gymnasialklasse im

Notre Dame Kloster zu Timișoara (Temesvar). Frau Gufler ist Mitglied des Kath. Deutschen Frauenvereins. Die Enkelkinder sind: Lya 4 Jahre und Dora 3 Jahre alt.

*

HUGO ADAM GÜNTNER, Spenglermeister in Guttenbrunn wurde in 1884 geboren. Sein Vater war ebenfalls Spenglermeister. Nach Beendigung der Elementarschule seiner Geburtsgemeinde trat er in Arad in die Lehre und wurde hier im Jahre 1901 freigesprochen. Als Geselle arbeitete er in Petroșani (Petrozsény), Aiud (Nagyenyed), Alba Iulia (Karlsburg), Arad, Wien, New-York und in anderen Städten Nordamerikas, kehrte im Jahre 1908 heim und ist seit dieser Zeit selbständig. Machte den Weltkrieg als Pionier-Feldwebel mit und erhielt ob seines tapferen Verhaltens vor dem Feinde die Kleine Silberne, die Bronz-Medaile, das Silberne Verdienst-Kreuz mit der Krone und das Karl-Truppen-Kreuz. Ist Präses der Freiwilligen-Feuerwehr und Besitzer der Feuerwehr-Medaile für Verdienste. Ferner ist er Präses-Gewerbe-Jugendvereines, und Fortbildungsvereines, war 13 Jahre hindurch Präses der Gewerbestiftung, 2 Jahre hindurch Sekretär derselben Kor-

poration, ist gegenwärtig Mitglied des Gemeinderates und der Gewerbestiftung. Heiratete im Jahre 1906 KATHARINA THEISZ, die Fahnenmutter der Gewerbestiftung, deren Fahne sie im Jahre 1922 zur Taufe trug. Herr Güntner lebt für seinen Beruf, für seine Gemeinde und hauptsächlich trägt er das Wohl und Gelingen des Gewerbestandes sehr am Herzen.

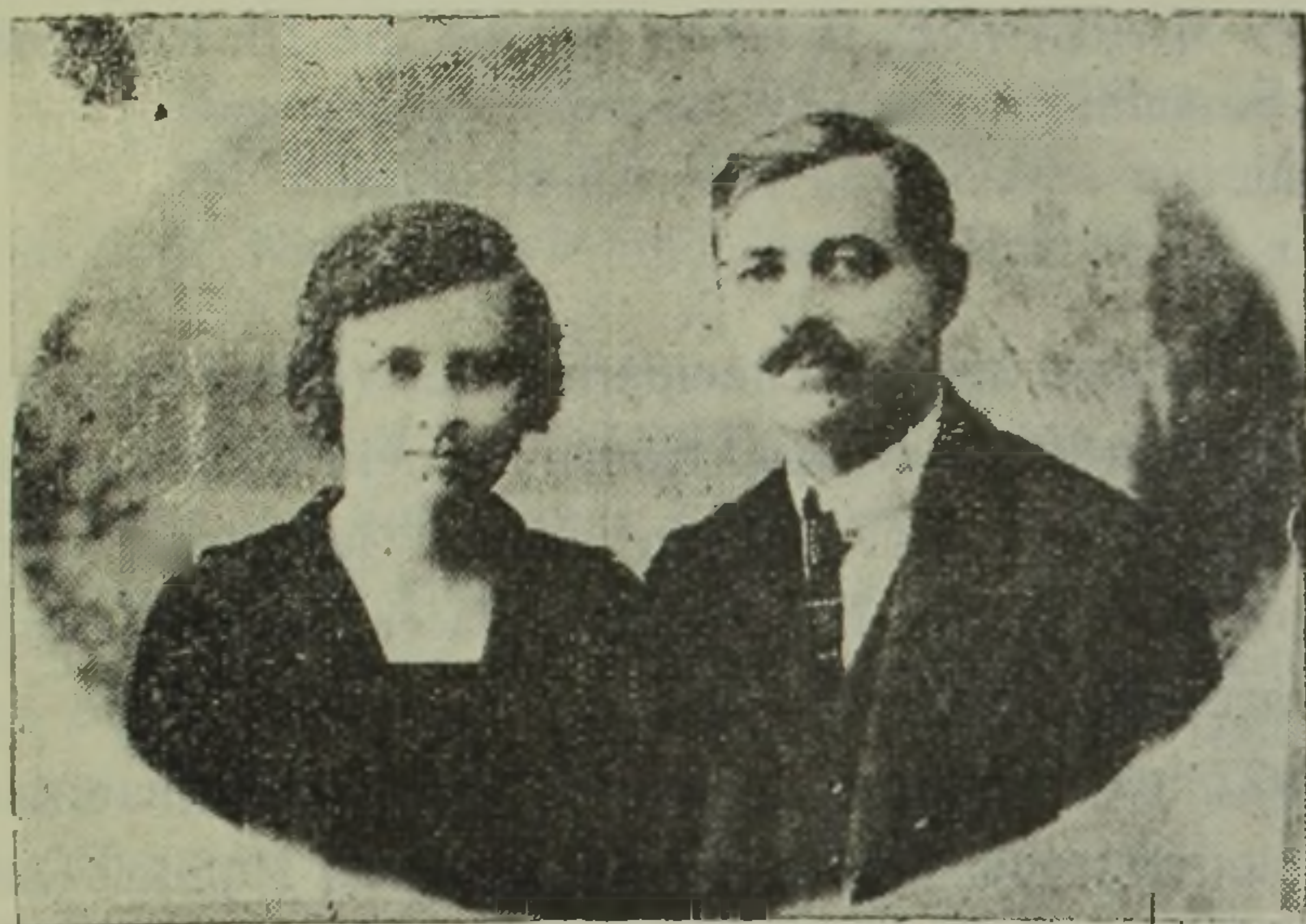
*

Wwe. FRAU FRANZ HANS, geb. ELISABETA HOHN, in Aradul-nou (Neuarad), ist die Tochter eines Landwirteehepaars. Sie wurde hierselbst geboren. Betätigt sich im Haushalte und in der Landwirtschaft, wirkt aber auf dem Gebiete der Wohltätigkeit ganz besonders und ist bei sämtlichen Kulturvereinen unterstützendes Mitglied, nimmt an Wohltätigkeitsaktionen aktiven, regen Anteil, so bei Sammlungen für Hochwasserbeschädigte, bei Weihnachtsbescheerungen usw. Sie ist auch Vizepräsidentin des Deutsch-Katholischen Frauenvereines, und zwar seit der im Jahre 1931 erfolgten Gründung und ist unterstützendes Mitglied der Sozialen-Missionsgesellschaft. Ihr Lebenszweck ist die Erziehung ihrer Kinder und im Rahmen der Vereine eine weitere erspriessliche Tätigkeit zu entfalten. Ihre Kinder sind: JOSEF, der 4 Gymnasialklassen in Timișoara (Temesvar) und die Landwirtschaftsschule absolvierte, wobei er sich das Einj.-Freiwilligen Recht errang. Er beschäftigt sich

auch in der Landwirtschaft. Die Tochter heisst ELISE und ist Schülerin der IV. Klasse des Gymnasiums in Lipova (Lippa). Sie ist die beste, sogenannte „erste“ Schülerin ihrer Klasse. Frau Hans ist die Wwe. nach einem Landwirten. Sie verlor Ihren Gatten im Jahre 1927.

*

JOSEF HATZ, konfess. Lehrer in Ciavoş (Tschawosch), wurde als Sohn eines Landwirten in Modosch geboren. Er absolvierte die Lehrerpräparandie in Szeged im Jahre 1903 und war sodann Lehrer in Surjan, seit dem Jahre 1915 ist er in obiger Eigenschaft hier tätig. Er ist auch r. k. Kantor, Sekretär des Schulstuhles, Direktor und Buchhalter der Kreditgenossenschaft, auch war er Direktionsmitglied der Schwäbischen Handels- und Gewerbebank Filiale Modosch. Lebt ausschliessliche seinem Berufe und seiner Familie. Im Jahre 1904 heiratete er HELENE WEBER, die Tochter eines Tischlermeisters aus Modosch, die die Mittelschule in Szegedin absolviert hat und nunmehr sich im Haushalte rege betätigt.

*

Wwe. JOHANN HAUSZNER, geb. JOHANNA NEPPEL ist in Lugoj (Lugosch) geboren. Ihr Vater war Hutmachermeister. Absolvierte hierselbst ihre Schulen und im Jahre 1915 heiratete sie. Ihr Mann war 40 Jahre hindurch selbstständiger Fassbindermeister in Lugoj (Lugosch) wo er auch geboren ist. Wwe. Hauszner war im Jahre 1920 bei der Gründung des hiesigen Frauenvereines Ausschuss-Dame und ist seit 7 Jahre Kassierin des Vereines. Ihr besonderes Bestreben ist im Rahmen des Vereines auch weiterhin tatkräftig mitzuwirken.

FRANZ HEBER, Staats-Lehrer in Aliuş (Aliosch), wurde als Sohn eines Wagnermeisters in Zädärlac (Saderlach), im Jahre 1900 geboren. Absolvierte die Lehrerpräparandie in Timișoara (Temesvar) 1920, war dann als Lehrer in den Gemeinden Bogda (Buchberg) und

Altringen tätig und ist seit dem Jahre 1931 in Aliuş (Aliosch). Er ist Reserve-Leutnant unserer Armee. Auch ist er r. k. Kantor, spielt gut Harmonium, ist Dirigent des Kirchenchores, betreibt Bienenzucht, Baum-und Obstkultur. Alljährlich veranstaltet er Vorstellungen zu Wohltätigkeitszwecken. Er lebt für seine Familie und seinen Beruf. Im Jahre 1924 heiratete er ELISABETHA KETTERER, die Tochter eines Landwirten aus Altringen. Frau Heber handarbeitet sehr schön und ist sehr belesen. Ihre Kinder sind: MARIANNE, 9 Jahre alt, die die III. Klasse der Orts-Elementarschule besucht und ANDREAS, 4 Jahre alt.

*

HANS HEHN, Herrenschnneidermeister (Herren Konfektion) in Lovrin, wurde als Sohne eines Schneidermeisters im Jahre 1908 in Biled geboren. Ging in seiner Geburtsgemeinde zur Schule, trat hier selbst bei seinem Vater in die Lehre, wurde im Jahre 1924 freigesprochen, arbeitete als Gehilfe bis zum Jahre 1927 bei seinem Vater und ist seit letztbenanntem Jahre hier in Lovrin selbständig. Ist Mitglied des Handels- und Gewerbevereines, der Kath. Kirchengemeinde und des Deutschen Kath. Jugendvereines. Ganz besonders ist hervorzuheben, dass Herr Hehn sich als Autodidakt auf dem Gebiete des Photographierens derart ausgebildet hat, dass er auch in diesem Fache ein ausgesprochener Meister, bzw. Künstler und somit hier in Lovrin berufsmässig als Photograph tätig ist.

*

FRANZ HEICH, Lehrer in Neudorf ist in Morißfeld geboren. Sein Vater war Wagnermeister. Absolvierte die Lehrerpräparandie zu Timișoara (Temesvar) und war nach Erlangung des Lehrerdiplomes in Jarmata (Jahrmarkt) Lehrer. An dem Weltkriege hat er als Reserve-Oberleutnant teilgenommen, war einmal verwundet und wurde wegen tapferem Verhalten vor dem Feinde mit dem Militärverdienstkreuze III. Klasse, Karl-Truppenkreuz und mit der Verwundungsmedaille dekoriert. Nach dem Weltkriege wirkt er

wieder in Jarmata (Jahrmarkt) als Lehrer, dann kam er nach Neudorf. Ist Präsident des Feuerwehrvereines, Chorleiter des Neudorfer Gesangsvereines und Obmann der Deutschen Volksgemeinschaft. Spielt gut Klavier und Violin.

Seine Frau ANNA BURGER ist in Neudorf geboren. Ihre Mittelschulen absolvierte sie im Lipova (Lippa-er) Kloster. Ist Mitglied des Deutschen Frauenvereines. Spielt auch gerne Klavier.

Ihre einzige Tochter ANNA ist Schülerin der hiesigen IV. Elementarklasse.

Die Familie Heich lebt bescheiden, zurückgezogen und erfreut sich sowohl in der Gemeinde Neudorf, wie auch in der Umgebung allgemeiner Wertschätzung.

*

STEFAN HEIDENFELDER, Selcher- und Fleischermeister in Voiteg, wurde im Jahre 1887 hier, als Sohn eines Landwirten geboren. Absolvierte die Schule seines Geburtsortes, trat in Timișoara (Temesvar) in die Lehre, wurde im Jahre 1903 freigesprochen, arbeitete sodann in Budapest, Wien, Orșova (Orschowa), Oradea-mare (Grosswardein) und ist seit dem Jahre 1911 hier selbständig. Während der ganzen Dauer des Weltkrieges leistete er Dienst und wurde mit dem Silbernen und dem Eisernen Verdienstkreuz ausgezeichnet. Heiratete in 1914 MARIE DOTTERMANN, die Tochter eines Schuhmachermeisters hier. Herr Heidenfelder ist Mitglied der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft und des Landwirtschaftsvereines. Er lebt für seine Familie und seinen Beruf.

*

FRANZ HEIM, diplomierter Zahntechniker in Reșița (Reschitza), wurde als Sohn eines Landwirten, der auch das Schuhmacherhandwerk betrieb, in Variaș (Varjasch) geboren. Besuchte die Schulen in seiner Geburtsgemeinde, verbrachte in Arad seine Lehrzeit, wurde hier frei, im Jahre 1907. Seit dem Jahre 1911 ist er in Reșița (Reschitza) selbständig. Im Jahre 1913 legte er die ungarische Prüfung in Budapest und im Jahre 1923 die rumänische Prüfung in București (Bukarest) ab. Machte auch den Weltkrieg mit und schmachtete 3 Jahre lang in russischer Gefangenschaft. Ist Mitglied der Gewerbe-Korporation, der „Union“-Vereinigung, des Touristenvereiner der R. M. T. E. und ist im Ausschuss der Deutsch-Schwäbischen-Volksgemeinschaft. Heiratete im Jahre 1922 ANNA SCHRÖDER, die Tochter eines Landwirten aus Variaș (Varjasch), die Mitglied des Kath. Frauenvereines ist. Der Ehe entstammen der 11 jährige FRANZ, Schüler der IV. Elementarklasse und die 6 Jahre alte EDITH.

*

OLODARUS (ALADÁR) HEINERMANN, staatlicher Direktor-Lehre in Caransebeșul-nou (Neu-Karanschebesch), wurde als Sohn eines Notären in Jebel (Zsebely) geboren. Absolvierte die Lehrerpräparandie in 1920 zu Timișoara (Temesvar), war sodann Lehrer in Weidental und ist seit dem Jahre 1930 in seiner jetzigen Gemeinde in oben angegebener Eigenschaft erspriesslich tätig. Ist Sekretär des Schulstuhles. Heiratete im Jahre 1932 ELISABETA ENGELMANN, die Tochter eines Lehrers aus Docnecea (Dognácska). Sie absolvierte ihre Mittelschulen in Caransebeș (Karanschebesch) und Sibiu (Hermanstadt).

Beide leben bescheiden, zurückgezogen und ihr einziges Lebensziel ist die Erziehung ihres einziges Töchterchens ELISE.

*

ANTON HEINRICH, Fleischhauermeister in Jimbolea (Hatzfeld), wurde als Sohn eines Landwirten, im Jahre 1880, hierselbst geboren. Er besuchte die Elementarschule hier, trat auch hier in die Lehre, wurde in 1899 freigesprochen. Als Bursche arbeitete er in seinem Geburtsort und in Grossbetschkerek. Seit dem Jahre 1903 ist er hier selbständig. Leistete 4 Jahre hindurch Militärdienst und verliess diesen als Feldwebel der Verpflegsbrauche.

Ist Mitglied der Gewerbekorporation, Ausschussmitglied der Kath. Kirchengemeinde und ansonsten auch Mitglied aller hier bestehender Vereine.

Heiratete im Jahre 1903 EVA SCHNEIDER, die Tochter eines Gewerbetreibenden hier. Der Ehe sind entsprossen die Kinder: GISELLA, verhehelicht an den hierortigen Tischlermeister Ladislaus Kovács; MARGARETA, Gattin des Beamten des Banater Bankvereines, Peter Frauenhofer; ANTON, — verheiratet mit Katharina Schütz, — Selcher und Fleischermeister hierorts.

*

FRANZ HEPP, Landwirt in Jimbolea (Hatzfeld) hier, als Sohn ebenfalls eines Landwirten geboren. Er machte volle 4 Jahre den Weltkrieg mit, wurde dreimal verwundet und ist heute 100⁰/₀-ig kriegsinvalid. Für sein wiederholtes, tapferes Verhalten vor dem Feinde wurde er mehreremale ausgezeichnet, so dass er Besitzer folgender Auszeichnungen ist: Grosse Silberne, Kleine Silberne und Bronzene Tapferkeitsmedaile, Karl-Truppen-Kreuz, Verwundungsmedaile, Silbernes Verdienstkreuz mit der Krone. Er ist Mitglied des Bauernheimes, des Landwirtschaftsvereines, des Genossenschaftsverbandes und des Jagdvereines. Seine Frau ist eine geborene SUSANNA WILD, die Tochter eines Landwirten aus Jimbolea (Hatzfeld.) Sie absolvierte die Mittelschule in ihrer Geburtsgemeinde und heiratete hernach, im Jahre 1909. Wiewohl sie im Haushalte sehr beschäftigt ist, leistete sie auf dem Gebiete der Wohltätigkeit überaus viel und bildet ihren Lebenszweck ihr Haushalt und die Wohltätigkeit insbesondere im Rahmen des Banater Deutschen

Frauenvereines, dessen I. Vorsitzende sie ist und übrigens seit Gründung dieses Vereines im Jahre 1923 diesem angehört. Auch bei Vortragungen, arrangiert durch den hiesigen Männerchor, bei Aufführungen von Schauspielen und im Rahmen der Sozialen Fürsorge für Arme könnte sie sich einen grossen Teil herausnehmen. Ihre Kinder sind: EVA, verheiratet an den Landwirten Hans Rothen; FRANZ, der 4 gymnasialklassen und Ackerbauschule hat; MAGDALENA, die ebenfalls, 3 gymnasialklassen absolvierte und im Banater Deutschen Frauenverein charitative Tätigkeit entfaltet.

*

ANTON HESS, Vizenotär in der Gemeinde Tolvadia ist in der jugoslawischen Gemeinde Zichidorf geboren. Sein Vater war Notär. Absolvierte im Jahre 1920 das Deutsche Realgymnasium zu Timișoara (Temesvar), war Notärspraktikant in Dolaț (Dolatz) und Toager (Togyér) absolvierte erfolgreich den Notärskurs in Făgăraș (Fogarasch) und ist seit 1926 hier Vizenotär.

Ist Reserve-Leutnant der kön. rum. Armee. Ist leidenschaftlicher Jäger, befasst sich auch mit Landwirtschaft und Weinbau. Ist Präses des hiesigen Jagdvereines „Tolvadiana“ und Mitglied des Notärverbandes.

Seine Frau JOLAN PAPP de szamosvar ist in Szeged geboren. Ihr Vater ist Grundbesitzer. Sie absolvierte ihre Mittelschulen im Timișoara (Temesvarer) Josefstädtischen Kloster. Spielt tadellos Klavier und in ihrer freien Zeit befasst sie sich mit Handarbeit.

Die Familie Hess lebt bescheiden, zurückgezogen.

*

JOHANN HILBERT, Schumacher in Aradul-nou (Neuarad), wurde in 1891 hier als Sohn eines Tagelöhners geboren. Absolvierte die Schulen seines Geburtsortes, trat auch hier in die Lehre und wurde im Jahre 1905 freigesprochen. Arbeitete sodann in Arad, zog nach Nordamerika, wo er 6 Jahre hindurch 1907—1913 auf seiner Profession arbeitete kam im Jahre 1913 zurück und ist seit 1919 hier selbständig. Machte den Weltkrieg als Zugführer (Telefon) mit, geriet in russische Gefangenschaft, in welcher er 10 Monate lang schmachtete. Für sein tapferes Verhalten vor dem Feinde erhielt er die kleine silberne, die bronzene Medaille und das Karl-Truppen-Kreuz. Ist seit dem Jahre 1926 Kassier der Gewerbekorporation, ferner Mitglied der kath. Kirchengemeinde, der freiwilligen Feuerwehr, Revizor des hierortigen Kulturvereines, Vizepräses des Gewerbe-Heimes. Befasst sich neben seine Berufe mit Gärtnerei (Frühkulturen). Lebt für seine Familie und für sein Gewerbe. Im Jahre 1919 heiratete er THERESE GEBHARDT, die Tochter eines Maurermeisters aus Aradul-nou (Neuarad). Ihre Kinder sind: MARIA, 13 Jahre alt, Schülerin der VI. Klasse der Kloster-Elementarschule und THERESE, 5 Jahre alt.

*

KASPER HILGER, Schmiedemeister in Lovrin, ist der Sohn eines Schmiedemeisters und im Jahre 1877 hier geboren. Er ging in seiner Geburtsgemeinde zur Schule, in Mako trat er in die Lehre und wurde hier, im Jahre 1894 freigesprochen, arbeitete sodann in Budapest, dann beim Vater und seit 1902 hier selbständig, bzw. hat er die Werkstätte seines Vaters, welche werkstätte schon der Grossvater, im Jahre 1855 eröffnet hatte, übernommen. Ist Besitzer des Eisernen Verdienstkreuzes; ist im Ausschuss des Handels- und Gewerbevereines und Verwalter der hierortigen Parkgesellschaft. Heiratete im Jahre 1902 KATHARINA KRAUSZ, die ihm die Kinder: JAKOB, elektrotechn.-Ingenieur in Lipova (Lippa) und KATHARINA, verhehlicht an den Landwirten Peter Aubermann, schenkte. Frau Hilger ist Mitglied des Kath. Deutschen Frauenvereines.

Beide leben bescheiden, zurückgezogen.

*

JOHANN HOFFMANN, Kreisnotär in Dorgoş (Dorgosch), wurde als Sohn eines Kaufmannes in Carpiniş (Gyertiamosch) geboren. Absolvierte die höhere Handelsschule zu Timişoara (Temesvar) im Jahre 1908 und erhielt das Reifezeugnis. Bis zum Jahre 1915 war er Bankbeamter in Budapest. Im Jahre 1918 (am 1. Dezember) legte er die Notärsprüfung in Cluj (Klausenburg) ab und machte auf der Verwaltungslaufbahn in der Gemeinden Folea (Folya), in Ardeal (Siebenbürgen) in Pareu, (Făgăraş—Fogarasch-er Komitat), dann Racoviţa (Rakovitza), Banloc (Bánlak), Partoş (Partosch) Dienste und ist seit dem Jahre 1930 hier Kreisnotär. Dem Kreisnotariate gehören noch die Gemeinden Pătârs un Ususău an. Von 1916 bis 1918 war er an der Front des Weltkrieges. Ist Mitglied der Notärsvereinigung. Heiratete im Jahre 1926 BERTA ZSEMBERY, die ihre Mittelschulen im Timişoara (Temesvarer) Kloster „Notre Dame“ absolvierte, ist eine gute Violinspielerin, sehr belesen und handarbeitet schon. Die Kinder sind: IRMA, 5 Jahre und EDGAR 3 Jahre alt.

*

KASPER HOFFMANN, Gemeinde-Notär in Obad, erblickte im Jahre 1888 in der Gemeinde Klekk das Licht der Welt. Sein Vater war Landwirt. Nachdem er im Jahre 1907 in Kiskunfélegyháza am Gymnasium die Reifeprüfung abgelegt hatte, wurde er in Klekk

Notärs-Praktikant, absolvierte in 1910 den Verwaltungskurs in Grossbetschkerek, wurde hernach Hilfsnotär in Toba, war sodann in gleicher Eigenschaft in den Gemeinden Toba, Istvánföld und Csóka tätig, bis er im März des Jahres 1917 in Istvánföld zum Notär gewählt wurde. Im Jahre 1925 gelangte er als Gemeinde-Notär nach Obad, wo er eine rege Tätigkeit entfaltet. Heiratete in 1914 GABRIELLE TABAKOVITS aus Periam. Ihr Vater war Beamter. Sie machte ihre Mittelschulstudien in Mako und bezw. Zenta. Der ehe sind entsprossen die Kinder: GABRIELLE und JOHANN, letzterer ist Student. Herr Hoffmann lebt für seinen Beruf und für seine Familie.

*

DR. ADAM HOLLO (Holzinger), Dechant-Pfarrer in Sânmărtinul-aradan (Aradsanktmartin), wurde in der Gemeinde Comloşul-mic (Ostern) im Jahre 1873 als Sohn eines Landwirten geboren. Besuchte das Gymnasium zu Szegedin, maturierte am Gymnasium zu Timișoara (Temesvar) im Jahre 1891, studierte sodann Theologie dortselbst und wurde in 1895 zum Priester geweiht. Als solcher war er in Ciacova (Tschakowa), Toba, Darova (Daruvar), Glogovați tätig, gelangte dann nach Timișoara (Temesvar), wo er im Seminar als Spiritual sich betätigte, wurde in 1912 zum Pfarrer nach Săcălaz (Sakelhausen) ernannt. In der Zwischenzeit, im Jahre 1904, erlangte er die Doktorwürde des Kanonrechtes. Seit dem Jahre 1922 wirkt er in Sânmărtinul-aradan (Aradsanktmartin), in welchem Jahre er zum Dechant befördert wurde. Ist auf kirchlichem Gebiete äusserst rührig und ist es seinen Bemühungen — auch durch wohlthätige Spenden, durch Sammlungen — gelungen, im Jahre 1929 2 Glocken anzuschaffen und Kreuzwege aufzuführen.

Lebt mit voller Hingebung für seinen hehren Beruf.

*

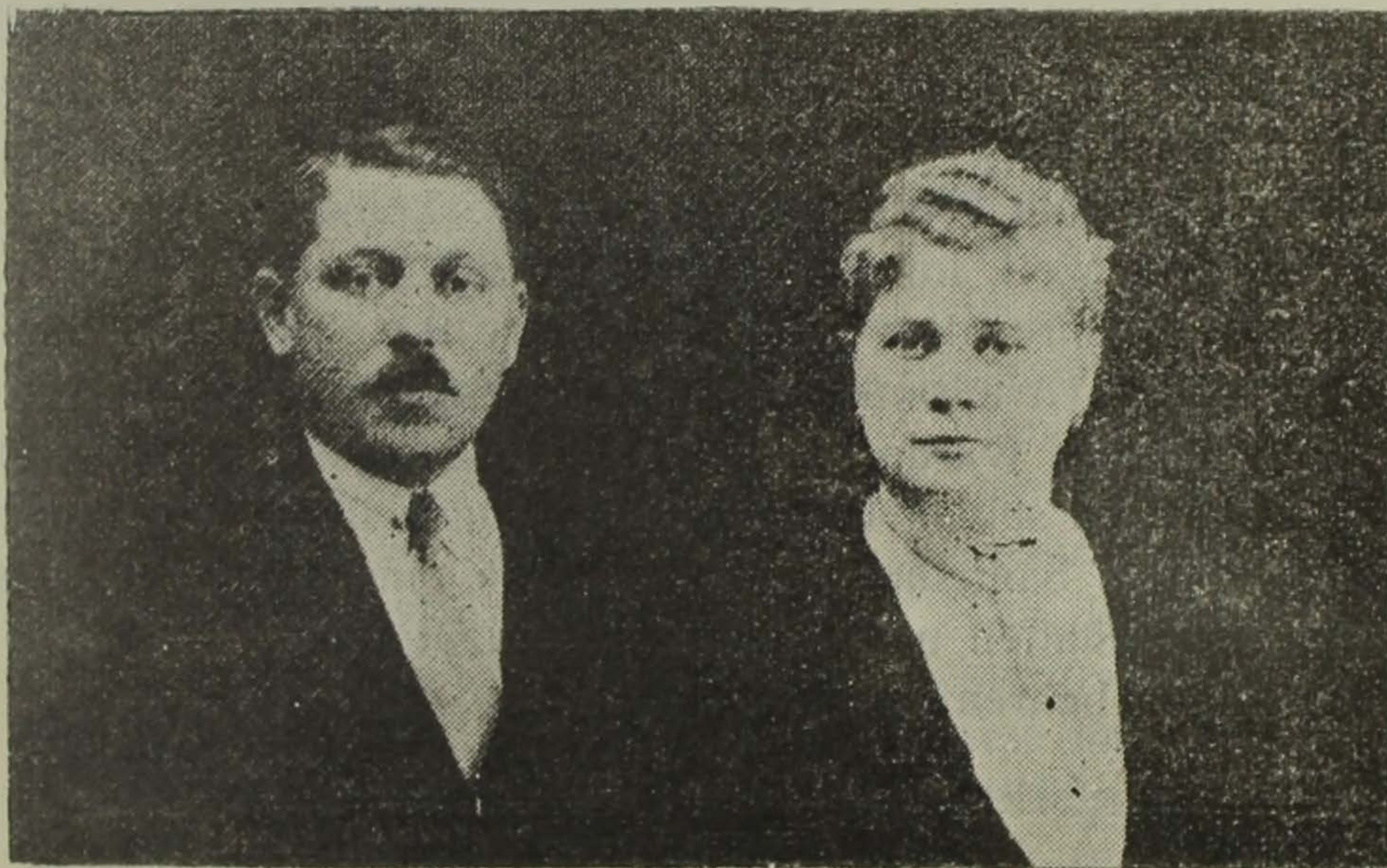
JOHANN HORNOK, Kreisnotär in Darova (Daruvar), wurde als der Sohn eines Wegmeisters in Gavojdia (Gawoschdia) geboren. Absolvierte die Höhere Handelsschule in Szegedin, im Jahre 1909, praktizierte Zorlențul-Mare (Grosszorlentz), bis 1910, legte sodann in 1911 den Notärskurs in Grossbetschkerek ab, war als Vizenotär in Zorlențul-Mare (Grosszorlentz), Ressortchef im Ministerium des Innern in Sibiu (Hermannstadt), Notär in Gavojdia (Gawoschdia), Remete, Batești und ist seit dem Jahre 1932 (Jänner) hier in obiger Eigenschaft tätig. Ist Oberleutenant der Reserve, machte den Weltkrieg mit, wurde dreimal verwundet und ob seines tapferen Verhaltens vor dem Feinde unzähligemale ausgezeichnet, so dass er Besitzer:

die Gattin Herrn Hornoks. Sie huldigt der Musik und meistert sehr gut das Klavier.

Sie besitzen ein Töchterchen namens HELGA, die Schülerin der III. Klasse des Mädchen-Gymnasiums zu Lugoĵ (Lugosch) ist und sich u. a. dem Studium des Violinsspiels hingibt.

*

MATHIAS HUBER, Bäckermeister und Besitzer einer Brennholz-Handlung in Sânnicolaul-german (Deutschsanktnikolaus), wurde im Jahre 1889 als Sohn eines Tagelöhners in Sânnicolaul-mare (Grossanktnikolaus) geboren. Besuchte hier die Volksschule, trat auch hier in die Lehre und wurde im Jahre 1902 freigesprochen. Vom Jahre 1904 bis 1910 war er in Nordamerika (St. Louis), und ist seit 1919 hier selbständig, indem er sich die Bäckerei modernst, maschinell nach Amerikanischem System eingerichtet hatte. Machte den Weltkrieg als Feldwebel der Verpflegungsbranche mit und erhielt das Silberne Verdienstkreuz mit der Krone. Ist Ausschussmitglied der Gewerbekorporation, der Kath. Kirchengemeinde, war Direktionsmitglied und Kassier der „Banca Generala“ hier und ist ausserdem noch Mitglied des Landwirte-Vereins. Heiratete im Jahre 1919 THERESE JUNG, die Tochter eines Bäckermeisters aus Sânnicolaul-mare (Grossanktnikolaus). Beide leben bescheiden, zurückgezogen.

*

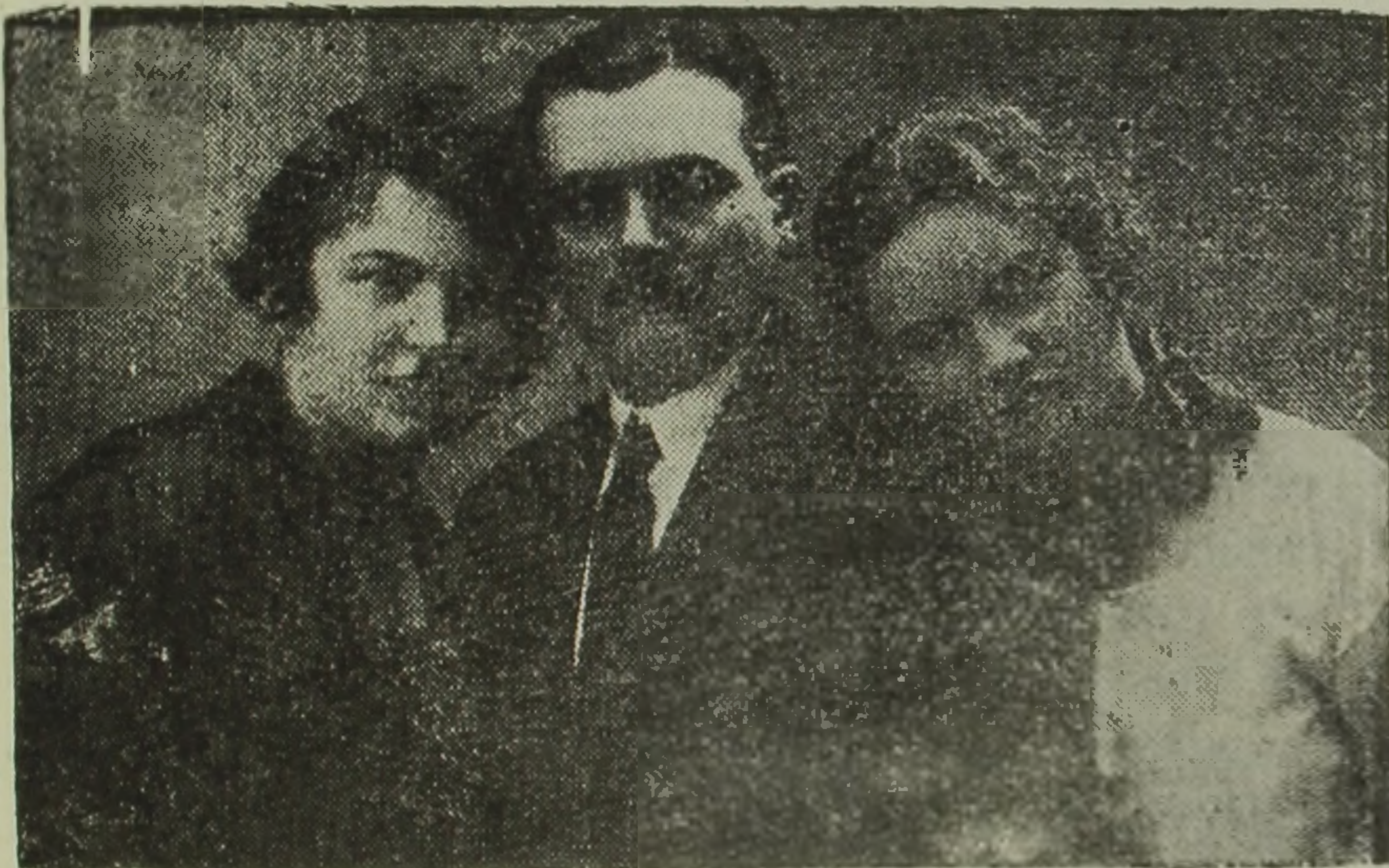
des Verdienst-Kreuzes III. Klasse, Signum Laudis, der grossen Silbernen, der Kleinen Silbernen, der Bronzenen-Tapferkeitsmedaile, des Karl-Truppen-Kreuzes, der Verwundungs-Medaile ist. Ist Mitglied des Notäreverbandes. Hat eine geborene WILHELMINE NIESSNER, die Tochter eines Bierbrauereibesitzers aus Caransebeş (Karanschebesch) zur Gattin, die in Caransebeş (Karanschebesch) die Handelsschule absolvierte, in den Jahren 1920—1932 in der Gemeinde administrativ als Beamtin, tätig war. Im Jahre 1916 wurde sie

MATHIAS HUBER, Bäckermeister und Besitzer einer Brennholz-Handlung in Sânnicolaul-german (Deutschsanktnikolaus), wurde im Jahre 1889 als Sohn eines Tagelöhners in Sânnicolaul-mare (Grossanktnikolaus) geboren. Besuchte hier die Volksschule, trat auch hier in die Lehre und wurde im Jahre 1902 freigesprochen. Vom Jahre 1904 bis 1910 war er in Nordamerika (St. Louis), und ist seit 1919 hier selbständig, indem er sich die Bäckerei modernst, maschinell nach Ame-

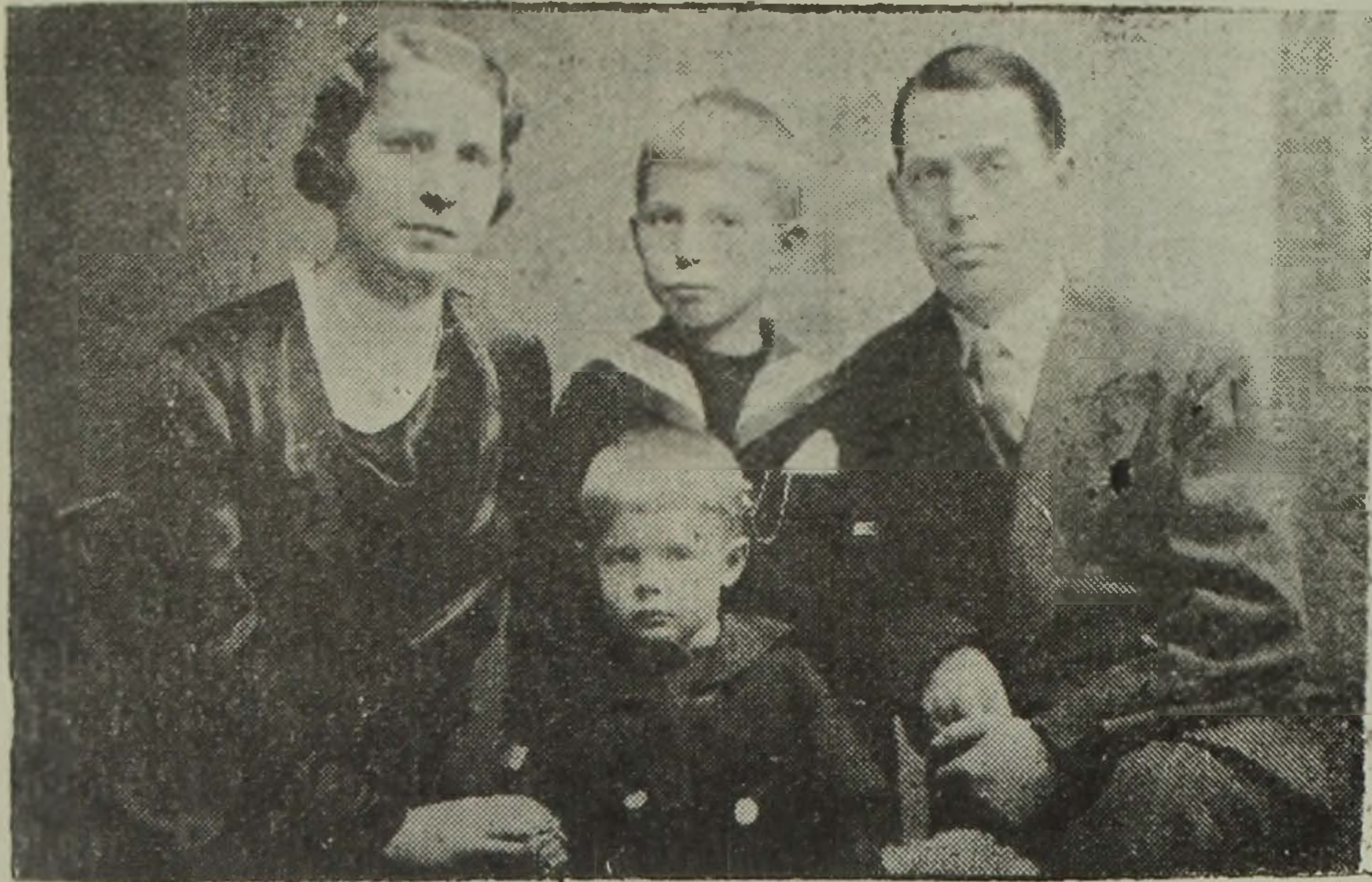
Reșița. Betreibt Bau- und Möbeltischlerei, modernst, mit Maschinen eingerichtet. Ist leidenschaftlicher Wintersportler und Footballist, Mitglied der Gewerbekorporation, der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft, der „Unio“ und U. D. R. Mitglied. Seine Frau, geb. MARGIT MERKY ist ebenfalls in Jimbolea (Hatzfeld) geboren. Heiratete im Jahre 1924 und betätigt sich im Haushalt. Sie leben bescheiden, zurückgezogen.

*

in Mășloc (Blumenthal), absolvierte den Notärskurs in 1922 in Făgăraș wurde hierauf Vizenotär in seiner Geburtsgemeinde und ist seit 1930 daselbst Notär. Ist Mitglied des Notär-Vereines und des Reserve-Offizier-Vereines, Präses des Männergesangsvereines, Leiter des Jugendvereines und des Sportvereines. Erspriessliches und Grosses leistete er als tätiges Mitglied und Förderer um die Bekehrung heidnischer Völker durch und im Wege der Mission, welche als Herausgeber der Zeitschrift „Die Stadt Gottes, in Mödling ihren Sitz hat. Heiratete im Jahre 1923 SUSANNA SCHILLER, die Tochter eines Gastwirtes aus Mășloc (Blumenthal). Frau Ihm spielt sehr gut Klavier, ist Mitglied des Kath. Deutschen-Frauenvereines und entfaltet besonders auf dem Gebiete der Wohltätigkeit eine äusserst rege Tätigkeit.

*

Volksgemeinschaft, und Mitglied des Touristenvereines aus Petroșani (Petroschen). Im Jahre 1921 heiratete er EMMA VOTH, die Tochter eines Korbflechters aus Verschetz. Der Ehe sind entsprossen: FRIEDRICH, 10 Jahre alt, Schüler der III. Klasse der Deutschen Schule und RUDOLF, 3 Jahre alt. Frau Illeg ist Mitglied des Kath. Frauenvereines und des Altervereines. Sie leben bescheiden, zurückgezogen.

ANTON JAWORSZKY, Wagenbauer in Jimbolea (Hatzfeld), wurde in Jimbolea (Hatzfeld) geboren. Sein Vater war ebenfalls Wagenbauer. Ging hier zur Schule, verbrachte auch hier seine Lehrzeit und wurde im Jahre 1887 freigesprochen. Arbeitet hernach in Budapest. Von 1891 an war er Geschäftsführer und seit 1903 ist er hier selbständig.

Grosse Verdienste hat er sich um die Institution der Feuerwehr erworben. Seit dem Jahre 1896 gehört er der freiwilligen Feuerwehr an, feierte heuer sein 35 jähriges Jubiläum und wurde bei dieser Gelegenheit mit der Verdienstmedaille ausgezeichnet. Als begeisterter und talentierter Feuerwehrmann hat er in Betschkerek un auch hier Kurse absolviert und ist gegenwärtig Bezirksinspektor der freiwilligen Feuerwehr. Weiters ist er Ehrenvorstand der Gewerbe-Korporation, als Gründer und Mitobmann des hiesigen Gewerbe-Gesangsvereines, gehört er diesem schon volle 40 Jahre hindurch an.

In seinem Gewerbe tat er sich derart hervor, dass er im Jahre 1908 eine goldene Medaille und im Jahre 1925 eine goldene Plakete — als Anerkennung seiner Tüchtigkeit — anlässlich der hierorts abgehaltenen Gewerbeausstellung, erhielt. Heiratete in 1899 JOHANNA STRAUZ aus Dymokur (Böhmen), deren Vater in gräflichen

JOHANN ILLEG, Schuhmachermeister und Besitzer eines Schuhladens in Oravița (Oravitza), wurde als Sohn eines Magasineurs der Reșița (Reșitzaer) Eisenwerke in Oravița geboren. Besuchte die Bürgerschule daselbst, trat auch hier in die Lehre und wurde im Jahre 1912 freigesprochen. Arbeitete sodann 2 Jahre hindurch hier, zog sodann nach Budapest und machte sich im Jahre 1921 hier selbständig. Ist im Ausschuss der Gewerbe-Korporation und der Deutsch-Schwäbischen

Diensten stand. Der Ehe sind entsprossen: ANNA, verehelicht an den hiesigen Kaufmann Johann Forray, deren Kinder Anton und Maria sind, und die Tochter ERNESTINE, Gattin des Fleischermeisters Josef Rusz in Timișoara (Temesvar) deren Kinder Adam und Anton heissen.

*

JOSEF JONASZIK, Kürschner und Pelzwarenfärber in Jimbolea (Hatzfeld), wurde in 1907, hierorts, als Sohn eines Kürschnermeisters geboren. Nach der Elementarschule absolvierte er 4 Klassen des hierortigen Gymnasiums, trat hernach zu seinem Vater in die Lehre, wurde im Jahre 1923 freigesprochen. Sodann arbeitete er in Budapest, Wien, Paris bis 1928, in welchem Jahre er nachhause kam, um das Geschäft seines Vaters — der in 1928 verstarb — zu übernehmen und weiter zu führen. Während seines Budapester Aufenthaltes erlernte er die Pelzfärberei. Die Firma wurde noch vom Urgrossvater des heutigen Besitzers vor über 100 Jahren gegründet und ist im ganzen Banate die einzige dieses Faches.

Befasst sich in seinen Musestunden gerne mit Leichtturnen und Violinspiel. Ist Mitglied der „Landestreu“ und des Herren-Kasinos. Lebt ausschliesslich seinem Berufe und trachtet nach Vervollkommnung in seinem Fach.

*

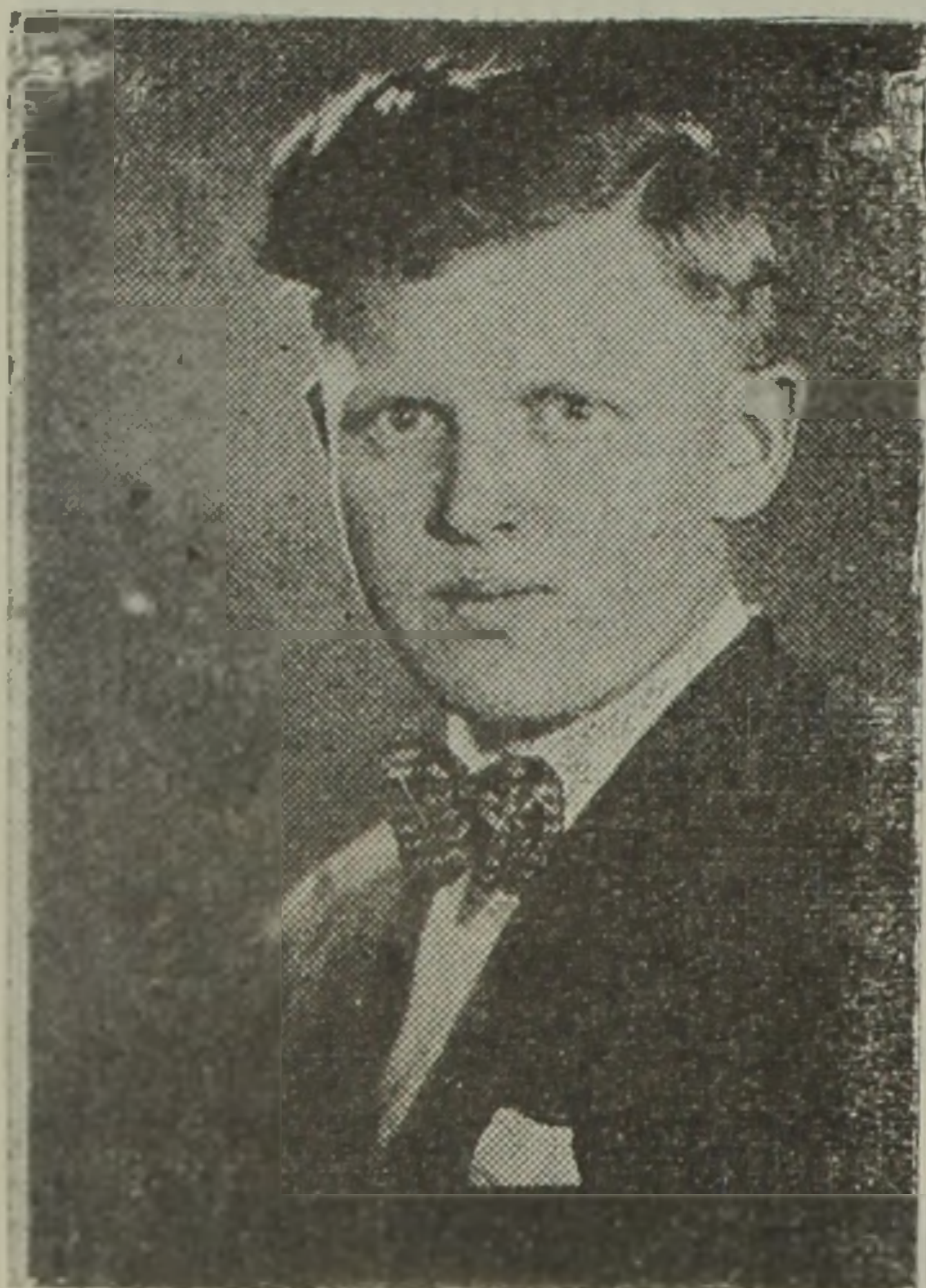

PETER JUNG, Dipl. r. k. Kantor-Lehrer in Sânmărtinul-Aradan (Aradsanktmartin) wurde im Jahre 1901 in der Gemeinde Mertișoara (Mertzydorf) als Sohn eines Landwirten geboren. Absolvierte die Lehrersprüfung zu Timișoara (Temesvar) im Jahre 1920, wirkte sodann als Lehrer in Panatul-nou (Neupanat) und ist seit 1922 hier in Sânmărtinul-Aradan (Aradsanktmartin) tätig, undzw. lehrte er von 1922 bis 1924, in welchem Jahre er die Leitung der hierortigen Filiale des Ba-

nater Bankvereins übernahm, welche Stelle er bis zum Jahre 1934 innehatte. Von dieser Zeit an ist er Gutsbesitzer. Zu bemerken ist, dass er auch in Panatul-nou (Neupanat) die Kantorstelle besetzt hatte. Ist Dirigent des Kirchenchors, des Männergesangsvereines, Schriftführer des Kirchenrates, und des r. k. Leichenvereines, Sekretär der hierortigen Filiale der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft, Dirigent des kath. Deutschen Jugendvereines. Hat sich aus eigener Kraft zu allen diesen Positionen emporgerungen. Beherrscht sehr gut das Orgelspiel, wie er auch sehr gut Klavier und Violine spielt. Entfaltet sehr reges Vereinsleben, ist als Mühlenbesitzer ebenfalls beschäftigt und befasst sich auch noch mit Viehzucht. Heiratete im Jahre 1924, am 20 Mai, JULIANNA KUGLER, die Tochter eines Landwirten aus Sânmărtinul-

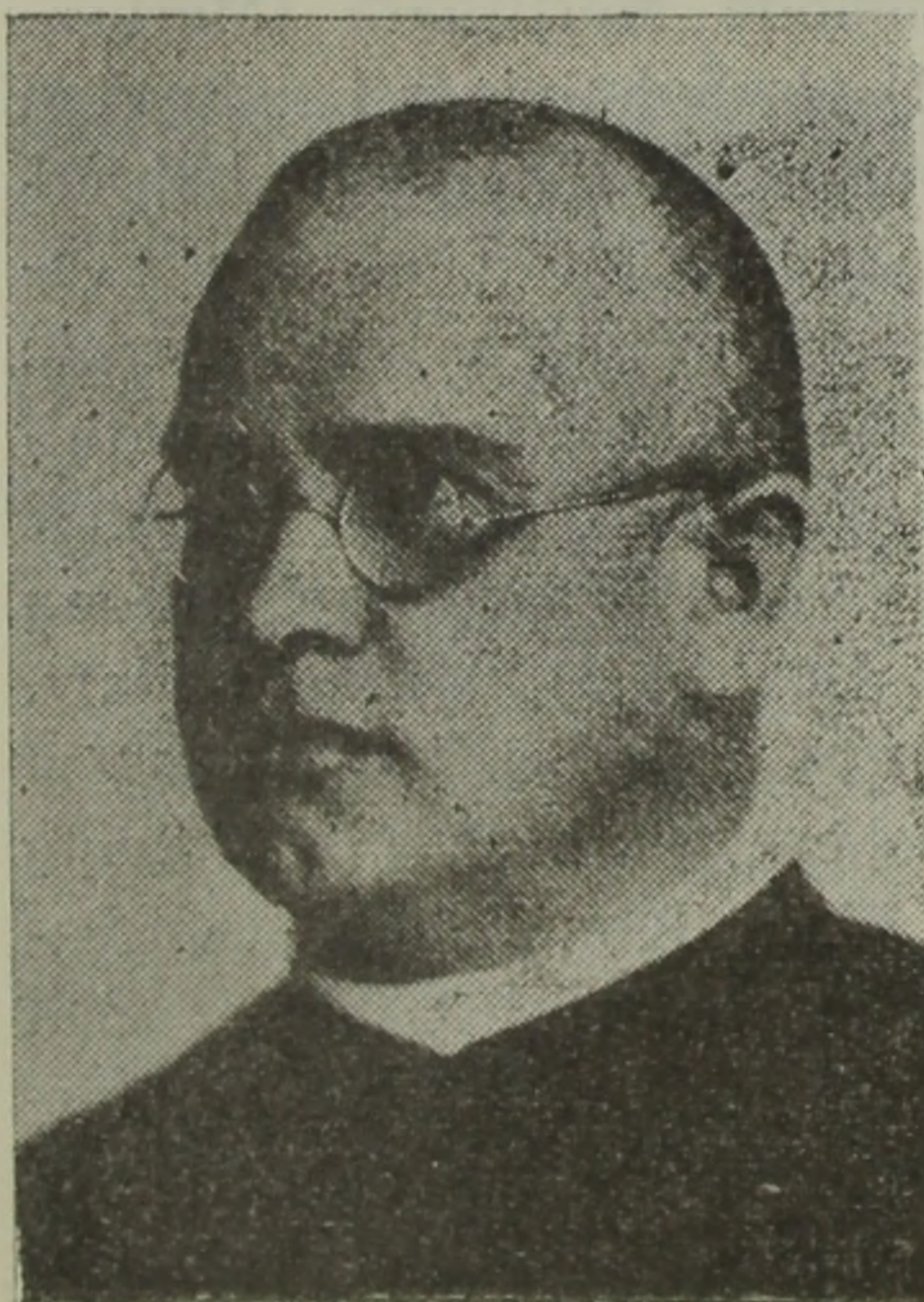
Aradan (Aradsanktmartin), die die Klosterschulen zu Lipova (Lippa) absolviert hat. Frau Kugler spielt sehr gut Klavier. Ihre Kinder sind: ELISE, 9 Jahre alt, Schülerin der II. Elementarschulklasse, ANNA MARIE, 5 Jahre alt und JOSEF, 2 Jahre alt.

*

ANTON KARL, Ökonom in Sânmărtinul-Aradan (Aradsanktmartin), wurde in 1914 hier als Sohn eines Landwirten geboren, Sein Vater ist während des Weltkrieges auf dem Felde der Ehre, an der russischen Front, am 20. Juli 1915 gefallen. Absolvierte die Volksschule seiner Geburtsgemeinde, das Gymnasium zu Timișoara (Temesvar), die Ackerbauschule zu Voiteg, die Bauernvolksschule in Neusse-Neuland (Oberschlesien), 1 Semester der Landwirtschaftlichen Hochschule zu Cluj (Klausenburg) und einen 3-monatigen Raiffeisen-Kurs in Sibiu (Hermannstadt). Praktisierte in Deutschland in einer grossen Wirtschaft und erhielt für seine Tätigkeit ein Anerkennungsschreiben. Ist Vereinsführer des hierortigen deutschen Jugendvereines. War aktiver Fussballspieler. Widmet sich vollauf seinem Berufe und ist für sein Volk im Geiste der Erneuerung tätig.

*

FRANZ KARL, r. k. Pfarrer in Șimandul de jos (Alsósimánd), wurde im Jahre 1890 in Sânmărtinul-Aradan (Aradsanktmartin) als Sohn eines Landwirten geboren. Absolvierte das Gymnasium in Békéscsaba, maturierte im Jahre 1910, studierte sodann Theologie in Timișoara (Temesvar) und wurde in 1914 zum Priester geweiht. Als solcher war er in Beciche-recul-mic (Kleinbetschkerek) und Aradul-nou (Neuarad) tätig und ist seit dem Jahre 1919 hier. Ist Direktor der r. k. konfess. Schule. Gibt sich vollauf seinem hehren Berufe hin und ist es seinen Bemühungen zuzuschreiben, dass er in der Kirche eine Gedenktafel zu Ehren der im Weltriede gefallenen Helden errichten, 1 Glocke (2.5 Q.) kaufen, im Jahre 1932 die Kirche innen und aussen restaurieren, die Uhr renovieren und in 1933 in Tövisegyháza eine Kapelle errichten, aufbauen konnte.

*

JOSEF KEHRER, Kreisnotär in Secușigiu (Székesut) ist in Sânpetru-Mare (Grossanktpeter) geboren. Absolvierte die gymnasiaalstudien in Lugoj (Lugosch) und den Notärskurs im Jahre 1907 in Grossbetschkerek. Fungierte als Vizenotär in der Gemeinde Schöndorf, von

1916 bis 1921 war er Notär in Zädäreni (Saderlach) und seitdem ist er hier Kreisnotär. An dem Weltkriege hat er als Reserve-Oberleutnant teilgenommen, war 2-mal verwundet und wegen tapferem Verhalten vor dem Feinde mit dem Militärverdienstkreuz III. Klasse, mit dem silbernen und bronzenen Signum Laudis, Karl-Truppen-Kreuz und Verwundungs medaille dekoriert. Ist ein guter Klavierspieler.

War in Zädäreni (Saderlach) Präses der dortigen freiwilligen Feuerwehr. Hierorts ist er in der Banca Populara Viitorul und bei der Cooperativa Mitglied des Aufsichtsrates. Ausserdem ist er Mitglied des Notärvereines.

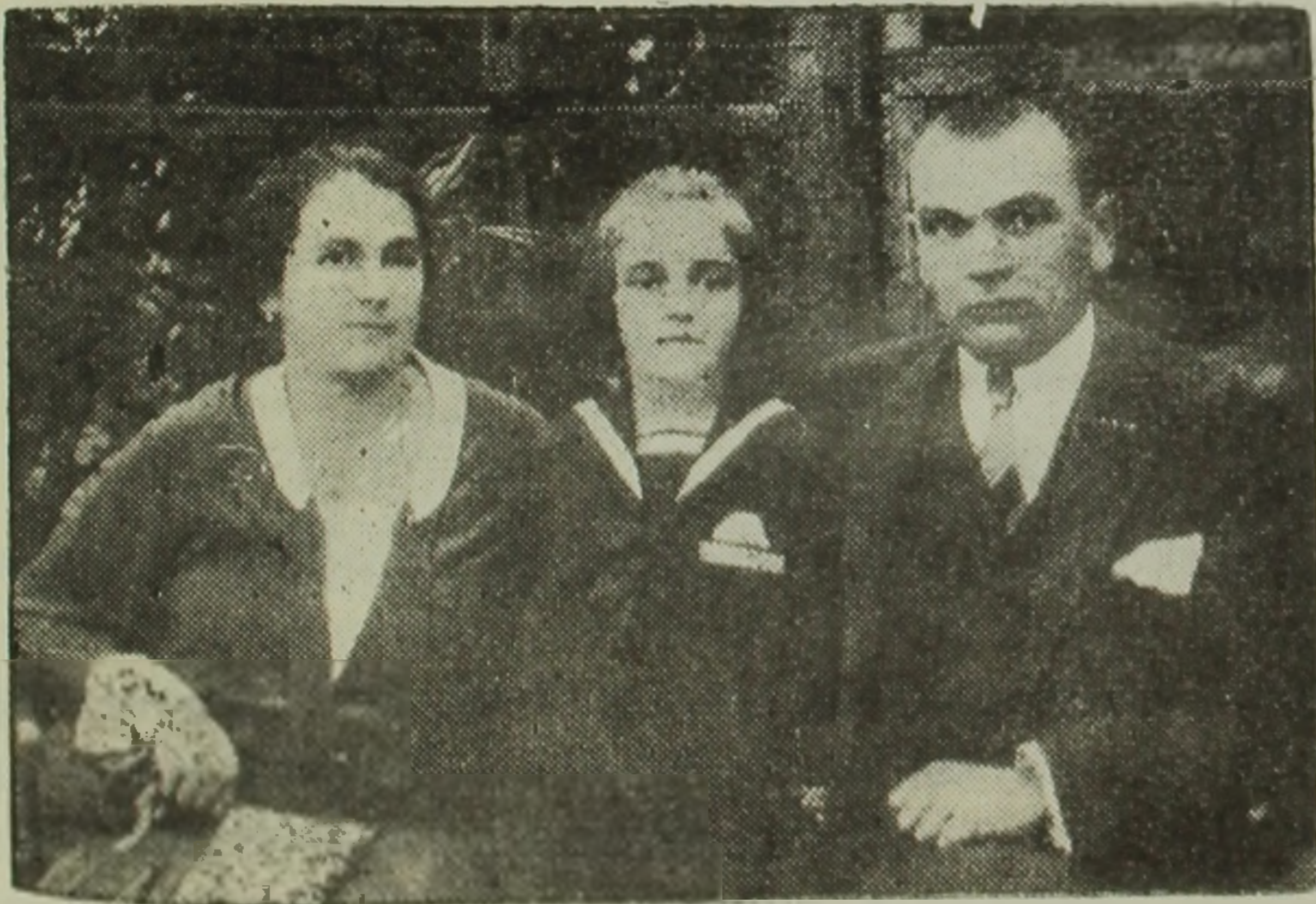
Seine Frau ELISABETHA KRASÁNSZKY ist in Schöndorf geboren. Absolvierte ihre Mittelschulen in Timișoara (Temesvarer) Kloster.

H. Notär Kehrer lebt mit seiner Gattin bescheiden, zurückgezogen.

*

ARPAD KARL KELLER, Besitzer eines Leichenbestattungsunternehmens in Reșița (Reschitza), wurde als Sohn eines Tischlermeisters — der 35 Jahre hindurch bei den Reșița (Reschitzaer) Eisenwerken (Steg) arbeitete — daselbst geboren. Bei seinem Vater erlernte er das Tischlerhandwerk, wurde im Jahre 1920 freigesprochen. Im Jahre 1929 übernahm er von seinem Vater das durch diesen im Jahre 1914 käuflich erworbene Geschäft. Ist gegenwärtig Mitglied der „Union“ Vereinigung, der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft und des Touristen-Verines. Heiratete im Jahre 1926 ANNA HOLITS, die, als Tochter eines Schmelzers bei den Reșița (Reschitzaer) Eisenwerken, in Secul geboren wurde. Der Ehe entspross: OLGA, 2 Jahre alt.

*

JOHANN KEPL, Gemeinnotär in Clopodia, wurde als Sohn eines Schmiedemeisters in Clopodia geboren. Legte die Reifeprüfung am Gymnasium in Hódmezővásárhely, hörte ein Semester hindurch die Vorlesungen auf der medizinischen Fakultät zu Budapest und ein Semester der juristischen Fakultät in Kecskemét, war Notärs-Praktikant in Clopodia, besuchte sodann den Verwaltungskurs in Grossbetscherek 1913—1914, war im Jahre 1914 Hilfsnotär in Moravița (Temes-Moravitza), nach dem Weltkrieg Notärstellvertreter daselbst, sodann in selber Eigenschaft in

Clopodia, vom Juni des Jahres 1919 an Notär in Ferendia und seit dem 1. Oktober 1929 ist er Gemeinnotär in Clopodia. Machte den Weltkrieg mit und wurde aussertourlich zum Reserve-Leutnant befördert, wurde verwundet (hat 7 Verwundungen). Ist nunmehr Oberleutnant im Ruhestande. Ist auch Mitglied des Notärverbandes. Befasst sich gerne mit Landwirtschaft,

Seine Frau geborene MARIA WOSCHING ist die Tochter einer Landwirtfamilie aus Moritzfeld (Moritzfeld). Sie ist im Haushalte tätig, spielt gut Klavier, handarbeitet und ist sehr belesen. Ihre Kinder sind: MARIA, 8 Jahre und ANNA, 6 Jahre alt.

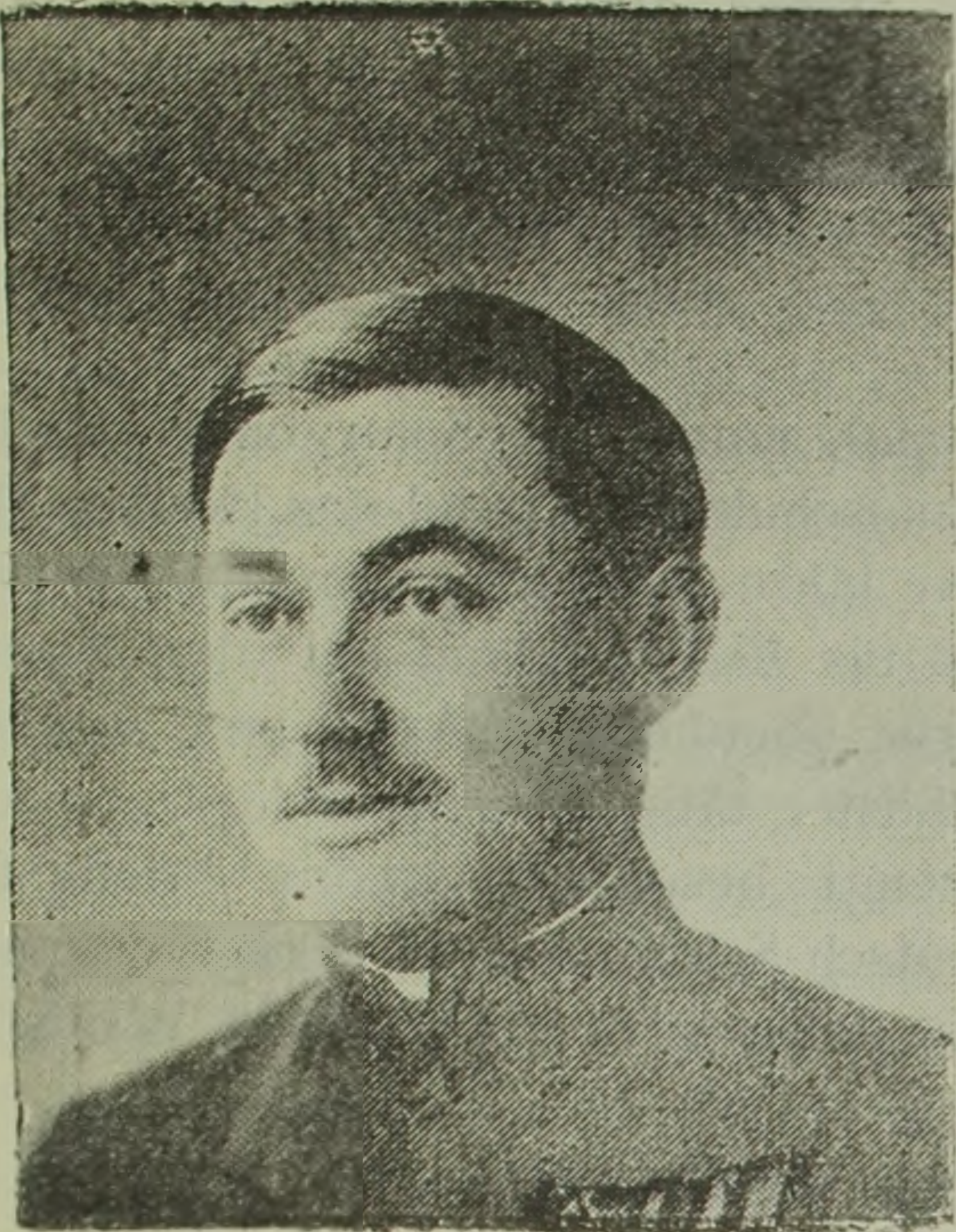
*

JOSEF KERN, Direktor-Lehrer in Remetea-germană (Königshof), wurde als Sohn eines Gewerbetreibenden (Rasseur) in Deutschzernya geboren. Absolvierte die Lehrerpräparandie in Szeged, im Jahre 1911. Seit dem Jahre 1930 ist er hier Direktor-Lehrer. Machte den Weltkrieg als Reserveleutnant mit und wurde ob seines tapferen Verhaltens vor dem Feinde wiederholt ausgezeichnet, so dass er Besitzer des Signum-Laudis und bronzenen Medaille, des Karl-Truppen-Kreuzes, und — da er auch einmal verwun-

det wurde — der verw. Medaille, ist. Ist Obmann der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft, Sekretär des Landwirtschaftsvereines, Leiter des Jugendvereines, Buchhalter der Raiffeisen-Filiale hier und Aufsichtsratsmitglied der Blumentaler Kreditgenossenschaft. Ist ein Meister des Orgelspiels. Rege Tätigkeit entfaltet er auf kulturellem Gebiet und leitete u. a. zu Gunsten von Hochwasserbeschädigte Sammlungen ein, veranstaltet Dilettantenvorstellungen, hat regen Anteil um den Kath. Lehrer-Pensionsfond usw. Seines Lebens Zweck und Ziel ist, sowohl auf kulturellem, wie auch auf wirtschaftlichem Gebiet, für das Vaterland und für das deutsche Volk erspriesslich zu wirken. Seine Frau ist geb. MARIA PARISON, die Tochter einer Landwirtfamilie aus Lovrin, die in Jimbolea (Hatzfeld) das Kloster absolvierte. Beide leben bescheiden, zurückgezogen.

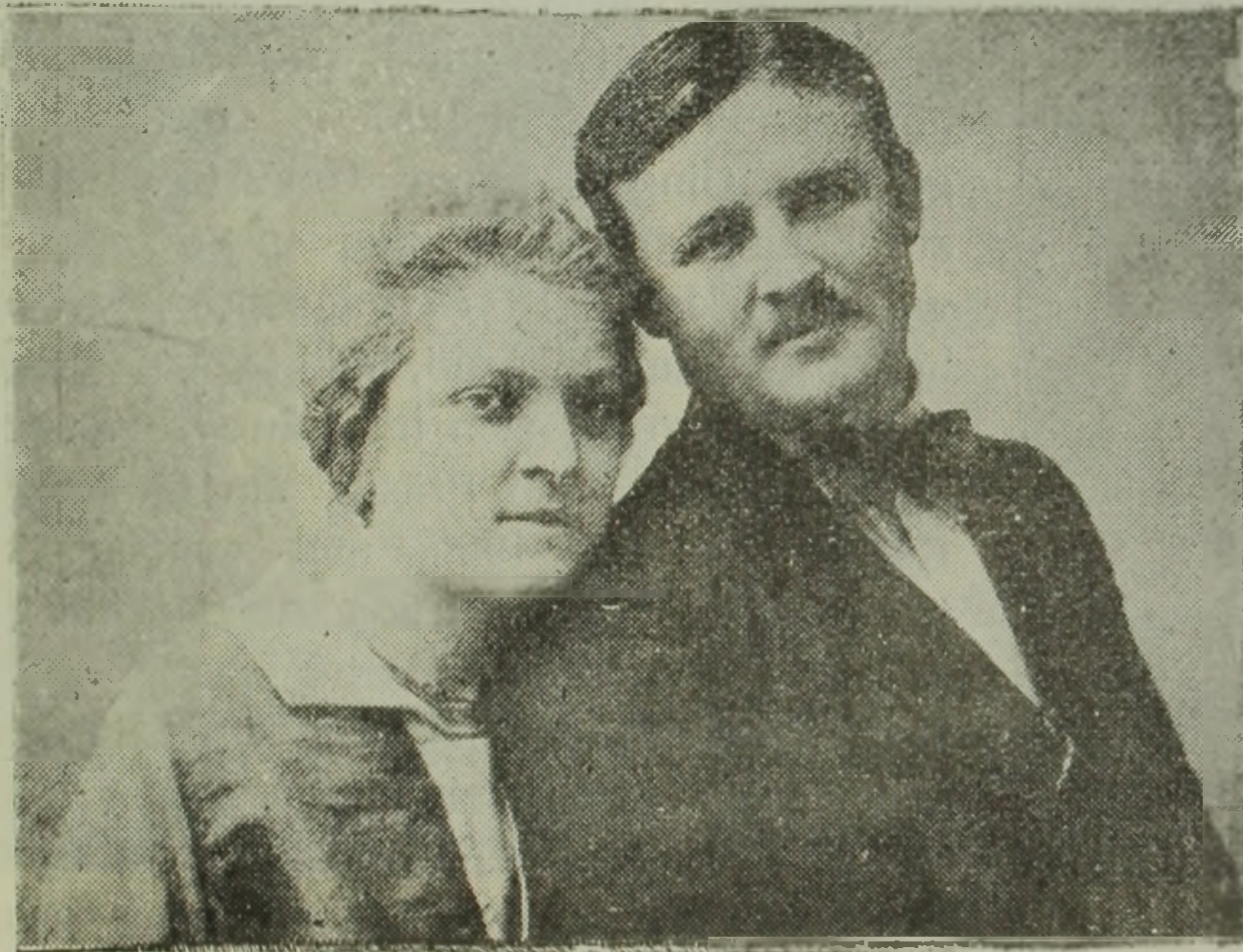
HANS KLECKER, Ökonomie-Beamter in Jimbolea (Hatzfeld), ist daselbst geboren. Maturierte an der Handelsschule zu Grossbetschkerek und war nachher Ökonomie-Praktikant auf den Gütern des Grafen Csekonic. An dem Weltkrieg hat er als Reserve-Oberleutnant teilgenommen, war zweimal verwundet und wurde ob seines tapferen Verhaltens vor dem Feinde mit dem Militär-Verdienstkreuz III. Klasse, mit der Kriegsdekoration samt Schwertern, weiters mit dem Signum-Laudis, mit der kleinen Silbernen-Tapferkeits-Medaille, mit dem Karl-Truppenkreuz und der Verwundungs-Medaille dekoriert. Nach dem Weltkrieg widmete er sich weiter der Landwirtschaft. Sein Lieblingssport ist das Reiten, seine Zerstreuung findet er in der Geflügelzucht. Ist Sekretär der „Fauna“ und Mitglied des hiesigen Kasinos. War auch — bis zur Auflösung — Mitglied des Renn-Vereines. Sein Zukunftsziel ist, auch weiterhin sich

auf der Landwirte-Laufbahn zu betätigen und sich mit Tierzucht zu befassen. Seine Gemahlin geborene CHRISTINE BASCH ist in der Gemeinde Ostern geboren. Absolvierte die Mittelschule und einen Handarbeitskurs im Notre Dame-Kloster zu Timișoara (Temesvar), worauf sie heiratete. Sie huldigt dem Sport, insbesondere dem Schwimmen und auch der Musik. Sie ist eifriges Mitglied des Deutschen Frauenvereines.

Beide leben bescheiden, zurückgezogen.

*

JOHANN KOLLET, Gemeindevotär in Șoșdia entstammt einer Moritfelder Landwirtenfamilie. Absolvierte die Handelsschule in Szeged und war Notariatspraktikant in Moritfeld. Später hat er die Notärsprüfung in Făgăraș abgelegt und war Vize-notär resp. Notär in Stamora-germană (Deutsch-Stamora). Seit 1929 ist er hier Notär. An dem Weltkriege hat er als II-er adjutant Reserve-Fähnrich teilgenommen und wurde wegen tapferem Verhalten vor dem Feinde mit der kleinen Silbernen, bronzenen Tapferkeitsmedaille und mit dem Karl-Truppen-Kreuz dekoriert. Ist leidenschaftlicher Jäger.

Ist Präsident der Jagdgesellschaft, leitender Präses der „Socitatea Tinerime Române“ und leitender Sekretär des Hutweide-Kommissorsats. Spielt sehr gut Violin. Neben seinem Berufe führt er auch Landwirtschaft. Errichtete in der Gemeinde Stamora-germană (Deutsch-Stamora) das Heldendenkmal und reorganisierte die vernachlässigte Kirchengemeinde. Brachte das Hutweide-Kommissorat zustande und liess allein die Staatsschule zu Gaiul-mic (Kleingaj) aufbauen.

Seine Frau ANNA OKITS, wurde in Moritfeld aus Notärsfamilie geboren. Absolvierte die Bürgerschule in Timișoara (Temesvar) als Privatschülerin und 2 Jahrgänge der Mädchen-

handelsschule im Timișoara (Temesvarer) Kloster und im Jahre 1923 heiratete sie. Spielt sehr gut Klavier.

Ihr Lebenszweck ist die musterhafte Erziehung ihres einzigen Sohnes, JOHANNES.

*

ANTON KOLLING, Steinmetzmeister in Lipova (Lippa), wurde als Sohn eines Müllers in Aradul-nou (Neuarad) geboren. Absolvierte die Normalschule in Aradul-nou (Neuarad), 4 Klassen der Bürgerschule in Arad, wurde als Steinmetz im Jahre 1908 freigesprochen. Betätigte sich auch als Postexpedient in Arad, so auch von 1916 bis 1920 in Arad bei der Post- und Telegrafendirektion als Beamter, dann in seinem Gewerbe ebenfalls in Arad und wurde im Jahre 1923 selbständig und ist seit dieser Zeit hier als Meister tätig. Errichtete die Gedenktafel und Kreuz zur Ehrung des Minister Sever Bocu-s. Erzeugt besonders schöne Friedhof-Gedenksteine. Ist Mitglied der Gewerbekorporation, der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft, Kassier der Röm. Kath. Kirchengemeinde. Heiratete im Jahre 1923 ELISABETA WEISZ, die Tochter eines Landwirten aus Mașloc (Blumenthal).

Anton Kollind ist ein wertvolles Mitglied der hiesigen Gewerbetreibenden.

*

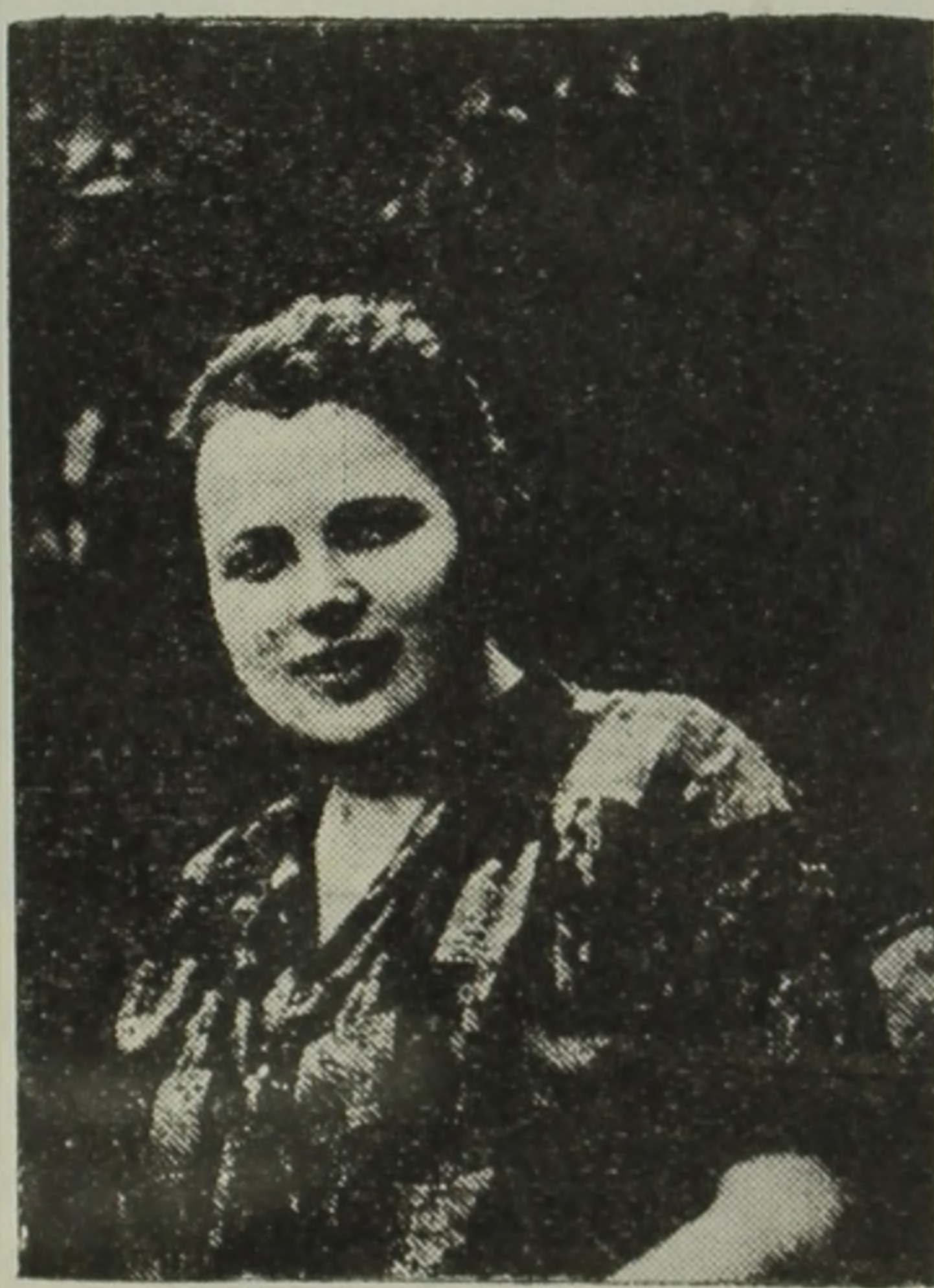
PETER KNAPP, Kürschnermeister in Aradul-nou (Neuarad), wurde als Sohn eines Landwirtes in 1857 in Guttenbrunn geboren. Ging in seiner Geburtsgemeinde zur Schule, trat auch hier in die Lehre, wurde im Jahre 1877 freigesprochen, arbeitete sodann in Arad, bald in Aradul-nou (Neuarad) wo er sich im Jahre 1880 selbständig machte. Ist Präses der Gewerbe-Korporation seit 1906, und war vorher Kassier dieser Korporation. Ferner bekleidet er das Amt eines Rates in der katholischen Kirchengemeinde, ist unterstützendes Mitglied der freiwilligen Feuerwehr, Direktor der hiesigen Volksbank, Kassier des seit der im Jahre 1900 erfolgten Grün-

dung hierortigen Leichenbestattungsvereines. Anlässlich seines 50-jährigen Jubiläums wurde sein Gemälde in Öl im Gewerbe-Heim enthüllt. Auch war er 21 Jahre hindurch ununterbrochen Kassier des Arbeiter-Invaliden- und Pensionsvereines, dankte jedoch nach dieser Zeit ab. Während seiner Dienstzeit erhielt er ein Anerkennungsdiplom. Gegenwärtig lebt Herr Knapp ganz zurückgezogen und beschäftigt sich mit Weinbau. Er heiratete in 1883 JOSEFA PERTKE, die Tochter eines Fassbindermeisters in Aradul-nou (Neuarad). Der Ehe entspross ein Sohn namens PETER, der in Budapest Lehrer ist und 6 Kinder besitzt.

*

KONRAD KOLLMANN, Tischlermeister in Aradul-nou (Neuarad), wurde hier, im Jahre 1879 als Sohn eines Müllers geboren. Besuchte die Schule seiner Geburtsgemeinde, absolvierte 2 Klassen der Bürgerschule zu Arad, trat in Arad in die Lehre, wurde im Jahre 1896 freigesprochen, arbeitete sodann als Bursche in Budapest, Wien (4 Jahre), Berlin (2 Jahre), Düsseldorf (1 Jahr), dann in Hamburg, Paris, London und ist seit 1910 hier selbständig. Neun Monate hindurch leistete er im Weltkriege Frontdienst. Ist Mitglied der Gewerbekorporation, der Kath. Kirchengemeinde und der freiwilligen Feuerwehr und im Ausschuss des Kulturvereines. War auch seinerzeit Ausschussmitglied der Kultusgemeinde, Sekretär der Gewerbekorporation 8 Jahre hindurch. Anlässlich der Jubiläums-Ausstellung der Gemeinde Aradul-nou (Neuarad) erhielt er (in 1923) Ehrendiplom. Seine Werke rühmen ihn um die Arbeiten am Dr. Dengel-Sanatorium im Hauptgerichtsgebäude (1914) bei den Arbeiten für die Herren Dr. Neff, arzt und Dr. Neff, Advokat usw. Befasst sich auch noch mit Bienenzucht und Weinbau. Im Jahre 1909 heiratete er MARIE BOHN, die Tochter eines hiesigen Musikers, die ihm leider der Tod im Jahre 1930, am 28 September hinwegraffte. Der Ehe entsprossen die Kinder: CLARA, MATTHIAS, der beim Vater als Tischler arbeitet, KONRAD, (19 Jahre alt), Elektrotechniker und KURT, 17 Jahre alt, der ebenfalls in der Werkstädte seines Vaters tätig ist. Die Kinder sind Mitglieder des Mädchenkranzes, bzw. des Jugendvereines. Er lebt vollauf seinem Berufe und für seine Kinder.

*

DR. ANTON KOPP, Arzt in Cenadul-veche (Deutsch-Tschanad), wurde in Cenadul-mare (Alt-Tschanad) geboren. Sein Vater war Landwirt und Fleischermeister. Absolvierte das Piaristen-Gymnasium zu Szeged und im Jahre 1923 die Universität zu Budapest, liess sich, nach Nostrifizierung in Cluj (Klausenburg) und București (Bukarest), hier nieder. Huldigt dem Wassersport und ist ein guter Schwimmer. Machte den Weltkrieg als Reserve-Offizier mit, wurde verwundet und we-

gen tapferem Verhalten vor dem Feinde mit dem Signum Laudis, mit der kleinen Silbernen, mit der Bronz-Medaile und mit dem Karl-Truppen-Kreuz ausgezeichnet. Ist Mitglied der Semmelweisgruppe-Deutscher-Ärzte. Vizepräsident der Kirchengemeinde, des Kasinos, Aufsichtsratsmitglied der hierortigen Filiale des Banater Bankvereines, Mitglied der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft, und des Ärzteverbandes. In seinem Mussestunden widmet er sich insbesondere dem Studium der Parapsychologie. Seine Gemahlin ist eine geborene ELISE POTCHEN, die Tochter eines Riemermeisters, geboren in Cenadul-mare (Alt-Tschanad). Ihr Sohn ist ALFRED, 9 Jahre alt der die III. Klasse der Elementarschule besucht.

*

ANTON KOPPI, Leichenbestattungsunternehmer in Jimbolea (Hatzfeld), wurde als Sohn eines Korbflechters hier, — im Jahre 1896 — geboren. Besuchte die Elementarschule seiner Geburtsgemeinde, trat auch hier in die Lehre, wurde im Jahre 1913 freigesprochen, arbeitete als Kommiss bis 1915 hier und machte sich im Jahre 1919 hier selbständig. Im Kriege dienste er als Korporal.

Ist Mitglied des Kaufmännischen Vereines, des Gewerbe-Kasinos der „Landestreu“ und d. Zs. S. E.

Heiratete im Jahre 1919 MARGARETHA HEPP, die Tochter eines Landwirten. Frau Hepp ist im Deutschen Frauenverein charitativ sehr tätig.

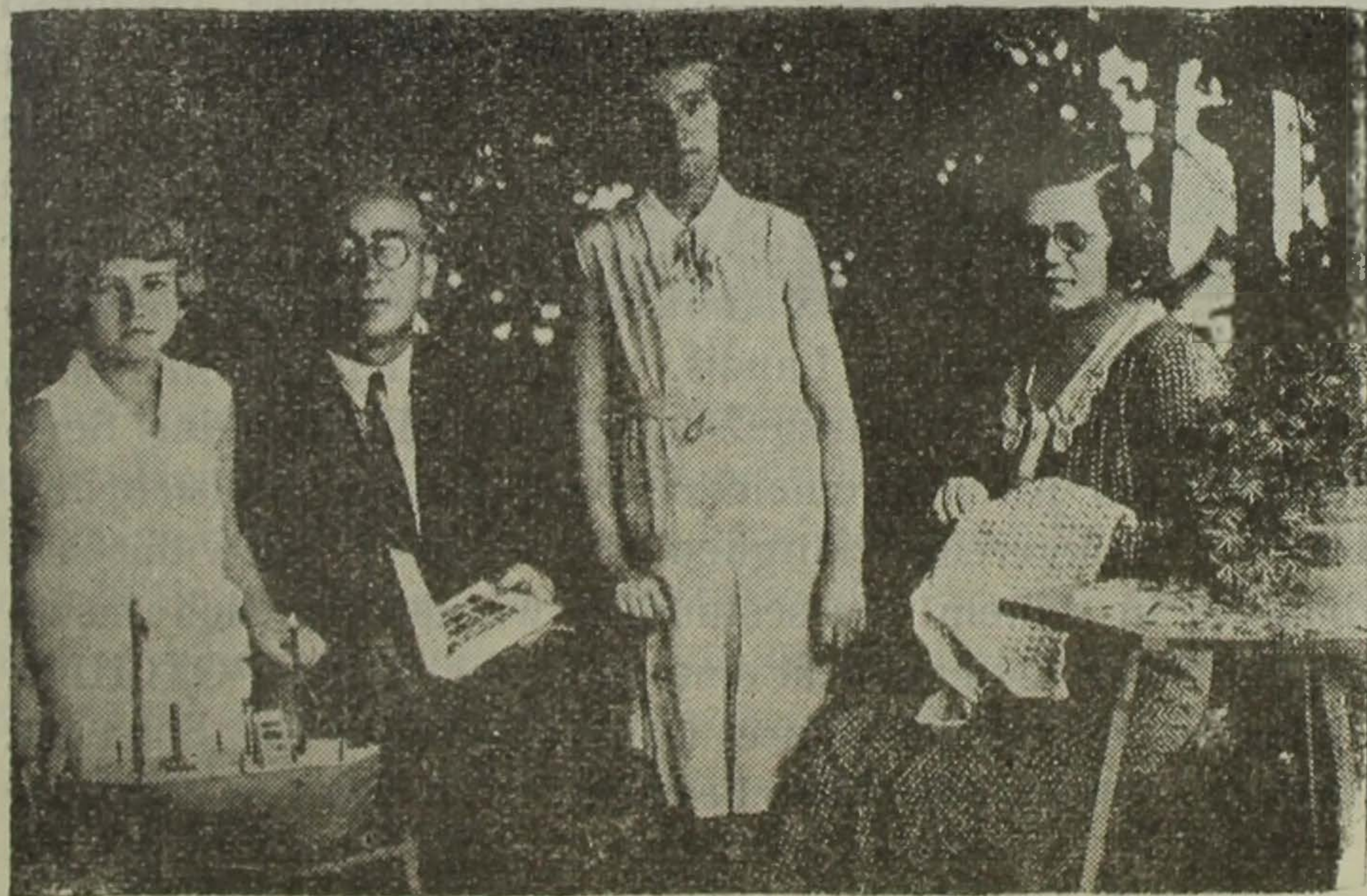
Ihre Kinder sind: JOHANN 12 Jahre alt, Schüler der III. Klasse der Bürgerschule und ANTON, 9 Jahre alt, Schüler der II. Klasse der Elementarschule.

Herr Koppi betreibt auch Landwirtschaft.

JON KOSTÁL, reformierter Seelsorger in Sântelena (Svata-Helena), wurde im Jahre 1908 in Hradec Kralove al Sohn eines Gerichtsoffizials geboren. Besuchte die Missionsschule zu Olmütz, studierte am Bible Training Institute Glasgow, wurde in Olmütz, im Jahre 1931 zum Priester geweiht und wirkt seit diesem Jahre hier. im selben Jahre heiratete er MARIA BONKAL, die einer Kaufmannsfamilie entstammt. Ihr einziges Kind ist DRAHOMIRA.

Lebt ganz für seine Gemeinde.

KARL KREINER, Kaufmann in Gataia, ist der Sohn eines Tischlermeisters und wurde in Deta, in 1893 geboren. Besitzt eine Gemischtwarenhandlung. In seiner Geburtsgemeinde ging er zur Schule, verbrachte auch hier seine Lehrzeit und wurde im Jahre 1908 freigesprochen. Sodann servierte er in Aradul-nou (Neuarad), Gross-Betschkerek, Lipova (Lippa), Wien und ist seit dem Jahre 1921 in Gataia selbständig. Leistete im Weltkriege 36 Monate hindurch Front-

dienst und wurde ob seines tapferen Verhaltens vor dem Feinde mit dem Eisernen Verdienstkreuz, mit 2 Bronzmedaillen und dem Karl-Truppen-Kreuz ausgezeichnet. Herr Kreiner hat sich aus eigener Kraft emporgerungen und kann mit Recht stolz sein, das Geschäft insbesondere auch in Spezerei nicht nur detail sondern auch engros zu handeln, wie er auch Petroleumdepot hat. Ist ausschussmitglied des Sportvereines und der freiwilligen Feuerwehr. Heiratete im Jahre 1919 BARBARA BUCHMANN aus Deta, deren Eltern Landwirte waren. Frau Kreiner ist Mitglied des Kath. Deutschen Frauenvereines. Ihre Kinder sind: ELSA, Schülerin der III. Klasse des Deutschen Gymnasiums zu Timișoara (Temesvar) und HEDWIG, Schülerin der IV. Klasse der Elementarschule. Sie leben für den Beruf bzw. für ihre Familie.

*

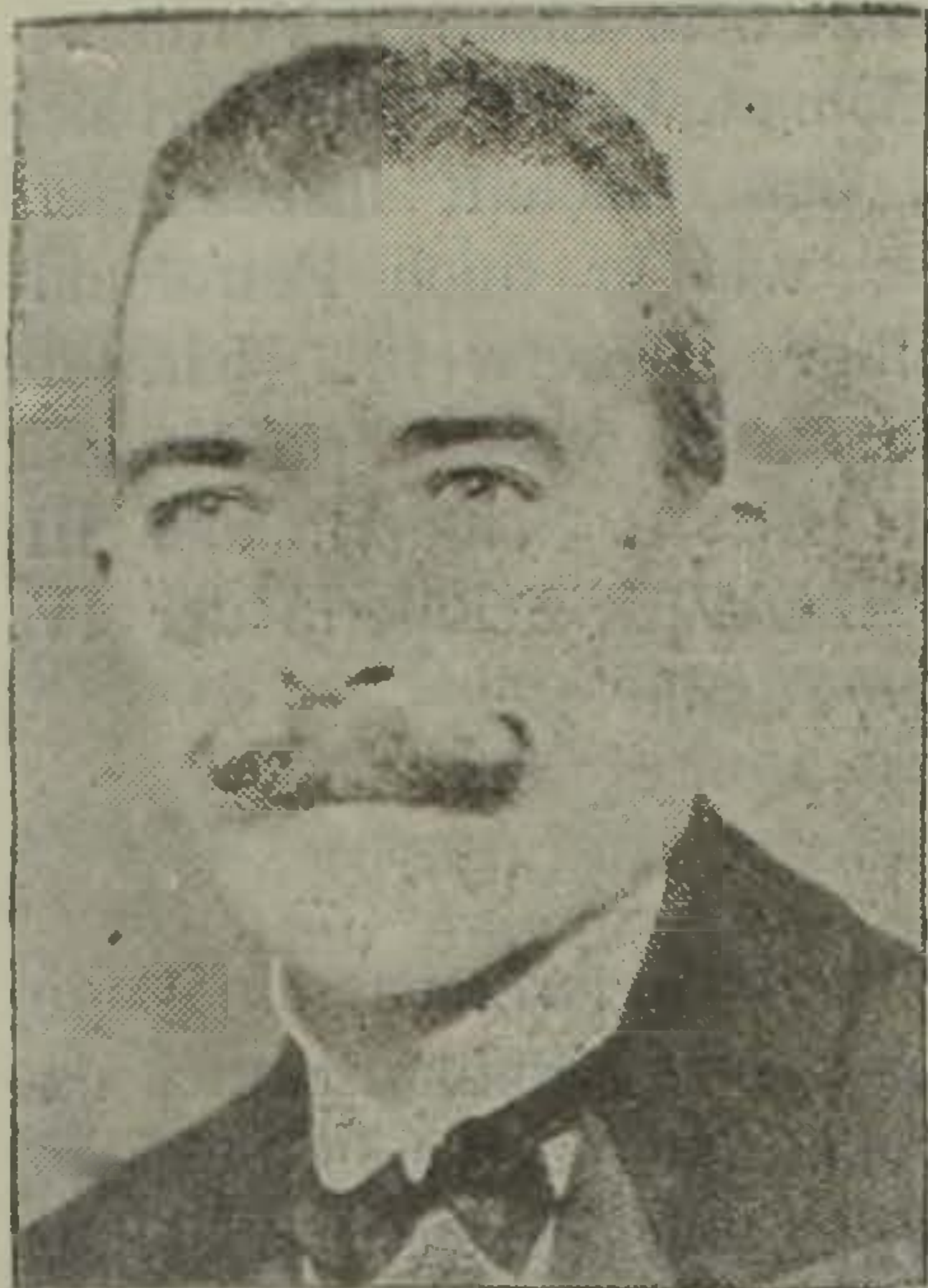

FRANZ KÖRBER, Spenglermeister in Lugoj (Lugosch), wurde als Sohn eines Zimmermannes daselbst geboren. Erlernte das Fach ebenfalls in Lugoj (Lugosch) wurde in 1904 freigesprochen, arbeitete sodann in Timișoara (Temesvar), Kecskemét, Pressburg und machte sich im Jahre 1908 hier selbständig. In früheren Jahren hatte er an den Arbeiterbewegungen teilgenommen. Hat am vielen Bauten Spenglerarbeiten geleistet. War Kreisobmann der Deutsch-Schwäbischen-Volksgemeinschaft, dankte jedoch ab, was er auch bei der Freiwilligen Feuerwehr tat, nach 11 jähriger Tätigkeit bei dieser. War auch 5 Jahre hindurch Stadtrat. Gegenwärtig ist er wieder im Städtischen Rat, ist Mitglied der Gewerkekorporation, des Klubs „Treue Deutsche“, unterstützendes Mitglied des Deutschen Gewerbeliederkranks und unterstützendes Mitglied des „Germania“ Sportvereines, so auch Verwalter im Röm. Kath. Kirchenverein, Auch im Weltkriege tat er mit und

leistetet ununterbrochen 27 Monate hindurch Frontdienst und erhielt für sein tapferes Verhalten, die bronzene Medaille und das Karl-Truppen-Kreuz. Heiratete im Jahre 1909 ELISE GUTERNA, die Tochter eines hiesigen Maurermeisters. Sie ist im Haushalte tätig. Der Ehe entspross der Sohn FRANZ, geboren in 1913, der an der Höheren Handelsschule zu Lugoj (Lugosch) im Jahre 1932 maturierte, aber auch zugleich das Fach seines Vaters ausgelernt hat.

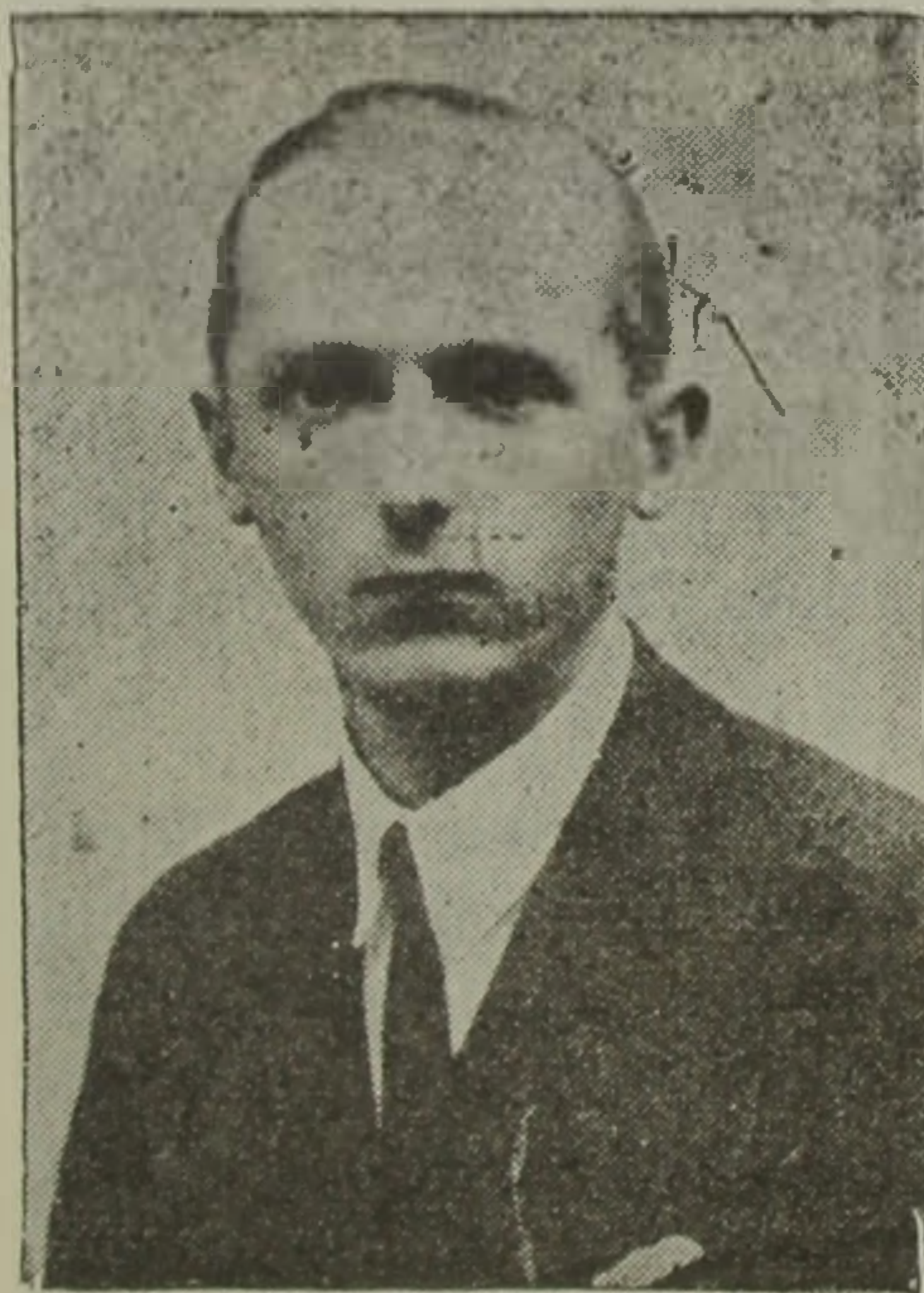
*

ALEXANDER KREUZER, Bau- und Galanteriespengler und Wasserleitungsinstallateur in Orșova (Orschowa), wurde hier als Sohn eines Rauchfangkehrermeisters geboren. Besuchte hier die Schulen, absolvierte auch 4 Bürgerschulklassen, trat dann hier in die Lehre, wurde im Jahre 1895 freigesprochen, arbeitete als Bursche in Budapest, Arad, Szegedin, Timișoara (Temesvar), Wien, Lugoj (Lugosch), Caransebeș (Karanschebesch) und im Altreich und ist seit dem Jahre 1906 hier selbständig. Machte den Weltkrieg als Wachtmeister mit, wurde mit dem Eisernen Verdienstkreuz mit der Krone ausgezeichnet. Er ist mit Handmaschinen einge-

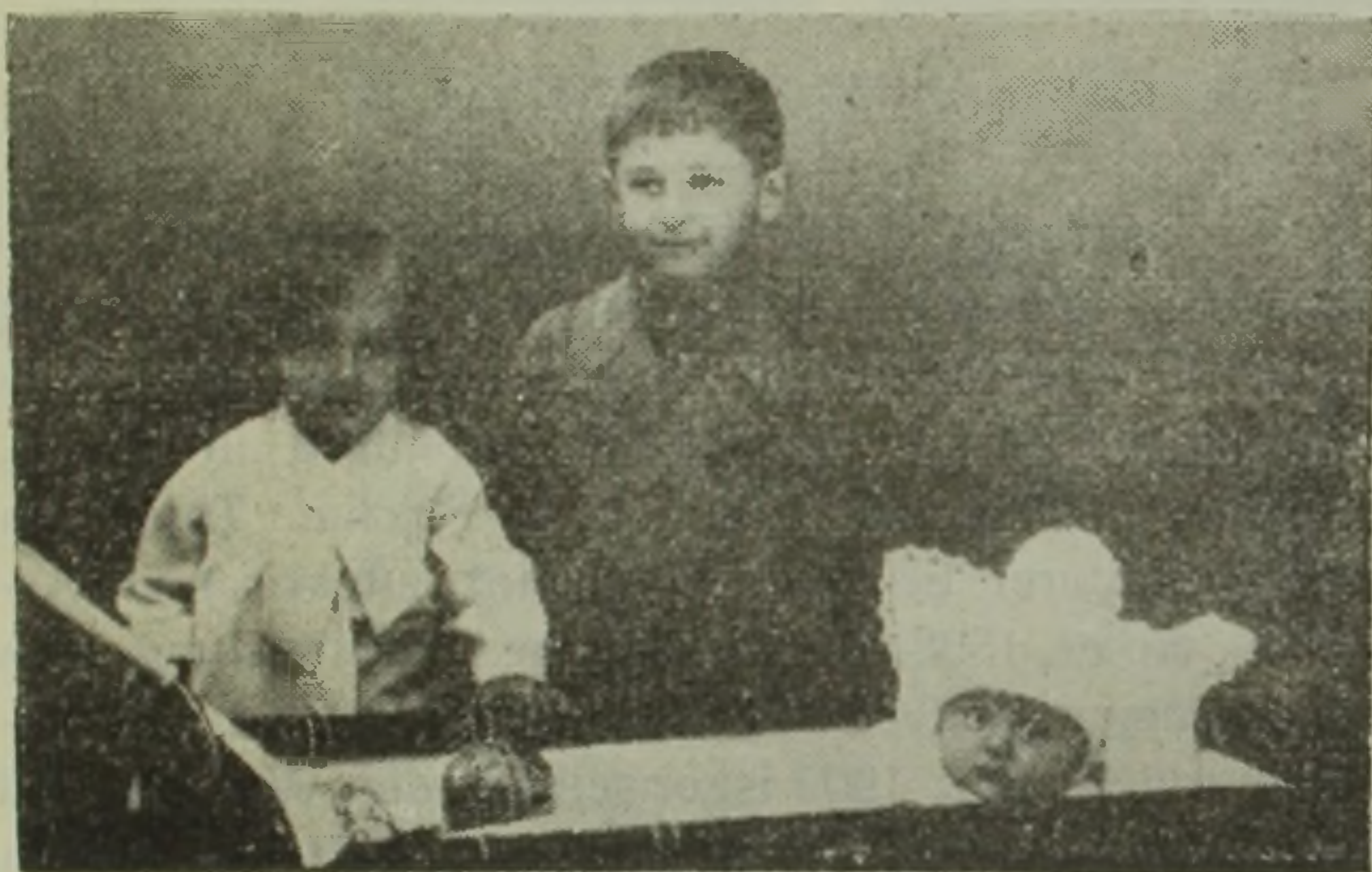
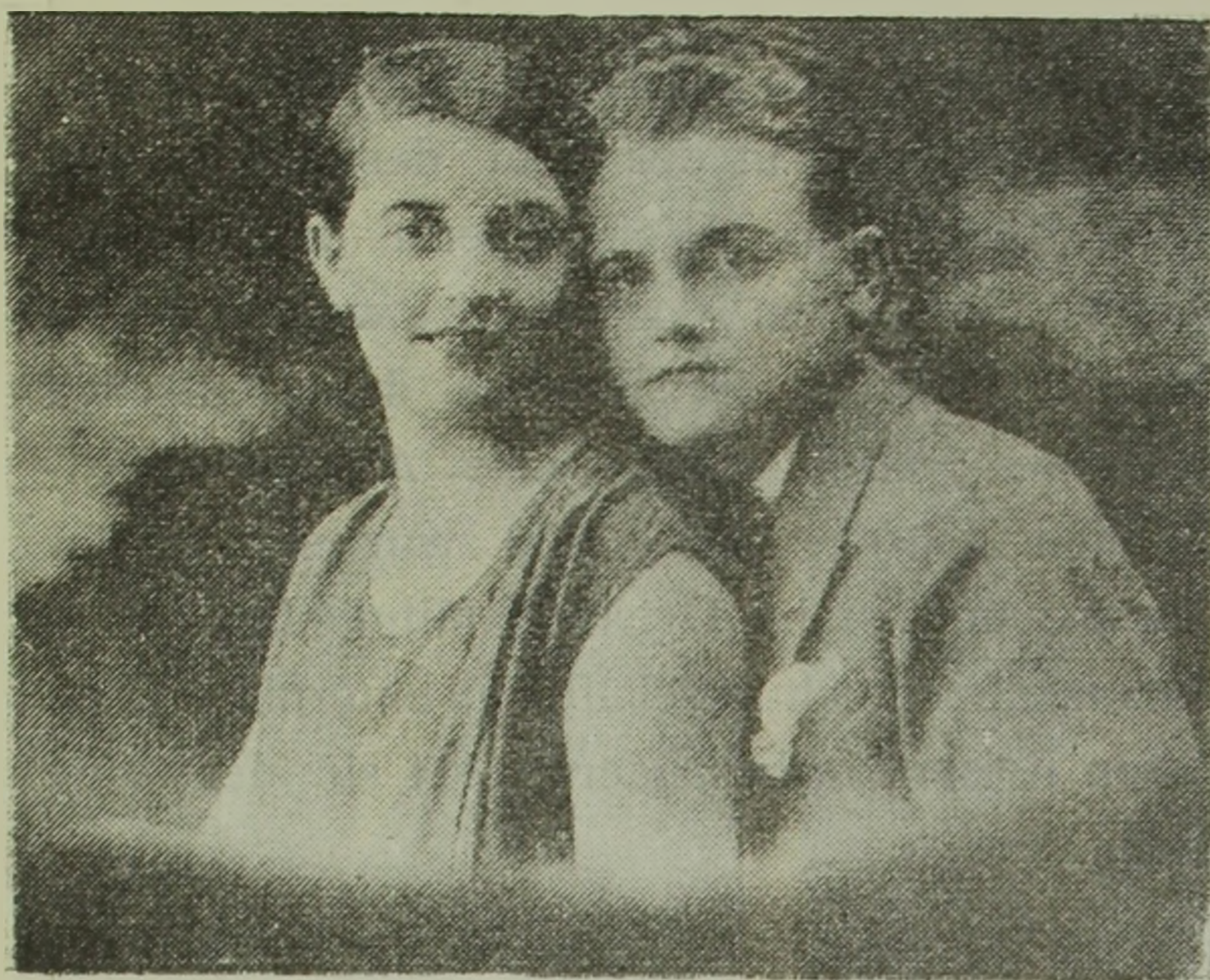
nomitglied, Nachbarschaftsobmann der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft, Mitglied des Gastwirtevereines, des Sportvereines usw. Er heiratete (1906) im Jahre 1924 zum zweitenmale MAGDALENA JOCHUM, die Tochter eines Schneidermeisters aus Cenei (Tschene) die gründende Mitglied des Missionsvereines, Kassierin des kath. Missionsvereines, Mitglied des „Cäcilien“ und des Roten-Kreuz-Vereines ist. Frau Kreuzer hat 4 Klassen der Bürgerschule im innerstädtischen Kloster zu Timișoara (Temesvar), 2 Präparandie-Jahrgänge im Josefstädter Kloster ebenfalls in Timișoara (Temesvar) absolviert, war dann Kindergärtnerin (Stellvertreterin) 2 Monate hindurch im benannten Kloster, sodann in Homokszil, endlich 9 Jahre hindurch als Kindergärtnerin in Beșenova-nouă (Neubeschenowa) tätig.

*

med. univ. DR. HANS KREPPEL, Privatarzt in Sântandrei (Sanktandreas), wurde im Jahre 1905 in Carpișiș (Gyertyamosch) geboren. Seine Eltern waren Landwirte. Erlangte am Timișoara (Temesvarer) Gymnasium die Reifeprüfung in 1924, Seine Universitätsstudien absolvierte er in Graz, Innsbruck, Berlin 1931. Praktizierte sodann in Hartberg und Graz, sodann bis Okt. 1933 in Ciacova (Tschakowa) und ist seit dieser Zeit hier tätig. Besonders bemerkenswert ist es, dass Herr Dr. Kreppel in Graz rund 1000 Ausfahrten mit den Rettern machte und hierfür Anerkennungsdiplom erhalten hat. Ist Reserve-Oberleutenant-Arzt der rumänischen Armee, Mitglied der Ärztekammer, der Semmelweissgruppe und der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft. Sein Sport ist das Fussballspiel. Lebt ansonsten ganz seinem Berufe.

*

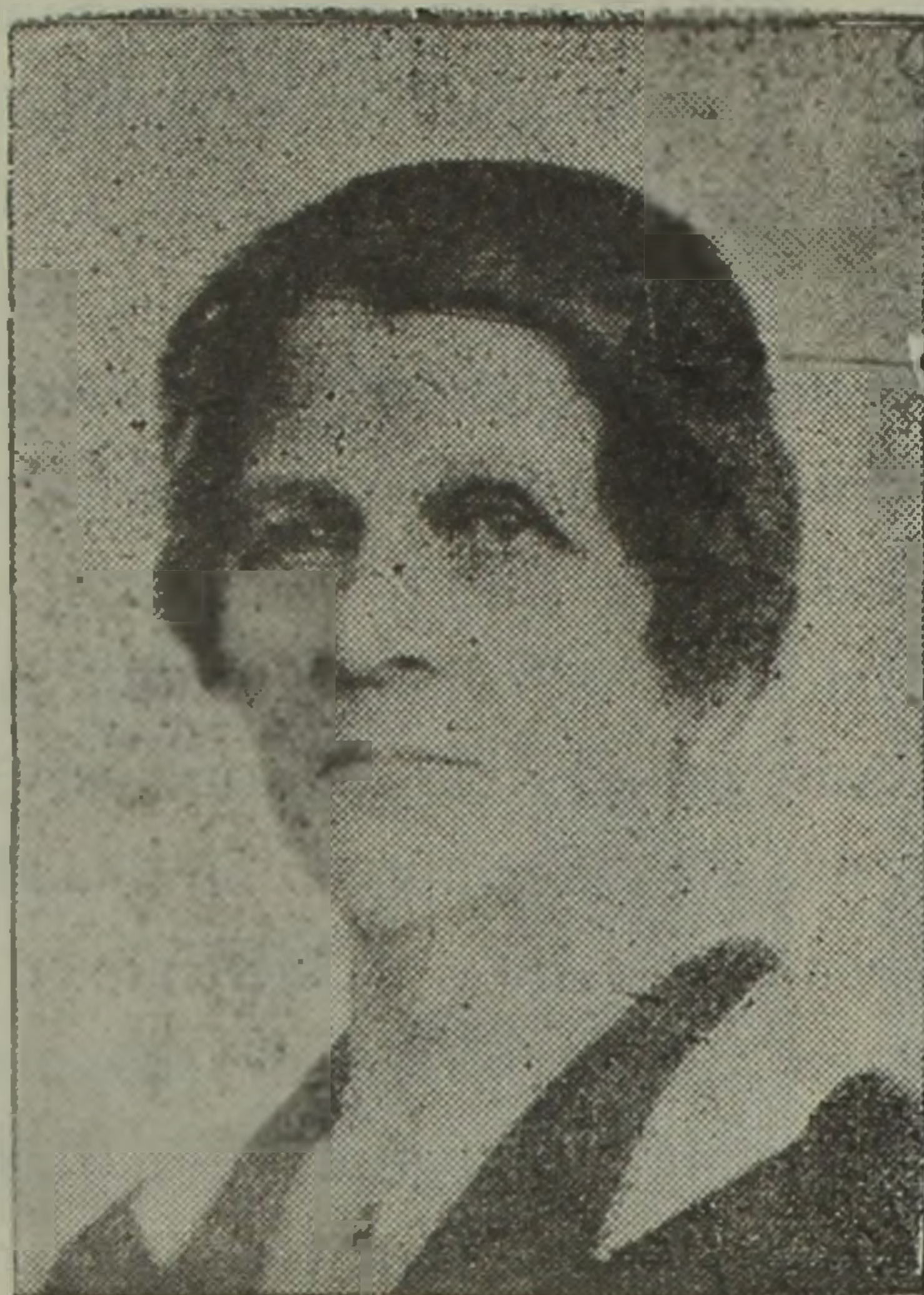
NIKOLAUS KRUCH, Staatslehrer in Sänleani, ist der Sohn eines Schlossermeisters und wurde in Cincinnati (Amerika) geboren. Absolvierte die Lehrerbildungsschule in 1926 in Timișoara (Temesvar), machte den Notärskurs in Lugoj (Lugosch) mit und ist seit 1928 hier. Versieht auch das Amt eines r. k. Kantors, ist Dirigent des Kirchenchores und des Männergesangsvereines, Schriftführer der hiesigen Ortsgruppe der Deutsch-Schwäbische Volksgemeinschaft, Mitglied des Bundes Banater Deutscher Sänger, spielt ausgezeichnet Violine, Orgel und Harmonium, veranstaltet jährlich durchschnittlich 4 Wohltätigkeitsvorstellungen. Seine Gemahlin ist VICTORIA GROZESCU, ebenfalls diplomierte Staatslehrerin. Ist aus Battonya geburtig und die Tochter eines Notärs. Die Präparandie absolvierte sie in Debreczen und ist seit dem Jahre 1923 heir als Lehrerin tätig. Wie ihr Gemahl, ist sie auch eine

gute Violin, Harmonium und Orgelspielerin.

Ihre Kinder sind: MARGARETHE ANNA und OTTO NIKOLAUS.

*

Wwe. Frau JOSEF KUGLER, geb. JULIE STAUDER, Besitzerin des allgemein bekannten Damenschneider-Salons in Lugoj (Lugosch), wurde als die Tochter eines Wagnermeisters hierselbst geboren. Ihre Grosseltern stammen aus der Rhein-Pfalz. Besuchte das hiesige Kloster, heiratete im Jahre 1882, verlor jedoch ihren Gatten im Jahre 1930 durch den Tod. Sie hat grossen Anteil an der Gründung des hiesigen Deutschen Frauenvereines und steht diesem schon seit der Gründung, welche vor 12 Jahren erfolgte, als Präsidentin vor. In dieser Eigenschaft und im Rahmen dieses Vereines auch, entfaltet sie eine grosse Wohltätigkeit durch Bekleidung armer Kinder, die auch in bezug Ausstattung mit Schulrequisiten und

Schuleinschreibgebühren usw. Unterstützung finden. Arbeitsunfähige finden in der edel denkenden und woltätigen Dame ihre Wohlwollerin und Unterstützerin, ist diese Frau doch auch weiterhin mit allen Mitteln bestrebt, im Rahmen des Deutschen Frauenvereines weiter sich auf edle Art zu betätigen. In den Jahren 1927—1930 war sie in der Repräsentanz und ist im Ortsrate Mitglied. Sowohl aus Passion, aber auch geschäftlich, unternimmt sie des öfteren Reisen, insbesondere führt sie der Weg nach Wien.

*

WILHELM KUNZEL, Schlossermeister in Caransebeş, wurde als Sohn eines Uhrmachers in Balint geboren, woselbst er die Schule besuchte. Wurde in Nadrag, in 1894 freigesprochen, arbeitete in Kassa, Budapest, Erzherzog Josef Lesi Puszta, Topleţ, in der Diosgyörer Eisenfabrik und im ungarischen Arsenal, wo er, 1898, für vorzügliche Dienstleistung vom ungarischen Honvéd-Ministerium belobende Anerkennung erhielt. Seit 1902 ist er selbständig. War Mitglied des Veteranen-Vereins in Miskolcz. Seit 30 Jahren ist er Revisor bei der Gewerbe-Korporation und betätigt sich in solcher Eigenschaft auch bei der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft. Ist der älteste Meister seiner Branche in Caransebeş. Im Jahre 1897 heiratete er THERESE LIEGL, Tochter eines Schuhmachers in Caransebeş. Der Ehe entsprossen die Kinder: WILHELM und RUDOLF, beide Schlosser, die Töchter LUJZA, verheiratet an einem Buchhalter in Brasilien, MARIE, im Haushalte tätig und IRENE, angestellt beim hierortigen Advokaten Dr. Novacescu.

*

JOHANN KÜHN, staatl. Direktor-Lehrer in Charlottenburg, wurde im Jahre 1898 als Sohn eines Gastwirts in Periam (Perjamosch) geboren. Absolvierte die Lehrerpräparandie in Timișoara (Temesvar) in 1917. Als Lehrer wirkte er in Offenița und Mailat (Majlátfalva) und

*

gelangte im Jahre 1929 nach Charlottenburg. Im Weltkriege leistete er als Fähnrich beim gewesenen 61. Infant. Regt. 11 Monate hindurch Felddienst und ist gegenwärtig Reserve-Leutnant, der rumänische Armee. Spielt gut Violine, befasst sich mit Bienenzucht und veranstaltet jährlich Dilettanten-Vorstellungen zu wohltätigen Zwecken. Ist Sekretär des Schulstuhles. Hat sich durch älterliche Hilfe emporgerungen. Lebt für seinen Beruf und für seine familie. Im Jahre 1928 heiratete er BARBARA RECKTENWALD, die Tochter eines Landwirten ebenfalls aus Periam (Periamosch). Ihre Kinder sind: KATHARINA, 5 Jahre, und BERTA MARIA, 3 Jahre alt.

JULIUS LAASZ, Direktor-Lehrer in Ghizela (Giselladorf), ist in der Gemeinde Gelu (Kettfel) aus Lehrerfamilie geboren. Absolvierte die Timișoara (Temesvarer) Lehrer-Präparandie im 1912, dann war er dortselbst im Taubstummen Institut, nachher in Crivobara, Secaș, Paniova und seit 1930 wirkt er in obiger Eigenschaft. Ist Sekretär des Schulstuhles, Dirigent des Kirchenchors und gleichzeitig Kantor. Spielt sehr gut Klavier. Arangiert jährlich öfters Dilettantenvorstellungen mit den Schulkindern um hiedurch Mitteln zum Einkaufe von Noten zu erlangen, und mit dem Männergesangsvereine zu Gunsten des Orgelfondes u. s. w.

Seine Frau ANNA FUNK, ist hierselbst geboren. Ihre Mittelschulen absolvierte sie im Lugoș (Lugoscher) Kloster und den Postkurs in Timișoara (Temesvar) und wirkte nachher als Postbeamtin in den Gemeinden Topolovățul-Mare und Chisetău.

Im Jahre 1925 heiratete sie und dankte von ihrer Stelle ab. Ihre Zerstreuung ist Handarbeit und lesen.

Sie haben 2 Kinder u. z. JULIUS und IRMA.

VALENTIN LANG, Zimmermannmeister in Reșița, wurde als Sohn eines Ziegelbrenners in Verschetz geboren. Besuchte die Schule und erlernte sein Fach in Verschetz, wurde in 1901 freigesprochen, arbeitete in Triest, Pola, Istrien, Wien, Görz (Küstenland), Niederösterreich, machte sich im Jahre 1908 in Reșița selbständig. Feierte sein 25-jähriges Jubiläum am 19. Juli l. J. Er ist der einzige geprüfte Meister im Zimmermannfache hier. Ist Mitglied der Gewerbekorporation. Machte den Weltkrieg als Feldwebel mit und erhielt die kleine silberne, die bronzene Tapferkeits Medaille, das eiserne Verdienstkreuz mit der Krone und das Karl-Truppen-Kreuz. Heiratete im Jahre 1920 FRANCISCA GUTH aus Bocșa-Montana, die Tochter eines Hutmachers. Der Ehe sind entsprossen: VALENTIN, 10 Jahre alt, besucht die III. Klasse der Elementarschule, deutsche Sektion.

Seine Frau ist Mitglied des hiesigen katholischen Frauenvereines. Sie leben bescheiden, zurückgezogen.

*

MICHAIL LAUX, Bau- und Möbeltischler in Lipova (Lippa) ist in Ghizela (Giselladorf) aus einer Landwirtefamilie geboren. Besuchte die Schulen in Lipova (Lippa) trat hier in die Lehre, wurde im Jahre 1915 freigesprochen, arbeitete als Bursche in Arad und Lipova (Lippa) und ist seit 1925 daselbst selbständig. Im Weltkrieg leistete er ununterbrochen 24 Monate hindurch Frontdienst und erlitt eine Gasvergiftung. Ist Mitglied der Gewerbe-Korporation, der

Handelskammer, gründendes Mitglied der Feuerwehr und der Arbeiter-Liedertafel, und unterstützendes Mitglied des Gesangsvereins. Er tat sich hervor mit seinen Arbeiten an der hiesigen Rumänischen Kirche, beim Bau des Alterheims u. s. w.

Im Jahre 1925 heiratete er ROSALIA FILLINGER, die Tochter eines hiesigen Baumeisters. Sie ist Mitglied des hiesigen Katholischen-Frauenvereins und der Maria-Kongregation.

*

Wwe. FERDINAND LANZ, geb. KATHARINA HACKSPACHER in Schöndorf, wurde hier selbst geboren. Ihr Vater war Kaufmann und Landwirt. Auch ihr Mann war Kaufmann und Grundbesitzer, jedoch ist er im Weltkriege verschollen und wurde tot erklärt. Er zog mit dem 28-er Feldjäger-Batalion aus Arad ins Feld und focht an der russischen Grenze. Frau Lantz absolvierte die Schule des Klosters zu Lipova (Lippa) und 5 Gymnasialklassen in Budapest, wonach sie heiratete. Sie führt heute das Manufaktur-Kurzwaren-Farben und Spezereiwaren-Geschäft. Ist unterstützendes Mitglied der Freiwilligen Feuerwehr und des hierortigen Gesangsvereines. Ihre Tochter ELISABETH absolvierte das Kloster zu Lipova (Lippa) und die rumänische Handelsschule in Arad, und spielt gut Klavier.

*

JOHANN LEDERER, Bau- und Möbeltischlermeister in Caransebeş (Karanschebesch), wurde als Sohn eines Fassbinde in Mutnicul-mare geboren. Wurde im Jahre 1897 in Târnova freigesprochen, arbeitete in Ungarn, machte sich im Jahre 1926 in Caransebeş (Karanschebesch) selbständig. Er machte den Weltkrieg mit als zugsführer und erhielt das Karl-Truppen-Kreuz und eine belobende anerkennung vom A. O. K. für die Telefon-Ausbildung der Mannschaft. Er ist seit dem Jahre 1931 Vizepräses der Ge-

werbe-Korporation. Heiratete im Jahre 1907 ANNA HASNAS, die Tochter eines Landwirten aus Borgo-prund in Siebenbürgen.

Sie leben bescheiden, zurückgezogen.

*

MARTIN LICHTFUSZ, Restaurateur in Timișoara (Temesvar), wurde im Jahre 1878 Becicherecul-mic (Kleinbetschkerék) geboren. Sein Vater ist Landwirt. Ging in seiner Geburts-gemeinde zur Schule, trat dann in Jabel in die Lehre um das Gewerbe eines Raseurs zu erlernen, wurde im Jahre 1895 freigesprochen, arbeitete sodann als Raseurgehilfe 5 Jahre hindurch in București (Bukarest), 2 Jahre in Budapest, dann in Timișoara (Temesvar), machte sich in 1906 selbständig und führte sein Ra-

seurgeschäft bis 1919. Im Jahre 1923 übergang er auf das Wirtsgewerbe. Errang auch in diesem Fache grosse Tüchtigkeit, so dass er in Buziaș (Buziasch), anlässlich der dortigen Wein Ausstellung die goldene Medaille erhielt. Machte den Weltkrieg als Unteroffizier mit und wurde verwundet. Ist Ausschussmitglied der Gastwirtegenossenschaft und Vizepräses der Spar- und Kreditgenossenschaft Timișoara (Temesvar) Elisabethstadt. Heiratete in 1905 ANNA SZEHI aus Biled, die Tochter eines Schneidermeisters, die Mitglied des Kath. Deutschen-Frauenvereines ist.

*

JOHANN LINZER, Vizenotär in Biled, ist in der Gemeinde Iecia-mare (Grossjetscha) geboren. Maturierte im Jahre 1911 in der Timișoara (Temesvarer) höheren Handelsschule, war ein Jahr hindurch in seiner Heimatgemeinde Notariats-Praktikant und absolvierte den Notärs-Kurs im Jahre 1913 in Grossbetschkerék mit Erfolg. Nachher wirkte er bis 1917 als Vizenotär in Iecia-mică (Klein-Jetscha) und ist seit 1917 bis heute Vizenotär in Biled.

Gründete im Jahre 1928 den hiesigen Feuerwehrverein, war auch 3 Jahre hindurch Kommandant desselben, dann dankte er ab. Ist Mitglied des Notärs-Verbandes, des hiesigen Sportvereines, Casinos, Jugendvereines, Gewerbebundes, Krieger-Vereines, Sängerbundes, Männergesangsvereines, Schwäbischen Landwirtschafts-Vereines etc. Ist leidenschaftlicher Jäger. Sein Lieblingssport ist Tennis.

Seine Frau BARBARA BOSCH ist in Iecia-mare (Gross-Jetscha) geboren. Absolvierte die Bürgerschulen in Szeged und maturierte in der Timișoara (Temesvar) höheren Handelsschule.

Im Jahre 1917 heiratete sie. Spielt sehr gut Klavier und mit besonderer Vorliebe Tennis.

Ist eifriges Mitglied des Banater Deutschen Frauenvereines. Ihr Sohn JOHANN ist Student der I. Klasse der Timișoara (Temesvarer) höheren Handelsschule, ihre Tochter GABRIELLE ist Schülerin der I. Gymnasialklasse im Timișoara (Temesvarer) Notre Dame Kloster.

Sie lebt mit ihrem Gatten ein reges Gesellschaftsleben und beide sind wertvolle Mitglieder der Bileder Intelligenz.

*

NIKOLAUS LUKASZ, geprüfter Maurermeister und Zement- und Eisenbetonwaren-Erzeuger in Vinga, wurde in 1871 in Hodoni als Sohn eines Maurermeisters geboren. Die Elementarschule besuchte er in seinem Geburtsorte. In Timișoara (Temesvar) absolvierte er 3 Klassen der Gewerbeschule, trat sodann hier in die Lehre, wurde im Jahre 1889 freigesprochen. Arbeitete als Bursche in Timișoara (Temesvar), Serbien in Altreich, machte sich in 1896 in Vinga selbständig. Die Jahre 1905—1920 verbrachte er in Nordamerika. Ist seit dem Jahre 1931 Präses der Gewerbekorporation, Mitglied der röm. kath. Kirchengemeinde, Vizepräses des Lehrlingschulrates, war Gemeinderatsmitglied und Obmann des „Eisenringes“. In Amerika war er diplomierter

Eisenbeton-Ingenieur. Herr Lukasz hat sich aus eigener Kraft emporgearbeitet. Verheiratete sich zum zweitenmal im Jahre 1892 mit geb. KATHARINA MAYER, deren Eltern Landwirte in der Gemeinde Bencecul-german (Deutschbentschek) sind. Herr Lukasz hat aus erster Ehe den Sohn FIDEL, Elektromechaniker in Philadelphia und NIKOLAUS, öffentl. Notar ebenfalls in Philadelphia. Aus zweiter Ehe den Sohn namens GABRIEL, Schüler der VII. Klasse in Vinga. Frau Lukasz Kinder aus erster Ehe sind: Katharina Markstadt, verehelicht an Georg Nauer, Trikotagen- und Strumpf-Weberei-Besitzer in Timișoara und Adam Markstadt, Mechaniker im Betriebe des Herrn Nauer. Herr Lukasz lebt zurückgezogen, nur für seine Profession und für seine Familie.

*

PETER MARTINOVICS, Staatspensionist in Caransebeș (Karanschebesch), wurde in Ferdinand als Sohn eines Fabriksangestellten geboren, ging auch hier zur Schule. Ist seit dem Jahre 1903 in wohlverdienter Pension. Seine Frau ist geb. JOSEFINE PLAVOSCSÁK, diplomierte Hebamme und ist auch noch heute als solche sehr tätig.

Die Tochter Beider ist JULIANNA, die an dem Herrn Trandafir Novac, Automechaniker, verheiratet ist.

Die Enkelkinder sind: Sergius und Claudius.

NIKOLAUS MANGOL, Gerbermeister in Lovrin, wurde in Lenauheim 1897 geboren. Sein Vater war ebenfalls Gerbermeister. Maturierte am Gymnasium in Szeged, studierte 3 Semester hindurch an der Universität zu Budapest Medizin, trat jedoch hernach bei seinem Vater in die Lehre, wurde im Jahre 1920 freigesprochen, arbeitete sodann als Gehilfe in Bocşa-Montana, Bucureşti (Bukarest) und ist seit 1925 hier, in Lovrin selbständig. Er war 3 Monate hindurch bei den Farbwerken J. B. Höchst in Deutschland (Färberei und Gerberei) als Volontär in Dienst Seine Gerberei ist maschinell eingerichtet. Den Weltkrieg machte er als Reserveleutnant mit, indem er 24 Monate hindurch Frontdienst leistete und erhielt für sein tapferes Verhalten vor dem Feinde die grosse Silberne Medaille und das Karl-Truppen-Kreuz. Ist Sekretär des Handels- und Gewerbevereines, Sekretär des Elektrizitätswerkes und Kontrollor der Landwirte-Genossenschaft. Als Sportsmann tut er sich als Motorradfahrer hervor. Auch huldigt er der Musik und spielt selbst Violine.

*

MICHAEL MARIŞESCU, Kirchen-Firmen- und Schildermaler in Reşiţa (Reschitza), wurde als Sohn eines Maler- und Anstreichermeisters hierselbst, im Jahre 1904 geboren. Besuchte die Elementarschule seiner Geburtsgemeinde, trat dann in die Lehre und erlernte sein Fach zum Teil bei seinem Vater anlässlich seines Aufenthaltes in Bocşa-Montană zum Teil in Timişoara (Temesvar), hier insbesondere die Firmenmalerei und zwar bei der Firma Schumpella und Szappanos. In Oroviţa lernte er 1 Jahr hindurch nur das Zeichnen und fand bei Professor Izvernice Anu, für seine vorzüglichen Zeichnungen, belobende Anerkennung. Hierselbst absolvierte er zwei Klassen des Gymnasiums. Nach seiner Freisprechung, welche im Jahre 1925 erfolgte, arbeitete er in Timişoara (Temesvar) anderhalb Jahre hindurch, dann bei seinem Vater in Bocşa-montană (Bokschan) und ist seit dem Jahre 1931 hier selbständig. Ist Mitglied der Gewerbekorporation, der „Union“-Vereinigung, der U. D. R. und unterstützenden

des Mitglied des Ungarischen-Liederkranzes. Befasst sich ausserhalb seines Faches gerne mit Fotografieren und huldigt dem Schlittschuhlaufen.

FRANZ MARX sen., Maschinenschlosser in Vinga. Ist der Sohn eines Landwirteehepaares, geboren im Jahre 1860 in der Gemeinde Bulgaruş (Bogarosch). Die Schuljahre verbrachte er in Periam, trat auch hier in die Lehre, wurde im Jahre 1878 freigesprochen, arbeitete dann in Timişoara, Reşiţa, machte sich in 1884 in Periam selbständig und übersiedelte

Landwirtehepaares. Der Ehe entspross der Sohn FRANZ, der Maschinschlosser in Vinga ist. Das Enkelkind ist Stefan Kalmár von der Schwiegertochter aus, deren Vater Fleischermeister war. Stefan Kalmár ist in Kanada Kaufmann.

Er lebt für seinen Beruf und für seine Familie.

*

FRANZ MARX jun., Maschinschlosser in Vinga, wurde in 1887 in der Gemeinde Semic geboren. Sein Vater war ebenfalls Maschinschlosser. Die Elementarschule besuchte er in Periam, absolvierte eine Klasse des Gymnasiums in Timișoara, trat dann in Pesac in die Lehre, wurde im Jahre 1903 freigesprochen und arbeitete hernach in Deutschland, England, Nordamerika und ist seit 1919 hier selbständig. Während seines Aufenthaltes in Deutschland, absolvierte er 4 Semester einer Fachschule in Bingen. Befasst

sich als hervorragender Fachmann u. a. auch mit Landwirtschaftl.-Maschinen, Autos etc. und ist geprüfter Autolenker. Den Weltkrieg machte er von Anfang bis Ende mit und erwarb sich ob seines tapferen Verhaltens vor dem Feinde das Eiserne-Verdienstkreuz. Ist Mitglied der

Gewerbe-Korporation, der kath. Kirchengemeinde, Requisitenmeister der freiwilligen Feuerwehr und hat sich um die Gründung der Feuerwehr-Musikkapelle grosse Verdienste erworben. Leidenschaftlich gerne befasst er sich mit Bienenzucht. Ansonsten lebt er ganz für seinen Beruf. Im Jahre 1917 heiratete er LEOPOLDINA TRAPAK aus Eberichsdorf bei Wien. Ihr Vater war Gefängnisaufseher und hat 40 volle Jahre hindurch bei der Gendarmerie gedient.

Herr Marx hat sich durch eigene Kraft emporgerungen.

*

BARBARA MEISZ, ist in der Gemeinde Deta geboren. Ihr Vater ist dortselbst angesehener Schuhmachermeister. Nach absolvierung der Mittelschulen in Timișoara (Temesvarer) Kloster ging sie nach Neu-See (Deutschland) und absolvierte dort einen einjährigen Handelskurs und erhielt einen Diplom.

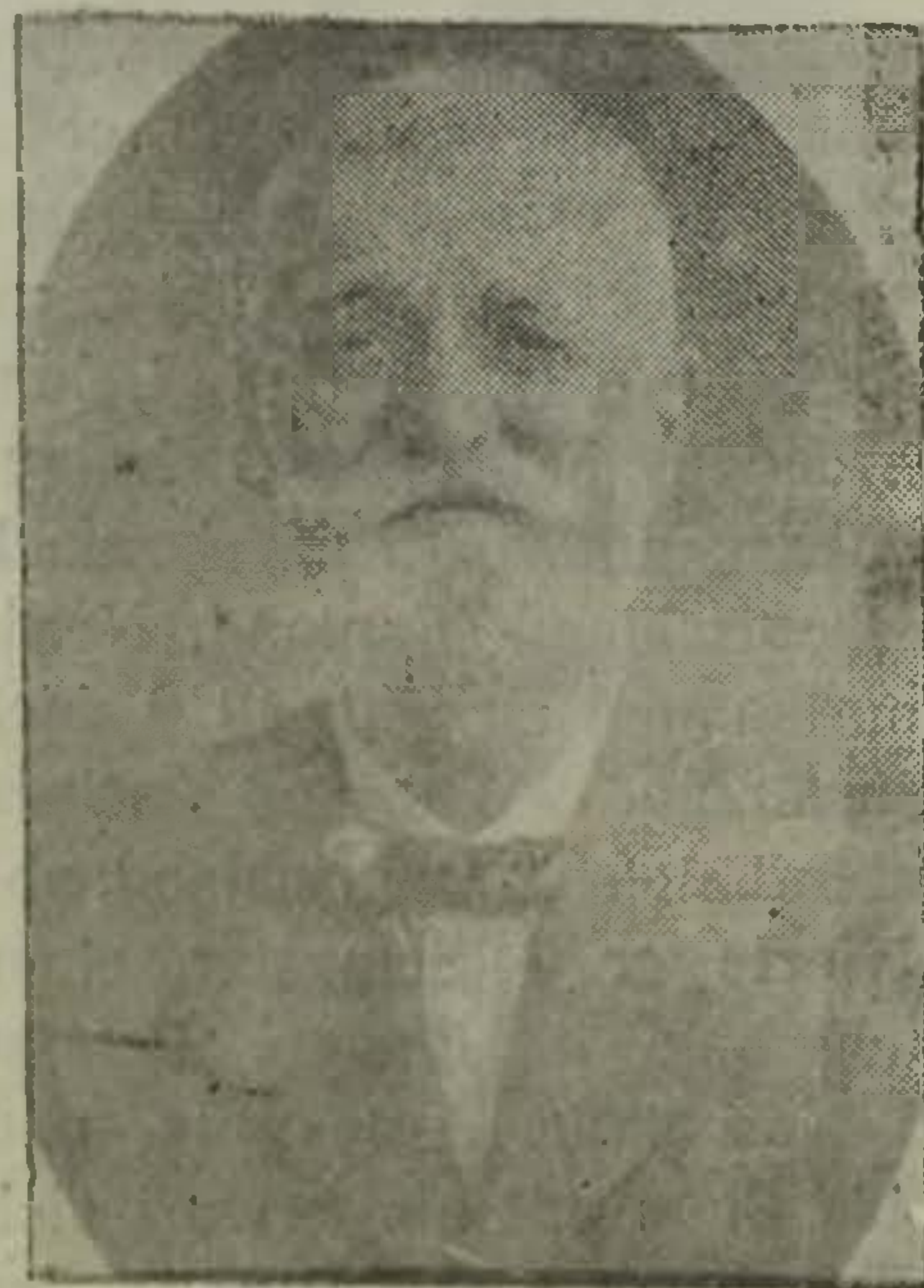
Seit 1931 ist sie Präsidentin des Mädchenkranzes, des Banater Deutschen Frauenvereines, ausserdem ist sie auch Mitglied des hiesigen deutschen Liederkranzes.

Ihre Lieblingssporte sind: Tennis, Eislauf und Schwimmen. Pfl egt die Musik und führt Mahlereien und Handarbeiten im künstlerischen Niveau aus.

Bereiste auch Italien vergnügungsweise. Im Jahre 1931 erhielt sie am Schwabenballe den Vorstrauss und den zweiten Preis. Singt auch im Kirchenchore.

Ihre Pläne sind tatkräftige Mitwirkung in Vereine und Erfolge.

*

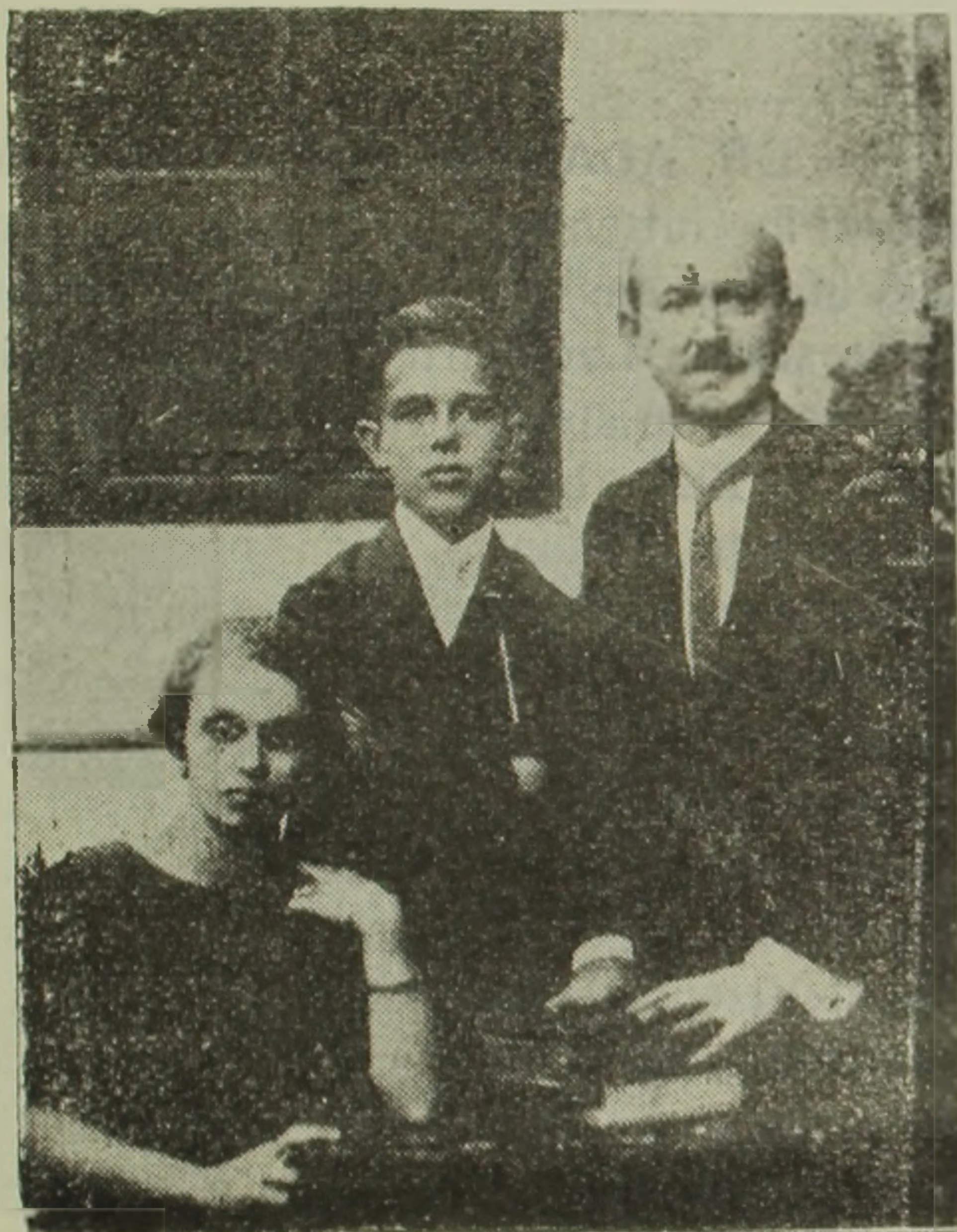
MICHAEL MERKY, Schuhfabriksbesitzer In Jimbolea (Hatzfeld), wurde als Sohn eines Gutsbeamten hierselbst, im Jahre 1871 geboren. Ging hier zur Schule, trat auch hier in die Lehre und wurde im Jahre 1885 freigesprochen. Sodann arbeitete er in Budapest, Wien, Arad, Szeged, machte sich im Jahre 1896 in Budapest selbständig, d. h. gründete seine Firma, blieb bis zum Jahre 1906 in Budapest, wonach er nach Jimbolea (Hatzfeld) übersiedelte, bzw. seine Firma hierher verlegte. Die besondere Güte seiner Erzeugnisse beweisen die Auszeichnungen, welche Merky erhielt u. zw. erhielt er im Jahre 1908 anlässlich der Ausstellung in Jimbolea (Hatzfeld) Enrendiplom, im Jahre 1909 von der Timișoara (Temesvarer) Handels- und Gewerbekammer Bronzplakette und im Jahre 1925, wieder anlässlich der Ausstellung hier den I. Preis und Bronzplakette. Ist Mitglied der Gewerkekorporation und sämtlicher hierortiger Vereine. Seine Söhne sind: IVAN, der das Gymnasium zu

Jimbolea (Hatzfeld) (Matura) und Gewerbe-Fachschule in Deutschland absolviert hat. Ist Sekräter des „Landestreu“ Sängerbundes und auch ausübendes Mitglied, weiters Mitglied des Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft. MICHAEL, der in 1925 freigesprochen wurde, nachdem er 6 Gymnasialklassen hier absolviert hatte. Herr Merky lebt ganz seinem Gewerbe und seiner Familie.

*

JOSEF MICHLBACH, Spenglermeister in Reșița, geboren als Sohn eines Tagelöhners in Pișchia (Bruckenaus). Wurde im Jahre 1900 in Vinga freigesprochen. Arbeitete in Ungarn, war von 1910 bis 1914 in Amerika (New-York). Seit 1924 ist er hier selbständig. Er heiratete im Jahre 1906 MARIE KNAPP, Tochter eines Tagelöhners aus Pișchia (Bruckenaus). Der Ehe entstammen: ANTON, 21 Jahre alt und JOSEF, 19 Jahre alt, beide freigesprochen im Spenglergewerbe. Michelbach ist Mitglied der Gewerkekorporation und der „Unio“-Vereinigung.

*

FRANZ MIHALY, Staats-Direktor-Lehrer in Nadrag, ist hierselbst geboren. Sein Vater war Beamter der Eisenwerke. Absolvierte die Lererpräparandie in Szegedin, im Jahre 1902 und ist schon seit dieser Zeit hier in Nadrag. Ist Reserve-Oberleutnant, machte den Weltkrieg durch, wurde verwundet und erhielt ob sein tapferes Verhalten vor dem Feinde die goldene Tapferkeits-Medaile, zweimal das Signum Laudis, die grosse silberne und Verwundeten-Medaile und das Karl-Truppen-Kreuz. Auch in unserer Armee ist er im Range eines Oberleutnants der Reserve aufgenommen. Er bekleidet auch die Stelle eines Kantors, ist Dirigent des Kirchenchores, Sekretär des Kirchenrates und des Schulstuhles. Alljährlich veranstaltet er zumindest zweimal Dilettantenvorstellungen, deren Erträgnis zur Bekleidung armer Kinder — zuweilen bis zu 50 Kinder — verwendet wird. Spielt sehr gut auf der Geige, Klavier und hat auch ziemliche musikalische Werke komponiert. Heiratete im Jahre 1910 MATILDE ANATER aus Nadrag, deren

Vater ebenfalls Beamter der Eisenwerke war. Der Ehe sind die Kinder: FRANZ, Student der univ. Medizin und FRIEDRICH, Hörer des zweiten Jahrganges an der Landwirtschaftlichen Hochschule zu Cluj. Er lebt ganz seinem Berufe und für seine Familie.

*

DR. GEORG MOJEM, Gemeindevotär in Carpiniș (Gyertiamosch), ist in Pișchia (Bruckenaus) geboren. Absolvierte das Gymnasium in Szeged und die Universität in Oradea-mare (Grosswardein). Ist Reserve-Leutnant in der Kön. rumänischen Armee. Leitet kulturelles

Leben und veranstaltete u. a. Schulfestlichkeiten zu Gunsten der Hochwasserbeschädigten der Gemeinde Beregsău mic (Beregszónémeti), bzw. zur Ermöglichung des aufbaues von 50 neuen Häuser. Seine Frau HELENE MIXICH ist in Checea (Ketscha) geboren und entstammt einer Beamtenfamilie. Absolvierte die Lehrerbildungsschule im Notre Dame Kloster zu Timișoara (Temesvar), war seinerzeit in Chișoda (Altkischoda) und 7 Jahre in Checea (Ketscha) an der röm. kath. Konfess. Schule tätig und erhielt vom Bischofe Anerkennungsdiplom.

Spielt gut auf der Orgel und Klavier. Der Ehe entspross der einzige Sohn JOHANN GEORG 7 Jahre alt.

*

OLODARUS (ALADÁR) MOHILO, Besitzer eines Damen-Friseur-Salons in Lugoj (Lugosch), wurde hierselbst geboren, als der Sohn eines Schlossermeisters. Besuchte die Schulen in seiner Geburtsstadt, woselbst er auch seine Lehrzeit verbrachte und im Jahre 1928 freigesprochen wurde. Seit dem Jahre 1931 ist er selbständig. Ist Mitglied der „Germania“, der Gewerbe-Korporation, des Deutschen-Heims und des Deutschen Liederkranzes.

*

DR. ADAM MUSSAR, Gemeindetierarzt in Guttenbrunn erblickte im Jahre 1905 in Șag das Licht der Welt. Seine Eltern waren Landwirte. Nach Absolvierung des Piaristen-Gymnasiums in Timișoara, in 1924, bezog er die Universität zu Budapest, studierte dann noch weiter in München 1929, Rheinland, war in München Assistent an der Fakultät und ist seit dem Jahre 1930 hier tätig. Ist Reserve-Oberleutenant-Tierarzt, Mitglied des Landes-Vereines der Tierärzte, Präses des hierortigen Jugendvereines, des Sportvereines, Vizepräses der Adam Müller Guttenbrunn-Sängergruppe. War Präses der

Gesangsvereines. Schon zur Zeit seiner Gymnasialstudien war er passionierter Fussballspieler 8 Jahre hindurch, übte diesen Sport auch in seiner Geburtsgemeinde aus, ist ein guter Autofahrer, Herrenfahrer. Lebt für seinen Beruf und für seine Familie. Heiratete in 1931 THERESE MÜHLBACH aus Lenauheim. Die Eltern der Gattin sind ebenfalls Landwirte. Sie absolvierte die Mittelschulen in Timișoara, Sibiu (Hermannstadt) und die Volkshochschule in Wien, spielt sehr gut Klavier, macht sehr schöne Handarbeiten. Der Ehe ist ein Knabe namens HELLMUTH entsprossen, der zurzeit 1 Jahr alt ist.

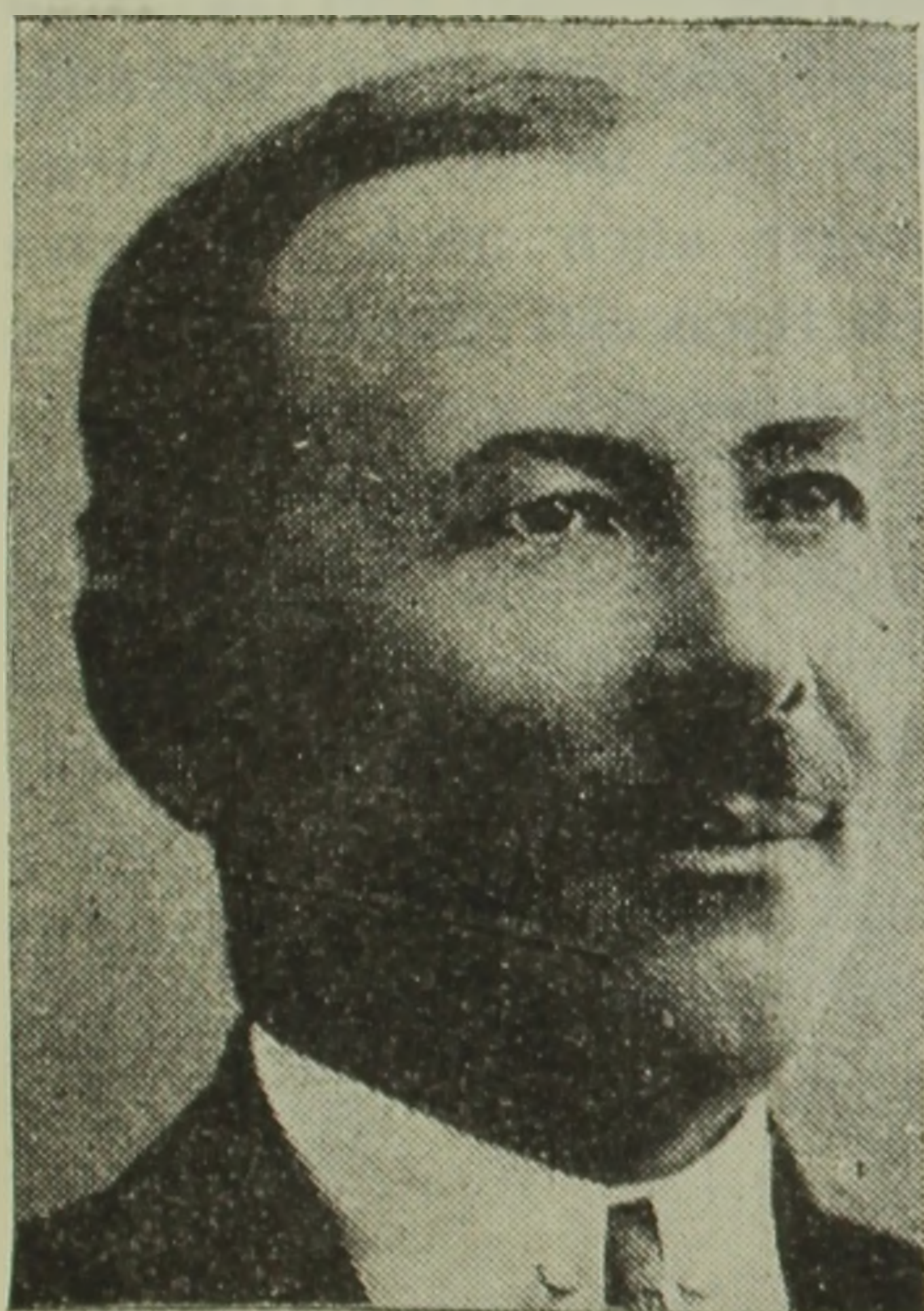
*

FRANZ MÜHLBACH, röm. kath. konfess. Lehrer in Comlauș (Altsanktanna) wurde als Sohn eines Landwirten in Zădăreni (Saderlach) geboren. Absolvierte die Lehrerpräparandie in Arad und erhielt im Jahre 1914 Lehrerdiplom, war bis 1921 in Șilindia (Selend) tätig und

Mitglied der r. k. Missionsgesellschaft. Ihr Töchterchen namens ANGELA ist Schülerin der I. Elementar-Klasse.

*

FRANZ MÜLLER, Bau- und Möbeltischler in Caransebeş (Karanschebesch), wurde als Sohn eines Landwirten in Bacova geboren. Trat in Caransebeş in die Lehre, wurde hier, im Jahre 1907 freigesprochen, arbeitete sodann in Budapest, Cluj (Klausenburg), Graz, München, Salzburg, kehrte nach 6 Jahren heim und machte sich in 1919 hier selbständig. Ist stellvertretender Obmann der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft, war 7 Jahre hindurch Ausschussmitglied der Gewerbetreibenden, dankte jedoch ab. Er war auch 4 Jahre hindurch Vizepräsident des Leichenvereines der Gewerbetreibenden, dankte aber auch von dieser Stelle ab. Auch im Aufsichtsrate der Filiale des Banater Bankvereines entfaltet er grosse Tätigkeit, ebenfalls 4 Jahre hindurch, bis zu seiner Abdankung. Gegenwärtig ist er Mitglied des Stadtraates und lebt mit seiner Familie ansonsten ein zurückgezogenes Leben. Heiratete im Jahre 1919 EVA MECHER, die ausser dem Haushalte im Deutschen Frauenverein und als Ausschussdame des Missionsvereines rege Tätigkeit entfaltet. Ihre Kinder sind: FRANZ, Schüler der V. Klasse der Elementarschule und ELISE, Schülerin der III. Klasse der Deutschen-Elementarschule.

*

ADOLF MÜLLER, Kreisnotär in Topleţ, wurde als Sohn eines Professors in Orşova (Orschova) geboren. Bestand im Jahre 1897 die Reifeprüfung der höheren Handelsschule in Lipova (Lippa), war sodann Praktikant in Orşova (Orschova), und in Grossbetschkerek, absolvierte in 1902 den staatlichen Notärskurs, war sodann Vizenotär in Orşova (Orschova), Jupal-

ist seit dem benannten Jahr hier Lehrer. Hat auch Kantor-Diplom. Als Reserve-Kadett-Aspirant zog er in den Weltkrieg, geriet in russische Gefangenschaft in welcher er 4 Jahre lang schmachtete. Spielt das Fussharmonium. Befasst sich mit Landwirtschaft und Weinbau. War im Aufsichtsrat der Sibiu (Hermannstädter) Allgemeinen Sparkassa A. G. Filiale hier. Er heiratete im Jahre 1924 ANGELA MILLICH, die Tochter eines Landwirten aus Santana (Neusanktanna), der Direktionsmitglied der Arader-Bürgerlichen-Sparkassa-Filiale hier, war. Frau Mülbach absolvierte die Mittelschule in Arad. Sie ist

nic, Plugova; Gavojdia (Gavoschdia), Notär in Bärnic (Szörénybuzasch) 1907, Notärstellvertreter in Plugova, Mehadia, sodann Notär in Plugova und ist seit 1926 hierorts in obiger Eigenschaft tätig. Ist Reserve-Oberleutnant, Besitzer des goldenen und silbernen Verdienstkreuzes. Für erspriessliches Wirken 25 Jahr hindurch erhielt er wohlverdiente Auszeichnung. Ist Mitglied der Notärsvereinigung, lebenslängliches Mitglied der „Astra“ Vereinigung, Aufsichtsratsmitglied bei der freiwill. Feuerwehr. Befasst sich gerne mit Landwirtschaft, Weinbau und Bienenzucht. Heiratete MARIE CSINGHIȚA, die Tochter eines Kaufmannes aus Mehadia, die ihre Mittelschulstudien im Jahre 1906 im Notre Dame Kloster zu Lugoj (Lugosch) absolvierte und eine gute Klavierspielerin ist. Beide leben bescheiden, zurückgezogen.

Frauenvereines. Ihre Kinder sind: ANNA und EVA. Beide leben bescheiden, für die Profession, bzw. für die Familie.

JOHANN MÜNICH, Kunst- und Möbeltischler in Comloșul-Mare (Gross-Komlosch), wurde als Sohn eines Tischlermeisters in Macea (Matscha) geboren. Absolvierte die Schule seines Geburtsortes, trat sodann in Arad in die Lehre, wurde im Jahre 1917 freigesprochen und arbeitete sodann als Bursche in Bekeschtschaba, Budapest, Deutschland und in Frankreich. Im Jahre 1929 machte er sich in Arad selbständig, im Jahre 1922 finden wir ihn in Teremia-Mare (Marienfeld) und seit 1928 ist er hier als Meister seines Faches, der sogar auch nach Timișoara (Temesvar), ja selbst nach București (Bukarest) seine Arbeiten (Möbel) liefert.

Ist Mitglied der Gewerbe-Korporation, der Röm.-Kath.-Kirchengemeinde und des Jugend- und Männervereines. Seine Gattin ist geb. ANNA SIMSIK, die Tochter eines Schlossermeisters aus Cenadul-Mare (Grosstschanad), die er im Jahre 1926 ehelichte. Frau Münich ist Mitglied des Kath.-Detschen-

GEZA NEIDENBACH; Staats-Direktor-Lehrer in Știuca (Ebendorf), wurde als Sohn eines Lehrers hieselbst geboren. Absolvierte die Lererpräparandie zu Timișoara (Temesvar), im Jahre 1910 und ist seit dieser Zeit in Știuca (Ebendorf) tätig. Kämpfte im Weltkriege und erhielt für sein tapferes Verhalten vor dem Feinde das Karl-Truppen-Kreuz, die Bronz- die kleine silberne Medaille und das eiserne Verdienst-Kreuz mit der Krone. Ist auch r. k. Kantor, Sekretär des Schulstuhles, Vorsitzter des Banater Landwirtevereines, Chormeister des Kirchengesangsvereines, ist ein guter Orgel-Klavier und Flötenspieler, befasst sich auch mit Numismatik und beschäftigt sich in seinen freien Stunden gerne mit Landwirtschaft. Ist Besitzer eines Anerkennungsdiplomes der „Alianca“ Genossenschaft in Cluj (Klausenburg), erhielt auch für

seine Rasse-Kaninchenzucht von Landwirtschaftsverein des Komitates Caraş-Severin Anerkennungsdiplom. Ist Buchhalter der hiesigen Genossenschaft. Anlässlich seines 25-jährigen Dienstjubiläums wurde er für erspriessliche Tätigkeit als Lehrer und Volkserzieher dekoriert. Grosse Verdienste erwarb er sich auch auf dem Gebiete der Wohltätigkeit; errichtete die Gedenksaule für die im Weltkriege gefallenen Helden seiner Gemeinde, veranlasste Sammlungen in Amerika unter den dort lebenden Deutschen zu Gunsten des Kirchenglockenfonds und kaufte sodann auch Glocken für die Kirche der Gemeinde. Heiratete im Jahre 1918. Seine Frau ist geb. HELENE WINKLER hiesige Staatslehrerin, die die Lehrpräparandie in Debreczen, in 1916 absolvierte und schon seit dieser Zeit hier tätig ist. Die Kinder sind:

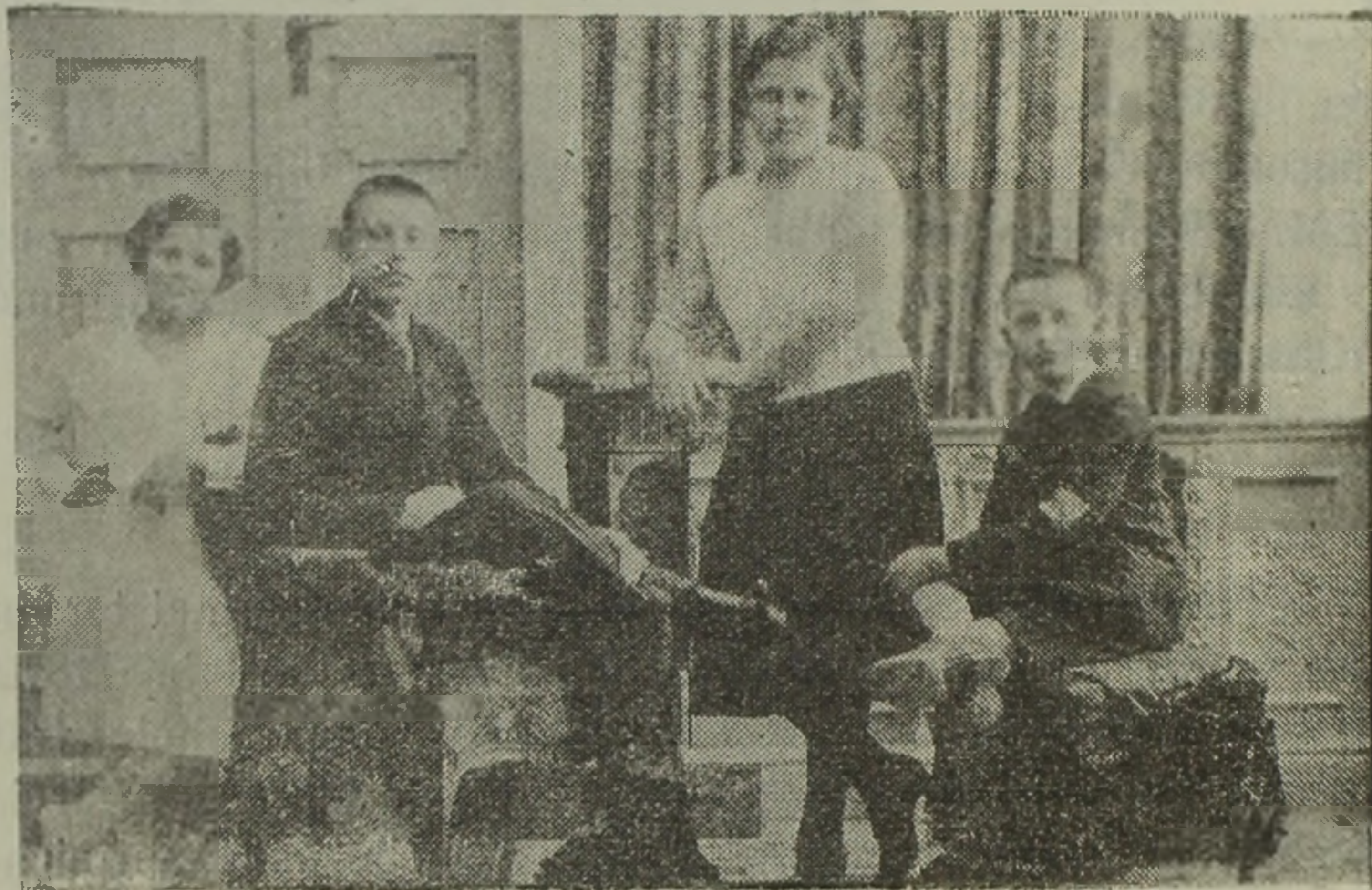
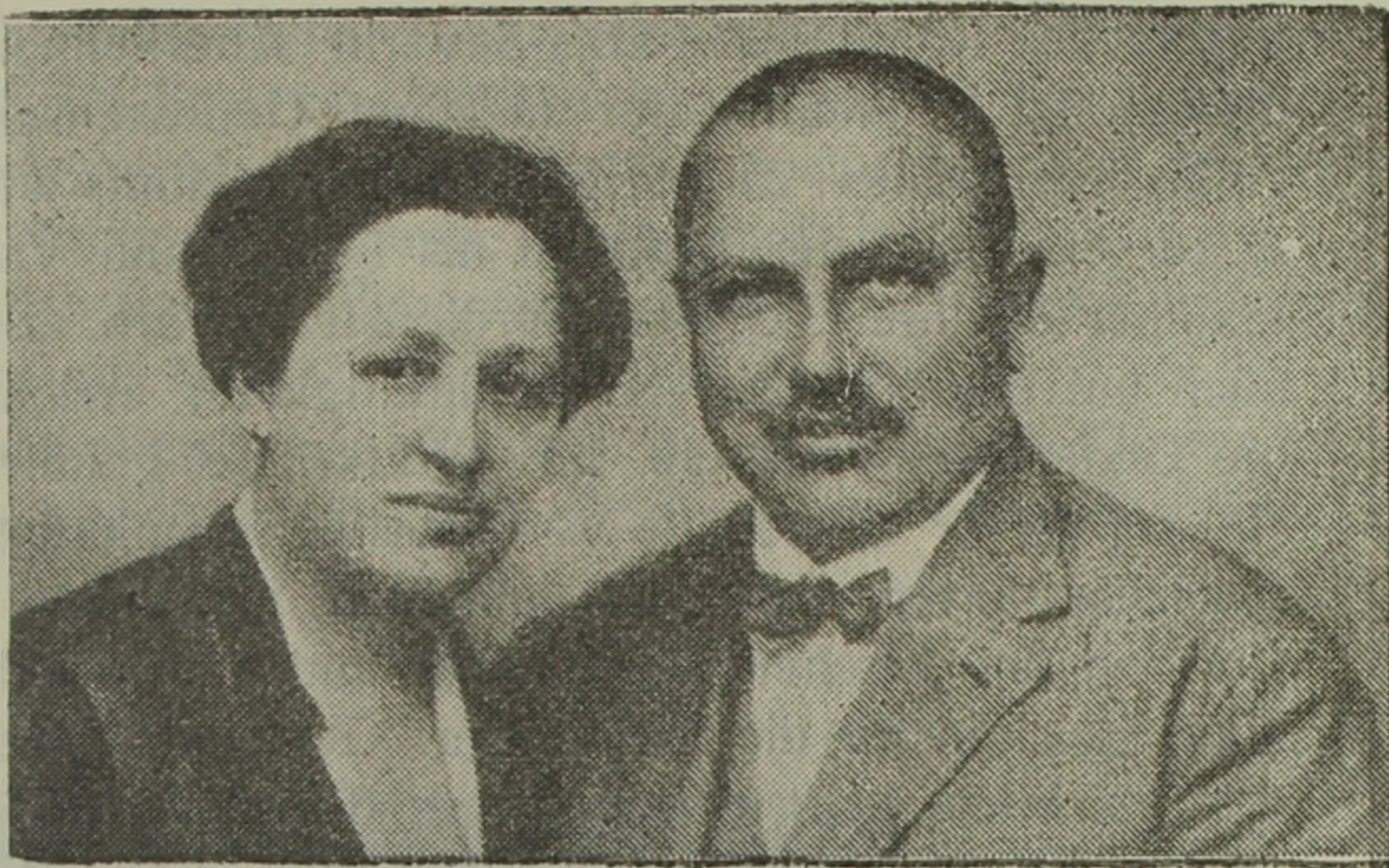
Aus erster Ehe: FRANZ, Postbeamter in Săvârşin (Soborschin), ADELE, verehelicht an Nikolaus Lenhardt, Geschäftsführer in Timișoara (Temesvar), IRENE, verehelicht an Julius Krivácsy, Zahntechniker in Semic und WILHEM, Kaufmann, ebenfalls in Timișoara (Temesvar), aus zweiter Ehe: IDA, Schülerin der IV. Klasse des Klostergymnasiums in Lugoj (Lugosch) und HELENE, 10 Jahre alt, die die IV. Klasse der Elementarschule besucht.

*

FRANZ NIESSER, Schmiede- und Schlossermeister in Periam, wurde als Sohn eines Schmiedemeisters im Jahre 1872 hier geboren. Ging in seiner Geburtsgemeinde zur Schule, trat bei seinem Vater in die Lehre und wurde im Jahre 1887 freigesprochen. Sodann arbeitete er als Bursche in Österreich, Deutschland, Ungarn und machte sich in 1902 selbständig. Seine Werkstätte ist mit Benzinmotor ausgestattet. Ist Spezialist im Pflugbau und erhielt für diese seine Erzeugnisse wiederholt Auszeichnungen, so u. a. im Jahre 1903 in Lovrin und in 1906 in Budapest Anerkennungsdiplome, in 1906 wurde er in Jimbolea (Hatzfeld) für seine Pflüge und Maissetzmaschinen ausgezeichnet. Wurde in der Generalversammlung des „Eisenrings“ des Handels und Gewerbebandes zum obermeister ernannt und es wurde ihm gelegentlich einer Festsitzung der Timișoara (Temesvarer) Kammer für Handel- und Gewerbe ein Dekret feierlich überreicht. Ist Mitglied der Gewerbekorporation. Heiratete im Jahre 1902 KATHERINA PFAFFENRATH, die Tochter eines Landwirten aus Periam.

Der Sohn des Ehepaares ist FRANZ, JOHANN, Maschineningenieur.

IV. Klasse des Lizeums der „Banatia“ in Timișoara (Temesvar), MARIE, Schülerin der III. Klasse im hiesigen Kloster, KARL, Schüler der I. Klasse des rumänischen Lizeums hier, und LIESL, Schülerin der III. Klasse der hierortigen Elementarschule.

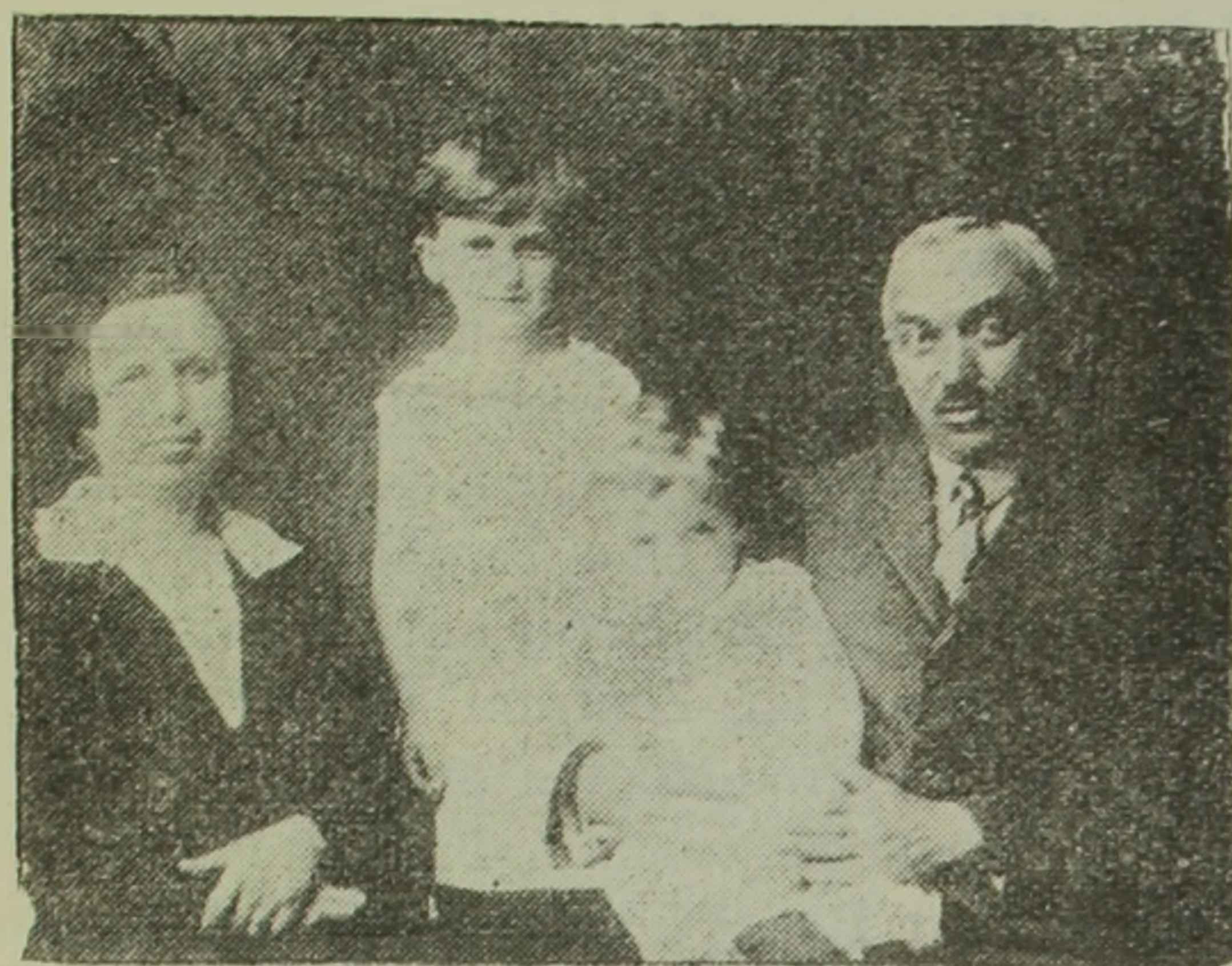
Josef Neumayer und Frau sind wertvolle Mitglieder der hiesigen Intelligenz.

*

ANTON NOLL, Gemeindevotär in Brestea, ist in Zichidorf (Jugoslawien) geboren. Maturierte im Kiskunfélegyháza-er Gymnasium und verbrachte nachher ein Jahr als Notariats-Praktikant in Zichidorf. Das Notärsdiplom erwarb er sich in Grossbetschkerek und war dann vizenotär in Nagygaj, Comloșul-mic (Ostern), Notärstellvertreter in Stamura-germană (Deutsch-Stamura) und ist seit 1920 hier als Notär tätig.

Während des Weltkrieges war er 40 Monate hindurch in russischer Kriegsgefangenschaft. Ist Mitglied des Notär-Verbandes, des Deta-er Kasinos und des Lesevereines.

JOSEF NEUMAYER, Fleischer, Selchermeister und Salamifabrikant in Lugoj (Lugosch), wurde als Sohn eines Selchermeisters in Buziaș (Buziasch) geboren. Besuchte die Schulen in Lugoj (Lugosch), trat auch hier in die Lehre und wurde hier freigesprochen. Arbeitete sodann als Bursche in Österreich, Ungarn, Deutschland, Tschechoslovakei, Serbien und auch in Amerika und ist seit dem Jahre 1909 hier selbständig. War während des ganzen Krieges Soldat. Hat eine grosse Schweinemästerei und befasst sich überdies noch mit Landwirtschaft. War Präses des hierortigen „Humanitas“ Wohltätigkeitsvereines, hat jedoch von dieser Stelle abgedankt. Gegenwärtig ist er Mitglied aller hierorts bestehender Vereine. Heiratete im Jahre 1912 JOSEFINA ANNAU, die Tochter eines Bäckermeisters aus Lugoj (Lugosch). Sie ist die Fahnenmutter der hiesigen Fleischhauer. Ihre Kinder sind: JOSEF, Schüler der

Seine Frau JANKA RUDOLF ist in Deta geboren. Ihr Vater ist dortselbst Ziegelfabrikant. Absolvierte ihre Mittelschulen im Deta-er Kloster und heiratete im Jahre 1921.

Ihrer Ehe entstammen zwei Kinder u. z. HEDVIG und ADELHAID.

*

MICHAEL OSWALD, Hutmachermeister in Deta, wurde im Jahre 1881 geboren. Sein Vater war hierselbst ebenfalls Hutmachermeister. Ging in seiner Geburtsgemeinde zur Schule, trat auch hier in die Lehre, setzte diese aber in Budapest fort und wurde dort, im Jahre 1897 freigesprochen, praktizierte dann weiter in Budapest, Wien, Troppau, Timișoara (Temesvar), machte sich sodann im Jahre 1908 in Deta selbständig, indem er das vom Vater im Jahre 1880 gegründete Geschäft übernahm. Seine Werkstätte ist modernst, mit Maschinen eingerichtet.

Auf der Gewerbeausstellung anlässlich der 200-Jahrfeier der Gründung der Gemeinde Deta erhielt er ein Ehrendiplom. War Präses der Gewerkekorporation, Ausschussmitglied der Kath. Kirchengemeinde, Vizepräses der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft, hat jedoch von diesen Stellen abgedankt. Gegenwärtig ist er Mitglied der Gewerkekorporation, der Gemeinderepräsentanz, des Lesevereins und der freiwilligen Feuerwehr, Präses der Detaer Athletischen Klubs. Heiratet im Jahre 1909 MARGARETE WEHNER, die Tochter eines Landwirten aus Kathreinfeld (Jugoslawien), die Ausschussmitglied des Kath. Deutschen Frauenvereines ist. Ihre Kinder sind: OSKAR, 23 Jahr alt, der ebenfalls Hutmacher ist und 1 Jahr lang in Ulm (Deutschland) lernte, ferner ARANKA, verheiratet an Franz Barth, Tischlermeister in Deta, und HEDWIG, im Kloster zu Oravița.

*

JOSEF PANGL, Mühlenbesitzer in Sacul, wurde in Tomești geboren. Nach Absolvierung von 5 Volksschulklassen, ging er 3 Klassen der Gewerbeschule zu Timișoara (Temesvar) durch, zog sodann nach Deutschland, wo er 3 Jahre hindurch sich dem Studium der Elektro-

technik widmete. In seine Heimat zurückgekehrt unterzog er sich seiner Militärdienstpflicht um nach der Abrüstung in Margina sich eine Mühle zu kaufen. In dem Bestreben, sein Tätigkeitsfeld zu erweitern, bzw. einen grösseren Betrieb sein Eigen nennen zu können, verliess er Margina und erwarb sich käuflich eine der ersten Mühlen in Sacul. Diese Mühle richtete er sodann aufs modernste ein, die Maschinen hiezu aus Deutschland beziehend. Die Mühle hat eine Tagesleistung von 2 Waggon und versieht die Gemeinde Sacul mit elektrischem Licht. Durch diese Mühle, welche im Zentrum mehrerer Gemeinden liegt, ergibt sich vielen Produzenten eben dieser umliegenden Ortschaften die Möglichkeit, ihre Produkte besser und leichter zu verwerten. Herr Pangl huldigt ansonsten dem Jagdsport und ist in der Gemeinde und auch in der ganzen Umgebung allgemein beliebt.

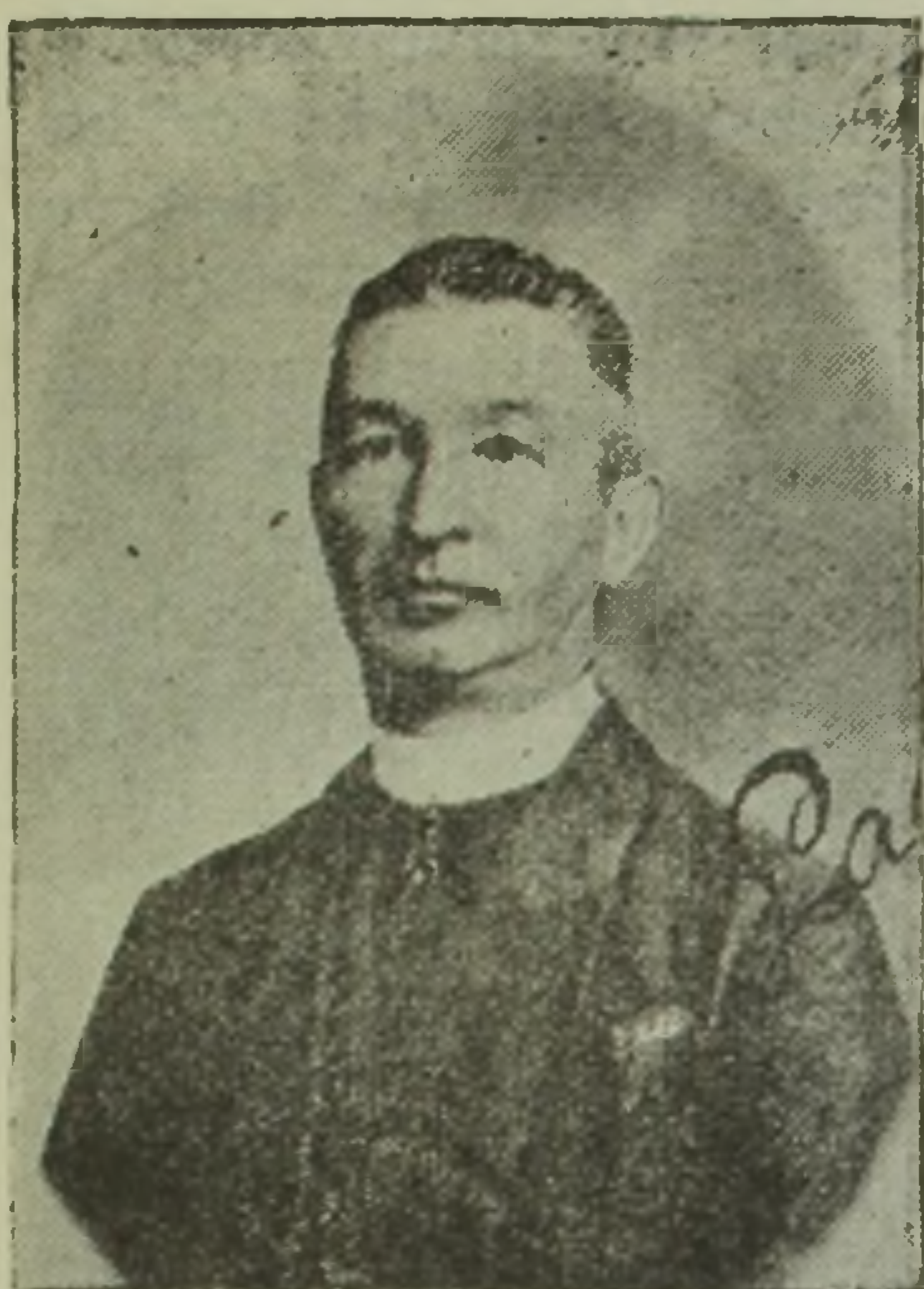
*

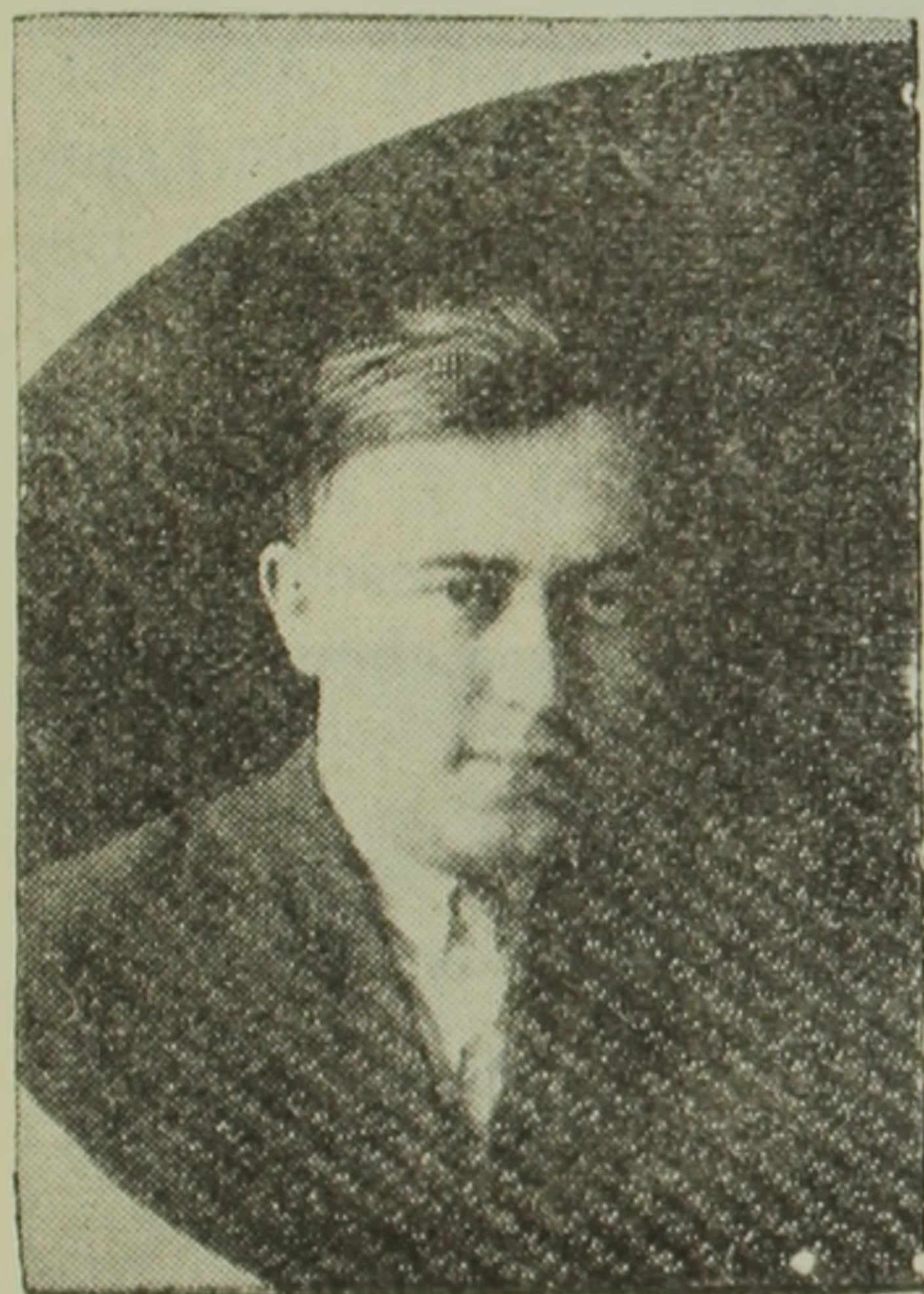
KRISTOF PATZER, Fleischer- und Selchermeister in Orşova, wurde als Sohn eines Fleischermeisters daselbst geboren. Besuchte die Schulen in Orşova und Ödenburg. In Ödenburg erlernte er auch sein Fach und wurde hier im Jahre 1900 freigesprochen. Von hier zog er nach Wien, wo er bis zum Jahre 1906 in seinem Fach arbeitete. In 1906 kehrte er in seine Geburtsstadt zurück, arbeitete bei seinem Vater, bis er sich im Jahre

1910 selbständig. Ist Ausschussmitglied der Gewerbekorporation, Mitglied der Gewerbegeossenschaft, Kassier der Evangelischen-Kirchengemeinde und unterstützendes Mitglied der Freiwilligen Feuerwehr. Heiratete im Jahre 1911 FRANZISKA ALSTER, die Tochter eines Wagnermeisters aus Deta. Ihre Kinder ist: HELENE, 4 Klassen des hierortigen Gymnasiums absolviert hat. Ein Sohn, namens CHRISTOF ist geboren.

Die Familie stammt aus uralter Selcherfamilie.

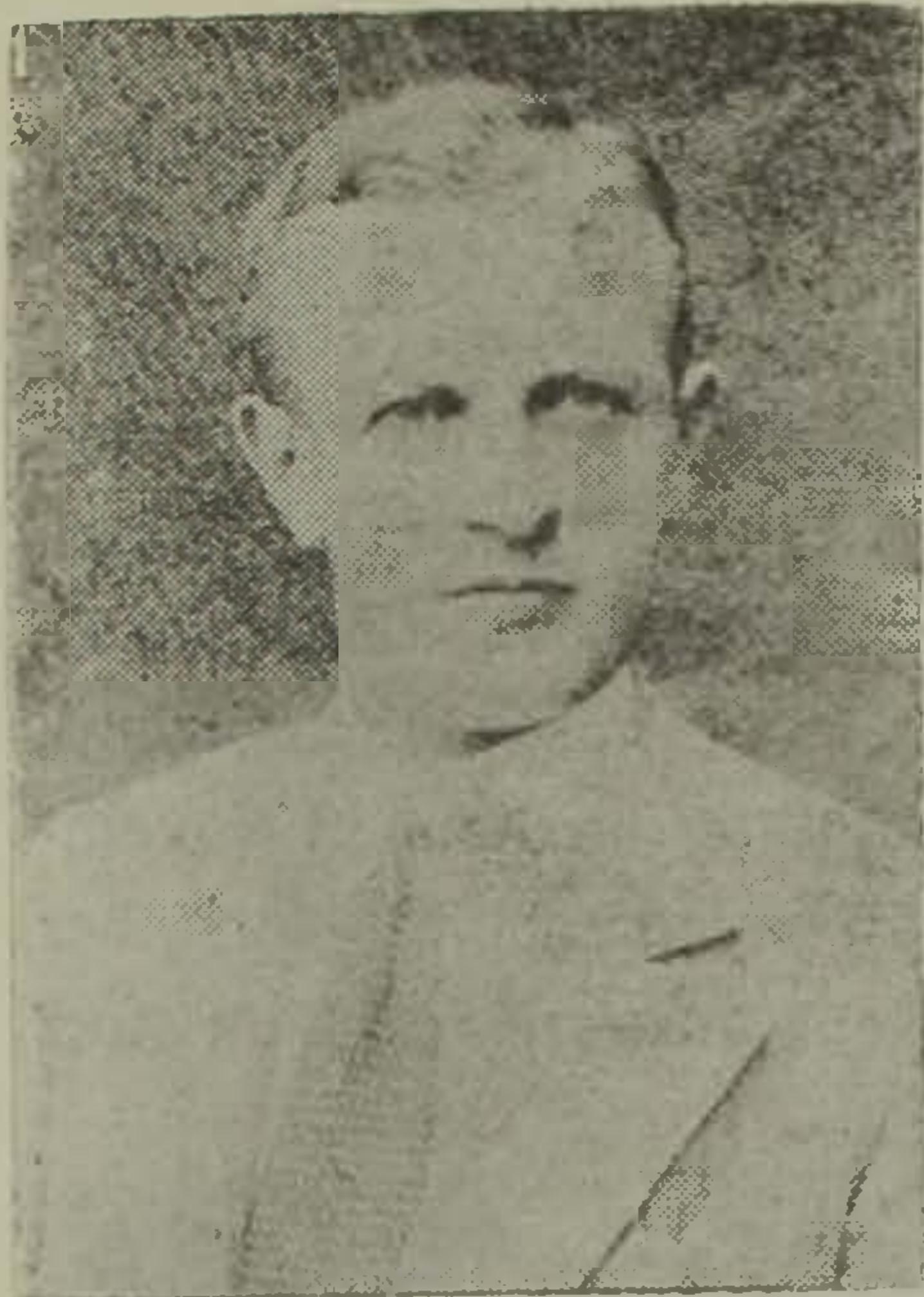

EMANUEL PAKOS, r. k. Pfarrer in Ştiuca (Ebendorf), wurde am 24. März 1881 in Oberlipnitza (Kom. Arva) geboren. Sein Vater war Grundbesitzer. Besuchte das Gymnasium in Trszina (Kom. Arva), in Kecskemét und Timișoara (Temesvar), wo er maturierte im Jahre 1901. Betrat die Priesterlaufbahn und wurde in 1905, am 13. März zum Priester geweiht. Hernach war er als Priester in Deutschzerna, Crașova (Kraschova), Rafnik, Tschanadpalota, Mezöhegyes, wieder Crașova (Kraschova), Anina und Şandru (Alexanderhausen) tätig und ist seit November 1919 hier. Ist Vorsteher der Kirchengemeinde, Vorsteher des Schulstuhles, der Leiter des Rosenkranzvereines. Lebt ganz seinem hehren Berufe.

NIKOLAUS PAULI, Staats- und Kantorlehrer in Pesac, wurde als Sohn eines Maurermeisters in Lovrin geboren. Absolvierte die Lehrer-Präparandie im Jahre 1926 zu Timișoara (Temesvar), war sodann in Covaci (Kovatschi) tätig, in Tere-mia-mică (Kleinteremia) Kantorlehrer, sodann 3 Jahre hindurch Lehrer in Dolaţ und ist dem 1. Oktober 1932 hier in obiger Eigenschaft tätig. Ist Reserveleutenant, weiters Mitglied des Banater Lehrerverbandes. Mit Vorliebe huldigt er dem Fussballsport, hat auch unter der Jungmannschaft des „Rapid-Sportklubs“ gespielt. In seinen Mussestunden huldigt er der Musik, indem er sowohl die Orgel wie das Harmonium, das Klavier, die Bassgeige und die Gitarre gut bemeistert. Auch spielt er mit Vorliebe Schack.

DR. RUDOLF PFEILER, Privat-Arzt in Sănmărtinul-Aradan (Aradsankmartin). Ent-stammt einer Kaufmannsfamilie und wurde in 1898 in Beșenova-noua (Neubeschenova) geboren. Legte im Jahre 1918 an der Realschule zu Timișoara (Temesvar) die Reifeprüfung ab, studierte an der Grazer Universität Medizin, erhielt in 1925 sein Diplom, praktizierte sodann als Arzt — bis ins Jahr 1926 — in seiner Heimatgemeinde, und ist seit dem hier tätig.

In der gewesenen k. u. k. Armee war er Reserve-Leutnant, in unserer Armee ist er als Hauptmann-Arzt der Reserve aufgenommen. Im Weltkriege wurde er einmal verwundet und erhielt das Karl-Truppen-Kreuz. Ist Mitglied des Verbandes der Ärzte der Semmmeilweisgruppe, haltet wissenschaftliche Vorträge im Jugendverein, im Frauenverein und im Mädchenkranz. Befasst sich mit Kleintierzucht und hat einen schönen Stand von Rassegeflügel. Seine Gemahlin ist eine geborene ELISE ZORNEK, die er in 1925 ehelichte. Sie ist in Beşenova-noua (Neubeschenova) geboren und absolvierte die Mittelschule im innerstädtischen Kloster zu Timişoara (Temesvar). Als Mitglied des kath. Deutschen-Frauenvereines entfaltet sie rege Tätigkeit. Ihre Kinder sind: ELISE MARGARETHE, 8 Jahre alt und RUDOLF OTTO, 7 Jahre alt. Sie führen ein bescheidenes, zurückgezogenes Leben.

*

EMIL PISCHL, Fleischer und Selcher in Reşiţa (Reschitza), wurde als Sohn eines Fleischers in Oraviţa (Oravitza) geboren. Lehrnte sein Gewerbe bei seinem Vater in Oraviţa (Oravitza) und wurde da im Jahre 1895 freigesprochen. Sodann ging er nach Wien, wo er 2 Jahre hindurch arbeitete. Im Jahre 1897 kam er nachhause, arbeitete bei seinem Vater bis er sich im Jahre 1911 in Reşiţa (Reschitza) selbständig machte. Ist Ausschussmitglied der Gewerbe-Korporation und Mitglied der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft. Heiratete im Jahre 1908 seine Frau, geb. MARIE GEBEL, die Mitglied des Kath.-Frauenvereines ist. Die

Tochter ROSA, ist an dem hierortigen Notär Paul Dragics verheiratet. Der Sohn ANTON ist Fleischer und das Enkelkind Jutko (Juczi) ist Schulerin in Lugoj.

Emil Pischl ist würdiger Repräsentant des Reșița (Reschitzaer) Gewerbetums.

*

KARL PFANNER, Landwirt und Weinproduzent in Teremia-Mare (Marienfeld) ist dortselbst geboren. Absolvierte seine Mittelschulen in der Szegediner Oberrealschule und nachher widmete er sich gänzlich der Landwirtschaft und dem Weinbau. War Obmann der hiesigen Ortsgruppe der Deutschen Volksgemeinschaft dankte aber später ab. Lange Zeit hindurch war er auch Gemeinde-Richter, von dieser Stelle dankte er ebenfalls ab. Seine Weine wurden bisher an 4 Ausstellungen prämiert, darunter einmal in Ungarn.

Spendete der Voiteg-er Deutschen Ackerbauschule einen Hengst, welcher auch prämiert wurde. Ist ansonsten leidenschaftlicher Jäger.

Seine Frau ANNA JUNKER, ist ebenfalls hierorts geboren. Absolvierte ihre Mittelschulen im Comloșul-Mare (Gross-Komloscher) Kloster und nachher heiratete sie. Ihre einzige Tochter REGINA absolvierte ihre Mittelschulen im Jimbolea (Hatzfelder) Kloster, nachher absolvierte sie in Salzburg einen

einjährigen Haushaltungs-Kurs. Spielt sehr gut Klavier, malt sehr schöne Gemälde und verfertigt wunderschöne Handarbeiten.

Am 30. August 1930 gelegentlich der Fahnenweihe des hiesigen Feuerwehr-Vereines hat sie auf allgemeines verlangen die Würde der Fahnenmutter angenommen.

*

JOHANN PHILIPP, konfess. Direktor-Lehrer in Șimandul de jos (Unter-Schimand). Wurde in 1883 in der Gemeinde Aradul-nou (Neuarad) geboren. Sein Vater war Baumeister. Die Lehrerpräparandie zu Arad verliess er mit dem Lehrer-Diplom im Jahre 1902 und ist seit dieser Zeit hier tätig. Zum Direktor-Lehrer wurde er in 1933 ernannt. Bekleidet die Sekräterstelle beim Schulstuhl, die r. k. Kantorstelle und ist Buchhalter der Landwirte-Genossenschaft. Spielt sehr gut Klavier, Orgel und Violine. Verehelichte sich im Jahre 1904 mit MAGDALENA MURÁNYI, aus Șimandul de jos (Unter-Schimand), die Tochter eines Landwirteehepaares. Absolvierte die Mittelschulklassen im Lipovaer Kloster, spielt gut Klavier. Die Kinder des Ehepaares sind: JOHANN, diplomierter Apotheker in Mertișoara (Mertzidorf), MAGDALENA, die 4 Klassen der Mittelschule des Arader Klosters absolviert hat und JOSEF, Student der Lehrerpräparandie in Timișoara (Temesvar).

*

und in 1927 freigesprochen wurde und hernach in Timișoara (Temesvar) noch 2 Jahre hindurch praktizierte. Die Tochter EVA ist eine verheiratete Wind, die im Jahre 1932 geheiratet hat. Hans Pirée war Schriftführer des Jugendvereins.

ERANZ PIRÉE, Schuhmachermeister in Lovrin, wurde als Sohn eines Schuhmachermeisters, in 1884 in Secușigiu (Székesut) geboren. Zur Schule ging er in seiner Geburts-gemeinde, die Lehrzeit verbrachte er in Arad, wurde im Jahre 1901 freigesprochen, arbeitete sodann in Arad, Budapest und machte sich im Jahre 1909 in Lovrin selbständig. Anlässlich der Landwirtschaftlichen und Gewerbeausstel-lung in Biled, im Jahre 1924 erhielt er Ehren-diplom. Ist Mitglied des Handels- und Gewerbevereines und der Kath. Kirchengemeinde. Heiratete im Jahre 1908 MAGDALENA WEISZ, die Tochter eines Gärtners aus Sânnicolaul-mic (Kleinsanktnikolaus). Ihre Kinder sind: HANS, geboren in 1902, der 2 Klassen des Timișoara (Temesvarer) Realgymnasiums absolviert hat, dann jedoch bei seinem Vater in die Lehre trat

*

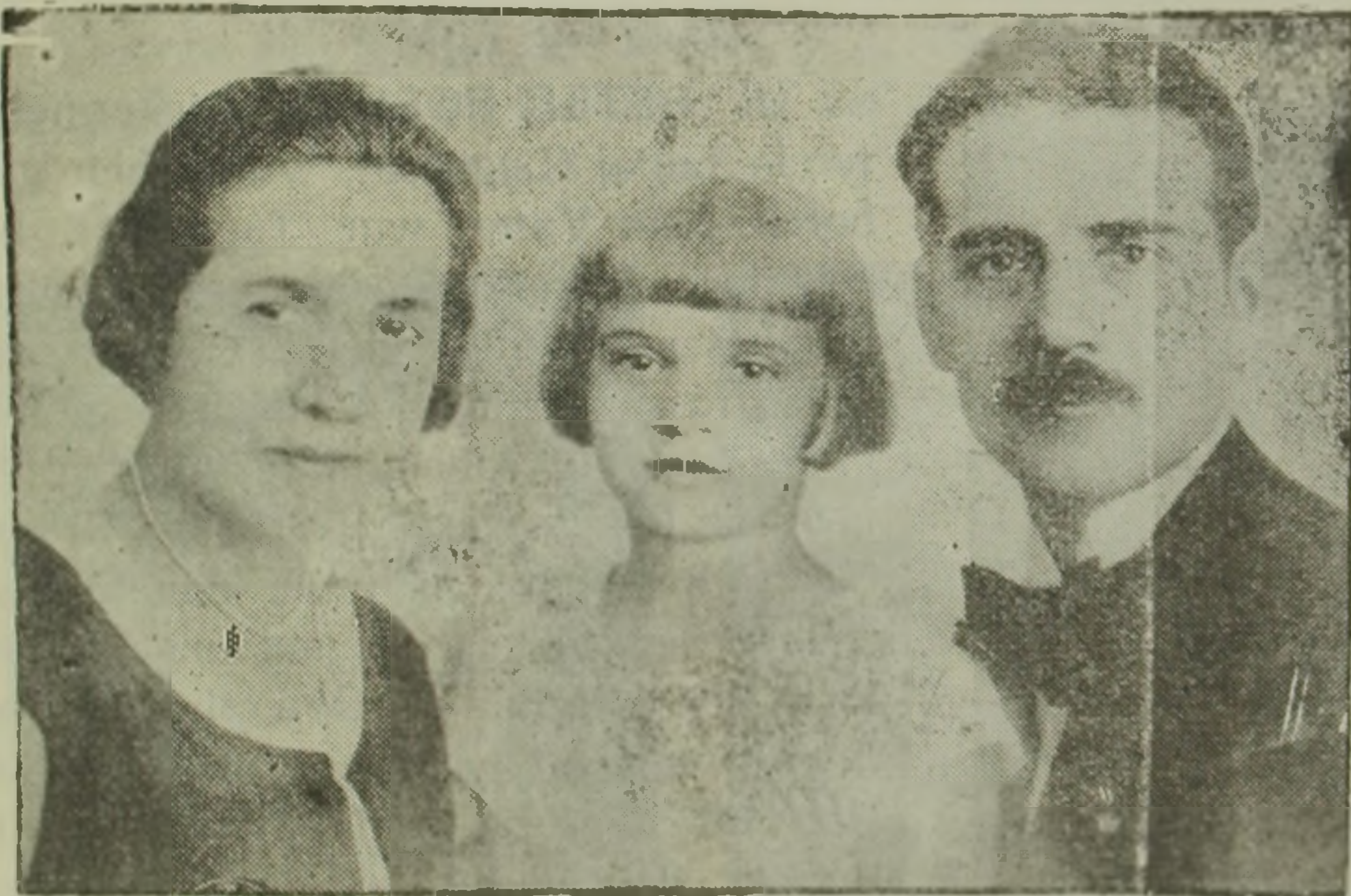
JOSEF PISCHL, Fleischermeister in Oravița, wurde dortselbst als Sohn eines Flei-schers geboren. Schule und Lehrzeit beendete er hier, wurde im Jahre 1911 freigesprochen und ist seit 1919 selbständig. Die Firma besteht seit 50 Jahren. Ist Besitzer des eisernen Ver-dienstkreuzes mit der Krone. War im Ausschuss der Gewerbekorporation und ist Mitglied der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft. Hei-ratete in 1919 ANNA GEBEL aus Oravița, die Tochter eines Zimmermannes. Ihre Kinder sind: GYURI, 13 Jahre alt, besucht die I. Klasse des hierortigen Gymnasiums und PISTA, 10 Jahre alt, Schüler der III. Elementarklasse.

Josef Pischl ist ein wertvolles Mitglied der Oravițaer-Gewerbetreibenden, der sich stets allgemeiner Achtung und Simpathie erfreut.

*

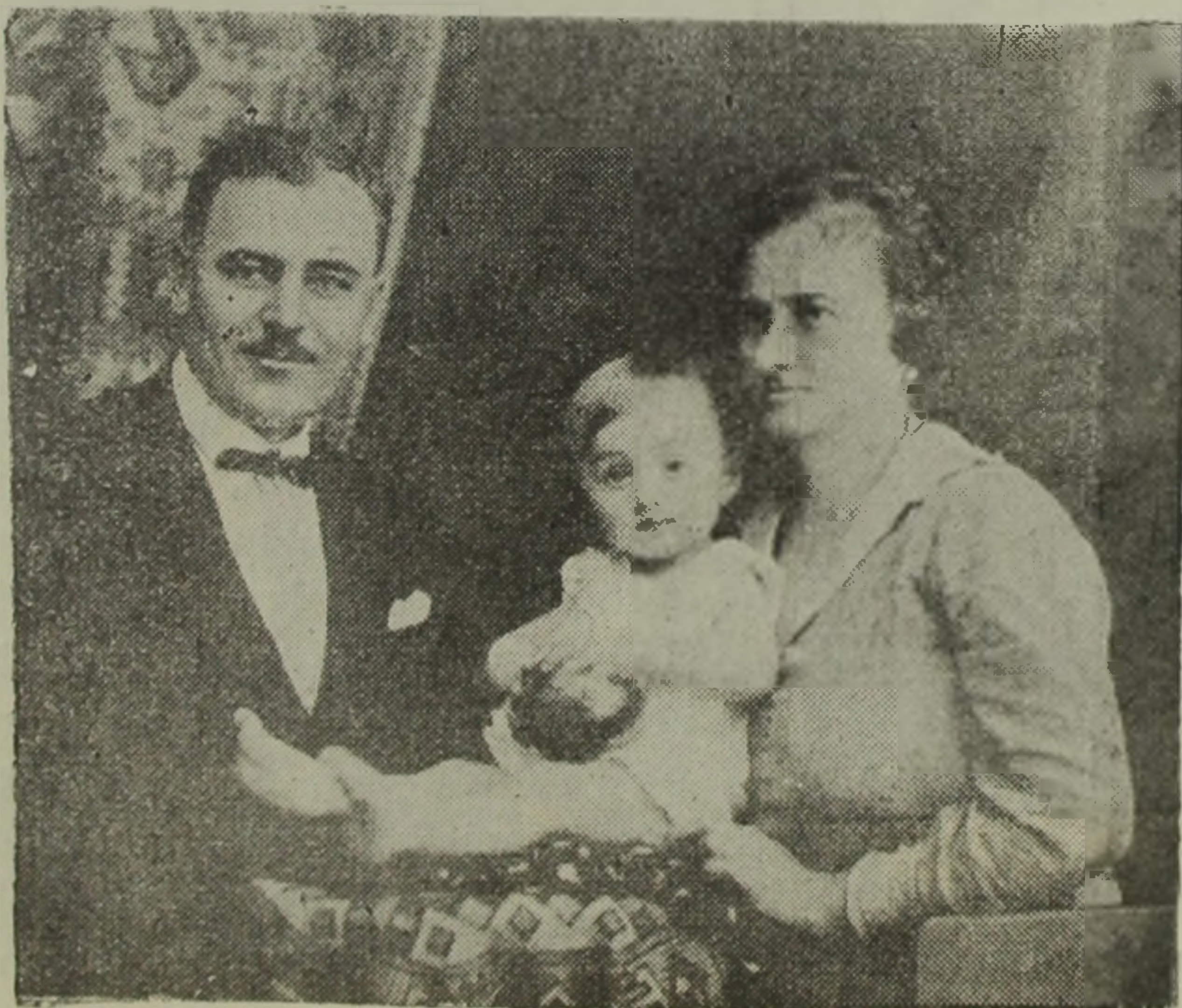
Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft, deren Vizepräsident er 3 Jahre hindurch war, jedoch abdenkte. Auch war er Aufsichtsratsmitglied der hierortigen Filiale des Banater Bankvereines, welche Würde er jedoch ebenfalls niederlegte. Heiratete im Jahre 1911 MARGARETE BALTHAZAR, die Tochter eines Gärbermeisters aus Buziaş. Ihre Kinder sind: FRITZ, 14 Jahre alt, Schüler der III. Klasse des Deutschen Staatsgymnasiums und ELEONORA, Schülerin der 4. Klasse der Normalschule, 9 Jahre alt.

CHRISTOF POHR, Möbelfabrikant in Lugoj (Lugosch), wurde als Sohn eines Maurermeisters hierselbst geboren. Besuchte die Schulen seiner Geburtsstadt, trat in Timișoara (Temesvar) in die Lehre und wurde hier, im Jahre 1907 freigesprochen. Sodann arbeitete er in Budapest, Wien, Nürnberg, Frankfurt a. M., Leipzig, Paderborn in Westfalen, Bielefeld, Hamburg, Berlin und auch in Frankreich machte sich im Jahre 1920 selbständig. Seine Werkstatt ist mit Maschinen modernst eingerichtet und betreibt insbesondere Kunstmöbeltischlerei. Die innere Einrichtung der Textilfabrik lobt ihn als besonderen Meister. Machte den Weltkrieg als Feldwebel einer Telegrafeneinheit mit, geriet in Gefangenschaft, schmachtete 2 1/2 Jahre in Ostsibirien, von wo es ihm gelang durch Flucht wieder an die russische Front zu kommen. Ist Mitglied der Deutsch-

Schwäbischen Volksgemeinschaft, des Deutschen Gewerbe-Liederkranzes (war auch als Sänger tätig) und Ausschuss-Mitglied der Gewerbekorporation. Heiratete im Jahre 1921 KATHARINA LOVASZ, die Tochter eines Maurermeisters aus Iştvánfalva (jud. Severin) die im Haushalt tätig ist, jedoch sich um das Kinder-Tagesheim und den Deutschen Frauenverein Verdienste erwarb. Als Mädchen hatte sie eine Näherei mit 14—15 Angestellten. Ihre Tochter ist HILDA, Schülerin der IV. Klasse des hierortigen Klosters.

ANTON PONISCHIL, Statslehrer in Colonia-mică (Kleinsiedlung.) Erblickte in 1898 in Bareteaz (Baratzhausen) das Licht der Welt. Sein Vater war Lehrer. Absolvierte die Lehrerpriparandie in Szegedin, im Jahre 1916, übte sein Amt sodann in Sânpetru-mic (Kleinsanktpeter), Moritfeld, Teremia-mare (Marienfeld) aus und ist in obiger Eigenschaft seit 1926 in Colonia-mică (Kleinsiedlung) tätig. Anderthalb Jahre hindurch leistete er im Weltkriege Frontdienst, wurde dreimal verwundet, geriet in russische Gefangenschaft, in welcher er 8 Monate lang schmachtete. War Reserve-Leutnant der gewesenen Österr.-Ung.-Monarchie und ist als solcher auch in unserer Armee aufgenommen. Ist Sekretär des Schulstuhles, hat die Baumschule errichtet und die Schule renoviert. Befasst sich auch mit Landwirtschaft, Bienen- und Rassepflügelzucht und betätigt sich auch in der Baumschule. Spielt sehr gut Klavier, Orgel und Harmonium. Hat sich teils durch elterliche Hilfe, mehr jedoch noch aus eigener Kraft emporgerungen. Auch ist er Herrenfarrer. Veranstaltet alljährlich 2 bis 3 Dilettanten-vorstellungen zu wohltätigen Zwecken. Im Jahre 1922 heiratete er die in Periam geborene Landwirtstochter MARIA POSTSCHER. Frau Ponischil absolvierte ihre Mittelschulstudien in Periam, 1 Jahr in Szentes und studierte auch 1 Jahr in Budapest. Spielt sehr gut Klavier und macht sehr schöne Handarbeiten. Ihr Kind KARL besucht die IV. Klasse der hierortigen Elementarschule. Sie leben zurückgezogen für den Beruf und für die Familie.

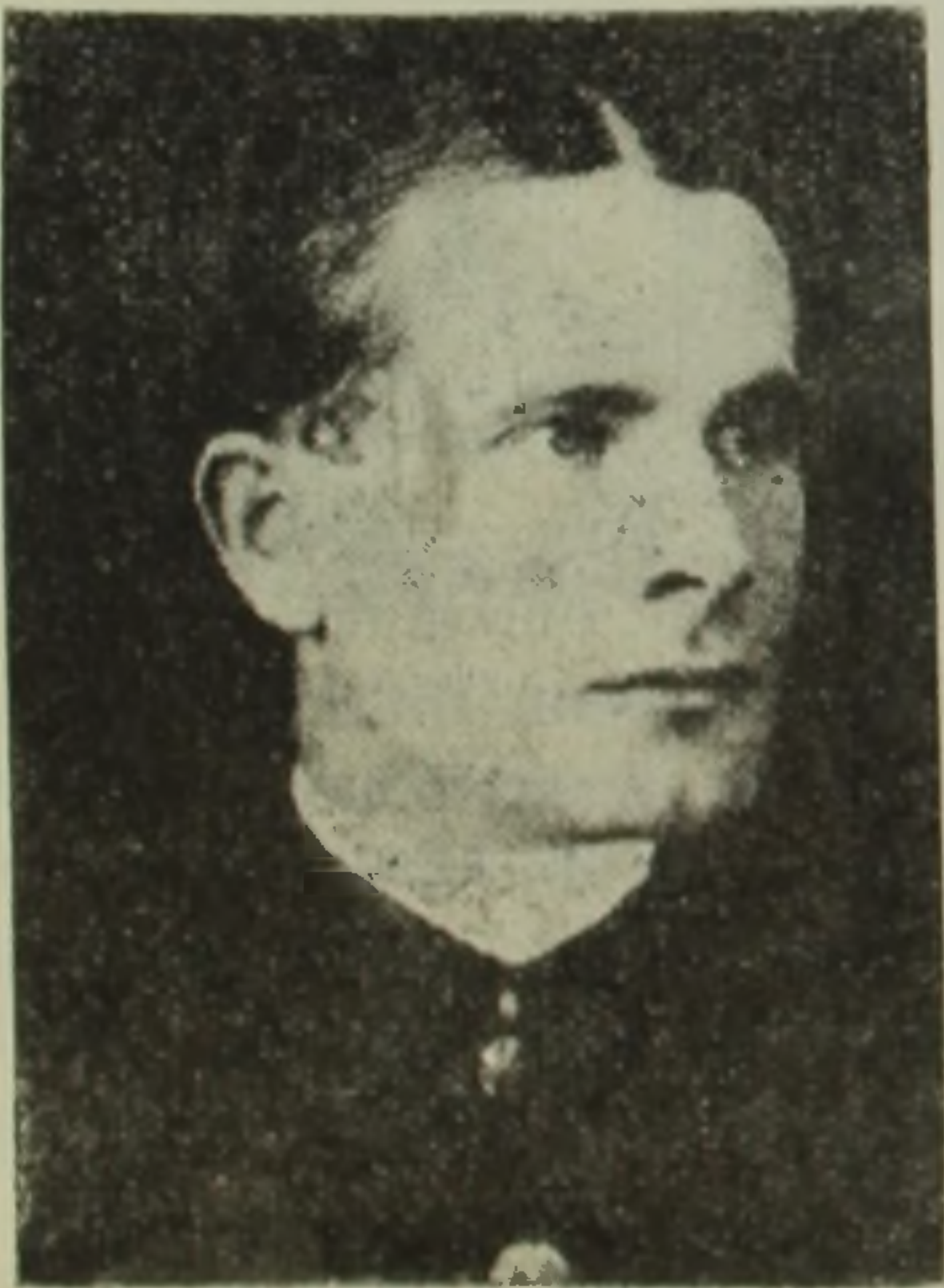

PETER POSIPAL, Bäckermeister in Lugoj (Lugosch), wurde hier geboren. Sein Vater war Tagelöhner. Ist seit dem Jahre 1929 hier selbständig, arbeitet mit 2 Öfen, die Erzeugung ist sehr gross. Machte den Weltkrieg mit und erhielt für sein tapferes Verhalten vor dem Feinde das Karl-Truppen-Kreuz. Focht 18 Monate hindurch ununterbrochen an der italienischen und rumänischen Front. Ist Mitglied der Gewerbekorporation. Heiratet im Jahre 1919 ANNA HILYER. Ihr Kind ist JÓZSI, 6 Jahre alt. Befasst sich gerne und im grösserem Masse mit Tauben- und Schweinezucht. Peter Posipal lebt reges Gesellschaftleben und auch mit vollem Herzen für seine Profession und für seine Familie.

ADAM POSMAYER, Landwirt in Sänmärtinul-Aradan (Aradsanktmartin), wurde hier selbst im Jahre 1881 geboren. Sein Vater war Landwirt. Zur Schule ging er in seiner Geburts-gemeinde. Machte den Weltkrieg mit und war 5 $\frac{1}{2}$ Jahre in russischer Gefangenschaft. Heiratete im Jahre 1905 ELISE MESSER, die Tochter eines Lanwirteehepaares. Frau Posmayer ist Fahnenmutter des hirortigen Jugendvereines. Die Fahnenweihe war in 1931. Das Ehepaar stiftete im Jahre 1928 eine Kapelle im Friedhof. Sie haben 3 Enkelkinder: BARBARA FACKEL-MANN, 9 Jahre alt, Schülerin der II. Elementarklasse, ELISE die 5 Jahre alt ist und MARIE, 1 Jahr alt. Die Mutter der Kinder, d. i. die Tochter ELISE des Ehepaares Posmayer, eine verehelichte Franz Fackelmann, ist am 22 September 1933 gestorben.

•

EMERICH POTCHEN, Bankdirektor in Cenadul-mare (Deutsch-Tschanad), wurde als Sohn eines Kaufmannes in Ce-nadul-veche (Alt-Tschanad) ge-boren. Er steht heute an der Spitze der Cenad (Tschanader) Sparkassa A. G. Er Maturierte an der höheren Handelsschule in Szegedin, im Jahre 1916. Den Weltkrieg machte er als Fähn-rieh mit und wurde für sein mutiges Verhalten vor dem Feinde mit der kleinen silbernen und Bronzmedaile und mit dem Karl-Truppen-Kreuz ausgezeich-

net. Nach dem Krieg befasste er sich mit Getreidehandel hier, bis 1925, dann wurde er Komerz-Direktor in Periam, bei der Fa. Grün-Blaudruckfabrik, war dort bis 1928, hernach wurde er in seine Gemeinde zurückgewonnen, um schon auch an der Gründung der Cenad (Tschanader) Sparkassa teilzunehmen. Ist Sekretär der Freiwilligen Feuerwehr, Aufsichtsratmitglied des Sindikates der Banater Geldinstitute und Mitglied des hierortigen Jagdvereines „Cerbul“. Sein Sport ist die Jagd, das Schwimmen und Tennisspiel. Heiratete aus Budapest IRENE GYÖRY de Nádudvar, die in Periam geboren wurde. Ihr Vater war Weingartenbesitzer. Ist im Haushalt tätig, spielt sehr gut Klavier. Ist Absolventin des Notre-Dame-Klosters in Periam. Ihr Kind ist HELGA, 5 Jahre alt.

Die Familie Potchen lebt reges Gesellschaftsleben und erfreuen sich allgemeiner Simpathie.

*

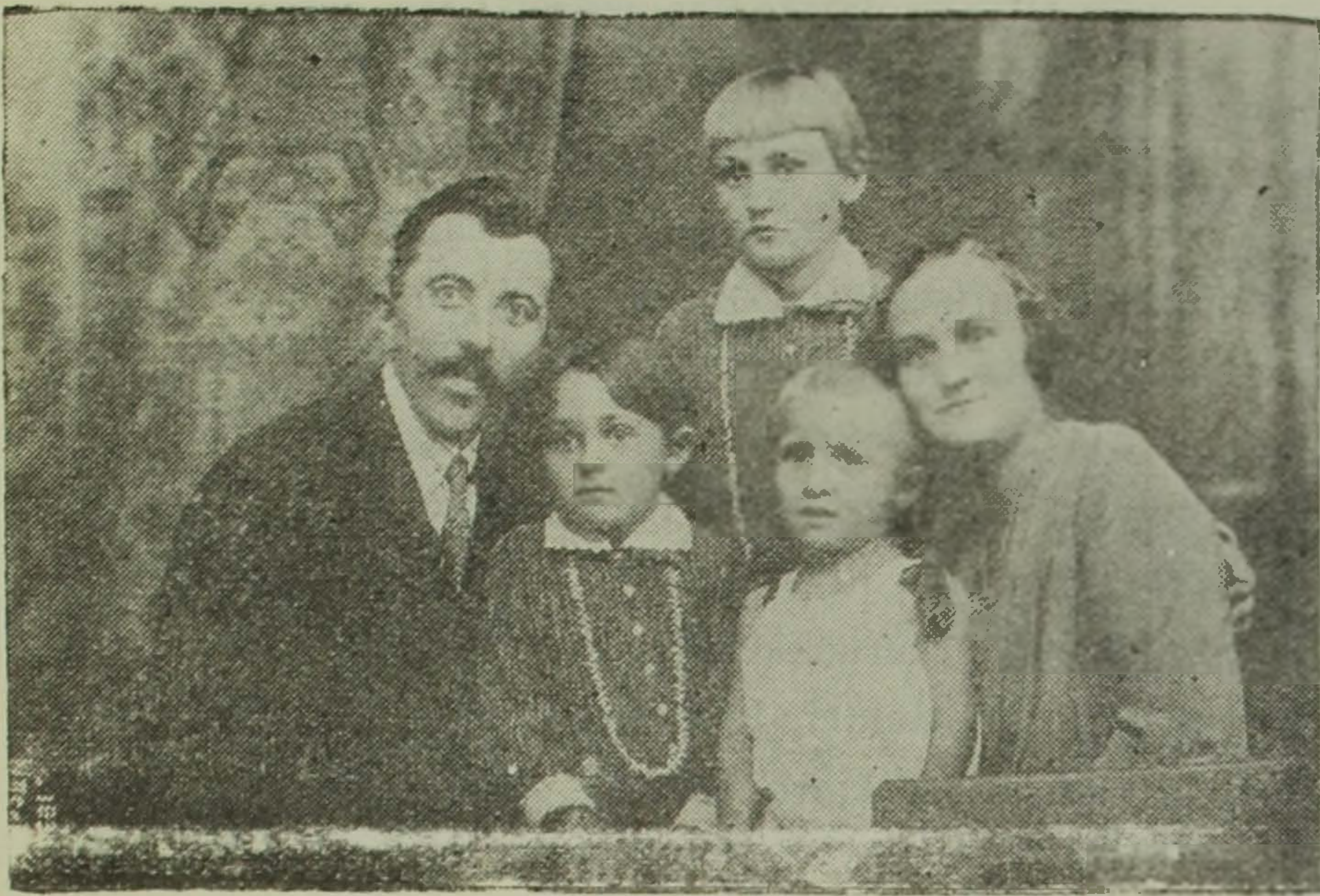

Frau JULIUS PRINZ, geb. ROSA HOHN, ist die Gattin des Bankbeamten Herrn Prinz in Aradul-nou (Neuarad). Ist die Tochter eines Direktor-Grundbuchsführers. In der Hauptsache betätigt sie sich in der Hauswirtschaft. Absolvierte 5 Gymnasialklassen in Arad, maturierte an der Handelsschule daselbst und heiratete unmittelbar nach Beendigung ihrer Studien. Hervorzuheben ist ihr Klavierspiel, in welcher Kunst sie es soweit brachte, dass sie mit grossem Erfolge vor der Öffentlichkeit brillierte. Frau Prinz ist übrigens allgemein kunstbegabt, wofür ihr Mitwirken bei Theatervorstellungen (des Mädchenvereines), ihre Gesangsleistungen auf Konzerten und in der Kirche, beredtes Zeugnis ablegen. Auch auf dem Gebiete der Wohltätigkeit ist sie eifrig beschäftigt und lebt ein reges Vereinsleben. Ist Schriftführerin der Sozialen Missionsgesellschaft, Mitglied des Kath.-Deutschen-Frauenvereines, des „Kölcsey“ und des Kath.-Mädchenklubs. Ist unermüdlich bestrebt, im Rahmen der Vereine stets ihr Bestes zu leisten. Grosse Belesenheit zeichnet sie aus.

Auch huldigt sie dem Sport, insbesondere dem Schwimmen, Tennisspiel und dem Eislaufsport.

*

LUDWIG PUSKÁS, Kammmfabrikant in Lugoj (Lugosch), wurde hier geboren. Sein Vater war ebenfalls Kammachermeister, bzw. Fabrikant. Die Firma wurde durch den Grossvater, im Jahre 1834 gegründet. Heute ist die Fabrik modern, mit elektrischem Betrieb eingerichtet. Puskás wurde im Jahre 1907 freigesprochen, arbeitete sodann in Deutschland, Wien, Budapest und Szegedin. Machte sich in 1925 in Lugoj (Lugosch) selbständig, In 1932 übernahm er von seinem Vater die durch den Grossvater gegründete Firma. Herr Puskás hat im ganzen Banat Absatzgebiet und hat auch in die Bukovina geliefert. Anlässlich südungarischen der Gewerbe- und Landwirtschaftsausstellung zu Timișoara (Temesvar), im Jahre 1891, erhielt er die Bronzmedaile, ebenso eine solche in 1899 vom Landes-Gewerbeverband und auf der Landwirtschaftsausstellung des Caraș-Severiner Komitates, in 1911 die silberne Medaile. Im

Schülerin der II. Klasse der hierortigen Klosterschule, MARIA, die in die Ovoda geht und ANTON.

ANTON RASZKOPF, Bauunternehmer, Inhaber einer Kalk- Zement- Bau- und Brennholz-Niederlage in Comloşul-Mare (Grosskomlosch), wurde in 1876 als Sohn eines Zimmermannes hierselbst geboren. Nach Beendigung der Schule seiner Geburtsgemeinde trat er hier in die Lehre (Maurerhandwerk), wurde in 1893 freigesprochen, arbeitete sodann als Bursche in Timişoara (Temesvar), Lugoj (Lugosch), Budapest und Wien, kam dann zurück und ist seit 1898 hier selbständig. Im Jahre 1907 legte er die Befähigungsprüfung eines Maurermeisters in Timişoara (Temesvar) ab. Seine Werke sind u. a. die hierortige Mühle und die Villa, auch hat er die Arbeiten für das griech. kath.-Bistum kontrolliert, die Glocken auf- und abmontiert. Den Weltkrieg machte er als Artillerie-Feuerwerker mit und erhielt für sein tapferes Verhalten vor dem Feinde das Eiserne Verdienstkreuz. Ist einer der Gründer des hierortigen r. k. Männergesangsvereines, war Präses der Gewerkekorporation, Kassier des kath. Männer- und Jugendvereines, ist gegenwärtig Gemeinderat, Ausschussmitglied der kath. Kultusgemeinde, Mitglied der Übernahms- und Baukommission der Gemeinde. Heiratete in 1898 THERESE MÜLLER, die Tochter eines Maurers seiner Geburtsgemeinde. Beide leben bescheiden, zurückgezogen.

Weltkriege wurde er zweimal verwundet. Ist Mitglied der Gewerkekorporation, der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft, der katholischen Kirchengemeinde, des Deutschen Gewerbe-Liederkranzes, des Ung.-Gesangs- und Musikvereines, Ausschussmitglied des Deutschen - Gewerbe - Liederkranzes. Heiratete im Jahre 1920 MARIE DECSOV, die Tochter eines Wagnermeisters aus Caransebeş, die im Haushalte tätig ist. Ihre Kinder sind: WILHELMINE, Schülerin der III. und GISELLA,

•

•

Wwe. JOHANN RECEAN, geb. ZAHORSZKY CÄCILIE, wurde im Jahre 1876 in Agram als die Tochter eines Offiziers geboren. Besuchte die Schulen in ihrer Geburtsstadt. Betätigte sich im Spital zu Neusatz, absolvierte einen 6 Monate-Kurs in Szeged und erhielt im Jahre 1909 Diplom. Bis zum Jahre 1914 weilte sie in Nord-Amerika, in welchem Jahre sie in ihre Heimat zurückkehrte. Seit dem Jahre 1929 ist sie Gemeinde-Hebamme. Ihr Gemahl starb im Jahre 1929.

*

PETER REINBOLD, Hutmachermeister in Lugoj (Lugosch) geboren als Sohn eines Hutmachers in Nițchișoara (Nitzkidorf). Lernte auch sein Gewerbe daselbst, wurde in 1914 freigesprochen, arbeitete sodann in Lugoj (Lugosch), Timișoara (Temesvar), Cluj (Klausenburg) und ist seit dem Jahre 1923 selbständig. Als selbständiger Meister arbeitete er 1 Jahr hindurch in Buziaș, nach diesem Jahr liess er sich hier nieder. Ist Mitglied der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft und

des Deutschen Heimes. Besitzt über seine Gewerbetätigkeit gute Zeugnisse. Seine Werkstatt ist maschinell eingerichtet. Heiratete im Jahre 1923 die Tochter KATHARINA des Nițchișoara (Nitzkidorfer) Gastwirten Fetzer. Der Ehe entsprossen die Kinder: ANNA, 8 Jahre alt, Schülerin des Kloster (2 Klasse) und PETERCHEN, 3 Jahre alt.

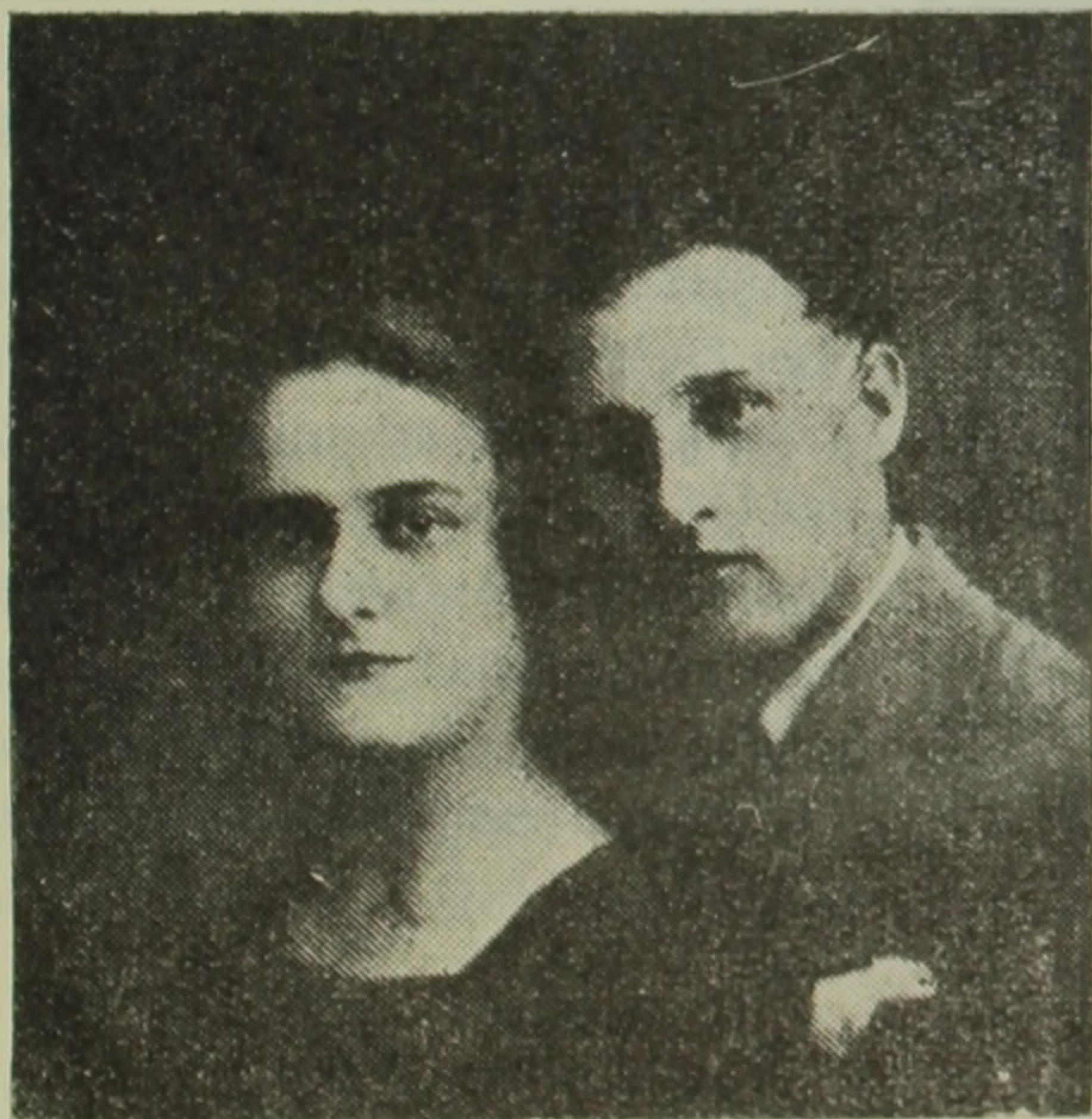
*

PETER REINERT, Steinmetzmeister in Biled, wurde als Sohn eines Schneidermeisters in Beșenova-nouă (Neu-Beschenowa), im Jahre 1892 geboren. Die Volksschule besuchte er in seiner Geburtsgemeinde, wurde im Jahre 1907 freigesprochen, arbeitete sodann als Bursche in

dienstkreuz mit der Krone, die Bronzmedaille und das Karl-Truppen-Kreuz. Heiratete im Jahre 1914 MARIA MASSONG, aus Bulgaruş (Bogarosch), die Tochter eines Rasierermeisters. Ihre Kinder sind: MARIA, 12 Jahre alt, Schülerin der V. Klasse der Elementarschule und KLARA, 9 Jahre alt, die die II. Klasse dieser Schule besucht. Frau Reinert ist Mitglied des Kath.-Deutschen Frauenvereines.

*

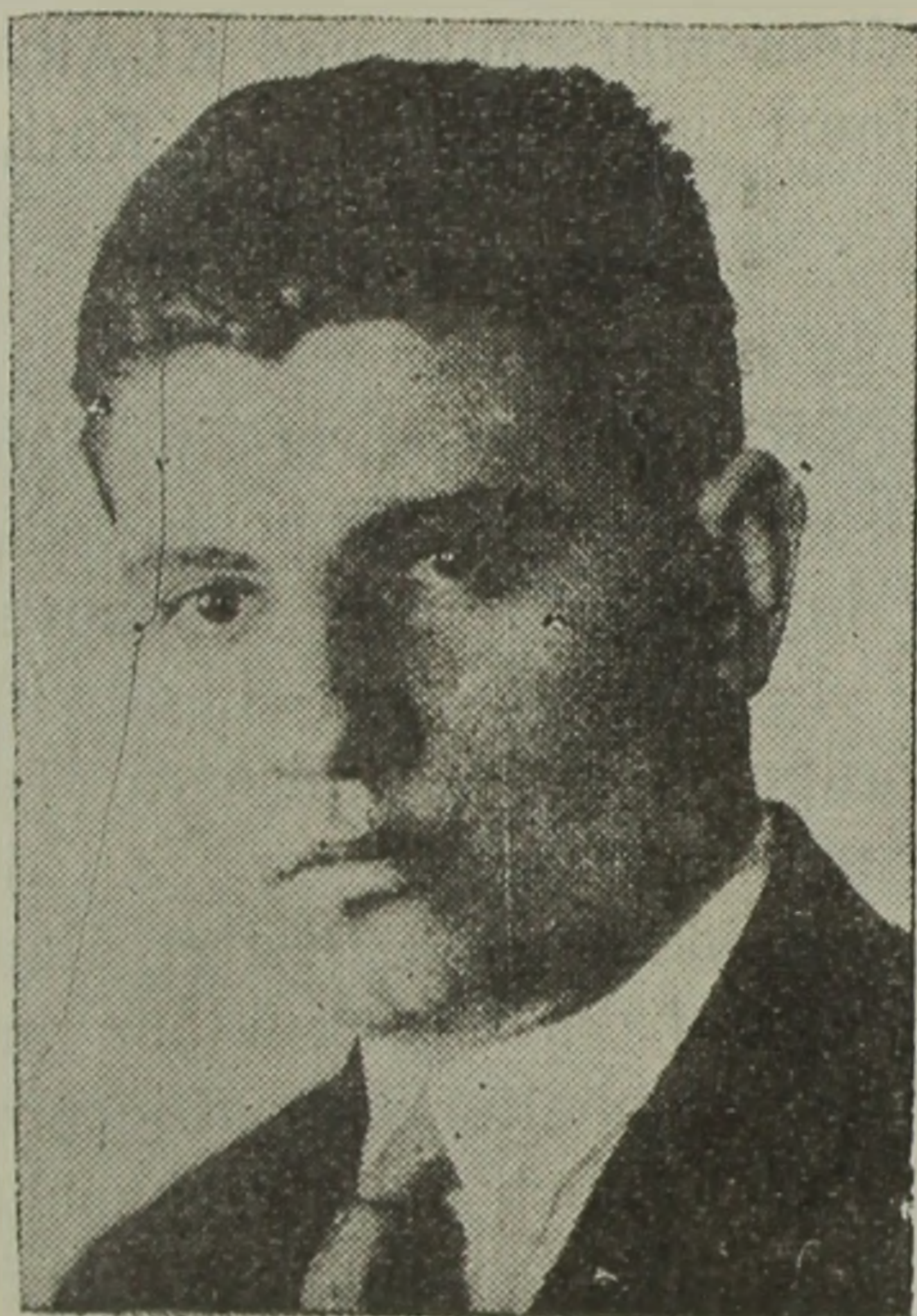

Lehrerpräparandie der Franziskaner in Sibiu (Hermannstadt) (1926), unterrichtete bis 1927 in Turda und ist seit diesem Jahre hier in Sănmărtinul-Aradan (Aradsanktmartin). Ist Mitglied des Kath. Deutschen-Frauenvereines und spielt sehr gut Klavier. Der Ehe ist entsprossen das Töchterlein HEDWIG, das gegenwärtig 3 Jahre alt ist. Sie leben zurückgezogen, für die Familie und für das Volk.

*

Bulgaruş (Bogarosch), Szolnok, Budapest, Caransebeş, Modosch, machte sich in 1914 in Pardany selbständig und ist seit 1922 hier in Biled selbständiger Meister. Gelegentlich der Ausstellung in Biled, im Jahre 1924, erhielt er für seine kunstvollen Erzeugnisse Ehrendiplom. Ist Vizepräsident der Gewerbekorporation, Schriftführer des Kirchenrates und Schulkommissionsmitglied. Am Weltkriege nahm er als Artillerie-Feuerwerker teil und erhielt für sein tapferes Verhalten vor dem Feinde das Silberne Verdienstkreuz mit der Krone, die Bronzmedaille und das Karl-Truppen-Kreuz.

MATHIAS REITER, Staats-Lehrer in Sănmărtinul-Aradan (Aradsanktmartin). Erblickte das Licht der Welt in 1907 in der Gemeinde Beşenova-nouă (Neubeschenova). Sein Vater war Landwirt. Absolvierte die Lehrerpräparandie in Timişoara (Temesvar) im Jahre 1926 und ist seit dieser Zeit in Sănmărtinul-Aradan (Aradsanktmartin). Besitzt Kantor-Diplom, spielt sehr gut auf der Orgel, Violin und Ziehharmonika. Auch ist er Buchhalter des Konsumvereines und beschäftigt sich noch mit Viehzucht. Als Lehrer veranstaltet er alljährlich einige Vorstellungen, deren Erträgnis Wohltätigkeitszwecken dient, insbesondere werden die Armen hievon bedacht. Heiratete in 1930 CHARLOTTE GROSZ, die Tochter eines Oberbuchhalters in Schemnitz (Selmezbánya). Ist diplomierte Lehrerin, machte ihre Studien an der

SIMON RESCHREITER, Besitzer einer Gemischtwarenhandlung in Şangu (Segenthau), wurde als Sohn eines Landwirten hierselbst geboren. Absolvierte die Elementarschule seines Geburtsortes, trat in Aradulnou (Neuarad) in die Lehre, wurde im Jahre 1895 freigesprochen, arbeitete sodann in Ardeal (Siebenbürgen), bis er sich im Jahre 1901 in seiner Geburtsgemeinde selbständig machte. Ist Mitglied der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft, der Kath. Kirchengemeinde, Ehrenmitglied des Jugendvereines und des Sportvereines. Schon seit dem Jahre 1904 ist er Direktionsrat der hierortigen Bank. Er nimmt am gesellschaftlichen Leben lebhaft teil. Im Jahre 1906 heiratete er **MARIA ALBERT**, die Tochter eines hiesigen Landwirten, die seit dem Jahre 1907 Fahnenmutter des hierortigen Schützenkorps, so auch Mitglied des Deutschen Frauenvereines ist. Das Ehepaar adoptierte **NIKO LAUS DIESSLER** — dessen Frau geb. Anna Palmer ist — der in Lipova (Lippa) gelernt hat, im Whitehouse 2 Jahre hindurch tätig war und seit dem Jahre

1928 im Geschäfte seines Vaters arbeitet.

JOHANN RICHTER, Stationschef I. Kl. (der kgl. Staatsbahnen) in Reşiţa (Reschiţa), wurde als Sohn eines Bahnbeamten (Ung. Staatseisenbahnen) in Timişoara (Temesvar) geboren. Absolvierte 6 Klassen der Bürgerschule in Orşova, tat seiner Militärdienstpflicht von 1904 bis 1907 genüge, wurde in diesem Jahre Praktikant bei den Ung. Staatsbahnen in Vinţul de jos (Alvincz), leistete sodann Dienst als Bahnbeamter in Sebeşul-Săsesc (Szászsebes), Gyömrő, Şofronea, Milova, Odvoş, Simeria (Piski), war hernach Stationschef in Merişor, in Simeria (Piski) leitender Chef, bald auf der Station Caransebeş-Ziegelei, sodann in Vaţa de jos (Alvácza),

Vulcan, Craiova und ist seit 1931 August hier Stationschef. Heiratete im Jahre 1912 die Tochter HELENE eines Staatseisenbahn-Beamten. HELENE RICHTER, geb. ISPRABNIC absolvierte die Mittelschule für Mädchen in Arad. Der Ehe entsprossen die Kinder JOHANN, Schüler der VI. Klasse des Gimnasiums in Arad und GEORG, Schüler der III. Klasse der Turda (Tordaer) Gewerbeschule. Der sehnlichste Wunsch der Eheleute ist sich nach der Pensionierung des Mannes nach Curtici zurückziehen zu können.

*

PETER RIESZ, Grund- und Mühlenbesitzer in Valeapai, wurde in Sânnicolaul-mare (Grossanktnikolaus) als Sohn eines Grundbesitzers geboren. Absolvierte 4 Mittelschulklassen in Szegedin, die Landwirtschaft-Schule in Sânnicolaul-mare (Grossanktnikolaus) und wirtschaftete sodann zuhause selbständig. Ist geprüfter Autolenker und Maschinist. Leidenschaftlich huldigt er der Jagd. Ist Mitglied des „Vulturul“ Jagdvereines in Bocşa-montana und der Jagdgesellschaft in Sânnicolaul-mare (Grossanktnikolaus) und der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft. Zur Zeit des Weltkrieges rückte er mit eigenem Auto ein, wurde jedoch in 1915 als diplomierter Landwirt beurlaubt. Ist Besitzer eines Dampfzuges

samt 2 Maschinen und einer Mühle mit tägl. 1 Waggon Leistungsfähigkeit. Machte grosse Feld- und Waldkäufe, insbesondere kaufte er in 1907 200 Joch in Torontaltopolya, in den Jahren 1908—1910 kaufte er Wälder (300 Joch) in Pecica (Petschka), im Jahre 1913 in Periam (Perjamosch) 813 Joch Felder und Wälder, in 1917 in Valcapai 1850 Joch Feld und 680 Joch Wald, in 1921 in Brestovaţ (Aga) (Juhos) 200 Joch, in 1922 60 Joch Wald in Chevereşul-mare (Grossköveres), in 1924 ein grösseres Waldgebiet in Periam (Perjamosch). Seine Gemahlin ist eine geborene MARGARETA FISCHER, eine Gutsbesitzerstochter aus Nákofalva (Seleş), (heute Jugoslawien). Die Kinder des Ehepaares sind: ELISE, Universitätshörerin (werdende Professorin) des letzten Jahrganges in Cluj (Klausenburg), HANS, Universitätshörer in München (Landwirtschaft), PETER, absolviert das Gymnasium und MARGARETA, die die I. Klasse des Gymnasiums im Kloster zu Sânnicolaul-mare (Grossanktnikolaus) besucht, Hans ist Reserveleutnant unserer Armee, Peter huldigt mit Vorliebe dem Wintersport und Athletik und ist ein sehr guter Skiläufer. Gewann bisher äussers viele Prämien und stellte viele Jugendrekorde auf.

*

PETER ROOS, Wagnermeister in Sânnicolaul-mare (Grossanktnikolaus). Wurde hier selbst im Jahre 1890 geboren. Sein Vater war ebenfalls Wagnermeister. Besuchte die Elementarschule seiner Geburtsgemeinde, trat auch hier in die Lehre und wurde im Jahre 1906 freigesprochen. Dann arbeitete er in Szegedin, zog nach Nordamerika (St. Louis), verbrachte dort die Zeit auf seinem Gewerbe von 1906 bis 1911 19. September, kam in seine Heimat zurück, arbeitete bei seinem Vater 2 Jahre hindurch während des Krieges und ist seit 1918 selbständig. Im Weltkriege wurde er verwundet, geriet in russische Gefangenschaft, schmach-

tete dort 22 Monate lang und wurde dann als 60 %-iger Krieginvalid als Austauschgefangener heimbefördert. Seine Werkstätte ist auf elektrischen Betrieb eingerichtet. Ist Mitglied des Kasinos, der Gewerbekorporation, der Kath. Kirchengemeinde und ist Gemeinderat von Sânnicolaul-mare (Grossanktnikolaus.) Heiratete in 1918 KATHARINA BERNHARD aus Sânnicolaul-german (Deutschanktnikolaus). Ihre Kinder sind: PETER, Schüler der IV. Gymnasialklasse hier und KATHARINA, 4 Jahre alt.

HEINRICH ROBNIK, Bau- und Galanteriespengler in Caransebeș, wurde als Sohn eines Waldunternehmers in Ferdinand geboren. Lernte in Ferdinand und in Caransebeș, wurde in 1915 daselbst freigesprochen, arbeitete im Regat, in Sinaia, trat in die im Jahre 1890 gegründete Firma seines Vaters als Kompagnon, machte sich im Jahre 1925 selbständig. Seitens der Astra erhielt er anlässlich der Ausstellung im Jahre 1931 Anerkennungsdiplom und hatte beim Besuch seiner Majestät unseres Königs Galanteriewaren ausgestellt. Ist Mitglied der Gewerbekorporation, Kassier der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft, war im Ausschuss des Kulturverbandes und Sänger-Mitglied des hierortigen Sängervereines. Ist begeisterter Footballist. Heiratete im Jahre 1923. Seine Frau, VIKTORIA FARA ist in Caransebeș geboren. Ist eine gute Zitter-Spilerin. Ihr Tochterchen HILDEGARD besucht die 2. Klasse der hierortigen deutschen Schule.

ADALBERT ROTTER, Restaurateur in Reșița, wurde als Sohn eines Bergmannes hier selbst im Jahre 1866 geboren. Besuchte die Schulen seiner Geburtsgemeinde. Gründete und baute d. Walzwerk-Pension hier und leitet selbe von 1878 an bis 1903. Ist Mitglied der Gewerbekorporation, der „Unio“-Vereinigung, Ausschussmitglied des Jagdvereines und schon 22 Jahre hindurch Präses des Touristen-Vereines; weiters Mitglied der kath. Kirchengemeinde, Ausschussmitglied des Wirteverbandes und 1 Jahr hindurch Präses des „Eisernen Quartettes“ und Mitglied der freiwilligen Feuerwehr. Hatte die Klublokale des Jagdvereines, des Touristenvereines, des Vereins des „Eisernen Quartettes“ und der Gewerbetreibenden inne. Heiratete im Jahre 1890 JOHANNA HOLLSCHWANDTNER, die Tochter eines Waldhüters von hier. Der Ehe ist entsprossen die Tochter JOHANNA, verhehlicht an Gala Gábor, einen Dreher hier. Das Enkelkind Gala Anti ist in 1914 hier geboren und ist heute Kaufmann.

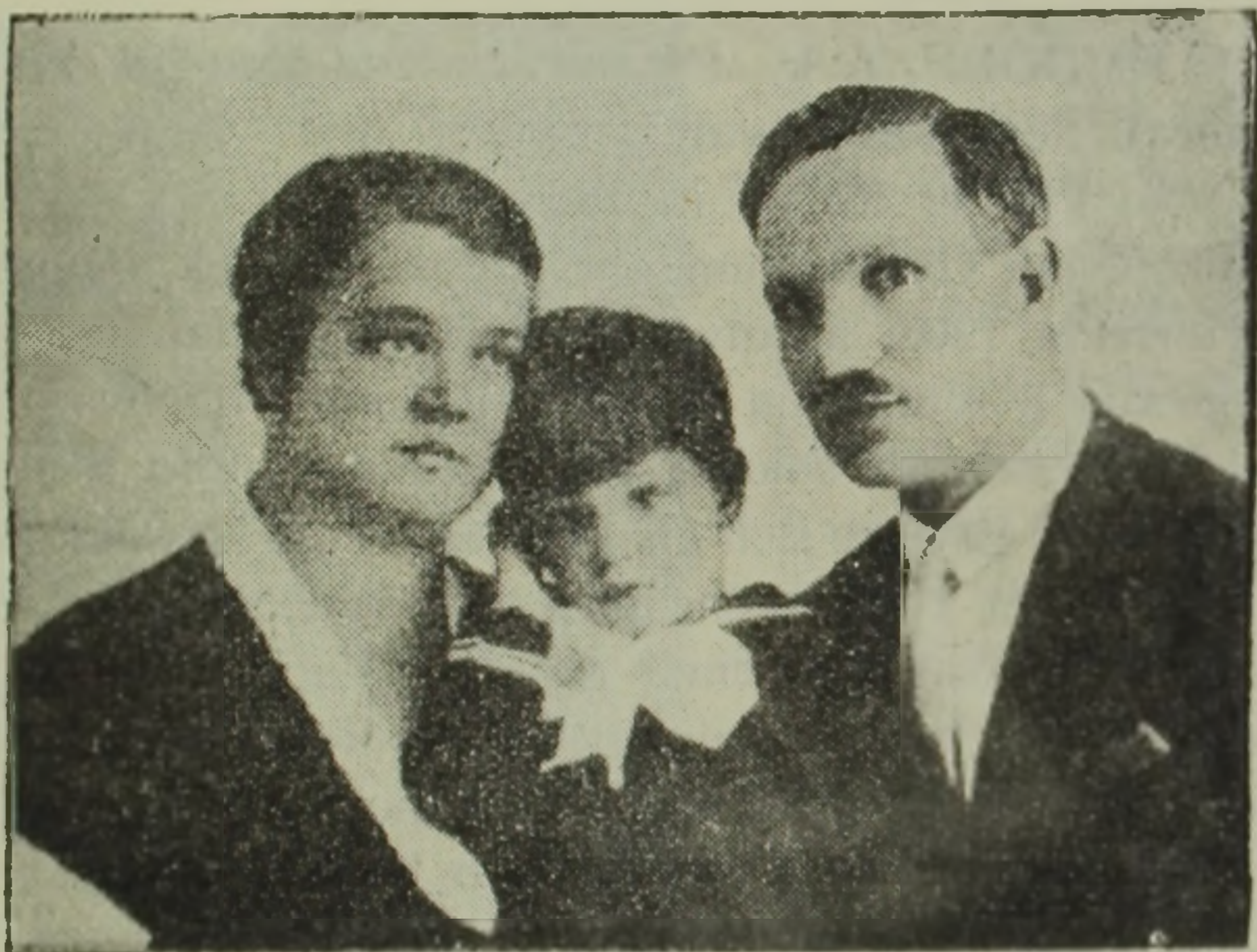

JOSEF ROTH, Kreisnotär in Unip ist in Voiteg geboren. Seine Eltern sind Grundbesitzer. Legte die Maturitätsprüfung in der Szeged-er Oberrealschule ab und erhielt in 1910 in Fünfkirchen das Notärsdiplom. War nachher Vizenotär in Ciacova (Tschakova), Notär in Şipet, dann in Petromani, hernach in Ciacova (Tschakova), Liebling, Remetea-Timişana und seit 1929 ist er hier Kreisnotär. Ist Mitglied des Notärvereines. Spielt gerne Flöte.

Seine Frau ANNA PECHTOL, ist in Voiteg aus Grundbesitzerfamilie geboren. Absolvierte die Mittelschulen im Budapester Kloster der englischen Fräuleins und machte nachher einen Postkurs durch. Nach Beendigung des Kurses war si in Deta angestellt, aber als sie heiratete dankte sie von ihrer Stelle ab. Ihr Lieblingsinstrument ist Zither.

Sia haben ein Mädchen, namens MARGARETHE adoptiert. Dieselbe absolvierte im Timișoara (Temesvarer) Kloster 4 Bürgerklassen, einen Malkurs und spielt sehr

gut Klavier. Die Familie lebt sehr bescheiden, zurückgezogen.

GEORG ROZSA, Staatslehrer und befähigter Kantor in Ferdinand, wurde als Sohn eines Verkehrschef der Budapester Elektrizitäts Gesellschaft in Budapest geboren. Absolvierte die Lehrerpräparandie zu Budapest im Jahre 1915 und ist seit 1917 hier Staatslehrer. War Reserve-Oberleutnant der gew. Öst. Ung. Armee und ist nunmehr in unserer Armee Reserve-Oberleutnant.

Ist Organist und Chordirigent, gründete im Jahre 1920 den hierortigen Sportklub und in 1925 den Gesangsverein. Gegenwärtig ist er Vizepräses der Kirchengemeinde.

Zurzeit, im Jahre 1921, als er Schriftführer der Kirchengemeinde war, tat er sich um den Ankauf von Kirchenglocken hervor. In seiner Eigenschaft als Vizepräses brachte er den Friedhof in Ordnung (Aufrichtung eines neuen Zaunes usw.), trug seinen Teil dazu, dass die Gemeinde mit elektrischen Lampen versehen wurde und war tatkräftig mitwirkend bei der Gründung des Jugendvereines. Veranstaht des öfteren Theatervorstellung zugunsten der Schule. Seit Gründung des Sportvereines war er Mitglied und ist geprüfter Football-Richter. Heiratete im Jahre 1917 EMMA HARTWEG, die Tochter eines Gastwirts und Hotelbesitzers aus Ferdinand, die eine gute Klavierspilerin ist. Ihre Schulen absolvierte sie im Timișoara (Temesvarer) Kloster. Der Ehe ist das Söhnchen GEORG entsprossen, das heute 6 Lenze zählt. Beide leben bescheiden, zurückgezogen.

DOMINIK RÖMER, Notär der Gemeinde Orțișoara (Orczidorf) ist in der Gemeinde Gottlob geboren. Maturierte im Szeged-er Gymnasium und widmete sich der administrativen Laufbahn. War Notärspraktikant in Uiheli (Ujhely), absolvierte den Notärskurs zu Gross-Betschkerek, war Vizenotär in Variaș (Varjasch), Pișchia (Bruckenu) und ist seit 1912 hier Notär. Ist Ehrenpräses der hiesigen freiwilligen Feuerwehr, Zensor in der hiesigen Filiale des Banater Bankvereines A. G. und Mitglied des Notärverbandes.

Seine Frau ANNA GILLICH, ist in der Gemeinde Variaș (Varjasch) geboren. Absolvierte ihre Mittelschulen im Timișoara (Temesvar-Josefstädter) Kloster und heiratete in Jahre 1910. Spielt sehr gut Klavier und ihre einzige Zerstreuung ist noch die Handarbeit.

Ihr einziger Sohn JOHANN, ist Universitätshörer der juristischen Fakultät in Cluj (Klausenburg).

Die Familie Römer wird in der Gemeinde und in der Umgebung allgemein geehrt und geschätzt.

*

JOSEF RUDOLF, r. k. Pfarrer in Stamora-germană (Deutsch-Stamora). Sein Vater war Landwirt und Ziegeleibesitzer in Deta, wo Pfarrer Rudolf in 1888 das Licht der Welt erblickte. Studierte am Gymnasium zu Szegedin und Weisskirchen, maturierte in 1908, absolvierte die Theologiestudien in Timișoara (Temesvar), wurde im Jahre 1912 zum Priester geweiht und betätigte sich als solcher in Sankthubert und Reșița und ist seit 1921 hier. Erwarb sich als Pfarrer grosse Verdienste. Sein Werke sind in der Hauptsache das Heldendenkmaal, errichtet in 1924 die Beschaffung einer grossen Glocke (400 kg.) in 1925 weiterer 4 Glocken im Jahre 1931, die Renovierung der in 1850 erbauten Kirche (sowohl innen wie auch aussen) in den Jahren 1923 und 1931, der Bau eines neuen Dachstules, nachdem der Blitz in den Kirchenturm eingeschlagen war — es geschah in 1931 — und der Turm abbrannte, die Anbringung der Uhr (1931), die Vergrösserung des Kirchenzaunes in 1924. Ist Präses des Rosenkranz-Vereines, Ehrenpräses des Jugendvereines, des Mädchenkranzes und des Frauenvereines. Im Jahre 1922 erhielt er vom Männergesangsverein ein Ehrendiplom. Geht in seinem priesterlichen Beruf nach.

*

FRANZ RUPPERT, r. kath. konfessioneller Direktor-Lehrer und Kantor in Mășloc (Blumenthal). Wurde im Jahre 1884 als Sohn eines Landwirtes hierselbst geboren. Absolvierte im Jahre 1904 die Lehrerpräparandie in Arad und ist seit dieser Zeit hier. Gründete im Jahre

als Mitglied dieses Vereines. Ihre Kinder sind: ANNA, Schülerin der IV. Gymnasialklasse und ELISE Schülerin der II. Klasse des Gymnasiums im Lipova (Lippaer) Kloster.

JOHANN SAUER, Herren- und Damenschneider in Periam, wurde als Sohn eines Landwirteehepaares in Lenauheim geboren (in 1889). Zur Schule ging er in seiner Geburts-gemeinde. Die Lehrzeit verbrachte er in Szeged, wo er im Jahre 1907 freigesprochen wurde. Arbeitete sodann in Budapest, Wien, zog nach Nordamerika, kam jedoch im Jahre 1912 nach Szeged zurück wo er sich selbständig machte. Hier verblieb er bis 1914, in welchem Jahre er, ebenfalls als selbständiger Meister, in Periam sich niederliess. Anlässlich der Ausstellung in 1925 in Periam erhielt als Anerkennung Diplom und Gold-medaille. Befasst sich auch mit Landwirtschaft. Ist Ausschuss-mitglied der Gewerbekorporation, Mitglied des Kirchenrates, der Feuerwehr, Ausschussmitglied des Leichenvereines, und nimmt Platz in der Interimskommission des Gemeinderates. Heiratete im 1912 MAGDALENA KAUL aus Grabați, die Tochter eines Schuhmachermeisters. Ihre Kinder sind: JOHANN, der ebenfalls

das Schneiderhandwerk erlernte und heute 18 Jahre alt ist, JOSEF, Schüler der IV. Klasse des Gymnasiums und RICHARD, der die Elementarschule (III. Klasse) besucht.

MATHIAS SCHAMBER, Jimbolea (Hatzfelder) Landwirt entstammt einer dortigen Landwirtenfamilie. Seine Elementarschulen absolvierte er dortselbst und 2 Gymnasialklassen in Szeged. Dann ging er nach Hause und arbeitete in der Wirtschaft. Im Jahre 1909 heiratete er und bereiste mit seiner Gattin mehrere Badeorte. Ist Sängerpräses und auch gleichzeitig

Ehrenmitglied des Gesang- und Sportvereines „Landestreu“ von hier, ausserdem als leidenschaftlicher Jäger Mitglied des hiesigen Jagdvereines, Bauernvereines, Landwirtschaftsvereines, Genossenschaftsvereines und des Sportvereines „Hertha“. Seine Frau ANNA KRUTSCH ist auch hier aus einer Landwirtenfamilie geboren. Absolvierte die hiesige Bürgerschule, war 3 Jahre hindurch II. Vorsitzende des Banater Deutschen Frauenvereines und 2 Jahre dortselbst im Ausschusse. Ist die Fahnenmutter und auch gleichzeitig Ehrenmit-

glied des hiesigen Gesang- und Sportvereines „Landestreu“. Ihr Lieblings Musikinstrument ist Zither, ausserdem befasst sie sich mit besonderer Vorliebe mit Rassengeflügelzucht. Hat in Jahre 1929 am hiesigen Schwabenball den Vortanz gemacht und spendete einen Strauss. Erhielt auch für ihre wunderschönen Handarbeiten ein Anerkennungsdiplom. Der Gesangsverein Landestreu gewann im Jahre 1928 in Deta am Sängerbundfest in der III. Gruppe den ersten Preis, einem prachtvollen Silberpokal. Ihr Zukunftsbestreben ist u. a. das Aufblühen des Vereinslebens des Gesang und Sportvereines „Landestreu“ zu fördern.

*

JOSEF SCHAUS, konfess. Direktor-Lehrer in Bulgaruș (Bogarosch) ist hierselbst geboren. Absolvierte die Lehrerpräparandie im Kiskunfélegyháza im Jahre 1896 und war 1 Jahr im Budapester Pädagogium. Dann kam er als Lehrer nach Bulgaruș (Bogarosch) und wirkt noch heute in obiger Eigenschaft in der Gemeinde. Seit 1930 ist er Direktor-Lehrer. Während des Weltkrieges hat er vom Kriegsbeginne bis zu Kriegsende Militärdienst geleistet. Ist Präses des Westbanater katholischen Lehrerkreises, Mitglied des ka-

tholischen Lehrerverbandes und der deutschen Volksgemeinschaft. Spielt sehr gut Orgel, Kla-

vier, Violin und Harmonium. Ist Dirigent des Kirchen und Männerchores. Veranstaltet mit dem Männergesangsverein jährlich Dilettantenvorstellungen zu Wohltätigkeitszwecken.

Seine Frau MARGARETE BARTOLE dipl. Lehrerin ist in Grabați (Grabatz) geboren. Absolvierte die Lehrerpräparandie in Szeged und hat 1 Jahr hindurch in Vertretung unterrichtet. Im Jahre 1909 heiratete sie und dankte von Ihre Stelle ab.

Sie haben zwei Töchter u. z. MARGARETE, Schülerin im Lipova (Lippa-er) Kloster und HEDWIG Schülerin der hiesigen Elementarschule.

Die Familie Schaus lebt bescheiden, zurückgezogen und sind wertvolle, hochgeschätzte Mitglieder der hiesigen Intelligenz.

*

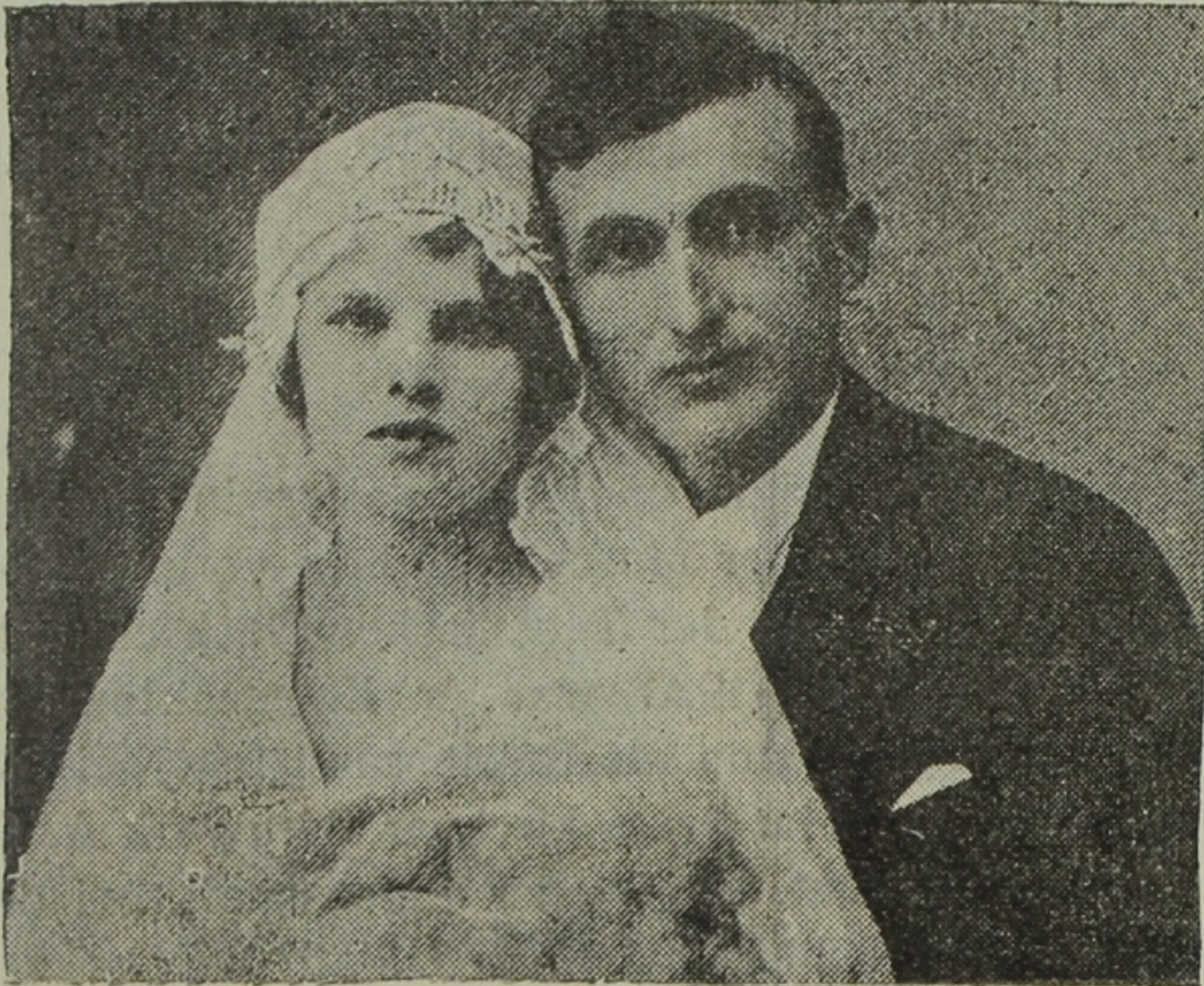
ALBERT SCHEIB, Ingenieur-Betriebsleiter in Nadrag. Sein Vater war Monteur bei der Maschinenfabrik vorm. Gebr. Klein in Talbruch. Studierte an der Technischen-Hochschule zu Ilmenau. In den Jahren 1921—1923 war er Konstrukteur im technischen Büro Tahlbruch, dann als Betriebsassistent bei der A. G. Charlottenbütte, dann im Gelsenkirchner Bergwerk A. G., in Düsseldorf Betriebsassistent, in gleicher Eigenschaft bei den Vereinigten-Stahlwerken Eichen, 1 Jahr in Galați und ist seit 1929 hier in Nadrag. Auch er machte den Weltkrieg durch, wurde zweimal verwundet und erhielt für sein tapferes Verhalten vor dem Feinde das Eiserne-Kreuz II. Klasse, das Verwundeten-Abzeichen und das Verwundeten-Kreuz vom Staate Oldenburg. Hat sich auch im Skilauf hervorgetan. Hat den Rang eines Leutnants in der Reserve. Ist Präses der hierortigen Bergkapelle.

*

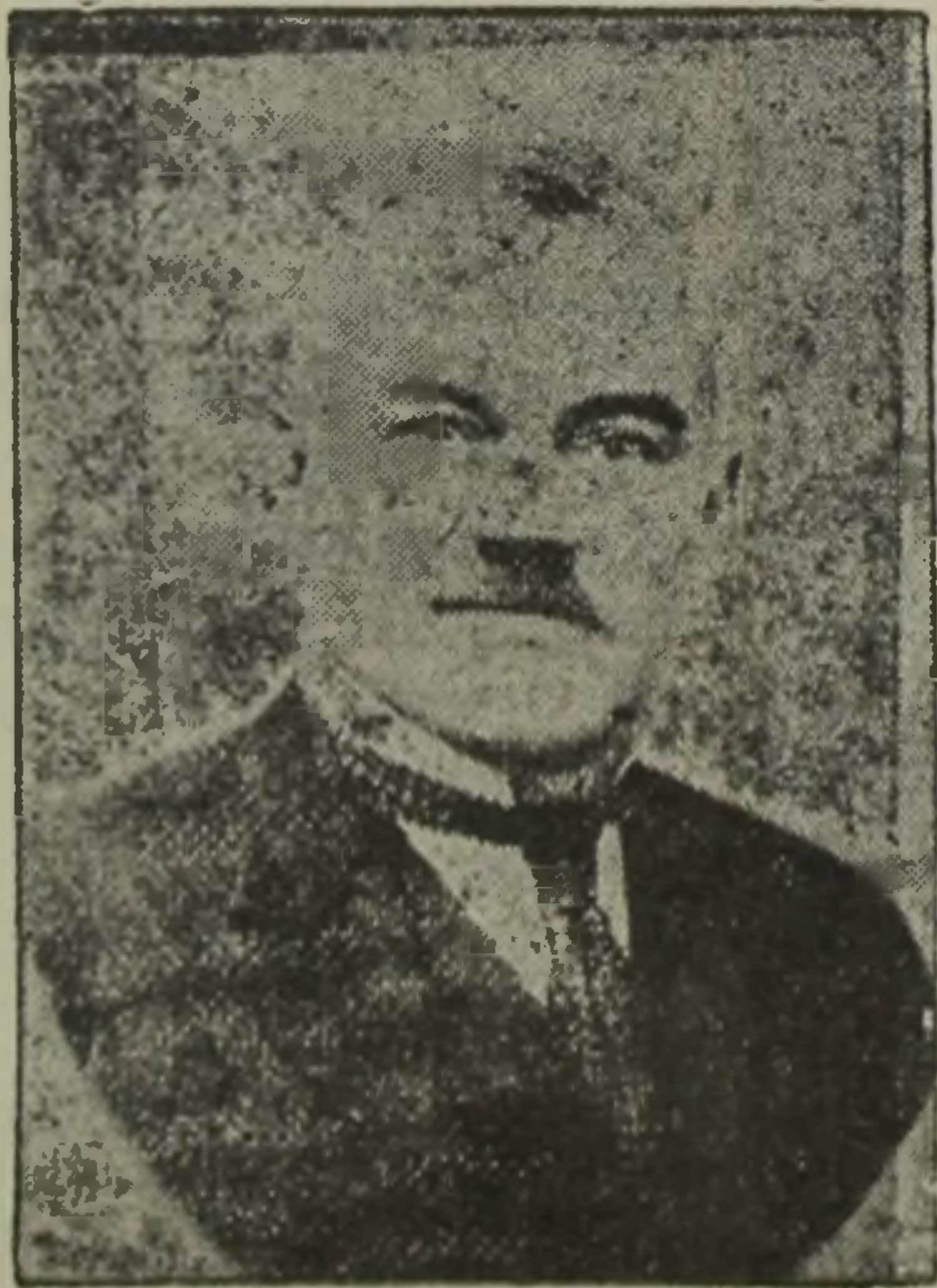
MICHAEL SCHIPPER, r. k. konfessioneller Lehre in Secușiu (Székesut), wurde im Jahre 1896 in Uiheli (Ujhely) geboren. Seine Eltern waren Landwirte. Die Lehrerpräparandie absolvierte er in Szegedin, wo er in 1916 das Diplom erhielt. Bekleidet auch die Stelle des Kantors. Ist seit dem Jahre 1919 hier. Ist Sekretär des Schulstuhles, Dirigent des Männergesangsvereines und des Kirchenchores, so auch Dirigent des hierortigen Gesangsvereines der ungarischen Landwirte, Bibliothekar und Sekretär der hierortigen Ortsgruppe der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft. Befasst sich mit Bienenzucht und Obstkultur. Spielt sehr gut auf der Orgel und auf dem Harmonium. Alljährlich veranstaltet er 2 bis 3 Dilettantenvorstellungen zu Wohltätigkeitszwecken. Machte den Weltkrieg als Reserve-Leutnant mit und erhielt ob seines heldenhaften Verhaltens vor dem Feinde zweimal die Bronz, die kleine Silber-Medaile und das Karl-Truppen-Kreuz. Auch in unserer Armee ist er mit dem Range eines Reserveoffiziers (Leutnant) aufgenommen. Heiratete im Jahre 1923 HELENE SCHIPPER, die Tochter eines Lehrers hier. Sie ist im Haushalte überaus tätig, spielt sehr gut Klavier und macht schöne Handarbeiten. Ihre Schulstudien machte sie im Timișoara (Temes-

varer) Kloster. Die Kinder des Ehepaares sind: KATHARINA, Schülerin der IV. Klasse der Elementarschule und HELENE, 3 Jahre alt.

Das Ehepaar lebt bescheiden, zurückgezogen.

Arrangiert jährlich Dilettantenvorstellungen zu Wohltätigkeitszwecken. Seine Frau GABRIELLE SCHMELZER ist in Sânpetru-sârbesc (Rácszentpeter) geboren. Ihr Vater ist dortselbst Lehrer. Sie erwarb sich nach Absolvierung des Timișoara (Temesvarer) Klosters Lehrerindiplom und ist hier Kindergärtnerin. Spielt sehr gut Klavier und Violin. Beide widmen sich mit voller Hingabe ihren Berufen.

JOSEF SCHÖN, Kachelofen-Erzeuger in Lugoj (Lugosch), ist in Fünfkirchen geboren. Verbrachte auch seine Lehrzeit in Fünfkirchen, wo er im Jahre 1900 freigesprochen wurde. Bereiste dann Deutschland und Bosnien. Seit 1911 ist er in Lugoj (Lugosch) selbstständig und besitzt eine Kachelofen-Niederlage. Machte den Weltkrieg mit und erhielt das silberne Verdienstkreuz. Ist Ausschussmitglied der Gewerbetekorporation. Im Jahre 1908 heiratete er KATHARINA STRUNK, aus Timișoara (Temesvar).

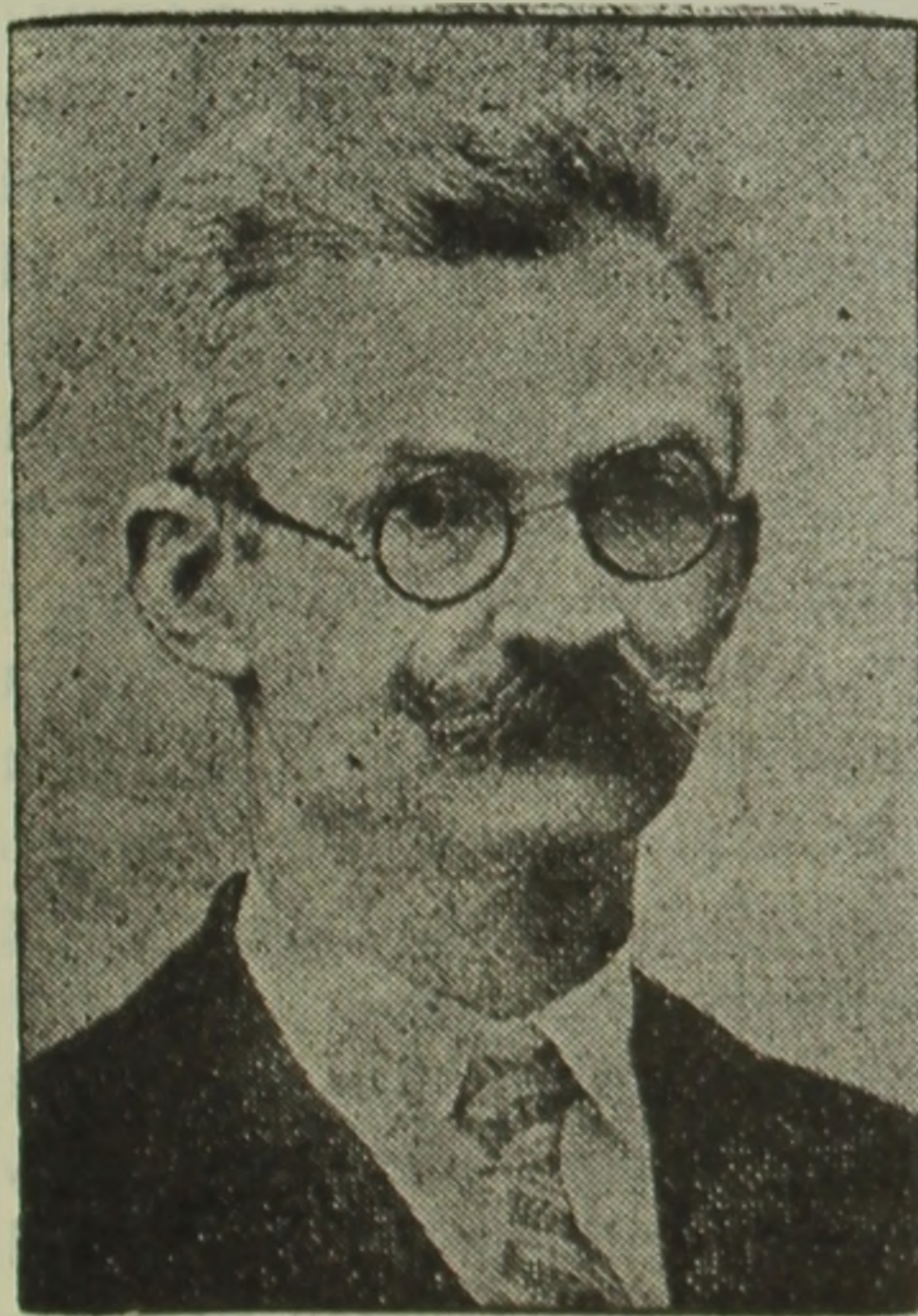
H. Josef Schön ist ein wertvolles Mitglied der hiesigen Gewerbetreibenden.

MICHAEL SCHNEIDER, Direktor-Lehrer in Covaci (Kovatschi). Ist in der Gemeinde Comloşul-mic (Ostern) im Jahre 1884 geboren. Seine Eltern sind Landwirte. Absolvierte die Lehrerpräparandie in Timișoara (Temesvar) in 1904, war sodann als Lehrer in Karád und Niedervereczke tätig, und kam im Jahre 1909 hierher nach Covaci (Kovatschi). Als Reserve-Leutenant machte er den Weltkrieg anderthalb Jahre hindurch mit und erhielt für sein besonders tapferes Verhalten vor dem Feinde die bronzene, die kleine silberne Tapferkeits-Medaille und das Karl-Truppen-Kreuz. Veranstaltet jährlich 2—3 Dilettantenvorstellungen zu wohltätigen Zwecken, so auch die sogenannte „Majalis“. Noch unter der ungarischen Äre erhielt er für sein besonders erspriessliches Wirken als Pädagoge vom Schulinspektorat ein Anerkennungsschreiben. Ist Sekretär des Schulstuhles, befasst sich mit Landwirtschaft und Rassegeflügelzucht. In erster Ehe war er mit **MAGDALENE MERLE** (1907) verheiratet, die in 1917 gestorben ist. Ging im Jahre 1921 eine

zweite Ehe ein, indem er **KAROLINE BRAMBORA** aus Weisskirchen, die Tochter eines Schneidermeistes zum Altar führte. Frau Schneider ist diplomierte Staatslehrerin, absolvierte die Lehrerpräparandie in Cluj (in 1900), lehrte dann in Remete (Kom. Bihor) und ist seit 1909 in Covaci (Kovatschi). Die Kinder des Ehepaares sind: **ELISE**, Lehrerin in Becicherecul-mic (Kleinbetschkerek), **THEREZE**, Handarbeitsprofessorin und **MICHAEL**, stud. med. veter. an der Universität zu Wien.

•

JOHANN SCHÖNAUER, Bau-, Galanterie- und Ornamenten-Spenglermeister in Aradul-nou (Neuarad), erblickte in Lugoj, in 1881 das Licht der Welt. Sein Vater war Schlossermeister. Die Elementarschule machte er in Arad durch, wo er auch 2 Klassen der Bürgerschule absolvierte. Dann trat er in Lugoj in die Lehre, wurde im Jahre 1898 freigesprochen und arbeitete sodann in Reșița 13 Jahre lang als Spengler-Vorarbeiter der „Steg“, hat aber inzwischen in Budapest, 3 Jahre hindurch an dem Technologischen-Gewerbemuseum Kurse absolviert. Auch hat er in Elektro-Chemisch-Galvano-Plastik, in Autogen-Schweissen und auch Gas- und Wasserleitungskurse mitgemacht. Selbst schriftstellerisch ist er tätig, indem er des öfteren Artikeln in der „Illustrierten Zeitung für Blechindustrie und Installation“ zu Leipzig, erscheinen lässt. Anlässlich der Ausstellung in Aradul-nou (Neuarad), im Jahre 1923 erhielt er das Anerkennungsdiplom. Vollbrachte grössere Arbeiten beim Bau der katholischen (1927) und der rumänischen (1930) Kirche,

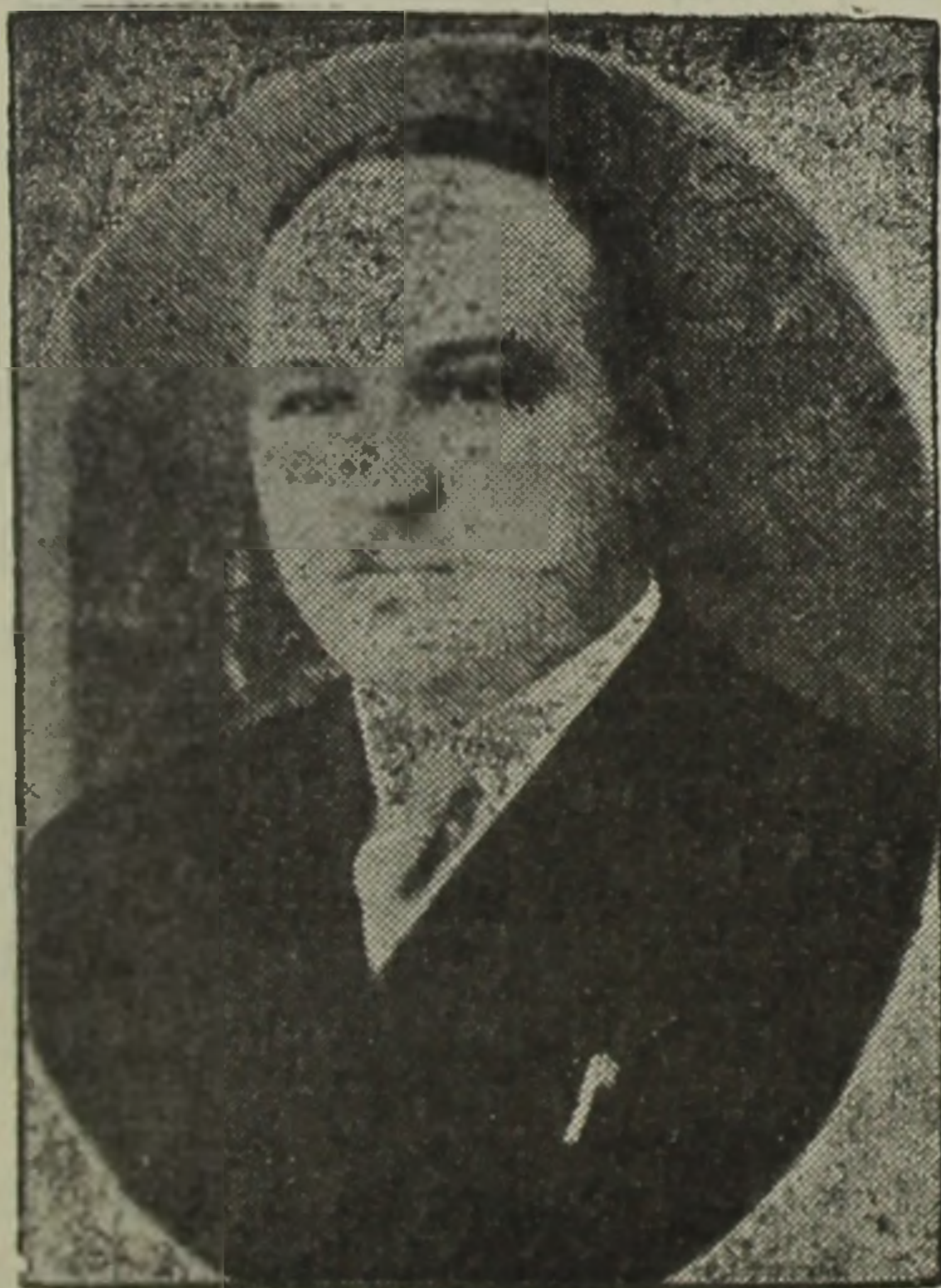
in Aradul-nou (Neuarad), sodann in Gataia (1928), Maureni (1927), Neudorf (1929), Panatul-nou (1929) und Szentmihályfalva (1932). Selbständig machte er sich in 1914 hier. Ist Asschussmit-

glied der Gewerbekorporation, der kath. Kirchengemeinde und der freiwilligen Feuerwehr. 13 Monate hindurch machte er Kriegsdienst. In 1915 heiratete er KATHARINA BUCHECKER von hier, deren Eltern Landwirte sind. Frau Schönauer entfaltet rege Tätigkeit im Gewerbeheim.

*

ARPAD SCHUSTER, städtischer Schornsteinfeger-Meister in Reșița, wurde hierselbst geboren. Sein Vater war ebenfalls Rauchfangkehrermeister. Nach Absolvierung von 4 Bürger-schulklassen in Timișoara legte er die Reifeprüfung an der Höheren-Handelsschule, ebenfalls in Timișoara, im Jahre 1911, ab. Erlente das Gewerbe bei seinem Vater und wurde in 1913 freigesprochen. Im Jahre 1914 absolvierte er in Wien die Schornsteinfeger-Fachschule, war hernach bei seinem Vater tätig, bis er in 1918 das Geschäft, bzw. das Gewerbe seines Vaters, als selbständiger Meister übernahm. In der Armee ist er Kadettaspirant. Ist ein passionierter Jäger und Liebt auch sehr die Musik und meistert die Violine gut. Auch als Sportsmann tut er sich hervor. Ist ein bekannter Herrenfahrer, hat u. a. im Motorradrennen bereits 10 Preise davongetragen, hat in 1914 beim Eröffnungsschiessen die Meisterschaft im Zielschiessen von Reșița errungen und erhielt auch im Tennisspiel bis jetzt 3 Preise, einen hievon in Reșița. Er ist Ausschussmitglied der Gewerbekorporation, der „Union“-Vereinigung, der „U. D. R.“ und der Jagdgesellschaft. Von der freiwilligen Feuerwehr besitzt er 2 Dienstmedailen. Heiratete im Jahre 1928 JULIANNA KUCHAR aus Kropach (Czechoslovakei), deren Vater Werkmeister bei U. D. R. ist und die sich hauptsächlich in der Haushalte betätigt, jedoch auch als Mitglied des evangelischen Frauenvereines vieles leistet. Der Ehe ist das Söhnchen HANS entsprossen, der heute 3 Jahre alt ist.

*

DR. PETER SCHÜTZ, Arzt in Uivar (Ujvar) ist dortselbst geboren. Absolvierte seine Mittelschulen in Timișoara (Temesvar) und wurde in 1928 in Graz zum Arzt promoviert. Dann war er 2 Jahre hindurch zwecks praktischer Ausbildung an der Universitätsklinik in Graz und kam in 1931 nach Uivar und übt seine Praxis bis heute als Privat-Arzt aus. Spielt sehr gut Klavier, ist leidenschaftlicher Motorradfahrer und ausgezeichnete Sänger. Singt sehr oft vor der Öffentlichkeit. In 1924 ging er mit einer Gruppe von Hoch-

schülern vom Auslanddeutschen Vereine als Tenorist nach Estland, Lettland, Lithauen und Ostpreussen. War an der Oper in Graz als Heldentenor engagiert.

Ist Mitglied des Ärzteverbandes, der Semmelweiss-Gruppe, dann lebenslängliches Mitglied der akademischen Sängerschaft „Gothea“ zu Graz, Vizedirektor des Uivar-er Männergesangsvereines, Ausschussmitglied der Kirchengemeinde, Mitglied der Deutschen Volksgemeinschaft, des Schwesternbundes der akademischen Sängerschaft „Gothea“. Infolge seiner Dienste zur Forderung des Vereines erhielt er vom hiesigen Gesangsverein ein Ehrendiplom. Seine Frau MARIE MIXICH, ist in Checea (Ketscha) geboren. Ihr Vater ist dipl. Landwirt. Absolvierte 6 Mittelklassen im Kloster „Notre Dame“ Timișoara (Temesvar) Josefstadt und im Jahre 1923 heiratete sie. Spielt sehr gut Klavier und zerstreut sich mit Handarbeit und Lesen.

H. Dr. Schütz und Frau sind Hochverehrte und geschätzte Mitglieder der hiesigen Intelligenz.

*

JOSEF SCHWARZ, geprüfter Zimmermannmeister in Jimbolia Wurde hier geboren. Sein Vater war Kammerdiener beim Grafen Csekonic. Die Schulen besuchte er in seiner Geburtsgemeinde. In 1895 absolvierte er die Gewerbeschule in Budapest. Auch in Wien besuchte er die Gewerbeschule, zumal er — noch vor dem Weltkrieg — in Wien seine Militärzeit abdiente, dort die Feldwebelscharge erhielt und 2 Jahre hindurch als Dienstführender bei den Einj. Freiwilligen eingeteilt war. Als Feldwebel in Wien machte er dort den Feuerwehrcurs mit und absolvierte mit gutem Erfolg. In Berlin war er 2 und 1/2 Jahre hindurch als Zimmerpolier tätig, als solcher auch in Budapest. Im Jahre 1902 kam er nachhause und machte sich selbständig. An der Front des Weltkrieges kämpfte er als Dienstführender-Feldwebel und erhielt für sein tapferes Verhalten vor dem Feinde die kleine silberne Tapferkeits-Medaile und das Karl-Truppen-Kreuz. 2 Monate und 26 Tage war er in

Montenegro in Gefangenschaft. Weiterhin war er als Bau-Werkmeister tätig. Ist seit 5 Jahren Präses des Gewerbe-Kasinos und seit 4 Jahren Kommandant der freiwilligen Feuerwehr, deren Mitglied er seit 1919 ist und bei welcher Institution er sich die Medaile für 10 jährige Dienste erwarb. Weiters ist er Ausschussmitglied der Gewerbekorporation und war Mitglied des kath. Kirchenrates, hat jedoch abgedankt. Seine hervorragendsten Arbeiten vollbrachte er an dem hierortigen Spital, an der Hutfabrik, der Elektrischen Zentrale, der Grabațier Dampfmühle, der Iarmata (Gyarmatär) Ziegelei, auch arbeitete er als Polier am Komitatshaus zu Székesfehérvár und an mehreren Bauten in Budapest. War in der Direktion der Scswäbischen Handelsbank hier. Heiratete in 1902 KATHARINA SCHIRA, eine Jimbolea (Hatzfelderin). Ihr Vater war Gewerbetreibender. Ihre Kinder sind: ELISABETA, die die Klosterschule hier besucht und PETER, der geprüfter Zimmermeister ist und die Gewerbeschule zu Timișoara (Temesvar) absolvierte. Herr Schwartz lebt ausschliesslich seinem Berufe und seiner Familie.

PETER SCHWARTZ, Jimbolea (Hatzfelder) Friseur, Bandagenerzeuger und Erzeuger orthopädischer Artikel, Wurde hierselbst geboren. Sein Vater war Arbeiter (Kleinhäusler). Ging hier zur Schule, trat hier in die Lehre, wurde im Jahre 1888 freigesprochen, arbeitete sodann

als Gehilfe in Budapest, dann hier und machte sich in 1899 (1. August) selbständig. Während des Krieges hat er in Békésgyula eine Bandagen- und Orthopäd-Werkstätte eingerichtet und diese auch geleitet. Er beschickte mit seinen Erzeugnissen Ausstellungen, so die zu Paris im Jahre 1910, auf welcher er den Grand Prix auf der Ausstellung zu Rom im Jahre 1912 den I. Preis erhielt. Auch auf den hiesigen Ausstellungen erhielt er Preise, so im Jahre 1908 den II. und im Jahre 1925 den I. Preis. Spielt gut Violine und spielte bei der Musik seinerzeit Klarinette. Sowohl er, wie auch seine Kinder pflegen bei Dilettantenvorstellungen mitzuwirken. Hier sei zu bemerken, dass Herr Schwartz auch Theaterfriseur ist. Ist seit 3 Jahre Präses der Gewerbekorporation, unterstützendes Mitglied des Gewerbe-Gesangsvereines, Vorsitz der Gewerbe-Lehrlingsschule, Ausschussmitglied des Armenhauses, war auch in der Gemeinde als Geschworener tätig, in Vertretung der Gewerbetreibenden und ist designiert in die Arbeitskammer. Beabsichtigt im Jahre

1934 ein Museum erstehen zu lassen. Heiratete im Jahre 1900 MARGARETA VACZY, die Tochter eines Stiefelmachermeisters von hier, der 15 Jahre hindurch Präses der Gewerbekorporation und 10 Jahre hindurch Mitglied des Gewerbe Gesangsvereines war. Die Kinder des Ehepaares sind: PETER und STEFAN, beide beim Vater als Friseure im Geschäft, MATTHIAS, Schüler der II. Klasse der „Banatia“-Lehrerpräparandie, MARGARETA, verhehlicht an Herrn Ferdinand Baitz, Eisendreher in der Bohn'schen Ziegelei.

*

KARL SCHWEITZER, Gemeindevotär in Gad ist in der jugoslavischen Gemeinde Ecicarmomana aus Kaufmannsfamilie geboren. Absolvierte die Handelsschule zu Grossbetschkerek und den Verwaltungskurs in Cluj (Klausenburg). Wirkte früher als Vizenotär in Giulváz (Gyülvész) und ist seit 1922 hier Notär. An dem Weltkriege hat er als Res.-Fährich teilgenommen. Ist leidenschaftlicher Jäger und gleichzeitig Sekretär des Jagdvereines „Rața“. Ausserdem ist er Mitglied des Vereines der Notäre.

Seine Frau KATHARINA FLEISCHER, ist in Giulváz (Gyülvész) geboren. Ihr Vater war Notär. Absolvierte ihre Mittelschulen im Timișoara (Temesvarer) Kloster, nachher war sie Bankbeamtin, als sie in 1923 heiratete, verliess sie diese Stellung. Spielt Klavier und huldigt

der Handarbeit. Aus ihrer Ehe entstammen zwei Kinder u. z. KARL und ISABELLA.

Herr Schweitzer und Frau leben bescheiden und sind wertvolle Mitglieder der hiesigen Intelligenz.

*

JOSEF SCHWEININGER, Staatslehrer der deutschen Sektion in Şag (Schag), wurde als Sohn eines Schuhmachermeisters hirselbst geboren. Absolvierte die Lehrerpräparandie in Baja, im Jahre 1905, war sodann in Căpăt (Keped), Utvin, Gier (Gyer) und Parța (Paratz) tätig und ist seit dem Jahre 1929 hier Lehrer. Ist auch röm. kath. Kantor. Dirigent des Kirchenkores und des Deutschen-Männer-Gesangsvereines (Fahne im 1930 geweiht). Ist ein Meister der Orgel und der Violine, und huldigt der Malerei, befasst sich mit Vorliebe mit Landwirtschaft, weinbau und Bienenzucht. Groses leistet er in der Kunst der musik. Hat ziemliche eingene Kompositionen unter Welchen insbesondere 4 Ave Maria, eine lateinische und 2 deutschsprachige Messen, viele Maria-Lieder, das Motto des Männergesangsvereines hervorzuheben sind. Auch komponierte er einen Şag („Schager Marsch“). Seine Frau geb. MARIE REPHOLZ ist die Tochter eines Landwirten aus Hodoni (Hodony). Die Ehe wurde im Jahre 1912 geschlossen. Frau Schweininger handarbeitet viel und schön und ist sehr belesen. Spendete der Kirche 14 Stationen (im Friedhofe) und die Heilige Elisabeth. Erhielt vom Bischof ein Dankschreiben. Der Ehe sind die Kinder entsprossen: JOSEF JAKOB, Schüler der III. Klasse der Handelsschule zu Timișoara (Temesvar), NIKOLAUS HEINRICH, OKONOM, CAROLINA AGNES, Schülerin der IV. Klasse des Gymnasiums am Josefstädter Kloster zu Timișoara (Temesvar).

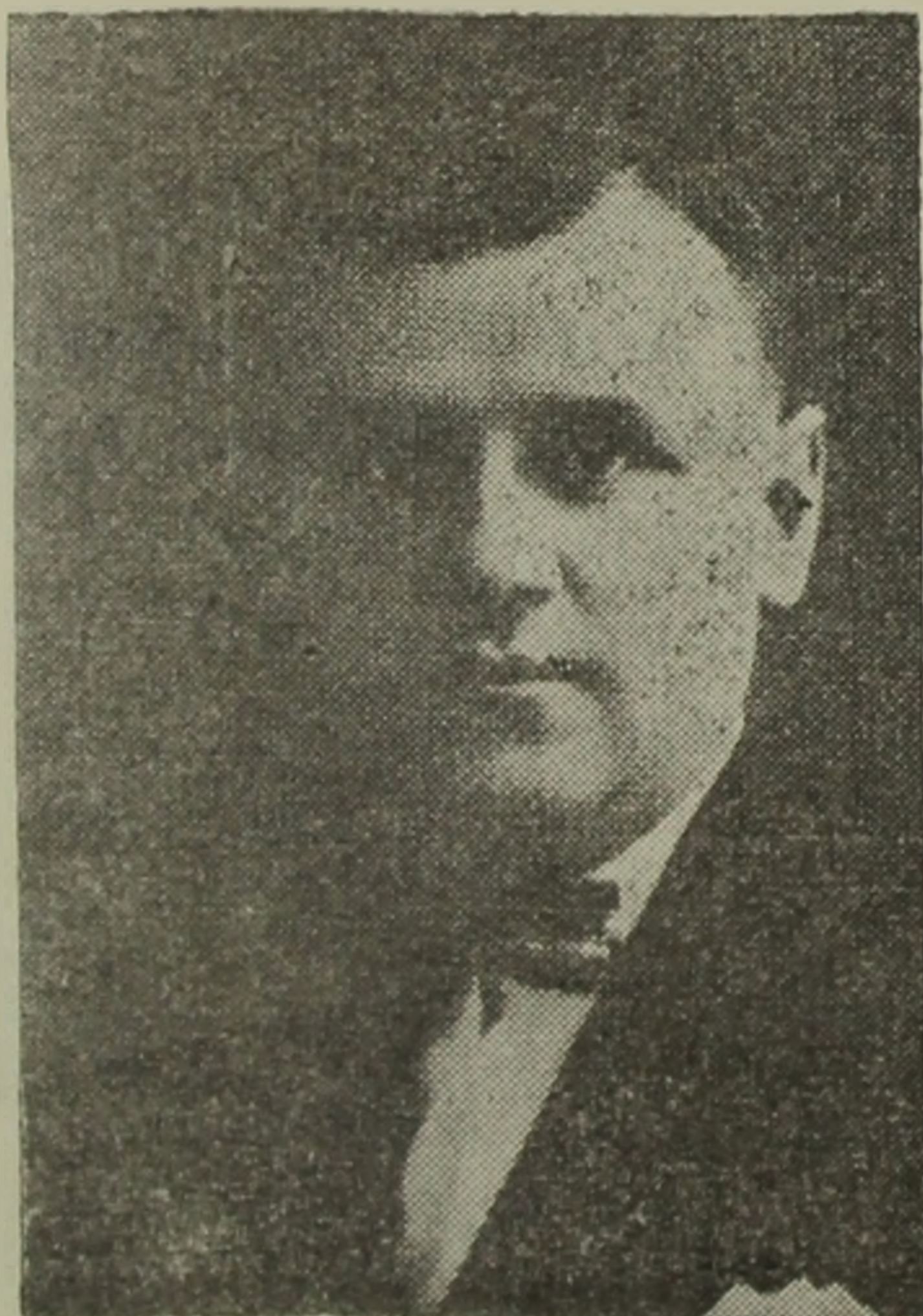
DR. ALFRED SEEMANN, univ. Arzt in Engelsbrunn, wurde in Gurahumora, im Jahre 1902 geboren. Sein Vater war Grundbesitzer. Absolvierte das Gymnasium in seiner Geburtsstadt, bezog sodann die Universität zu Graz (in 1921) und Innsbruck, praktizierte nach Erlangung seines Diploms in 1929 in Stettin, Kreefeld, Frankfurt a. M. und siedelte im Jahre 1933 hierher nach Engelsbrunn. Ist in der rum. Armee in Range eines Arzt-Reserve-Oberleutenant aufgenommen. Hat sich insbesondere in Deutschland äusserst wertvolle Fachkenntnisse erworben, die der leidenden Menschheit zum Wohle kommen. Geht in seinem Berufe nach. Seine Gemahlin ELLEN PANNER ist in Kreefeld geboren. Ihr Vater ist Fabriksdirektor. Beide leben bescheiden, zurückgezogen.

ANTON SEHI, Schmiedemeister in Biled, wurde im Jahre 1897 daselbst geboren. Sein Vater war ebenfalls Schmiedemeister. Ging in seiner Geburtsgemeinde zur Schule, absolvierte aber in Timișoara (Temesvar) auch 2 Klassen der Bürgerschule. Die Lehrzeit verbrachte er in der Werkstätte seines Vaters, wurde im Jahre 1913 freigesprochen und hat von seinem Vater die im Jahre 1881 gegründete Werkstätte übernommen u. zw. in 1920. Im Weltkriege nam auch er seinen Teil

heraus und verbrachte 4 Monate an der Front. Ist Präses der Gewerbekorporation und war mehrmals in der Gemeindevorsteherung tätig. Heiratete im Jahre 1919 ELISE SADORF aus Șandra (Alexanderhausen) deren Eltern Landwirte sind. Sie haben einen Sohn namens JOHANN der Schüler der III. Klasse des Deutsch-Katholischen-Gymnasiums zu Timișoara (Temesvar) ist.

*

EDUARD SERVOU, Gemeindevorsteher in Bocșa-română (Rumänisch-Bokschan), wurde in Valiug Caraș (Karascher Komitat) geboren. Sein Vater war Direktor-Lehrer. Absolvierte das Gymnasium zu Timișoara (Temesvar) und erhielt in 1920, ebenfalls in Timișoara (Temesvar) Lehrerdiplom. War Notärspraktikant als er im Jahre 1926 den Notärskurs zu Lugoj (Lugosch) absolvierte, war dann Hilfsnotär in Lupac, Valiug, Crașova (Caraschova). Notärsstellvertreter in Ciclova-Montana, dann Notär in Ciclova-Română und ist seit 1931 hier in obbenannter Eigenschaft. Ist Reserveoffizier. Mitglied der Notärsvereinigung. Zur Zeit als er in Ciclova-Montana tätig war, war er Kommandant der freiwilligen Feuerwehr dort. Heiratete im Jahre 1931 JOLÁN BIACSI aus Surduc, die Tochter eines Stationschefs. Frau Servou hat die Klostermittelschule und einen einjährigen Handelskurs in Timișoara (Temesvar) absolviert. Beide spielen gut Klavier.

Sie leben bescheiden, zurückgezogen.

*

JOSEF SIGMETH, Staats-Lehrer in Peregul-german (Deutschpereg), wurde als Sohn eines Landwirten in 1900 hier geboren. Seine Studien absolvierte er an der Lehrerpräparandie in Arad, wo er im Jahre 1918 das Lehrerdiplom erhielt. Die Mittelschule besuchte er in Lipova

(Lippa). Ist (seit 1919) der erste Lehrer der deutschen Sektion an der Staats-Schule hier. In unserer Armee hat er den Rang eines Kadettaspiranten i. d. R. Ist zugleich r. kath. Kantor, Dirigent des Kirchenchores und Sekretär des Leichenvereines. Auch ist er Mitglied des Banater Deutschen Lehrerverbandes und der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft. Spielt gut die Orgel und Violine und hat eine ausgezeichnete Stimme. Zur Ausbildung dieser weilte er im Jahre 1919 in Budapest, wurde aber in seinem Vorhaben durch den Ausbruch des Kommunismus, der ihn zur Flucht zwang, verhindert. Zum Zwecke der Wohltätigkeit veranstaltet er sowohl mit Schulkindern, wie mit Erwachsenen oft Dilettantenvorstellungen. Befasst sich gerne mit Landwirtschaft und mit der Zucht von Rassetieren. Anlässlich der im Jahre 1932 in Timișoara (Temesvar) abgehaltenen Zuchtviehausstellung erhielt er Ehrendiplom und die Bronz-Medaile. Lebt fürs Volk, für seinen Beruf und für seine Familie.

In 1929 heiratete er JULIANNE HAMPEL, die hier geboren, die Tochter eines Landwirteehepaares ist. Sie spielt sehr gut Klavier und ist im Haushalte überaus tüchtig.

*

MAX SITTNER, Bau- und Möbeltischler in Oravița, wurde als Sohn eines Zimmermanns hierselbst geboren. Besuchte die Schule daselbst und trat auch hier in die Lehre, wurde im Jahre 1888 freigesprochen, arbeitete sodann in Timișoara (Temesvar), Budapest, Wien und ist seit dem Jahre 1897 in Oravița selbständig. Erhielt anlässlich der Lugoș (Lugscher) Ausstellung für seine Erzeugnisse der — im Jahre 1908 — die Bronzmedaille. Ist im Ausschuss der Gewerbekorporation, Nachbarschaftsobmann der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft und Mitglied der freiwilligen Feuerwehr, des Deutschen Gesangsvereines, der Katholischen Kirchengemeinde, des Schützengartens und des Kasinos und ist im Aufsichtsrat der Oravițaer Sparkassa. Heiratete im Jahre 1899 THERESE HOLLMAN, die Tochter eines Petroleumfabriksangestellten, in Deta, die sich im Haushalt betätigt aber auch Mitglied des Katholischen Frauenvereines ist. Der Ehe entstammen die Kinder: THERESE, weiters ANTONIA, verheiratet an Franz Herbrich, Direktor einer Spinn-

fabric in Warnsdorf (Nordböhmen), deren Sohn GÜNTHER 6 Jahre alt ist.

*

GEORG STOIACOVICI, Wein- und Spirituosen-Gross- und Detailhandlung und Sodawasserfabrikant in Oravița, wurde als Sohn eines Staatsbeamten in Sasca-Montana geboren. Besuchte die Schulen seines Geburtsortes, betrat sodann die Kaufmannslaufbahn, erlernte in

Weiskirchen das Spezereifach, wo er im Jahre 1907 freigesprochen wurde. Betätigte sich sodann in Reșița, Oravița, Bocșa, wo er sich, im Jahre 1914, selbständig machte. Seit dem Jahre 1919 ist er hier selbständig. Ist Mitglied der Timișoara (Temesvarer) Handels- und Gewerbekammer, der Gastwirte-Genossenschaft und Direktionsmitglied der Oravițaer Sparkassa. Heiratete im Jahre 1919 ROSA FEISTHAMMEL, die Tochter eines Grundbesitzers aus Tere-mia-mare (Marienfeld), die, wiewohl si im Haushalte tätig ist, als Mitglied des Kath.-Frauenvereines und des Altar-Vereines allenthalben sich hervortut. Ihre Kinder sind: HELENE, Schülerin der IV. Klasse der Elementerschule im Kloster zu Timișoara (Temesvar) und JOSEF, Schüler der II. Klasse der Elementarschule in Oravița.

Die Familie Stoiacovici lebt reges Gesellschaftsleben und sind wertvolle Mitglieder der hiesigen Intelligenz.

*

HANS STRECKFUSZ, diplomierter Maurer- und Zimmermannmeister, so auch Streinmetz-Meister und Zementwarenfabriksbesitzer in Lovrin, wurde im Jahre 1879 hier geboren. Sein Vater war auch Maurer-Meister. Besuchte die Elementarschule in Lovrin, verbrachte die Lehrzeit bei seinem Vater, wurde im Jahre 1895 freigesprochen, absolvierte die Holz- und Metall-Fachschule in Szegedin in 1900 und arbeitete 3 Jahre lang in Budapest. Hier ist er seit 1902 selbständig. Vierzig Monate hindurch leistete er Frontdienst im Weltkriege. Ist Mitglied des Handels- und Gewerbevereins, der kath. Kirchengemeinde, Gemeinderatsmitglied und Aufsichtsrat des Elektrizitätswerkes. Hat beim Bau der Staatsschule zu Ceglevici (Keglevichhausen (1904) und bei mehreren grossen Bauten hier (Stockhäuser) grosse Arbeiten geliefert. Heiratete in 1904 THERESE WICK aus Merțișoara. Ihr Vater war Tischlermeister. Sie ist Mitglied des kath. Deutschen-Frauenvereins. Ihre Kinder sind: JOHANN, der an der Grazer Universität studiert und sich

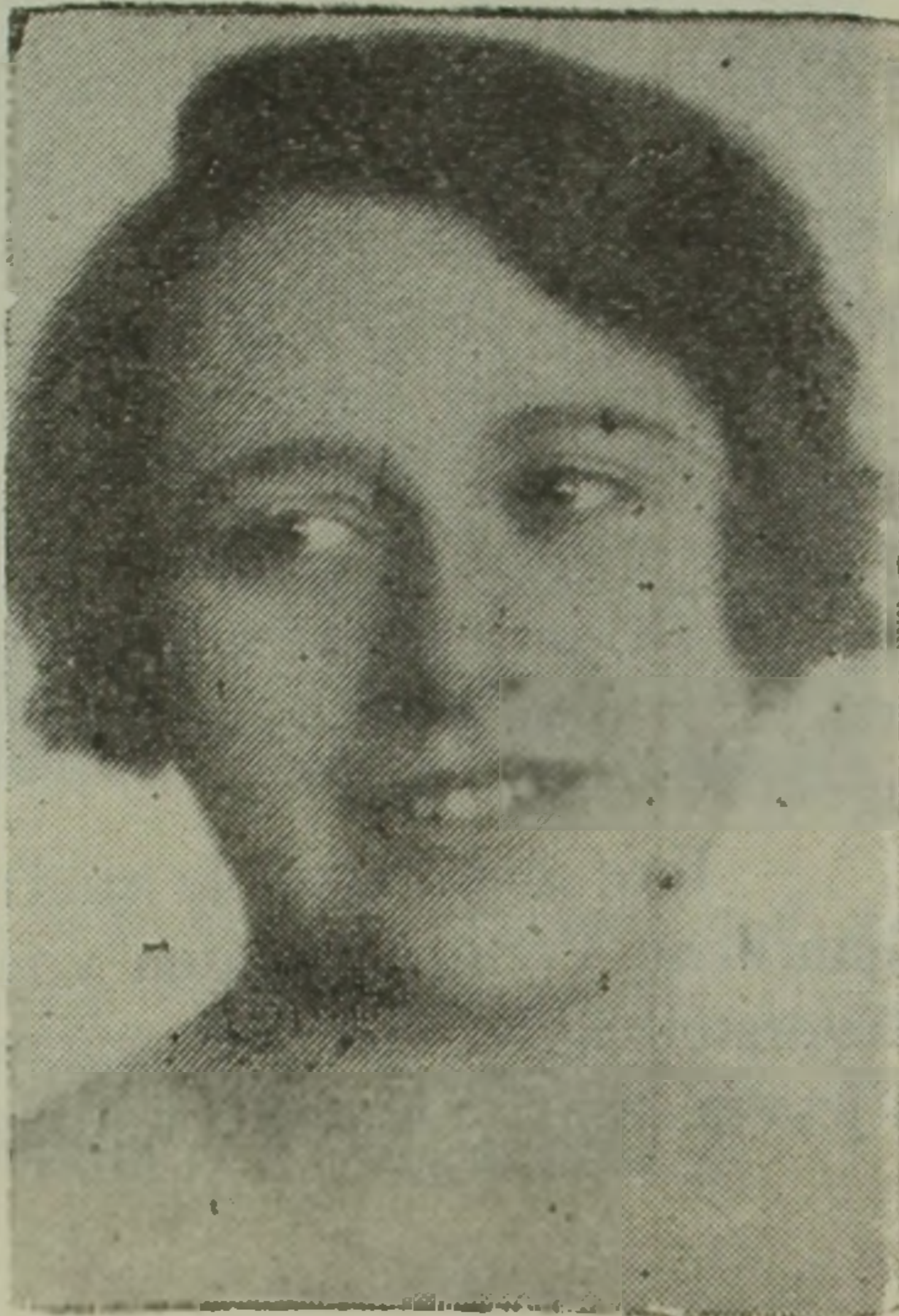
der pädagogischen Laufbahn zuwendet (Pphilosophie) und FRANZ, der 4 Klassen des Deutschen-Real-Gymnasiums und hernach die Holz- und Metall-Fachschule in Timișoara absolvierte. Franz hat seine Militärdienstzeit in der kgl. rumänischen Garde verbracht. Herr Streckfusz lebt für seinen Beruf und für seine Familie.

*

STEFAN SZENDEK, Schumachermeister und Besitzer einer Schuhhandlung-Niederlage in Reșița, wurde als Sohn eines Angestellten der Holzbranche in Werschetz geboren. Besuchte die Schule in Werschetz, erlernte das Schumachergewerbe ebenfalls hier und wurde im Jahre 1897 freigesprochen, arbeitete sodann in Werschetz, Budapest, dann wieder in Werschetz und ist seit dem Jahre 1908 hier Selbständig, Heuer feierte er sein 25-jähriges Meister-jubileum, aus welchem Anlasse er mit einem Diplom beehrt wurde. Ist Mitglied der Gewerbekorporation, des Kaufmannischen-Vereines des Touristen-Vereines, des Vereines des Hausherren, der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschafts, der freiwilligen-Feuerwehr. Heiratete im Jahre 1916 MARIE

TÖRÖK, die Tochter eines Obersteigers aus Docnecea (Dognatschka). Frau Szendek ist Mitglied des Kath. Frauenvereines und entfaltet rege Wohltätigkeit. Ihre Tochter WILHELMINE absolvierte 3 Bürgerschulklassen in Sibiu (Hermannstadt) und die Höhere-Töchterschule in Turn-Severin und ist Mitglied des hierortigen Mädchenvereines.

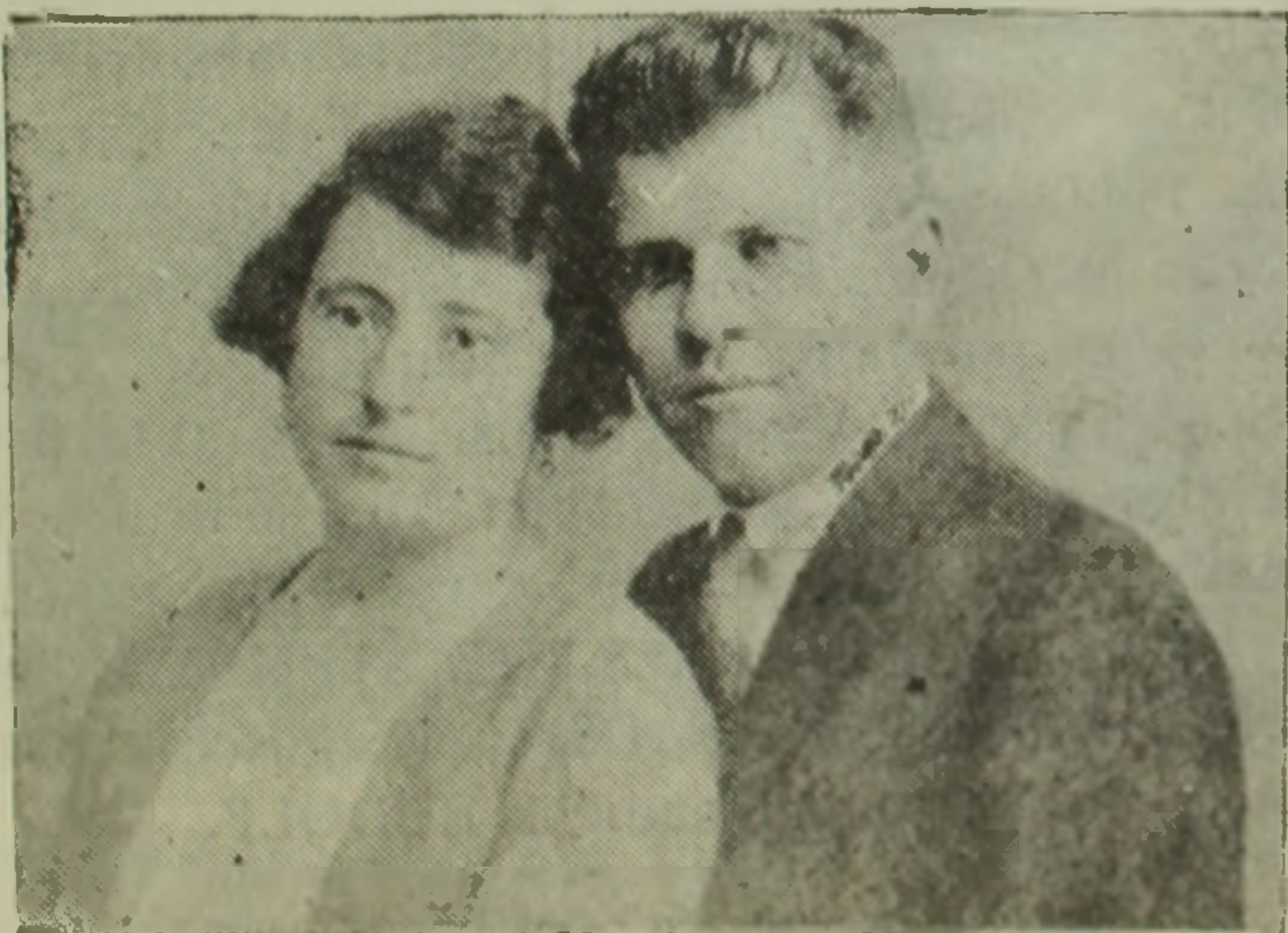
*

ERNESTINE SZINBERGER, Jimbolea (Hatzfelder) Kaufmannsgattin ist in Wien geboren. Ihre Eltern waren Kaufleute. Absolvierte ihre Schulen in Wien. Heiratete nach Jimbolea (Hatzfeld) den dortigen Kaufmann Ludwig L. Szinberger. Sie haben während des Krieges über 100 Familien aus Eigenem unterstützt. In jeder Wohltätigkeitsaktion nehmen sie aktiv teil. Ihr Mann wurde im Weltkriege verwundet. Er ist Mitglied des Kaufmännischen Vereines, des Casinos und sämtlicher übrigen Vereine. Sie leben ein sehr bescheidenes, zurückgezogenes Leben.

Ihre Tochter OLGA ist in Jimbolea (Hatzfeld) geboren. Absolvierte die Handelsschule zu Timișoara (Temesvar) und die Fortbildungsschule in Wien; dann kam sie nach Hause. Spielt sehr gut Klavier. Ihr Bruder ARPAD hat die Wiener Handelsakademie absolviert und ist bei der Timișoara (Temesvarer) Firma „Ageco“ angestellt. Herr LUDWIG L. SZINBERGER ist ein sehr verdienstvoller Bürger seiner Gemeinde und wird allgemein hochgeehrt.

*

THOMAS TRASSER, Staats-Lehrer und r. kath. Kantor in Saravale (Sarafola), wurde in Jahre 1902, in der Gemeinde Tomnatic (Triebswetter) als Sohn eines Landwirteehepaares geboren. Absolvierte die Lehrerpräparandie in Timișoara, in 1922, betätigte sich sodann in Charlottenburg, Ciavos (Gsávos), Moravița und ist seit 1929 hier. Ist Dirigent des Kirchenchores, Leiter des Jugendvereines und des Mädchenkranzes. Spielt gut Klavier und Harmonium. Auch befasst er sich mit Vorliebe mit Weinbau und Bienenzucht. Heiratete im Jahre 1926 MARGARETHE WOLF aus Tomnatic (Triebswetter), die Tochter eines Landwirteehepaares.

Sie genoss Klostererziehung. Herr Trasser veranstaltet alljährlich 2 bis 3 Dilettantenvorstellungen zu Wohltätigkeitszwecken. Hat seine Studien durch elterliche Hilfe gemacht. Sie leben für die Familie und bezw. für den Beruf.

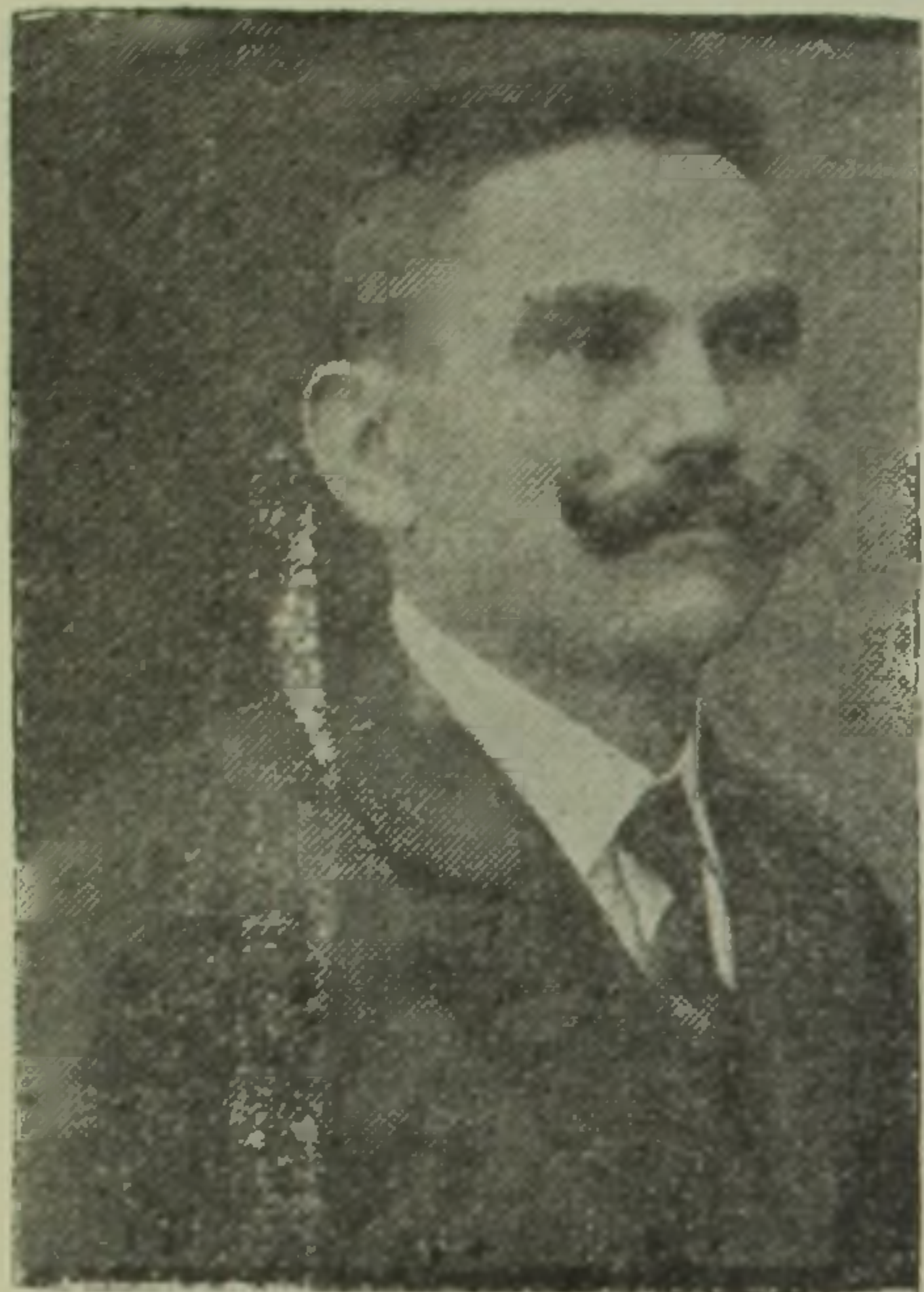
Frau ANTON SZOKOB, geb. MAGDALENA KOHL, ist in Pişchia (Bruckenu) als die Tochter eines Musiklehrers geboren. Ihr Gatte war Kafetier und Restaurateur, derzeit ist er Hausbesitzer und Privatier. Nach Absolvierung ihrer Schulen nahm sie Privatstunden vom Ortspfarrer.

Sie war während des Krieges freiwillige Wärterin. Derzeit ist sie I. Vorsitzende des Banater Deutschen Frauenvereines Ortsgruppe Timișoara (Temesvar) Franzstadt, ausserdem ist sie unterstützendes Mitglied des kath. Frauenvereines. Seit 17 Jahren ist sie das einzige Mitglied des Katholischen Jugendvereines als Frau.

Ihre Zukunftsziele sind: Förderung des Vereinslebens, alljährliche Veranstaltungen von Handarbeitsausstellungen, Kindervorstellungen und der sogenannten Mutterabende; weiters in jedem Monate Mai die Veranstaltung des „Tages der Mutter“.

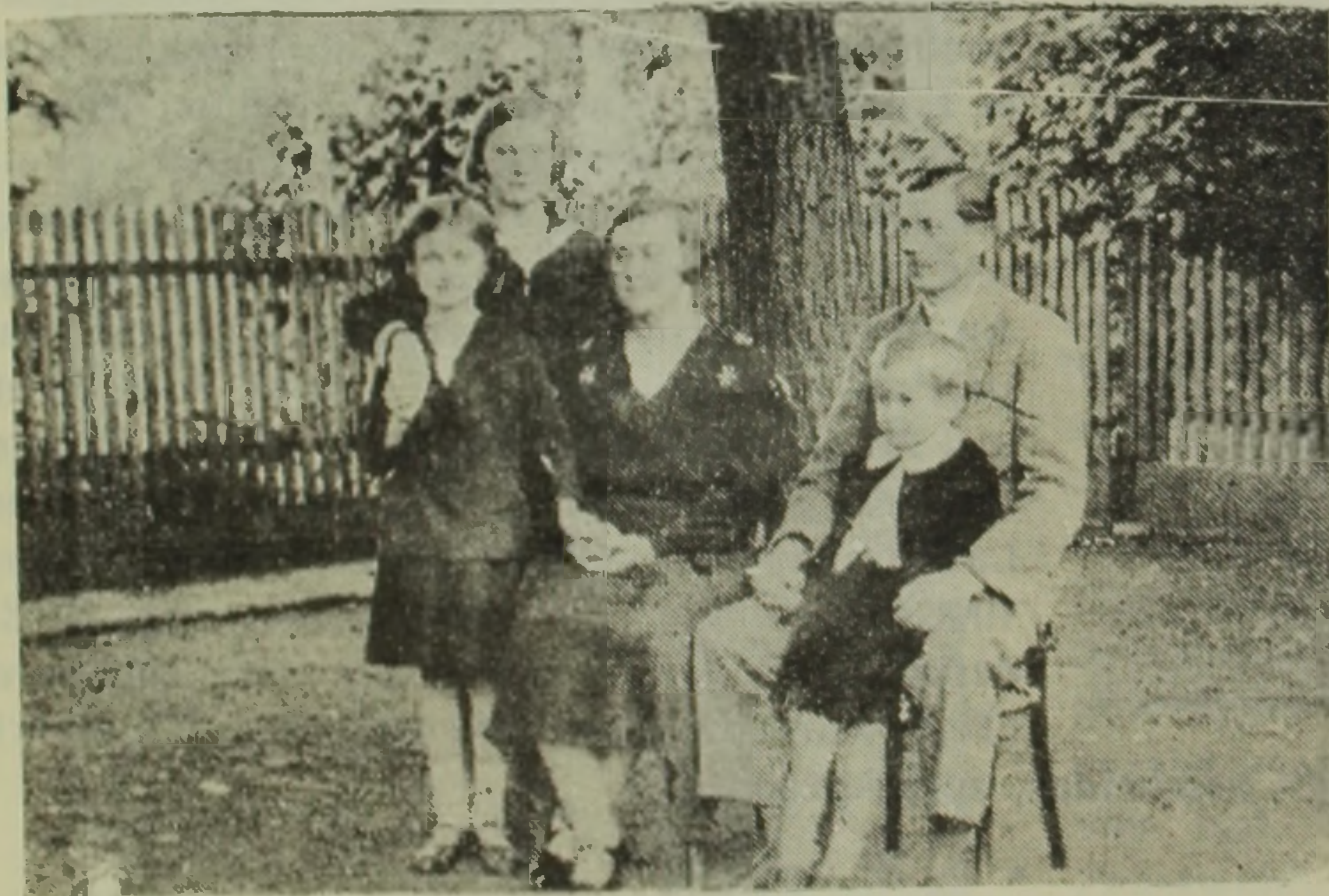
KARL TROSZT, Wagenbauer in Lugoj (Lugosch), wurde als Sohn eines Wagnermeisters daselbst geboren. Besuchte die Schulen in seiner Geburtsstadt, trat auch hier in die Lehre und wurde im Jahre 1917 freigesprochen. Erlernte innerhalb 1 1/2 Jahren in Craiova den Bau von Fiaker-Kasten (Karosserie). In Stuttgart hat er einjährigen Meisterprüfungskurs absolviert, erhielt Diplom und ist heute ein Meister des Karosseriebaues, Bauer von Fiaker- und Bauernwägen. Die Firma wurde im Jahre 1893 gegründet. Ist Mitglied der Gewerbekorporation, war Schriftführer der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft, dankte jedoch von dieser Stelle ab und ist Mitglied dieser Volksgemeinschaft. Huldigt sehr dem Wassersport. Im Jahre 1931 heiratete er HELENE STEMPEL, die Tochter eines Landwirten in Lugoj (Lugosch). Sie haben einen einzigen Sohn namens RUDOLF.

Frau STEFAN TÜRK, geb. ADELE KNIERSCH Kaufmannsgattin aus Parța (Paratz) ist in Mährisch-Trübau geboren. Ihr Vater war Webermeister. Nach Absolvierung ihrer Schulen in Mährisch-Trübau und Olmütz war sie als Hausfräulein in Wien tätig und hat nach Kecskemét geheiratet. Nach dem Tode ihres Gatten — der Hotelier war und im Weltkriege am Felde der Ehre gefallen ist, — heiratete sie hieher. Ist eifriges Mitglied des hiesigen Rosenkranzvereines und war im Orșova-er Frauenverein Mitglied. Ihr Gatte hat an dem

Weltkriege aktiv teilgenommen, war auch verwundet und erhielt wegen tapferen Verhalten vor dem Feinde die grosse silberne Tapferkeitsmedaille. Gegenwärtig führt er sein Geschäft. Ist gemeinderepräsentant und Vorstand der Schwäbischen Bank. Ihre einziger Sohn MICHAEL ist Student des Timișoara (Temesvarer) Realgymnasiums.

*

ALBERT VÁRADY, r. kath. konfess. Direktor-Lehrer und Kantor in Voiteg, wurde als Sohn eines Lehrers in der Gemeinde Deta, im Jahre 1900 geboren, Absolvierte die Lehrerpräparandie in Timișoara, erhielt in 1919 sein Diplom, betätigte sich hernach als herrschaftlicher Lehrer bei Graf Karátsonyi (1919—1920), sodann in der Gemeinde Folea (1922—1923) und ist seit 1923 hier. Ist Sekretär des Kirchenstuhles, Dirigent des Kirchenchores und des Männergesangsver-

eines. Spielt sehr gut Violine und ist ein Meister des Orgelspieles. Ist Reserve-Leutnant. Im Jahre 1920 heiratete er ROZSI SEHR aus Ciacova, deren Eltern Landwirte sind. Sie absolvierte die Mittelschule in ihrer Geburtsgemeinde und eines Handels-Kurs in Timișoara. Ihre

Kinder sind: SUSANNE, 12 Jahre alt, Schülerin der V. Elementarklasse, ROSA, 10 Jahre alt, Schülerin der III. Elementarklasse und STEFAN, 6 Jahre alt. Herr Várady geht in seinem Berufe und lebt ansontsten ganz für seine Familie.

*

PETER VOLLMANN, Staatslehrer in Macea (Matscha), ist in der Gemeinde Variaş in 1899 aus Landwirtenfamilie geboren. Absolvierte die Lehrerpräparandie in Szeged und wirkte als Lehrer zuerst in seiner Heimatgemeinde und ist seit 1920 Lehrer in Macea (Matscha). An dem Weltkriege hat er als Reservefähnrich teilgenommen, war 10 Monate hindurch an der italienischen und französischen Front und wurde für tapferes Verhalten vor dem Feinde mit der kleinen silbernen und bronzenen Tapferkeitsmedaille und mit dem Karl-Truppen-Kreuz ausgezeichnet. Ist in der kön. rumänischen Armee Reserve-Leutnant. Arrangiert jährlich öfters Dilettantenvorstellungen zu Wohltätigkeitszwecken. Ist hierorts röm. kath. Kantor und Dirigent des Kirchenchors. Befasst sich auch mit Landwirtschaft.

Herr Lehrer Vollmann ist ein viel versprechendes Mitglied der jüngeren Lehrgeneration.

*

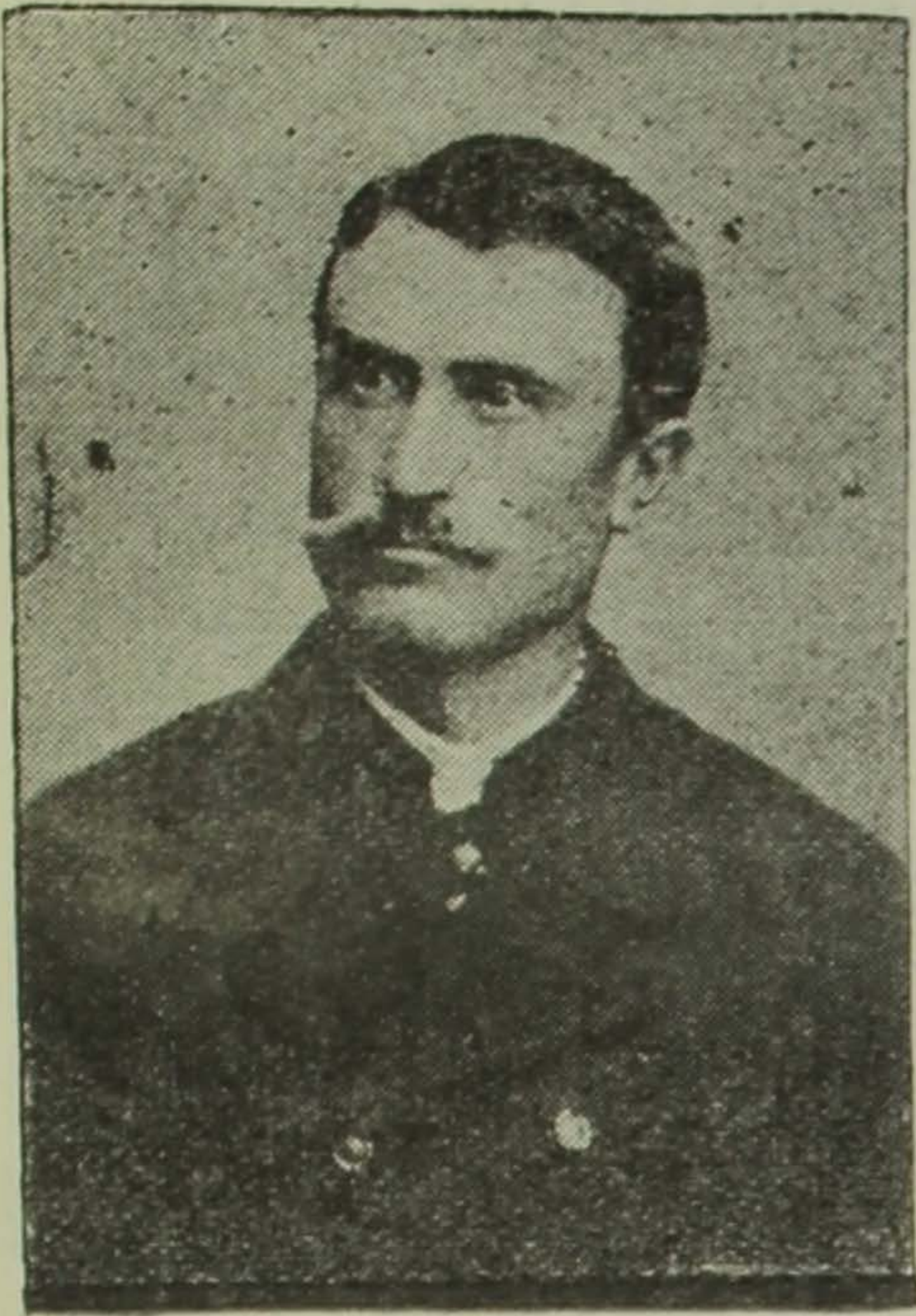

JOHANN WAGNER, Notär in Zădărlac (Saderlach) ist dortselbst aus einer Kaufmannsfamilie geboren. Absolvierte die Handelsschule in Lipova (Lippa) nachher den Notärskurs erfolgreich im Jahre 1899. War Vizenotär in Felnac (Fönlak) dann Notär in Wiesenheid und seit 1922 ist er hier als Gemeindenotär tätig. An dem Weltkriege hat er aktiv teilgenommen. Ist Präses der hiesigen Freiwilligen Feuerwehr und Mitglied des Vereines der Notäre. Seine Frau AMALIE FISCHER ist auch hier aus einer Landwirtenfamilie geboren. Sie starb im Jahre 1908. Aus ihrer Ehe entstammen: HELENE, derzeit ehrwürdige Schwester im Timișoara (Temesvarer) Kloster und JOHANN, Landwirt

hierselbst. Herr Notär Wagner lebt bescheiden, zurückgezogen.

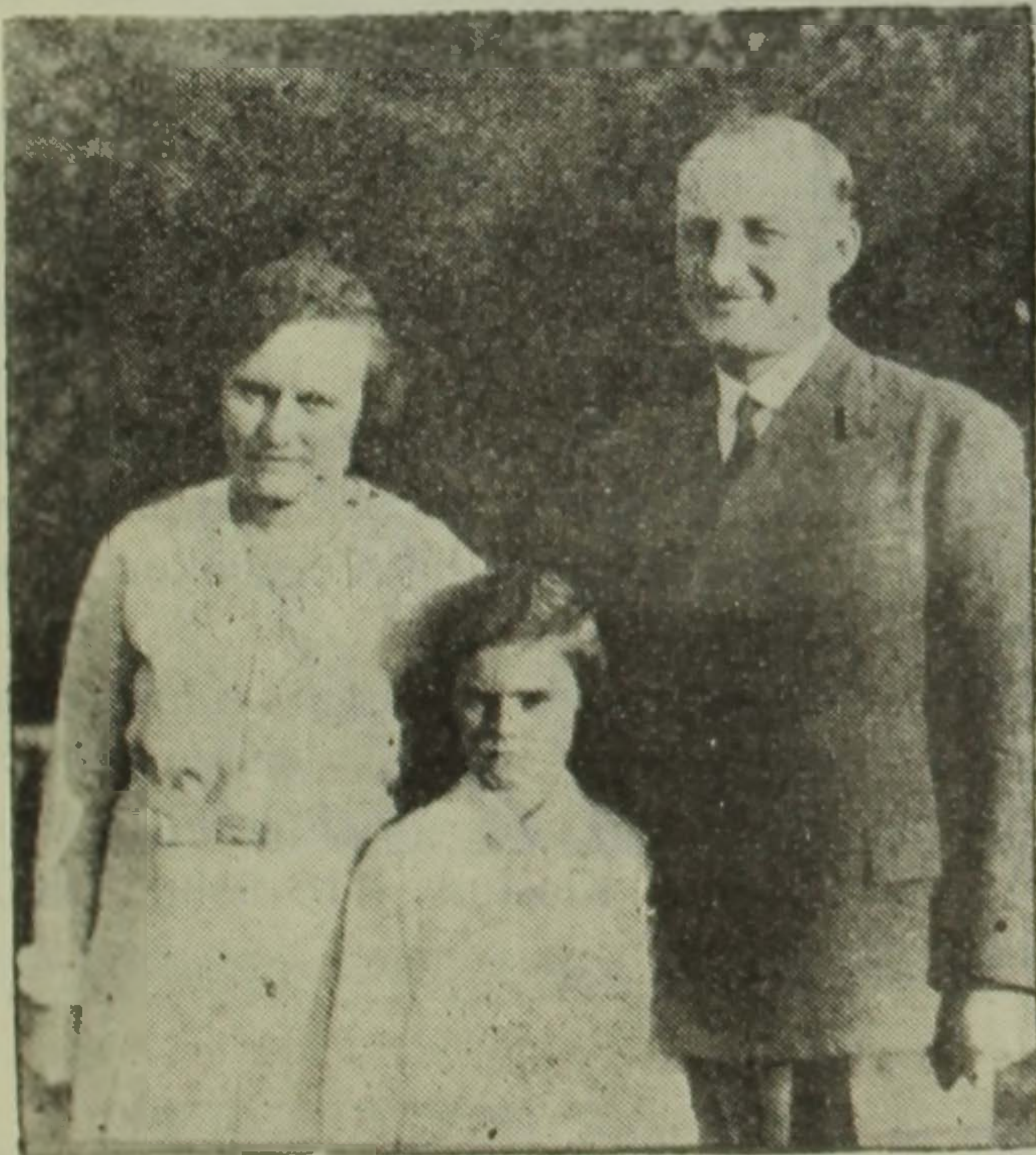
*

JOSEF WAGNER, Landwirt in Cenadul-veche (Deutsch-Tschanad) wurde in Cenadulmare (Alttschanad) geboren. Seine Eltern waren auch Landwirte. Hier ging er zur Schule, wandte sich nach den Volksschulen der Landwirtschaft zu, rodete auch Waldungen aus,

befasste sich inzwischen auch mit Kartoffel- und Weizenhandel. Gründete im Jahre 1928 die Cenad (Tschanader) Sparkassa A. G. in Cenadul-veche (Deutsch-Tschanad) und ist Vizedirektor dieses Institutes. Zehn Jahre hindurch war er Direktionsmitglied der Cenad (Tschanader) Volksbank hier, auch nach der Fusionierung dieses Institutes mit der Arader Bürgerlichen Sparkassa war er noch 3 Jahre hindurch in selber Eigenschaft tätig, dann dankte er ab. Volle 30 Jahre lang war er im Gemeindevausschuss, liess sich nach Ablauf

der 30 Jahre aber nicht mehr wählen. Ist Mitglied des Landwirtschaftsvereines, des Bürgerkasinos, des Volksvereines der Deutsch-Schwäbischen-Volksgemeinschaft, unterstützendes Mitglied der freiwilligen Feuerwehr und des hierortigen Gesangsvereines. Seine Frau ist eine geborene ANNA BALTHAZAR aus Cenadul-mare (Gross-Tschanad) die Tochter eines Landwirtin. Beide leben bescheiden, zurückgezogen.

PETER WALLET, Gemeindevotär in Nițchișoara (Nitzkidorf), ist dortselbst als Sohn einer Kaufmannsfamilie geboren. Maturierte in der Szegediner Oberrealschule, war Notärspraktikant in seiner Heimatgemeinde, erwarb sich in Cluj (Klausenburg) in 1920 das Notärsdiplom und wird Notär in Cadar. Seit 1930 ist er hier Notär. Während des Weltkrieges war er Leutnant i. d. Res. Erhielt für tapferes Verhalten vor dem Feinde die grosse und kleine silberne und bronzene Tapferkeitsmedaille und das Karl-Truppen-Kreuz. Später geriet er in italienische Gefangenschaft, wo er 2½ Jahre schmachtete. Interessiert sich sehr nach die Technik, ist ausgezeichnete Herenfahrer, spielt sehr gut Klavier und Violin. Ist Präses der freiwilligen Feuerwehr, Vizepräses der deutschen Kultusgemeinde, gründendes Mitglied des hiesigen Jugendvereines, Mitglied des Notärverbandes u. s. w. Ist Inhaber der in der Nachbargemeinde Duboz liegenden Mühle, befasst sich nebensächlich auch mit Landwirtschaft und Weinbau.

gungvereines, Mitglied des Notärverbandes u. s. w. Ist Inhaber der in der Nachbargemeinde Duboz liegenden Mühle, befasst sich nebensächlich auch mit Landwirtschaft und Weinbau.

War schon als Student ausgezeichneter Turner und erhielt aus Schränken und Recken-Turnen Diplom. Im Weltkriege hat er hinter der Front den II. Preis im Korps-Schiessen gewonnen, wofür ihn Erzherzog Josef mit seiner durch ihn eigenhändig unterfertigten Photographie beschenkte. Während seiner Kriegsgefangenschaft erlernte er das Recht, die Malerei, Stenografie und Musik.

Seine Frau ELISABETHA GRAF, ist in Bencecul-german (Deutsch-Bentschek) geboren. Absolvierte ihre Mittelschulen im Timișoara (Temesvar) Fabrickler Kloster, nachher in Amerika eine höhere Handelsschule in englischer Sprache. Im Jahre 1920 kehrte sie in ihre Heimat zurück. Ist I. Vorsitzende der hiesigen Ortsgruppe des Banater Deutschen Frauenvereines.

Ihre gemeinsamen Zukunftsziele sind das Fortkommen ihres Volkes und die rationelle Erziehung ihrer einzigen Tochter EMILIA HILDEGARD, die die beste Schülerin der hiesigen IV. Elementarklasse ist.

NIKOLAUS WEBER, Architekt und Getreidehändler in Uivar ist dortselbst geboren. Absolvierte seine Studien in Timișoara (Temesvar) und die Gewerbe-Fachschule in Budapest, wo er bis 1914 praktizierte. Hat an dem Weltkriege aktiv teilgenommen. Seit Kriegsende betätigt er sich im Baufache und Getreidehandel in seiner Heimatgemeinde. Ist Herrenfarer, liebt Fussball und spielt gut Violin, Mandolin und Zieh-Harmonika. Ist Präses des hiesigen Männergesangvereines und ge-

mischten Chores, weiters auch der katholischen Kirchengemeinde Mitglied des Sportvereines und Eührer des Deutschtums in der Volksgemeinschaft. Sein Zukunftsziel ist die Vervollkommung einer Gemeinschaftsidee ohne Unterschied der Klasse.

Seine Frau geborene KATHARINA ZULEGER entstammt einer hiesigen Kaufmannsfamilie. Nach Absolvierung ihrer Studien heiratete sie im Jahre 1918. Huldigt der Handarbeit und dem Lesen. Lebt mit ihrem Gatten regens Gesellschaftsleben. Ihr Tochter FRIDA ist Schülerin der III. Klasse des Timișoara (Temesvarer) „Notre Dame“ Klosters, ihre Sohn NIKOLAUS ist Schüler der IV. Klasse der hiesigen Elementarschule.

ERNEST WAMBACH, Schönfärbern und Chemischputzer in Reșița (Reschitza), wurde als Sohn eines Gärtners in Istvánvölgy (Jugoslawien) geboren. Absolvierte vier Klassen der Bürgerschule (Mittelschule) verbrachte seine Lehrzeit in Timișoara (Temesvar) und Deta und

reges Gesellschaftsleben und sind wertvolle Mitglieder der hiesigen Gewerbe-Intelligenz.

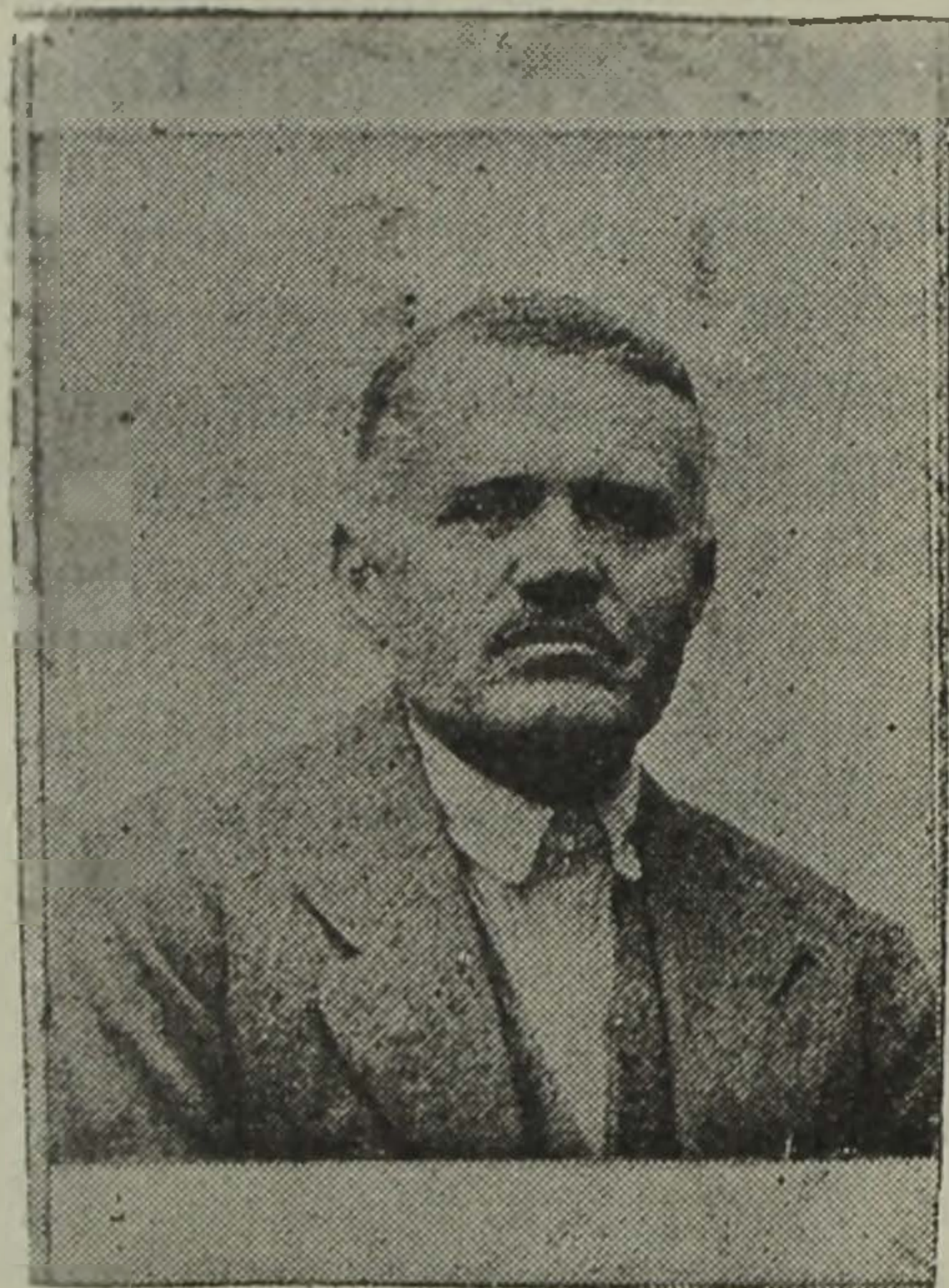
PETER WEBER, Staatslehrer in Pişchia (Bruckenu), ist der Sohn eines Schmiedemeisters und ist in Merţişoara (Mertzidorf) geboren. Die Lehrerpräparandie absolvierte er in Timişoara (Temesvar) (1920), wirkte sodann in Omorul-mic (Kleinomor) und ist seit dem Jahre

wurde im Jahre 1912 freigesprochen, arbeitete sodann in Timişoara (Temesvar), Budapest, wieder in Timişoara (Temeswar), wo er auch Geschäftsleiter war. Seit dem Jahre 1921 ist er hier selbständig. In den Jahren 1912—1914 war er in Amerika. Machte den Weltkrieg mit, wurde zweimal verwundet und erhielt ob seines tapferen Verhaltens vor dem Feinde das silberne Verdienstkreuz mit der Kriegsdekoration, die Verwundungsmedaille und die Bronzemedaille und das Karl-Truppenkreuz. Geriet in russische Kriegsgefangenschaft und schmachtete 13 Monate hindurch in dieser. Ist begeisterter Sportsmann, war 3 Jahre hindurch Schriftführer des hiesigen Arbeiter-Sportvereines, dankte jedoch von dieser Stelle ab und ist seither Mitglied dieses Vereines. Weiteres ist er führendes Mitglied der Geverbekorporation, der „Unio“-Ver-einigung. In der Geverbekorporation war er auch Hilfssekretär. Im Jahre 1920 heiratete er **THERESE MENZEL**, die Tochter eines Maschenschlossers aus Timişoara (Temesvar), die im Haushalt tätig ist und mit Vorliebe sich mit Handarbeiten beschäftigt und viel liest. Ihre Tochter ist **ERNA ANNA**, die Schülerin der I. Klasse im Carmen Sylva Lizeum ist. Sie leben

1924 hier in obiger Eigenschaft tätig. Ist Reserveleutnant der rumänischen Armee. Leistete erspriessliches auf dem Gebiete der Wohltätigkeit, indem er mit dem Kirchenchor zugunsten der Kirche und sonstigen wohltätigen Zwecken Konzerte arrangierte. Ist somit auch Chordirigent und r. kath. Kantor, Schriftführer der Kultusgemeinde, Mitglied der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft. Spielt sehr gut auf der Orgel und auf der Geige. Mit Liebe beschäftigt er sich mit Bienenzucht und Rassehasenzucht. Für seine gezüchteten Kaninchen hat er bisher schon 10 verschiedene Preise und Anerkennungen, bei Ausstellungen, errungen.

Heiratete im Jahre 1926 ELISABETA HANS, die Tochter eines hiesigen Kaufmannes. Sie hat die Klosterschule in Timișoara (Temesvar) (innerstädtisches Kloster) absolviert. Frau Weber ist Mitglied des Kath. Deutschen-Frauenvereines. Ihre Kinder sind: EWALD PETER, 4 Jahre und JOHANN, 2 Jahre alt.

*

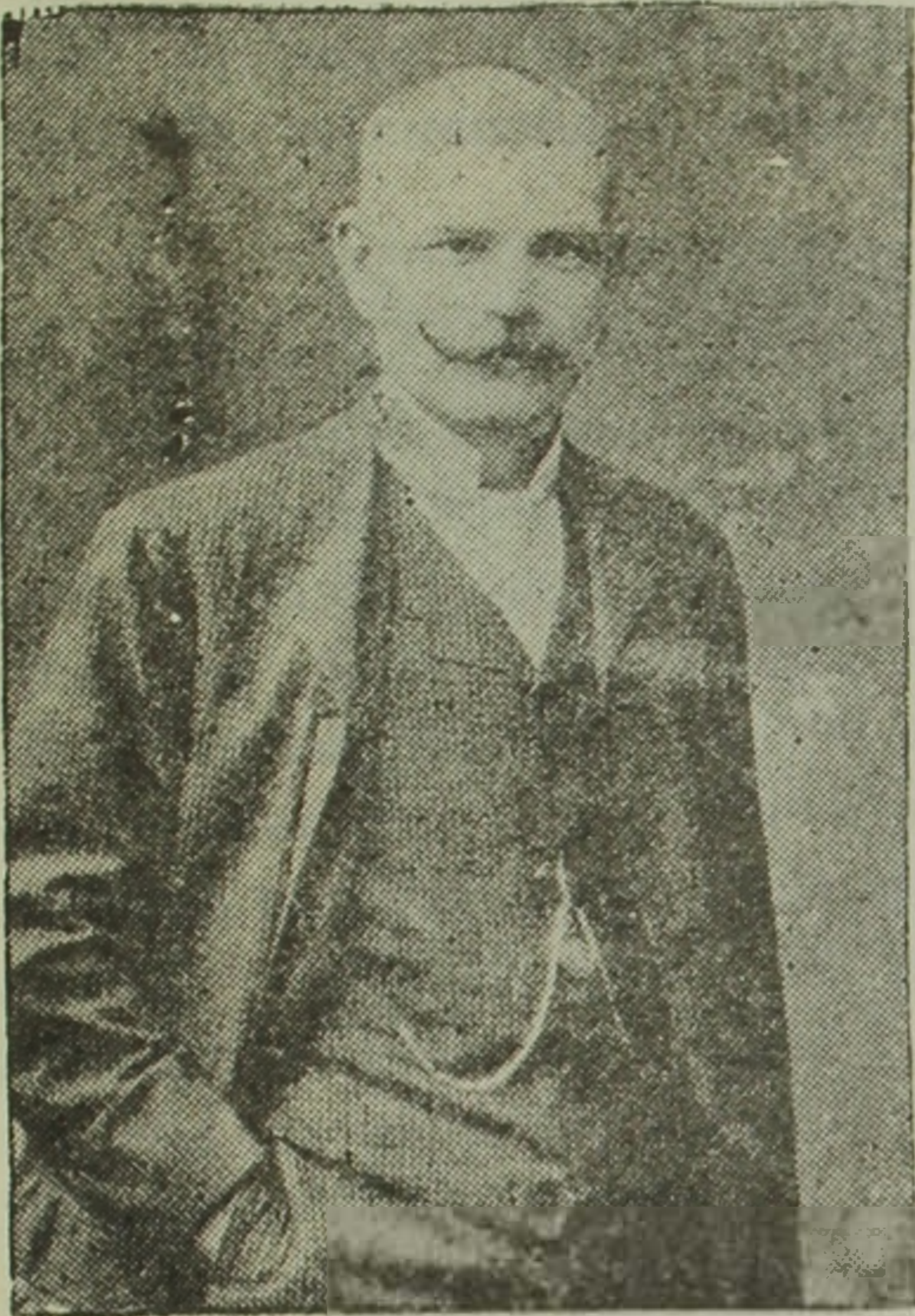
PETER WEBER, Bäckermeister in Reșița, geboren als Sohn eines Landwärtens in Moritfeld. Besuchte die Schule in seinem Geburtsorte, trat in Reșița in die Lehre, wurde dort selbst im Jahre 1913 freigesprochen. Arbeitete in Cacova, Sânicolaul-mare (Grossanktnikolaus und Orșova, kehrte sodann zurück und ist seit 1910 hier selbständig. Machte den Weltkrieg mit und wurde mit dem Eisernen Verdienstkreuz mit der Kriegsdekoration ausgezeichnet. Ist Mitglied der Gewerbekorporation, der „Union“-Vereinigung,

der Kath. Kirchengemeinde und der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft. Im Jahre 1911 heiratete er KATHARINA RAAB. Der Ehe entsprossen: ANTON, geboren in 1914 Bäcker, PETER, 14 Jahre alt, Schüler der V. Volksschulklasse und MARGARETE, 11 Jahre alt, Schülerin der III. Klasse der Volksschule. Die Familie Weber lebt bescheiden zurückgezogen.

*

ADAM WEIL, Gemeindevotär in Variaș (Varjasch), geboren in Orțișoara (Orczidorf) als Sohn eines Gewerbetreibenden. Absolvierte das Piaristen-Gymnasium zu Timișoara im Jahre 1917, praktizierte in Seceani (Szécsány) war in Orțișoara (Ortidorf) Hilfsnotär, Notärstellvertreter in Seceani (Szécsány), Vinga, Variaș und ist seit 15 April 1930 hier Gemeindevotär. Ist Mitglied der Notärsvereinigung und Ehrenpräses des Jagdvereines „Vultur“ in Variaș (Varjasch). Ist ambitionierter Amateurfotograf und betreibt Gymnastik. Machte den Weltkrieg als Kadettaspirant mit, erhielt wegen tapferes Verhalten vor dem Feinde die kleine silberne

Medaille und das Karl-Truppen-Kreuz. Heiratete in 1930 die Tochter eines Grundbuchdirektors aus Mодоş, HELENE CADARIU, die die Klosterschulen in Mодоş, Jimbolia und Timişoara absolvierte. Spielt gut Klavier. Sie leben ein bescheidenes, zurückgezogenes Leben.

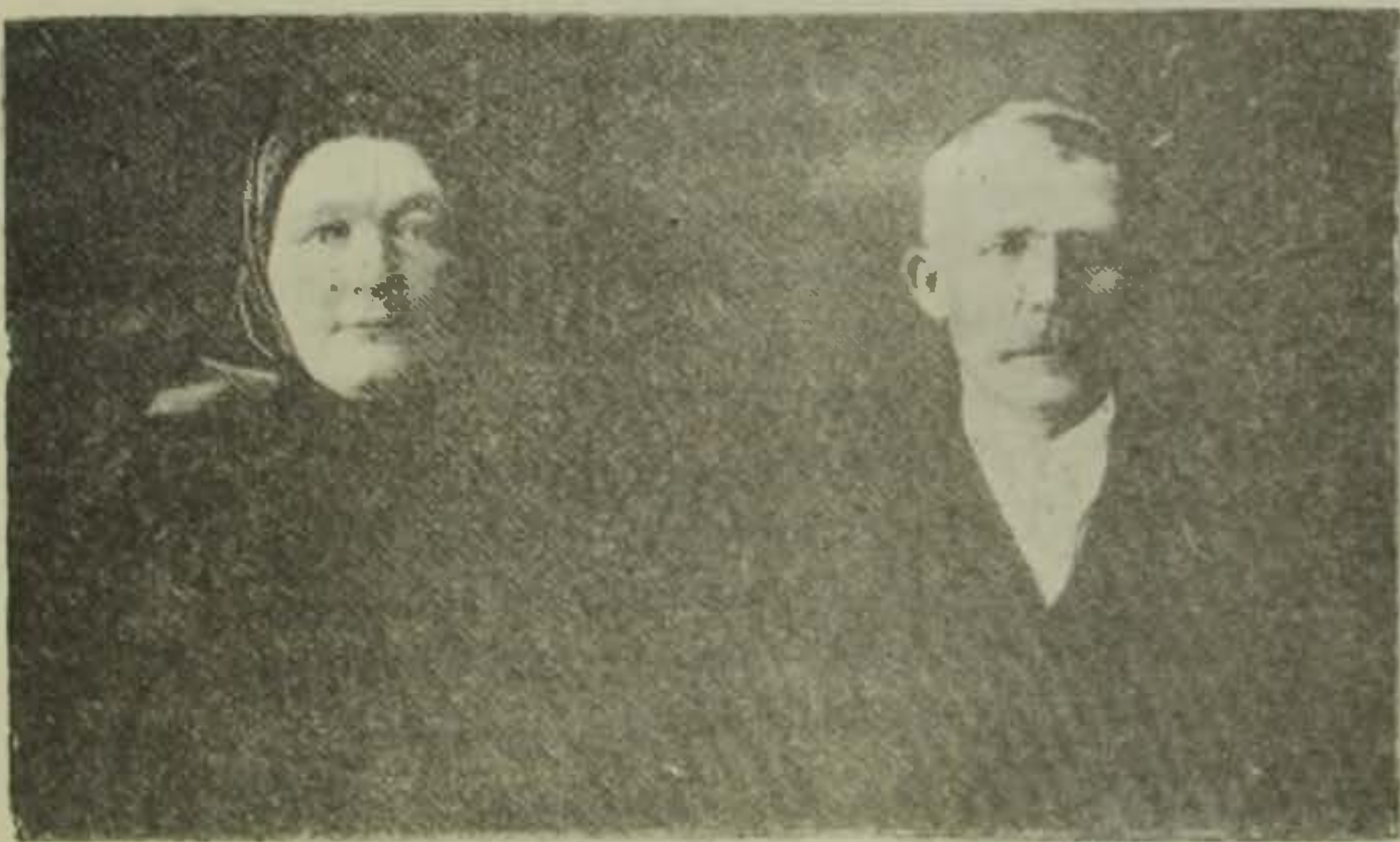

PETER WEISZGERBER, Kaufmann in Cenei (Tschene), ist in der Gemeinde Iecia-mică (Klein-Jetscha) geboren. Absolvierte die Kaufmannsschule in Gross-Kikinda, war dortselbst 25 Jahre hindurch als Commis und Geschäftsführer tätig, später war er in Budapest Kanzleichef der „Bohn“-schen Ziegelei. Im Jahre 1913 liess er sich hier nieder und führt seit dann bis heute seine Gemischtwaren und Textilhandlung.

Während des Krieges leistete er 32 Monate hindurch als Feldwebel Dienst, war Instruktions-Unteroffizier der Wan-

derlehrer-Telefonpatronille und baute die Linie Bârzasca, Drencova, Moldova, Biger u. s. w. Wegen seiner vorzüglichen Dienste erhielt er im Jahre 1917 ein Belohnungs-Dekret seitens des Timişoara (Temesvarer) Militärkommandos. Ist Mitglied der hiesigen Verwertungs-Genossenschaft. Seine Frau PAULA BRAUNVART, ist in Grosskikinda aus Beamtenfamilie geboren. Nach Absolvierung ihrer Schulen war sie in Grosskikinda betätigt, bis sie im Jahre 1920 heiratete.

Die Familie Weiszgerber lebt bescheiden, zurückgezogen.

JOSEF WISCHAR, Landwirt in Uivar ist dortselbst aus einer Landwirtenfamilie geboren. Nach Beendigung seiner Schulen wandert er in 1905 nach Nordamerika aus und blieb bis 1913 in den Städten Wiandotte und Michigan. Dann kehrte er in die Heimat zurück. Heiratete im Jahre 1906. An dem Weltkriege hat er teilgenommen, war 11 Monate an der Front und erhielt durch Luftdruck einen hochgradigen Nervenschock, wodurch er zum 30⁰/₆-igem Kriegsinvaliden erklärt wurde. Befasste

sich in Nordamerika mit Eisengiesserei, Schiffbau, später aber mit Landwirtschaft und Zuckerrübenpflanzen, nachdem er eine eigene Farm hatte. Ist unterstützendes Mitglied des Uivar-er Jugendvereines. Seine Frau ANNA NEU ist in Ciavoş (Tschawosch) geboren. Ihre Eltern waren Landwirte. Absolvierte dortselbst ihre Schulen und wirtschaftete in Nordamerika gemeinsam mit ihrem Manne. Ihr einziger Sohn JOHANN kehrte im Jahre 1928 aus Nordamerika zurück und starb infolge eines Autounglückes am 23 Juli 1931. Auf sein Verlangen spendete seine Mutter zu Gunsten des hiesigen Jugendvereines eine Fahne, deren Fahnenmutter sie war. Herr Wischar und seine Frau leben bescheiden, zurückgezogen.

Beide leben bescheiden, zurückgezogen.

*

PAUL WESTERMAYER, Sodawasserfabrikant in Lugoş (Lugosch), wurde als Sohn eines Seilermeisters in Faget (Fatschet) geboren. War 16 Jahre hindurch hier Kaufmann. Ist Obmann der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft, Mitglied der Gewerbekorporation, der Handels- und Gewerbekammer und des Kaufmännischen-Vereines. Tut sich im gesellschaftlichen Leben besonders hervor, arrangiert jährlich zumindest einen Ball, um aus dem Erlös solcher Veranstaltung der Deutsche-Schule, Mitteln zukommen zu lassen bzw. deren unbemittelten Schülern mit Bücher, Schulgeld und Kleidung versehen zu können, wie er auch unermüdlich im Rahmen dieses Vereines für das Deutschtum tätig ist. Heiratete vor 20 Jahren ELISE HANSL, die Tochter eines Bindermeisters aus Rusca-montana (Ruskabánya), die im Haushalte tätig ist, aber auch in der Gesellschaft, im Vereinsleben überaus agil ist. Sie ist seit 5 Jahren Vizepräsidentin des durch sie vor 12 Jahre gegründeten Lugoş (Lugoscher) Deutschen Frauen-

JAKOB WOLZ, Staats-Schullehrer und r. kath. Kantor in Paulişul-nou (Neu-Paulisch). Wurde in 1900 in Sânnicolaul-Mare geboren. Sein Vater ist Landwirt. Absolvierte die Lehrerpräparandie im Timişoara 1918, war dann in Heufeld (Jugoslavien) tätig und ist seit 1920 hier. Ist Reserve-Leutnant unserer Armee. Ferner bekleidet er die Sekretärstelle im Schulstuhle. Spielt sehr gut Orgel und Violine. Auch befasst er sich gerne mit Bienezucht und Weinbau. Heiratete in 1923 THERESE MAXA aus Pauliş, deren Eltern ebenfalls

Landwirte sind. Sie handarbeitet sehr schön und erteilt hierüber in der Schule Unterricht. Über 8 Jahre verbrachte sie in Nordamerika (Chicago) und absolvierte dort 2 Kurse der Krankenpflege. Besitzt hierüber Diplom. Der Ehe sind entsprossen die Kinder: SIEGFRIED, der die IV. Klasse der hierortigen Elementarschule besucht und ERNESTINE, 5 Jahre alt. Herr Wolz lebt für seine Beruf und für seine Familie.

DR. JOHANN WOLF, Rechtsanwalt in Cenadul-mare (Deutsch-Tschanad). Erblickte hier das Licht der Welt. Ist der Sohn eines Landwirteehepaares. In Szegedin absolvierte er das Gymnasium, bezog dann die Universität zu Budapest und erhielt sein Diplom in 1918. Übt seine Praxis vorerst in Târgu-Mureş aus, seit dem Jahre 1918 ist er hier tätig. Als Reserve-Oberleutnant des gewesenen ung. Honvédartillerieregimentes in Lugoj machte er den Weltkrieg mit. Als Belohnung und Auszeichnung für sein besonders heldenhaftes Verhalten vor dem Feinde wurde er mit dem Signum-Laudis, dem Verdienstkreuz III. Klasse, mit 3 Bronz, mit der Silbernen-Medaille und dem Karl-Truppen-Kreuz bedacht und erhielt vom Armee-Ober-Kommando wegen vorzüglicher Dienstleistung vor dem Feinde belobende Anerkennung. Ist weltlicher Präses der röm. kath. Kirchengemeinde, Mitglied des Landwirtevereines, mehrerer Kasinos, der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft, Rechtsanwalt und Direktions-Präses der hierortigen Filiale des Banater Bankvereines. Ist ein guter Schwimmer. Befasst sich vorliebend auch mit Landwirtschaft und bewirtschaftet sein sich auf 70 Joch erstreckendes Gut selbst. Seine Frau ist geborene MARIA JUNG, die Tochter eines Kaufmannes, geboren in Cenadul-mare (Deutsch-Tschanad). Betätigt sich hauptsächlich im Haushalte. Ist sehr belesen und handarbeitet schön. Ihre Kinder sind: ADALBERT, Schüler der III., STEFAN, Schüler der I. Klasse der „Banatia“ und JOHANN, 4 Jahre alt.

Die Familie Wolff erfreut sich in der Gemeinde und Umgebung allgemeiner Wertschätzung.

GEORG ZIMMERMANN, Staatslehrer in Livada (Baumgarten) (Fakert), wurde im Jahre 1898 als Sohn eines Schuhmachermeisters in Sântana (Neusanktanna) geboren. Absolvierte die Lehrerpräparandie in Szeged, im Jahre 1916, war bis zum Jahre 1920 Lehrer in Galşa, seit dieser Zeit ist er hier als Lehrer tätig. Machte als Reserve-Leutnant den Krieg mit, wurde einmal verwundet und erhielt ob seines tapferen Verhaltens vor dem Feinde das Karl-Truppen-Kreuz. Ausser seiner Lehrerstelle bekleidet er das Amt des r. k. Kantors und ist Dirigent des Kirchenchores. Sein Musikwissen bekundet, dass er gut Violine spielt, so auch das Klavier und die Orgel gut beherrscht, wiewohl er sich auch mit Vorliebe der Landwirtschaft und dem wirtschaftlichen Leben ergibt. Versäumt keine Gelegenheit, um sich auf dem Gebiete der Wohltätigkeit ebenfalls hervorzutun. Er ist auch Mitglied der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft.

*

FRANZ ZAPPE, pensionierter Lehrer in Jimbolia, wurde auch hier geboren. Sein Vater war Landwirt. Die Mittelschule und Lehrerpräparandie absolvierte er in Arad. War Lehrer in Johanisfeld und 11 Jahre hindurch in Jimbolia, wo er — noch unter dem serbischen Imperium — in den Ruhestand trat. War nach Beendigung des Weltkrieges Besitzer der hierortigen Reformmühle, welche jedoch infolge der Wirtschaftskrise den Betrieb einstellte. Ist Herrenführer und Passionierter Jäger, als solcher Mitglied des hierortigen Jagdvereines. Ist Ehrenmitglied der freiwilligen Feuerwehr, war deren Sekretär, hat aber abgedankt. Elf Jahre hindurch war er Schriftführer der Gewerbekorporation und Sekretär der Krankenkassa, hat aber diese Stellen auch niedergelegt. Besitzt die goldene Verdienstmedaille, Ehrenmedaille des Roten-Kreuzes

und die Silberne Medaille des Roten-Kreuz-Verbandes. Seine Frau ist eine geborene JULIE REMPESZ. Absolvierte ihre Mittelschulstudien in Jimbolia, heiratete sodann nach Johanisfeld, wo sie an der Seite ihres Gemahls ein grosses Gesellschaftsleben führte; von dort kam sie nach Jimbolea, betrieb Viehexport, bald hielt sie ein Internat aufrecht, welches jedoch abgebrannt ist. Ist im Haushalt sehr tätig, spielt gut Zimbal, macht schöne Handarbeiten und ist auf dem Gebiete der Voltätigkeit sehr aktiv. Während des Krieges war sie Leiterin einer Volksküche und Wirtschaftsleiterin des Jimboliaer Roten-Kreuz-Spitals. Im Bereiche des Deutschen-Frauenvereines hat sie zu Wohltätigkeitszwecken wiederholt Unterhaltungen arrangiert. Anlässlich der Handarbeiten-Ausstellung zu Jimbolia, im Jahre 1908, erhielt sie für ihre Arbeiten die silberne Medaille. Ihre Adoptivtochter ist JULIE REMPESZ 15 Jahre alt, die die Lehrerpriparandie in Orăștie besucht.

JOSEF ZIMMERMANN, Herren- und Damen-Schuhmachermeister in Sântana (Neusanktanna), wurde auch hier geboren, im Jahre 1890. Seine Eltern waren Landwirte. Besuchte die Schulen seiner Geburtsgemeinde, trat auch hier in die Lehre und wurde in 1907 freigesprochen. Sodann arbeitete er als Gehilfe in den Städten Timișoara, Lugoj, Békéscsaba, Oradea-mare, Gyula, Cluj, Deva und ist seit dem Jahre 1912 hier selbständig. Im Weltkriege wurde er zweimal verwundet, und erhielt für sein tapferes Verhalten vor dem Feinde die kleine-Silberne, die Bronz-Medaille und das Karl-Truppen-Kreuz. Seit dem Jahre 1931 ist er Vorsteher der Gewerbekorporation, ist ferner Mitglied der kath. Kirchengemeinde, unterstützendes Mitglied der freiwilligen Feuerwehr, der Sportsgruppe, Leiter und Mitbegründer des Gewerbe-Jugend-Vereines, Gründer des Lederaufarbeiter-Meister-Syndikates und erster Präses, derzeit Schriftführer dieses Syndikates, als Präses aus eigenem Willen abgedankt. Befasst sich auch mit Landwirtschaft. Heiratete in 1913 ANNA HENNY von hier. Ihr Vater war Bindermeister. Sie ist Mitglied des Gewerbe-Mädchenkranzes. Entfaltet rege Tätigkeit auf dem

Gebiete der Wohltätigkeit und errang sich auch von der Gewerbekorporation ein Dankschreiben, indem sie zugunsten dieser Vereinigung Teeabende arrangierte. Herr Zimmermann hat sich zur Lebensaufgabe gemacht ein Gewerbeheim zu gründen und die Gewerbetreibenden fachlicher Ausbildung zuzuführen. Ihr Sohn ist LUDWIG, der vier höhere Klassen der Școala de Arte și Meserii absolviert hat.

*

JOHANN ZOLLER, Schmiedemeister in Biled, wurde als Sohn eines Pferdehändlers, im Jahre 1880, in Periam (Perjamosch) geboren. Die Volksschule besuchte er in Biled, die Lehrzeit verbrachte er in Șandra (Alexanderhausen) und wurde in 1897 freigesprochen. Arbeitete sodann als Geselle in Charlottenburg, Tomnatic (Tribswetter), Lovrin, Biled, Șandra (Alexanderhausen), war auch in Nordamerika und machte sich schlieslich, im Jahre 1907, in Biled selbständig. Ist Ausschussmitglied der Gewerbekorporation und Mitglied der Feuerwehr. Im Jahre 1903 heiratete er MARIA KIRCHER aus Biled, deren Vater Landwirt ist. Ihre Kinder sind: MAGDALENA, verhehlicht an Herrn Adam Klein, Maschinenschlosser und Autolenker. Ihre Kinder sind: Maria, 6 Jahre alt, die in den Kindergarten geht und Adam, 4 Jahre alt. Die zweite Tochter namens MARIA, ist an Herrn Peter Ballmann, Kaufmann in Chevereșul-Mare (Gross-Köveresch), verheiratet. Ballmanns haben ein Mädchen im Alter von 4 Jahren, namens Maria Magdalena. Frau Zoller ist Mitglied des Kath.-Deutschen-Frauenvereines in Biled.

*

ANTON ZUBER, r. kath. konfessioneller Lehrer in Mașloc (Blumenthal), wurde als Sohn eines Landviertes in 1903 hier geboren. Die Lehrerpräparandie absolvierte er in Timișoara, wo er in 1922 sein diplom erhielt. Als Lehrer wirkte er bis ins Jahr 1928 in Panatul-nou und ist seit dieser Zeit hier. Spielt sehr gut auf dem Harmonium und Befasst sich mit Vorliebe mit Landwirtschaft. Ist auch Leiter des Jugendvereines. Ehelichte im Jahre 1928 THERESE TRIMPER aus Fibiș, die Tochter eines Landwirteehepaares. Frau Zuber macht überaus schöne Handarbeiten und ist sehr belesen. Ihre Kinder sind: MARIA, 5 Jahre und ELISE, 2 Jahre alt.

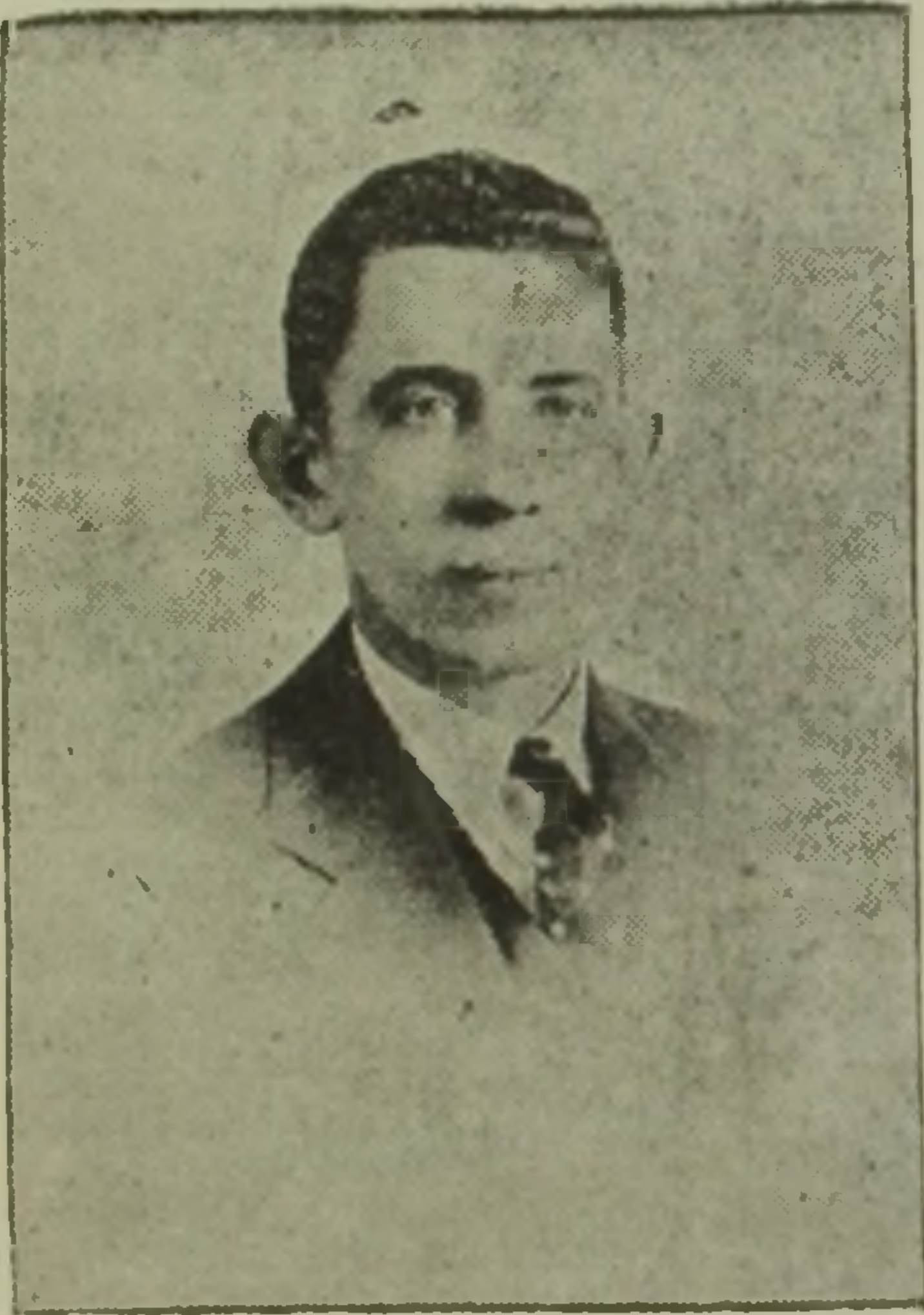
*

FERDINAND ZOPF, Schuhmachermeister in Oravița, wurde als Sohn eines Schuhmachermeisters in Oravița geboren, besuchte hier die Volksschule, trat bei seinem Vater in die Lehre, und wurde im Jahre 1905 freigesprochen. Arbeitete sodann in Budapest und Agram, kehrte in seine Heimatgemeinde zurück und machte sich im Jahre 1911 selbständig. Kämpfte im Weltkriege, wurde verwundet und erhielt für sein tapferes Verhalten vor dem Feinde das silberne Verdienst-Kreuz mit der Krone, so auch das Karl-Truppen-Kreuz und die Verw.-Medaille. Er war Rechnungs-Unteroffizier I. Klasse. Gegenwärtig ist er im Ausschuss der Gewerbe-Korporation. Seit Gründung der Bürgerlichen Bank hier, welche Gründung im Jahre 1929 erfolgte, ist er Direktor-Stellvertreter dieses Institutes. Weiters ist er Mitglied der Deutsch-Schwäbischen Volksgemeinschaft, des Kasinos, des Schützen-Vereines und der freiwilligen Feuerwehr. Ist ein begeisterter Vorkämpfer des Deutschtums und leistet diesem grosse Dienste. Heiratete im Jahre 1911

MARIE MARK, die Mitglied des Altarvereines ist. Der Ehe ist entsprossen: ELISE, die Gattin des hierortigen Fleischermeisters Franz Zierler.

*

FRANZ ZUBER, r. kath. konfessioneller diplomierter Kantor-Lehrer in Zădăreni (Saderlach). Wurde in 1898 in Mașloc (Blumenthal) geboren. Sein Vater war Maschinist. Absolvierte die Lehrerpräparandie in Arad, im Jahre 1916, war sodann als Lehrer (bis 1919) in Nagybánhegyes (Csanáder Kom.) tätig, in 1920 als solcher in Șangul (Segenthau), bis 1923. Die Zeit von 1923 bis 1930 verbrachte er in Chicago als Geschäftsführer eines grossen Unternehmens, kehrte im Jahre 1930 in seine Heimat zurück, privatisierte bis 1932 und ist seit diesem Jahr in Zădăreni (Saderlach) in obgenannter Eigenschaft tätig. Machte den Weltkrieg als Reserve-Leutnant mit, wurde einmal verwundet und erhielt ob seines tapferen Verhaltens vor dem Feinde mehrmal Auszeichnungen, so zweimal die kleine und einmal die grosse silberne, die bronzene Tapferkeits-Medaille und das Karl-Truppen-Kreuz. Ist Leiter des im Jahre 1867 gegründeten Männergesangsvereines. Hat eine bedeutende,

grosse Bienenzucht, Rassegeflügelzucht, grossen Obstgarten (eigene Anlage) und Baumschule. Nach seinem ausgestellttem Geflügel erhielt er in Arad zweimal die silberne Medaille und diplom und in Oradea-mare eine bronzene Medaille. Auch auf dem Gebiete der Musik ist er hervorragend und ist ein Meister des Orgelspiels. Im Jahre 1920 heiratete er MATHILDE KLUG aus Aradul-nou (Neuarad), deren Vater Spenglermeister war. Frau Zuber ist Mitglied des r. kath. Deutschen-Frauenvereines. Ihre Kinder sind: FRANZ, Schüler der II. Gymnasialklasse in Aradul-nou und MATHILDE, die die III. Klasse der Volksschule in Zădăreni besucht.

*

OLODARIUS (ALADÁR) MOHILO
(Sehe Seite 382.)

